

T. C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK HALK BİLİMİ ANABİLİM DALI

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİR EVRENİ

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan

Onur KURALAY

Danışman

Doç. Dr. Recep TEK

NEVŞEHİR

Eylül 2021

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK

“Mazlum Berrakî'nin Şiir Evreni” adlı Yüksek Lisans Tezi Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzu'na uygun olarak hazırlanmıştır.

KABUL VE ONAY SAYFASI

Doç. Dr. Recep TEK danışmanlığında Onur KURALAY tarafından hazırlanan “Mazlum Berrakî'nin Şiir Evreni” adlı bu çalışma, jürimiz tarafından Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Bilimi Ana Bilim Dalı'nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

...../...../.....

JÜRİ

İMZA

Danışman :.....

Üye :.....

Üye :.....

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun/...../..... tarih ve sayılı kararı ile onaylanmıştır.

...../...../.....

.....

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın gerçekleşmesi için bize müsaade edip şiirlerini paylaşan Âşık Mazlum BERRAKÎ'ye, süreç içerisinde maddi ve manevi desteğini esirgemeyen sevgili hocam Erhan ÇAPRAZ'a, şiir defterlerinin kayda geçirilmesinde bana yardımcı olan araştırmacı-yazar Kadir ACI'ya, her zaman arkamda duran sevgili aileme ve eğitim hayatımın başından sonuna kadar hiçbir şekilde desteğini esirgemeyen dedem Bekir KURALAY'a sonsuz teşekkürlerimi iletiyorum.

Son olarak, ilk günden bugüne kadar desteğini esirgemeyen çok kıymetli hocam Doç. Dr. Recep TEK'e teşekkürü bir borç bilirim.

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİR EVRENİ

Onur KURALAY

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Halk Bilimi Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans, Eylül 2021

Danışman: Doç. Dr. Recep TEK

ÖZET

Tezin konusunu, Kayserili Âşık Mazlum Berrakî'nin hayatı ve şiirlerinin tahlili oluşturmaktadır.

Bu çalışmada öncelikle Türk kültür tarihinde önemli bir yere sahip olan “Âşıklık geleneği”nin geçmişten günümüze olan seyri ana hatlarıyla ele alınmıştır. Ardından Kayseri ilinin geçmişten günümüze âşıklık geleneğindeki yeri hakkında bilgilere yer verilmiştir. Daha sonra da derlenen bilgiler ve incelenen şiirler ışığında Mazlum Berrakî'nin hayatı ve edebi kişiliği ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Bu çalışmada, halk şairi olan Mazlum Berrakî mahlaslı Ali Demirpençe'nin hayatı ve şiirleri incelenerek âşığın monografisi ortaya çıkartılmaya çalışılmıştır. Bu çalışmada, Mazlum Berrakî'nin bine yakın şiirinden temin edebildiğimiz altı yüz on iki şiiri ele alınmıştır. Şiirler, metin olarak verilip şekil ve muhteva bakımından çeşitli başlıklar altında incelenmiştir. Mazlum Berrakî'nin şiirleri detaylı bir şekilde incelenerek Kayseri âşıklık geleneği ve Mazlum Berrakî'nin Kayseri âşıklık geleneğindeki yeri belirlenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Âşıklık geleneği, âşık, Kayseri, Mazlum Berrakî

THE POETRY UNIVERSE OF MAZLUM BERRAKÎ

Onur KURALAY

Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Social
Sciences

Turkish Folklore Department, Master's Degree, September
2021

Supervisor: Assoc. Dr. Recep TEK

SUMMARY

The subject of the thesis is the analysis of the life and poems of Âşık Mazlum Berrakî from Kayseri.

In this study, first of all, the course of the "Minstrelsy tradition", which has an important place in the history of Turkish culture, from the past to the present, is discussed with the main lines. Then, information is given about the place of Kayseri in the tradition of minstrelsy from past to present. Afterwards, Mazlum Berrakî's life and literary personality were tried to be revealed in the light of the collected information and the poems examined.

In this study, the life and poems of Ali Demirpençe, who is a folk poet with the pseudonym Mazlum Berrakî, were examined and the monograph of the minstrel was tried to be revealed. In this study, six hundred and twelve poems of Mazlum Berraki, which we can obtain from nearly a thousand poems, are discussed. The poems were given as texts and examined under various titles in terms of form and content. By examining Mazlum Berraki's poems in detail, the Kayseri minstrel tradition and Mazlum Berraki's place in the Kayseri minstrel tradition have been tried to be determined.

Key words: The tradition of minstrelsy, minstrel, Kayseri, Mazlum Berrakî

İÇİNDEKİLER

Sayfa No.

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	iii
TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK.....	iv
KABUL VE ONAY SAYFASI.....	v
TEŞEKKÜR.....	vi
ÖZET.....	vii
ABSTRACT.....	viii
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

ÂŞIKLIK GELENEĞİ VE KAYSERİ ÂŞIKLIK GELENEĞİ

1.1. Âşıklık Geleneğinin Tarihi Gelişimi.....	3
1.2. Âşıklık Geleneği.....	5
1.2.1. Rüya Motifi/Bade İçme.....	6
1.2.2. Saz Çalma.....	7
1.2.3. Mahlas Alma.....	8
1.2.4. Usta-Çıracak Geleneği.....	10
1.2.5. Âşık Kolları.....	11
1.2.6. İcra.....	11
1.2.6.1. İcra Ortamları.....	12
1.2.6.1.1. Kahvehaneler.....	12
1.2.6.1.2. Düğünler.....	12

1.2.6.1.3. Şenlik ve Festivaller.....	13
1.2.6.1.4. Ayin-i Cemler.....	13
1.2.6.1.5. Köy Odaları.....	14
1.2.6.1.6. Televizyon, Radyo ve Gazete Gibi Kitle İletişim Araçları.....	14
1.3. Âşıklık Geleneği ile İlgili Bazı Kavramlar.....	15
1.3.1. Ozan.....	15
1.3.2. Baksı.....	15
1.3.3. Şaman.....	15
1.3.4. Kam.....	16
1.3.5. Hak Âşığı.....	16
1.3.6. Meydan Şairi.....	16
1.3.7. Saz Şairi.....	17
1.3.8. Kalem Şairi.....	17
1.4. Âşıklık Geleneğinin Kayseri’deki Durumu.....	17

İKİNCİ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ’NİN HAYATI VE ÂŞIKLIK GELENEĞİ İÇERİSİNDEKİ YERİ

2.1. Hayatı.....	24
2.1.1. Şairin Asıl Adı ve Memleketi.....	24
2.1.2. Soyu	24
2.1.3. Eğitimi.....	24

2.1.4. Askerliği	25
2.1.5. Evliliği	25
2.1.6. Mesleği	25
2.1.7. İnanç ve Düşünce Dünyası.....	25
2.2. Mazlum Berrakî'nin Âşıklık Geleneği İçerisindeki Yeri.....	26
2.2.1. Mazlum Berrâkî'nin Şiir Söylemeye ve Âşık Olarak Kabul Görmeye Başlaması.....	27
2.2.2. Mazlum Berrakî'nin Mahlas Alışı.....	27
2.2.3. Mazlum Berrakî'nin İcra Ortamları.....	28
2.2.4. Mazlum Berrâkî'nin Etkilendiği Çevreler/Âşıklar	29
2.2.5. Mazlum Berrâkî'nin Edebî Kişiliği/Sanatkârlığı.....	30
2.2.6. Mazlum Berrakî'nin Şiir Defterleri.....	31

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİRLERİNİN ŞEKİL, TÜR, DİL VE USLÛP BAKIMINDAN İNCELENMESİ

3.1. Şiirlerinin Şekil Özellikleri Bakımından İncelenmesi.....	32
3.1.1. Vezin.....	32
3.1.1.1. Hece Vezni ile Yazılan Şiirleri.....	32
3.1.1.2. Aruz Vezni ile Yazılan Şiirleri.....	33
3.1.2. Kafiye.....	36
3.1.2.1. Heceli Şiirlerde Kafiye.....	36
3.1.2.2. Aruzlu Şiirlerde Kafiye.....	40

3.1.3. Ayak.....	41
3.1.3.1. Tek Ayak (Yineleme Ayak).....	42
3.1.3.2. Döner Ayak (Yenileme Ayak).....	44
3.1.4. Nazım Şekilleri.....	45
3.1.4.1. Heceli Nazım Şekilleri.....	45
3.1.4.1.1. Koşma.....	45
3.1.4.1.2. Semai.....	47
3.1.4.1.3. Destan.....	48
3.1.4.1.4. Satranç.....	48
3.1.4.2. Aruzlu Nazım Şekilleri.....	50
3.1.4.2.1. Semai.....	50
3.1.4.2.2. Divan.....	50
3.1.4.2.3. Satranç.....	51
3.2. Tür Özellikleri Bakımından İncelenmesi.....	51
3.2.1. Nazım Türleri.....	51
3.2.1.1. Güzelleme.....	51
3.2.1.2. Koçaklama/Yiğitleme.....	52
3.2.1.3. Taşlama	52
3.2.1.4. Dertlenme/Yakınma	52
3.2.1.5. Öğütleme.....	54
3.2.1.6. Övgüleme.....	54
3.2.1.7. Ağıt.....	55
3.2.1.8. Karşılama.....	55
3.2.1.9. Hasretleme.....	56

3.2.1.10. Helalleşme.....	56
3.3. Dil ve Uslûp Bakımından İncelenmesi.....	56
3.3.1. Dil.....	56
3.3.2. Deyimler.....	58
3.3.3. Atasözleri.....	62
3.3.4. İkillemeler.....	63
3.3.5. Söz Sanatları.....	68
3.3.5.1. Mecaz.....	68
3.3.5.2. İstiare.....	69
3.3.5.3. Teşbih.....	69
3.3.5.4. Telmih.....	70
3.3.5.5. Kinaye.....	70
3.3.5.6. Tenasüb.....	71
3.3.5.7. Mübalâğa.....	72
3.3.5.8. Tekrir.....	72
3.3.5.9. Tecâhül-i Ârif.....	72
3.3.5.10. Teşhis.....	73

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİRLERİNİN MUHTEVA AÇISINDAN İNCELENMESİ

4.1. Şiirlerin Muhteva Açısından İncelenmesi.....	74
4.1.1. Aşk.....	74
4.1.1.1. Sevgili.....	74
4.1.1.1.1. Sevgilideki Güzellik Unsurları.....	75

4.1.1.1.1. Boy.....	75
4.1.1.1.2. Bel.....	75
4.1.1.1.3. Gerdan.....	76
4.1.1.1.4. Yüz.....	76
4.1.1.1.5. Yanak.....	77
4.1.1.1.6. Dil.....	77
4.1.1.1.7. Diş.....	77
4.1.1.1.8. Dudak (Leb).....	78
4.1.1.1.9. Göz.....	78
4.1.1.1.10. Kirpik.....	78
4.1.1.1.11. Kaş.....	79
4.1.1.1.12. Saç.....	79
4.1.1.1.13. Melek (Hûri).....	80
4.1.1.1.14. Gül.....	80
4.1.1.1.15. Nergis.....	81
4.1.1.1.16. Reyhan.....	81
4.1.1.1.17. Kırmızı (Al).....	81
4.1.1.1.18. Siyah (Kara).....	82
4.1.1.1.19. Beyaz (Al).....	82
4.1.1.1.20. Güneş.....	83
4.1.1.1.21. Ay.....	83
4.1.1.1.22. Yıldız.....	83
4.1.2. Dini-Tasavvufi Şiirler.....	84
4.1.2.1. Allah.....	84

4.1.2.2. Ehl-i Beyt Sevgisi.....	85
4.1.2.3. Kerbela	86
4.1.2.4. Melekler.....	86
4.1.2.4. Cebrail.....	86
4.1.2.4.2. İsrail.....	87
4.1.2.5. Kitaplar.....	87
4.1.2.6. Vahdet-i Vücut.....	88
4.1.2.7. Devriye.....	89
4.1.2.8. İnsan-ı Kâmil.....	90
4.1.2.9. Mürşid.....	91
4.1.2.10. Ârif.....	92
4.1.2.11. Pîr.....	92
4.1.2.12. İrfan.....	93
4.1.2.13. Derviş.....	93
4.1.2.14. Meyhane.....	93
4.1.2.15. Tarikat.....	94
4.1.2.16. Şeriat.....	94
4.1.2.16. Marifet.....	95
4.1.3. Gurbet.....	95
4.1.4. Öğüt Konulu Şiirler.....	96
4.1.5. Zamandan Şikâyet Konulu Şiirler.....	97
4.1.6. Şahıslarla İlgili Şiirler.....	99
4.1.6.1 Dini Şahsiyetler.....	99
4.1.6.1.1. Peygamberler.....	99

4.1.6.1.1. Hz. Muhammed.....	99
4.1.6.1.1.2. Hz. Âdem.....	100
4.1.6.1.1.3. Hz. Yusuf.....	101
4.1.6.1.1.4. Hz. Süleyman.....	101
4.1.6.1.1.5. Hz. Eyyûb.....	102
4.1.6.1.1.6. Hz. Yakup.....	102
4.1.6.2. Diğer Dini Şahsiyetler.....	103
4.1.6.2.1. Hz. Ali.....	103
4.1.6.2.2. Hz. Hüseyin.....	105
4.1.6.2.3. On İki İmam.....	105
4.1.6.2.4. Hacı Bektaş Veli.....	106
4.1.6.3. Tarihi Şahsiyetler.....	107
4.1.6.3.1. Atatürk.....	107
4.1.6.4. Efsânevi Şahsiyetler.....	109
4.1.6.4.1. Ferhat.....	109
4.1.6.4.2. Şirin.....	110
4.1.6.4.3. Kerem.....	110
4.1.6.4.4. Aslı.....	110
4.1.6.4.5. Mecnun.....	111
4.1.6.4.6. Leyla.....	111
4.1.6.4.7. Karun.....	112
4.1.6.5. Diğer Kişiler.....	112
4.1.6.5.1. Seyrani.....	112
4.1.7. Kayseri ve Diğer Mekânlarla İlgili Şiirler	113

4.1.7.1. Kayseri.....	113
4.1.7.2. Siirt.....	115
4.1.7.3. Ankara.....	115
4.1.8. Mazlum Berrakî'nin Şiirlerinde Kültürel Unsurlar.....	115
4.1.8.1. Hayvanlar.....	115
4.1.8.1.1. Kuşlar.....	115
4.1.8.1.1.1. Bülbül.....	116
4.1.8.1.1.2. Turna.....	116
4.1.8.1.1.3. Güvercin.....	116
4.1.8.1.1.4. Baykuş.....	116
4.1.8.2. Çiçekler.....	117
4.1.8.2.1. Gül.....	117
4.1.8.2.2. Lale.....	118
4.1.8.2.3. Menekşe.....	118
4.1.8.3. Renkler.....	118
4.1.8.3.1. Sarı.....	118
4.1.8.3.2. Siyah (Kara).....	119
4.1.8.3.3. Beyaz (Al).....	119
4.1.8.3.4. Yeşil.....	120

BEŞİNCİ BÖLÜM

ŞİİRLER

5.1. Heceli Şiirler.....	121
5.2. Aruzlu Şiirler.....	781

5.3. Atışmalar.....	787
SONUÇ.....	793
KAYNAKÇA.....	795
SÖZLÜ KAYNAKLAR.....	808
EKLER.....	809
ÖZ GEÇMİŞ.....	829

GİRİŞ

Tezin Konusu

Türk şiir geleneği köklü bir geçmişe sahiptir. Bu köklü gelenek, tarihi süreç içerisinde çeşitli değişimlere uğrayarak günümüze kadar gelmeyi başarmıştır. Özellikle İslamiyet'in etkisiyle ortaya çıkan 'Tekke tarzı şiir geleneğinin yanı sıra Bektaşilik ile birlikte mevcudiyetini daha sağlam bir şekilde sağlayan 'Âşık tarzı şiir geleneği' Türk sözlü kültürünün şiir katmanlarının oluşmasında büyük pay sahibi olmuştur. Bu tezde, Mazlum Berrakî'nin beş defterde bulunan altı yüz on iki şiiri ele alınmış ve bu şiirlerden hareketle âşığın sanatçı kimliği ve kişiliği ortaya konulmaya çalışılmış, şiirleri şekil, muhteva, dil ve üslup bakımından ele alınıp incelenmiştir

Tezin Amacı

Bu tezin başlıca amacı 20. yüzyıl âşıklarından Mazlum Berrakî'nin şiirlerini tespit ettikten sonra âşığın monografisini ortaya çıkarmaktır. Bunun için öncelikle âşığın bulunduğu sosyo-kültürel bağlam detaylı bir şekilde ele alındıktan sonra, âşığın tespit edilen şiirleri şekil ve muhteva açısından değerlendirilecektir. Mazlum Berrakî'nin şiirlerinin tespiti ve gelenek içerisindeki yeri tezin temel hedeflerinden birisidir.

Tezin Önemi

Âşıklık geleneği geniş coğrafyalarda icra edilmiştir ve icra edildiği bu coğrafyalarda diğer kültürleri de etkisi altına almıştır. Kültürümüzün ve şiir geleneğimizin temel yapı taşlarından birisi olan bu gelenek oldukça önemlidir. Bu bakımdan bu çalışma, Mazlum Berrakî'nin şiirlerinden hareketle onun edebî kişiliğinin ve bu bağlamda da genelde âşıklık geleneği özelde ise Kayseri âşıklık geleneği içerisindeki yerinin ortaya konulması açısından önemlidir.

Yöntem

Bu tezde ilk olarak âşıklık geleneği hakkında literatür taraması yapılmıştır. Daha sonra yönlendirilmemiş karşılıklı görüşme yaparak Mazlum Berrakî'nin kendisi, icrası, anlatımı ve anlattığı veya icra ettiği halk bilgisi ürünleri tespit edilmiştir. Kayseri yöresi âşıklık geleneği göz önünde bulundurularak Mazlum Berrakî'nin monografisi ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Mazlum Berrakî ile ilgili monografi oluşturulurken ve şiirleri değerlendirilirken doğrudan kendisiyle ilgili kaynaklar ve Kayseri'deki âşıklık geleneğinin, 20. yüzyıl ve günümüzdeki durumu ile ilgili bilgi veren kaynaklar incelenip Mazlum Berrakî'nin 20. yüzyıl ve günümüz âşıklık geleneğindeki yeri belirlenmeye çalışılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

ÂŞIKLIK GELENEĞİ VE KAYSERİ ÂŞIKLIK GELENEĞİ

1.1. Âşıklık Geleneğinin Tarihi Gelişimi

Türk kültürünün önemli bir değeri olan âşıklık geleneğinin geçmişi çok eskiye dayanmaktadır. Âşıklık geleneği, “İslamiyet’ten önceki olan ozan-baksı geleneğinin İslamiyet’in kabulünden sonra dini unsurlarla birleşmesinden doğmuştur.” (Tek, 2004: 2).

Âşıklık geleneğinin menşesine dair önemli çalışmaları bulunan M. Fuad Köprülü, âşıklık geleneğini oluşturan unsurların bir kısmının, 13. ve 16. yüzyıllar arasında büyük bir gelişim gösteren tasavvuf tarikatlarına ait tekkelerden geçtiğini bildirmektedir. (Köprülü, 2018: 238-239).

Âşıklık geleneğinin teşekkülüne dair çeşitli çalışmaları bulunan Erman Artun, âşıklık geleneğinin teşekkülünü şu şekilde açıklamaktadır: Dini-Tasavvufi Halk Edebiyatı, 15. yüzyılın sonlarında meydana gelen sosyal ve siyasi nedenlerden dolayı yeni bir sürecin içine girerek âşık edebiyatı olarak şekillenmeye başlamıştır. Bu şekillenmede, kutsallıktan arınma, kültürel farklılaşma ve halkın yerleşik düzenle birleşmesi gibi önemli etkenler bulunmaktadır (Artun, 2001: 2).

Özkul Çobanoğlu’na göre, âşık edebiyatı, 16. yüzyılda teşekkül etmeye başlayıp 17. yüzyılda oluşumunu tamamlamıştır. Ona göre 16. yüzyıl öncesinde yaratılmış ürünler Ozan-baksı geleneği içerisinde oluşturulmuştur (Çobanoğlu, 2000: 129-130). 16. yüzyılın başlarında ilk örneklerini vermeye başlayan âşık edebiyatı, toplumun büyük bir kesimine hitap etmiş, anonim ürünlerle de kendisini besleyerek kapsamlı bir kültür birikimi meydana getirmiştir (Artun, 2008: 95). Bu yüzyılda âşık edebiyatının gelişmesinde sosyal bir kurum olan “kahvehane”lerin çok büyük etkisi olmuştur (Çobanoğlu, 2000: 130).

Âşık edebiyatının 17. yüzyıldaki durumuna bakıldığında “Âşık edebiyatı, XVII. Yüzyılda sınırları belirlenmiş, gelenekleri oluşmuş, kendine özgü kuralları yerleşmiş bir olgunlukla karşımıza çıkar. Bu yüzyılda âşık edebiyatı

ürünlerinin nicelik bakımından önemli bir seviyeye geldiği, nitelik yönünden ise zirveye ulaştığı görülür. Bir yandan sade halk diliyle ürün veren Kayıkçı Kul Mustafa ve Ercişli Emrah, diğer yandan klasik edebiyata aşinalığı sayesinde aruzlu örnekler veren Âşık Ömer ve Gevheri gibi şairleri yetiştiren XVII. yüzyıl, âşık edebiyatında bir genişleme ve yayılma dönemidir. Âşıklık geleneğinin farklı kitlelere yayılarak ilgi alanını genişletmesi, biçim ve tür konusunda önemli açılımlar göstermesi, âşık kahvesi ve fasıl geleneği oluşturması, bu yüzyılda tanık olduğumuz gelişmeler arasındadır. XVII. yüzyıl, halk şairlerinin divan edebiyatı dil, zevk ve sanat anlayışına özendikleri bir dönem olarak dikkat çeker.” (Oğuz, vd., 2014: 294). Bu dönemde âşıklık geleneğinin bu denli geniş sınırlara ulaşmasında, Osmanlı İmparatorluğu’nun kültürel bakımdan ileri seviyede olması en büyük etkenler arasında yer almaktadır.

18. yüzyıldaki âşıklık geleneğine bakıldığında, bazı âşıkların medrese çevresine girdiği ve medrese eğitimi aldığı bilinmektedir. Bu âşıkların, klasik şiir üslubunu benimseyerek aruz ile şiir yazma-söyleme geleneğini gazel, divani ve muhammes gibi türlerle devam ettirdiği görülmektedir. Ayrıca bu âşıklar 19. yüzyılda klasik şiir tarzını büyük ölçüde benimseyen âşıkların habercisi olmuşlardır (Oğuz, 1997: 3).

19. yüzyılda eğitim faaliyetleri hız kazanmış ve okur-yazar oranları artmıştır. Bu yüzyılda âşıklık geleneğini icra eden okur-yazar halk şairlerinin sayısında da artış görülmüştür. Bu yüzyıl, sözlü ve yazılı geleneğin birleşmesinin ilk göstergesi olarak kabul edilebilir.

Bu yüzyılda, Âşık Erzurumlu Emrah’ın da içinde bulunduğu bazı âşıkların şiirleri divan şeklinde basılmıştır. Bu dönemdeki siyasi ve sosyal olaylar, âşıkların yazmış olduğu şiirlerin başlıca konularını oluşturmuştur. Geçmiş yüzyıllara göre bu yüzyılda, âşıklar hakkında daha çok bilgi sahibi olunmuştur ancak âşıklık geleneği gelişimini tam olarak sürdüremeyip eski söylenenlerin tekrarı yapılmıştır (Kaya, 2003: 5-6).

20. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu gittikçe zayıflamış ve bu zayıflama âşıklık geleneği üzerinde de olumsuz yönde tezahür etmiştir. Eski önemini yitiren

âşıklık geleneği, kitle iletişim araçlarının ortaya çıkması, sanayinin gelişmesi, tekke ve medreselerin kapatılmasıyla beraber âşıklar, şehirlerden kırsal kesimlere doğru gitmeye başlamıştır (Kaptan ve Yurdaşen, 2014: 205).

Cumhuriyetin kurulmasıyla beraber yeni kültür politikaları ortaya çıkmış, böylece âşık edebiyatı tekrardan canlanmaya başlamıştır. 20. yüzyılın ikinci yarısı, âşıklık edebiyatı için çok verimli bir dönem olmuştur. Bu dönemde âşıklar, sözlü ve yazılı ortamla beraber elektronik ortamı da etkili bir biçimde kullanarak geleneğin yaşatılmasında önemli rol oynamışlardır (Oğuz, vd., 2014: 304-306).

1.2. Âşıklık Geleneği

Âşıklık geleneği hakkında bir fikir sahibi olabilmek için âşık kelimesinin anlamına bakmak gerekir. Âşıklık kelimesinin geçmişten günümüze kadar farklı tanımları yapılmıştır. İslam Ansiklopedisinde “âşık” kelimesi “Kendisinin veya başkalarının şiirlerini saz eşliğinde çalıp söyleyen ve halk hikâyeleri anlatan saz şairi” (Albayrak, 1991: 547-549) olarak geçmektedir. Türk edebiyatının önemli isimlerinden birisi olan Fuad Köprülü, âşık kelimesinin anlamını “halk telakkisine göre ‘Hakk âşıkları’dır ve ilham kaynakları daima ilahidir.” (Köprülü, 2018: 220) şeklinde de tanımlamaktadır. Köprülü ayrıca âşıkları “kalem şairleri” ve “meydan şairleri” olmak üzere ikiye ayırmaktadır (Köprülü, 2018: 171). Yine farklı kaynaklarda âşık kelimesi için farklı tanımlar yapılmıştır. Bu tanımlardan biri şu şekildedir: “Daha çok kırsal kesimlerde yetişen, şiirlerini saz eşliğinde ve hece vezni ile vücuda getiren, halk hikâyesi tasnif edebilen ve anlatabilen sanatçıya verilen ad.” (Kaya, 2014: 82). Pertev Naili Boratav ise âşık kelimesini şu şekilde tanımlamaktadır: “Âşık kelimesinin, genel anlamı yanında, dilimizde özel bir anlamı var; son yıllarda bu kelime yerine halk ozanı sözü kullanılır oldu; daha önceleri de saz şairi, halk şairi deyimleri vardı.” (Boratav, 2014: 25). Boratav yine aynı eserinde bu kelimenin halkın ananeleriyle bir bağlantısının olduğunu savunur. Boratav, âşık kelimesinin aşağı yukarı XVI. yüzyılın başlarından bu yana varlığını sürdürdüğünü söylemektedir (Boratav, 2014: 25). Bu tanımlarla ifade edilen âşık kelimesi yerine bazı zamanlarda saz şairi, meydan şairi, çöğür şairi, halk şairi, halk ozanı gibi terimlerin kullanıldığı görülmüştür (Tek, 2004: 1-2).

Âşıklık geleneğinin oluşması, gelişmesi ve yayılması için bazı hususlar vardır. Âşıklık geleneğinde belli başlı hususlar ve âşıkların sahip olması gereken özellikler şu başlıklar altında verilebilir:

1.2.1. Rüya Motifi/Bade İçme

Âşıklık geleneği içerisinde öne çıkan motiflerden biri rüya motifidir. Rüya motifi, Türk kültürü içerisinde başta efsanelerde, destanlarda, halk hikâyelerinde ve âşık edebiyatında sıkça kullanılmıştır (Kaya, 1991: 62).

Rüya motifi, âşıklık geleneği içerisinde, sade kişilikten sanatçı kişiliğe geçişin en önemli göstergeleri arasında yer alır. Bu durumun en belirgin örneklerini, Orta Asya Türk kültüründe yer alan şaman olma merasimlerinde görmek mümkündür (Günay, 2008: 139).

Âşıklık geleneğinde, rüya yoluyla âşık olma oldukça yaygındır. Rüya vasıtasıyla âşık olan âşıkların bazıları rüyalarını anlatmakta, bazıları hatırlayamamakta, bazıları ise bir pîr elinden bade içtiğini ifade etmektedir. Kimi âşıklar ise “rüyada bade içme ve âşık olma” durumuna inanmamaktadır (Artun, 2001: 65-66).

15. asırdan itibaren yazıya geçirilen âşık hikâyelerine bakıldığında, rüya motifi bugün yaşayan âşıklar arasında geçerliliğini hâlâ sürdürmektedir. Âşık edebiyatının temsilcilerinin hayatları incelendiğinde, onların rüya görene kadarki süreçte ya usta bir âşığın yanında çıraklık yaptıkları ya da âşık fasıllarının sık sık icra edildiği ortamlarda buldukları görülmektedir (Günay, 2008: 134).

Umay Günay, âşık adaylarının sanatçı bir kişiliğe kavuşmasını sağlayan rüya motifinin dört safhada gerçekleştiğini söylemiştir. Rüya motifinin bu safhaları ise şunlardır:

“I. Hazırlık Devresi:

- a) Çocukluk ve gençlik çağının şartları.
- b) Karşılaşılan maddi veya manevi bir sıkıntı.

c) Bir sıkıntı veya bir dilekle uykuya dalış. Uyunan yerler, kutsal sayılan mevkiler olabildiği gibi, ıssız ve uzak, kahramanın korku ve yalnızlık duyduğu herhangi bir yer de olabilir.

II. Rüya:

- a) Kutsal kişilerle kutsal sayılan bir yerde karşılaşma.
- b) Pir elinden bâde içme.
- c) Sevgilinin kendisi ile veya resmi ile karşılaşma.
- d) Kahramana pirlere, bilmesi gereken bilgileri öğretirler.
- e) Kahramana bir mahlûs verilerek deyiş söylenmesi istenir.

III. Uyanış:

- a) Kahraman kendi kendine uyanır; ilk fırsatta eline geçen bir saz ile başından geçenleri anlatır.
- b) Kahraman bir süre (3, 6, 7, 20, 40 gün) baygın yatar ve ağzından burnundan kanlı köpükler gelir. Ehl-i dil bir kişinin sazının tellerine dokunması ile uyanır.
- c) Ya da kendi kendine uyanır ama bakışları, hali, tavrı bir acayıptir. Dünya ile ilgisi kalmamış gibidir. Herkes deli olduğunu kabul ederken, halden anlayan bir kişi sazının tellerine dokunarak âşık adayının çözülmesini (bu halden kurtulmasını) sağlar.

IV. İlk Deyiş:

Rüyasında âşıklığa ulaşan kişilerin uyandıkları zaman söyledikleri ilk deyişleri gördükleri rüyanın tasviridir. Bu ilk deyişlerde âşık, başından geçenleri naklettiği gibi ilk tapşırmasını da bu ilk deyişinin sonunda yapar.” (Günay, 2008: 140).

1.2.2. Saz Çalma

Âşıklar, geçmişten günümüze kopuz, kara düzen, bozuk, tanbura, çöğür ve saz gibi çeşitli müzik aletleri kullanmışlardır. Kullandıkları çalgılardan dolayı bazı âşıklar “çöğürücü” veya “saz şairi” olarak anılmıştır (Bars, 2020: 180).

Boratav'a göre şiir ile mûsiki birbirinden ayrılmaz. Boratav, âşığın şiir söylemesini ve saz çalmasını şu şekilde değerlendirir: "Âşıklar düz konuşma biçiminde söylemekle şiir söylemeyi dilden söylemek ve telden söylemek deyimleriyle ayırırlar; bununla âşığın şiirini söylerken sözlere eşlik eden müzik aracının, sazın, âşığın şiirinden ayrılmaz bir öge olduğu anlatılmak istenir." (Boratav, 2014: 21).

Bayram Durbilmez, âşıklık geleneğinde saz çalmanın; bade içme/rüya motifinde, usta-çırak ilişkisinde, doğmaca söyleme/atışmada, muamma söylemede, değiştirme/atıştırmada ve âşık tarzı halk hikâyeciliğinde önemli bir yere sahip olduğunu söyler. (Durbilmez, 2010: 150).

1.2.3. Mahlas Alma

Âşıklık geleneğinde, âşıklar gerçek isimlerinin dışında takma adlar kullanırlar. Bu takma adlara mahlas denir. Zamanla âşıkların asıl isimleri unutulmuş, toplum tarafından mahlaslarıyla anılmışlardır (Ayva, 2006: 25).

Mahlas alma geleneğinin çok eski yıllara dayandığını söyleyen Şükrü Elçin, mahlas alma ile ilgili görüşlerini şu şekilde ifade eder: "Ferdiyetin kendini gösterdiği zamanlardan itibaren cemiyette belli dinî-bedii fonksiyonu olan şairler, aynı zamanda kolektif ruh ve zihniyetin tercümanı olan şiirlerini dinleyici veya okuyucu zümrelerinin hafızalarına emanet ederken kaynağı totem devrine çıkabilen şahsiyetlerini korumak, saklamak, dikkati çekmek ve belki sanatlarını ebedileştirmek gibi düşüncelerle "mahlas/tapşırma"yı icat etmişlerdir. Türk Halk Şairleri Divan Şairlerinde de görüleceği üzere, kelimelerin mana, şekil ve ahenk unsurlarından faydalanarak kabul ettikleri 'mahlas/tapşırma'larla dinleyicilerle okuyucuların zihinlerinde mistik ve esrarlı bir portre çizmeğe çalışırlar" (Elçin, 1997: 48).

Âşıklık geleneğiyle ilgili önemli çalışmaları olan Doğan Kaya, İslamiyet'in kabulünden sonraki metinlerde, Türk şairlerinin şiirlerinde mahlas kullandığının altını çizerek mahlas kullanma geleneğinin çok eski yıllara kadar uzandığını ifade etmiştir (Kaya, 2003: 39-46).

Şükrü Elçin, Türk halk şairlerinin, şeyh-pir tesiriyle, üstatlar veya imamlar vasıtasıyla ya da âşığın kendisi seçerek mahlas aldıklarını dile getirir (Elçin, 1997: 44).

Doğan Kaya'nın, Anadolu âşıklık geleneğinde mahlas almayla ilgili tespit ettiği başlıkları ise şu şekildedir:

“1. İsim ve soy isimlerle ilgili mahlaslar

a. İsmi mahlas olarak kullanılması

- İsmi mahlas kullanma

- İki ismi mahlas kullanma

- İsme mensubiyet eki getirerek bunu mahlas kullanma

b. İsmi başına bir sıfat getirerek bunu mahlas kullanma

c. İsmi sonuna bir sıfat getirerek bunu mahlas kullanma

ç. İsmi ve soy ismi mahlas olarak kullanılması

d. İsme ve soy isme sıfat getirilerek kullanılan mahlaslar

e. Soy ismi mahlas olarak kullanılması

f. Soy ismi başına bir sıfat getirerek kullanılan mahlaslar

g. Soy ismi sonuna bir sıfat getirerek kullanılan mahlaslar

2. İsimlerin dışında kullanılan mahlaslar

a. Birisi tarafından verilen mahlaslar

- Rüyada mahlas alma

- Gerçek hayatta mahlas alma

- Kundaktaki çocuğa mahlas verme

b. Âşığın kendisi tarafından alınan mahlas

- Çevrenin etkisiyle alınan mahlaslar

- Âşığın uygun bulduğu bir kelimeyi mahlas alması

c. Nasıl alındığı tespit edilemeyen mahlaslar" (Kaya, 1994: 85-86).

1.2.4. Usta-Çıracak Geleneği

Âşıklık geleneğinde çıracak eğitimin önemi oldukça büyüktür. Çıracak eğitimi, geleneğin gelecek kuşaklara aktarılması hususunda önemli bir işleve sahiptir. Âşık aday bu eğitim sırasında ustasının sanatını icra ettiği her ortamda bulunmaya çalışır. Usta, âşık adayının belli bir olgunluğa ulaştığını görünce ona saz çalıp şiirler söylemesi için icazet verir (Oğuz, vd, 2014: 318).

Bir âşığın icra töresine ait hususlar hakkında bilgi edindiği, ustasının gözetimi altında gezip gördüğü yerlerdeki geleneğe ait terimleri öğrendiği, söz ve ezgileri bellediği bir dönem olması bakımından çıracak dönemi oldukça önemlidir (Özarlan, 2001: 107-108).

Âşıklar, âşıklık geleneği içerisinde hem yaratma hem de icra etme görevini üstlenmektedirler. Âşıklar kendi yarattığı ürünlerini ve kendinden önce yaşamış olan ustalarının ürünlerini söyleyerek geçmişten günümüze kadar bu geleneği sürdürmüşler ve sürdürmeye de devam etmektedirler (Tek, 2004: 3). Âşıklar yaratmış oldukları eserleri genellikle sözlü kültür ortamında müzik eşliğinde icra ederler. Bu bağlamda bir âşığın usta-çıracak ortamında yetişmesi, âşığın gelişimi için önemli faktörler arasında yer almaktadır (Görkem, 2001: 63).

Usta-çıracak geleneğiyle ilgili pek çok araştırmacı tarafından çeşitli tespitler yapılmıştır. Bu araştırmacılardan birisi olan Doğan Kaya'nın, usta-çıracak geleneğine dair tespitleri şu şekilde sıralanabilir:

1. Âşık, kendi izinden gitmesi, adını ve eserlerini yaşatması için yetenekli bir genci çıracak olarak seçer. Âşıklığın temel kaidelerini öğretir ve onun âşık olmasının yolunu açar.
2. Alacağı çıracak dışardan bir genç veya kendi aile fertlerinden biri olabilir.
3. Alınacak çıracak bazen âşıktan birkaç yaş genç olabilir.
4. Birkaç ustanın yanında eğitim almış âşıklar da mevcuttur.
5. Âşıkların bazıları birden çok çıracak yetiştirir.

6. Bazı âşıklar, vefat etmiş bir aşığı kendine manevi usta seçerek onun izinde gider. Onun şiirleri, türkülerinden etkilenecek kendini yetiştirir.

7. Bazı âşıklar ise bir pirin meclisine girerek âşıklık mertebesine ulaşır (Kaya, 1994: 39-40).

1.2.5. Âşık Kolları

Âşıklık geleneği içerisindeki bir ustanın tavrı, üslubu, icraatı, kültür ve dile bağlılığı gibi hususlar, ustanın yetiştirmiş olduğu çıraklarına sirayet etmektedir. Bu duruma bağlı olarak gelenek içerisinde, âşık kolları ortaya çıkmaya başlamıştır. Erzurumlu Emrah, Ruhsatî, Dertli, Sümmanî, Derviş Muhammed, Huzurî ve Şenlik Kolları da, bu şekilde 19. yüzyıldan itibaren ortaya çıkmıştır (Kaya, 1997: 500).

Usta bir âşık, çırağını ve çevresindekilerini etkilediği gibi kolun dışında kalan âşıkları da etkileyebilir. Böylelikle saza ve söze ilginin arttığını söyleyen Mehmet Yardımcı, âşık kolunun oluşabilmesi için bazı unsurların yerine getirilmesi gerektiğini söylemiştir. Bu unsurlar ise şunlardır:

“1. Âşık, odak konumundaki usta âşığın dil ve üslup özelliklerine iyi hakim olmalıdır.

2. Âşığın işlediği konular, usta konumundaki âşığın işlediği konularla örtüşmelidir.

3. Ustasının yanından ayrılmamalı, onunla birlikte uzun gezilere katılmalıdır.

4. Ustasının yaptığı karşılaşmaları iyi bilmeli ve ona ait ayakları iyi kullanmalıdır.” (Yardımcı, 2013: 1).

1.2.6. İcra

Âşıklar, geçmişten günümüze kadar sanatlarını farklı ortamlarda icra ederek âşıklık geleneğini kuşaktan kuşağa aktarmışlardır.

1.2.6.1. İcra Ortamları

İlk örneklerini yazılı kültürün çok öncesinde veren âşıklık geleneği, sözel bilginin depolayıcısı olan kaynak kişiler tarafından sözlü bir ortamda yaratılmıştır. Âşıklar, çağın değişmesi ve kitlesel iletişim araçlarının gelişimine

bağlı olarak; temsil etme, aktarma, yayılma ve tüketim şartlarının değiştiği ortamlarda sanatlarını icra etmeye devam etmektedirler (Sadıç, 2014: 10-11).

Âşıklık geleneği içerisindeki âşıklar, sanatlarını çeşitli sazlı-sözlü ortamlarda icra etmişlerdir. Bu ortamlar, köy odaları, kahveler, düğünler, Ayin-i Cemler, şenlikler, festivaller törenler ve televizyon, gazete, dergi gibi çeşitli kitle iletişim araçlarıdır (Kaya, 2014: 78).

1.2.6.1.1. Kahvehaneler

Âşık kahvehanelerin ortaya çıkışı 16. ve 17. yüzyıllar olarak kabul edilmektedir. Kahvehanelerin açılmasıyla beraber âşıklık geleneği, Anadolu'da kendisini belirgin bir şekilde göstermeye başlamıştır (Düzgün, 2005: 52; Çobanoğlu, 2007: 33-36).

Dilaver Düzgün'e göre "Âşıklar kahvesi hem geleneğin icra edildiği hem de yeni âşıkların yetiştirildiği bir ocaktır. İnsanların bir araya geldikleri her müessesede olduğu gibi burada da uyulması gereken belli başlı kurallar vardır. ... Gündüz saatlerinde diğer kahveler gibi işleyişini sürdüren kahvede âşık programı akşam saatlerinde başlar ve dört-beş saat kadar devam eder. Bu süre, dinleyicilerin ilgisi nispetinde daha kısa veya uzun olabilir. Programlar bazı özel günlerin dışında her gün devam eder. Ramazan ayı boyunca ise teravih namazından sonra başlar ve sahura kadar sürer." (Düzgün, 1998: 209) .

Kahvehaneler, âşıkların ustalıklarını gösterdiği ve musiki fasıllarının yapıldığı yerler olarak âşıklık geleneğinin sürdürülmesinde önemli rol oynamıştır (Emeksiz, 2009: 130).

Âşıklık geleneğinin şekillenmesine ve kurumsallaşmasına katkı sağlayan kahvehaneler, 21. yüzyıla gelindiğinde eski önemini yitirmiştir. Bundan dolayı, sanatını icra eden âşıklar, yeni icra ortamları arayışına girmişlerdir (Balkaya, 2013: 887-888).

1.2.6.1.2. Düğünler

Türk kültür geleneğinin geçiş dönemi uygulamalarından birisi olan düğünler, âşıklık geleneğinin icra edildiği ortamlar arasında yer almaktadır. Âşığın

düğünlere katılıp gelen misafirlere deyişler söylemesi ve hikâyeler anlatması, geleneğin canlılığını sürdürmesine katkı sağlamıştır (Sadıç, 2014: 13).

Âşıklar, düğünlerde, sanatlarını icra ettiği gibi geçimlerine de katkı sağlamışlardır. Âşığın düğün sahibinden aldığı para dışında, gelen misafirlere aldıkları bahşişler de oldukça yüksek meblağlardır (Taşlıova 2006b: 167).

Âşıkların büyük şehirlere göç etmeleri ve düğün ortamları olarak düğün salonlarının tercih edilmeye başlanması, âşıkların sanatlarını icra ettikleri düğün meclislerinin yavaş yavaş yok olmasına neden olmuştur (Arslan, 2007: 63).

1.2.6.1.3. Şenlik ve Festivaller

Âşıklar, şenlik ve festivallerde dinleyici karşısında sanatlarını icra ederek âşıklık geleneğinin sürdürülmesine katkı sağlamışlardır.

Günümüzde, “Eğlence anlayışının hâkim olduğu ve çoğunlukla reklam unsurunun ön planda olduğu festival ve şenliklere âşıklar katılmaya devam etmektedir. Fakat program akışları içinde kendilerine verilen kısa sürelerde yaptıkları icralar da oldukça kısa olmaktadır. Bu programlarda yer alan âşıklar, kısa süreli de olsa kendilerini tanıtmaya imkânına sahip olmaktadır. Büyük şehirlerde toplanmış hemşerileriyle de buluşan âşıkların icraları genellikle deyişler ve atışmalardan oluşmaktadır.” (Sadıç, 2014: 24).

1.2.6.1.4. Ayin-i Cemler

Âşıkların sanatlarını icra ettiği ortamlardan biri de Ayin-i Cemlerdir. Alevi âşıklar, Ayin-i Cemlere katılarak Alevi-Bektaşî edebiyatının örneklerini dinlemişler ve kendilerini geliştirmişlerdir (Artun, 2000: 409).

Bu cemlerde âşıklar, saz çalarak; deyişler, buyruklar ve nefesler söylemişlerdir. Âşıklar cemlerde, tarikatın düşünce, inanç ve dünya görüşünü yansıtan şiirleri icra etmişlerdir (Kaya, 2014: 126).

1.2.6.1.5. Köy Odaları

Sözlü kültürün şekillendiği mekânlardan biri de köy odalarıdır. Bu mekânlarda, hem toplumsal hem de bireysel konularda kararlar alınıp uygulanmaktadır (Özdemir, 2005: 94-95).

Âşıkların gelip sanatlarını icra ettiği bu odalarda, din, tarih, edebiyat ve ekonomi gibi çeşitli konuların da bahsi geçmektedir. Bu yüzden bu odalar, toplumsal kaynaşmanın önemli merkezleri haline gelmiştir (Erkoç, 2008: 30).

Köy odalarında, âşıklar, çeşitli hikâyeler söyler, cenk kitapları okur, savaş destanları ve geçmiş usta âşıklara ait bade serüvenleri anlatmaktadırlar (Taşlıova, 2006a: 176).

1.2.6.1.6. Televizyon, Radyo ve Gazete Gibi Kitle İletişim Araçları

Çağın değişmesi ve teknolojinin ilerlemesiyle beraber, iletişim, haberleşme ve ulaşım alanında birçok yenilik hayatımıza girmiştir. Farklı mekânlarda bulunan insanlar, çok kısa sürede birbirinden haberdar olmuş, zaman ve mekân sınırları ortadan kalkmıştır (Boyraz, 2001: 164).

Özkul Çobanoğlu, televizyon, radyo ve gazete gibi kitle iletişim araçlarının ortaya çıkması sonucunda oluşan elektronik kültür ortamını, âşıklık geleneği açısından şu şekilde değerlendirir: “Elektronik kültür ortamının âşığı, dinleyicisinin yüz yüze bir ilişki içinde tanımadığı bir kişidir. ...Burada âşık tamamen aradan çekilmiş ve dinleyiciyi icrasıyla açık ticari bir ilişki bağlamında baş başa bırakmıştır.” (Çobanoğlu, 1999: 249).

Elektronik kültür ortamının ortaya çıkmasıyla beraber, âşıklık geleneği üzerine çeşitli fonksiyonlar ortaya çıkmıştır. Âşıklık geleneği ürünleri, kaydedilmesi ve yayınlanmasıyla dünyanın her yerine kolayca yayılmış ve “gizli çıraklık” adı verilen bir dönem meydana gelmiştir (Çobanoğlu, 2000: 156-157).

Âşıklık geleneğinin, elektronik kültür ortamına taşınmasının olumsuz yönleri olduğu düşünülse de bu icra ortamı, geleceğin güncellenmesine ve daha çok dinleyici sayısına ulaşılmasına katkıda bulunduğu için bu olumsuz düşüncelerin önüne geçmiştir (Özdemir, 2012: 188).

1.3. Âşıklık Geleneği ile İlgili Bazı Kavramlar

1.3.1. Ozan

Ozan kelimesi, çok eski zamanlardan beri kullanılmaktadır. Türk şairlerinin atası olarak bilinen ozanlar, İslamiyet'in kabulünden ve yerleşik hayata geçildikten sonra hem Azerbaycan hem de Anadolu sahasında yerini âşıklara bırakmıştır. 20. yüzyılda kimi şairler tarafından çok az da olsa kullanılmıştır (Kalkan, 2015: 27; Artun, 2014: 54; Kobotarian, 2013: 50; Karataş, 2001: 330).

Fuad Köprülü, İslamiyet öncesi Türk edebiyatı hakkında bilgi verirken ozanların; din adamı, hekimlik, sihirbazlık, musikişinaslık ve şairlik gibi görevlerinin olduğunu söylemektedir (Köprülü, 2018: 72).

1.3.2. Baksı

Baksı, İslam öncesi dönemde sihirbaz, üfürükçü, hekim, kâtip ve şair gibi görevleri olan kişilere verilen addır. Çeşitli Türk coğrafyalarında baksı kelimesi yerine, bahşı, bahşi, bağşı, bakşı, bahsı, baksa, bahsa gibi isimler de kullanılmıştır (Erşahin, 2011: 57).

Türk coğrafyalarında farklı isimler ve manalar alan bakşı kelimesi, Azerbaycan ve Anadolu Türkleri arasında yaygın olarak kullanılmamıştır (Köprülü, 2018: 155).

1.3.3. Şaman

İslamiyet öncesi Türk toplumlarında çeşitli şenlikler ve törenler düzenlenmektedir. Şamanlar, bu törenlerde aktif rol alan kişilerdir. Şamanlar, ellerinde kopuzuyla beraber tertip edilen törenlerin içeriğine göre çeşitli şiirler söyleyip hikâyeler anlatmışlardır (Baba, 2007: 144).

Şamanlar, Şamanizm inanışlarına göre ayinleri gerçekleştirme, ruhlarla iletişim kurma ve hastaları iyileştirme gibi görevler de yapmaktadırlar (Albayrak, 2010: 503).

Bade içme, âşıklık geleneğinde öne çıkan motiflerden biridir. Bade içme motifi, şaman olabilmeyen temel şartları arasında yer almaktadır (Başgöz, 1986: 29; Kafesoğlu, 2002: 523; Bars, 2010: 24).

1.3.4. Kam

Kamlar, dini törenleri yöneten, ruhlar ve insanlar arasında iletişimi sağlayan kişilerdir. Ayrıca büyücülük, falcılık ve kurban takdim etme gibi görevlerinden dolayı toplum içinde itibar görmüşlerdir (Radloff, 1986: 233).

Köprülü'nün, kamların görevlerine dair tespitleri şu şekildedir: “Semadaki mabutlara kurban sunmak, ölünün ruhunu yerin dibine göndermek, hastaları tedavi eylemek vb. bu ayinlerde istiğrak haline gelerek birtakım şiirler okur ve onları kendi musikî aletiyle çalar; beste ile beraber olan ve sihirli bir mahiyete haiz olan bu güfteler Türk şiirinin en eski şeklini teşkil etmektedir.” (Köprülü, 2018: 58).

1.3.5. Hak Âşığı

Hak âşığı, Allah'ın inayeti ile bir sevgiliye gönül verir. Hak âşığı, rüyasında manevi bir âlemde âşıklar meclisini kurmuş ve pirlere tarafından verilen badeyi içmektedir. Badeyi içen âşığın vücudunu ateşler sarar, kendinden geçen âşık düşüp bayılır ve ağzından kanlı köpükler gelmeye başlar. Bu halde bir müddet kalan âşık, yaşlı bir kadın veya erkeğin saz teline dokunmasıyla beraber gözlerini açar. Daha sonra sazını alıp kendisine verilen mahlasla irticalen şiirler söylemeye başlar. Böyle âşıklara, Hak âşığı denmektedir. (Günay, 2008: 13; Heziyeva, 2010: 218; Köprülü, 2004: 26).

Nurettin Albayrak, Hak âşıklarını, “Âşıklık geleneğine göre rüyasında Hızır Nebi, İlyas Nebi veya Kutup Nebi'nin elinden bade içen, sevgilisinin yüzünü gören ve 'çarh çemberi'nden geçerek kendisine insanın iç dünyasına ait “ledünnî” bilgiler verilen âşıklar” (Albayrak 2010: 235) olarak tanımlar.

1.3.6. Meydan Şairi

Çeşitli halk toplantılarında, saz çalıp irticalen şiir söyleyen kişiye meydan şairi denmektedir (Köprülü, 2018: 165).

Eflatun Cem Güney'in meydan şairlerine dair görüşü şu şekildedir: “Köylü halk şairleri, elleri kalem tutmadığı için, şiirlerini kendi içlerine doğduğu gibi, kendi dillerinin ucuna geldiği gibi söyler, bu yüzden de bunlara ‘meydan şairi’ denilirdi.” (Güney, 1971: 256).

Meydan şairleri, İstanbul'daki semai kahvehanelerinde (çalgılı kahve), muamma düzenleyip, irticalen şiir söylemektedir (Bayrı, 1950: 163-166; Kaygılı, 2007: 65).

1.3.7. Saz Şairi

Şiirlerini saz eşliğinde icra eden kişilere saz şairi denmektedir. Saz şairlerinin en büyük özelliklerinden birisi, ismiyle de müsemma saz çalabilmektir. Âşık ve saz ilişkisi çok kuvvetli olduğundan dolayı bu şairlere “saz şairi, sazlı ozan” gibi isimler verilmiştir (Köprülü, 2004: 19; Sakaoglu, 1986: 17; Kaya, 2014: 636).

1.3.8. Kalem Şairi

Belli bir eğitim görmüş, saz çalamayan, hem hece hem aruzla şiir yazabilen kişilere kalem şairi denir (Dizdaroğlu, 1969: 195).

Saz çalmak, âşıklık geleneğinde, bir âşık için en önemli hususlardan biridir. Kalem şairleri, saz çalmayı bilmediklerinden dolayı âşıklık geleneğinin muhtevasını ve gereklerini tam manasıyla kuşatamamaktadır (Özdemir, 2013: 15).

1.4. Âşıklık Geleneğinin Kayseri'deki Durumu

Kayseri şehri 1085 yılından itibaren Türk ve Müslüman bir şehir olarak pek çok kültüre ev sahipliği yapmıştır. Anadolu'da coğrafi bakımdan Doğu ile batı arasındaki geçiş yolları üzerinde bulunan Kayseri; önemli bir ticaret yeri olmuştur (İstanbulu, 2018: 23).

Kayseri, medreselerin açılmasıyla beraber önemli bir ilim merkezi haline gelmiş ve pek çok âlimin yetişmesine katkıda bulunmuştur. Tüm bu gelişmelerin neticesinde Kayseri'nin sosyokültürel hayatı da gittikçe zenginleşmiştir. Sosyokültürel hayatın içerisinde önemli bir yere sahip olan âşıklık geleneği, Kayseri'de 16. yüzyıldan itibaren görülmeye başlanmıştır. Emir Kalkan, “Çağlar Boyunca Kayseri Şairleri” adlı eserinde, bu yüzyılda Koyun Abdal¹ adında bir âşığın yaşadığını söylemektedir. Bu yüzyılda bilgi ve

¹ Bu âşık hakkında bk. (Kalkan, 1988: 17).

belgelerin azlığından dolayı âşıklar hakkında yeteri kadar bilgi sahibi olmak pek mümkün değildir.

Âşıklık geleneği, 17. yüzyılda sınırlarını belirlemiş ve kendine has kurallarıyla belirli bir olgunluğa ulaşmıştır (Oğuz, vd., 2014:294). Kayseri âşıklık geleneğinin 17. yüzyıldaki durumuna bakıldığında, bu geleneğin bir önceki yüzyıla göre daha çok geliştiği ve gelenek içerisinde yetişen âşıkların sayısının arttığı görülmektedir. Bu yüzyılda yetişen bazı âşıklar şunlardır: Ali Bey, Arslan Paşa Oğlu, Âşık Ali, Âşık Ali Paşa, Âşık Halil, Âşık İsmail, Deli Boran².

18. yüzyılda medrese eğitimi gören, klasik şiir üslubunu taşıyan âşıkların sayısı bir hayli artmıştır. Bu yüzyılda âşıklar, koşma, semai ve destan türünün yanı sıra gazel, divani, selis, muhammes, semai ve kalenderi gibi aruzlu şekilleri de kullanmışlardır (Oğuz, vd., 2014: 298). Bu yüzyılda yetişen Aşıkî, Erkiletli Âşık Hasan, Dülger Muharrem Usta gibi Kayserili âşıklar da koşma, semai ve destan şeklinin yanı sıra gazel, divani ve kalenderi gibi aruz şekillerini kullanmışlardır (Kalkan 1988: 21-57). Bu yüzyılda yetişen bazı âşıklar şunlardır: Arslan Oğlu, Âşık Ali, Âşık Hamza, Emir Ali, Kul Mahmut, Kul Mehmet, Kul Mustafa, Şevkî, Yazıcı Oğlu³, Sailoğlu⁴.

19. yüzyılda, Osmanlı İmparatorluğu'nda yazılı kültür ortamının gelişmesiyle beraber âşıklar hakkında bilgi ve belgelerin sayısı artmıştır. Bu yüzden 19. yüzyılda yetişen âşıkların ürünlerinin sayısının geçmiş yüzyıllara göre daha fazla olduğu görülmektedir. Bu yüzyılda İstanbul, Konya, Kayseri, Erzurum ve Kastamonu gibi şehirler âşıklık geleneğinin önemli merkezleri haline gelmiştir (Oğuz, 2014: 300). Kayseri, 19. yüzyılda çok sayıda âşık yetiştirmiş ve Anadolu'da âşıklık geleneğini temsil eden önemli merkezlerden biri olmuştur. Halk şiirinin önemli isimlerinden olan "Seyranî, Molulu Revaî, Gülşanî, Sıdkî, Şeyhî, Hilmî, Vahdetî, Himmetî, Âşık Derviş Osman, Mehmet

² Bu âşıklar hakkında bk. (Çapraz 2005: 57-93).

³ Bu âşıklar hakkında bk. (Çapraz 2005: 54-128).

⁴ Bu âşık hakkında bk. (Koçak 2012: 167).

Şükrü Efendi gibi âşıklar bu yüzyılda yetişmişlerdir.” (Yılmaz 2011, 5). Bu yüzyılda yetişen diğer âşıklar ise şunlardır: Abdullah Kul, Âbid, Âşık Battal, Âşık Halil, Âşık Hamza, Âşık Hüssüyün, Âşık İbiş, Âşık Kemalî, Âşık Medine, Âşık Murtaza, Âşık Omar, Âşık Osman, Âşık Süleyman, Âşık Veli, Âşık Zarfî, Aziz, Azmi Bekir, Bekir Sıdkı Sayar, Cafer Tan, Cingöz Oğlu Seyid Osman, Derdi Çok, Fakîr, Figânî, Firâkî, Gedâyî, Hâdî, Halit Bey, Hasan Ağa, Himmetî, Hüznî, İlbendi, Kadirî, Kul Ahmet, Kul Fakîr, Kul Haydar, Mahcûbî Baba, Molulu Mehmet Revâî, Muharrem Usta, Mücrimî, Nâmî, Sıdkî, Şâzî, Üçgöz Oğlu, Yusuf, Zevâlî, Zühdî⁵, Hüroğlu Âşık Abdurrahman, Deli Aziz, Âşık Ali, Dadaloğlu, Seyrani, Gülşani, Şeyhi, Hilmi, Âşık Derviş Osman, Ali Celaleddin Efendi, Kaşif, Âşık Mustafa, Ali Kırbıyık, Şerife Soykan (Esmer Hatun), Muttalip Ünal⁶, Abdunnafi, Gedâî, Mustafa Altinkaynak, Rüşdî⁷.

Bu yüzyılda Kayseri’de, klasik Türk şiirinin de geliştiği görülmektedir. 19. yüzyılda yetişen divan şairlerinden Âlim, Celâleddîn, Enver, Feyzî, Gâlib, Hayret, Hayrî, Hilmî, İzzet, Râsîh, Seyfî, Şeyhî, Vehbî ,Zihni⁸ gibi şairler, Kayseri şiir geleneğinin gelişmesine katkıda bulunmuşlardır.

20. yüzyılda, elektronik kültür ortamının oluşumu, sanayinin ilerlemesi, tekke ve medreselerin kapatılması âşıklık geleneğini olumsuz yönde etkilemiştir. Kent âşıkları, âşıklık geleneğinin zayıflamasından dolayı kırsal bölgelere göç etmişlerdir. 20. yüzyılın ortalarında etnomüzikolojiye verilen önemle birlikte âşıklık geleneği yeniden canlanmaya başlamıştır (Kaptan ve Yurdaşen, 2014: 205). Âşıklar, ulaşım imkânlarının ilerlemesiyle yurtiçinde ve yurtdışında âşıklık geleneğini sürdürme fırsatı bulmuşlardır. Böylelikle âşıklık geleneğinin etkisi geniş coğrafyalara ulaşmıştır (Oğuz, vd., 2014: 307). Bu yüzyılda Anadolu’nun her tarafında zayıflayan âşıklık geleneği, Kayseri’de de eski önemini kaybetmiştir. Ancak, âşık kahvehaneleri, şenlikler ve festivaller Kayseri âşıklık geleneğinin bu yüzyıldaki gelişimini olumlu yönde etkilemiştir.

⁵ Bu âşıklar hakkında bk. (Çapraz, 2005: 52-130).

⁶ Bu âşıklar hakkında bk. (Kalkan, 1988: 24-90).

⁷ Bu âşıklar hakkında bk. (Koçak, 2012: 24- 162).

⁸ Bu âşıklar hakkında bk. (Köksal, 1998: 110-236).

20. yüzyılda Kayseri’de yetişen bazı halk şairleri şunlardır: Âşık Ali, Habib Karaaslan, Karârî, Osman Eravşar, Tufan Doğan⁹, Sadika Ana, Hamdi Üçok, Ayşe Feyzioğlu, Mehmet Türk, Behcet Kemal Çağlar(Ankaralı Âşık Ömer), Abdüssamet Naci Özsan, İbrahim Sever, Mahmut Türkten, Derviş Yücel, Mehmet Ali Işık, Ali Gökalp, Mehmet Mutlu, Hasan Âşık, Tavlusunlu Hicrani, Ahmet Evintan, Egrioglu, Kul Efendi, Niyazi Kılıç, Âşık Ali Çatak, Ali Dünder, Harbi, Muharrem Çam, Fikret Kavafoğlu, Ahmedî, Fikret Sezgin, Detayi, Hasreti, Mustafa Necati Karaer, Mehmet Kurnaz, İsmeti, Aydemir Doğan, Yanık Umman, Bünyani, Âşık Fedai, Gözübenli, Ömer Albayrak, Meydani, Ahmet Kıvıncı, Hıfzı Uğurlu, Mazlum Berrakî, Temeli, Abdullah Çağrı Elgun, Kul Mustafa, Mustafa İslamoğlu, Erdal Özkan, Ali Şahin, Halim Kamil Teoman, Hasan Tekin, İbrahim Sever, Muhaddiszade Hacı Bey, Mustafa Danacı, Nazmi Haskilit¹⁰, Abdullah Karagöz, Abdulkadir Temizyürek, Ahmet Çalışkan, Âşık Zavallı, Ali Baş, Avşarî, Dilaver Pekcan(Şifâî), Hatun Özberk, Cesurî, Mehmet Ateşoğlu, Mustafa Akbaş, Mustafa Kılıçer, Mükremin Kayabalı, Âşık Sefili, Osman Güner, Tomarzalı Âşık Ömer, Sabri Topçu(Fezâî), Seyit Berber, Süleyman Kekeç, Zeki Yıldırım, Âşık İsmail Karşlıoğlu¹¹.

Kayseri âşıklık geleneği içerisinde yetişen birçok âşık, Fahri Bilge defterlerinde ve Ahmet Şükrü Esen defterlerinde yer almaktadır. Fahri Bilge tarafından oluşturulan “defterlerde çoğunluğu Afşar aşiretine mensup olan Kayseri ve yöresinde yetişmiş halk şairleri ile gene aynı yöreye dâhil az sayıda divan şairi yer almaktadır. Defterler de şairlerin önce biyografileri verilmiş, daha sonra varsa hayatları etrafında teşekkül etmiş anlatılar ve eserlerinden örnekler kaydedilmiştir. Özellikle şiirlere bağlı olarak aktarılan anlatılar Afşarların sözlü tarihini yansıtmaktadır.” (Çapraz, 2005: II).

Kayseri ve yöresinde oluşan âşıklık geleneğinde Alevî-Bektaşî kültürünün izlerini çok yakından görmek mümkündür. Bu kültürden etkilenen Âşık Cafer

⁹ Bu âşıklar hakkında bk. (Çapraz, 2005: 59-126).

¹⁰ Bu âşıklar hakkında bk. (Kalkan, 1988: 88-181).

¹¹ Bu âşıklar hakkında bk. (Koçak, 2012: 21- 195).

Tan, Bilgiç Dede (Ali Gökalp)¹², Âşık Ali¹³, Âşıkî, Mehmet Ali Işık, Seyit Ali Bayrak (Temeli), Erdal Özkan (Avşaroğlu)¹⁴, Hatun Özberk¹⁵, Ali Demirpençe (Berrakî)¹⁶ gibi âşıklar Türk halk kültürüne önemli eserler kazandırmıştır. Kayseri'deki Alevî-Bektaşî kültürü, âşıklık geleneğinin zenginleşmesindeki en önemli faktörler arasında yer almaktadır.

Âşıklar, genelde kahvehaneler, köy meydanları, köy odaları, panayırlar, bozahaneler, okullar, meyhaneler gibi alanlarda sanatlarını icra ederler (Çobanoğlu, 2000: 134; Tek, 2004: 4; Çapraz, 2018: 236-237; Amos, 2006: 41; Düzgün, 2005: 52). Bu alanlar içerisinde kahvehanelere ayrı bir önem verilmelidir. Çünkü âşıklık geleneğinin icrâ töresi büyük oranda kahvehanelerde şekillenmiş ve gelişmiştir (Çobanoğlu, 2006: 28).

Kayseri âşıklık geleneğine bakıldığında, Kayseri Âşıklar Kahvesi'nin âşıklık geleneği içerisinde önemli bir yeri vardır. “Kayseri Âşıklar Kahvesi, açıldığı günlerden itibaren âşıklık geleneğinin icra edildiği, yörenin ve civar yörelerin çok önemli âşıklarının sahne aldığı, doğu ve batı arasında seyahat eden âşıkların konakladığı, ramazanlarda, önemli gün ve gecelerde Kayseri halk kültürünün nabzını tutmuş bir mekândır. Kahve aynı zamanda genç nesiller için âşıklık kültürünü tanımanın yanında, bağlama çalmayı öğrendikleri, icralarını geliştirdikleri” (İstanbul, 2018: 23) ve geleneği yaşattıkları önemli bir yer haline gelmiştir.

Kayserili âşıkların sanatlarını icra ettiği bir başka icra ortamı ise içerisinde pek çok âşığı bulunduran Anadolu Şairler, Yazarlar, Ozanlar Birliği Derneğidir. Bu derneğe üye olan şairler, Kayseri ve yöresinde tertip edilen birçok şenlik ve festivalde âşıklık geleneğini yaşatmışlardır.

20. yüzyılın sonlarından itibaren düzenlenen bu şenlik ve festivallerde âşıklar hem sanatlarını icra etmişler hem de Kayseri âşıklık geleneğinin

¹² Bu âşıklar hakkında bk. (Satoğlu, 1970:120-130).

¹³ Bu âşıklar hakkında bk. (Çapaz, 2005: 58).

¹⁴ Bu âşıklar hakkında için bk. (Kalkan, 1988: 21-298).

¹⁵ Bu âşıklar hakkında bk. (Özhan, vd., 1992: 250).

¹⁶ Ayrıntılı bilgi için bk. (Kuralay, 2020: 195-196).

sürdürülmesine katkıda bulunmuşlardır. Kayseri’de düzenlenen şenlik ve festivaller şu şekilde sıralanabilir:

Dadaloğlu Kültür ve Sanat Şenlikleri: Dadaloğlu Kültür ve Sanat Şenlikleri, Kayseri’nin Tomarza ilçesine bağlı Dadaloğlu mahallesinde Eylül ayında düzenlenmektedir. Bu şenlik bağlamında halk şairleri irticalen şiirler söyleyip sanatlarını icra etmişlerdir (<https://kayseri.ktb.gov.tr/TR-111074/festivaller-fuarlar-ve-yerel-etkinlik-takvimi.html>, 2021).

Kırkısrak Şenliği: Bu şenlik, Kayseri’nin Sarız ilçesine bağlı olan Kırkısrak köyünde, Kırkısraklılar Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Vakfı tarafından düzenlenmektedir. Bölgede yaşayan âşıklar bu şenlikte sanatlarını icra etmektedirler (<https://kayseri.ktb.gov.tr/TR-111074/festivaller-fuarlar-ve-yerel-etkinlik-takvimi.html>, 2021).

Âşıklar Bayramı: Bu etkinlik, Âşık Meydani Kültür ve Sanat Vakfı tarafından Yongunburç Parkı’nda düzenlenmektedir. Bu etkinliğe Anadolu’nun her yerinden âşıklar gelerek âşıklık geleneğinin her türünü icra etmişlerdir. Bunun yanı sıra Türk halk müziği ve Türk sanat müziklerine de etkinlik programında yer verilmiştir (İstanbul 2018, 27).

Âşık Seyrani Kültür ve Sanat Festivali: Bu etkinlik, Kayseri ilinin Develi ilçesinde 37 yıldır düzenlenmektedir. Bu etkinliğin amacı Âşık Seyrani’yi anarak gelecek kuşaklara aktarmaktır. Anadolu’nun çeşitli yerlerinden gelen âşıklar, âşık tarzı şiir geleneğinin her türünü icra etmişlerdir. Mazlum Berrakî de bu festivale katılarak atışmalar yapmıştır (<https://kayseri.ktb.gov.tr/TR-111074/festivaller-fuarlar-ve-yerel-etkinlik-takvimi.html>, 2021).

Yeni Yoğurt ve Kilim Festivali: Bu festival, Kayseri’nin Akkışla ilçesinin çeşitli yaylalarında düzenlenmektedir. Festivalde âşıklar şiirlerini icra etmektedir (<https://kayseri.ktb.gov.tr/TR-111074/festivaller-fuarlar-ve-yerel-etkinlik-takvimi.html>, 2021).

Bu şenlik ve festivallerde, Kayseri yöresinden Ali Baş (Ozan Sezini), Seyit Berber (Molla Seyid), Zeki Salih Çelebi, Ali Çatak ve Berrakî gibi pek çok âşık sanatlarını icra etmişlerdir (Özhan, vd., 1992: 44-47; Cunbur, 2007: 44; Özen, 2003: 14).

Evliya Şenlikleri: Felahiye'nin Acırlı köyünde her yıl düzenlenmektedir. Yöredeki âşıklar şenliğe gelerek sanatlarını icra etmektedir (K.K. 1).

İKİNCİ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ'NİN HAYATI VE ÂŞIKLIK GELENEĞİ İÇERİSİNDEKİ YERİ

2.1. Hayatı

2.1.1. Şairin Asıl Adı ve Memleketi

Asıl adı Ali Demirpençe'dir. 1947 yılında Kayseri'nin Felahiye ilçesinin Acırlı köyünde yoksul bir ailenin evladı olarak dünyaya gelmiştir. Mazlum Berrakî, hâlâ yaşamını Kayseri'de sürdürmektedir. Yazları Acırlı Köyü'nde ikamet eden Berrakî; kışları ise Kayseri Merkez'de yaşamaktadır (K.K. 1).

Mazlum Berrakî'nin yaşadığı dönem 20. yüzyılın ortalarıyla günümüz dönemini kapsamaktadır. Mazlum Berrakî'in çocukluk ve gençlik dönemlerine bakıldığında, onun yoksul bir hayat sürdürdüğü görülmektedir.

2.1.2. Soyü

Mazlum Berrakî'nin ailesi Kayseri iline sonradan göç etmiş bir ailedir. Mazlum Berrakî'nin ailesiyle beraber birçok aile de Malatya'dan Kayseri'ye ve Sivas'ın bazı bölgelerine Hacı Bektaş Veli Ocağı'na yakın olabilmek için göç etmişlerdir. Mazlum Berrakî'nin dedesi, Hüseyin Dede, babaannesi ise Zöhre Ana'dır. Babası Mazlum Abdal ocağından Mustafa Demirpençe, annesi ise Leyla Ana'dır. Bu ailenin asıl lakaplarına Hacı Bektaş Veli'nin arkasından gittikleri için "pir delisi" denmektedir (K.K. 1).

2.1.3. Eğitimi

Türk kültüründe yer alan halk şairlerinin geneline bakıldığında çoğunun düzenli bir eğitim almadığı görülmektedir. "Onların içinde buldukları sosyal ortam, şartlar, divan şairleri gibi eğitilmiş olmalarını engellemiştir." (Tek 2004: 15). Mazlum Berrakî, ilkokulu Acırlı köyünde, ortaokulu ise Karaözü ortaokulunda bitirmiştir. Yoksul ve kalabalık bir ailenin çocuğu olduğu için küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlamış ve bu yüzden eğitimine daha fazla devam edememiştir (K.K. 1).

2.1.4. Askerliği

Mazlum Berrakî, İzmir'in Konak ilçesinde 1967-1969 yıllarında askerlik yapmıştır. Berrakî, askerlik yıllarında da şiir yazmaya devam etmiştir. Ancak bu şiirleri muhafaza edememiştir. Ailesine yazdığı mektupların altına mutlaka bir şiir ekleyip mektuplarını öyle göndermiştir (K.K. 1).

2.1.5. Evliliği

Mazlum Berrakî yirmi iki yaşında askerden dönmüştür. Askerden döndükten kısa bir süre sonra 1969 yılında kendi köyünde yaşayan Hürü Hanım ile evlenmiştir. Mazlum Berrakî'nin Hürü Hanımla olan evliliğinden Elvet, Sema ve Hasan adında üç çocuğu dünyaya gelmiştir (K.K. 1).

2.1.6. Mesleği

Mazlum Berrakî, askere gidene kadar babasıyla birlikte çiftçilik yapmıştır. Askerden döndükten sonra Kayseri Karpuzatan mahallesinde Etlik fabrikasında sucuk yapım işiyle uğraşmıştır. Daha sonra Kayseri Belediyesi'ne oradan da 1969'da Sıtmasavaş Bölge Müdürlüğü'ne geçmiş ve burada 2 yıl şoför olarak görev yapmıştır. 1971'de tekrar Kayseri Belediyesine girip şoför olarak çalışmış ve bu meslekten 1989 yılında emekli olmuştur (K.K. 1).

2.1.7. İnanç ve Düşünce Dünyası

Alevi-Bektaşî kültürünün hakîm olduğu sosyo-kültürel bir ortamda dünyaya gelen Mazlum Berrakî, inanç dünyası konusunda şunları söylemektedir: “Ben dini-tasavvufî bigilerin çoğunu babamdan öğrendim. O gerçekten irfan mektebini bitirmiş ve edindiği bilgileri etrafındakilere aktaran birisiydi. Bana da dini-tasavvufî bilgileri çocukluk dönemimde aktarmaya başladı. Babamın “Çileli” adında bir dostu vardı. Babam, onunla beraber dini sohbetlerin yanı sıra âşıklık geleneğine dair sohbetler de yapardı. İşte bu sohbetler, benim hem dini açıdan gelişimime hem de geleneği daha iyi öğrenmeme katkı sağladı. Dini-tasavvufî içerikli şiirlerimin çoğunu babam sayesinde kaleme aldım diyebilirim.” (K.K. 1).

Otuz beşli yaşlarda cemevine daha sık gittiğini söyleyen Mazlum Berrakî, bu yıllardaki anılarını şöyle anlatmaktadır: “Benim babam Ankara, Kırşehir ve Yozgat gibi yerlerde dedelik yaptı. Biz dokuz kardeş olduğumuz için hayata erken

atıldım, çalışmak zorunda kaldım. Bu yüzden cemevlerine otuz beşli yaşarımdan itibaren daha çok gitmeye başladım. Cemevlerinde, Alevi-Bektaşî geleneğe dair çokça sohbetler yapılırdı. Bu sohbetlerde benim dini yönden gelişimime çok katkı sağlamıştır.” (K.K. 1).

Bu bilgilerin yanında şiirlerinde görüldüğü kadarıyla o, Allah’a tüm benliğiyle bağlıdır ve ona karşı devamlı şükür etmektedir (410, 411, 476, 600, 604. şiirler). Bütün varlıkların yaratıcısının o olduğunu zikretmektedir (87, 174, 296, 444, 477, 502, 577. şiirler). Berrakî, tüm sıkıntılarında kurtulmak için Allah’a yalvarmakta ve sürekli ondan medet ummaktadır (9, 204, 220, 232, 404, 560. şiirler). Kur’an-ı Kerim’de adı geçen bazı peygamberleri şiirlerinde zikreder (41, 42, 65, 85, 157, 197, 222, 236, 244, 279, 284, 339, 345, 349, 408, 443, 491, 540, 548, 556, 602. şiirler). Berrakî’nin Hz. Muhammed’e karşı yoğun bir ilgisi vardır. Ondan tüm kullar için şefaât diler ve onun nurundan dünyanın yaratıldığını söyler (28, 35, 65, 108, 133, 150, 197, 207, 225, 236, 237, 264, 268, 270, 286, 312, 332, 359, 410, 420, 425, 428, 435, 490, 504, 537, 549, 580, 586, 600. şiirler). Berrakî, Hz. Ali (26, 27, 32, 137, 176, 207, 359, 424, 433, 492, 506. şiirler) ve Ehl-i Beyt’e olan sevgini şiirlerinde dile getirir (2, 28, 42, 118, 183, 200, 225, 236, 258, 268, 278, 306, 327, 336, 379, 401, 404, 405, 419, 435, 465, 481, 526, 543, 566, 600. şiirler). Ayrıca âşık, Hacı Bektaş Veli’ye derin bir saygı ve sevgi duyduğunu şiirlerinde söyler (37, 108, 126, 127, 201, 261, 283, 312, 326, 411, 435, 473, 541, 543, 587, 600. şiirler).

2.2. Mazlum Berrakî’nin Âşıklık Geleneği İçerisindeki Yeri

2.2.1. Mazlum Berrakî’nin Şiir Söylemeye ve Âşık Olarak Kabul Görmeye Başlaması

Mazlum Berrakî’nin babasının deyişlere, duvaz imama, Nesimî’ye ve Şah Hatayi’ye¹⁷ yoğun bir ilgisi vardır ve âşık tarzı şiirler yazmıştır. Babasının bu şiirlerinden etkilenen Berrakî, o yıllardaki yaşadıklarını şöyle anlatmaktadır: “Babam sayesinde şiire merak saldım, onun şiirleri gerçekten hacimli şiirlerdi. Ben de bu şiirler sayesinde şiir yazmaya başladım. İlk başta yazdığım şiirleri pek

¹⁷ Şah Hatayi, 1487-1524 yılları arasında yaşayan ulu ozanlarımızdan biridir. Ayrıntılı bilgi için bk. (Şimşir, 2019: 77-84).

beğenmezdim. Çünkü âşıklık geleneği hakkında pek bilgi sahibi değildim. Ama benim ilk ustam, yani babam, beni yavaş yavaş eğitti. Gelenekle ilgili pek çok bilgiyi bana öğretti. Âşık tarzı şiirlerimi on yedi yaşıma geldiğimde yazmaya başladım.” (K.K. 1).

Mazlum Berrakî, babasının arkadaşı olan Çileli Âşık (Tomarzalı Muhsin)’in yanında uzun bir çıraklık dönemi geçirmiştir. Berrakî, Tomarzalı Muhsin’in sık sık kendisini eleştirdiğini, bu tenkitler sayesinde pek çok şeyin farkına vardığını ve şiir kültürü içerisinde yetişmesinde önemli katkılarının olduğunu söylemektedir. Bunun yanı sıra Berrakî, Tomarzalı Muhsin’in arkadaşı olan Kadimî’yle geleneğe dair sohbetler yapmış, ondan dini-tasavvufi bilgiler öğrenmiştir. Kadimî’nin kendisini sürekli tenkit ettiğini söyleyen Berrakî, bu tenkitler sayesinde geleneğe uygun şiirlerinin sayısının daha da arttığını ifade etmektedir (K.K. 1).

Berrakî, yukarıda adını zikrettiğimiz âşıklarla saz eşliğinde şenliklerde, köy meydanlarında ve evlerinde atışmalar yapmıştır. Berrakî, bulunduğu bu ortamlarda kendisini şiir söyleme yönünden daha da geliştirdiğini söylemektedir (K.K. 1).

Berrakî bir müddet saz ile irticalen şiirler söylemiş ve çeşitli icra ortamlarına katılmıştır. Ancak kardeşinin ölümünden sonra saz çalmayı bırakmış ve bir daha çalmamak üzere yemin yetmiştir.

2.2.2. Mazlum Berrakî’nin Mahlas Alışı

Türk âşıklık geleneğindeki âşıklar, “mutlaka şiirlerinde kullandıkları bir isme sahiptirler. Mahlas olarak adlandırılan bu ikinci/takma isim, çeşitli yollarla edinilir. Bunlardan en yaygını âşık adayına ustası tarafından verilenidir. Halk hikâyelerindeki “kompleks rüya motifi”nin etkisiyle rüyada gördüğü ulu kişi tarafından mahlas verildiğini idda eden âşıklar da vardır. Bazı âşıklar da mahlaslarını kendileri seçerler. Bu seçimde âşığın kişiliği, mesleği, yaşadığı bölge veya içinde bulunduğu ruhsal durum etkili olmaktadır.” (Oğuz, vd., 2014: 317).

Mazlum Berrakî, bâde içip mahlas alan bir âşık değildir. Âşıklık geleneğinde önemli bir yere sahip olan “rüyada âşık olma”¹⁸ motifine Berrakî’nin farklı bir bakış açısı bulunmaktadır. Ona göre: “Eğer pak bir insansan badeyi Cenab-ı Allah

¹⁸ Ayrıntılı bilgi için bk. (Günay, 2008)

ruhlar âleminde içirip gönderir. Bir insan o saflığı, o temizliği koruyabiliyorsa ikinciye ne gerek var. O zaman ikrardan dönmüş olursun. Hamdolsun biz “eleste” bade içtiyse o bize yeter. Yani ben o rüya işine inanmıyorum.” (KK-1)

Berrakî’ye “Mazlum” mahlasıyla hitap eden ilk kişi, Tomarzalı Muhsin’dir. Berrakî mahlasını ise Mehmet Çoban vermiştir. Mehmet Çoban, Berrakî’ye bu mahlası gönlünün saflığından ve berraklığından dolayı verdiğini ifade etmiştir. Daha sonraları Çileli Âşık, Mehmet Çoban ve Mazlum Berrakî arasında çok iyi bir uyum sağlanmış ve âşıklar gelenek üzerine pek çok sohbet yapıp irticalen şiirler söylemişlerdir (K.K. 1).

Mazlum Berrakî, şiirlerinde, çoğu zaman “Mazlum Berrakî” mahlasını bazen de “Mazlum” ve “Berrakî” isimlerini ayrı ayrı mahlas olarak kullanmıştır.

2.2.3. Mazlum Berrakî’nin İcra Ortamları

Kahvehaneler, düğünler, Ayin-i Cemler, şenlik ve festivaller, köy odaları, televizyon, radyo ve gazete gibi kitle iletişim araçları, âşıkların sanatlarını icra ettiği sözel (aktif) icra ortamları ve elektronik (pasif) icra ortamları olarak bilinmektedir (Taşlıova, 2009: 2210; Artun, 2000: 409).

Mazlum Berrakî, yukarıda saydığımız icra ortamlarından bazılarına katılarak sanatını icra etmiştir. Berrakî, sanatını icra ettiği ortamlara dair şu bilgileri söylemektedir: “Ben ilk şiirlerimi babamdan etkilenecek yazdım ve babamın arkadaşları sayesinde de şiir yazma yeteneğimi daha da geliştirdim. Özellikle askerden geldikten sonra saz eşliğinde irticalen şiirler söylemeye de başladım. İrticalen söylediğim ilk şiirleri, Çileli ve Kadimî gibi âşıklarla beraber köyümdeki evimde söyledim. Çileli ve Kadimî, benim şiir yazma ve söyleme yeteneğimi ortaya çıkartan kişilerdir. Onlardan aldığım bu eğitimle köyümüzde düzenlenen “Evliya Şenlikleri”ne katıldım ve orada saz eşliğinde irticalen şiirler söyledim. Daha sonra Kayseri’nin Develi ilçesinde düzenlenen “Âşık Seyrani Kültür ve Sanat Festival”ine katılıp orada saz eşliğinde şiirler söyledim. Bazı şiirlerim de Kayseri’nin çeşitli dergilerinde yayınlandı¹⁹. Çok fazla gurbete çıkan bir âşık olmadığım için şiir söylediğim icra ortamları bunlardır.” (K.K. 1).

¹⁹ Bu dergiler, Gülpınar Dergisi, Gönül Verenler Dergisi ve Kayseri Dergisi’dir.

2.2.4. Mazlum Berrakî'nin Etkilendiği Çevreler/Âşıklar

Mazlum Berrakî'nin hayatının büyük bir bölümü Acırlı köyünde geçmiştir. Berrakî bu süreçte babasına yardım ederek evin geçimine katkıda bulunmuştur. Berrakî'nin şiirle tanışmasında, babası ve babasının çevresinde bulunan âşıklar etkili olmuştur. Hayatı boyunca çok fazla gurbete çıkmayan Berrakî'nin diğer âşıklar gibi gezici bir özelliği bulunmamaktadır. Uzun yıllar köy hayatı yaşayan Berrakî, şiirlerinde yoksulluk, geçim sıkıntısı ve köy yaşamına sıkça yer vermiştir. Berrakî, aynı zamanda geçim sıkıntısı, askerlik ve benzeri nedenlerden dolayı gurbete gitmiş, bu yüzden anne-babasına, sevdiğine, köyüne, dost ve akrabalarına duyduğu özlemi şiirlerinde açık bir şekilde ifade etmiştir.

13. yüzyıldaki dini-tasavvufi halk şiirinin şekillenmesinde, çeşitli tarikatların rolü oldukça büyüktür. Bu tarikatlar arasında Yesevîlik, Alevilik, Bektaşilik, Mevlevîlik ve Halvetîlik gibi tarikatlar yer alır. Her tarikatın kendine has şiir söyleme tarzı bulunmaktadır. Ancak şiirin özü tüm tarikatlarda aynı arka planda bulunmaktadır. Her tarikatın şiirleri farklı yorumlamasından dolayı Ahmet Yesevî, Yunus Emre ve Kaygusuz Abdal gibi söz ve saz üstatları ortaya çıkmıştır (Doğan, 2012: 31).

Alevî-Bektaşî geleneği “Türk inanç, adet, gelenek ve göreneklerini öğretilerinin içine almış zaman içinde yayılarak kitleleri etkilemiş, mensupları sosyal bir grup meydana getirmiş, sonuçta kendine özgü bir hayat tarzı, bir felsefe oluşturmuştur.” (Özcan, 2005).

Alevî-Bektaşî geleneği “kendisini sonraki kuşaklara özellikle şiirle aktarmıştır. Şiirsel düşünmek en zor, en soylu, en güzel düşünme biçimidir. Alevî-Bektaşî ozanları yüz yıllardan beri bu yol ve yöntemi seçerek, şiirsel düşünmüşler, öyle söylemişlerdir. Alevi Bektaşî şiir ve deyişlerinde bir güzellik sisi ile kaplı bir derinlik vardır. Bu şiirlerdeki aşk ve heyecan, edep erkân içerisinde irfana bürünmüş bir şekilde karşımıza çıkar.” (Doğan, 2012: 38). Berrakî'nin, Alevî-Bektaşî şiir kültürünün hakîm olduğu bir ortamda yaşaması ve ailesinin bu kültürü ona erken yaşlarda aşılması, onun şiir yazma yeteneğinin gelişmesine büyük katkı sağlamıştır. Berrakî bazı şiirlerini, bu kültürün arka planında yer alan, yukarıda bahsettiğimiz yol ve yöntemlere göre yazmıştır.

Alevi-Bektâşî edebiyatında “Hz. Ali, Ehl-i Beyt, On İki İmam’a bağlılık konusu ön plana çıkarken, yaşanan bunalımlar, eziyetler, tarikata bağlılık, pirlık, müşidlik, zamandan ve toplumsal konulardan yakınma gibi konular sık sık ele alınmıştır. Bunun yanında din dışı konular da şiirlerde görölmektedir” (Çandır ve Özcan, 2013: 467). Mazlum Berrakî’nin şiirlerine bakıldığında bu durum kendisini belirgin bir şekilde gösterir. Âşık Mazlum Berrakî’nin şiirlerinde, Hz. Ali’ye, Ehl-i Beyt’e, On İki İmam’a ve Hacı Bektaş Veli’ye olan bağlılığı açık bir şekilde görölmektedir. Mazlum Berrakî şiirlerinde, nefsi köreltmek, ölmenden önce ölmek ve Hakk’a vasıl olmak düşüncesini sık sık işlenmiştir. Berrakî şiirlerinde, Alevî-Bektaşî geleneklerini ve inançlarını dile getirerek usul, adap ve erkândan bahsetmiştir.

Mazlum Berrakî yukarıda bahsettiğimiz sosyo-kültürel ortam içerisinde babası Mustafa Demirpençe’den, Çileli Âşık’tan, Kadimî’den ve cem sohbetlerindeki arkadaşlarından Alevi-Bektaşî geleneğiyle ilgili bilgileri, dini-tasavvufi bilgileri ve şiir yazma hususunda çeşitli bilgileri öğrenmiştir.

2.2.5. Mazlum Berrakî’nin Edebî Kişiliği/Sanatkârlığı

Mazlum Berrakî birçok halk âşığı gibi küçük yaşlarda bu gelenek ile tanışmıştır. Çok iyi bir eğitim görmemesine rağmen özellikle dini-tasavvufi konularda kendisini geliştirmiştir. Mazlum Berrakî’nin dini-tasavvufi bilgisi, şiirlerinde kullanmış olduğu kelimelerde ve konularda çok rahat görölmektedir.

Mazlum Berrakî, şiirlerini daha çok hecenin 8’li ve 11’li kalıplarıyla yazmıştır. Sayısı az da olsa aruzla yazdığı şiirleri²⁰ de bulunmaktadır.

Mazlum Berrakî’nin yazmış olduğu şiirlerin arka planına baktığımızda âşığın, Alevî-Bektaşî kültüründen etkilendiğini ve Pertev Naili Boratav’ın altını çizdiği “köylü vasfı”²¹ özelliğini taşıdığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

²⁰ Berrakî’nin aruzla yazdığı beş şiiri bulunmaktadır.

²¹ Pertev Naili Boratav, köy karakterinin âşıklar üzerindeki etkisine dikkat çekerek, Pir Sultan Abdal’ın köylü olma karakterine sahip olmasının, onu sıradan bir şair olmaktan çıkardığını söylemektedir (Boratav, 2013: 35).

2.2.6. Mazlum Berrakî'nin Şiir Defterleri

Âşık Mazlum Berrakî'nin yazmış olduğu beş şiir defteri bulunmaktadır. Bu defterlerin her biri belirli bir düzene göre kaleme alınmıştır. Defterlerin kapak sayfasında kaçınıcı defter olduğuna dair bilgiler de bulunmaktadır.

Berrakî, şiir defterlerinin ilk sayfalarında genellikle gündelik bilgilere yer vermiştir. Mazlum Berrakî, arkadaşlarının, dostlarının, akrabalarının, şiir ustalarının ve önemli kişilerin ölüm tarihlerine dair bilgileri de bu defterlerde paylaşmıştır. Ayrıca âşık, hoşuna giden atasözlerini ve özlü sözleri bu defterlere kaydetmiştir.

Mazlum Berrakî, yazmış olduğu her şiire numara vermiş, şiirlerin yazılış tarihlerini de defterlerde belirtmiştir. Bazı şiirlerin başlıkları verilirken bazı şiirler sadece numaralarıyla verilmiş olup şiirlerin son dördlüğünde yer alan son kelimenin son harfi de şiirin başlığının altına veya yanına yazılmıştır. Dergilerde yayımlanan şiirlerinin altına hangi dergilerde yayımlandığına dair bilgiler de yine bu şiir defterlerinde paylaşılmıştır.

Mazlum Berrakî, çok fazla gurbette bulunmuş bir şair değildir. Ancak Berrakî, çevre köylere gitmiş, eşini, dostunu sık sık ziyaret etmiştir. Bu ziyaretleri sırasında, dostlarında hoşuna giden veya gitmeyen bazı durumlardan şiirlerinde bahsetmiştir. Berrakî, yazmış olduğu bazı şiirlerini, nerede ve niçin yazdığını kısa cümlelerle defterlerinde paylaşmıştır.

Mazlum Berrakî, beşinci şiir defterine hâlâ şiirlerini kaydetmektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİRLERİNİN ŞEKİL, MUHTEVA, DİL VE USLÛP BAKIMINDAN İNCELENMESİ

3.1. Şiirlerinin Şekil Özellikleri Bakımından İncelenmesi

3.1.1. Vezin

Berrakî, şiirlerinde hece veznini de aruz veznini de kullanmıştır. Berrakî, hece kalıpları içerisinde yoğunlukla 11'li hece ölçüsünü tercih etmiştir. Berrakî'nin hece ölçüsünün yanı sıra aruz kalıbıyla da yazmış olduğu beş şiiri bulunmaktadır.

3.1.1.1. Hece Vezni ile Yazılan Şiirleri

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinin büyük bir bölümü hece vezni ile yazılmıştır. Halk şairleri daha çok 7'li, 8'li ve 11'li hece ölçülerini tercih etmişlerdir. Mazlum Berrakî, şiirlerini 7'li, 8'li, 11'li ve 15'li hece ölçüsleriyle kaleme almıştır. Mazlum Berrakî'nin şiirlerine genel bir çerçevede bakıldığında 11'li hece ölçüsünün daha yoğun bir şekilde kullanıldığı görülmektedir.

Mazlum Berrakî'nin şiirleri incelendiğinde, on birli hece ölçüsüyle söylemiş olduğu şiirlerinde, durakların 6+5 ve 4+4+3 şeklinde oluşturulduğu görülmüştür. Şiirlerinin geneline bakıldığında 6+5 ve 4+4+3 durak sistemi dörtlüklerde kimi zaman karışık olarak birlikte kullanılmıştır.

Kömür gözlüm/ vasfin nasıl/ yazayım	4+4+3
Deftere kitaba/ cihana sığmaz	6+5
Hakk'ın takdirini nasıl bozayım	6+5
Mantığa, kelama lisana sığmaz. (400)	6+5
Bir gececik yatın/ Beşkız dağında	6+5
Tarlasında/ bahçesinde/ bağında	4+4+3
Gaflet etmen/ çıkın seher/ çağında	6+5

3.1.1.2. Aruz Vezni ile Yazılan Şiirleri

Âşıklık geleneği ve Divan edebiyatı arasındaki etkileşim, 17. yüzyıldan itibaren görülmeye başlanmıştır. Bu etkileşimin sonucunda bazı âşıklar, divan şiirinin nazım şekillerini ve aruz ölçüsünü şiirlerinde uygulamaya başlamışlardır (Kurnaz, 1997: 71).

Âşıklar, Divan edebiyatı içerisindeki şairlerden geri kalmadıklarını göstermek, aruz ölçüsüyle de başarılı şiirler kaleme aldıklarını kanıtlamak ve hünelerini göstermek gibi sebeplerden dolayı aruz veznine yönelmişlerdir (Köprülü, 2018: 342).

Âşıklık geleneği içerisindeki şairlerin çoğunun eğitim seviyesinin düşük olması, Arapça-Farsça kelime bilgilerinin zayıf olması ve aruzu tam anlamıyla kavrayamamaları nedeniyle aruz ölçüsüyle yazdıkları şiirlerde başarısız olmuşlardır (Köprülü, 2018: 343).

Âşıklık geleneğindeki şairler, şiirlerinde genellikle aruzun Mefulü/Mefâilü/Mefâilü/Feulün, Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün, Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün ve Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün/ Mefâilün kalıplarını kullanmışlardır. Âşıklar bu şiirlerde hece vezninin 14, 15 ve 16'lı şekillerini kullanmışlardır (Uğurlu, 2018: 246-256).

Mazlum Berrakî, aruzla yazmış olduğu şiirleri hiçbir eğitim almadan yazdığını söylemektedir. Berrakî'nin aruzla yazmış olduğu 5 şiiri bulunmaktadır. Mazlum Berrakî'nin aruzla ilgili temel bir eğitim almadığı için:

“Aç gözün sey/reyle zâtın/ bak **gör** kim sen/ **nicesin**

Gerçek bizatullâh kendinde olan noxsâmı bul” (608)

“Canın cismin zelil **tenin** türap et **meyletme** zâna

Bugün **sırr-ı Mevlâ güzelinin** bir **mahremi** geldi.” (607)

beyitlerinde olduğu gibi imale ve zihaf cinsinden aruz hataları görülür.

Berrakî'nin aruzla yazdığı bazı şiirlerinde imale, zihaf ve ulama teknikleri kullanılarak aruz kalıpları bulunabilmektedir. Berrakî'nin bu şiirleri şunlardır:

“Müşrik-i nâdânlara âyet-i Furkân neylesin

Feyli şeridir muhabbet-i zanla gümandan geçer” (609)

“Oku yüzlerinde ayetin anla zât-ı sıfatın

Her âzâda mevcud sende Hak olan sübhanı bul” (608)

“Bu vücudum Hâk binası bendeki Hâk sevdası

Aşktır derdimin devası sor sen nesin abdal gönül” (606)

Klasik edebiyatın âşık tarzı şiire bazı tesirleri olmuştur ve halk âşıkları, hecenin monotonluğundan kurtulmak, çağdaşlarından geri kalmamak, devrin modasına uymak için aruz veznini kullanmışlardır. Halk şairleri aruzu kullanmada gerekli teknik bilgiye sahip olmadığı için yazılan şiirlerde teknik yönden kusurlar bulunmaktadır (Köprülü, 2018: 242-243; Rayman, 1997: 49).

Berrakî de sayısı çok olmasa da aruzla şiirler yazmış; ancak bu şiirlerde diğer halk şairlerinin şiirlerinde olduğu gibi teknik yönden kusurlar bulunmaktadır.

Berrakî'nin aruzla yazmış olduğu şiirlerde aruz kalıplarını bulabilmek oldukça güçtür. Şiirlerinin neredeyse her beyitinde imale, zihaf veya ulama teknikleri kullanılarak aruz kalıbı bulunabilmektedir. Berrakî'nin şiirlerinde kullandığı aruz kalıpları şöyle sıralanabilir:

1- Fâilâtün/ Fâilâtün/ Fâilâtün/ Fâilün (-./-./-./-.)²²

“Ey gönül dur/ma ağla ten/de kudret kalmadı

Sen seni terkeyle sende mihman olan canı bul

²² 609. şiir de bu kalıpla yazılmıştır.

Aç gözün seyreyle zatın bak gör kim sen nicesin

Gerçek bizatullâh kendinde olan noxsânı bul

Varlık olan tende ten ise canda bilmek gerek

Sen seni ara sende bil sende olan cananı bul

Düşme nefsin peşine kul olma sakın bir kerre

Var Hak kapısına geri dönme din imanı bul” (608)

2- Mefâilün/ Mefâilün/ Mefâilün/ Mefâilün (.---/ .---/ .---/ .---)

“Uyan ey gönül gafletten Ezrail’in demi geldi

Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi geldi

Vücudun ateşi aşkın yelinden talaza düştü

Bülbüle efkân kılma güle konmanın demi geldi

Açıldı gök kubbe bî-nihân oldu arş u zemini

Dürüldü defterin gafletin terk-i âlemi geldi

Canın cismin zelil tenin türap et meyletme zâna

Bugün sırr-ı Mevlâ güzelinin bir mahremi geldi.” (607)

3- Feilâtün/ Feilâtün/ Feilâtün/ Feilâtün (---/ ---/ ---/ ---)²³

²³ Bu kalıp, âşıkların tercih ettiği aruz kalıpları arasında bulunmamaktadır.

“Vefasın görmedim dilberin meftun olduğum kaldı

Yaktı beni gam ateşine mahzun olduğum kaldı

Dide-î püryan eyledim ben Mecnun’dan beter oldum

Döküp gözyaşım sele kattım pürhûn olduğum kaldı

Ben cefadan yüz çevirmem cefa benden korkar oldu

Yâre vadettiğim can hazır efzûn olduğum kaldı

Ey dilber gizleme benden hüsnünü Allah aşkına

Düşürdün bir kara sevdaya Mecnun olduğum kaldı” (610)

4- Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün (-..-/-..-/-..-/-.._)

“Ben bir sabır ölçeyim ya sen nesin abdal gönül

Aç gözünü hub cemale gör sen nesin abdal gönül

Kâbe’ın insan biliyorum Esmâ-i hüsn okuyorum

Bir bahçede şakıyorum var sen nesin abdal gönül

Bu vücudum Hâk binası bendeki Hâk sevdası

Aşktır derdimin devası sor sen nesin abdal gönül” (606)

3.1.2. Kafiye

3.1.2.1. Heceli Şiirlerde Kafiye

Şiirlerin mısra sonlarında bulunan yazılışları aynı, görevleri farklı olan ses benzerliklerine kafiye denir. Şiirde bulunan kafiyenin en önemli görevlerinden birisi, şiirin daha kolay akılda kalmasını sağlamaktadır. Halk şairleri şiirlerinde genellikle yarım uyağı tercih etmişlerdir (Dilçin, 1995: 73). Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde kullanmış olduğu kafiye çeşitleri şu şekildedir:

1-Yarım Kafiye: Dize sonlarında yer alan tek ses benzerlikleridir. Bu ses ünlü veya ünsüz olabilir (Kaya, 2014: 399). Yarım kafiye “Divan şiirinde çok kullanılmamakla beraber; halk şiirinde en çok tercih edilen kafiye çeşididir. İrticalen söyleyen âşıklar, kelime bulmadaki kolaylığı nedeniyle şiirlerinde bol miktarda yarım kafiye kullanmışlardır.” (Üneş, 2017: 61).

Berrakî, şiirlerinde yarım kafiye şu şekilde kullanmıştır:

“Âşık oldum gamlı gezdim

Bülbül gibi name dizdim

Kovanından balı süzdüm

Gözyaşını sileceğim.” (484)

Yukarıdaki dörtlükte sadece “-z” sesi ortak olduğu için yarım kafiye kullanılmıştır.

“Gerdanında açmış, gonca gülleri

İncidir dişleri şirin dilleri

Ceylan gibi gezer ıssız çölleri

Sadâsı bülbülün zarına benzer.” (156)

Yukarıdaki dörtlüğün üç mısrasındaki “gül, dil, çöl” kelimelerinde ortak olan ses sadece “l” sesi olduğu için burada yarım kafiye kullanılmıştır.

2- Tam Kafiye: Dize sonlarındaki iki ses benzerliğine dayanan kafiye çeşididir.

Berrakî, şiirlerinde tam kafiye şu şekilde kullanmıştır:

“Bu aşkın hançeri bağrımı deldi

Ne ben öldüm, ne yar insafa geldi

Yanağında benler aklımı çeldi

Derdim derin, Lokman'ından sor beni.” (20)

Âşığın yukarıdaki dörtlüğünde mısra sonlarındaki “del, gel, çel” kelimelerinde yer alan “-el” sesleri ile tam kafiye yapılmıştır.

“Bir garibe kolum ersem

Gücüm yetse akçe versem

Belasına göğüs gersem

Taşa tutar deli derler.” (441)

Yukarıdaki dörtlükte, “-er” sesi ortak olduğu için tam kafiye kullanılmıştır.

3- Zengin Kafiye: Dize sonlarında bulunan ikiden daha fazla ses benzerlikleriyle oluşan kafiye çeşididir (Dilçin, 1992: 89). Berrakî, şiirlerinde zengin kafiye şu şekilde kullanmıştır:

“Aramıza girdi şu yüce dağlar

Uçurdum bülbülü içim kan ağlar

Gönlüm gam içinde gözlerim çağlar

Derdimin tabibi yâr olmayınca.” (545)

Yukarıdaki dörtlükte ilk üç mısradaki “-ağla” sesleri tekrar edilerek zengin kafiye çeşidi kullanılmıştır.

“Berrakî bilmem vefayı

Yârden aldım bu cefayı

Unuttum zevk ü sefayı

Tüm çektiğim çile bülbül.” (479)

Yukarıdaki dörtlükte kafiye “-efa” sesleriyle sağlanmıştır. Kafiye üç ses benzerliğine dayanarak yapıldığı için zengin kafiye türüdür.

4- Tunç Kafiye: Kafiye türünü oluşturan sözcüklerden biri, diğer sözcüğün içinde aynen yer alıyorsa tunç kafiye türüdür. Tunç kafiye, bir zengin kafiye türüdür (Dilçin, 1992: 90). Berrakî şiirlerinde tunç kafiye şu şekilde kullanmıştır:

“Kalbe huzur verir **yazık**

Kov gıybetten yapar **azık**

Yola gelmez südü bozuk

Sende nifak var arkadaş” (19)

Berrakî'nin yukarıdaki dörtlüğünde “azık” sözcüğü, “yazık” sözcüğünün içerisinde aynen tekrar edildiği için tunç kafiyedir.

Halk şiirinde ahengi sağlayan unsurlar arasında redif de bulunmaktadır. Mazlum Berrakî'nin heceli şiirlerinde rediflere şu şekilde rastlanır:

1. Redifin ek şeklinde kullanılışı:

“Berrakî'yem böyle beni **üzersin**

Mümin görünür de münkir **gezersin**

Karga gibi öter name **düzersin**

Fehmetmez goncayı harı bilmezsin.” (495)

“Berrakî'yem sinim kemali **buldu**

Geçen ömür geçti, yaş tamam **oldu**

Korkarım çaresiz çilemiz **doldu**

Biçildi kefenim bezim kalmadı.” (366)

2. Redifin kelime halinde kullanılışı:

“Berrakî'yem gönlüm bîkarar **oldu**

Aşkım kara kıza aşikâr **oldu**

Gönlüm yâre aciz sevdakar **oldu**

Sinemi ateşe dağlar kara kız.” (76)

“Dişin inci, dudakların bal **gibi**

Zülüflerin hadden çıkmış tel **gibi**

Al yanaklar taze gonca gül **gibi**

Derdin ile şahanedir bu gönlüm.” (317)

3.1.2.2. Aruzlu Şiirlerde Kafiye

Mazlum Berrakî, aruzla yazmış olduğu şiirlerinde genellikle tam kafiye kullanmıştır. Yarım kafiye ve zengin kafiye şiirlerinde çok fazla yoktur. Berrakî'nin aruzlu şiirlerinde kullandığı kafiye çeşitlerini şöyle sıralayabiliriz:

1- Yarım Kafiye:

“Uyan ey gönül gafletten Ezrail'in **demi** geldi

Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi **geldi**” (607)

2- Tam Kafiye:

“Vefasın görmedim dilberin meftun **olduğum** kaldı

Yaktı beni gam ateşine mahzun **olduğum** kaldı” (610)

Berrakî'nin aruzlu şiirlerinde geçen redifleri şu şekilde sıralayabiliriz:

Uyan ey gönül gafletten Ezrail'in **demi geldi**

Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi **geldi** (607)

Vefasın görmedim dilberin meftun **olduğum kaldı**

Yaktı beni gam ateşine mahzun **olduğum kaldı** (610)

Berrakî'nin aruzlu şiirlerinin kafiye şemaları şu şekildedir:

a- -----a -----b -----c

-----a -----a -----a

“Uyan ey gönül gafletten Ezrail'in demi geldi

Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi geldi

Vücutun ateşi aşkın yelinden talaza düştü

Bülbüle efkân kılma güle konmanın demi geldi

Açıldı gök kubbe bî-nihân oldu arş u zemini

Dürüldü defterin gafletin terk-i âlemi geldi” (607)

b- -----x -----x -----x
-----a -----a -----a

“Ey gönül durma ağla tende kudret kalmadı

Sen seni terkeyle sende mihman olan canı bul

Aç gözün seyreyle zatın bak gör kim sen nicesin

Gerçek bizatullâh kendinde olan noksanı bul

Varlık olan tende ten ise canda bilmek gerek

Sen seni ara sende bil sende olan cananı bul” (608)

3.1.3. Ayak

Âşık şiirinde, ahengi sağlayan, anlam bütünlüğünün kurulmasına yardımcı olan unsurlardan birisi de ayaktır. Ayak, kafiye ve redif olmak üzere iki unsura dayanmaktadır (Erşahin, 2011: 46; Günay, 1990: 33).

Halk şiirlerinde ayak, “genellikle ilk dörtlüğün ikinci dizesinde başlatılan [ve] bütün dörtlüklerin son dizelerinde yarım, tam, zengin hatta cinaslı kafiyelerle vücuda getirilen yahut dizenin tamamında aynen tekrarlanan sözlerle oluşturulan ve dörtlüklerin mihengi durumda olan kafiye[dir]” (Kaya 2014: 118).

Doğan Kaya, âşık şiirindeki ayakların çeşitli fonksiyonlarının olduğunu söyler ve onları şu şekilde ifade eder:

“1. Şiirin şekillenmesinde belirleyicilik vasfı vardır.

2. Bünyesinde ortak sesler bulundurmalarından dolayı şiirde ahenk sağlarlar.
3. Gerek ait olduğu dörtlükteki mısralar arasında gerekse şiirin tamamında dörtlükler arasında ilişki sergileyerek konu ve anlam bütünlüğünün oluşmasına yardımcı olurlar.
4. Karşılaşmalarda âşıkların sanat güçlerini sergilemesinde etkin rol oynarlar.
5. Şiirin sazla söylendiğinde, işlenen konuyla bağlantılı olarak yeni ezgilerin ve tavırların oluşmasını sağlarlar.” (Kaya, 2014: 17).

Âşıklar, şiir yazarken, ezberlerken ve usta malı şiirler söylerken şiirin anlam dünyası ve yapısı bakımından önemli bir unsuru olan ayaklardan sık sık faydalanırlar (Boyraz, 2010: 114; Günay, 1990: 33).

Halk şiirinde ayaklar, kafiye özelliklerine göre tek ayak ve döner ayak olmak üzere ikiye ayrılır:

3.1.3.1. Tek Ayak

Bütün dörtlüklerin sonundaki dizeler aynen tekrar ediliyorsa buna tek ayak adı verilmektedir. Ayrıca bu ayak çeşidine, dörtlük sonundaki dizeler tekrar tekrar söylendiği için “dönderme” ismi de verilmiştir (Albayrak, 2010: 518; Kaya, 2014: 701).

Tek ayaklı şiirlerin hem yazılması hem söylenmesi “âşığı kafiye aramak zahmetine sokmadığı için döner ayaklı şiirlere oranla daha kolaydır. Bu nedenle âşıklar, en azından şiir yazmaya/söylemeye yeni başladıklarında daha ziyade tek ayaklı şiirleri tercih etmektedirler.” (Aksoy, 2014: 44).

Mazlum Berrakî'nin 1984-1990 yılları arasında yazılmış şiirlerine bakıldığında tek ayaklı şiirlerin sayısının daha fazla olduğunu görmekteyiz. Bu yıllar âşığın, geleneğe uygun şiirler yazmaya başladığı döneme denk gelmektedir.

Berrakî'nin tek ayak tarzında şiirler kaleme almıştır. Mazlum Berrakî'nin tek ayakla yazmış olduğu bazı şiirler şöyledir:

“Bende-i şah isen ey güzel bacım

Bir su ver içeyim pirin aşkına

Garip bir yolcuym hemi de acım

Bir su ver içeyim pirin aşkına

Hakikat demini içen uyanır

Onda binbir çeşit renge boyanır

Boyun büker kulu ona dayanır

Bir su ver içeyim pirin aşkına.” (116)

“Sabahın erinde kalkamaz oldum

Sağıma soluma bakamaz oldum

Kapıdan dışarı çıkamaz oldum

Kocadın da deli gönül kocadın

Sabahınan kalktım hava karardı

Sarardı da bu gül benzim sarardı

Ele geniş dünya bana darardı

Kocadın da deli gönül kocadın.” (378)

Çevirdim yönümü yönüne döndüm

Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Aşkına düşeli tutuştum yandım

Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Atan Resulullah hem şahı merdan

Bunalıp düşeni kurtarır dardan

Muradım bir kısmet almaktır burdan

Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle (526)

3.1.3.2. Döner Ayak (Yenileme Ayak)

Döner ayak, “Aynı sesi ihtiva eden farklı kelimelerle meydana getirilen ayaktır. Kafiyeleli kelimelerin çok veya az oluşuna göre geniş ayak, dar ayak ve kapanık ayak olmak üzere üçe ayrılır. Döner ayak dizinin başında, ortasında ve sonunda bulunabilir, ama daha ziyade ortasındadır” (Kaya, 2007: 253).

Mazlum Berrakî, 90’lı yıllardan sonraki yazdığı şiirlerde daha çok döner ayağı kullanmıştır. Berrakî’nin bu şiirlerine bakıldığında onun, döner ayaklı şiir yazma konusunda hüner sahibi olduğu aşikârdır.

Mazlum Berrakî’nin döner ayakla yazmış olduğu bazı şiir örnekleri şunlardır:

Yâra geldim yâra geldim

Merhamet kıl zâra geldim

Bağışla cürmüm günahım

Aşkın ile zâra geldim

Muhammed Ali kiblemiz

Hâk cemale var secdemiz

Kabul eyle ol tövbemiz

Şefaate eyle dâra geldim (49)

Ben nasıl edeyim nasıl söyleyim

Kimseye derdimi açamam dağlar

Alınyazım kara nasıl eyleyim

Ben kendi bahtımı seçemem dağlar

O yârin cevrenden yandı ciğerim

Az biraz yanında yok mu değerim

Muradım gözümde kaldı giderim

Kaderin elinden kaçamam dağlar (92)

Seher yeli bir yadigâr al getir

Gül yüzlü yârimin zülfü telinden

Ya onu getir ya beni al götür

Ayrılır mı bülbül gonca gülünden?

Gönlümün ceylanı gaflete yatmış

Uyumuş kolların yastığa atmış

Dağılmış saçları tarumar etmiş

Sarsam kollarımı ince belinden (66)

3.1.4. Nazım Şekilleri

3.1.4.1. Heceli Nazım Şekilleri

3.1.4.1.1. Koşma

Âşık edebiyatında koşma nazım şekli diğer şekillere göre daha çok kullanılmıştır. Âşık Mazlum Berrakî, şiirlerinde yoğunlukla koşma nazım şekline yer vermiştir. Berrakî koşmalarında genellikle aşk, sevgi, özlem, eleştiri, hayata dair görüşler ve gurbet gibi konuları işlemiştir. Koşmalarının çoğunda dörtlük sayısı dörtten fazladır. Berrakî'nin koşmalarının kafiye şekli şu şekildedir:

1.ac 2.ad 3.ac
.....bcbdac
.....accdac
.....bbbbbb

“Övmüş de yaratmış Mevla’ın bu kızı a
Gözler ahu kirpik beni yakıyor. b
Dudak kiraz, yanakları kırmızı a
Yel vurdukça miski amber kokuyor. b

Siyah saçlar bölük bölük örülmüş c
Zülüfleri al yanağa dürülmüş c
Sırma teller ak gerdana serilmiş c
Kaş altından melül mahzun bakıyor.” (577) b

“El çek tabip bu sinemin üstünden a
Melhem sürülür mü aşk yaresine b
Derdim derman bulmaz ciğer yaralı c
Merhem sürülür mü aşk yaresine b

Biçare gözümde dökerim yaşı d
Közlenir korlanır bağırımın başı d
Yüreğime indi aşkın atası d
Merhem sürülür mü aşk atasına” (408) b

“Erenler oturmuş muhabbet açar a
Muhammed Ali’nin dolusun içer a
Gönüller mest olmuş kendinden geçer a
Bu sevda sevdiğim Aliden kaldı. b

Mazlum Berrakî’yem aktım duruldum c
Ben o dostun cemaline vuruldum c
Elden ele gezdim mecnun görüldüm c

Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı.” (137) **b**

3.1.4.1.2. Semai

Âşık Mazlum Berrakî, şiirlerinde semai nazım şeklini, koşma nazım şekline göre daha az kullanmıştır. Semai nazım şekliyle yazmış olduğu şiirlerinde doğa, sevgili ve ayrılık temaları ağır basmaktadır. Semailerinin kafiye şeması şu şekildedir:

1.a c 2.a d
.....b c b d
.....a c c d
.....b b b b

“Kerem eyle bana Leyla'm **a**
Dert gönlümü aldı yetiş **b**
Ayrımasın bizi Mevla'm **a**
Dert gönlümü aldı yetiş **b**

Yeşil yaylam selvi dalım **c**
Kekik reyhan gonca gülüm **c**
Haçer vurdu bana zalım **c**
Dert gönlümü aldı yetiş” (179) **b**

“Bir noktadır ol Hüda'ya **a**
Ermiyenler bilmez bunu **b**
Tatlı dilin edasına **c**
Girmiyenler bilmez bunu **b**

Âşıkların aşk bahrine **d**
Hem lütfuna hem kahrine **d**
Lekesiz rıza şehrine **d**
Varmıyanlar bilmez bunu” (254) **b**

3.1.4.1.3. Destan

Âşık Tarzı şiir geleneğinin en uzun nazım biçimi olan destan nazım şekline, Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde rastlamak mümkündür. Berrakî, destan nazım şekliyle yazdığı şiirlerinden birini 8'li ölçüyle, diğerlerini ise 11'li hece ölçüsüyle kaleme almıştır. Berrakî'nin destan nazım şekliyle yazmış olduğu şiirlerinin dörtlük sayısı 7-15 arasında değişmektedir. Bu şiirlerin kafiye şeması şu şekildedir:

1.ac	2.ad
.....bcbd
.....accd
.....bbbb

İlk kafiye şekline şu dörtlükleri örnek olarak verebiliriz:

Benim oğlum bir gün âşık olursan	a
Muhabbet telini kur yavaş yavaş	b
Aradığın gerçek yolu bulursan	a
Edebe erkânda dur yavaş yavaş	b
Özünde gerçeği görmek istersen	c
Mürşitlik postunu sermek istersen	c
Canını canana vermek istersen	c
Ebedi ikrarda dur yavaş yavaş (472)	b

Diğer kafiye şekline şu dörtlükleri örnek verebiliriz:

Ey kahbe Yunan aç gözünü bak bize	a
Sizin gibi nice mezalim gördük	b
Tarihe bir göz at anla Türklüğü	c
Cenk bayırında nice gavurlar kırdık	b
Sakarya'da girdik kanlı savaşa	d
Mondros'ta vardık adil barışa	d
Çanakkale'de girdik umum yarışa	d
O gün biz dünyadan bir hesap sorduk (369)	b

3.1.4.1.4. Satranç

Âşıklık geleneğinin başka bir nazım şekli olan satranç, hem hece hem aruz ölçüsüyle yazılmaktadır. Hece ile yazılmış şekiller, 8, 10, 12, 14, 15, 16 ve 20’li hece ölçüleriyle yazılmıştır. Bu nazım şeklini genellikle aruz veznini kullanmasını bilmeyen şairler kaleme almıştır (Kaya, 2016: 13-20). Berrakî’nin bu nazım şekliyle kaleme aldığı şiirlerinin kafiye şeması şu şekildedir:

1.ac	2.ad
bc	bd
ac	cd
bb	bb

İlk kafiye şekline şu dörtlükleri örnek olarak verebiliriz:

Canım sâkî doldur şu kadehi yandı bu sinem	a
Görmez misin sen sahba-i aşkla sekrân olmuşum	b
Ayağına düştüm tut elimden kan revan didem	a
Doldur şu kadehi bir damla hem irfân bulmuşum	b
Canım sâkî sen makbul âlem-i mülk padişahı	c
Âlem-i vahdetsin gönül hûbanı kerem şahı	c
Cemalinden cüda kılma aman göster gül mahı	c
Amentü billahi azim şükür iman bulmuşum (196)	b

Diğer kafiye şekline şu dörtlükleri örnek verebiliriz:

El çek tabib bu sînemden neşter vurma yarama	a
Göz görmedik melhem bilmez böyle yara bende var	b
Bağrım yara yürek sızılar yardım eylen gaziler	c
Kerem gibi ciğer biryân bahtı kara bende var	b

Her kulun bir derdi var amma benimki besbeter	d
Düştüm bir aşk-ı sevdaya nâr-ı dumanım tüter	d
Derd-i derûnum var pürhûn sinem bu efgan yeter	d
Açma tabib bu sinemde kanlı yara bende var (369)	d

3.1.4.2. Aruzlu Nazım Şekilleri

Âşıklık geleneğinin içerisindeki aruz şekilleri, divan, selis, semai, kalenderi, satranç ve vezn-i âher isimleriyle adlandırılmıştır.

Mazlum Berrakî'nin aruzla yazdığı şiirlerinde “semai, divan ve satranç” nazım şekillerini kullanmıştır. Berrakî, bir şiirini “Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün” (610. şiir) kalıbıyla kaleme almıştır. Bu kalıp, âşıklar tarafından çok kullanılan bir kalıp değildir. Berrakî'nin aruzlu nazım şekilleriyle yazdığı şiirleri şu şekildedir:

3.1.4.2.1. Semai

Semai, halk şairleri tarafından aruzun “Mefâilün/ Mefâilün/ Mefâilün/ Mefâilün” kalıbıyla yazılan ve özel bir ezgiyle okunan nazım şeklidir (Onay, 1996a: 187). Semailerin, gazel, murabba, muhammes, müseddes, musammat ve yedekli şekilleri bulunmaktadır (Yardımcı, 2015: 338).

Mazlum Berrakî'nin yazmış olduğu semai şekli gazel biçiminde kaleme alınmıştır:

a- Gazel Biçiminde Semai:

“Uyan ey gönül gafletten Ezrail'in demi geldi
Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi geldi

Vücutun ateşi aşkın yelinden talaza düştü
Bülbüle efkân kılma güle konmanın demi geldi

Açıldı gök kubbe bî-nihân oldu arş u zemini
Dürüldü defterin gafletin terk-i âlemi geldi” (606)

3.1.4.2.2. Divan

Divan, aruzun “Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün” kalıbıyla söylenen şiirlerdir. Halk şairleri, divan şairlerine özendikleri için şiir yazarken bu aruz şeklini kullanmışlardır (Yardımcı, 2015: 335).

Berrakî'nin aşağıdaki beyitleri bu nazım şekline uygun olarak yazılmıştır:

“Ey gönül durma ağla tende kudret kalmadı

Sen seni terkeyle sende mihman olan canı bul

Aç gözün seyreyle zatın bak gör kim sen nicesin

Gerçek bizatullâh kendinde olan noksânı bul” (608)

3.1.4.2.3. Satraç

Satraç, aruzun “Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün/Müfteilün” kalıbıyla yazılan şiirlerdir. Satraç şekli, âşıkların 19. yüzyıllarda yazdığı şiirlerde görülmektedir (Onay, 1996a: 157).

Berrakî'nin aşağıdaki beyitleri satraç şekline uygun olarak kaleme alınmıştır:

“Ben bir sabır ölçeğiyim ya sen nesin abdal gönül

Aç gözünü hub cemale gör sen nesin abdal gönül

Kâbe'm insan biliyorum Esmâ-i hüsn okuyorum

Bir bahçede şakıyorum var sen nesin abdal gönül” (606)

3.2. Tür Özellikleri Bakımından İncelenmesi

3.2.1. Nazım Türleri

3.2.1.1. Güzelleme: “Güzelleme, genellikle güzelliğin, özellikle de bir güzelin övgüsünün dillendirildiği koşmalara verilen addır. Bu tip koşmaların ana konusu güzellik, sevgi ve hicrandır.” (Oğuz, vd., 2014: 265-266). Mazlum Berrakî, güzelleme türündeki şiirlerinde, sevgilisinin güzelliğinden, ona olan aşkından ve onun

ayrılığından çektiği acılardan bahseder (10, 12, 80, 103, 120, 129, 142, 155, 229, 257, 265, 271, 274, 279, 280, 319, 352, 360, 375, 442, 443, 450, 460, 438, 500, 524, 530, 532, 561, 577, 605. şiirler örnek verilebilir). Âşığın aşağıdaki dörtlüğü güzelleme türüne örnek olarak verilir:

“Gerdanında açmış gonca gülleri

İncidir dişleri şirin dilleri

Ceylan gibi gezer ıssız çölleri

Sadâsı bülbülün zarına benzer.” (156)

3.2.1.2. Koçaklama/Yiğitleme: Yiğitliğin ve kahramanlığın terennüm edildiği şiirlere denmektedir (Oğuz, vd., 2014: 266). Berrakî şiirlerinde, Atatürk’ün kahramanlıklarını, Çanakkale ve Kıbrıs zaferlerini anlatır (29, 369, 527, 536. şiirler). Mazlum Berrakî’nin aşağıdaki dörtlüğü koçaklama türüne örnek olarak verilir:

“Cepheden cepheye durmadan koştun

Sığmadın kabına köpürdün taşın

Kükredin düşmana sel gibi coştun

Kahbe düşman sana şaşar Atatürk.” (536)

3.2.1.3. Taşlama: Toplumda yer alan bozuklukların, haksızlıkların, yobazlıkların ve ekonomik sıkıntıların anlatıldığı şiirlerdir (Artun, 2001: 266). Berrakî şiirlerinde, toplumun, kişi ya da kurumların yanlışlarını, aksayan yönlerini dile getirmiştir (212, 308, 373, 383, 401, 444, 581. şiirler). Berrakî’nin aşağıdaki dörtlüğü bu türe örnek olarak verilir:

“Sihire, tuzağa, aklım uymuyor

Talancılar yiyor yiyor doymuyor

Sağır sultan duydu usta duymuyor

Akrep iğnesini, soktu sokacak.” (374)

3.2.1.4. Dertlenme/Yakınma

Âşığın gerek kendi gerekse toplumun sıkıntılarını ve üzüntülerini anlattığı şiir türüne dertlenme/yakınma denmektedir (Kaya, 2016: 66).

Mazlum Berrakî, kader, hayatın getirdiği sıkıntılar, aşk ve gurbet gibi konuları dertlenme/yakınma türüyle yazdığı şiirlerinde işlemiştir (34, 69, 80, 102, 104, 111, 120, 142, 173, 177, 182, 195, 257, 271, 281, 331, 338, 352, 391, 490, 499, 500, 532, 556, 558, 592. şiirler).

“Gurbet yaktı ateşinde kavurdu

Küllerimi dağdan dağa savurdu

Bir murad almadan yıktı devirdi

Aman felek acı bana kuzum var.” (119)

diyen Mazlum Berrakî, gurbet ateşiyle yanıp kavrulduğunu ve küle döndüğünü söylemektedir. Ayrıca gurbet yüzünden dünyadan murat almadığını ve perişan bir halde olduğunu dile getirir. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, çektiği aşkın bir bela olduğunu ve bu aşk belasından dolayı dermanının kalmadığını, yürüyemez bir hale geldiğini söylemektedir.

Yanar görünürüm dumanım tütmez

Bu aşkın belası başımdan gitmez

Dermanım kesildi dizlerim tutmaz

Evimin içinde gezemez oldum. (338)

3.2.1.5. Öğütleme

Âşık tarzı şiir geleneğinde, bir düşünce veya uygulama hakkında nasihat veren şiirlere öğütleme denir (Artun, 2001: 140). Mazlum Berrakî şiirlerinde, doğru yolu göstermek, özellikle kötü davranışlardan kaçınmak konusunda topluma ve kendi aile bireyelerine öğütler verir (77, 197, 300, 370, 472, 562, 563, 578, 588. şiirler).

Kötülük yapana sen iyilik eyle

Ahirette karşına çıkacak gönül

Doğruluk yolundan sapma hileye

Yaradan hesaba çekecek gönül (563)

diyen Mazlum Berrakî, kötülük karşısında bile daima iyilik yapmamızı ve doğru yoldan yalan yanlış yollara sapmamamız gerektiğini söylemektedir.

Mazlum Berrakî bazı şiirlerinde oğluna çeşitli öğütler verir. Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, kâmil insan ile cahil insan arasındaki farkı söylemiş ve oğluna kâmil insanlarla ilişki kurması konusunda öğüt vermiştir.

Kamil ile konuş cilası paktır

Pahası biçilmez hilesi yoktur

Cahilin softanın belası çoktur

Asaleti var mı sor yavaş yavaş (472)

3.2.1.6. Övgüleme

Övgüleme, “Herhangi bir insan ya da varlığın çeşitli bakımlardan övüldüğü şiirlerdir. Bu şiir türü güzelleme türüne benzese de aralarındaki fark âşığın güzellemede ele aldığı varlığın sadece güzel yönlerini belirtmekle kalması; övgüleme deyse o varlığın güzelliklerini belirtmesinin yanı sıra bir de bu güzelliklerden dolayı övme ve övünme edası takınmasıdır.” (Aksoy, 2014: 70).

Mazlum Berrakî'nin övgüleme türüyle yazdığı şiirler, insan, tabiat, memleket, vatan, millet, bayrak, Allah, peygamber, Ehl-i Beyt ve diğer din büyükleri gibi sözcüklerle ilgilidir (8, 27, 43, 55, 73, 87, 130, 154, 160, 207, 209, 210, 250, 258, 293, 330, 332, 344, 351, 359, 362, 377, 390, 420, 425, 433, 435, 466, 504, 510, 523, 536, 601. şiirler).

Beyaz donun meleklerin donudur

Gürül gürül akıp gelen kanıdır

Soğuk suyun tüm yörenin canıdır.

Dört taraftan akan gelin Erciyes. (466)

diyen Berrakî, Erciyes Dağı'nın, rengini meleklerin renginden aldığını, sularının soğuk olduğunu ve suyunun tüm yöreye can verdiğini söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Atatürk'ün tarihte önemli bir yere sahip olduğunu, Türklerin

atası olduğunu ve düşmanlarla savaşıp Türklerin şanını dört bir yana duyurduğunu söylemektedir.

Tarihin nişanı Türk'ün atası

Düşmana kaşını çattı Atatürk

Dünyaya duyurdu Türk'ün şanını

Tarihe adını kattı Atatürk (536)

3.2.1.7. Ağıt

Ağıt, “tanınan, bilinen fertlerin ölümü ve öldürülmesi başta olmak üzere yangın, deprem, sel baskını ve trafik kazaları, salgın hastalıklar gibi toplumsal ve doğal afetleri; gurbet, askerlik, kaybolma, gelin gitme gibi acıklı, hüznü ve üzücü olayları konu edinen, törenlerde veya tören dışı zamanlarda ağlatmayı ve yas tutturmayı amaçlayan, buna yönelik bir anlatım tutumuyla oluşturulan ve bu türe has ezgilerle icra edilen şiirlere” (Çobanoğlu, 2012: 61) denilir. Mazlum Berrakî'nin gurbetlik, ölüm ve Kerbela ile ilgili ağıt türünde yazdığı şiirleri bulunmaktadır (2, 3, 205, 258, 306, 400, 548, 565. şiirler) . Âşığın aşağıdaki dörtlüğü bu türe örnek olarak verilir:

“Berrakî'm der neydi şâha kastınız

Muhammed'in Ehlibeyt'in kestiniz

Esir edip çadırları bastınız

Gidip Yezit ikrâr bozdu Kerbelâ” (401)

3.2.1.8. Karşılama

Merhabalaşma ve hoşla/ş/ma adlarıyla bilinen karşılama türü, daha çok âşık fasıllarının başında söylenmektedir. Âşıklar, “hoşgeldiniz” ve “merhaba” gibi sözlerle dineyicileri karşılamaktadır (Kaya, 2014: 89; Artun, 2001: 190). Mazlum Berrakî'nin bu türde yazdığı yalnızca bir şiiri bulunmaktadır:

“Çoktan beri yolunuzu gözlerim

Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.

Aşkınızı canevimde gizlerim

Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.”²⁴ (148).

3.2.1.9. Hasretleme

Gençlik, memleket, akraba ve geçmişteki günlere duyulan özlemin anlatıldığı şiirlere denmektedir. 8’li, 11’li ve 15’li hece ölçüleriyle yazılmaktadır (Kaya, 2016: 112). Berrakî’nin gençlik yıllarına, memleketine ve geçmiş yıllara duyduğu özlemi anlatan şiirleri bulunmaktadır (63, 70, 74, 80, 98, 135, 142, 162, 193, 271, 274, 309, 330, 393, 432, 438, 503, 511. şiirler).

“Berrakî’yem boynum büker ağlarım

Gözlerimden kan yaş döker ağlarım

Elli yıldır hasret çeker ağlarım

Gözlerimden akar seli Beşkız’ın.” (393)

diyen Mazlum Berrakî, köyüne hasret çektiğini, bu yüzden de sürekli ağladığını ve gözlerinden kanlı yaşlar döktüğünü söylemektedir.

3.2.1.10. Helalleşme

Edebiyatımızda, “hak yeme, hakka tecavüz, hak çiğneme ve hakka geçme” gibi kavramlar şiirlere konu olmuştur (Kaya, 2016: 114). Berrakî şiirlerinde, din büyüklerinden ve eşinden haklarını helal etmelerini istemiştir (104, 120, 267, 299, 401. şiirler).

“Sen huri meleksin mah-ı güneşim

Hakkın helal eyle keremkâr eşim

Adını andıkça sızılar dөşüm

Ahval-i halimi zor etme emi.” (401)

diyen Berrakî, öbür dünyada zorda kalmamak için eşi Hürü Hanım’dan hakkını helal etmesini ister.

3.3. Dil ve Üslûp Açısından İncelenmesi

3.3.1. Dil

²⁴ Bu şiir, Evliya Şenliklerinde irticalen söylenmiştir.

Halk âşıklarının şiirlerine bakıldığında dil ve üslûp açısından birçok hususiyetle karşılaşmak mümkündür. Özellikle “Âşık edebiyatının aliterasyon, cinaslar, teşhis ve intak, münazara, atasözü kullanmak gibi birçok hususiyetleri, halk edebiyatında eskiden beri vardır. Lisan ve üslupta eski halk edebiyatından gelen birtakım hususiyetleri, âşık tarzı mahsullerinde açıkça görmekteyiz.” (Dalkılıç Gültekin, 2010: 19).

Mazlum Berrakî'nin şiirleri, dil ve üslûp bakımından incelendiğinde, onun hem süslü hem de sade bir dil kullandığı görülmektedir. Özellikle dini-tasavvufi şiirlerinde Arapça ve Farsça kelime ve terkiplere çok fazla yer vermiştir. Dini bir terminolojiye hâkim olmadan Mazlum Berrakî'nin şiirlerinin arka planını anlamak mümkün değildir. Berrakî, Arapça ve Farsça kelime bilgisini babasından ve onun arkadaşlarının sohbet ve şiir ortamından elde ettiğini dile getirmektedir. Berrakî'nin sade bir dille yazılmış şiirlerine bakıldığında Kayseri ve yöresinin günlük konuşma dilinin kullanıldığı görülmektedir.

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde, üftade, encam, güman, bezm, püryan, leb, yâd, afitab, dil, zeban, kemend, nevcivan, geda, mah, çeşm, mestane, server, zâr, divane, revan gibi bazı Farsça kelimelere yer verir.

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde âlem, cevri, ikrar, leyl, nur, kerem, seza, cemal, ahval, müşkil, mahsur, tabib, mabed, hicran, mürşid, erkân, zahid, vech, irfan, türab gibi bazı Arapça kelimelere yer verir.

Mazlum Berrakî'nin şiirlerine bakıldığında bu kelimelerin çoğunun dini minvalde kullanıldığı çok açıktır. Mazlum Berrakî, Arapça ve Farsça kelimelerin yanı sıra Arapça ve Farsça terkiplere de şiirlerinde yer vermiştir. Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde kullanmış olduğu Arapça ve Farsça terkiplerin bazıları şu şekildedir:

Mihr-i nûrdan (580)

Dem-i devran (124, 262, 591)

Meydân-ı hüner (520)

Haydar-ı Kerrar (320, 474, 523)

İlm-i mânâ (459)

Levh-i Mahfuz (151, 576)

Hak-i pay (41, 56, 299)

Ab-ı zezem (245, 512, 525)

Suret-i Züleyha (190, 577)

Nar-ı firkat (173, 317)

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde tespit edilen yerel sözcükler şöyle sıralanabilir:

Döş: Göğüs, sine.

“Aşk deryası dalga vurur döşümde” (32)

Ütmek: Yenmek, oyunda kazanmak.

“Yanıltıp kimseyi ütmek istemem” (275)

Hele: Madem, madem ki.

“Hele bir toplansın sandıklar, oylar” (342)

Dünek: Tünek, in

“Meşelik'te dünek tutar yarısı” (136)

Belemek: Kundaklamak.

“Anne kundak sarsın bebek belesin” (63)

Düzmek: Dizmek, meydana getirmek, hazırlamak, nazmetmek.

“Çekil inzivaya lakırtı düzme” (567)

Soyka: Soyuntu.

“Soyka kalsın ekin bitmez yurtları” (510)

Dağ: Yara.

“Dağladın sinemi yaktın kavurdun” (64)

3.3.2. Deyimler

Söz varlığının önemli ürünleri olan bazı deyimlere Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde rastlamaktayız. Berrakî, bütün varlığını yitirmek, tümüyle yanmak anlamına gelen “kül olmak” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Bu kadar cevretme naz ile bana

Ezeli aşkım cananım sana

Aşkınla kül oldum, hep yana yana

Hali perişanım, sırma telli yar.” (190)

Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, bir felaket yüzünden yas tutmak, siyah bir elbiseye giymek veya siyah bir örtü bağlamak anlamına gelen “karalar giymek/bağlamak” deyimini şu şekilde kullanmıştır:

“Berrakî’yem ben de giydim karalar

Gece gündüz bu dert beni yaralar

Yârin derdi yüreğimi paralar

Akıl erip bilinecek hal değil.” (15)

Berrakî, beğenmek, kendinden geçmek, sarhoş olmak anlamına gelen “mest olmak” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Gel gönül gidelim Mazlum Abdal'a

Mest olup meyinden içelim bugün.

Zümremiz bağılyız kutb-i Hünkâr'a

Nefs-i emmareden geçelim bugün.” (442)

Berrakî, sevda yüzünden aklını yitirmek anlamına gelen “Mecnun olmak” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Mecnun oldum ben bu aşka düşeli

Bülbül gibi işim zâr deli gönül

Gece gündüz gözyaşlarım taşalı

Sinem alev alev nâr deli gönül” (509)

Mazlum Berrâki, elde edemediği bir şeye karşı isteği sürmek anlamına gelen “gözü kalmak” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Berrakî’yem benim aklımı aldın

Sevdakâr eyledin, seyrana saldın

Melil mahzun ettin, perişan kıldın

Gözüm kaldı senin zülfün telinde.” (276)

Berrakî, derin bir keder veya özlemle içten gelerek ah demek anlamına gelen “ah çekmek” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Kurtar ya İlahi kaldım zulmette

Nedir bu ahvalim perişan böyle.

Gâhi sıladayım gâhi gurbette

Ah çeker ağlarım her zaman böyle.” (9)

Mazlum Berrakî, bir zorluğa dayanmak, karşı koymak anlamına gelen “göğüs germek” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Bir garibe kolum ersem

Gücüm yetse akçe versem

Belasına göğüs gersem

Taşa tutar deli derler.” (441)

Berrakî, baştan çıkartmak, ayartmak, niyetini değiştirip başka bir yola sokmak anlamına gelen “aklını çelmek” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Bu aşkın hançeri bağrımı deldi

Ne ben öldüm, ne yar insafa geldi

Yanağında benler aklımı çeldi

Derdim derin, Lokman'ından sor beni.” (20)

Mazlum Berrakî, darmadağınık, karmakarışık bir duruma gelmek anlamına gelen “tarumar olmak” deyimine aşağıdaki dörtlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Ceylan gözlü sunam seni görünce

Yitirdim aklımı tarumar oldum

Gül cemalden gonca güller derince

Aşk-ı suzanınla yandım nâr oldum.” (53)

Berrakî, büyük sevgi ve saygı gösterilen birisinin eşiğine yüzünü yere sürercesine eğilmek anlamına gelen “yüz sürmek” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Atam huzuruna saygıyla vardım

Ayağının tozuna yüzümü sürdüm

Anıtkabir’inde selama durdum

Kahraman yıldızı sende Atatürk.” (343)

Mazlum Berrakî, aşırı üzölmek, çok acı duymak anlamına gelen “ciğeri dağlanmak” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Coşkun sular gibi aktım çağladım

Aşkın ateşiyle ciğer dağladım

Gece gündüz feryat ettim ağladım

Derdimi tarife dil mi dayanır.” (50)

Berrakî, büyük bir sıkıntı içinde çığlık çığlık bağırmak, haykırmak anlamına gelen “feryat etmek” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Coşkun sular gibi aktım çağladım

Aşkın ateşiyle ciğer dağladım

Gece gündüz feryat ettim ağladım

Derdimi tarife dil mi dayanır.” (50)

Mazlum Berrakî, akıl dışı, delice davranışlar sergilemek anlamına gelen “aklını yitirmek” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Elimden kurtulup kaçarım sanma

Aklını yitirmiş naçarım sanma

Saçının telinden geçerim sanma

Kâkül reyhan benim, tel senin olsun.” (31)

Berrakî, büyük bir üzüntüyle ağlamak anlamına gelen “kanlı yaş dökmek” deyimine aşağıdaki dördlüğünde şöyle yer vermiştir:

“Bir murad almadım hep çile çektim

Aktı gözlerimden kanlı yaş döktüm

Feleğin zulmüne boynumu büktüm

Usandım bu dertten bu ah u zardan.” (111)

Mazlum Berrakî, birisini özlemek, görmeyi çok istemek anlamına gelen “burnunda tütmek” deyimini aşağıdaki şiirinde şu şekilde kullanmıştır:

“Ayrılık acısı ölümden beter

Yavrumun kokusu burnumda tüter

Gönül viranında baykuşlar öter

Derdim içirimde ejderha başlı.” (500)

3.3.3. Atasözleri

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde çok zengin olmamakla birlikte bazı atasözlerine rastlanır. İnsan ne kadar zengin ne kadar güçlü olursa olsun elbet bir gün bu dünyadan göçüp gidecektir, bu yüzden dünya malına bel bağlanılmaması gerektiğini anlatan “Dünya Süleyman’a bile kalmamış” atasözünü Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde şu şekilde kullanmıştır:

“Dünya senden kimse murad almadı

Paran pulun ile gülen olmadı

Malın Sultan Süleyman’a kalmadı

Adalet nizamın kuracak bir gün” (491)

Berrakî, her insanın farklı kişiliklerde olabileceğini ve insanların çıkarları uğruna güler yüzlü olabileceklerini söyler. Berrakî, bu anlama gelen “Her yüze güleni dost sanma” atasözünü aşağıdaki dördlüğünde şu şekilde kullanmıştır:

“Her yüze güleni dost olur sanma

Zamane picine aldanıp kanma

Ben yakarım derken sakın sen yanma

Vardığın hedefi gör yavaş yavaş.” (472)

Bilgisiz insanlar etrafına zarar verirler ve faydasız olurlar. Bu anlama gelen “Cahil adam meyve vermeyen ağaca benzer” atasözünü Berrakî, şu şekilde kullanmıştır:

“Kamil ile konuş cilası pakdır

Pahası biçilmez hilesi yoktur

Cahilin softanın belası çoktur

Asaleti var mı sor yavaş yavaş. (472)

3.3.4. İkilemeler

İkilemeler, “anlatımı daha güzel ve etkili bir duruma getirmek için aralarında ses benzerliği yakın, aynı ya da zıt anlamlı sözcüklerin yan yana kullanılması” (Hengirmen, 1998: 403) ile oluşturulur.

İkilemeler, aynı kelimelerin tekrarıyla, zıt anlamlı kelimelerin tekrarıyla, eş/yakın anlamlı kelimelerin tekrarıyla ve herhangi bir ses, ek veya kelime ilavesiyle farklı şekillerde oluşturulmaktadır (Aksoy, 2014: 79).

Mazlum Berrakî, şiirlerine yeni bir ahenk katmak, anlatımı daha etkili hale getirmek için ikilemelere sıkça yer vermiştir. Berrakî'nin şiirlerinde geçen ikilemeler şu şekilde sıralanabilir:

1. Aynı Kelimenin Tekrarıyla Oluşturulanlar:

demet demet (2)

dala dala (165)

yola yola (165)

mola mola (165)

Burcu burcu (79, 114, 130, 135, 136,
180, 328, 362, 390, 417, 487)

çeke çeke (45, 163, 227, 272, 331, 389,
399, 462, 546, 566)

nazlı nazlı (6)

borum borum (247)

yaslı yaslı (251)

tuta tuta (253)

yaktın yaktın (255)

dost dost (436, 590)

karış karış (329, 370)

diyar diyar (12, 81, 119, 186, 555)

tane tane (13)

Allah Allah (29, 56, 264, 411, 527)

dolu dolu (32)

yanar yanar (39)

ılgıt ılgıt (66, 380, 459, 548, 592)

birer birer (136, 191)

lime lime (157, 569)

dola dola (165)

yavaş yavaş (144, 356, 380, 472, 555)

küfül küfül (130, 135, 362, 390)

döke döke (45, 399)

türlü türlü (22, 34, 37, 83, 136, 419,

441, 510)

soluk soluk (486)

ezim ezim (501)

bazı bazı (546)

Leyla Leyla (564)

incinir incinir (588)

yata yata (253)

kata kata (253)

gizli gizli (57, 248, 295, 329, 353, 449)

çağlayıp çağlayıp (570)

pare pare (10, 52, 155, 227, 375, 469, 511)

ince ince (21)

durdukça durdukça (320)

menzil menzil (37, 97, 288)

fırka fırka (58, 137)

ayrı ayrı (25)

petek petek (135)

sola sola (165)

duman duman (179)

göz göz (331, 357, 592)

çifte çifte (376)

büke büke (45, 399)

damla damla (209, 217, 435)

buruk buruk (486)

doya doya (492)

alev alev (20, 274, 309, 509)

deste deste (551)

aktım aktım (572)

benek benek (601)

çiçek çiçek (224, 603)	tel tel (15)
uğrun uğrun (58)	delik delik (272, 426)
uslu uslu (135)	dalga dalga (59)
yana yana (3, 152, 189, 443)	al al (156)
kapı kapı (510)	köşe köşe (558)
aktım aktım (572)	nakış nakış (531, 532)
pişiri pişiri (185)	yalvarı yalvarı (196, 204)
alay alay (493)	serin serin (74)
sallanı sallanı (76, 273)	gelep gelep (281)
köy köy (309)	deremiyom deremiyom (269)
kona kona (348)	içe içe (348)
göçe göçe (348)	kana kana (348)
seçe seçe (348)	aça aç (348)
uç (348)	çağlan çağlan (362)
iyor iyor (374)	garip garip (352, 389)
şarha şarha (414)	kaynadı kaynadı (472)
beni beni (358, 461)	kıvrım kıvrım (461)
gürül gürül (466)	sabah sabah (478)
oylum oylum (11, 487)	Hak Hak (508)
katıla katıla (574)	için için (76, 269, 331, 549)

2. Zıt Anlamlı Kelimelerin Tekrarıyla Oluşturulanlar

Canlı cansız (432, 480)	Sağım solum (486)
Sabah akşam (162, 453)	Ekşi tatlı (136)

Acı tatlı (33, 262, 510) gündüz gece (32, 47, 441)
Alçaksız yükseksiz (22) Gelir gider (357)
Yerde gökte (207, 508, 541, 609) gedayı bayı (490)
Gece gündüz (12, 14, 15, 37, 50, 78, 102,
140, 186, 194, 227, 242, 246, 250, 288, 319
342, 359, 429, 496, 506, 509, 512, 524)

3. Eş/Yakın Anlamli Kelimelerin Tekrarıyla Oluşturulanlar

Deftere kitaba (400) Acılı kederli (380)
çile keder (388) Huriden melekten (377)
bağrı döşü (301) Fakir yoksul (301)
deli divane (282) hürü gılman (287)
Deniz derya (268, 342) Oğul evlat (270)
Paran pulun (491) Sağ salim (223, 548)
Yetimin yoksulun (185, 263, 346) Kader talih (181, 301)
Kayğıdan elemnden (181) Denize deryaya (171)
İlim irfan (65, 113, 118, 253, 287, 303, 587) Ayrı gayrı (73)
Mala mülke (67) Döşüm bağrım (39)
medet mürvet (32, 58, 108, 232, 325, 332, 480) Dağa taşa (32, 420)
melül mahzun (32) Noksansız kusursuz (574)
Atam dedem (29) Edeb erkan (30, 37, 189, 200, 483, 490, 553)
Aç susuz (29, 441) Din imanı (383, 430, 609)
Dayalı döşeli (501) Dağı taşı (29, 322, 527)

övüt nasihat (21)	Yalan riya (21, 445)
Ağlattın sızlattın (18)	Aklıma fikrimi (18)
baharım yazım (17, 38, 366)	aldan kırmızı (12)
adım sanım (510)	Yalan yanlış (488, 520)
koyun kuzu (63, 235, 531)	şeker şerbet (53, 583)
Eğri büğrü (589)	namusum arım (541)
Ağlayıp sızlayıp (398, 523, 526)	derdi elemi (9, 365)
Âşık maşuk (303, 348, 373, 528)	geldi geçti (71, 99, 218, 242, 257, 272, 438, 486)
Gam gasavet (217)	elifi lamı (454)
yıktı devirdi (119)	Geçti gitti (461)
yunur arınır (460)	yanıp pişeli (331)
Yanıp pişen (487)	delik deşik (511, 569)
yandı tüttü (498)	kadehim şişem (525, 566, 606)
yanar ağlar (76, 259, 458, 524)	
hayalimsin düşümsün (186)	

4. Herhangi Bir Ses, Ek veya Kelime İlavesiyle Oluşturulanlar

Yıllar yılı (32, 97, 362, 435, 516, 592)	sıra sıralı (194, 317)
El ele (81, 233, 249, 261, 312, 421,447)	Günden güne (28, 79, 82, 163, 172, 322, 331, 408, 516, 522)
diyardan diyara (51, 193, 360, 381, 442)	
Olur olmaz (141, 434)	Candan cana (136, 178, 268)
Elden ele (137, 158, 269, 297)	Yerden yere (104, 119, 138, 591)
Gönülden gönüle (73, 134)	Göz göze (54, 57)
dilden dile (22)	ezel ezeli (10)

yan yana (442)
Beladan belaya (570)

gün be gün (11, 94, 126, 304, 326, 392,
500, 518, 591)

döner durur (425)

dondan dona (231, 268)

3.3.5. Söz Sanatları

Mazlum Berrakî, şiirlerinde belâgatı sağlamak için bazı söz sanatlarına yer verir. Bunlar şu şekildedir:

3.3.5.1. Mecaz

Mecaz, “bir kelimenin gerçek anlamı dışında başka bir anlamda kullanılması” (Saraç, 2013: 13) sanatına denir.

“Ey Berrakî böyle çiğ iken pişmek
Her kula nasip mi bu aşka düşmek
Fark edip yar ile öz yari seçmek
Duygusu bambaşka yüzü başkadır.” (57)

dörtlüğünde geçen “çiğ iken pişmek” sözcüklerinde mecaz vardır. Burada anlatılmak istenen şey olgunlaşmaktır.

“Aşkından hastayım sarardım soldum

Yitirdim aklımı tarumar oldum

Eyyüp gibi derde müptela oldum

Yârden bir melhem sür benim için.” (548)

dörtlüğünde geçen aklını yitirmek mecaz anlamlıdır. Akıl, maddi bir varlık olmadığından dolayı kaybolması da mümkün değildir. Berrakî'nin burada ifade etmek istediği ise aşkından dolayı düşünemez bir hale gelmesi, delirmesidir.

“Ayrılık acısı ölümden beter

Yavrumun kokusu burnumda tüter

Gönül viranında baykuşlar öter

Derdim içirimde ejderha başlı.” (500)

dörtlüğünde geçen “burnunda tütme” deyiminde mecaz vardır. Âşık, bu deyim, birisini özlemek, görmeyi çok istemek anlamında kullanmıştır.

3.3.5.2. İstiare

İstare sanatı, “bir sözü, benzetme gayesi ile bir başka sözün yerine kullanma sanatına denir. Hem mecaz hem benzetme özellikleri vardır.” (Tekin, 1995: 309)

“Ben asker eyledim görpe kuzumu

Eşe dostu bildiremem sızımı

Bağrıma basarak dertli sazımı

Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a” (223)

dörtlüğünde âşık, oğlunu körpe bir kuzuya benzetmiştir, ancak benzeyen öge olan oğlunu kullanmamıştır.

3.3.5.3. Teşbih

Teşbih, “Aralarında bir ya da birden fazla benzerlik bulunan iki şeyin birini diğerine benzetmektir.” (Saraç, 2006: 16).

“Der Berrakî yârin ahu gözleri

Ayın on dördüne benzer yüzleri

Beni mestan etti tatlı sözleri

Gönlümün içinde bir süse benzer” (147)

dörtlüğünde sevgilinin yüzü aya, gözleri ise ahuya benzetilmiştir.

“Gönlümü mest etti bir şah-ı hüban

Gerdanı Erciyes karına benzer

Yanakları al al, kaşları keman

Cemal-i güneşin nuruna benzer.” (156)

diyen Mazlum Berrakî, sevgilisinin gerdanını Erciyes’in karına, kaşlarını ise kemana benzetmiştir.

“Berrakî âşıkım bir zülfiyâre

Bülbül gibi beni düşürdü zâre

Bahtı karalıyım sinem pür yâre

Bu Mecnun halime çöl mü dayanır.” (50)

dörtlüğünde de şair, kendisini bir bülbüle benzetmiştir.

3.3.5.4. Telmih

Telmih, “ifade içinde tarihî, dinî, menkıbevî, ilmî, edebî veya kültürel bir olay veya bilginin tamamını çağrıştıracak bir kelime kullanmaya” denir (Coşkun, 2007: 140).

“Bir güneş misali çavdı gözüme

Züleyha göründü o yar gözüme

Aşkın ataşını koydu özüme

Kerem'in yandıği külün olayım.” (353)

Kerem, edebiyatımızda bilinen meşhur aşk kahramanlarından birisidir. Ah etmesi ve yanıp kül olması ile pekçok şiire konu olmuştur.

“Âşık olan kaynar coşar

Aşk oduyla özü pişer

Mecnun olan çöle düşer

Leyla'sını gördü ise.” (334)

Leyla ve Mecnun, Divan edebiyatımızdaki en bilinen iki aşk kahramanıdır. Leyla ve Mecnun, pekçok aşk şiirlerine konu olmuşlardır.

3.3.5.5. Kinaye

Kinaye, “bir sözün hem gerçek anlamıyla, hem de gerçek anlamının dışında benzetme amacı güdülmeyen mecaz anlamıyla kullanılmasıdır.” (Kudret, 1980: 478).

“Leylamın sevdası büktü belimi

Kadir Mevla'm bilir ancak halimi

Yar uğruna hiçe sayalım ölümü

Semaya ulaşır yücer şanıımız.” (123)

Birinci dizedeki “büktü belimi” sözleriyle kinaye yapılmıştır. Gerçekte Mazlum Berrakî'nin ihtiyarlık veya hastalıktan dolayı beli bükülmüş olabilir. Ancak âşığın anlatmak istediği bu değildir. Berrakî çektiği sıkıntıların büyüklüğünü anlatmak için “beli bükülmek” sözlerini kullanmıştır.

3.3.5.6. Tenasüb

Bir konu üzerinde anlamca ilgili olan kelimelerin kullanılması tenasüb sanatını ifade eder (Saraç, 2006: 160).

“Bağbanımız gonca derer

Bahçemizde güller dürer

Ezel ahdi peyman sürer

Hâlâ hâldır Bektaşiler.” (293)

dörtlüğünde geçen bağban, gonca, dermek, dürmek, bahçe ve gül birbirleriyle anlamca ilgilidirler.

“Adın Huri melek huyun

Can yakıyor selvi boyun

Aslın Türkmen, aslı soyun

Sarsam ince belin dilber.” (210)

dörtlüğünde geçen huri, melek, selvi boy, ince bel sevgili için kullanılan anlamca ilişkili sözcüklerdir.

“Atam huzuruna saygıyla vardım

Ayağının tozuna yüzümü sürdüm

Anıtkabir'inde selama durdum

Kahraman yıldızı sende Atatürk.” (344)

dörtlüğünde ata, Anıtkabir, kahraman ve Atatürk kelimeleri birbirleriyle anlamca ilişkilidir.

3.3.5.7. Mübalağa

Mübalağa, “bir niteliğin, fiilin veya durumun gerçekleşmesi zor hatta mümkün olmayan dereceye çıkarılarak, abartılarak ifade edilmesidir. Diğer bir ifade ile bir durumu olumlu ya da olumsuz nitelemede aşırılığa kaçmaktır. Fakat bu bazen hakikatin ifadesi de olabilir” (Saraç, 2006: 219).

“Sensiz bahar gelmez, goncalar bitmez

Ahımdan gülşende bülbüller ötmez

Evsaf-ı hüsnüne mizacım yetmez

Gel de bu halimi sor Leyla Leyla.” (564)

dörtlüğünde, âşığın ahı o kadar güçlüdür ki gül bahçesindeki kuşların sesi soluğu kesilmiş ötemez hale gelmiştir.

3.3.5.8. Tekrir

Tekrir sanatı, sözün etkisini güçlendirmek ve ahangî sağlamak için kullanılan edebî sanattır (Macit, 2005: 20)

“Ali’m toprak Ali’m türap

Ali’m Nil’dir Ali’m harap

Ali’m bâde Ali’m şarap

Sahramızdır Ali bizim.” (576)

dörtlüğünde, “Ali’m” kelimesi tekrar edilmiştir.

3.3.5.9. Tecâhül-i Ârif

Tecâhül-i Ârif, “bilinen bir hususun bir noktaya bağlı olarak biliniyormuş gibi” (Saraç, 2013: 49) ifade edilmesine denir.

“Türlü desen giymiş donanmış dağlar

Al yeşil kuşanmış bezenmiş bağlar

Sinem şarha şarha gözüm kan ağlar

Yar gelir yaşını keser mi bilmem” (419)

Âşık, burada, sevgilinin gelip gözyaşını kesmeyeceğini bilmektedir. Ancak o, bu durumu bilmezlikten gelmektedir.

3.3.5.10. Teşhis

Teşhis, “insan dışındaki canlı ve cansız varlıkları, düşünen, duyan ve hareket eden bir insan kişiliğinde gösterme” (Dilçin, 1992: 419) sanatına denir.

“Derelerden sular çağlar

Burcu burcu kokar dağlar

Gök gürüleri bulut ağlar

Sel suları çağlar şimdi.” (421)

üçüncü dizede, insanın ağlama özelliği buluta aktarılmış, bulut kişileştirilmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MAZLUM BERRAKÎ'NİN ŞİİRLERİNİN MUHTEVA AÇISINDAN İNCELENMESİ

4.1. Şiirlerin Muhteva Açısından İncelenmesi

4.1.1. Aşk: Âşık edebiyatı şiirlerinin temel konularından birisi de “maddî-beşerî aşktır ve bu konu halk şiirinin bilhassa güzelleme, türkü ve mâni gibi türlerinin büyük bir kısmıyla âşık adı verilen saz şairlerinin anlatıp geliştirdiği halk hikâye ve masallarında işlenmiştir. Türk folklorunun en önemli unsurlarından olan türkü ve mânilerde yer alan aşkın, sevgiliye karşı duyulan sonsuz muhabbetin çok veciz, samimi ve içli bir şekilde, âdeta kutsal bir duygu olarak dile getirildiği görülmektedir.” (Uludağ, 1991: 18-21).

Mazlum Berrakî, beşeri aşkı, koşma, semai ve destan gibi nazım şekilleriyle yazmış olduğu şiirlerinde işlemiştir. Berrakî'nin şiirlerinde sevgiliye karşı duyulan beşeri aşk net bir şekilde belli olmaktadır. Berrakî'nin şiirlerindeki beşeri aşk, genellikle eşi Hüri Hanım üzerinden işlenmiştir. Genele bakıldığında, Berrakî'nin dünyasında beşeri aşkın önemli bir yerinin olduğu kolaylıkla anlaşılabilir. Berrakî'nin şiirlerindeki sevgiliye duyduğu aşk “Sevgili” başlığı altında şu şekilde incelenebilir:

4.1.1.1. Sevgili

Sevgili, âşık tarzı şiir geleneğinde önemli bir yere sahiptir. Âşıklar, şiirlerinde sevgilinin zalim olmasını, kadir kıymet bilmemesini, gönülleri çalmasını, merhametsiz oluşunu ve vefasızlığını dile getirmektedir (Saraç ve Özdemir, 2015: 112-114). Âşık tarzı şiir geleneği içerisinde, sevgili mazmunu üzerinden pek çok şiir, hem sözlü gelenekte hem de yazılı gelenekte ortaya konulmuştur. Mazlum Berrakî'nin bu tarz şiirleri incelendiğinde, diğer şairlerin şiirlerinde olduğu gibi onun şiirlerinde de sevgilinin; melekler kadar güzel, erişilemeyen, vefasız, eziyet eden ve nazlı olduğu görülmüştür (8, 10, 12, 18, 20, 31, 53, 57, 64, 74, 76, 98, 102, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 129, 147, 156, 163, 164, 165, 174, 184, 190, 193, 208, 209, 210, 212, 229, 239, 243, 244, 267, 272, 274, 276, 313, 317, 323, 325, 327, 354, 376, 377, 380, 391, 397, 398, 400, 444, 458, 462, 465, 471, 474, 481, 487, 493, 514, 530, 534, 557, 577, 583, 592. şiirler). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, yüreğinin sevgilisinin aşkından dolayı sürekli yandığını, bu yüzden de saçını başını yola yola ağladığını söylemektedir:

“Yaktı derunumu ahû gözleri
Meyi mestan etti tatlı sözleri
Aşk ile bağıma bastım közleri
Saçlarımı yola yola ağladım.” (165)

4.1.1.1.1. Sevgilideki Güzellik Unsurları

4.1.1.1.1.1. Boy

Şiirlerde sevgilinin boyu genellikle uzun ve ince olması bakımından ele alınmıştır (Kardaş, 2019: 162). Âşıklar şiirlerinde sevgilinin uzunluğunu servi ağacına benzetirler. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin boyunun serviye benzediğini ve ince bir dal gibi salındığını söylemektedir:

“Yanaklar gamzeli yüzün gül gibi
Perçem zülüflerin sırma tel gibi
Boyun selvi revan ince dal gibi
Her gece kâbusum senin düşlerin.” (64)

4.1.1.1.1.2. Bel

Sevgilinin güzellik unsurlarından birisi de beldir. Sevgilinin beli şiirlerde genellikle ince belli olarak tasvir edilir. Sevgilinin belinin ince olması, sevgili güzellik ölçütleri arasında ilk sıralarda yer alır (İnayet, 2014: 82). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin ince belli olduğunu söylemektedir:

“Elleri kınalı ince beli var
Giyinmiş kuşanmış tatlı dili var
Sureti Züleyha, şirin hali var
Al yanağı çifte gonca güllü yâr.” (190)

4.1.1.1.1.3. Gerdan

Şiirlerde genellikle sevgilinin gerdanı kar gibi bembeyaz olarak geçmektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüklerinde, sevgilisinin gerdanının Erciyes'in karına benzediğini ve sevgilinin saçlarını gerdanına döktüğünü söylemektedir:

“Gönlümü mest etti bir şah-ı hüban

Gerdanı Erciyes karına benzer

Yanakları al al, kaşları keman

Cemali güneşin nuruna benzer.” (156)

“Saçı gerdana serilmiş

Kâkül alınına devrilmiş

Ziyasından gün yarılmış

Sarsam ince beli dilber.” (323)

4.1.1.1.4. Yüz

Yüz, âşıkların sevgiliyle ilgili yazmış olduğu şiirlerinde, güzellik unsurlarının en başında gelir (Akkaya, 2018: 35). Âşıklar sevgililerinin yüzlerini genellikle güneşe, aya, güle, gül bahçesine ve Kur'an'a benzetmektedirler. Mazlum Berrakî de bu dört unsuru sevgilisinin yüzüne benzetmiş ve onun yüzüne deli divane gibi âşık olduğunu aşağıdaki dördlüklerinde dile getirmiştir:

“Gül yüzünü gördüm divane oldum

Öl dersen kapıda öleyim dilber

Zülfünün teline pervane oldum

Bir inayet göster güleyim dilber.” (107)

“Bülbül gibi fidan düşmüş özüne

Nergisin sarısı vurmuş yüzüne

Kan revan karışmış ela gözüne

Yüreğimi yakar dağlar kara kız.” (76)

4.1.1.1.5. Yanak

Sevgilinin güzellik unsurlarından birisidir. Âşık sevgilisinin yanağını genellikle renk yönüyle elma, gül ve laleye benzetir (Kardaş, 2019: 160). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde sevgilisinin yanaklarının kıpkırmızı olduğunu söylemektedir:

“Övmüş de yaratmış Mevla'm bu kızı

Gözler ahu, kirpik beni yakıyor.

Dudak kiraz, yanakları kırmızı

Yel vurdukça miski amber kokuyor.” (577)

4.1.1.1.6. Dil

Sevgili, şiirlerde genellikle tatlı diliyle bahsedilir ve onun dilinden şeker gibi sözler dökülür. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde sevgilisinin tatlı dilli olması bakımından bir şekere benzediğini söylemektedir:

“Beni Mecnun gibi aşka düşüren

Gönlümün sevdası ince belli yar

Yüreğimi kebab edip pişiren

Dili şeker, dudakları ballı yâr.” (190)

4.1.1.1.7. Diş

Edebiyatımızdaki şiirlerde, sevgilinin güzellik unsurlarından birisi de diştir. Sevgilinin dişleri, rengi ve şeklinden dolayı genellikle inciye benzetilir (İnayet, 2014: 79). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin dişlerini beyazlığından dolayı inciye benzetmiştir:

“Dişin inci, dudakların bal gibi

Zülüflerin hadden çıkmış tel gibi

Al yanaklar taze gonca gül gibi

Derdin ile şahanedir bu gönlüm.” (317)

4.1.1.1.8. Dudak (Leb)

Dudak, âşıklar tarafından üzerinde en çok durulan sevgili güzellik unsurlarından biridir. Can vermesi, şifa vermesi ve dertlere derman olması gibi özellikleri bulunmaktadır. Sevgilinin dudağı, konuşması bakımından şeker ve şerbete benzetilir. Renk bakımından ise genellikle kırmızıdır (Tolasa, 1973: 251-256). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde sevgilisinin Allah tarafından övülerek yaratıldığını ve dudaklarının kiraz gibi olduğunu söylemektedir:

“Övmüş de yaratmış Mevla’m bu kızı

Gözler ahu, kirpik beni yakıyor.

Dudak kiraz, yanakları kırmızı

Yel vurdukça miski amber kokuyor.” (577)

4.1.1.1.9. Göz

Sevgilinin, üzerinde durulan güzellik unsurlarından birisi de gözdür. Sevgilinin gözleri genellikle can alıcıdır ve âşğın yüreğini yaralamaktadır. Edebiyatımızdaki şiiirlerde göz, biçim, renk, bakış ve büyüleyici olma özellikleriyle ele alınmıştır (Zavotçu, 2012: 305). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin gözlerinin gönül çalan bir cadıya benzediğini ve dünyayı başına dar ettiğini söylemektedir:

“Bu dünyayı sen başıma dar ettin

Yaktın yüreğimi ateş nar ettin

Ağlattın sızlattın ah u zar ettin

Gönlümü pest etti cadü gözlerin.” (18)

4.1.1.1.10. Kirpik

Sevgilinin güzellik unsurlarından bir tanesi de kirpiktir. Gerek divan, gerekse halk şiiirinde sevgilinin kirpikleri oka ve mızrağa benzetilmiştir (Kaya, 2000: 243). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin kaşlarının yay gibi olduğunu ve kirpiklerinin can alıcı bir oka benzediğini söylemektedir:

“Mah yüzünde çifte çifte benin var

Yüzünü görenin akli zey olur.

Huri misin yoksa ince tenin var

Kirpiklerin oktur kaşın yay olur.” (376)

4.1.1.1.11. Kaş

Sevgilinin güzellik unsurlarından bir tanesidir. Âşıklar, sevgilinin kaşını genellikle şekil bakımından ele almışlar ve şiirlerinde sevgilinin kaşını kılıç, hançer, yay ve kemana benzetmişlerdir (Akün, 2013: 136). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüklerinde, sevgilisinin kaşlarının yaya, kemana, kaleme, mihraba, hilale ve Hz. Ali'nin kılıcı olan Zülfikar'a benzediğini söylemektedir:

“Kaşların Zülfikar yerden kar beyaz

Muhabbet deminde eden cilvenaz

Dilin şeker şerbet, dudak nağmenaz

Dağılmış perçemin bîkarar oldum.” (53)

“Bu gönül bahçemin latif çiçeği

Ayın hilaline benzer kaşların

Dağılmış gerdana zülfün saçağı

Hüsnün kenz-i kudret inci dişlerin.” (64)

4.1.1.1.12. Saç

Bu unsur, âşıklar tarafından renk ve şekil bakımından ele alınmıştır. Güzel kokması, sevgilinin yüzünü koruması ve âşığın canının bağlanması gibi özellikleri mevcuttur. Bu güzellik unsuru anlatılırken renk olarak genellikle siyah renk kullanılmıştır (Köksal, 2002: 165; Şahin, 2011: 1854). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin saçlarının eşi benzeri olmadığını, bir telini bile hiçbir şeye değişmeyeceğini söylemektedir:

“Hayran oldum yeşiline alına

Bir telini vermem dünya malına

Taramış zülfünü dökmüş dalına

Saçları bi menend, telleri bir hoş.” (243)

4.1.1.1.13. Melek (Hûri)

Âşıklar şiirlerinde sevgiliyi güzellik yönünden meleklerle benzetmektedirler (Tek, 2004: 39). Mazlum Berrakî şiirlerinde, sevgilisinin melekler kadar güzel olduğunu, eşi ve benzerinin bulunmadığını söylemektedir. Berrakî bazı şiirlerinde sevgilisi için melek ve hûri isimlerini kullanmıştır. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin huyunun meleklerin huyuna benzediğini ve soyunun hurilere kadar uzandığını söylemektedir:

“Kaşların kemanda usuldur boyun

Melekten bezenmiş mülayim huyun

Dudağın bal şeker huridir soyun

Saramadım gül yüzlü yar küstün mü?” (514)

4.1.1.1.14. Gül

Gül, edebiyatımızda sevgiliyi temsil eden en önemli unsurlardan biridir. Gül, renk, şekil ve güzel kokular saçması bakımından sevgiliye benzetilmiştir (Açıl, 2015: 11). Gülün bülbül ile birlikte kullanımını çoğu aşk konulu şiirde görmek mümkündür. Mazlum Berrakî şiirlerinde, sevgilisini güle benzetmektedir. Âşık, sevgilisinin yüzünün güle benzediğini, sevgilisinin gül gibi koktuğunu söylemektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüklerinde, sevgilisinin yüzünün güle benzediğini ve bu güzellik karşısında mest olup âh ettiğini dile getirmektedir:

“Aşk odununa yandı bağrımın başı

Gönlümü mest etti muhabbet kuşu

Hasretinden akar gözümün yaşı

Gonca gülüm nev fidanım hoş geldin.” (444)

“Diyar-ı gurbette gül yüzlü yârim

Hasretinle yaktın pişirdin beni

Bu benim kaderim âh ile zârım

Diyardan diyara aşırдың beni.” (193)

4.1.1.1.15. Nergis

Edebiyatta daha çok şekil ve renk bakımından kullanılmaktadır. Sevgilinin bakışları nergis çiçeğini hatırlatır ve sevgilinin bu şekilde bakışı âşğın sarhoş olmasına yol açmaktadır (Kaya, 2000: 9). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin yüzünün ışıltısını, nergisin sarı rengine benzetmektedir:

“Bülbül gibi fidan düşmüş özüne

Nergisin sarısı vurmuş yüzüne

Kan revan karışmış ela gözüne

Yüreğimi yakar dağlar kara kız.” (76)

4.1.1.1.16. Reyhan

Edebiyatımızda güzel kokulu olması bakımından bilinen reyhan çiçeği, âşıklar tarafından sevgilinin saçına benzetilmiştir (Bayram, 2007: 215). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde sevgilisinin kâkülünü reyhana benzetmiş ve ondan asla vazgeçmeyeceğini dile getirmiştir:

“Elimden kurtulup kaçarım sanma

Aklını yitirmiş naçarım sanma

Saçıyın telinden geçerim sanma

Kâkül reyhan benim, tel senin olsun.” (31)

4.1.1.1.17. Kırmızı (Al)

Âşıklar şiirlerinde kırmızı rengi, “aşkın, gözyaşının, kanın ve en önemlisi şarabın rengi olarak kullanmışlardır.” (Çakıcı, 2018: 74). Âşıkların çoğu şiirinde, sevgilinin dudakları ve yanakları kırmızı renktedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde,

sevgilisinin yanaklarının ve dudaklarının kiraz gibi kırmızı renkli olduğunu söylemektedir:

“Övmüş de yaratmış Mevla'm bu kızı

Gözler ahu, kirpik beni yakıyor.

Dudak kiraz, yanakları kırmızı

Yel vurdukça miski amber kokuyor.” (577)

4.1.1.1.18. Siyah (Kara)

Âşıklar şiirlerinde, sevgilinin saçlarını, kaşlarını, benlerini ve gözlerini siyah renk ile zikretmişlerdir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin saçlarının renginin siyah renkte olduğunu bölük bölük örüldüğünü söylemektedir:

“Siyah saçlar bölük bölük örülmüş

Zülüfleri al yanağa dürülmüş

Sırma teller ak gerdana serilmiş

Kaş altından melül mahzun bakıyor.” (577)

4.1.1.1.19. Beyaz (Al)

Kişi ya da kadın betimlemelerinde ak (beyaz ten) ve yanak, göğüs rengi için beyaz renk kullanılmaktadır (Çevirme, 2008: 97). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin gerdanının rengini karın beyazlığına benzetmektedir:

“Görmedim âlemde böyle bir güzel

Gerdanı kar beyaz nakkaşı ezel

Ömrümün bağından döküldü gazel

Yazılmış levhinde kudret elinde.” (276)

“Solmuş yanakların bembeyaz olmuş

Dağılmış saçların tarumar olmuş

Yanağındaki ben, kaş keman olmuş

Kanlı yaşlar döküp gözden çağlama.” (493)

diyen Berrakî, sevgilisinin hasta olduğunda yanaklarının solduğunu ve beyazladığını söylemektedir.

4.1.1.1.1.20. Güneş

Âşıklar, sevgililerinin yüzlerini genellikle güneşe benzetirler. Özellikle parlaklık bakımından çoğu şiirde önemli bir benzetme unsuru olarak kullanılmaktadır. Mazlum Berrakî, sevgilisinin yüzünü güneşin nuruna benzetmektedir:

“Gönlümü mest etti bir şah-ı hüban

Gerdanı Erciyes karına benzer

Yanakları al al, kaşları keman

Cemali güneşin nuruna benzer.” (156)

4.1.1.1.1.21. Ay

Edebiyatımızda tıpkı güneş gibi parlaklığıyla ön plana çıkmaktadır. Âşıklar sevgililerinin yüzünü genellikle “ayın on dördü”ne benzetirler. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin yüzünü ayın on dördüne benzetmektedir:

“Der Berrakî yârin ahu gözleri

Ayın on dördüne benzer yüzleri

Beni mestan etti tatlı sözleri

Gönlümün içinde bir süse benzer” (147)

4.1.1.1.1.22. Yıldız

Parlaklığı yönünden sevgiliye benzetme yapılan unsurlardan biridir. Mazlum Berrakî, sevgilisinin bir emsali olmadığını, onun tıpkı Zühre Yıldızı’na benzediğini aşağıdaki dörtlüğünde şöyle söylemektedir:

“O yârin bakışı bağrımı deler

Sanki bir ay doğmuş aklımı çeler

Bir zöhre yıldızı yüzüme güler

Bulunmaz emsali nevcivan böyle.” (105)

4.1.2. Dini-Tasavvufi Şiirler

Âşık Mazlum Berrakî'nin şiirleri incelendiğinde onun dini-tasavvufi terminolojiye hakîm olduğu görülmektedir. Berrakî şiirlerinde, Allah inancını, bazı peygamberlere dair bilgileri, dinin çeşitli kurallarını, Ehl-i Beyt sevgisini, kutsal kitaplarla ilgili bilgileri, iyi bir insan olmanın gereklerini ve tarikatla ilgili konuları işlemiştir.

4.1.2.1. Allah

Mazlum Berrakî şiirlerinde, Allah'ın kudretinden mucizeler sahibi olduğundan ve onun yüceliğinden bahseder. Aynı zamanda Allah'ın, canlı ve cansız varlıkları koruması, günahları affetmesi ve insanların dertlerine derman olması gibi özellikleri Berrakî'nin şiirlerinde yer almaktadır. Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde Allah adı yerine Mevlâ, Hakk, Hüdâ, Rab, Halik-ü Hallak, Keremkâr, Gâni gibi isimleri kullanmıştır. Berrakî'nin şiirlerinde en çok Allah ismine rastlanılmıştır²⁵. Berrakî şiirlerinde, Allah'ın ezeli ve ebedi olduğunu, cümle günahları affettiğini ve yaratılan her şeyde onun izine rastlandığını söylemektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki mısralarında, tükenmez dertler içinde feryat figan ettiğini ve bu feryadına çare vermesi için yüce Allah'tan medet umduğunu söylemektedir:

“Tükenmez feryadım umudum **Hak'tan**

El etek tuttum ol nesli paktan” (596)

“Yavrumu korusun kadir **Mevla'sı**

Aklımdan çıkmıyor oğul sevdası” (223)

²⁵ Mazlum Berrakî şiirlerinde, “Allah” ismini 130 defa, “Hakk” ismini 121 defa, “Kerim” ismini 8 defa, “Gaffür” ismini 5 defa, Gani” ismini 15 ve “Kadir” ismini defa kullanmıştır. Berrakî, bazı şiirlerinde Allah'a “Mevla” (48 defa), “Rabb” (20 defa), “Hüda” (11 defa) ve “Yaradan” (23 defa) isimleriyle seslenmiştir.

diyen Mazlum Berrakî, yakınlarını koruması için Allah’a dualar etmektedir. Berrakî, bu mısralarında askerlik yapan oğlunu koruması için Mevla’ya dua etmektedir.

“Takdir-i ilahiden budur niyazım

Mürvet günahıma affet **Ya Rabbi!**

Zahirde, batında budur avazım

Mürvet günahıma affet **Ya Rabbi!**” (433)

“Mazlum Berrakî’yem evveli ahir

Sığındım affına gedayım fakir

Ezelden ebede bu özüm tahir

Mabedine kabul eyle **Ya Rabbi!**” (433)

Berrakî bu dörtlüklerinde, aciz bir kul olduğunu, Allah’a günahlarını affetmesi ve huzuruna kabul etmesi için yalvardığını söylemektedir.

4.1.2.2. Ehl-i Beyt Sevgisi

Ehl-i Beyt kelimesi, ev halkı anlamına gelir ve peygamber efendimizin aile fertleri için kullanılmıştır. Ehl-i Beyt içerisinde peygamber efendimizin kendisi olmak üzere; Hz. Ali, Hz. Fâtıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin olmak üzere beş kişi bulunmaktadır. Ancak bazı hadislerle göre peygamber efendimizin bütün akrabaları, hatta Ashâb-ı Kiram da Ehl-i Beyt içerisine girmektedir (Arlı, 2017: 31). Mazlum Berrakî, Ehl-i Beyt’e olan sevgisini ve soyunun Ehl-i Beyt’e kadar dayandığını birçok şiirinde dile getirmiştir. Mazlum Berrakî aşağıdaki mısralarında, Ehl-i Beyt’in yolunda olup Ehl-i Beyt’in bir hizmetkârı olduğu için şükür ettiğini söylemektedir:

“Şükürler olsun Ehl-i Beyt’e bendeyiz

Ehl-i irfan canlar ile cemdeyiz” (225)

“Güruh-ı nâciyle dile gelirsin

Ehl-i Beyt ile yola gelirsin

Bülbül müsün gonca güle gelirsin

Niçin dertten derde batarsın turnam.” (542)

Berrakî bu dörtlüğünde, Alevî-Bektaşî topluluğunu kurtulmuş bölük tabiriyle nitelemiş ve Ehl-i Beyt'e uymakla beraber kötülüklerden arınıp doğru yola gelinebileceğini söylemiştir.

4.1.2.3. Kербela

Kербela olayı, Türk edebiyatında, Hz. Hüseyin'in şehid edilmesini anlatan önemli bir motif olarak yer almaktadır (Uzun, 2002: 274-275). Mazlum Berrakî, Kербela olayının yaşanmasından ve Hz. Hüseyin'in şehit edilmesinden duyduğu derin üzüntüyü aşağıdaki dörtlüğünde şöyle dile getirir:

“Gönül cuşa geldi kaynayıp coştı

Derun-i kalbime hayali düştü

Yandı azalarım ciğerim pişti

Kербela kurbanı İmam Hüseyin.” (258)

4.1.2.4. Melekler

Mazlum Berrakî şiirlerinde, Cebrail ve İsrail adlı meleklerden bahsederek onların görevleri hakkında bilgiler verir.

4.1.2.4.1. Cebrail

Cebrail İslam dininde, “Hz. Peygamber'e ilâhî emirleri bildiren vahiy meleğidir ve dört büyük melekten biridir. Arapça'da vahiy meleği değişik kelimelerle ifade edilmekle birlikte en meşhurları Cebrâîl, Cebreîl, Cebril, Cibrîn ve Cibrîl'dir.” (Selvi, 2017: 9). Mazlum Berrakî şiirlerinde, Cebrail'i vahiy getiren, rehberlik yapan ve peygamber efendimizin yanında bulunan melek olarak anlatmaktadır. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Cebrail'in cennetten üzüm getirerek Hz. Hasan ve Hüseyin'e vermesi hadisesinden bahsetmektedir:

“Cebrail cennetten üzüm getirdi

Kırklar meclisine girdi oturdu

Muhammed şerbete parmak batırdı

Muhammed'e nişan gösterdi Ali." (424)

4.1.2.4.2. İsrail

İsrail, dört büyük melekten birisidir. Kıyamet günü suru üflemele görevlendirilmiştir. (Cebeci, 2001: 180-181). Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, İsrail'in suru çaldıktan sonra kıyametin kopacağından ve böylelikle dünya hayatının son bulacağından bahsetmiştir:

“İsrail çalar surunu

Dünya söndürür nurunu

Meydana açarlar varını

Âdem kendin bilir bir gün.” (538)

4.1.2.5. Kitaplar

Âşık Mazlum Berrakî yazmış olduğu şiirlerinde, dört kutsal kitaba da yer vermiştir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, asıl âşıkların ve kemale erişenlerin işlerini Kur'an üzerine yaptıklarını söylemektedir:

“Ehl-i âşık olan bilir kemali

Mukaddes Kur'an'a bağlar ameli

Âşık'ın mahbubu dostun cemali

Rumuzu badeyi çöz gönder bana.” (367)

Geçmişten günümüze kadar tasavvuf terimi ile ilgili birçok tanım yapılmıştır. Tasavvuf, “İslam dininin hayata geçirilmesinin özü ve ruhudur. O, aklın ürünü olan felsefenin mistik görünümü değil, vahye oturan İslam dininin; insan ruhundaki mistik eğilim ve ihtiyaçlara cevap veren donelerinin teşkilatlı bir toplamıdır. Mistisizm, insan ruhunun yaratıcı kudretle doğrudan ilgi kurmasına yönelik evrensel özlem duyusun sürekli ve değişmez belirişidir.” (Güzel, 2004: 153).

Bir başka deyişle tasavvuf, dünyada bulunan her şeyle kendini soyutlayıp Allah'a yönelmenin, gerçek ve muntazam olan aşka ulaşmanın bir yoludur. "Tasavvuf gaybı müşahede ve irfan yoludur. İrfan ise bilgi, amel, takva ve sülûkten hâsıl olan bir ilimdir."(Bilgin, 2014: 63). Bu yolda yürümek oldukça zor ve zahmetlidir.

Bir diğer ifadeye göre Tasavvuf, "Arapça yün giymek anlamında bir kelimedir. Kul ile Allah (c) arasında ihsan olayının gerçekleşmesi veya kulun ihsan vasfını kazanmasının yollarını gösteren bir ilimdir."(Köksal, 1999: 85).

Âşık tarzı şiir geleneğine bakıldığında, birçok âşığın tasavvuf felsefesini belirgin bir şekilde işlediği görülmektedir. Hayrettin Rayman bunun nedenini şu şekilde açıklar:

"Bâdeli âşık diye adlandırılan halk şairlerinde de tasavvuf felsefesinin etkileri görülür. Âşıklar, şiiri monotonluktan kurtarmak, yenilik yapmak, kendilerini ispat etmek, Divan şâirlerinden daha yeteneksiz olmadıklarını göstermek için tasavvufa meyil vermişlerdir." (Rayman, 1997: 91).

Âşık Mazlum Berrakî'nin şiirlerine bakıldığında, tasavvuf felsefesi, vahdet-i vücud, devriye, insan-ı kâmil ve aşk başlıkları altında işlenmiştir.

4.1.2.6. Vahdet-i Vücut: Vahdet-i vücud, "Hiçbir şey yokken Allah vardı ve hiçbir şey kalmadığı zaman da yine Allah var olacaktır." (Kaya, 2014: 822) felsefesine dayanmaktadır. Vahdet-i vücud anlayışını Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde görmek mümkündür. Berrakî'nin vahdet-i vücud felsefesini anlattığı aşağıdaki dörtlüğünde, evrende bulunan her şeyin yalnızca Allah'ın varlığından ibaret olduğunu ve yarattıklarında kendini gizlediğini söylemektedir:

"Nur-i ilahisin, nursun

Mihr-i envar gizli sırsın

Mevcudatta bir sen varsın

Didarından mahrum etme." (184)

"Tasavvuftaki vahdet-i vücud inancında mutlak varlık olan Allah'ın yerini Alevî-Bektaşî inancında Hz. Ali'nin aldığı görülmektedir." (Tek, 2016: 281). Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde Hz. Ali farklı şekillerde tecelli etmektedir. Mazlum Berrakî

aşağıdaki dörtlüğünde, Hz. Ali'nin yaratma kudretine sahip olduğunu ve kendisini yarattıklarında gizlediğini dile getirmektedir:

“Ali'dir hicâbı arı eyleyen

Ali'dir cihana Kün'ü söyleyen

Ali'dir kendini nihan eyleyen

Ali'dir deryayı bendinde tutan.” (27)

“Ezeli ebedi var olan sensin

Gizlenip gönüllere sır olan sensin

Çark içinde dönen nur olan sensin

Bağbanda, bahçede, gülde sen varsın.” (489)

diyen Mazlum Berrakî, ezeli ve ebedi olanın Allah olduğunu, Allah'ın her yerde bulunduğunu ve onun gönüllerde sır olduğunu söylemektedir.

4.1.2.7. Devriye: Tasavvuf inancına göre insanlar ruhlar meclisinden çıktıktan sonra çeşitli mertebeleri geçerek dünya katına ulaşırlar. Dünya katına inen insan, yine farklı mertebelerin şartlarını yerine getirerek Tanrı'ya ulaşır. Tanrı katından başlayıp tekrar Tanrı katına uzanan bu yolculuk devir nazariyesi olarak bilinmektedir. Devir nazariyesini anlatan şiirler ise devriye başlığı altında toplanmaktadır (Öztürk, 2014: 756). Mazlum Berrakî, dünya yolculuğunun başlayışını ve menzile ulaşmasını, yani tekrar Allah'a dönme isteğini aşağıdaki dörtlüğünde şöyle dile getirmiştir:

“Cihan-ı can idim âleme geldim

Vahdet-i kudrette gülşeni gördüm

İşaret eyledim menzile vardım

Gel kardaş gidersen kervanımız var.” (52)

“Ayı, günü ne yıldızı var idi

Gece gündüz birbirine yâr idi

Can tohumu bidayette nûr idi

Kaf u nûn içinde cihâna geldim” (506)

diyen Mazlum Berrakî, cihanda hiçbir şeyin olmadığını, “Kün” emriyle bütün mevcudatın yaratıldığını ve bu emirle birlikte insanın dünyaya olan yolculuğunun başladığını söylemektedir.

4.1.2.8. İnsan-ı Kâmil: İnsan-ı kâmil mertebesine ulaşan kişi, “şeriat, tarikat, hakikat ve mârifet itibariyle tam ve ergin olan kişidir. Kâmil insanın sözleri doğru, işleri iyi, ahlâkı güzeldir, mârifet sahibidir, yani eşyayı ve ondaki hikmetleri gereği gibi bilir.” (Aydın, 2000: 330-331). Mazlum Berrakî şiirlerinde, kâmil insan olmak için dinin hükümlerinin yerine getirilmesi gerektiğini, zira bu hükümleri yerine getirmeyenlerin ilahi aşka ulaşamayacağını söylemektedir. Berrakî’ye göre insan, Allah’ı severek manevi mertebeleri geçer ve olgunlaşır. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, insanın ilahi aşka ulaşması için Hz. Muhammed’in ve Hz. Ali’nin yolundan gitmesi gerektiğini söylemektedir. Berrakî, Hz. Muhammed ve Hz. Ali’nin yolunda olanların, dört kapı kırk makamın gereklerini yerine getirmesini ve kibre kapılmamasını ister:

“Muhammed Ali’ye talib olanlar

Dört kapıyı kırk makamı bilmeli.

Sıtkile inanıp iman bulanlar

Gönüldeki kin kibiri silmeli.” (264)

“Hayra amel işle daim elini

Masivadan uzak eyle dilini

Gel şehvetten meneyle ki belini

Kör cahili Allah rüsva kılarmış.” (528)

diyen Mazlum Berrakî, kişinin dünyalık işlerden kendini geri çekmesini ve daima hayırlı ameller işlemesi gerektiğini dile getirir. Zira bu gerekleri yerine getirmeyenler cahil kimselerdir. Allah bu kişileri sevmez ve onların akıbetinin rezil rüsva olacağını

bildirir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, ilahi aşka talip olanların, özünü Hak'ta aradığından bahsetmektedir. Ayrıca Berrakî, kâmil olan insanların içinde Allah korkusunun olduğunu ve onlardan kimseye bir zarar gelmeyeceğini söylemektedir:

“Talip özün Hak'ta arar

Arif kılı kırka yarar

Kamillerden gelmez zarar

Bu meydan Ali meydanı” (133)

Berrakî'nin şiirlerinde geçen dini-tasavvufî kelimelerden bazılarını şu şekilde sıralamak mümkündür:

4.1.2.9. Mürşid

Mürşid, müritlerine kurtuluşun, feraha ermenin yolunu gösteren ve tanrısal sırların anlaşılmasına yardımcı olan, her bakımdan yüksek düzeyde olan ve sözü her daim dinlenen kimsedir (Korkmaz, 2005: 259). Mazlum Berrakî şiirlerinde, Hz. Ali ve Hacı Bektaş Veli'yi mürşidi olarak görmektedir.

“Mürşidden öğrendim kalmadı müşkil

Dört kapı, kırk makam eyledim tekmil

Sahib-i Zülfikar altında düldül

Aliyyül Haydar-ı Kerrarımız var.” (474)

diyen Mazlum Berrakî, Hz. Ali'yi mürşid olarak seçtiğini, Hz. Ali'den öğrendikleriyle bütün sıkıntılarını çözdüğünü ve dört kapı kırk makam mertebelerini geçerek Allah'a ulaştığını söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, mürşidlerin Allah yolunda daima hizmet ettiğini ve onları, Allah'ın lütfettiği gizli manevi hazineyi insanlara sunan kişiler olarak nakleder:

“Mürşit olan pîr postunda oturur

Hakkın hazinesin dile getirir

Talibini dört kapıya yetirir

Bu yola, erkâna hizmet ederler.” (298)

4.1.2.10. Ârif

Ârif, “İrfan sahibi, Allah’ı tanıyan kişi. Arif olmanın yolu kitâbî bilgiyi aşmaktan geçer. Ârifler Allah’a sevap kazanmak için değil, o’nun emrini yerine getirmiş olmak ve zâtını ibadete yegâne lâyük zât bildirdiklerinden ibadet ederler. Yani ârif, Allah’ın varlığını idrâk ederek gerçek olmayan varlıklardan geçip Tanrı varlığı ile var olan kişidir.” (Pala, 1995: 40). Mazlum Berrakî şiiirlerinde ârifliğin önemini ve nasıl ârif olunabileceğini dile getirmiştir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, ârif olabilmenin temel şartının insanın kendini bilmesinden geçtiğini ve kalpteki kötü düşüncelerini terk edip kibrini tamamen silmesi gerektiğini söylemektedir:

“Ariflikte gaye kendini bilmek
Gönlünü arıdır kibrini silmek
Hakikat içinde ölmeden ölmek
Nefsinin kılıcı kındadır kında.” (454)

4.1.2.11. Pîr

Pîr, tasavvuf felsefesinde mürşid, velî ve şeyh kelimleriyle eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. Tarikatların kurucularına ve ulularına da pîr denmektedir (Arpaguş, 2007: 272-273). Mazlum Berrakî Hz. Ali’yi, Hacı Bektaş Veli’yi ve kendi ustasını pîri olarak görmektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, her türlü bilgi ve hüneri onlardan aldığını söylemektedir:

“Berrakî kısmeti pirimden aldım
Gördüm cemalini âşıkı oldum
Ömrünün reyhası hurimi buldum
Yardan gelen koku beni del’eder.” (403)

“Zahit bizi cüda sanma Mevla'dan

Ervah-ı ezelden ikrarımız var

Vasıl-ı dem içtik aşk-ı Hüda'dan

Pirim Hacı Bektaş Hünkârımız var.” (474)

diyen Berrakî, Hacı Bektaş Veli’yi çoğu şiirinde pîrim ve hünkârım diye zikretmiştir.

4.1.2.12. İrfan

İrfan sözcüğü, “Bilme, kavrayış, kâinatın sırrını bilme kudreti. Tasavvufta bâtinî, ledünnî ve ilahî bilgi olarak karşılanır.” (Artun 2011, 107). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, münasip bir âşık profilinin nasıl olması gerektiğini söyledikten sonra edep ve erkâna uygun olarak irfan sahibi olmak istediğini dile getirmektedir:

“Bir âşık isterim adabı bilsin

Gayret kuşağını kuşanıp gelsin

Cemiyet içinde hicaplı olsun

Edepli erkânlı irfan isterim.” (521)

4.1.2.13. Derviş

Derviş kelimesi, Türk Dil Kurumunun sözlüğünde; “Bir tarikata girmiş, onun yasa ve yörelerine bağlı kimse, alperen” olarak tanımlanmaktadır. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, derviş olup bir dergâh kurmak istediğini söyler. Berrakî, bu dergâhta, dertlere derman olmak ve yardıma muhtaç olan kişilere yardım eli uzatmak istediğini dile getirir:

“Derviş olsam dergâh kursam

Yaralara neşter vursam

Aç susuza sofraya kursam

Hani bunun balı derler.” (441)

4.1.2.14. Meyhane

Meyhane, tasavvuf felsefesine göre mekânsal anlamda bir tekke görevi görmektedir ve manevi aşkın meyi bu mekânda sunulmaktadır (İçli, 2012: 1313). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, kendisini Allah aşkını sunan âşıkların meyhanesi olarak görmektedir.

“Bâde-i aşk ile derdmen gezdim
Sevda denizinde yelkensisiz yüzdüm
Kudret kovanının balını süzdüm
Ehl-i âşıkların meyhanesiyim.” (221)

4.1.2.15. Tarikat

Allah’a ulaşmak için “gidilecek yol, izlenecek usul, hal ve gidiş” (Öngören, 2011: 95) anlamına gelmektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüklerinde, gidilmesi gereken yolun Hz. Muhammed’in ve Hz. Ali’nin yolu olduğunu söyler. Berrakî, bu yolda Hz. Muhammed ve Hz. Ali’nin eteğinden tutmayanların, onların yolundan gitmeyenlerin insan-ı kâmil mertebesine ulaşamayacağını söylemektedir:

“Aşkın şarabını katre tatmayan
Kârı fitneliktir insan olamaz
Muhammed, Ali’den dâmen tutmayan
Tarikatde ehl-i irfan olamaz.” (537)

“Şeriat ilmine Muhammed derler
Tarikat marifet balını yerler
Hakikat sırrına Ali’dir derler
Bu ilm-i mânâda sırdır muhabbet” (460)

4.1.2.16. Şeriat

“Şeriat hakîkate açılan ilk kapıdır. Hakikat sınırsız bir deniz yani okyanus hükmündedir. Bu okyanusta seyretmek için güçlü ve objektif bir rehber ihtiyacı vardır. Bu rehber de şeriattır.” (Kahraman, 2017: 9). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, insanın şeriat ile doğup var olduğunu ve var olduktan sonra çeşitli mertebeleri geçerek gerçek bir kul olabileceğini söylemektedir:

“Şeriatla insan doğar var olur

Tarikatla ikrar güder yol olur

Marifetle nefsi yıkar kul olur

Hakikatte asıl sırdır muhabbet” (460)

4.1.2.16. Marifet

Marifet, Hakk'ı Hak olarak idrak etmek anlamına gelmektedir (Kaya, 2014: 274). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, insanın hakiki bir kul olabilmesi için marifet ilmiyle nefsini terbiye etmesi gerektiğini dile getirmektedir:

“Şeriatla insan doğar var olur

Tarikatla ikrar güder yol olur

Marifetle nefsi yıkar kul olur

Hakikatte asıl sırdır muhabbet” (460)

4.1.3. Gurbet

Yoksulluğun verdiği sıkıntılardan dolayı insanlar para kazanmak için kendi memleketlerini bırakıp başka yerlere gitmişlerdir. Halk şairlerinin hemen hemen hepsi gurbetlik duygusunu yaşamışlardır. Mazlum Berrakî de yoksulluktan dolayı para kazanmak için gurbete gitmiş, anasından, babasından ve sevgilisinden ayrı kalmıştır. Berrakî, gurbet ellerde zor durumda kaldığını, sersefil bir hayat yaşadığını şiirlerinde bahsetmiştir. Mazlum Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, bin bir türlü dert ile gurbet ellerine gittiğini ve gurbet ellerinde yârine olan hasretinden dolayı perişan bir halde olduğunu söylemektedir:

“Berrakî‘yem böyle hasretim yâre

Bin türlü dert ile düşmüşüm zâre

Ser sefil gurbette kaldım biçare

Acep unuttur mu yüzü nûr beni?” (20)

“Mecnun'um aşkınla ıssız çöllerde

Gönlüm gam içinde gözüm yollarda

Yandım hasretinle gurbet ellerde

Bu aşk-ı hicranla divaneyim ben.” (280)

diyen Mazlum Berrakî, gurbet ellerde sevgilisinin hasretiyle yanıp tutuşmaktadır. Berrakî için gurbet, Mecnun’un Leyla’sı için yanıp kavrulduğu ıssız çöllere benzemektedir. Berrakî, ayrılığın vermiş olduğu bu sıkıntılardan dolayı Mecnun gibi deli divane bir haldedir. Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, kaderinden dert yanmaktadır. Çünkü onun kaderi türlü türlü sıkıntılarla doludur ve Berrakî bu sıkıntılarında dolayı gurbete gitmiştir ancak Berrakî’nin çilesi gurbet ellerinde de devam etmektedir:

“Der Berrâki şu gurbetin çilesi

Yerden yere vurdu kader hilesi

Tüm çektiğim talihimin belası

Hatıra gelmedik nice sözüm var.” (119)

4.1.4. Öğüt Konulu Şiirler

Öğüt, Âşık tarzı şiir geleneğinde yer verilen konulardan birisidir. Âşıklar yaşamış olduğu tecrübelerden yola çıkarak şiirlerinde dinleyici-okuyucu çevreye çeşitli öğütlerde bulunurlar. Âşıklar bu öğütleri genellikle din, ahlak, yaşantı ve davranış hakkındadır (Kaya, 2014: 649). Mazlum Berrakî şiirlerinde, diğer âşıklar gibi din, ahlak, yaşantı ve davranış konularında öğütler vermiştir. Mazlum Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, oğluna bol bol öğüt vermektedir. Berrakî, oğluna, cahil ile uğraşmaması gerektiğini ve kâmil insanlarla vakit geçirmesi gerektiğini söylemektedir:

“Kamil ile konuş cilasası paktır

Pahası biçilmez hilesi yoktur

Cahilin softanın belası çoktur

Asaleti var mı sor yavaş yavaş” (472)

“El yamandır senden hüner isterler

Tatlı tatlı seni söyler seni süslerler

Sezdirmez arkandan nifak beslerler

Akıbet görülün kor yavaş yavaş.” (472)

diyen Berrakî, her yüze gülen insana güvenilmemesi gerektiğini ve her güzel söz söyleyene de inanılmaması gerektiğini söylemektedir. Berrakî’ye göre bu insanlar Müslüman görünüp sezdirmeden insanlara zarar vermektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, eşine, dostuna seslenmektedir. Yalan sözün kötü bir şey olduğunu, doğru sözden ayrılmamayı, olur olmaz zamanda söylediklerimize dikkat etmemiz gerektiğini söylemektedir:

“Doğru konuş düşman olma

Tut dilini dur arkadaş

Hatır yıkıp pişman olma

Dosta minder ser arkadaş.” (197)

4.1.5. Zamandan Şikâyet Konulu Şiirler

Âşık edebiyatı içerisinde sanatını icra eden âşıklar, içerisinde bulunduğu devrin sıkıntılarından duyduğu şikâyetleri şiirlerinde bahsetmişlerdir (Boyras, 2010: 143-144). Mazlum Berrakî şiirlerinde, yaşamış olduğu devirdeki sıkıntılardan şikâyet eder. Bu şikâyetlerin konusu genellikle devrindeki dini konular, davranış biçimleri ve kendisinin çekmiş olduğu sıkıntılar üzerinedir.

“Hilebazlar çıktı fitne töredi

Söylemez gerçeği yalanı çoktur.

Edep hayâ bilmez ayak diredi

Mayası bozuğun planı çoktur.” (402)

diyen Berrakî, hilecilerin ve yalancılardan çoğaldığını, etrafı fitne ve fesat kapladığını ve insanların edep ve hayâ bakımından eksik olduklarını söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, zamanın fakirlik içinde geçtiğini, fakirliğin gittikçe büyüdüğünü ve yardım eli uzatacak kimsenin kalmadığını dile getirmektedir:

“Fakir çeker çile keder
Yere batsın böyle kader
Yokluk almış başın gider
Sarılacak dal mı kaldı.” (388)

“Analar ağlıyor, beyler görmüyor
Terör can alıyor, aman vermiyor
Emperyalist oyun asla durmuyor
Yiğit kalesini yıktı yıkacak.” (374)

diyen Berrakî, döneminde terör olaylarının artığını, bu uğurda şehitler verdiğimizizi ifade eder. Ayrıca ülkede emperyalizmin etkin olduğunu ve insanları sömürdüğünü söylemektedir.

Âşıklar şiirlerinde, aksayan devlet düzenine, işini düzgün yapmayan meslek sahiplerine ve toplumun diğer bireylerine yönelik eleştiride bulunurlar. Mazlum Berrakî şiirlerinde, işini düzgün yapmayan devlet görevlilerini ve dini pazarlayarak insanları kandıran bazı din görevlilerini eleştirmiştir.

“Dinciler mezhepçi, fesatçı çıktı
Memleket çalkandı evleri yıktı
Vatandaş usandı canından bıktı
Soyuldu memleket talana döndü. (412)

diyen Berrakî, din ile uğraşanların, mezhepçilik ve fesatlık yaparak inşaların düzenlerini bozduğunu söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, fakirlerin toplum tarafından hor görüldüğünü, esnafın işlerinin iyi olmadığını ve medrese talebelerinin orucu yediklerini söylemektedir:

“Fakiri muhtacı sorarsan kızar
Esnaf tezgâhında göremez pazar

Softalar kuşlukta orucu bozar

Kadehi kudretten dolana döndü.” (412)

“Sihire, tuzağa, aklım uymuyor

Talancılar yiyor yiyor doymuyor

Sağır sultan duydu usta duymuyor

Akrep iğnesini soktu sokacak.” (374)

diyen Mazlum Berrakî, sihir ve tuzak kurmakla işinin olmadığını, memlekette insanları kandıranların çoğaldığını söylemektedir.

4.1.6. Şahıslarla İlgili Şiirler

Âşık Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde önemli şahısları görmek mümkündür. Berrakî'nin şiirlerinde geçen bu şahıslar dini, tarihi ve efsanevi şahıslar olmak üzere üç başlıkta toplanmaktadır.

4.1.6.1. Dini Şahsiyetler

Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde dini şahsiyetlere rastlamak mümkündür. Berrakî'nin tasavvuf temalı şiirlerinde dini şahsiyetlere yer verdiği görülmüştür. Bu dini şahsiyetler şu şekildedir:

4.1.6.1.1. Peygamberler

4.1.6.1.1.1 Hz. Muhammed

Mazlum Berrakî şiirlerinde, âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed'e sık sık yer vermiştir. Berrakî, Hz. Muhammed'in yolundan yürüdüğünü, bu yolda ölmekten bile çekinmeyeceğini, peygamber efendimizin çeşitli mucizeler gösterdiğini ve evrenin yaratılmasının Hz. Muhammed'in varlığına bağlı olduğunu şiirlerinde söylemektedir. Âşık Berrakî, peygamber efendimizin soyundan geldiğini ve bu soya layık olabilmek için çalıştığını, şiirlerinde dile getirmektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde yerde ve gökte olan tüm mahlûkatın onun aşkıyla yandığını, gökteki güneşin bile onun aşkıyla ışık saçtığını söylemektedir:

“Dünya her dem döner durur
Muhammed'in aşkı ile
Gökte güneş şule verir
Muhammed'in aşkı ile” (425)

“Ya Muhammed bizi atma
Şefaâtından mahrum etme
Berrakî'yi ucuz satma
Ruhlar cana gelir bir gün.” (539)

diyen Berrakî, hesap gününde Peygamber efendimizden şefaât dilemektedir. Kullar için ahiret günü çok çetin geçecektir. Berrakî bu zor günde peygamber efendimizden yardım beklemektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Hz. Muhammed'in, dünya ve ahiretin efendisi olduğundan bahsetmektedir:

“İki cihanın serveri
Muhammed Mustafa geldi
Yanında saki kevseri
Aliyyü'l-mürtaza geldi.” (28)

4.1.6.1.1.2. Hz. Âdem

Hz. Âdem, insanlığın babası ve Allah'ın temiz kulu sıfatıyla anılır. Şekil verilmiş bir balçıktan veya çamurdan süzölmüş bir özden yaratılan Âdem'in toprağı, yeryüzündeki bütün toprakların birleştirilmesiyle oluşturulmuştur (Pala, 2013: 6-7). Mazlum Berrakî, neslinin Hz. Âdem'e kadar gittiğini ve Hz. Âdem'in topraktan yaratıldığını şiirlerinde söylemektedir. Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, Hz. Âdem ve Havva'yı birlikte zikretmiştir:

“ Yer ile göklerde sıfat bulmadan
Âdem ile Havva hamil olmadan

Fahr-i âlem bu cihana gelmeden

Ezel gelen varın hikmeti nedir” (348)

4.1.6.1.1.3. Hz. Yusuf

Edebiyatımızdaki şiirlerde, “adı en çok anılan peygamberlerden biri Yusuf’tur. Harikulâde güzelliği ile çok zaman sevgili ona benzetilir, hatta sevgili, Yusuf-ı sâni (ikinci Yusuf) olarak nitelenir. Ay ile güneşin ona secde etmeleri, kuyuya atılması, terazi ile tartılıp ağırlığınca altın karşılığı satılması, Züleyha ile olan maceraları, zindana atılması, güzel rüya tabir etmesi, Yakûb’tan ayrı oluşu, köle iken Mısır’a sultan oluşu vs. konular nedeniyle” (Pala, 2013: 484) pek çok şiirde yer almıştır. Edebiyatımızda güzelliğin en büyük timsallerinden birisi Hz. Yusuf’tur. Âşık genellikle sevgilisinin cemalinin güzelliğini Hz. Yusuf’un güzelliğine benzetmektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, pirinin yüz güzelliğinin Hz. Yusuf’un güzelliğine benzediğini ve pirinin Yusuf gibi mübarek bir yüze sahip olduğunu söylemektedir:

“ Berrâki’yem gördüm bir zat-ı kemal

Niyazım âline eyledim bi-hemal

Evsaf-ı Yusuf’sun mübarek cemal

Ne kadar methetsem yeri efendim.” (157)

4.1.6.1.1.4. Hz. Süleyman

Hz. Süleyman edebiyatımızda daha çok yüzüğü ile ön plana çıkmaktadır. Rivayetlere göre bu yüzükte Allah’ın ismi yazmaktadır ve Hz. Süleyman bu yüzükle bütün mahlûkata hükmetmiş ve çok zenginliği ile tanınmıştır.(Özdemir, 2020: 216). Mazlum Berrakî şiirlerinde, Hz. Süleyman’ın bu gücünün, zenginliğinin ebedi olmadığını ve dünyanın gelip geçici bir yer olduğunu söyler. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, Hz. Süleyman’ın mührüne gönderme yaparak dünyanın gelip geçici bir yer olduğunu söylemektedir:

“Bu möhrü Süleyman hep böyle gitmez

Çatının duvarı kepti kepecek

Bu millet uyanır, uyuyup yatmaz

Kıyamet yakında koptu kopacak.” (374)

4.1.6.1.1.5. Hz. Eyyûb

Hz. Eyyûb, sabrı temsil eden bir peygamberdir. Zenginliğini kaybetmesine rağmen Allah'a bağlılığı ve Allah'a şükretmesiyle bilinmektedir (Pala, 2013: 143-144). Mazlum Berrakî hastalıklardan ve sevdiğine duyduğu özlemden dolayı Eyyûb peygamber gibi dert çekmektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, çileli bir yaşam sürdüğünü ve Hz. Eyyûb gibi dert çektiğini söylemektedir:

“Berrakî'yem budur takdir kalemi

Eyüp gibi çektim derdi elemi

Feryad ile çektim ömür çilemi

Bulmadı gönlümüz teselli böyle.” (446)

“Gönül bahçesinde bülbüller öter

Sinemin ateşi korlanır tüter

Eyyüp'ten dertliyim, Yakup'tan beter

Varıp yâd ellere söyleme beni.” (556)

diyen Mazlum Berrakî, çok fazla derdinin olduğunu, hatta, dertlerinin Hz. Eyyûb'ün dertlerinden bile daha beter olduğunu söylemektedir.

4.1.6.1.1.6. Hz. Yakup

Hz. Yakup, birçok eserde Hz. Yusuf ile birlikte zikredilir. Sesi çok gürdür ve duasıyla dağları bile yerinden oynatabilmektedir. Evlat acısı ve ihanetle sınanmıştır. Oğlu Hz. Yusuf'un ölüm haberi üzerine çok acı çekmiştir (Uzun, 2013: 276-277). Mazlum Berrakî şiirlerinde, Hz. Yakup gibi çileli olduğunu ve onun gibi gözyaşı döktüğünü dile getirir.

“Gönül bahçesinde bülbüller öter

Sinemini ateşi korlanır tüter

Eyyüp'ten dertliyim, Yakup'tan beter

Varıp yadellere söyleme beni.” (556)

diyen Mazlum Berrakî, dertlerinde dolayı yüreğinin ateş gibi yandığını ve durumunun Hz. Yakup'tan daha beter olduğunu söylemektedir.

4.1.6.2. Diğer Dini Şahsiyetler

4.1.6.2.1. Hz. Ali

Hz. Ali, “Kerremallahu vecheh”²⁶ duasıyla anılan birisidir. Tasavvuf ilmiyle uğraşan kişiler, Hz. Ali için “Şah-ı Velayet” ve “Sultânü'l-Evliyâ” lakaplarını uygun görmüşlerdir (Kaya, 2010: 5). Mazlum Berrakî'nin şiirlerinde yer alan en belirgin konulardan birisi Hz. Ali sevgisidir. Berrakî şiirlerinde Hz. Ali'ye olan özlemini sürekli dile getirir. Berrakî'ye göre yeryüzündeki her şeyin içinde Hz. Ali'nin sırrı saklıdır. Berrakî'nin bazı şiirlerinde, Hz. Ali peygamber efendimizin en yakın dostlarından birisi olarak geçmektedir. Berrakî, soyunun Hz. Ali'nin soyuna kadar uzandığını söylemektedir. Berrakî şiirlerinde, Hz. Ali'nin sıfatlarına da yer vermiştir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde Hz. Ali'nin yerdeki ve gökteki her şeyde gizli olduğunu söylemektedir:

“Yerde gökte arşta kürste sır olan

Kandilde Miraç'ta rahman Ali'dir.

Odur her zerrede nişan var olan

Dört kitap içinde sübhân Ali'dir.” (207)

“Bir geldi cihana şah-ı Murtaza

Ruhlar âleminde kıldı müheyya

Muhammed nurundan oldu nümeyya

²⁶ Kerremallahu vecheh: Hz. Ali için kullanılan, Allah yüzünü ak etsin, şereflendirsin anlamında bir dua ve saygı sözü (Biçer, 2005: 296-297).

Gönül bahçesinde biten Ali'dir" (359)

diyen Berrakî Hz. Ali'nin gönüllerde yer aldığını, gönül bahçesinde biten bir güle benzediğini söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Hz. Ali'nin, Ali-el Mürteza ve Haydar-ı Kerrâr gibi sıfatlarından bahsetmektedir:

“Bir ismi Murtaza bir ismin Haydar

Bir ismin Hakk dedi Ahmed-i Serdar

Onların sırrına olaydım berdar

Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı.” (137)

“Âşık oldum mah yüzünü özleyip

Hasretini can evimde gizleyip

Şu sinemi aşk oduna közleyip

Gönlümü ummana katan Ali'dir.” (359)

diyen Mazlum Berrakî, Hz. Ali'ye karşı derin bir özlem içerisinde olduğunu ve bu özlemden dolayı yüreğinin yangın yerine döndüğünü söylemektedir. Âşık Mazlum Berrakî, bazı dörtlüklerinde, zorda, darda ve sıkıntıda kaldığı durumlarda Hz. Ali'den medet umduğunu ve menzile ulaşmak için Hz. Ali'den yardım istediğini sık sık dile getirmiştir:

“Melûl mahzun kaldım dağlar başında

Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

İmdat senden darda kalan kullara

Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Bu dağlarda melûl mahzun ağlarım

Çağırırım sana meyil bağlarım

Ben derdimi ancak sana söylerim

Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş. (32)

4.1.6.2.2. Hz. Hüseyin

Hz. Hüseyin, peygamber efendimizin ikinci torunu ve Hz. Ali'nin de ikinci oğludur. Edebiyatımızdaki şiirlerde genellikle “Kerbela olayı” ile ismi geçer (Algül, 2009: 15). Mazlum Berrakî şiirlerinde, Hz. Hüseyin'e genellikle Kerbela hadisesiyle birlikte yer vermektedir. Âşık, ona derin bir sevgiyle bağlıdır ve onun aşkından dolayı harap bir haldedir.

“İçimde ateşin yanar gezerim

Derdimin dermanı İmam Hüseyin

Aşk-ı firakınla döner gezerim

Gönlümün mihmanı İmam Hüseyin” (258)

diyen Mazlum Berrakî, Hz. Hüseyin'e olan aşkıdan dolayı yanıp tutuştuğunu, bu yüzden dertli dertli gezdiğini dile getirmektedir. Berrakî, derdine derman olacak kişinin ise yine Hz. Hüseyin olduğunu söylemektedir.

4.1.6.2.3. On İki İmam

On İki İmam, Alevî-Bektaşî kültürünün temel kavramları arasında yer almaktadır (Gülmez, 2015: 292). Âşık Mazlum Berrakî; İmam Ali, İmam Hasan, İmam Hüseyin, İmam Zeynel Abidin, İmam Muhammed Bakır, İmam Cafer-i Sadık, İmam Musa Kazım, İmam Ali Rıza, İmam Muhammed Taki, İmam Ali Naki, İmam Hasan Askeri, İmam Muhammed Mehdi olmak üzere On İki İmam'ın isimlerini şiirlerinde zikreder. Mazlum Berrakî şiirlerinde On İki İmam'ı gönül bahçesindeki açan güllere benzetir. Berrakî menzile ulaşmak için onlardan sürekli yardım diler. Berrakî On İki İmam'ı, gözünün nuru, başının tacı, gönlünün yâri ve ömrünün varı olarak görmektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, kervanının On İki İmam'ın kervanına karıştığını ve muhabbet içerisinde yüce Mevla'nın huzuruna ulaştığını söylemektedir:

“Elest-i bezminde uydum nizama

Mihr-i muhabbetle vardım Hüda'ma

Kervanım karıştı On İki İmam'a

Aslan olup cana yeten Ali'dir.” (359)

4.1.6.2.4. Hacı Bektaş Veli

Mazlum Berrakî'nin hayatını ve şiirlerini incelerken Hacı Bektaş Veli'ye olan bağlılığı çok açık bir şekilde göze çarpmaktadır. Alevî-Bektaşî geleneği içerisinde önemli bir şahıs olan Hacı Bektaş Veli, halk şairlerinin hem piri hem de tarikat büyüğü olarak görülmektedir. Berrakî şiirlerinde, günahlarından arınmak için Hacı Bektaş Veli'nin yolunu kendisine rehber olarak seçtiğini ve dünya hayatının her türlü halinde ona sığındığını dile getirmiştir.

“Aciz kulum geldim ulu kapına

Secde kıldım toprağına tapına

Nail oldum dergâhına yapına

Yüz sürüp eşiğine esrâra geldim.” (523)

diyen Mazlum Berrakî, Hacı Bektaş Veli'nin kapısına aciz bir kul gibi geldiğini ve onun dergahının eşiğine yüzler sürüp ilim irfan sahibi olmak istediğini söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Hacı Bektaş Veli'ye olan aşkının günden güne arttığını ve bu aşkın içerisinde ateş gibi yandığını söylemektedir. Ancak bu aşk ateşi Berrakî'nin gönlünde bir bal gibidir:

“İçimde ateşin yandıkça yanar

Aşkımı söylesem el beni kınar

Dolundan içenin yüreği kanar

Aşkın içirimde bal Hacı Bektâş.” (126)

“Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş

Şu gönlümde **güle** benzer

Hızır Nebî sana yoldaş

Muhabetin bala benzer” (420)

mısralarında da görüldüğü üzere Berrakî, Hacı Bektaş'a yazmış olduğu şiirlerinde onu sık sık "gül" ve "pîrim" diyerek ele almıştır.

"Hastadır Gönlüm kimse bilmiyor

Bu derdime derman ol Hacı Bektâş

Gün be gün ağlarım yüzüm gülmüyor

Bu derdime derman bul Hacı Bektâş

Tabipler yaramın erbâbı değil

Gördüğüm cemalin serdarı değil

Ehl-i hakîkatın haydarı değil

Mürvet günahımı sil Hacı Bektâş" (126)

diyen Mazlum Berrakî, kendisini bir aciz kul kabul ederek türlü dertlerine deva olarak Hacı Bektaş Veli'den medet ummakta ve yardım beklemektedir. Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, askerdeki oğlunu koruması ve yardım etmesi için oğlunu Balım Sultan ve Hacı Bektaş Veli'ye emanet etmiştir:

"Düşman rahat vermez çatışır m'ola?

Darda Balım Sultan yetişir m'ola?

Şu garip gönlüm de yatışır m'ola?

Emaneti pîrim Hacı Bektâş'a." (223)

4.1.6.3. Tarihi Şahsiyetler

4.1.6.3.1. Atatürk

Âşık Mazlum Berrakî, Atatürk ile ilgili yazdığı şiirlerinde Atatürk'ün birçok yönüne vurgu yapmıştır. Berrakî, şiirlerinde Atatürk'ün cehalet karşısında çok önemli bir rol oynadığını, aşağıdaki dördlüklerinde olduğu gibi sık sık dile getirmiştir:

"Okullar yaptırıp fabrika kurdun

Cehâlet bağrına hançeri vurdun

Zaferler kazandın kükredin durdun
Yurdu aydınlatan nurdur Atatürk

Alfabe yarattın kültür bellendi
Cumhuriyet kurdun vatan güllendi
İsmi okuyun ahraz dillendi
İnkılâbın bize yârdır Atatürk” (250)

“Gece gündüz millet için çalıştın
Vatan için amansızca yarıştın
Meclis kurdun, yasa koydun görüştün
İzinden gitmeyen kördür Atatürk.” (250)

diyen Mazlum Berrakî, Atatürk’ün aziz Türk milleti için çok çalışıp çabaladığını, meclis kurduğunu ve çeşitli yasalar çıkartarak ülkeyi içinde bulunduğu durumdan daha müreffeh bir duruma getirdiğini söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüklerinde, Atatürk’ün, etkisinin evrensel bir çerçeveye ulaştığını, totaliter sistemi ortadan kaldırdığını ve gönüllere kardeşlik sevgisini aşıladığını zikretmektedir:

“Dünyaya kardeşlik sevgisi ektin
Gönlere özgürlük bayrağı çektin
İzmir’de düşmanı denize döktün
Bilmeyene ayıp ardır Atatürk. (250)

Devletimiz yasal hukuk verdi
Laik Cumhuriyet Türk’ün serveti
Sürdün gitti totariter laneti

Ölmez bu eserin yaşar Atatürk.” (536)

“Alfabe yarattın kültür bellendi

Cumhuriyet kurdun vatan güllendi

İsmi okuyun ahraz dillendi

İnkılâbın bize yârdır Atatürk” (250)

diyen Mazlum Berrakî, “Cumhuriyet” vurgusunu sıkça dile getirmiş ve Atatürk’ün bozulmuş olan düzeni tekrardan düzeltmek için çeşitli yeniliklere imza attığını dile getirmiştir. Âşık Berrakî aşağıdaki dörtlüklerinde, Atatürk’ün kadınlara verdiği değerden bahsetmiş ve insanların eğitimine önem verdiğini söylemiştir:

“Dağılmış orduya bir düzen verdin

Tükenmiş ulusa kol kanat gerdin

Erkeğe kadına eşitlik verdin

Hikmetin cihana kârdır Atatürk

İşçiye, memura okusun dedin

Tezgâhlar kumaş dokusun dedin

Tarihte şânımız şakısın dedin

Nice eserlerin vardır Atatürk.” (250)

4.1.6.4. Efsânevi Şahsiyetler

4.1.6.4.1. Ferhat

Edebiyatımızdaki şiirlerde, sevgiliye kavuşmak için zorlu süreçleri göze alan âşığı temsil eder (Pala, 2013: 152). Âşıklar, şiirlerinde sevgililerine olan aşkını anlatırken sık sık kendilerini Ferhat’a benzetirler. Mazlum Berrakî de kendisinin Ferhat gibi dertli olduğunu ve gönül kuşunun sürekli feryat figan içinde gözyaşı döktüğünü söylemektedir:

“Ferhat gibi âşık oldum şirine
Kerem eyler gönül bakmaz karine
Can bülbülüm feryad eyler yârine
Ağladıkça gözüm yaşı çay olur.” (376)

4.1.6.4.2. Şirin

“Güzelliği, zerafeti, kararlılığı ve iffetini korumadaki hassasiyeti ve aşkına sahip çıkarak bütün acı ve engellere dayanıklı bir karakter olarak karşımıza çıkar.” (Üst, 2014: 53). Mazlum Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde sevgilisini Şirin’e benzetmektedir ve kendisi de tıpkı Ferhat gibi ah u zar içindedir:

“Derde tabi oldum sarardım soldum
İrade defterinde adımlı buldum
Yârim Şirin oldu, ben Ferhad oldum
Yanar mı sinem de nâr olmayınca.” (545)

4.1.6.4.3. Kerem

Edebiyatımızda Aslı’ya olan aşkıyla bilinmektedir. Kerem’in ateşle birlikte ortaya çıkan ahı onun aşkının en büyük delilidir (Bal Geldi, 2016: 194). Kerem’in bu ahı şiirlerde birçok kez işlenmiştir. Mazlum Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde, aşk şarabı içenlerin Kerem gibi ah ettiğini ve yanıp kendinden geçtiğini söylemektedir:

“Dost elinden aşk şarabı içenler
Dili şeker muhabbeti bal eder
Kerem gibi yanıp serden geçenler
Mecnun gibi sahraları çöl eder.” (403)

4.1.6.4.4. Aslı

Âşıklar şiirlerinde, sevgililerinin güzelliklerini Aslı’nın güzelliğine benzetmektedirler. Mazlum Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisini Aslı’ya benzetir ve sevgilisinin

yaptıklarının Aslı ile benzer olduğunu bu yüzden Kerem gibi yanıp tutuştuğunu söylemektedir:

“Dağladın sinemi yaktın kavurdun

Cefayı cevrinle yıkıp devirdin

Kerem gibi yandım külüm savurdun

Aslı'ya kıyastır senin işlerin.” (64)

4.1.6.4.5. Mecnun

Özellikle divan edebiyatı şiiirlerinde âşığı temsil eden kişidir. Leyla’ya olan aşkından dolayı aklını yitirmiştir ve çöllerde dolaşmaktadır (Üstüner, 2007: 151-152). Mazlum Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde, gurbet elleri ıssız çöllere benzetir ve kendisinin bu çöllerde Mecnun gibi dolaştığını söylemektedir:

“Melül mahsur kaldım gurbet ellerde

Ahu gözlüm ne haldayım gör beni

Mecnun gibi oldum ıssız çöllerde

Alev alev yakar, ataş, kor beni.” (20)

4.1.6.4.6. Leyla

“Şairler, çoğu zaman Leylâ’nın lügat anlamı yani karanlık ve gece sözcükleri üzerinde sanat yapmışlar; sevgilinin saçını bir mazmun hâline getirmişler; tenasüp, tevriye, telmih gibi sanatlarla da Leylâ ve Mecnûn hikâyesinden bahsetmişlerdir.” (Kazan Nas, 2017: 253). Mazlum Berrakî, şiiirlerinde Leyla ismine sık sık yer verir. Berrakî, sevgilisinin saçları için Leyla ismini kullanır. Âşık, çoğu zaman sevgilisini Leyla gibi görüp kendisini de Mecnun gibi görmektedir. Berrakî, aşağıdaki dördlüğünde, Mecnun gibi Leyla’nın aşkına düştüğünü ve bu sevdanın çilesine hiçbir kulun dayanamayacağından bahseder:

“Mecnun'um Leyla’ya düştüm sevdaya

Ah-ı efkanıma kul mu dayanır

O da düşsün benim gibi belaya

Aşk-ı nalânıma hal mi dayanır.” (50)

4.1.6.4.7. Karun

Karun, “Hz. Musa’nın kavminden ve hatta akrabalarından olup çok zengin, ama cimri ve zâlim bir kişi imiş. Allah kendisine çok büyük servet verdiği halde zekât vermeyip servetiyle kibirlenmiş. Sonunda Hz. Musa’nın duası vasıtasıyla, servetiyle birlikte yere geçmiştir.” (Pala, 2013: 258). Mazlum Berrakî, aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin çok değerli olduğunu ve onun pahasına Karun’un hazinelerinin bile yetmeyeceğini söylemektedir:

“Yüzünü görenler olurlar hacı

Sineme ok oldu kirpiğin ucu

Pahana yeter mi Karun’un gücü

Harcetse hesaba dehana sığmaz.” (400)

4.1.6.5. Diğer Kişiler

4.1.6.5.1. Seyrani

Seyrani, Kayseri’de yetişen halk âşıklarından birisidir. Mazlum Berrakî şiirlerinde, Seyrani’nin her gönüle girdiğini, aşka giden yolda rehber birisi olduğunu ve onun etkisinin sonsuza kadar süreceğini söylemektedir. Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, onun Develi ilçesinde bulunduğunu, gönüllerde bal olduğunu ve ilahi aşka giden bir yol olduğunu söylemektedir.

“Develi’de mekân kuran

Her gönülde bal Seyrani.

Gören gözle Hakk’a varan

Aşka giden yol Seyrani.” (43)

4.1.7. Kayseri ve Diğer Mekânlarla İlgili Şiirler

4.1.7.1. Kayseri

Âşık Mazlum Berrakî'nin doğup büyüdüğü yer Kayseri'dir. Bu yüzden Kayseri iline ayrı bir ilgisi vardır. Berrakî'nin Kayseri ile ilgili yazmış olduğu şiirlerde, Kayseri'nin tarihinden, coğrafi güzelliklerinden ve Kayseri'nin sosyal yaşamından bahseder.

“Evliya diyarı arzun yatağı

Eğilmez yücedir başın Kayseri

Battal'ın fetihi Türk'ün otağı

Tarihe şayandır yaşın Kayseri.” (160)

diyen Mazlum Berrakî, Kayseri'de birçok evliyanın yetiştiğini, Türkler için önemli bir yer olduğunu ve Battal Gazi'nin burada muharebelere katıldığını dile getirmektedir. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, Kayseri'nin geçim kaynakları hakkında bilgi verir ve sanayisinin iyi durumda olduğunu, pastırma ve sucuğun önemli geçim kaynakları arasında yer aldığını söylemektedir:

“Pastırma sucuğun dünyaca meşhur

Sanayin âleme veriyor gurur

Gelecekte bahtın pek parlak durur

Cihanda bulunmaz eşin Kayseri.” (160)

“Vatanım Türkiye köyüm Acırlı

Sinesinde yarası var bu köyün

Yıldız gibi her bir yana şan verir

Mehenk taşı darası var bu köyün” (510)

diyen Berrakî, Acırlı köyü içerisinde önemli kişilerin yetiştiğini ve bu köyün her yana ün saldığını dile getirmektedir. Mazlum Berrakî çocukluk yıllarında, çiftçi olan babasının yanında çalışmaya başlamış ve babası öldükten sonra da bu mesleği devam ettirdiğini aşağıdaki dördlüğünde dile getirmiştir:

“Çift sürdüm sabanım kırık

Oku eğri buruk buruk
Elim nasır topuk yarık
Sahib olmadım köyüme.” (486)

“Köyüm mahrum yerde kalmış
Anam babam hastalanmış
Kırk bin lira oldu dolmuş
Sahib çıkamam köyüme

Söyletmeyin derdim pek çok
Dört tavuk var kümesi yok
Berrâki'nin hevesi yok
Sahib olamam köyüme” (486)

bu dörtlüklerden de anlaşılacağı üzere Mazlum Berrakî, çiftçilik yaparken pek çok zorlukla karşılaşmıştır. Ayrıca annesinin ve babasının hastalığından dolayı çocukluk ve gençlik yıllarının büyük bir bölümü hüznü geçmiştir. Mazlum Berrakî, çekmiş olduğu bu sıkıntıların çoğunun, yukarıda bahsettiğimiz çevre köylerde yaşayan insanlarda da olduğunu şiirlerinde vurgulamıştır.

Kayseri ili sanayi bakımından Türkiye'nin sayılı illeri arasında yer almaktadır. Özellikle gıda, dokuma ve metal eşya-makine gibi sektörler Kayseri'nin sanayisinin büyük bir bölümünü oluşturmaktadır. Kayseri ili sucuğu ve pastırmasıyla dünyaca meşhur olan bir yerdir. Bu sektör Kayseri'nin en önemli geçim kaynakları arasında yer almaktadır. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, Kayseri'de pastırma ve sucuğun çok meşhur olduğunu, sanayisiyle dört bir yana gurur verdiğini söylemiş ve gelecek yıllarda Kayseri'nin daha iyi yerlere geleceğini vurgulamıştır:

“Pastırma sucuğun dünyaca meşhur
Sanayin âleme veriyor gurur

Gelecekte bahtın pek parlak durur

Cihanda bulunmaz eşin Kayseri.” (160)

4.1.7.2. Siirt

Mazlum Berrakî'nin oğlu Siirt'te askerlik yapmıştır. Berrakî Siirt iline gitmese de şiirlerinde bu ile yer vermiştir. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, Siirt yaylarında kekik ve reyhan yetiştiğini ve bu yaylaların kekik ve reyhan koktuğunu söylemektedir:

“Yavrumu korusun kadir Mevlası

Aklımdan çıkmıyor oğul sevdası

Kekik reyhan kokan Siirt yaylası

Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a” (223)

4.1.7.3. Ankara

Mazlum Berrakî, şiirlerinde Ankara'dan övgüyle bahsetmektedir. Ankara'nın şehirlerin şehri olduğunu söyleyen Berrakî, içindeki Ankara sevgisinin hiçbir şekilde silinmeyeceğini söylemektedir. Berrakî, eşinin hastalığından dolayı Ankara'daki hastanelere gitmiş ve orada eşine şiirler yazmıştır. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, Mayıs ayında Ankara'ya gittiğini, bir arkadaşının yardımıyla meclisi ziyaret ettiğini ve oradaki bütün düzeni gözleriyle gördüğünü söylemektedir:

“Mayıs dokuz idi ben sana geldim

Dostun yardımıyla meclise girdim

Bunca saltanatı gözümle gördüm

Acının gönüle dolgusu vardır.” (55)

4.1.8. Mazlum Berrakî'nin Şiirlerinde Kültürel Unsurlar

4.1.8.1. Hayvanlar

4.1.8.1.1. Kuşlar

4.1.8.1.1.1. Bülbül

Edebiyatımızdaki şiiirlerde bülbül denildiğinde akla ilk olarak gül ve bülbül mazmunu gelir. Gül genelde sevgili, peygamber, padişah ve pir olabilir. Bülbül ise, ömrünü sevgiliye kavuşmak için ah u zar etmekle geçiren âşık olarak düşünölmüştür (Çukurlu, 2019: 357). Mazlum Berrakî şiiirlerinde, bülbül gibi inlediğini, gözünden kanlı yaşlar akıttığını ve yârine hasretlik çektiğini söylemektedir.

“Mecnun oldum ben bu aşka düşeli

Bülbül gibi işim zâr deli gönül

Gece gündüz gözyaşlarım taşalı

Sinem alev alev nâr deli gönül.” (509)

diyen Berrakî, sevgilisinin aşkından dolayı Mecnun gibi çöllere düştüğünü ve gece gündüz gözyaşı dökerek bülbül gibi inlediğini söylemektedir.

4.1.8.1.1.2. Turna

Turna, birçok kültürde kutsal sayılan kuşlar arasında yer almaktadır. Alevî-Bektaşî geleneğinde turnaların iyi haberler getirdiğine inanılır (Elçin, 1997: 66). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörötlüğünde, turnaların haber getirip götürme özelliğine sahip olduğunu söyler ve turnalardan Acırlı köyüne gittiklerinde ahvalini dostlara bildirmelerini ister:

“Turnam giderseniz Acır köyüne

Dosta beyan eylen hali turnalar

Sicilim yazılı Mazlum soyuna

Solmaz bahçemizin gülü turnalar.” (512)

4.1.8.1.1.3. Güvercin

Güvercin, halk şiiirlerinde genellikle don değiştirme motifi ile kullanılmaktadır. Vilayetname-i Hacı Bektaş Veli’de Hacı Bektaş Veli’nin güvercin donuna girerek Anadolu’ya geldiğinden bahsedilmiştir. Alevî-Bektaşî inancında Kaygusuz Abdal ve Pir Sultan Abdal gibi önemli kişilerin güvercin donuna girdiklerine inanılmaktadır (Gülbaş, 2009: 132). Mazlum Berrakî aşağıdaki dörötlüğünde piri Hacı Bektaş Veli’nin güvercin donuna girerek türlü mucizeleri gerçekleştirdiğini söylemektedir:

“Kuş olup güvercin donuna giren

Oturup cümlelerin rızkını veren

Seyredip âlemi bir gözle gören

Mucizalı pirin hikmeti nedir?” (349)

4.1.8.1.1.4. Baykuş

Baykuş, halk şiirlerinde viranelerde öten uğursuz bir kuştur. Kötülüklerin habercisi olarak da bilinen bu kuş toplum tarafından pek sevilmemektedir (Özdemir, 2011: 191). Mazlum Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, gönlünün ayrılıklardan dolayı viraneye döndüğünü ve orada baykuşların öttüğünü söylemektedir:

“Ayrılık acısı ölümden beter

Yavrumun kokusu burnumda tüter

Gönül viranında baykuşlar öter

Derdim içirimde ejderha başlı.” (500)

4.1.8.2. Çiçekler

4.1.8.2.1. Gül

Gül, edebiyatımızda sevgiliyi temsil eden en önemli unsurlardan biridir. Gül, renk, şekil ve güzel kokular saçması bakımından sevgiliye benzetilmiştir (Açıl, 2015: 11). Mazlum Berrakî şiirlerinde, cennet güllerinden, güllerin açmasından ve güllerin kokusundan bahsetmektedir. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, yârinin edasının, nazının bir başka olduğunu, sazının tellerinin onun ismini söylediğini ve yârinin etrafında gonca güllerin açtığını söylemektedir:

Yar yanında açar gonca gülleri

Irmak olur çağlar akar selleri

Yari adını söyler aşkın telleri

Edası bambaşka nazı başkadır. (57)

4.1.8.2.2. Lale

Lale, şiiirlerde genellikle sevgilinin bedeniyle bir benzerlik içerisinde kullanılır. Bunun yanı sıra rengi ve şeklinden dolayı kan, yara, yüz, yanak ve gelin gibi unsurlara da benzetilmiştir (Kurnaz, 1987: 528). Mazlum Berrakî şiiirlerinde, laleyi daha çok kokusu yönüyle kullanmıştır. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörütlüğünde, Acırlı köyüne bahar gelince lale kokularının bütün dağları kapladığını söylemektedir:

“Yeşil olur şu Acır’ın bağları

Ekşi tatlı biter bizim meyveler

Lale nergis kokar bütün dağları

Burcu burcu kokar açan o güller.” (136)

4.1.8.2.3. Menekşe

Menekşe, edebiyatımızdaki şiiirlerde kokusu, rengi ve şekliyle kullanılan çiçeklerden birisidir (Çelebioğlu, 2016: 166). Mazlum Berrakî şiiirlerinde, menekşelerin renginden ve dağları kaplamalarından bahsetmektedir. Berrakî aşağıdaki dörütlüğünde, kış bittikten sonra cemrenin düştüğünü ve etrafı mor menekşelerin saracağını söylemektedir:

“Bahar geldi güller açtı

Lale, sümbül dağlar şimdi.

Şita geçti cemre düştü

Mor menekşe bağlar şimdi.” (417)

4.1.8.3. Renkler

Renkler edebiyatımızda pek çok şiiirde şairler tarafından kullanılmıştır. Mazlum Berrakî’nin şiiirlerde kullandığı renkler ise şu şekildedir:

4.1.8.3.1. Sarı

Sarı renk, Türk kültüründe tanrısal bir anlam taşır. Bu renk bazen felaketin simgesi olarak da karşımıza çıkar. Edebiyatta genellikle yüzün rengi bu renkle beraber kullanılır (Yardımcı, 2011: 10). Mazlum Berrakî çektiği dertlerden dolayı ah u zar etmektedir ve yüzü de tıpkı sarçiğdem çiçeği gibi sararmıştır. Mazlum Berrakî bu durumu aşağıdaki dörütlükte şöyle anlatır:

“Bu mihnet ızdırab daralttı beni

Yaktı içerimi kararttı beni

Sarıçığdem gibi sararttı beni

Tükettim ömrümü püf çeke çeke.” (227)

4.1.8.3.2. Siyah (Kara)

Âşıklar şiirlerinde, sevgilinin saçlarını, kaşlarını, benlerini ve gözlerini siyah renk ile zikretmişlerdir. Âşıkların bahtı ve çektiği âhların rengi siyahtır. Mazlum Berrakî şiirlerinde bu rengi olumsuz anlam taşıması bakımından kullanmıştır.

“Mazlum Berrakî‘yem sinem yaralı

Benim suçum ne ki bahtım karalı

Derdim dağlar gibi sıra sıralı

Per perişan seyranedir bu gönül.” (317)

diyen Berrakî, yüreğinin yaralı olduğunu ve içerisinde dağ gibi dertlerinin olduğunu söylemektedir. Berrakî, sıkıntılı bir ömür yaşadığını “kara bahtlıyım” diyerek dile getirmektedir.

4.1.8.3.3. Beyaz (Al)

Kişi ya da kadın betimlemelerinde ak (beyaz ten) ve yanak, göğüs rengi için beyaz renk kullanılmaktadır (Çevirme, 2008: 97). Âşıklar şiirlerinde, beyaz rengi sevgililerinin giydiği kıyafetlerde olması bakımından da kullanmışlardır. Mazlum Berrakî aşağıdaki dörtlüğünde, sevgilisinin ipekten beyaz bir fistan giydiğini söylemektedir:

“Berrakî aşkınla olmuşum mestan

Hasbihal eyleyip söyledim destan

Beyaz bir ipekten giymişsin fistan

Oy amanın vay amanın nazlı yar” (458)

4.1.8.3.4. Yeşil

Edebiyatımızdaki şiirlerde, “gençliğin nişanı olup baharın rengi olarak benimsenirken Hz. Muhammed’in ve Ehl-i Beyt’in simgeleri yeşil olduğu için yeşil rengin geleneksel kültürümüzde İslamiyet’in kabulünden sonra din ve imanın simgesi olarak kullanılması ağırlık kazanmıştır.” (Yardımcı, 2011: 9). Mazlum Berrakî şiirlerinde yeşil rengi, genellikle sevgilisinin kıyafetlerinin rengini ve doğanın güzelliklerini vurgularken kullanmıştır. Berrakî aşağıdaki dördlüğünde, sevgilisinin güzel bir şekilde giyinip kuşandığını ve bu kıyafetlerde yeşil ve kırmızı rengin ağır bastığını söylemektedir:

“Giyinmiş kuşanmış yeşilden aldan
Beline bağlamış kuşağı şaldan
Sallanı sallanı gidiyor yoldan
Acep bu dünyayı neyler kara kız” (76)

BEŞİNCİ BÖLÜM

ŞİİRLER

5.1. Heceli Şiirler

1. ACEP BUNDA EL ÂLEMİN KÂRI NE?

Bir name söyleyim ehli âşıkâ
Seher vakti bu ötmenin zarı ne?
Kement atıp bize tuzak kurmuşlar
Acep bunda el âlemin kârı ne?

Dünyanın sıkleti doğdu üstüme
Zamanın mervanı gezer kastime
Halimi arz etsem kendi dostuma
Doğan günün batan ayın harı ne?

Zahit koymaz baksam kendi işime
Gazab okun attı vurdu döşüme
Arzu halim yazdım kendi başım
Sinem büryan eden aşkın nârı ne?

Felek cevr eyledi yıktı bendimi
Yitirdim ararım kendi kendimi
Hakikat kalemi yazar fendimi
Dört kitap ilmince ahın yeri ne?

Berrakî bu demde bakılmaz kara
Lokman el vurmaz onulmaz yara
İlmen zengin ol nefsen fukara
İrfan meclisinde bunun arı ne? (08.03.1990)

2. ACEP GÖRÜNÜR MÜ İMAM HÜSEYİN?

Çıksam bakarsam Erciyes'in başına
Acep görünür mü İmam Hüseyin?
İçsem hak dolusun karlı suyundan
Acep görünür mü İmam Hüseyin?

Kokusu gelir hep esen yelinden
Mestedir gönlümü coşkun selinen
Ellerinde demet demet gülünen
Acep görünür mü İmam Hüseyin?

Kerbela yelleri başımda eser
Şad olmaz bu gönlüm âleme küser
İmam Mehdi gelir zalimi keser
Acep görünür mü İmam Hüseyin?

Hüseyin'in cemali nur ile ışıık
Cemalin görelî aklım dolaşık
Sevdiğin görünce mest olur âşık
Acep görünür mü İmam Hüseyin?

Berrakî'yim ağlar da kanlı yaşınan
Gündüz hayalinen gece düşünen
Yetiş darda kaldım bu gidişinen
Acep görünür mü İmam Hüseyin? (18.11.1989)

3. ACEP NİYE KIYDIN CANINA KARDAŞ

Bakıp bakıp doyamadım yüzüne
Acep niye kıydın canına kardaş
Niçin uydun kör Şeytan'ın sözüne
Acep niye kıydın canına kardaş

Bacıların yana yana kül oldu
Kardaşların ah eyledi deloldu
Ağlaya ağlaya iki gözüm sel oldu
Acep niye kıydın canına kardaş

Ecelin mi geldi Mayıs ayında
Ne işin varıdı Küllü köyünde
Ben senin arardım toyda düğünde
Ne dedinde kıydın canına kardaş.

Ne dedin ırmağa kendini attın
Üç yavrunu kime emanet ettin
Eller mi götürdü kendin mi gittin
Ne dedin de kıydın canına kardaş.

Düşmanın kimidi belirsiz oldu
Seni sağ beklerdim cenazen geldi
Canını sen mi verdin ecel mi aldı
Yadellermi kıydı canına kardaş.

Berrakî çırpınıp ırmağa gittin
On dokuz gün suda çürüyüp yattın
Kim öğüt verdi sen nasıl tuttun
Acep nasıl kıydın canına kardaş

4. AÇARIZ SENİNLE ARAYI KARDAŞ

Gönül ferah bulmaz derdin dökmeden
İyi dinle şimdi burayı kardaş
Bacanağım Ahmed'e iftira etme
Açarız seninle arayı kardaş

Yürekteki derdi kimse bilemez
Bilmediği derde çare bulamaz
Bacanağım Ahmet tesbih çalamaz
Sürme üzerine karayı kardaş

Çalınan tesbihin rengi neydi
Altın mı gümüş mü dengi neydi
Dillere düşürdün cengi neydi
Yıkma gönüldeki sarayı kardaş

Sulağa çekerler kara koyunu
Tuzlayıp verirler kuşluk suyunu
Sağ cepten sol cebe tesbih oyunu
Biraz düşün fark et burayı kardaş

Yaptığın düzeni doğru bulmuyom
Okta mı yayda mı ben de bilmiyom
Doğrunun içinden eğri almıyom
El vurup kanatma yarayı kaynaş

Berrakî meyvesiz ağaç sallıyor
Vefasız dostlara haber yolluyor
Ankara bülbülü cahil belliyor
Körlere yakarız çirayı kardaş (23.05.1987)

5. ADETTİR ÂŞIĞI HOŞA TUTARLAR

Gerçek insan olup kendin bilersen
Seni cemiyette başa tutarlar
Kendi öz bağında cevher bulursan
Adettir âşığı hoşa tutarlar.

İncinir söylersen hicran gününü
Hakk'a mail göster doğru yanını
Mürşidine teslim eyle canını
Kendin bilmiyeni taşa tutarlarç

Arif isen farket bir ile beşi
Doğrunun dünyada bulunmaz eşi
Anlayıp bilmezsen kuruyu yaşı
Baharı görmeden kışa tutarlar.

Ey Berrakî tanı yarı yaranı
El ariftir ölçer senin daranı
Gafil olma ara kendi çareni
Altın adın yoksa pula satarlar. (18.10.1989)

6. ADETTİR DERVİŐTE HAL NAZLI NAZLI

Dostum mektup yazmış selâm göndermiş
SüslemiŐ zarfını pul nazlı nazlı.
Muhabbet bahrinden inci istermiŐ
Adettir derviŐte hal nazlı nazlı.

Girdim bir bahçeye bağbanı hasta
Güller boyun bükümüŐ goncası yasta
KurumuŐ toprağı yalvarır dosta
Sararmış ağacı dal nazlı nazlı.

Hasretinden yanar sinemin başı
Deryayı taşırır gözümün yaşı
Tükenmez gönlümün boranı kışı
Akar gözlerimden sel nazlı nazlı.

Dostun rengi solmuş boynu bükülmüş
BuruŐmuŐ yüzleri kanı çekilmiş
Bardağı kırılmış meyi dökülmüş
KurumuŐ kovanı bal nazlı nazlı.

Berrakî der yokluğunu duyarım
O dost gelse uğruna can koyarım
Bir gün bende libasımı soyarım
Kabire götürür sal nazlı nazlı. (11.04.2005)

7. AĞLAR GÖNLÜM GAM İÇİNDE

Bu gün derdim pek ziyade
Ağlar gönlüm gam içinde.
Takatsız kaldım piyade
Ağlar gönlüm gam içinde.

Allı sunam cara gelmez
Yadeller halimden bilmez
Aşıkların yüzü gülmez
Ağlar gönlüm gam içinde.

Sunam eğdin dalım kırdın
Şu sineme hançer vurdun
Bal yerine zehir verdin
Ağlar gönlüm gam içinde.

Bülbül gülüne aşına
Yuva yapar dal başına
Gönül vurgundur eşine
Ağlar gönlüm gam içinde.

Berrakî bir derde düşmüş
Dert elinden dolup taşmış
Gizli yaram ağzın açmış
Ağlar gönlüm gam içinde. (12.04.1990)

8. AĞLAR M'OLA BENİM İÇİN?

Gurbet elde ahu gözlüm
Ağlar m'ola benim için?
Kalem kaşım, güler yüzlüm
Ağlar m'ola benim için?

Canım feda ahu göze
Gönül doymaz tatlı söze
Sevenlerim şimdi bize
Ağlar m'ola benim için?

Tükenmiyor acılarım
Kağnı gibi gıcılarım
Ela gözlü bacılarım
Ağlar m'ola benim için?

Bana yoldaş dertli sazım
Hal bilmiyor yaram, sızım
Babam deyip oğlum, kızım
Ağlar m'ola benim için?

Benim yârim hürü melek
Yetmiş yıldır verdim emek
Ahde vefa kılmak gerek
Ağlar m'ola benim için?

Berrakî'yem şirin sözler
Bu işveler, cilve, nazlar
Keman kaşlar, mahur gözler
Ağlar m'ola benim için?

9. AH ÇEKER AĞLARIM HER ZAMAN BÖYLE

Kurtar ya İlahi kaldım zulmette
Nedir bu ahvalim perişan böyle.
Gâhi sıladayım gâhi gurbette
Ah çeker ağlarım her zaman böyle.

İçime doldurdun derdi eleme
Bana haram ettin kendi sılama
Şad ettin güldürdün cümle âlemi
Dönmüyor ikbalim bir zaman böyle.

Daraldım bunaldım mihnette kaldım
Müşküle düşürdün kapına geldim
Tükendi dermanım derdmen oldum
Sebabet etmedin bir zaman böyle

Sen Gaffur, Rahim'sin koyman zulmette
Kâtib-i kudretsin hükmü devlette
Ahdi iman ettik bezm-i ülfette
Mağfiret dilerim el aman böyle.

Berrakî kulundur bir imdâd eyle
Daraltma bunaltma gel ihsan eyle
El at bu yarama sen derman eyle
Babından muradım ver aman böyle.

10. AHINDAN GÖZLERİM DOLDU SEVDİĞİM

Gönlümün ceylanı dünya güzeli
Sarardı gül benzin soldu sevdiğim.
Aşkından sarhoşum ezel ezeli
Ahından gözlerim doldu sevdiğim.

Emsalin bulunmaz mahbûb çağında
Gözüm gönlüm kaldı göğsün ağında
Gülşen bahçesinde hüsnün bağında
Sinem pare pare oldu sevdiğim.

Sığındığım sensin ey bari Hûda
Beni bu yârimden eyleme cüda
Uğruna canımı edeyim feda
Muradım mahşere kaldı sevdiğim.

Berrakî'yem sevda yeli başımda
Gönlüm viran aşk ateşi döşümde
Aman vermez ecel gezer peşinde
Geçti ömrüm hitam buldu sevdiğim.

11. AHVALİM DİYECEK KUL BULAMADIM

Ya İlâhi ben bir derde düş oldum
Yaramı saracak el bulamadım
Gün be gün göyündüm sararıp soldum
Ahvalim diyecek kul bulamadım

Gözlerim kan ağlar sinem pür yara
Aşkın firâkiyle düştüm bu zâra
Yâr sevdası beni yaktı bu nâra
Oylum oylum yandım kül bulamadım

Deli gönül geçti bezm-i cihandan
Bir vefa görmedi kavn-ü mekândan
Ciğer kebâb etti usandım candan
Derdime bir çare hal bulamadım

Berrakî'yem viran gönül bağları
Ferhad gibi yardım yüce dağları
Yetmiş yıla koyup geçtim Çağlar'ı
Yar dilinden tatlı dil bulamadım (18.02.2018)

12. AKAR ÇEŞMİM YAŞI GİRYAN GEZDİRİR

Bir güzele gönül verdim erenler
Aldı şu aklımı hayran gezdirir
Gece gündüz ağlar hüsnün görenler
Akar çeşmim yaşı giryan gezdirir.

Başına bağlamış aldan kırmızı
Giyinmiş kuşanmış ipek yaldızı
Anlından bakıyor Zöhre Yıldızı
Yakar içerimi püryan gezdirir.

Acep huri mi, melek mi, ya peri?
Aldı bu aklımı etti serseri
Halimden bilmiyor gönlümün yâri
Beni diyar diyar seyran gezdirir.

Güzellikte afat gözleri ahu
Var mıdır emsali bulunmaz yahu?
Semaya ser çekti sinemin ahı
Beni bir tefekkür ihsan gezdirir.

Mazlum Berrakî'nin nedir günahı?
Düşmüşüm feryada çekerim ahı
Gönlümün ceylanı güzeller şahı
Aşkın beni çarh-ı devran gezdirir.

13. AKAR GÖZLERİNDEN YAŞ TANE TANE

Muhammed Ali'ye talib olanın
Akar gözlerinden yaş tane tane.
Aşkî sevdasından mahrum kalanın
Akar gözlerinden yaş tane tane.

Muhammed Ali'de eli olmuyan
Gönül bahçesinde gülü kalmıyan
Tevellayı teberrayı bilmiyen
Akar gözlerinden yaş tane tane.

Arıdıp gönlünü hisar etmeyen
Nefsin benliğine gücü yetmeyen
Hakkın rahmetini zerre tatmayan
Akar gözlerinden yaş tane tane.

Arifin aynası dostun cemali
Cemali gördükçe artar kemali
Kişinin aynası kendi ameli
Akar gözlerinden yaş tane tane.

Ey Berrakî aç gözünü gör yâri
Bağlan bir karara öyle yap kâri
Ko yaksın sinemi bu aşkın nâri
Akar gözlerinden yaş tane tane. (04.04.1990)

14. AKAR BU ÇEŞMİŞ SEL ETTİ FELEK

Aldı hançerini deldi sinemi
Akıttı kanımı göl etti felek
Gece gündüz pür-hun etti didemi
Akar bu çeşmim sel etti felek

Yaşım yetmiş iki buldum kemâli
Yar elinden içtim lebin zülali
Gönlüm bu ateşe düşüp yanalı
Yangın yüreğimi kül etti felek

Fanisin be dünya bulmam vefanı
Süren sürsün ben sürmedim sefanı
Az mı çektim senin cevri-cefanı
Çiğnetti âleme yol etti felek

Aşkın atı yöğrük bir karar gitmez
Döner çark-ı devran menzile yetmez
Âşıkların derdi çilesi bitmez
Kuruttu yaprağımı dal ettin felek

Mazlum Berrakî'yem ederim âhı
Dest-girimiz olsun şâhların şâhı
Gel bu derdime kerem kıl gâhi
Aldı bu aklımı del' etti felek (16.09.2017)

15. AKIL FİKİR ERİLECEK HAL DEĞİL

Kara gözlüm ipek saçın dağılmış
Per perişan, görülecek hal değil
Tel tel olmuş her bir yana dağılmış
Akıl fikir erilecek hal değil

Hazan vurmuş solmuş gonca güllerin
Baldan tatlı ahir senin dillerin
Mecnun gibi gezer oldum çöllerin
Kerem gibi can verecek hal değil

Aşk-ı suzanınla oldum budala
Bülbül gibi kondum daldan bu dala
Yitirdim aklımı verdim dellala
Arayıp da bulunacak hal değil

Berrakî'yem ben de giydim karalar
Gece gündüz bu dert beni yaralar
Yârin derdi yüreğimi paralar
Akıl erip bilinecek hal değil.

16. AKİBETİN ZARDIR HOCA

Bize böhtan etme sakın
Dil yarası zordur hoca.
Hasmım olma biraz çekin
Akibetin zardır hoca.

Kimler sürdü bu devranı
Yolda kalmaz dost kervanı
Asla sevmem ben mervanı
Bir sebebi vardır hoca.

İnsan olan birden azmaz
Gerçek bilen ölse kızmaz
Mümin asla kalbin bozmaz
İnsan olmak zordur hoca.

Bülbül âşık gonca güle
Karezim yok hiçbir kula
Gel desemde gelmen yola
Çünkü kafan dardır hoca.

Nesimi'yi yüzenlerin
Hileli söz dizenlerin
Birbirini üzenlerin
Akibeti nârdır hoca.

Bilen demez diyen bilmez
İnsan olan haram yemez
Bir kelâm var dile gelmez
Bu konumuz sırdır hoca.

Âşık neylermiş ağ yarin
Sinemi dağlıyor nârın
Berrakî bekler ikrarın
Her âdem bir nurdur hoca. (16.8.1986)

17. AKLIMI BAŞIMDAN ALDIN SEVDİĞİM

Kaşlar mim duası gözlerin yasin
Aklımı başımdan aldın sevdiğim.
Gamzelerin gonca hurimi nesin
Aklımı başımdan aldın sevdiğim.

Kınalı kecliğe benzer ellerin
Seherde cûş eder eser yellerin
Zülfüne takılmış gonca güllerin
Aklımı başımdan aldın sevdiğim.

Ayak bas meydana göster boyunu
İndir kemendini kırma yayını
Zaya verdin bu aklımın köyünü
Aklımı başımdan aldın sevdiğim.

Talihim olmadı benimle yaver
Yüzünü gördükçe yüreğim döner
Aşık olan daim sevdiğin över
Aklımı başımdan aldın sevdiğim.

Mazlum Berrakî'yim baharım yazım
Kan ağlar yüreğim tellerim sazım
Bir şiirin yar ile kaynaşır özüm
Aklımı başımdan aldın sevdiğim. (31.10.1990)

18. AKLIMI MEST ETTİ AHU GÖZLERİN

Aklıma fikrimi başımdan aldı
Canıma kastetti ahu gözlerin
Yaprağım döküldü dalım mı kaldı
Aklımı mest etti ahu gözlerin.

Bu dünyayı sen başıma dar ettin
Yaktın yüreğimi ateş nar ettin
Ağlattın sızlattın ah u zar ettin
Gönlümü pest etti cadü gözlerin.

Suret-i hurisin Zülfikar kaşlar
Hüsnünü gören bülbül figana başlar
Mestane bakışlar içime işler
Kendini üst etti adü gözlerin.

Berrakî âşıkım zülf-ü Leyla'ya
Mecnun gibi düştüm çöle, sahraya
Öyle düştüm ki ben bu sevdaya
Bendeni hasta etti ahu gözlerin.

19. ALDIĞINI VER ARKADAŞ

Dostum dostum asıp kesme
Senin sözün şer arkadaş
Deli dolu yağıp esme
Aldığını ver arkadaş

Testiyi testiye vurma
İki yüzlü duzak kurma
Kem gözetip kara vurma
Öne gitme dur arkadaş

Gel insanı hâkir görme
Kızıl akbaş diye yermeye
Anan tezek baban kerme
Ayıbını gör arkadaş

Kalbe huzur verir yazık
Kov gıybetten yapar azık
Yola gelmez südü bozuk
Sende nifak var arkadaş

Aslın insan tenin ettir
Dilin kapris huyun ittir
Kan emici yavuz bittir
Sen yaranı sar arkadaş

Berrakî'yem tamdır işim
Bulunmaz yaranım eşim
Nazar kıldı üçüm beşim
Ne eylesek kâr arkadaş (17.07.1985)

20. ALEV ALEV YAKAR ATAŞ KOR BENİ

Melül mahsur kaldım gurbet ellerde
Ahu gözlüm ne haldayım gör beni
Mecnun gibi oldum ıssız çöllerde
Alev alev yakar ataş kor beni

Bu aşkın hançeri bağrımı deldi
Ne ben öldüm, ne yar insafa geldi
Yanağında benler aklımı çeldi
Derdim derin, Lokman'ından sor beni

Depreştirme tabib sinem yaralı
Giyinmiş kuşanmış kaşı karalı
Huri mi? Melek mi? Aslın nereli?
Al koynuna kollarına sar beni

Berrakî'yem böyle hasretim yâre
Bin türlü dert ile düşmüşüm zâre
Ser sefil gurbette kaldım biçare
Acep unuttur mu yüzü nûr beni?

21. ALEVİ OLMASI KOLAY MI HOCAM?

Alevinin yolu çok ince ince
Alevi olması kolay mı hocam?
Sırat köprüsünü düz geçmeyince
Alevi olması kolay mı hocam?

Beddua etmeye kıymazlar cana
Yalan riya kılıp girmezler kana
Bu sözüm övüt nasihat sana
Alevi olması kolay mı hocam?

Alevi dediğin arkadan atmaz
Aldığı sırrını geriye satmaz
İmanı kuvvetli yeminler etmez
Alevi olması kolay mı hocam?

Şeriat diyorlar manası çoktur
Tarikat yolu var hak oğlu haktır
Marifet hakikat bize mensuptur
Alevi olması kolay mı hocam?

Muhammetle Ali Allah yolunda
Dediler ey ümmet dur ikrarında
Biz yemin vermişiz pir huzurunda
Alevi olması kolay mı hocam?

Uyan artık hoca ey zalim hacı
Muhammed giyindi ol kızıl tacı
İşte burdan gelir kızılbaş suçu
Alevi olması kolay mı hocam?

Güruh-i naciyim Mazlumlar soyum

Bunların neslinden ayrılmaz huyum
Muhammed Ali'ye karışır soyum
Alevi olması kolay mı hocam?

İncil, Zebur, Tevrat kim tetbil etti
Hani İsm-i Azam nereye gitti
Berrakî alevi demini tuttu
Alevi olması kolay mı hocam? (04.08.1989)

22. ALÇAKSIZ YÜKSEKSİZ YOL BULAMADIM

Dertsizlere dert yanması zorumuş
Şu dünyada dertsiz kul bulamadım.
Uçan kuşun bile derdi varımış
Alçaksız yükseksiz yol bulamadım.

Her kime sorduysam yanıp duruyor
Türlü türlü dertten haber veriyor
Kimisi haline bakmaz gülüyor
Dünyaya küsmedik kul bulamadım.

Yaradan her derdi kuluna vermiş
Kimisi dünyayı tersine görmüş
Kiminin bağına hoyratlar girmiş
Boynu bükülmedik dal bulamadım.

Berrakî'yem dilden dile sorulur
Deli gönlüm yağar eser durulur
Azıcık dokunsam hemen kırılır
Sazıma ömürlük tel bulamadım. (11.10.1983)

23. ALDI MİHMAN ETTİ BENİ

İlahi aşk pazarına
Ahd-ü peyman etti beni
Vardım dostun nazarına
Aldı mihman etti beni

Ben benimle bana erdim
Can içinde canan gördüm
Ayağına yüzüm sürdüm
Genc-i nihân etti beni

Aşk şerbeti sundu pîrim
Bir gedayım yandı serim
Sinemdeki ah u zârım
Yaktı duman etti beni

Dünya çarkı durmaz döner
Gahî iner gahî biner
Sevda ile sînem yanar
Devr-i zaman etti beni

Aşkım beni aldattı gitti
Götürdü deryaya kattı
Aklım aldı Mecnun etti
Ehl-i iman etti beni

Berrakî'yem durdu safâ
Müşkilim yok bilmem cefa
Erenlerden buldum vefa
Hakk'a âşık kıldı beni (12.03.2018)

24. ÂLEM-İ KERAMET HÜNKÂR MERHABA

Lokman Pirende'den himmetin almış
Kutb-u evliya Bektaş merhaba
Güvercin donunda semadan inmiş
Âlem-i keramet Hünkâr merhaba

Muhammed Ali'ye bağlıdır yolum
Hasbahçe içinde açılır gülüm
Ağzımın içinde bal oldu dilim
Kerameti belli Bektaş merhaba

Ceddi Resulullah atası sani
Kendisi Muhammed cemali Ali
Mürvete gelmişim ey kerem Kani
Âlemin umudu Bektaş merhaba

Ben ikrârım bir nigara bağlarım
Hicran nârı ile ciğer dağlarım
Huzura gelmişim yanar ağlarım
Ol serçeşme başı Hünkâr merhaba

İzleyelim gani pirin izini
Tutya ettim ayağının tozunu
Gani Mevla'm göster bana yüzünü
Durmuşum divana Hünkâr merhaba

Mazlum Berrakî'm de irfanda demde
On iki erkânın sürülür cemde
Dört kapı kırk makam mevcuttur sende
Mucizâtı belli Bektaş merhaba (06.07.1983)

25. ALIP SATAR HER BİRİNİN KÂRI VAR

Bir bölük insana eyledim nazar
Her birinin yüzlerinde nûru var.
Tefekkür bağında kurmuşlar pazar
Alıp satar her birinin kârı var.

Dost olmuşlar dost halini bilmeye
İkrar verip dost yolunda ölmeye
Âşık olmuş maşukunu görmeye
Aşk içinde hep onların yeri var.

Rehberi yanında pire giderler
Muhammed Ali'den erkan güderler
Döker günahını beyan ederler
Her birinin ayrı ayrı zârı var.

Pirin divanında verilen ikrar
Günahdan kibirden insanı saklar
Arınır kirinden kendini pâklar
Dört kapının Mansur gibi darı var.

Mazlum Berrakî'yem seyrana çıktım
Mail oldum dostun yüzüne baktım
Fırat suyu gibi çağladım aktım
Benim ceddin Mazlum Abdal eri var. (03.02.1989)

26. ALİ BENİM BEN ALİ'YİM

Ey erenler nazar kılın
Ali benim ben Ali'yim
Bu manâdan ibret alın
Ali benim ben Ali'yim
Ehl-i beytin bir dalıyım
On İki İmam'ın biriyim

Düşünün fikirsiz olman
Biatsız yularsız kalman
Beni siz yabancı bilmen
Ali benim ben Ali'yim
Ehl-i beytin bir dalıyım
On İki İmam'ın biriyim

Cihâna mutlak doğarım
Rahmetim sene yağarım
Biçilmez kıymet değerim
Ali benim ben Ali'yim
Ehl-i beytin bir dalıyım
On İki İmam'ın biriyim

Kâfiri dönderdim dine
İblis'i düşürdüm zana
Zülfikârı koydum kına
Ali benim ben Ali'yim
Ehl-i beytin bir dalıyım
On İki İmam'ın biriyim

Adımı Berrakî koydum
Nice kâfirlere kıydım
Susuz cenazemi yudum

Ali benim ben Ali'yim
Ehl-i beytin bir dalıyım
On İki İmam'ın biriyim (25.07.1991)

27. ALİ'DİR ÂLEMİ SIRRINDA TUTAN

Ali'dir hicabım Ali'dir arım
Ali'dir feryadım Ali'dir kârım
Ali'dir muradım Ali'dir zârım
Ali'dir âlemi sırında tutan

Ali'dir şeriat Ali tarîkat
Ali'dir marifet Ali hakikat
Ali'dir ukba Ali'dir sırat
Ali'dir cihanı yerinde tutan

Ali'dir sermayem Ali'dir virdim
Ali'dir aşkım Ali'dir derdim
Ali'dir pazarım Ali'dir sergim
Ali'dir canıma canını katan

Ali'dir bünyadım Ali'dir azam
Ali'dir hayırım Ali'dir kazam
Ali'dir desturum Ali'dir rızam
Ali'dir bîatını nizamı tutan

Ali'dir mağrıp Ali'dir maşrap
Ali'dir imanım Ali'dir meşrep
Ali'dir imam Ali'dir mezhep,
Ali'dir zatını seyranda tutan

Ali'dir hicâbı arı eyleyen
Ali'dir cihana Kün'ü söyleyen

Ali'dir kendini nihan eyleyen
Ali'dir deryayı bendinde tutan

Ali'dir yakınım Ali'dir mayet
Ali'dir Kur'an Ali'dir ayet
Ali'dir tecellim Ali'dir zayet
Ali'dir ülyayı kendinde tutan

Ali'dir mevsimler Ali'dir aylar
Ali'dir zülfikâr Ali'dir yaylar
Ali'dir kisb ü kâr Ali'dir soylar
Ali'dir âdemi varında tutan

Ali'dir izzet Ali'dir rağbe
Ali'dir kıblem Ali'dir Kâbe
Ali'dir secde Ali'dir nâme
Ali'dir tecelli tebdîli tutan

Ali'dir emelim Ali'dir adım
Ali'dir cemalim Ali'dir tadım
Ali'dir kemalim Ali'dir zâtım
Ali'dir Berrakî'yi kendimde tutan.

28. ALİYYÜ'L MÜRTAZA GELDİ

İki cihanın serveri
Muhammed Mustafa geldi
Yanında saki kevseri
Aliyyü'l mürtaza geldi.

Hasan Hüseyin'in dostu
O dosttur cümlenin üstü
Hanemize kadem bastı
İmam Zeynel âbâ geldi.

Aşkî ile yanar özüm
Dosttan gayri görmez gözüm
Ayağına sürdüm yüzüm
Bâkır, Cafer bekâ geldi.

Aşk ateşi yanar serde
Günden güne düştüm derde
Şükür bize olmaz perde
Kâzım, Rıza ata geldi.

İçtik engür şerbetini
Bulduk aşkın mabetini
Gördük dostun rahmetini
Tâki, Nakî sâkâ geldi.

Berrakî hasbeten lillâh
Kula ihsan kılan Allah
Bendeyim Allah eyvallah
Asker, Mehdi livâ geldi.

29. ALLAH ALLAH DER DE VURUR SÜNGÜYÜ

Çanakkale’de çalar Türk’ün borusu
Dağı taşı tutmuş aslan sürüsü
Tabyalar yürüdü önde birisi
Allah Allah der de vurur süngüyü.

Ateş barut kokar dağ ile taşlar
Şahader getirir gökteki kuşlar
Vücudu belirsiz kesilmiş başlar
Allah Allah der de vurur süngüyü.

İngiliz, Fransız fırsat arıyor
Atatürk, İnönü fikir kuruyor
Mehmetcik düşmana hesap soruyor
Allah Allah der de vurur süngüyü.

Çanakkale kandır düşeni boğar
Küffarın başına gülleler yağar
Mehmed’in heybeti dünyaya değer
Allah Allah der de vurur süngüyü.

Mehmed’in mevzide solgun yüzleri
Uykusuz korkusuz kanlı gözleri
Aç susuz olsa da korur bizleri
Allah Allah der de vurur süngüyü.

Topların sesinden toprak yarılr
Revirsiz mevzide yara sarılır
Şafakta kafirin beli kırılır
Allah der de vurur süngüyü.

Berrakî'm yatıyor şehitler nurda
Yedi düver hesap verdiler orda
Atam dedem şehit yatıyor burda
Allah Allah der de vurdu süngüyü. (18.03.1990)

30. ALLAH BİR MUHAMMED ALİ DİYEREK

Her seher vaktinde ötüşür kuşlar
Allah bir Muhammed Ali diyerek.
Secdeye kapanır dağ ile taşlar
Allah bir Muhammed Ali diyerek.

Hak postunda mürşid olan oturur
Dört kapının manasını yetirir
Talip olan ikrar iman getirir
Allah bir Muhammed Ali diyerek.

Aşık sadık bu meydana derildi
Edeb erkan deyiş duaz sürüldü
Pir elinden hayır kısmet verildi
Allah bir Muhammed Ali diyerek.

Seher vakti oldu nasıldır haller
Hu çeker bülbüller cüş eder güller
Hacet kapısına açılmış kollar
Allah bir Muhammed Ali diyerek.

Mazlum Berrakî'yem postunda otur
Kibleyi cemala niyazın yetir
Ayin-i cem içinde gördüm çok şükür
Allah bir Muhammed Ali diyerek. (08.09.1989)

31. AL YANAKLAR BENİM GÜL SENİN OLSUN

Ceylan gözlüm bugün karalar giymiş
Tüm karalar benim al senin olsun
Ruşen küpelerin omzuna değmiş
Al yanaklar benim gül senin olsun.

Elimden kurtulup kaçarım sanma
Aklını yitirmiş naçarım sanma
Saçıyın telinden geçerim sanma
Kâkül reyhan benim, tel senin olsun.

Bakışın sineme şifadır emdir
Göğsünde nazarım bir gonca femdir
Mah cemalin nişan bir başka demdir
Selamına durdum, yol senin olsun.

Berrakî'yem düşütüm gamlı sahraya
Seller gibi aktım vardım deryaya
Mecnun ettin beni bitmez sevdaya
Ehl-i aşk benim, hal senin olsun.

32. AMAN ALİ’M MEDET MÜRRET GEL YETİŞ

Melûl mahzun kaldım dağlar başında
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.
İmdat senden darda kalan kullara
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

Akşam olup güneş burcu aşmadan
Ay kararıp aklım fikrim şaşmadan
Gam deryası dalga vurup coşmadan
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

Bu dağlarda melûl mahzun ağlarım
Çağırırım sana meyil bağlarım
Ben derdimi ancak sana söylerim
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

şu gönül evimde seyran eyliyen
Benim her derdime derman eyliyen
Dağa taşa emri ferman eyliyen
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

Sensin beni bu sevdaya düşüren
Mecnun edip karlı dağlar aşıran
Mesteyleyip aklım fikrim şaşıran
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

Sevda yeli eser benim başımda
Rakîp gezer gündüz gece peşimde
Aşk deryası dalga vurur döşümde
Aman Ali’ m medet mürvet gel yetiş.

Âşık olan kara etmez ağını
Hakk erenler kurmuş gönül bağı
Arzumanım yıkmak nefsin dağını
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Güneş battı dört yanımı göremem
Tut elimden menzilime varamam
Kurttan kuştan yollarımı soramam
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Şu gönlümde sevda kuran âşıksın
Dört yanına şule veren ışıksın
Dertlilere derman olan mâşuksun
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Cefa bilmez ezel er oğlu erde
Şevkatli sultanım kalmışım darda
Kazası çok belası çok bu yerde
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Yiğid olan yiğid kıymaz erine
Kalbi iman dolu gönül yârine
Sen düşürdün beni aşkın nârına
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Yıllar yılı ben bu derdi çekerim
Senden gayrı kime boyun bükerim
Gözlerimden dolu dolu dökerim
Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Dost bağında bülbüllerim ötüşür
Aşk elinden sinem yanar tutuşur
Benim şâhım darda koymaz yetişir

Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş.

Berrakî der gözlerimi örtersin

Ne cilven var beni böyle tartarsın

Ya kendin gel ya Hızır sal kurtarsın

Aman Ali'm medet mürvet gel yetiş. (30.03.1989)

33. AMELİN DEFTERE YAZILIR BİR GÜN

Gel gönül meyletme dünya malına
Bağın viran olur bozulur bir gün
Oynayıp gülersin kendi hâline
Amelin deftere yazılır bir gün

Sakın sır verme vefasız yâre
Yandırır ateşe düşürür nâre
Azrail gelince bulunmaz çare
Ansızın mezarın kazılır bir gün

Bir arşın bezinen seni belerler
Adın anmaz olur ismin silerler
Kefenin solmadan malın bölerler
Emeğin karşına düzülür bir gün

Oğlum kızım deme nefsi kayırır
Acı tatlı demez ele duyurur
İnsanı gözünü toprak doyurur
Hâkk'ın ırahmeti süzülür bir gün

Berrakî yazarlar mezar taşına
Herkesin hesabı kendi başına
Her zaman yattığım hayal düşünce
Yâr ile cennette gezilir bir gün (07.09.1993)

34. ANAM BİLMEZ BABAM BİLMEZ EL BİLMEZ

Âşık mıyım ozan mıyım ben neyim
Kalbim söyler kalem yazar dil bilmez
Türlü türlü dertler bende neyleyim
Anam bilmez babam bilmez el bilmez

Ruhum mahkümdür görmez güneşi
Dağı bilmez dere bilmez çöl bilmez
Mekanım olmuştur kır dağlar başı
Emmi bilmez dayı bilmez hal bilmez

Ey gökte gördüğüm parlak yıldızlar
Ağaç bilmez yaprak bilmez dal bilmez
Güzel ömrüm boşa gurbette geçti
Oğlum bilmez kızım bilmez döl bilmez

Gönül kim bilir ki halin ne olacak
Yağmur bilmez sular bilmez sel bilmez
Bir balık olsam da ummana varsam
Deniz bilmez nehir bilmez göl bilmez

Ben bir hazineyim kendi kendimce
Adam bilmez insan bilmez kul bilmez
Berrakî bülbülüm öttüm dilimce
Arı bilmez çiçek bilmez bal bilmez

35. ANAMDAN DOĞALI MECNUN GEZERİM

Ey zahit sen beni sarhoş sanırsın
Şarab-ı kevserle sarhoş gezerim.
Bilmezsin halimi yanlış tanırsın
Anamdan doğalı Mecnun gezerim.

Gurur şerbetini alıp içmedim
Kibir köprüsünden gelip geçmedim
Hasit riya ile konup göçmedim
Gerçekler eliyle engür ezerim

İçtiğim doludur içirim yanar
İçmeden doluyu aşık mı kanar
Vuslata ermeden ateş mi söner
Hakikat bahrine dolar yüzerim.

Gerçi zahit bilmez benim sırrımı
Göremez anımda kadim nurumu
Evvel Hakk'a teslim ettim varımı
Erenler aşkına söyler gezerim.

Bu aşkın şarabını engür suyudur
Kırkların içtiği cennet payıdır
Ali nesli Muhammed'in soyudur
Sıtkile inanır söyler gezerim.

Bana sarhoş deyip girme kanıma
Yezit gibi kasteyleme canıma
Mervan tavrı takip gelme yanıma
Çünkü ben bunlara fena kızarım

Mazlum Berrakî'yem gam ile gülmem
Yar elinden dolu içmeden ölmem
Varım yoğum aşktır ötesin bilmem
Aşkın deryasından inci düzerim. (29.03.1990)

36. ANSIZIN GÖRÜNCE AKLIM DOLAŞTI

Cemalini gördüm selâvat verdim
Ay mısın güneş mi gözüm kamaştı.
Ellerim bağladım divana durdum
Ansızın görünce aklım dolaştı.

Ay gibi salınıp geldi yanıma
Kaşları celladım kıydı canıma
Biçtirdi kefenim girdi kanıma
Uzattı elleri kana bulaştı.

Kirpikler ok oldu deldi sinemi
Kan revan içinde koydu didemi
Gamzenin goncası yaktı sinemi
Güldükçe yanağı gonca gül açtı.

Berrakî Mecnun'um çöllerde gezdim
Leylâ'nın ismini gönlüme yazdım
Aradım Leylâ'mı içimde sezdim
Çok şükür bu gönlüm yare ulaştı. (21.10.2000)

37. ARADIĞIN SENDE GÖREBİLİRSEN

Be hey softa niçin iman etmezsin
Tesellin ikrardır durabilirsen.
Gece gündüz döner kıble ararsın
Aradığın sende görebilirsen.

Gerçeklerin türlü türlü hali var
Dört kapının iki çatal dili var
Edeb erkan derler gizli yolu car
Can baş feda edip verebilirsen.

Mürşid olmayınca müşkül seçilmez
Hakk'ı birlemeden sırat geçilmez
Saki sunmayınca peyman içilmez
Şahın divanına varabilirsen.

Manada ölmeden evvel ölmektir
Tarikat yoldur kendin bilmektir
Marifet hakikat ateş gömlektir
Derviş olup eğer giyebilirsen.

Anadan doğanı belemek gerek
Arıdıp elekten elemek gerek
Batın kılıcını bilemek gerek
Münkürün boynuna vurabilirsen.

Çağırduğım şahı merdan Ali'dir
İmamların atasıdır uludur
Mürşidimiz Hacı Bektaş Veli'dir
Delil burhanına uyabilirsen.

Ey Berrakî bir ikrarda durmalı
Hakikata menzil menzil varmalı
Canı başı dost yoluna vermeli
Öğüt nesihatın duyabilirsen. (09.09.1989)

38. ARAMIZDA OLAN YAR SEVDASIDIR

Şu yalan dünyada mihnetim derdim
Vefasız yar ile aşk kavgasıdır.
Şu tatlı canımı canana verdim
Aramızda olan yar sevdasıdır.

Ellerin sitemi bağrımı deldi
Aklıma düştükçe gözlerim doldu
Tükendi gençliğim gül benzim soldu
Bu benim çektiğim dostun yasıdır.

Yar ile bir nebze hoş değil başım
Dert ile mihnetle doldurdu döşüm
Gözyaşlarım ırmak ızdırıp aşım
Elimde gördüğün ağu tasıdır.

Berrakî'yem geçti baharım yazım
Değdikçe teline iniler sazım
Gün gelir ölünce ağlama kuzum
Bende olan Kerbela'nın yasıdır.

27.05.2002

39. ARAYIP DA LOKMAN'INI BULASIN

Ey Çileli deşip durma yaramı
Tabib isen tatlı merhem çalasın
Yaram dost yarası sevmez haramı
Arayıp da Lokman'ını bulasın

Akçadağ'ın kumruları ötüşür
Döşüm bağrım yanar yanar tutuşur
Hasta Düştüm tabib olan yetişir
Haldan bilip gözyaşımı silesin

Kara koyun ıssız dağda yayılır
Dostun aşkı can evimde duyulur
Birgün olur dünya şalı soyulur
Ahiret için hizmetime gelesin

Yâr olmayan yâr derdini bilir mi?
Dost olmuyan dost gamını alır mı?
Haldan bilen dost özüne kalır mı?
Hal ehliysen bu halimden bilesin

Mazlum Berrakî'yem geldim gidiyom
Ocağımda erkânımı güdüyom
Bir canım var ben dostuma adıyom
Yolun düşüp mezarıma gelesin (10.03.1989)

40. ARIFLERDEN HİSSE ALAN AZ KALDI

Dinleyin sözümü Hak ehli canlar
Edebi erkânı bilen az kaldı.
Hani nerde kaldı kademli günler
Ariflerdden hisse alan az kaldı.

Nazar eylen serçeşmenin gözüne
Niçin uyduk kör şeytanın sözüne
Lanet olsun ol Yezid'in yüzüne
Münkirler çoğaldı mü'min az kaldı

Talib azdı cem evine gelmiyor
Mürşidinden müşkülünü sormuyor
Mürebiden hayır övüt almıyor
Sıdkile irfana giren az kaldı.

Yürüyelim Atatürk'ün izinden
Hisse alak ol Hünkar'ın sözünden
Münafığın cefasından nazından
Arayıp dostunu bulan az kaldı.

Mazlum Berrakî'yim içim sızılar
Aşık olup aşka düşen gaziler
Haklı yoldan payın almaz bazıları
Hakk'ın kokusun çeken az kaldı. (10.10.1990)

41. ARİFLER İZİNİ SÜRDÜM DE GELDİM

Cem olmuş Erenler yerli yerinde
Ezel meclisini gördüm de geldim
Birlik makamında ikrar yerinde
Arifler izini sürdüm de geldim

Dost hak-i payine sürdüm yüzümü
Mana âleminde açtım gözümü
Mürşit meydanında yudum özümü
Kılı kırk pare yardım da geldim

Arz ettim Sultan'a aciz halimi
Kaldırdı gönlümden kıyl ü kâlimi
Kıldan köprü kurdu tuttu elimi
Canımı canana verdim de geldim

Derviş oldum giydim ebedi şalı
Dudağıma sürdü şekeri balı
Muhammed Ali'nin sırrı Hak yolu
Pâyine yüzümü sürdüm de geldim

Berrâkî kulundur ister keremî
Eyyüp gibi çektim derdi veremi
Hünkâr Hacı Bektaş sarsın yaramı
Kokladım gülünü derdim de geldim

42. ASLI'SINI NETTİN FELEK

Sefil kulları ezdirdin
Eyyub'u candan bezdirdin
Kerem'i dertli gezdirdin
Aslı'sını nettin felek

Ehl-i kuldan gitmez yara
Pir Sultan'ı verdin dura
Nesimi'ye yaktın nâra
Derisinin nettin felek

Bir dert var alem yakar
Heybetinden cümle korkar
Hüseyin'in kanı akar
Kerbela'da yıktın felek

Peygamberin torunları
Unutulmaz anıları
Ah Ali'nin zülfikârı
Ummanlara attın felek

Mazlum Berrakî'nin âhı
Kimden sorulur günahı
Ali'dir alemin şâhı
Ben yolunu tuttum felek

43. AŞKA GİDEN YOL SEYRANI

Develide mekan kuran
Her gönülde bal Seyrani.
Gören gözle Hakk'a varan
AŞka giden yol Seyrani.

Hem bulandı hemi çoŐtu
Nice karlı dağlar aştı
Nefsi ile çok savaŐtı
Halk içinde kul Seyrani.

Uyutmazdı derin aşkı
Cuma günü buldu meşki
Mazlum Berrakî'nin dostu
Ölmedi yaşar Seyrani. (29.04.1985)

44. ÂŞIKA YAKIŞMAZ GÜMAN SEVDİĞİM

Acep niye küstün nedir isyanın
Nedir cürmüm söyle aman sevdiğim.
Düşermi şanına aziz sultanım
Âşika yakışmaz güman sevdiğim

Acep kim demiş de bu işin kemdir
Her daim sözlerin yarama emdir
Bir günüm haraptır bir günüm gamdır
Gitmiyor başımdan duman sevdiğim.

Hayale yeldirdi hüsn-i cemalin
Ahrenin içinde yoktur emsalin
Mecnun'a hükmeden leyla misalin
Benim hilal kaşı keman sevdiğim.

Gel zeval etme ey yüzü mahım
Aşkından derbeder baht-ı siyahım
Ben sana ne ettim nedir günahım
Yokmudur içinde iman sevdiğim.

Berrakî der gönül maildir sana
Yeter bu kasavet cevretme bana
Ne sitem eylersin kıyarsın cana
Gönlümün ziyası siman sevdiğim. (18.09.1990)

45. ÂŞIK CAN MI SAKLAR DİVANESİNDEN

Niye kaşlarını yıktın cananım
Âşıklar geçermi cananesinden
Gönül divanedir dünya dar bana
Âşık can mı saklar divanesinden

Müptelayım bağla zülfün teline
Esirin olayım öldür yoluna
Bülbülün olayım kondur dalına
Vazgeçemem zülfün birtanesinden.

Başımda savrulur ateşin külü
Peşinde gezdirir Leyla'nın çölü
Eğer yar gelmezse kaldırman salı
Gönül usanır mı mestanesinden

Ömrüm telef oldu ah çeke çeke
Gözlerim kör oldu yaş döke döke
Emrine kul oldum baş büke büke
Eridi yüreğim aşk pervanesinden

Mazlum Berrakî'yem sarardım soldum
Bağışla huzura mürvete geldim
Farzet ki sevdiğim işte ben öldüm
Âşık usanırmı merdanesinden. (16.07.2001)

46. ÂŞIK OLAN GELSİN MEYDAN İSTERİM

Bugün cengimiz var aşk pazarında
Âşık olan gelsin meydan isterim
Er Hâk huzurunda dost nazarında
Hasmına merd olan merdân isterim

Nice engelleri aştım da geldim
Mecnunsuz çöllerde vefâ yok bildim
Çoğunun defterden ismini sildim
Pençeme dayanır arslan isterim

Cahillerle sohbet etmek zor olur
Muhabbeti aşk yerine kor olur
Yöndemsizler dartaklanır hor olur
Dört kapı kilidi irfan isterim

Tabib olan derman olur yaraya
Emek versen kalay tutmaz karaya
Fitne ficir geldi girdi araya
Dost elinden gizli derman isterim

Berrakî'yem fehmederim arımı
Ârif olan anlar ah û zârımı
Dost aşkında buldum kisb ü kârımı
Gürzüme dayanan kalkan isterim (25.05.1987)

47. AŞK DEDIĞİN TATLI BALDIR

Ey gönöl gafletten uyan
Bu ne böyle garip haldır.
AŞk ehlişen nâra dayan
AŞk dediğin tatlı baldır.

Nutfe suyu etim kanım
Hayat buldu tatlı canım
Zerre boşa geçmez anım
Hakk'a giden doğru kuldur.

Yedi babda yedi hece
Sayıklarım gündüz gece
Halikim yüceden yüce
Elif desen ana daldır.

Irmak nehir ters akıyor
Ucu semaya çıkıyor
Katresi dünya yıkıyor
Ne acaip böyle göldür.

Aynada yansır yüzleri
Künfe kün mekan sözleri
Perdesiz görür bizleri
Derviş ol gümanı kaldır.

Seyreder gezer alemi
Yaradan levhi kalemi
KonuŐur türlü kelamı
İnsan yetmiş iki dildir.

Berrakî'yem benim dostum
Hak yerinde durur postum
Dost aşkından içtim mestim
Feryadımız ince teldir. (24.12.1989)

48. AŞK EHLİNİN NAKKAŞIYIM

Muhibbi bir aşkım ben
Hakikatın sırdaŐıym
Őevle veren ıŐıkım ben
AŞk ehlinin nakkaŐıym

Muhammed Ali varımız
Kandil’de gizli sırrımız
On İki İmamlar nurumuz
Açık sözlü beктаŐıym

Őeriatı var biliriz
Tarikatı nar biliriz
Marifeti yar biliriz
Ben bu aşkın birhoŐuyum

Kimsenin ardından atmam
Kov ile gıybetin yapmam
Helalıma haram katmam
Hakikat sarhoŐuyum

Berrakî’yim Hak yolumuz
Mevlalanır tüm halımız
Nazenin açar gülümüz
Horasan’ın BektaŐıym (23.01.1991)

49. AŞKIN İLE ZÂRA GELDİM

Yâra geldim yâra geldim
Merhamet kıl zâra geldim
Bağışla cürmüm günahım
Aşkın ile zâra geldim

Muhammed Ali kiblemiz
Hâk cemale var secdemiz
Kabul eyle ol tövbemiz
Şefaata eyle dâra geldim

Ol Hasan Hüseyin'e erdim
İmam Zeynel ile derdim
Bakır'sın divana durdum
Mürvet eyle cara geldim

Cafer'sin buyruğun Kur'an
Kazım ile olun Furkan
Rıza katar cana canan
Erkânına dura geldim

Âşık olan bâde içer
İçen âşık serden geçer
Takî, Nakî konar, göçer
Aşk içinde göre geldim

Berrakî bitmez ahımız
Muhammed Mehdi şahımız
Cemali kible mâhımız
Erkânını süre geldim (06.05.1993)

50. AŞK-I NALÂNIMA HAL Mİ DAYANIR

Mecnun'um Leyla'ya, düştüm sevdaya
Ah-ı efkanıma kul mu dayanır
O da düşsün benim gibi belaya
AŞk-ı nalânıma hal mi dayanır.

Cevr-i minnet ile düştüm dillere
Ömrüm heba ettim esen yellere
Gözümün yaşını kattım sellere
Taşırır deryayı göl mü dayanır.

Coşkun sular gibi aktım çağladım
AŞkın ateşiyle ciğer dağladım
Gece gündüz feryat ettim ağladım
Derdimi tarife dil mi dayanır.

Berrakî âşıkım bir zülfiyâre
Bülbül gibi beni düşürdü zâre
Bahtı karalıyım sinem pür yâre
Bu Mecnun halime çöl mü dayanır.

51. AŞKIN ATEŞİYLE PİŞTİM NEYLEYİM

İlaç kar eylemez tabibim bana
Mihnet deryasına düştüm neyleyim.
Bir mecruh halim var diyemem sana
AŞkın ateşiyle piştim neyleyim.

Beni bedbaht eden aşk ile sevda
Canımı canana eyledim feda
Gayri dost dilinden gelmiyor nida
Talihin elinden Şaştım neyleyim.

Takdirim tecellim beni ezdirdi
Diyar-ı gurbette Mecnun gezdirdi
AŞkın deryasında sonsuz yüzdürdü
Diyardan diyara koştum neyleyim.

Mazlum Berrakî'yem yüreğim yara
Ararım Lokman'ı bulamam çare
Bineva gedayım minnetim yâre
Kaynıyor içerim coştum neyleyim.

52. AŞKIN PAZARINDA CEVLANIMIZ VAR

Ta bezm-i elestten bu güne kadar
Mağripten maşrika seyranımız var
Manayı gencinde olmuşuz medar
Aşkın pazarında cevlanımız var.

Cihan-ı can idim âleme geldim
Vahdet-i kudrette gülşeni gördüm
İşaret eyledim menzile vardım
Gel kardaş gidersen kervanımız var.

Açık gönüllerde olur mu perde
Sine-i mestanım ülfetim yârde
Bağrım yanık amma her anım kârde
Çark içinde dönen devranımız var.

Âşıkım vallahi vurgunum yâre
Bülbül gibi beni koydu bu zare
Gönlüm meftun oldu can pare pare
Şükür derdimize dermanımız var.

Berrâki âşıkım gül yüzlü maha
Hikmeti evliya, kudretli şaha
Yüzüm süre geldim yüce dergâha
Gönüller sultanı hünkârımız var.

53. AŞK-I SUZANINLA YANDIM NÂR OLDUM

Ceylan gözlü sunam seni görünce
Yitirdim aklımı tarumar oldum
Gül cemalden gonca güller derince
AŞk-ı suzanınla yandım nâr oldum

Bir sureti meleksin döndüm Şaşkına
Merhametin yok mu bencil düşküne
Lütf-ü kerem eyle Allah aşkına!
AŞkınla sarardım sevdakâr oldum

Kaşların Zülfikar yerden kar beyaz
Muhabbet deminde eden cilvenaz
Dilin Şeker Şerbet, dudak nağmenaz
Dağılmış perçemin bikarar oldum

Suna boylum, benim derdimin varı
Bir seher çağında gördüm o yâri
Ben bilirim benim çektiğim zârı
Derdinden derbeder rengivar oldum.

Berrakî'yem gözüm yaşı yürüdü
Sinem yandı, azalarım eridi
Ceylan gözlüm, artık gönlüm yaradı
Ahvali perişan ah u zar oldum.

54. AŞK İLE ŞEVK İLE COŞUP TAŐALIM

Doldur ver sevgilim aşkın meyini
Bu gece seninle coşup taŐalım.
Gönüller mest eden Kevser suyunu
AŞk ile Şevk ile coşup taŐalım.

Göz göze gelelim bu gün seninle
Bir peri misali beyaz teninle
Bade-i yeksan ol sende benimle
AŞk ile Şevk ile coşup taŐalım.

Doldur aşk kadehini aman sultanım
DüŐürme figana kaşı kemanım
N'olur kusurumu hoş gör imanım
AŞk ile Şevk ile coşup taŐalım.

Muhabbettir meyimizin mezesi
Çınlatır fezayı sevdanın sesi
Gül de Őaad olsun aşk meyhanesi
AŞk ile Şevk ile coşup taŐalım.

Berrakî der aşk Şarabı içelim
İçelim de kendimizden geçelim
Bir diyardan bir diyara göçelim
AŞk ile Şevk ile coşup taŐalım.

55. ATAMDAN HATIRA ÖVGÜSÜ VARDIR

Şehirler şehiri başkent Ankara
Silinmez içimden sevgisi vardır.
Yurdumun kâlbisin yer vermem hora
Atamdan hatıra övgüsü vardır.

Tarihe baktımda eskidir mazin
İffete düşkündür gelinin kızın
Velakin arınıp tükenmez yozun
Şu garip başımın gaygısı vardır.

Dağların yüce de suların akmaz
Sırların içlidir açığa çıkmaz
Milletin hastadır tabibin bakmaz
Mazlumun zalime saygısı vardır.

Koyunun perişan çoban kaygıda
Kavalı öttükçe kalır duyguda
Burjuva ezdikçe fakir saygıda
Çobanın uykuda duygusu vardır.

Mayıs dokuz idi ben sana geldim
Dostun yardımıyla meclise girdim
Bunca saltanatı gözümle gördüm
Acının gönüle dolgusu vardır. (16.5.1986)

56. ATEŞ-İ AŞKINLA PERVANE GELDİM

Yüz sürüp Hünkâr'ım hak-i payine
Mürvet Gani Kerim divâna geldim
Âşıkım hüsnüne kaşın yayına
Ateşi aşkınla pervâne geldim.

Ateşim yürekte dumanım tüter
Mecnun'dan yaralı, Ferhat'tan beter
Lütfuna muhtacım iş sende biter
Harabat ehliyim virâna geldim.

Muhammed Ali'sin divana durdum
Dest-i dâmenine yüzümü sürdüm
Dört kapı içeri bir selam verdim
Duçar oldum derde dermâna geldim.

Oturmuş erenler gerçek postuna
Allah Allah çağır kullar dostuna
Dört kapı kırk makam erkân üstüne
Hüsn-ü cemalini seyrâna geldim.

Berrakî yitirdim seyr-i seyranı
Arifler bezminde sürdük irfanı
Verseler istemem bütün cihanı
Pir eşiği Kâbe'm merdâna geldim.

57. ATEŞİ BAMBAAŐKA KÖZÜ BAŞKADIR

AŞk derdi bir der ki sorman erenler

Şerbeti bambaşka tuzu başkadır.

Düşen iflak olmaz mecnun misali

Ateşi bambaşka közü başkadır.

Yar yanında aşar gonca gülleri

Irmak olur ŐaĐlar akar selleri

Yari adını söyley aşkın telleri

Edası bambaşka nazı başkadır.

Sevdiğim yar ile göz göze gelip

Gönlümün içinde huzuru bulup

Sarılıp boynuna muradın alıp

Sefası bambaşka özü başkadır.

Her âşık gönlünü ağ yare aÇmaz

Her âşıkım diyen doluyu içmez

Her insan sırat-ı mustakim geçmez

Ölmesi bambaşka sözü başkadır.

Bu aşkı severek yaşayan bilir

Gizli gizli kalpte taşıyan bilir

Leylasız çöllerde üşüyen bilir
Sevdası bambaşka sazı başkadır.

Ey Berrakî böyle çiğ iken pişmek
Her kula nasip mi bu aşka düşmek
Fark edip yar ile öz yarı seçmek
Duygusu bambaşka yüzü başkadır. (10.05.1990)

58. ATEŞ-İ FİRAGI SUZAN EYLEDİM

Pirimden ayrıldım sinem yaralı

Şu kara matemi nizam eyledim.

Varmı benim gibi bahtı karalı

Ateş-i firagi suzan eyledim.

Allar giysem gamlı gönlüm yaralı

Boynum bükük kanatlarım bereli

Benim derdim firka firka sıralı

Kırıldı kollarım düzen eyledim.

Naçar kaldım benim halim pek yaman

Derde düştüm medet mürvet elaman

Sıtkile tutmuşum böyle bir deman

Aşkı sevdasını azam eyledim.

Uğrun uğrun dost köyüne varıyom

İyolmaz yarama melhem arıyom

Uçan kuştan adresini soruyom

Aşkını âleme destan eyledim.

Umudum kesmedim Gani Mevla'dan

Pirim gelir diye coştum sevdadan

Elbet güldürecek bir gün ağladan

Adımı dilime destan eyledim.

Aşkım diyemez dostu anmayan

Aşkın ocağında zerre yanmayan

Yürekte ateşi birdem sönmeyen

Bülbülden öğrendim figan eyledim.

Ey Berrakî pir katına erelim

Haki paye varıp yüzler sürelim

Peyik gelsin dost cemali görelim

Göverdip bağımı bostan eyledim. (10.05.1990)

59. ATEŞ İLE DUMAN İLE KÜL İLE

İkrar verdim bir gerçeğe bağlandım
Edeb ile erkân ile yol ile
Yandım yandım aşk narına dağlandım
Ateş ile duman ile kül ile

Merdi meydan ettim açtım aşkı
Muhabbetle bir bezedim köşkümü
Aynel yakın suret gördüm meşkimi
Arif ile sadık ile kul ile

Şemsi kamer oldu bana cemali
Hakiki nişandır sıdkı celali
Suretin görenin artar kemali
Edep ile usul ile hal ile

Destur verdi can gözümüz açıldı
Binbir renkten rengimiz seçildi
Kıldan ince sır köprüsü geçildi
Aza ile nefis ile dil ile

Mazlum Berrakî'yim bu aşka düştüm
Aşk içinde üryan oldum hem piştim
Katre iken dalga dalga ben coştum
Deniz ile derya ile göl ile (02.08.1990)

60. ATEŞİNDEN GÖZÜM GÖRMEZ DAĞLAR HEY

Bugün yari gördüm mecalmı kaldı
Bu ne haldır aklım ermez dağlar hey
Zayetti aklımı başımdan aldı
Ateşinden gözüm görmez dağlar hey

O yari görünce aklım hopladı
Hay etti sineme hançer sapladı
Kesilesi başım duman topladı
Kan ağlar yüreğim durmaz dağlar hey

Mecnun oldum aşkı Leyla'dan aldım
Derbeder gönlümü çöllere saldım
Yarası bağrımda hep figan kıldım
Hiçbir tabib yaram sarmaz dağlar hey

Berrakî'm biçare bulunmaz doktor
Görülmez yarama ilacım yoktur
Gönülde sevdiğim Hak ile Hak'tır
Aşkım bana aman vermez dağlar (24.12.1993)

61. AVÂM PEŞENDÂNE GÖNLÜNÜ EYLER

Kişi uzak ise ilm-i hikmetten
Bi-nevâ akılsız sevdayı neyler
Halinden bîhaber şah-ı devletten
Avâm peşendâne gönlünü eyler

Arif dünya için etmez mihneti
Kâmil-i yâr olan çekme zahmeti
Rahmet-i Allah'dan gelir kısmeti
Serveti malı bu dünyayı neyler

Bu aşkın ateşi âşıkı yakar
Lütfuna ermeyen cevriyi çeker
İkbalı olmayan gözyaşı döker
Maksatı Mevla'dır Leyla'yı neyler

Himmat alan erenlerin ceminden
Bade içen gerçeklerin deminden
Oynatır fezayı arş u zeminden
Karışır âleme tenhayı neyler

Berrakî'yem gönlüm çağlayıp coşar
Sinem pür-cûş eder kaynayıp taşar
Mecnun Leyla'sının nârına düşer
Yitirir aklını künyeyi neyler (27.02.2018)

62. AVRAT DESTANI

Bildiğinden şaşmaz sözden anlamaz
Del'eder insanı avrat milleti
Nasihat kâr etmez öğüt dinlemez
Del'eder insanı avrat milleti

Sabahtan kalkıp da yüzünü yumaz
Ocağı yakıp da çorbayı komaz
Dünyayı kazansan çok şükür demez
Del'eder insanı avrat milleti

Sokağa gider de gelini kınar
Dövecek mi diye oğlunu sınar
Eğer azarlasan göz olur pınar
Del'eder insanı avrat milleti

Mutfağa girer de döker deşirmez
Hamur yoğuramaz ekmek pişirmez
Yalanı söylerken asla şaşırmaz
Del'eder insanı avrat milleti

Yüzüne güler de ardından atar
Birinin yanına beşini katar
Bir evden alır kırk eve satar
Del'eder insanı avrat milleti

Minderi toplarsa evi süpürmez
Çamaşır yıkarsa sabun köpürmez
Makyajsız yüzüne kimse tükürmez
Del'eder insanı avrat milleti

Mahkemeye götür hâkim de kanar

Yüzünü görenler bir insan sanar
Elleme ateşi kırk peçe yanar
Del'eder insanı avrat milleti

Bir işin başında hileyi bilir
Emeği geçerse öşürü alır
Kızları olmasa ortada kalır
Del'eder insanı avrat milleti

Şer yağdırır gözü ile kaşından
Kör şeytanı eksik etmez peşinden
Musibeti eksik olmaz başından
Del'eder insanı avrat milleti

Berrakî bir çare yalvar Allah'a
Emeğin zay'olmaz hemî vallaha
Ömrümü hebaya verdi billaha
Del'eder insanı avrat milleti (19.12.1990)

63. AYAZI BORANI GEÇSİN GÖRELİM

Öyle bir özledim yeşil baharı
Dağlar mor menekşe açsın görelim,
Artık hitam bulsun gönlümün zarı
Ayazı boranı geçsin görelim.

Koyun kuzu dağa çıksın melesin
Bulutlardan berrak yağmur elesin
Anne kundak sarsın bebek belesin
Bülbül gülden güle uçsun görelim.

Bağlar hâsıl olsun bahçe ekilsin
Ağaç ilaçlansın tırtıl dökülsün
Tarlalar sürülsün tapan çekilsin
Biçerdöver ekin biçsin görelim.

Güller şualansın bülbüller ötsün
Cemre yere düşsün topraklar tütsün
Tabiat donansın murada yetsin
Dereler ırmaklar taşsın görelim.

Ey Berrakî bahar senin neyine
Hangi zaman geldi gönül köyüne
Zahirin şarabı uymaz meyine
Hakikatten nişan düşsün görelim.

64. AYIN HİLALİNE BENZER KAŞLARIN

Bu gönül bahçemin latif çiçeği
Ayın hilaline benzer kaşların
Dağılmış gerdana zülfün saçağı
Hüsnün kenz-i kudret inci dişlerin.

Şu ahu gözlerin aklımı aldı
Deli etti beni fikrimi çaldı
Bend etti zülfüne çöllere saldı
Beni mestan etti sırma saçların.

Dağladın sinemi yaktın kavurdun
Cefayı cevrinle yıkıp devirdin
Kerem gibi yandım külüm savurdun
Aslı'ya kıyastır senin işlerin

Yanaklar gamzeli yüzün gül gibi
Perçem zülüflerin sırma tel gibi
Boyun selvi revan ince dal gibi
Her gece kâbusum senin düşlerin.

Mazlum Berrakî'yem diledim dilek
Yaradan lütfetti bir huri melek
Onu da halimce yâr etmez felek
Nedense kurumaz kanlı yaşlarım.

65. AYNAYA BAKTIKÇA GÜLÜŞÜM ONDAN

Aslım bir insanım topraktır mayam
Bu cihana doğru gelişim ondan
Hakk'ın envârına boyanmış boyam
Aynaya baktıkça gülüşüm ondan

Serveri Muhammed İslam dinimiz
Şefaât ile gün eyleriz günümüz
Erkânına kurban olsun canımız
Hakikat sancağın Bilişim ondandır

Âdem'in anında yazılı ayet
İlim irfan akıl fikir de gayet
Altı bin altı yüz altmışaltı ayet
Arayıp yerini buluşum ondan

Eğer kişi kendi aslını bilse
Ahsen-i takvim yerini bulsa
Ezeli ervahta kandilde kimse
Düşünüp fikire dalışım ondan

Mazlum Berrakî'yem buldum ameli
Mürşid kapısıdır dinin temeli
Bundan ötesini nasıl demeli
Emride gezerek kalışım ondan (13.12.1989)

66. AYRILIR MI BÜLBÜL GONCA GÜLÜNDEN?

Seher yeli bir yadigâr al getir
Gül yüzlü yârimin zülfü telinden
Ya onu getir ya beni al götür
Ayrılır mı bülbül gonca gülünden?

Gönlümün ceylanı gaflete yatmış
Uyumuş kolların yastığa atmış
Dağılmış saçları tarumar etmiş
Sarsam kollarımı ince belinden

Her sabah her sabah eser durursun
Hançer alır bu sîneme vurursun
İlgıt ılgıt eser yâre varırsın
Yaram melhem bekler yârin elinden.

Yârim haber salmaz bağı taş m'ola
Benim gibi ağlar gözü yaş m'ola
Acep bensiz yârin gönlü hoş m'ola
Hasbuhal isterim yârin dilinden.

Berrakî'yem Acırlı'dır köyümüz
Zatım Mazlum Abdal pâktır soyumuz
Edep erkân bizim güzel huyumuz
Haberdarız Evliyanın halından.

67. AZLIK ÇOKLUK D A N ÇOKLUK D A N

Dostum bana bir Şey sorma
Varlık yokluktan yokluktan
Mala mülke önem verme
Azlık çoklukdan çoklukdan

Ervahdan bu yana geldim
Bir gerçekten himmet aldım
Ben ölmeden evvel öldüm
Zati paklıktan paklıktan

Varlığım günüm içinde
Yokluğum dünüm içinde
Sakladım sinim içinde
Kara aklıktan aklıktan

Mazlum Berrakî Őaşkındır
Muhabbete çok düşkündür
Ahirette cennet köşkündür
Açlık tokluktan tokluktan (04.09.1987)

68. BAĞIMSIZ YAŞAMAK HAZ GELİR BANA

Düşündükçe geleceği görüyom
Artık eksik demez hız gelir bana.
Atanın izinde emin yürüyom
Bağımsız yaşamak haz gelir bana.

Okuyup öğrenip bilmek istiyom
Özgürce yaşayıp gülmek istiyom
İnsanca payımı almak istiyom
Kısıtlı düşünce vız gelir bana.

Yobazlar korkmalı korku sarıyor
Aydın gençler mücadeleye veriyor
Denizler kabardı buzlar eriyor
Kelepçe franga toz gelir bana.

Yiğit olan korkmaz idam olsada
Kesilip kellesi başsız kalsada
Yedi yerden mermi barut dolsada
Top tüfek ateşi buz gelir bana.

Kemalistim baş eğemem bir ferde
Ölsem yine minnet etmem namerde
Sabreder de dayanırım her derde
Koca dağlar bile düz gelir bana.

Özgürlük bayrağın bir gün açarız
Karanlık korkusun çiğner geçeriz
Kokuşmuş düzeni kökten biçeriz
Özgürce haykırmak tez gelir bana.

Berrakî taşlarsın gerçi haini
Sömürüp burjuva yiyor payını
Bozulsun tükensin tilki oyunu
Şeytanın tuzağı vız gelir bana. (10.09.1989)

69. BAĞRIMI ATEŞE DAĞLAR GEZERİM

Kerem kıl sevdiğim cevri etme bana
İniler zarımdan ağlar gezerim.
Derdim var dertliyim diyemem sana
Bağrımı ateşe dağlar gezerim.

Derdinden deliyim yaram ziyade
Ömrüm vefa kılmaz, erdi miyade
Biçare âlemde kaldım piyade
Akar gözyaşlarım, çağlar gezerim.

Âşıkım canana canda değilim
Mektebim irfan, handa değilim
'La ilâhe illâ' zanda değilim
Adını zikrimde söyler gezerim.

Muhammed Ali'den tutmuşum deman
Elest-i bezminde eyledim iman
Meşrebim Alevi, kitabım Kur'an
Özümü ummana bağlar gezerim.

Berrakî'yem böyle Mecnun gezerim
Türap olur, ayaklarda tozarım
Nasibim Hünkâr'dan sahip nazarım
Elimi, belimi bağlar gezerim.

70. BAHAR GEÇTİ KAR MI YAĞDI KIŞ OLDU?

Dostum beni niye böyle unuttun
Hasretinden gözüm kanlı yaş oldu
Firkat ile gözyaşımı kuruttun
Bahar geçti kar mı yağdı kış oldu?

Ezrail pençesin sineme vurdu
Zavallı yüreğim çırpınıp durdu
Hasretlik ateşin içimi sardı
Kurduğum hayalim bana düş oldu.

Gönlüm hasret çeker yanar çabalar
Misk-i amber kokar eller, obalar
İkrarından dönmez bizde babalar
Bir derdim vardı şimdi beş oldu.

Berrakî'yem o dost mihman gelirdi
Gelirdi de kasavetim alırdı
Muhabbette hak yerini bulurdu
Bu gün derdim hepsine baş oldu.

71. BAHAR GELDİ COŞTU GENE

Kış geçince mor sümbüller
Bahar geldi açtı gene.
Şevke geldi tüm bülbüller
Bahar geldi coştı gene.

Kuşlar cıvı cıvı öter
Gönlümdeki gamı atar
Başımda bir duman tüter
Hayal geldi geçti gene.

Kar suları çağlar akar
Doğada bir cennet kokar
Yârin aşkı beni yakar
Sere sevda düştü gene.

Berrakî'yem sözüm desem
Rahmet yağar pusem pusem
Uzatmayıp sözü kesem
Deli gönlüm şaştı gene.

72. BAKILMAZ YÜZÜNE NÛRSUZ SAYILIR

Bir talip gönlüne benlik getirse
Yuları kırılmış pirsiz sayılır.
Varıp bir meclise girse otursa
Bakılmaz yüzüne nûrsuz sayılır.

Yüzbin niyaz etse mürşid postuna
Dünyanın rahmeti yağsa üstüne
Malını harcetse bütün dostuna
Zayolur emeği karsız sayılır.

Zerrece benliğe meylini verse
Ahdi bozuk olup kıyama dursa
Çehresinde zahir nişanı varsa
Yalandır yunağı hırsız sayılır.

Bozuxsa mayası öğüt kar etmez
Kendini beğenir hem de ar etmez
Yetime yoksula halka hayretmez
Yüzü de kızarmaz arsız sayılır.

Mazlum Berrakî'yim hep yüzü yerde
Aşkî pervaneyim dumanı serde
Sırlar ayan olur ruz-u mahşerde
Kendini bilmeyen yarsız sayılır. (16.10.1990)

73. BAL OLSUN DİLLERİ MAZLUM ABDAL'IN

Çekin kervanını kurun cemini
Kurulsun yolları Mazlum Abdal'ın.
Aynı cem içinde sürün demini
Bal olsun dilleri Mazlum Abdal'ın.

Bektaşî Veli'den tutmuş elini
Kemberbest bağlamış pirden belini
Ali'm nişân vurmüş nurdan gülünü
Yeşildir elleri Mazlum Abdal'ın.

İcazetin almış pirden gaziler
Gönül muhabbette dostu arzular
İkrara kapanır ikrar yazılar
Açılmış gülleri Mazlum Abdal'ın.

Cemalini görenler secdeye iner
Aşkına düşen de kül olur yanar
Dolusundan içen aşıklar kanar
Tatlıdır balları Mazlum Abdal'ın.

Ocağında evlatları oturur
Talipleri hizmetini yedirir
Kısmetini hak edenler getirir
Zikreder kulları Mazlum Abdal'ın.

Gönülden gönüle doğar güneşi
Dünyada bulunmaz başka bir eşi
Hızır İlyas Balım Sultan kardeşi
Giyilir alları Mazlum Abdal'ın.

Düşemedim gönül onun çağına

Gönül bezemiştir meyve bağına
Nur-u savkı vurmuş Beşkız dağına
Esiyor yelleri Mazlum Abdal'ın.

Mazlum Berrakî'yem gönül evimden
Teni tenimdendir köyü köyümden
Ayrı gayrı değil soyu soyumdan
Ağlıyor kulları Mazlum Abdal'ın. (28.04.1989)

74. BANA YARDAN HABER GETİR

Seher yeli gurbet elde
Nazlı yardan haber getir.
Gözüm gönlüm kaldı yolda
Bana yardan haber getir.

Hergün ayrı dertte başım
Yar aşkından yanar döşüm
Zehir oldu ekmek aşım
Nolur yardan haber getir.

Hasret beni yakar dağlar
Gözlerimin yaşı çağlar
Yaralarım kabuk bağlar
Bana yardan haber getir.

Sorma halim yaram derin
Gel beklerim bugün yârin
Sen esersin serin serin
Nolur yardan haber getir.

Berrakî'yem gözüm yaşı
Bir eyledim yazı kışı
Elden uçtu gönül kuşu
Bana yardan haber getir. (05.02.2004)

75. BARI BİR YÜZÜME GÜL DE ÖYLE GİT

Ne kaçarsın benden ey kara gözlüm
Bari gözyaşımı sil de öyle git
Muhabbetin candan ey tatlı sözlüm
Bari bir yüzüme gül de öyle git.

Ben kaçtıkça felek düştün peşime
Avu kattın ekmeğime aşım
Ah dedikçe ateş yağdı başıma
Bu benim derdimi bil de öyle git.

Hasta düştüm inilerim sızıdan
Kurtulamam anlımdaki yazıdan
Gönlüm geçti oğul, evlat, kuzudan
Derdime dermanı bul da öyle git

Mazlum Berrakî'yem çektiğim fırak
İnsan sevdiğini etmez mi merak
Zülfünden bir tel üstüme bırak
Secdesiz namazım kıl da öyle git.

76. BAŞINA KARAYI BAĞLAR KARA KIZ

Oturmuş avluya derbeder halde
Ah çeker iniler ağlar kara kız
Gönül hasret dolu gözleri yolda
Başına karayı bağlar kara kız

Bülbül gibi fidan düşmüş özüne
Nergisin sarısı vurmuş yüzüne
Kan revan karışmış ela gözüne
Yüreğimi yakar dağlar kara kız

Bîçare oturmuş boynunu bükmüş
Taramış zülfünü omzuna dökmüş
İhtiyar misali yorulmuş çökmüş
Akar boz bulanık çağlar kara kız

Yârden ayrı kalmış düşmüş figana
Ağlamış gözleri boyanmış kana
Derd ile derbeder gelmiş cihana
İçin için yanar ağlar kara kız

Giyinmiş kuşanmış yeşilden aldan
Beline bağlamış kuşağı şaldan
Sallanı sallanı gidiyor yoldan
Acep bu dünyayı neyler kara kız

Berrakî'yem gönlüm bi karar oldu
Aşkım kara kıza aşikâr oldu
Gönlüm yâre naciz sevdakâr oldu
Sinemi ateşe dağlar kara kız.

77. BAŞ İSEN AYAĞA DÜŞME

Oğul sana nasihatim
Kabuklu yarayı deşme
Bunlar sana vasiyetim
Baş isen ayağa düşme.

Basma münkirin izine
Bakma rüsvanın yüzüne
Uyma lainin sözüne
Aldanıp yolundan şaşma.

Ehlinden dinle hitabı
Yüz akıyla ver bittabi
Oku elif, mim kitabı
Kaynayıp kaynayıp coşma.

Uyan evlat uyur gezme
Gafilin nifak düzme
Nefsin için bir can üzme
Usul öğren hızlı koşma.

Der Berrakî zahid kalma
Uy hitaba mahzun olma
Varıp dipsiz göle dalma
Ruz-i şefaât günü şaşma.

78. BAŞKA DÜŞMAN YOKTUR BİZE

Biz insanı hak biliriz
İnsana kurban oluruz
Nefsimiz düşman biliriz
Başka düşman yoktur bize

Ne hoş olur sohbet etmek
Gıdam olsun kuru ekmek
Karanlığı kabul etmek
Gece gündüz yoktur bize

Ham meyve sanmayın bizi
Körümüzün görür gözü
Biz biliriz pişkin sözü
Açık yollar çoktur bize

İstemem dünyada servet
Çağırırım yahu medet
Ta eskiden kaldı bu dert
İlaç bulmaz doktor bize

Haldan hala ermiş halız
Hakk'a varan doğru yoluz
Berrakî der mazlum kulum
Bütün insan pâktır bize

79. BEDENİM YORULDU HALİM KALMADI

Geçti bahar çağı hazan erişti
Burcu burcu kokan gülüm kalmadı
Vakit geldi çattı aklım karıştı
Bedenim yoruldu halim kalmadı

Arz edeyim halimi gelsin o yârim
Kalmadı takatım kesb ile kârım
Günden güne arttı ah ile zârım
Dosta uzatacak elim kalmadı

Gam-u gussa Firkat başımı sardı
Cefaya düş etti belimi kırdı
Gözümün yaşları ırmağa vardı
Çağlayıp akacak selim kalmadı

Kâmile gerektir özünü bilmek
Özün turap edip meydana gelmek
Gerçeğe mahsustur ölmeden ölmek
Hakikatten öte yolum kalmadı

Berrakî zan etme kemâlât göster
Kâmilin kemâli pişkinlik ister
Nazar kıl âlemi seyret ser tâ ser
Tükendi metâim malım kalmadı

80. BEKLETME YOLLARIN GEL EFENDİM GEL

Gönül arzuladı dostu cananı
Bekletme yolların gel efendim gel
Allah mahrum etmez böyle yananı
Bekletme yolların gel efendim gel.

Sana muhabbetim gönül kârınan
Hasretin çekerim ah u zârınan
Beni gamda koydun kızgın nârınan
Bekletme yolların gel efendim gel.

Hasretinle firak beni yakıyor
Takatım yok hüznü beni yıkıyor
Yetiş gayrı canım çıktı çıkıyor
Bekletme yolların gel efendim gel.

Daim ağlamaktır bu kulun işi
Deryalar doldurdu gözümün yaşı
Kov gitsin başımdan ayrılık düşü
Bekletme yolların gel efendim gel.

Berrakî ayrılık demini içti
Ayrılık elinden kaynadı coştı
Vefasız ömrümün yarısı geçti
Bekletme yolunu gel efendim gel. (6.10.1985)

81. BELEYİP KUNDAĞA YATIRDI BENİ

Soyum Mazlum Abdal Mustafa babam
Sulbundan dünyaya getirdi beni
Varlığım hayatım hem Leyla hem anam
Beleyip kundağa yatırdı beni

Üstadım okuttu dersi mi verdi
İlm-i hazineyi önüme serdi
Dumansız bir ateş içimi sardı
Aşkın deryasına götürdü beni

Dünya nimetinde pazara girdim
Serilmiş metahı dükkânı gördüm
Âşıklar cem olmuş meydana vardım
Mürşidim menzile yetirdi beni

Adabı usulü babamdan gördüm
Erkana irfana onunla erdim
Erenler Cemi'n de ikrarım verdim
El ele el Hakk'a getirdi beni

Mazlum Berrakî yem erdik kemale
İrfanla secdemiz hüsn-ü cemale
Ahd-i ezel düştüm halden hallere
Aldı diyar diyar götürdü beni (30.11.2018)

82. BEN BU ŐEHİRİN HİÇ TADINI ALMADIM

El kızını aldım Şehre getirdim
Ben köyümün kıymetini bilmedim
Adet töre ne var ne yok yitirdim
Ben bu Őehrin hiç tadını almadım

Ben bu Őehrin cefasına dayandım
Günden güne irenngine boyandım
Bazı atlı böyle bazı yayandım
Bu dünyaya keder için gelmedim

Şoför oldum direksiyon çevirdim
Çok masumun ciğeri kavurdum
Düz asvaltta arabamı devirdim
Hapis yattım bir akılda kalmadım

El kızıldır hile yaptı kandırdı
Gam kederi yüreğime indirdi
Çocuk yaptı ocağımı söndürdü
Ahmak gibi kadir kıymet bilmedim

Mevki kurdum ben kendimi tanıttım
Rezillikte geleneği unuttum
Mahkemede savcı yanılttım
İlkokuldan başka tahsil görmedim

Berrakî'yem işte böyle halim bu
Çok konuşmam az söylerim dilim bu
El kızıldır amma gene gülüm bu
Vah kolumda bir gün devran sürmedim (18.10.1993)

83. BEN DE BU BAHARDA LEYLA'MI GÖRDÜM

Güzel bahar geldi yürüdü çimen
Bende bu baharda Leyla'mı gördüm
Ne güzel açmış da mor sümbül çiğdem
Ben de bu baharda Leyla'mı gördüm

Koyunlar yayılır kuzular meler
Kuşlar yuvasına çöp ile döner
Türlü çiçek boyun kaldırmış güler
Ben de bu baharda Leyla'mı gördüm

Çiçeğin kokusu açıştı Mevla'm
Suların akışı kaçıştı Mevla'm
Dağların çimeni nakıştı Mevla'm
Ben de bu baharda Leyla'mı Gördüm

Güzel geldi bizim dağın neşesi
Çayır çimen doldu kıyı köşesi
Türlü türlü gelir kuşların sesi
Bende Bu Baharda Leyla'mı gördüm

Kuşlar cıvıldaşır dereler var
Seher yeli eser sümbüller kokar
Berrakî'm bu sevda sinemi yakar
Ben de bu baharda Leyla'mı gördüm

84. BEN GİBİ FAKİRE SIDK-I YÂR OLUR

Akıl deryasına fikir gemisi
Yanaşır limana seyr-i zâr olur
Gülşen bahçesinde aşkın hâmisi
Ben gibi fakire sıdk-ı yâr olur

Nerden düştüm ben bu çarh-ı devrana
Seyyah etti beni saldı seyrana
Yârin aşkı ile düştüm hicrana
Her günüm her anım ah u zâr olur

Per perişan gezer bir aciz kulum
Nereye uzatsam erişmez elim
Güzeller elinde bî çare halim
Yârin cevri bize kisb-i kâr olur

Ayrı düştüm yardan Mecnun gezerim
Gönül dükkânını gamla bezerim
Berrakî o yarda kaldı nazarım
Hasretinden sinem yanar nâr olur

85. BENİ BENDEN ALAN SENSİN HÜNKÂRIM

Mest-i nihan iken bezm-i likada
Beni benden alan sensin Hünkârım.
Nokta-i ezelken kühn-i amada
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Ali'nin donuna girdin boyandın
Ele gizli amma bana ayandın
Bire üçe beşe kırka dayandın
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Sen düşürdün beni seyr-i revana
Ararım merhemin derd-i devana
Kul oldum kapında aşk-ı sevdana
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Kün dedin kuruldu arş ü zemine
Mukatterat kıldın Âdem emine
Sıra kadem bastın fena demine
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Beni sen cezbettin suret-i candan
Ruhuma can verdin gevher-i dinden
Yönüm mazhar oldu kible-yi dinden
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Kurduğun sahraya meyledip düştüm
Yaptığın cilveye doğrusu şaştım
İçirdin badeyi mesteddin coştum
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Muhammed Ali'nin cemine girdin

Öndersin İslam'ın dinini kurdun
İlimi cehalet bağına vurdun
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Bazı Ali bazı Veli göründün
Halince hal oldun hale büründün
Velilik babından tacı vurundun
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Horasan'da doğdun gerçi atadan
Seyrini bilirim daha öteden
Gönlümü eritip süzdün potadan
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Muhabbet deminde kurdun iskanı
Hakikat bezminde yaptın meskanı
Söyletirsın bana bunca destanı
Beni benden alan sensin Hünkârım.

Mazlum Berrakî'yem yüzüm gülmüyor
Talip kalıp oldu ceme gelmiyor
Mürşidsiz badeyi içmek olmuyor
Beni benden alan sensin Hünkârım. (22.07.1989)

86. BENİ BENDEN ÇALAN DÜNYA

İşte geldim gidiyorum
İşin gücün yalan dünya.
Ömür dalı buduyorum
Beni benden çalan dünya.

Akılsızı kandırırsın
İşvelenir yandırırısın
Çarka koyup döndürürsün
İşin gücün plân dünya.

Hani nerde huri kılman
Plânından geri kalman
Hastalanıp niye ölmen
Her gün neşe dolan dünya.

Türlü rengin başım döndü
Mevsiminle içim yandı
Artık gemi yükün aldı
Hep beyhude yelen dünya.

Berrakî'yi ağlatırsın
Derde koyar söyletirsın
Gözyaşımı çağlatırsın
Kime vefa kılan dünya. (25.07.2003)

87. BENİ BU DÜNYAYA SALDIKTAN SONRA

Felek benim ile aşık atamaz
Beni bu dünyada saldıktan sonra
Ben kaçarım o ardından yetemez
Beni bu dünyaya saldıktan sonra

Ne güzel yaratmış el var ayak var
Zevkimle gezerim içerimde nar
Âşığa ne ölüm ne de zulûm var
Beni şu dünyaya saldıktan sonra

Beğenmem yer katı yaparım saray
Kaç güzel sevdim kalem tut da say
Yetimin hakkından ben de yerim pay
Beni bu dünyaya saldıktan sonra

Haramda kılıç yok bağrıma dursun
Yanımda bekçi yok başıma vursun
Allah Berrakî'ye çok sabır versin
Beni şu dünyaya saldıktan sonra

88. BENİ GAYET DOĞRU BİLSİNLER DİYE

Bazı softaların methin edeyim
Damda namaz kılar görsünler diye.
Topluluk içinde Bismillah çeker
Beni gayet doğru bilsinler diye.

Bayram gelir çifte kurbanı keser
Vermezsen payını darılır küser
Dünyaya bırakmaz zerrece eser
Görenler bir ibret alsınlar diye.

Ezanı duyunca camiye koşar
Konuya komşuya kuyular deşer
Yaptığı hileye kendide şaşar
Bakıp da halime gülsünler diye.

Daralsa canını dostuna adar
Birliğin içinde ikilik güder
Ayrılmaz riyadan kin kibir eder
Başıma daşları çalsınlar diye.

Dövüşte kavgada şahit yazılır
Bahşış yoksa ifadesi bozulur
Sakalı elinde ezip büzülür
İfademi doğru bulsunlar diye.

Mazlum Berrakî'm de bilir bunları
İblisten nişane softa donları
Şerrinden ötürü sevmez onları
Söz ile vurur ki ölsünler diye. (15.07.1989)

89. BENİ MESTÂN ETTİ ŞİRİN SÖZLERİN

Perçemin dağılmış ey peri peyker!
Beni sermest etti senin nazların
Seni görenler der; Allahu Ekber!
Beni mestân etti şirin sözlerin

Hali siyahın var bir ehl-i gaza
Çektiğim hasretlik canıma ceza
Bir dudu dillisin visale seza
Güneşe nisbet mi bakır yüzlerin?

Yüreğim hüznü gözüm ağlıyor
Ateşin sinemi yakıp dağlıyor
Zülfünün telleri kolum bağıyor
Canımın celladı kara gözlerin

Bir şah-i hûbansın endamın hoştur
Yüzün şemsi kamer, Züleyha eştir
Uzatma Berrakî hayalin boştur
Yüreğimin dağı senin izlerin

90. BENİM SİZDEN GAYRI KİMİM VAR KİMİM?

Bize himmet eylen erenler, pirlər
Benim sizden gayrı kimim var kimim?
Âşıklar, sadıklar, eroğlu erler
Benim sizden gayrı kimim var kimim?

Erenler bezinde şad olup coştuk
Himmet aldık pirden menzile koştuk
Kırkların ceminde erkâna düştük
Muhabbet badesi demim var demim.

Dört kapıya kırk makama ermişiz
Muhammed Ali'yi yakın görmüşüz
Makam-ı Mahmud'a yüzler sürmüşüz
Kandil-i kudretten şemim var şemim.

Arif olan bilir fendi fenayı
Müminler de sücüd kılar senayı
Ehl-i kâmil olan yıkmaz binayı
Kör cahil elinden gamım var gamım.

Berrakî'yem bakın ah ü zârıma
Elim ermez oldu kisb ü kârıma
Ayrılık ateşi düştü serime
Benim yârden gayrı kimim var kimim?

91. BENİM SUÇUM NEDİR KÜSÜP GİDİYON

Bana cefa etme Hakk'ı seversen
Beni görüp yüzün asıp gidiyon
Gayet pürlenirim hatır sorarsan
Benim suçum nedir küsüp gidiyon.

Bir gonca isterim göğsün gülünden
Siyah perçeminden zülfün telinden
Al yanağından tatlı dilinden
Selamı sabahı kesip gidiyon.

Deli gönlüm sözden almaz neyleyim
Haldan bilmez hangi dilden söyleyim
Gel canımı sana kurban eyleyim
Kinin nedir bana kusup gidiyon.

Berrakî'yem garip kaldım gurbette
Diyarı gurbette zarı zulmette
Herkes yâri ile zevki sohbette
Yanımdan yel gibi esip gidiyon.

92. BEN KENDİ BAHTIMI SEÇEMEM DAĞLAR

Ben nasıl edeyim nasıl söyleyim
Kimseye derdimi açamam dağlar
Alınyazım kara nasıl eyleyim
Ben kendi bahtımı seçemem dağlar

O yârin cevrenden yandı ciğerim
Az biraz yanında yok mu değerim
Muradım gözümde kaldı giderim
Kaderin elinden kaçamam dağlar

Bahçemde kurudu yeşilim alım
Hazana uğradı yaprağım dalım
Uçmadan kırıldı kanadım kolum
Kanatsız gövdeyle uçamam dağlar

Berrakî'yem bitmez gönül çilesi
Tartmaz terazisi, ölçmez kilesi
Ruhumun Hürüsü kalbim cilasası
Ben Hürüsüz konup göçemem dağlar

93. BEN KÖYLÜYÜM BEN KÖYLÜYÜM

Çarık giydim dolak sardım
Ben köylüyüm ben köylüyüm.
Çeşit çeşit yokluk gördüm
Ben köylüyüm ben köylüyüm.

Nasır vardır ellerimde
Mertlik öter tellerimde
Hilaf yoktur dillerimde
Ben köylüyüm ben köylüyüm.

Tarlaya tohum ekerim
Toprağa mahsul dikerim
Kağrı koşar sap çekerim
Ben köylüyüm ben köylüyüm.

Çoban oldum koyun yaydım
Seher vakti süde doydum
Sefaleti kader saydım
Ben köylüyüm ben köylüyüm.

Berrakî dünyayı neyler
Güzel sever gönül eyler
Kazanmadan yiyen beyler
Ben köylüyüm ben köylüyüm. (20.3.1987)

94. BEN NEYLEYİM GAMLI GÖNLÜM HOŞ DEĞİL

Bir garip sevda ki geldi başıma
Ben neyleyim gamlı gönlüm hoş değil.
Beni hasret koydu yaran yoldaşıma
Ben neyleyim gamlı gönlüm hoş değil.

Kahbe felek ne çok düştü peşime
Dareledin bu dünyayı başıma
Kan karıştı gözlerimin yaşına
Ben neyleyim garip gönlüm hoş değil.

Ben garibim bilemedim halımı
Gurbet elde bulamadım yolumu
Kahbe felek çok mu gördün ölümü
Ben neyleyim gamlı gönlüm hoş değil.

Mazlum Berrakî'yem düştüm bu derde
Gün be gün yaram sızlar ciğerde
Şu aşkın sazını çaldığım yerde
Ben neyleyim gamlı gönlüm hoş değil. (25.06.1987)

95. BEŞKIZ DAĞI YİNE GAMLI DUMANLI

Kükreyi kükreyi kışa uđramıŐ
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı
Kara bulut sanki nakış dođramıŐ
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı.

Eteğine yavru ceylan çekilmiş
Soğuk sular gediğine dökülmüş
Güneş vurmüş karı buza sökülmüŐ
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı.

Zirvesinde gelin kızlar oturur
Engininde evliyayı yatırır
Yaz ayları mor sümbüller bitirir
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı.

Sır olan kızlarda gizlidir sende
Al yeşil giyinmiş bezenmiş tende
Her mevsim erenler misafir sende
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı.

Berrakî der emsalini arayım
El bağlayıp divanına durayım
Beş ardıçtan geçmişini sorayım
Beşkız dağı yine gamlı dumanlı. (8.9.1988)

96. BİÇARE HASTAYIM HAL VERİN DAĞLAR

Kimim kimsem yok ki içimi döksem
İçim kan ağlıyor dil verin dağlar
Bulamam tabibi boynumu büksem
Biçare hastayım hal verin dağlar.

Derd-i derunuma eyleyin melhem
Nedir bu çektiğim ah ü zar elem
Bir hali harabım, bitmiyor çilem
Tükenmez firakım yol verin dağlar.

Akar gözlerimden kan ile yaşım
Gaygıdan kederden sağ olmaz başım
Var ile muhabbet ekmeğim aşım
Allah'tan umudum bol verin dağlar.

Bu aşk yârden oldu yâre bakınca
Mest-i hayran etti gönlüm akınca
Aşk ateşi sûzan olup yakınca
Götüreyim yâre gül verin dağlar.

Mazlum Berrakî'yem Acırlı köyüm
Soyum Mazlum Abdal, asalet beyim
Deryadan kaynağım berraktır suyum
Bağlaman bendimi sel verin dağlar.

97. BİLEMEM SEVDİĞİM ELDEN NE GELİR

Bana bu dert baki kaldı ezelden
Gülemem sevdiğim elden ne gelir
Bir vefa görmedim hiç bir güzelden
Bilemem sevdiğim elden ne gelir.

Bazı aşka düşer kaynar taşarım
Bazen yaptığıma kendim şaşarım
Yıllar yılı yar peşinde koşarım
Bulamam sevdiğim elden ne gelir.

Dostun sevdasından aklım karışır
Zahiri haraptır batın görüşür
Bülbülün figanı güle yaraşır
Deremem sevdiğim elden ne gelir.

Gerçeğin aynası dostun özüdür
Muhabbet deryası aşkın sözüdür
Cananın cemali Hakk'ın yüzüdür
Soramam sevdiğim elden ne gelir.

Evlad-ı Resul'e canım adarım
Bektaşî Veli'ye ikrar yederim
Dosta doğru menzil menzil giderim
Duramam sevdiğim elden ne gelir.

Gül ile bülbülün feryadı zârı
Soğutmaz yüreğim Erciyes karı
Yanıyor sinemde afetin nârı
Bilemem sevdiğim elden ne gelir.

Berrakî erenler sever aşığı
Aşık olan bilir elbet maşuğu
Gerçek kul olan da bekler eşiği
Salamam sevdiğim elden ne gelir. (08.10.1989)

98. BİLİRİM GURBETTE GÜLEN OLMADI

Yedi yıl geçirdim gurbet ellerde
Şu garip halimden bilen olmadı.
Ömrümü geçirdim ıssız yollarda
Bilirim gurbette gülen olmadı.

Uykusuz geceler korkulu düşler
Kâbuslar içimde içimi haşlar
Benden daha hürdür kafeste kuşlar
Eşimden dostumdan gelen olmadı.

Kara yazım bana çektirir çile
Talihim ardından getirir belâ
Gönderdim leylamı dönülmez yol
Dünyada vefayı bulan olmadı

Şu talihim yaver değil bilirim
Belki dönmem gurbet elde kalırım
Vadem yeter belki burda ölürüm
Şu fani dünyada kalan olmadı.

Mazlum Berrakî'yim dert perde perde
Nazlı yar uğrattı bu zalim derde
Yıllardır hasretim vatana yurda
Hicranı ahımı bilen olmadı. (06.02.1998)

99. BİLMEM BUNUN SONU NERDE BİTECEK

Ben bu yolu gide gide yoruldum
Bilmem bunun sonu nerde bitecek
Ne arayanım var ne de soruldum
Bilmem bunun sonu nerde bitecek

Çok meşakkat çektim sıcak çöllerde
Derdim bilen olmaz gurbet ellerde
Ömrüm geldi geçti bitmez yollarda
Bilmem bunun sonu nerde bitecek

Nasıl kurtulurum düştüm deryaya
Dillerim usandı gün saya saya
Binmedim bir ata yürürüm yaya
Bilmem bunun sonu nerde bitecek

Bu yolun sonunu bilen olmadı
Menzile varıp da gülen olmadı
Enerjim tükendi erzah kalmadı
Bilmem bunun sonu nerde bitecek

Kara surlar çekilmeden araya
Zalim doktor melhem sürmez yaraya
Dikkat et Berrakî dönme geriye
Bilmem bunun sonu nerde bitecek

100. BİLMEZ AHVÂLIMI HALİMİ FELEK

Hazan ile geçti bahâr-ı ömrüm
Kırdı kanadımı kolumu felek
Mihneti sûzân ile yandı bu bağrım
Bilmez ahvâlımı halimi felek

Gönül turnam gökyüzünde dönüyor
O öttükçe benim içim kanıyor
Halim gören beni Mecnun sanıyor
Getirdim Leyla'mı çölümü felek

Bozuldu devranım tez geçti çağım
Ermedim menzile yoktur durağım
Kalmadı takatim tutmaz ayağım
Bağladı her yandan yolumu felek

Berrakî'yem bir gün çeker giderim
Yâr yanında yok mu benim değerim
Ah çekip derinden yanar ciğerim
Savurdu bir yana külümü felek (15.11.2017)

101. BİLMİYENLE PAZAR M'OLUR

Gönülde açılan gülü
Yolanlarla pazar m'olur
Cemalinde elifimiz
Bilmiyenle pazar m'olur

İlmin şehri gönül şehri
Yüzemeyen geçmez nehri
Hakikatin gizli bahri
Bilmiyenle pazar m'olur

İlmin şehri dilin tadı
Muhabbettir onun adı
Mecnun olan bilir bunu
Leylasızla pazar m'olur

Bu ne hikmet hâldır diye
Geldik sana bildir diye
Aşk gönlümde seldir diye
Akmıyanla pazar m'olur

Açmıyalım gizli sırrı
Noksanım tamamla bari
Bir Mazlum Berrakî gibi
Demiyenle pazar m'olur (02.08.1992)

102. BİN YIL ÖVSEM BİR TELİNE AZ GELİR

Bir hüsn-ü dilbere olmuşum âşık
Ömrümü versem bir teline az gelir
Kendi hüsnü sûret sîret-i maşuk
Bin yıl övsem bir teline az gelir

Acep neyledim de küstürdüm yârı
Tükenip bitmiyor sinemin nârı
Bu gamla kederle öleyim bâri
Yar zülfünün bir teline az gelir

Aylar yıllar geçti olmadı çâre
Derman bulamadım bu ah u zâre
Mansur gibi beni çekseler dâre
Boynum versem yar yoluna az gelir

Deli gönlüm sevdiğini arzular
Dertli sinem gece gündüz sızılar
Teni misk-i amber kokar gaziler
Canım versem bir teline az gelir

Berrakî'yem yâre kurban olurum
Yâr sormazsa bu yaradan ölürüm
Az mı çektim ben bu cevri bilirim
Yüz bin sitem bir teline az gelir (10.12.2018)

103. BİR ANLIK YASIMI TUTMASIN SAKIN

Söyleyin Leylâ'ma bekler yolları
Kendini sahraya atmasın sakın
Soyunsun karayı giysin alları
Bir anlık yasımı tutmasın sakın

Son arzum söyleyim yanıma gelsin
Kederli gönlümün gamını alsın
Ayrılık cefası mahşere kalsın
Aşkımı mezada satmasın sakın

Dile düşürmesin beni övmesin
Hatırımı saysın eli sevmesin
Umarım derdine derman bulmasın
Kuzumu kurtlara katmasın sakın

Gönlümce yar ise tutsun yasımı
Gönül bandına da alsın sesimi
Mahşer için gelsin kesek kesimi
İçinde kin kibir tutmasın sakın

Mazlum Berrakî'yem yaranım eşim
Hep yarım kaldı da bitmedi işim
Yuvamı dağıtıp zehretme aşım
Bağında baykuşlar ötmesin sakın (13.06.1994)

104. BİR DAHA ŞU BAŞIM SEVDALANMASIN

Ayrı düştüm yârdan çaresiz kaldım
Mecnun gönlüm coşup dalgalanmasın
Gam-ı firkat ile derbeder oldum
Bir daha şu başım sevdalanmasın

Ben bir Mecnun oldum o yar da Leyla
Uçurdum turnamı sahib-i Mevla
Çok tuz ekmek yedik gel helal eyle
İçimde dertlerim sıralanmasın

Ferhat gibi varıp dağlar kazayım
Mecnun gibi sahra çölde gezeyim
Aşk bahrine varıp dalıp yüzeyim
Bir daha bu gönlüm çalkalanmasın

Firkâtin ateşi sinemi yaktı
Feryadım figanım göklere çıktı
Gözümün yaşları kan oldu aktı
Kimse benim gibi kavgalanmasın

Mazlum Berrakî'yem nedir günahım
Dinmiyor firâkım gülmüyor mâhım
Yerden yere vurdu baht-ı siyahım
Sussun deli gönlüm zâralanmasın (6.10.2017)

105. BİR HALİ HARABİM ÂLİ ŞAN BÖYLE

Firak-ı aşk ile ah u zârınan
Ağlayıp gezerim perişan böyle.
Esiri dert oldum nazlı yârınan
Bir hali harabım âli şan böyle.

O yârin bakışı bağrımı deler
Sanki bir ay doğmuş aklımı çeler
Bir Zöhre yıldızı yüzüme güler
Bulunmaz emsali nevcivan böyle.

Çekerim firkatı yanarım nara
Bülbül gibi düştüm ben ah u zâra
Bilmem ne eyledim vefasız yâra
Acep nedir bende bu tufan böyle.

Yüreğim yaralı ağlamak kârım
Dinmiyor firakım, feryad-ı zârım
Yandım ateşlerde sönmüyor narım
Tüketti ömrümü bu hicran böyle.

Berrakî'yem içtim ab-ı zülâli
Kaderin elinden buldum zevali
Mest-i meftun oldum Mecnun misali
Yar ile ikrarım bu peyman böyle.

106. BİR HAYALE DÜŞE BENZER

Şu benim çileli ömrüm
Yaz görmedik kışa benzer
Halden bilmez deli gönlüm
Bir hayale düşe benzer.

Gâhi ağlar gâh gülerim
Gözlerimden yaş silerim
Ah çeker çeker giderim
Kara bağrım taşa benzer.

Bir sahram bir gülüm vardır
Bir Leyla'm bir çölüm vardır
Bir ecel bir ölüm vardır
Ömrüm uçan kuşa benzer.

Berrakî ben bir fakirim
Ağdan karadan okurum
İpliksiz metah dokurum
Akıl almaz işe benzer.

107. BİR İNAYET GÖSTER GÜLEYİM DİLBER

Gül yüzünü gördüm divane oldum
Öl dersen kapında öleyim dilber
Zülfünün teline pervane oldum
Bir inayet göster güleyim dilber

Şu ahu gözlerin aklımı aldı
Yaktı derunumu çöllere saldı
Ah ettikçe sinem kan ile doldu
Ağlattın gözyaşım sileyim dilber

Ateşi hicranın beni yakıyor
Çeşm-i mestanından kevser akıyor
Zülüflerin misk-i amber kokuyor
Vuslatı visaline ereyim dilber

Berrakî'yem der ki kisb u kârım var
Akıl ermez, göz görmedik zarım var
Derdinden del'oldum yürek nârım var
Payına yüzümü süreyim dilber

108. BİRİSİ MUHAMMED BİRİSİ ALİ

Şu iki cihanda derdime derman
Birisi Muhammed birisi Ali.
Kubbede okunan o yeşil ferman
Birisi Muhammed birisi Ali.

Kerbelâ yasını hergün çekeriz
Yalvarırız Hakk'a boyun bükürüz
Didemizden kanlı yaşlar dökeriz
İçtiğimiz kevser bademiz dolu.

Güruh-î naciyiz birdir tapımız
Hakk'a doğru gider yolda hepimiz
Münkir münafiğa kitli kapımız
Serdarımız Hacı Bektaş-i Veli.

Musahipsiz canlar ceme girilmez
Mürşidsiz rehbersiz pire varılmaz
Bizim ölenimiz geri dirilmez
Mürşidim Muhammed rehberim Ali.

Mazlum Berrakî'yem dilerim himmet
Cemalinden mahrum etme Muhammet
Yâ Ali senden medet mürüvvet
Yetiş ceddin Mazlum Abdal ya ulu. (18.12.2005)

109. BİR KURU SELAMIMI ALMAZ MI BENİM

Şivekâr dilbere gönül bağladım
Acep şu halimden bilmez mi benim.
Yaktı derunumu müdam ağladım
Bir kuru selâmımı almaz mı benim.

Acep niye böyle ikrarı bozar
Bana nisbet eder ilinen gezer
Baktıkça gözüme gözünü süzer
Gül benzi ahımdan solmaz mı benim.

Ben ölürsem varsın bir devran sürsün
Şad olsun dünyanın hayrını görsün
Ölünce gelsin de kefenim sarsın
Secdesiz namazım kılmaz mı benim.

Yar benim ahımdan yansın erisin
Irmağı kesilsin çayı kurusun
Sini zelil olsun teni çürüsün
Bu ahım yerini bulmaz mı benim.

Berrakî yıllardır divane gezdim
Derdim yüreğimde canımdan bezdim
Derbeder halimi bilsinler yazdım
Vefasız ahımdan ölmez mi benim. (25.11.2005)

110. BİRLİK OLAN BİZE GELSİN

Biz marifet kuşağıyız
Kemer olan bize gelsin
Halk yolunun kavşağıyız
Birlik olan bize gelsin

Biz insanı hakir görmek
Şusun busun diye yermek
İkiliğe önem vermek
Birlik olan bize gelsin

Ünümüz bir şanımız bir
İrkımız bir kanımız bir
Dinimiz bir imanımız bir
Birlik olan bize gelsin

İnan buna dinin gibi
Damarında kanın gibi
Sev ki halkı canın gibi
Fesatçılar dize gelsin

İsteğimiz geçim, dirlik
Kahrolsun o geçimsizlik
Berrakî der gaye birlik
Birlik olan bize gelsin (04.03.1985)

111. BİRİSİ FELEKTEN BİRİSİ AĞYARDAN

Şu benim çektiğim cevri kaderin
Birisi felekten biri ağyardan
Çilesi cefası bitmez kederin
Birisi felekten biri ağyardan

Acep cürmüm nedir ey çarkifelek
Serde sevdamız var gönülde dilek
Kaşları kemanım bir hürü melek
Aşkî ile yandım ezeli nardan.

Bir murad almadım hep çile çektim
Aktı gözlerimden kanlı yaş döktüm
Feleğin zulmüne boynumu büktüm
Usandım bu dertten bu ah u zardan.

Berrakî'yem ağı kattın aşıma
Merhamet etmedin gözüm yaşına
Bu dertleri sen getirdin başıma
Dermend gönlümü ayırdın yardan.

112. BİR KANLI ZALİMDEN ŞİKAYETİM VAR

Oku arzıhalim var hayâl eyle
Bir kanlı zalimden şikayetim var.
Derbeder halimi sor süal eyle
Bir kanlı zalimden şikayetim var.

Şu zavallı gönlüm tarumar oldu
Derdimin dermanı mahşere kaldı
Şad eyle gönlümü güllerim soldu
Bir kanlı zalimden şikayetim var.

Mürüvvet umarım sevdiğim senden
Gönül hicab eyler gezdiği tenden
Yakın dostlar şimdi ayrıldı benden
Bir kanlı zalimden şikayetim var.

Bie acayip haldir alemin hali
Bakınca bellolur arifin kemali
Gönül sarhoş gezer Mecnun misali
Bir kanlı zalimden şikayetim var.

Mazlum Berrakî'yem gayrı ne çare
Beyhude söylerim ol sitemkare
Arzuhal eyledim gani Hünkâr'e
Bir kanlı zalimden şikayetim var. (15.08.1990)

113. BİR KATRESİNDEN GEÇMEYİZ

Bir kadeh bir meyimiz var
Gurur şerbeti içmeyiz
İlahi aşk meyimiz var
Bir katresinden geçmeyiz.

Ariflerden dersi aldık
Katre-i ummana daldık
Bir dilbere bende olduk
Zülfü telinden geçmeyiz.

İçimizde derya çağlar
Özüm kanar gözüm ağlar
Aşk ateşi sinem dağlar
Yâd ellere dert açmayız.

Bir gerçeğe bende olduk
Dillerinde kevser bulduk
İlim irfan vecde kıldık
İnsanı Hak'tan seçmeyiz.

Dost Berrakî içtik meyi
Mamur oldu gönül köyü
İçtiğimiz kevser suyu
Üzüm şırası içmeyiz.

114. BİRİ MAZLUM BİR DE YOLU

Gönlümde bir güzel yaşar
Biri mazlum bir de yolu.
Hakikat sahibi odur
Biri mazlum bir de yolu.

Vakitsiz gül gibi açar
Haklıyı haksızı seçer
Aslı Muhammed'e çıkar
Biri mazlum bir de yolu.

Çeşmesinden zezem akar
İçen vanlar semah tutar
Gülü burcu burcu kokar
Biri mazlum bir de yolu.

Ali'den ikrarın alan
Talibini yola koyan
Susuz cenazeler yuyan
Biri mazlum bir de yolu.

Berrakî mazlumun yarı
Dergâhından silme bari
Yüce gönüller sultanı
Biri mazlum bir de yolu. (06.07.1989)

115. BİR LEYLA 'YA BOYUN BÜKTÜM SANMAYIN

Ben bu derdi gamı aşk-ı belayı
Bir zahir yar için çektim sanmayın
Yanıp tutuştuğum sıdk-ı sevdayı
Bir Leyla'ya boyun büktüm sanmayın.

Ben neyleyim malı mülkü ziyneti
Vefasız yar için çekmem zahmeti
Azrail can alsa etmem minneti
Haşa insanlıktan çıktım sanmayın.

Zahirde çektiğim hava-i heves
Batına eriştim hep nefes nefes
Gönlümün tahtına yaptım bir kafes
Bu gamdan bu demden bıktım sanmayın.

Hayli zaman yandım meğer boşumuş
Yalan dünya hayal imiş düşümüş
Aşkın derdi tüm dertlere başımış
Beyhude gözyaşı döktüm sanmayın.

Berrakî âşıkım hûblar şahına
Bend olmuşum onun mihr-ü mahına
Sinemi dağladım hicrin ahına
Beyhude sinemi yaktım sanmayın.

116. BİR SU VER İÇEYİM PİRİN AŞKINA

Bende-i şah isen ey güzel bacım
Bir su ver içeyim pirin aşkına
Garip bir yolcuyum hem de acım
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Hakikat demini içen uyanır
Onda binbir çeşit renge boyanır
Boyun büker kulu ona dayanır
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Güruh-ı naciyim hak kapı açar
Arif olan bunda müşkülün seçer
Âşıklar, sadıklar serinden geçer
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Bulunmaz mı bacım evinde suyun
Kurudu mu yoksa kapıda kuyun
Hulk-i Muhammed'dir meşrebin soyun
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Muhammed Ali'nin aşkına düştük
Erenler ceminde kaynadık coştuk
Mürşid meydanında yanıp da piştik
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Kuru sahralara kervan kurulmaz
Muhannet bağına asla girilmez
Suyun zahmetine insan yorulmaz
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Aşk ile mest oldum sersem gezerim

Hakikat babından okur, yazarım
Haki payım ayaklarda tozarım
Bir su ver içeyim pirin aşkına

Berrakî'yem susuz ve acım
Seversen Mevla'yı ağlatma bacım
Muhabbet isteğim tükendi gücüm
Bir su ver içeyim pirin aşkına (27.07.1985)

117. BİZ DOLDURUR BİZ İÇERİZ KİME NE

Bir akşamki mescid meyhane oldu
Biz doldurur biz içeriz kime ne
Kadeh kubbe şişe minare oldu
Biz doldurur biz içeriz kime ne

İçtikçe şarabı içim açılır
İçtikçe ruhuma neşe saçılır
Rengine baktıkça candan geçilir
Biz doldurur biz içeriz kime ne

Biz ehliyiz elbet içeriz şarap
İçmezsek elbette oluruz harap
Aslımız âdemdir cismimiz turap
Biz doldurur biz içeriz kime ne

Şarap sevap nezaketle içene
Ölüm denmez eşek gibi göçene
Sırat burda anlıyarak geçene
Biz doldurur biz içeriz kime ne

Mazlum Berrakî'ye taşını vurma
Meyhane ehlerinden mescidi sorma
Sakin ol kimsenin gönlünü kırma
Biz doldurur biz içeriz kime ne (05.04.1985)

118. BİZE BÜHTAN EDER BÖYLE FASIKLAR

Başında sarıkı sırtında cübbe
Dine şerik koşar bazı sapıklar
İslam ahidini bilmeyen züpbe
Bize bühtan eder böyle fasıklar.

Hakikat bilmeyen nadan-ı cahil
Nefsine kul olmuş zavallı gafil
Ehli hal olmayan olur mu Ehil
Molla kıyafetli haza kopuklar.

Cahilin kelamı uymaz kâmile
Çünkü derman olmaz cahil cahile
Zahidi bi dinin şerh-i nafile
İlim irfan bilmez pis münafıklar.

Böbürlenir vaiz kendi kendine
Düşmüş şeriatın tor kemendine
Muhip muhtaç değil onun pendine
Nazargâh-ı Hüda bilmez tarıklar.

Sureti Müslüman sireti müşrik
Zühd-i riya kılar bir aklı taşrık
Hak ile yeksandır mağriple maşrık
Yatar kalkar softa yeri mırıklar.

Berrakî'yem zikrim yedi azada
İkrarment olmuşum bab-ı rıza da
Hakk'a vasil olan kalmaz cezada
Ehl-i Beyt'e uyan muhip sadıklar.

119. BOYNUM BÜKÜK İÇİMDE BİR SIZI VAR

Biçare eğlendim gurbet ellerde
Alnıma yazılmış kara yazım var
Gönlüm sıladadır gözüm yollarda
Boynum bükük içimde bir sızım var.

Kader beni tuzağına düşürdü
Yakam tuttu diyar diyar aşırđı
Kebap etti yüreğimi pişirdi
Sinem pür ateşli kanlı gözüm var.

Gurbet yaktı ateşinde kavurdu
Küllerimi dağdan dağa savurdu
Bir murad almadan yıktı devirdi
Aman felek acı bana kuzum var.

Der Berrakî şu gurbetin çilesi
Yerden yere vurdu kader hilesi
Tüm çektiğim talihimin belası
Hatıra gelmedik nice sözüm var.

120. BOYUN BÜKME İÇİM YANAR SIZILAR

Ayrılık saati geldi sevgilim
Ben gidiyom ağlamasın kuzular.
Helallaşak belki geri gelemem
Boyun bükme içim yanar sızılar.

Ah çekerim gözüm dolar yaşınan
Kahbe felek yüze gülmez düşünen
Şaştım kaldım bir yaralı döşünen
Ben ölürsem bayram eder muzular.

Şu kahpe felek de hep beni gördü
Yurdumdan yuvamdan gurbete sürdü
Özgürce uçmadım kanadım kırdı
Artık tatmin etmez beni geziler.

Berrakî yaralı içim sızılar
Gönül sadakatla yâri arzular
Hayal hayal oldu yurtlar yazılar
Derdimi söylesin bunca dizeler. (03.08.2004)

121. BOZ BULANIK ÇAĞLAR ŞİMDİ

Bahar geldi açtı güller
Ala duman dağlar Şimdi
Karlar erir coşar seller
Boz bulanık ağlar Şimdi

Bülbül ter name düzer
Gftr ile gülşen gezer
Feryad eyler gl zer
Fiğan eder ağlar Şimdi

Dilim yetmez konuŐayım
Derdim kime danıŐayım
Alan varsa blŐeyim
Başım kara bağlar Şimdi

Berrakî yârinden cda
Anmaz adım kılmaz nidâ
Bilmez halim vermez sad
Gönül halin söyler Şimdi (27.01.2018)

122. BÖYLE BAHTIM NASIL GÜLER

Bir güzeli candan sevdim
Kalbi fasık yüze güler
Pişman oldum sevmeseydim
Böyle bahtım nasıl güler.

Aklım ermez gözüm kördür
Aşkımda tekbir o vardır
Başka sevmem artık zordur
Seven neler çeker neler.

Gönüller yenilmez hürdür
Sana çirkin bana nûr'dur
Kainatta bir o vardır
Bağlı kalır onu diler.

Tufan gibi aşkın hızı
Coşunca utanmaz yüzü
Ayıp sayıp görmez yüzü
Ferhat gibi dağlar deler.

Berrakî bunları tanır
Yaptı da şimdi utanır
Gönül sever can uslanır
Şimdi geçmişini söyler. (17.07.2004)

123. BU AŞKIN ELİNDEN VAR TUFANIMIZ

Bende bir Mecnun'um Leyla ararım
Bu aşkın elinden hep figanımız.
Her gelip geçenden Leyla sorarım
Bu aşkın elinden var tufanımız.

Leyla'm sana derim doğru sözümü
Bir ikrara bend eyledim özümü
Mah-ı tâbânına sürsem yüzümü
Dağılır o zaman hep efkanımız.

Leylamın sevdası büktü belimi
Kadir Mevla'm bilir ancak halimi
Yar uğruna hiçe sayalım ölümü
Semaya ulaşır yücer şanıamız.

Leyla'mın hayali gitmez başımdan
Ateşi sevdası sönmez düşümden
Varın haber alın mezar taşımdan
Bu sırra eremez can düşmanımız.

Mazlum Berrakî'yem gül yüzlü mahım
Serimde sevda var gönlümde ahım
Cevri cefa kılma ey adil şahım
Yar ile sefaya var zamanımız. (15.08.1990)

124. BU BELALİ BAŞIM AĞLAR

Ben o yârden ayrı düştüm
Gözden akan yaşım ağlar
Mihnet ile doldum taşım
Bu belalı başım ağlar.

Açma tabib derdim derin
Sızlamadık yoktur yerim
Dokunma sen Mevla Kerim
Sinem yanar, döşüm ağlar.

Şu dem-i devranım geçti
Sonbaharım çiçek açtı
Yardan bana zeval düştü
İçim yanar, dışım ağlar.

Berrakî'yem ismim Ali
Başımda bir sevda yeli
Yüreğimde derdim dolu
Mezardaki taşım ağlar.

125. BU CANA MİHMANIZ CAN DA CANANA

Bu fani kimseye baki değildir
Biz cana mihmanız can da canana.
Kutnu kumaş ile haki değiliz
Biz cana mihmanız can da canana.

Bu kaçınıcı bilmem gidip gelişim
Yolculuk içinde handa kalışım
Kim bilir benim hangi ölüşüm
Biz cana mihmanız can da canana.

Yar ile ülfet bağına girdim
Gonca hicap etti kızardı gördüm
Hakikat tahtına yüzümü sürdüm
Biz cana mihmanız can da canana.

Berrakî içimi hep hüznün sardı
Kader sillesini yüzüme vurdu
Feleğin benimle bitmedi derdi
Biz cana mihmanız can da canana. (03.05.2004)

126. BU DERDİME DERMAN BUL HACI BEKTÂŞ

Hastadır Gönlüm kimse bilmiyor
Bu derdime derman ol Hacı Bektâş
Gün be gün ağlarım yüzüm gülmüyor
Bu derdime derman bul Hacı Bektâş

Anka kuğum indi Seyfe Gölü'ne
Muhabbet balını sürmüş diline
Cümle kullar düşmüş senin yoluna
Yolundan ayrılmaz bil Hacı Bektâş

Tabipler yaramın erbâbı değil
Gördüğüm cemalin serdarı değil
Ehl-i hakikatın haydarı değil
Mürvet günahımı sil Hacı Bektâş

Feryadımı arşta melekler duyar
Erenler cem olmuş birliğe uyar
Âşıklar sadıklar nefesine kıyar
Özüme nazar kıl Hacı Bektâş

Mazlum Berrakî'm der sırrı Ali'sin
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş Veli'sin
Ululardan dahi gerçek ulusun
Bu âciz kapında kul Hacı Bektâş (10.08.1984)

127. BU DİRDİME DİRMAN BULUN İRENLER

Mürvet ey İrenler müşgölde kaldım
Bu İerdime İerman bulun İrenler
Müşgül kapısına mürvete geldim
Bu İerdime İerman bulun İrenler

Rabbim yazmış bana böyle İermanı
Acep kimde bu İerdimin İermanı
Menzil almaz aşkın gönöl İervanı
Bu İerdime İerman bulun İrenler

Bu meyİanda müşgölümüz seçİlsın
Destur İerın dİllerımız açİlsın
Şad olsun gönüller İonsun göçölşün
Bu İerdime İerman bulun İrenler

Bir bölük pürüföz sürelim sefa
Sefaya İermeyen İiler mi İefa
Bize İayık mıdır İevr İle İefa
Bu İerdime İerman bulun İrenler

Bu İihanda aşİkane İeİerİZ
Kalİden kalbe İizli sırrı İeserİZ
Muİabbet gölüne İalar yüİerİZ
Bu İerdime İerman olun İrenler

Muİammİet Mustafa Ali aşİkına
Hünkâr İacı İektaş Veli aşİkına
Sulpum Mazlum İbdal ulu aşİkına
Bu İerdime İerman bulun İrenler

Gönlüm ah u İarda İeçmez İirağım

Dosta müptelayım yoktur durağım
Gerçekler elinden yanar rağım
Mürvet bu halimden bilin erenler

Mazlum Berrakî'yim müşğulümü yitirdim
Haki paye düşüp aklım yitirdim
Canı kurban edip size getirdim
Bu derdime derman bulun erenler (06.08.1991)

128. BU DÜNYADA DERTSİZ KUL BULAMADIM

Gezdim Şu âlemi herkesten sordum
Bu dünyada dertsiz kul bulamadım
Her canlının ayrı derdini gördüm
Menzile varacak yol bulamadım

Her kime sorsam derdini yanar
Azıcık dokunsam yüreği kanar
Otursam ağlasam el beni kınar
Bahtına küsmedik kul bulamadım

Mevla'm kullarına türlü dert vermiş
Kimisi dünyayı toz pembe görmüş
Kimi bahtı kara bir hayat sürmüş
Uzanıp tutacak dal bulamadım

Bir derdim var her derdime baş oldu
Hasret ile kara bağrım taş oldu
Burma kakül siyah zülûf düş oldu
Yar zülfünden güzel tel bulamadım

Yaktı bu sinemi ateş-i hicran
Firkatlere koydu bu çark-ı devran
Kaderim pür cefa gülmedi bir an
Derdime yarar bir hal bulamadım

Berrakî'yem rakip yolumu bağlar
O yârin hasreti sinemi dağlar
Ab-ı revan oldu gözyaşım çağlar
Gözyaşımdan gayri sel bulamadım.

129. BU GÖNLÜMDE BİR TANESİN SEVDİĞİM

Gül yüzlüm aşkınla divâne oldum
Hüsnü dilber şahanesin sevdiğim
Zülfün perçemine pervâne oldum
Bu gönlümde bir tanesin sevdiğim

Cemal-i pâkinde gizlidir esrar
Eşkalinde yüz bin muamma var
Hasılı güzelliğın edilmez izhâr
Kaşı keman efsanesin sevdiğim

Aydan hilal almış bedr yüzlerin
Mahitab cemalin ahu gözlerin
Mahzûn bakışların şirîn sözlerin
Aklım alan yeganesin sevdiğim

Berrakî'yem senin meftunun oldum
Aşkınla derdime dermanı buldum
Hüsn-ü devletinle muhabbet kıldım
Sen canımda cananesin sevdiğim (17.04.2018)

130. BU KANLI YAŞIMI KİMSE SİLEMEZ

Bu benim toprağım bu benim taşım
Nedenli söylerim kimse bilemez
Bir hayal uğruna akar gözyaşım
Bu kanlı yaşımı kimse silemez

Yenilmez içimde hayalim düşüm
Üşütür tenimi mevsimsiz kışın
Belirsiz dert ile doludur döşüm
Ezelden ağlayan sonra gülemez

Küfül küfül esen Beşkızın yeli
Burcu burcu kokar yaylanın gülü
Boz bulanık akar gözümün seli
Derdini demiyen derman bulamaz

Mazlum Berrakî'yim yarimi görsem
Sessizce soyunup koynuna girsem
Koynunda uyurken canımı versem
Gönül aşk sazını yarsız çalamaz (10.05.1991)

131. BU MECNUN GÖNLÜMÜN BÂZÂRI GEÇTİ

Yeter cevri cefan ey çeşm-i mestân
Ömrümün civan-i baharı geçti.
Şu evsaf-ı hüsnün dillere destan
Bu Mecnun gönlümün bâzârı geçti.

Revnağ-ı cemali, kamaştı gözüm
Lütfunla şad olup gülmedi yüzüm
Neylesem gönlüme geçmiyor sözüm
Âzâdâ lisanın âzârı geçti

Gamzelerin gonca kıymet biçilmez
Cemali pâkından zerre geçilmez
Hüri meleklerden şerin seçilmez
Harabat gönlümün hezârı geçti.

Berrakî'yem şimdi bende yaşlandım
Aşkın ateşiyle yandım haşlandım
İrfan tezgâhına girdim işlendim
Artık bu gönlümün bizârı geçti.

132. BU MELÜL GÖNLÜMÜ ZÂR EETİN FELEK

Ben seni kimlere etsem şikâyet
Dünyayı başıma dâr ettin felek
Derdi feryadıma vermen nihayet
Bu melül gönlümü zâr ettin felek.

Hastayım halsizim derdim ciğerde
Sinem pür melal tükendim serde
Yardan ayrı düştüm tutuldum derde
Yaktın içerimi nâr ettin felek.

Sönmez içirimden bu aşkın narı
Bir gün olsun dinmez sinemin zarı
Ararım bulamam cefakâr yarı
Soldurdun gülümü har ettin felek.

Berrakî'yem yazmış takdir kalemi
Feryadım figanım tuttu âlemi
Beklerim o yârden gelmez selamı
Ne çare işimi zor ettin felek

133. BU MEYDAN ALİ MEYDANI

Gel ey talip bu meydana
Bu meydan Ali meydanı
Yürü de katıl kervana
Bu meydan Ali meydanı

Muhammed Ali bir güldür
Ahvalini gel de bildir
Talip yolun ulu yoldur
Bu meydan Ali meydanı

Burda geçmez altın ahçe
Türlü kumaş türlü bahçe
Gel bölüşek eşit hakça
Bu meydan Ali meydanı

Gir gönüle hasar verme
Eksiğin bil kusur görme
Sakın hatır gönül kırma
Bu meydan Ali meydanı

Talip özün Hak'ta arar
Arif kılı kırka yarar
Kamillerden gelmez zarar
Bu meydan Ali meydanı

Etim kanım turap benim
Küllü halım harap benim
Bütün işim serap benim
Bu meydan Ali meydanı

Berrakî'yim içim dolu

Desinler ki Haydar kulu
Evvel Ali ahir Ali
Bu meydan Ali meydanı (27.10.1991)

134. BUNUN TARİFİNE OLUR MU KELAM

Dosttan bir selam geldi erişti
Aldım selâmını aleyküm selam
Gönül aşinasın buldu sevişti
Bunun tarifine olur mu kelam

Kitli kapılarım geldi açıldı
Can cananı gördü serden geçildi
Dosttan gelen aşk badesi içildi
Bunu böyle bilmelidir bu âlem

Âşık olan sevdiğini arzular
Ah çektikçe azaları sızılar
Hak ceminde hû çağırın gaziler
Mürvet eylen kapınıza kul olam

Berrakî'yem yandım aşkın oduna
Gönülден gönüle vardım tadına
Söylen dostlar bu sevdanın adı ne
Dost yüzüne bakıp kâbemi bulam (29.03.1991)

135. BURCU BURCU KOKAN GÜLÜ SEVERİM

Bahar gelip yaz ayları doğunca
Küfül küfül esen yeli severim.
Uslu uslu hele yağmur yağınca
Burcu burcu kokan gülü severim.

Elvan elvan taze çiçek açınca
Dört bir yana koku verip saçınca
Bal arısı vızılıyıp uçunca
Petek petek taze balı severim.

Çok özledim navruz ile çiğdemi
Silemedim hayalimden bu demi
Adamadım üzerimden şu gamı
Haldan hala giren halı severim.

Ben bilirim hayalimin özünü
Ezel gördüm sevdiğimin yüzünü
Pula almam el âlemin sözünü
Umur görmüş miskin kulu severim.

Berrakî'yim bildim özge yârimi
Aşkî ile buldum kisb ü kârimi
Eser bad-ı saba yakar serimi
Kalpden kalbe giden yolu severim. (17.02.1991)

136. BURCU BURCU KOKAR AÇAN O GÜLLER

Yeşil olur şu Acır'ın bağları
Ekşi tatlı biter bizim meyveler
Lale nergis kokar bütün dağları
Burcu burcu kokar açan o güller

Kızıl Irmak taşkın akar baharda
Kumruları coşkun öter seherde
Kekikleri aşkın biter ceherde
Bahar ayı coşar akar o seller

Yoncalık'ta öter keklik sürüsü
Meşelik'te dünek tutar yarısı
Karaoyun'da açar nergis sarısı
Türlü türlü nâme yapar bu diller

Beş kız yüksek uçan kuşu getirir
Evliyada türlü sırlar bitirir
Killi Baba makamında oturur
Dört taraftan eser gider o yeller

Tuz Taşı da Kurşunlu'ya bakıyor
Tapanlı da kumru bülbül şakıyor
Pınarından soğuk sular akıyor
Kervan konmaz yol geçirmez o beller

Çevre köyü birer birer söyleyim
Şu Gürden'i yıkıp hasar eyleyin
Bölveren'i sevin hisar eyleyin
Çevremizde komşu olur bu eller

Hırka Köyü karman çorman görünür
Menteşe de külli kire bürünür
Alabaş da deli kisve sarınır
Ayna gibi ayan durur bu haller

Mazlum Abdal evliyaya sır katar
Kalp evinden gönüllere nur akar
Arıları zemheride bal yapar
Sır ehlinden sır söylüyor bu diller

Bu halkımız birbiriyle sevişir
İlim teknik aydın insan yetişir
Çocuk okur âlim olur erişir
Candan cana kaynar gider gönüller

Erciyes dağımdır, Kayseri ilim
Felahiye kazam, Acırlı köyüm
Mazlum Berrakî'yim daha ne deyim
Halimizden bilmez bizim yâd eller. (14.11.1984)

Temmuz 1986'da Kayseri Dergisi'nde yayınlanmıştır.

137. BU SEVDA SEVDİĞİM ALİ'DEN KALDI

Fırka fırka oldu derdin başımda
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı
Dumansız bir ateş yanar döşümde
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Bir ismi Murtaza bir ismin Haydar
Bir ismin Hakk dedi Ahmed-i Serdar
Onların sırrına olaydım berdar
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Evliyalar piri serçeşme başı
Arasan dünyayı var mı bir eşi
İçimden sönmüyor aşkın ateşi
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Ali'nin şanına hel Eta indi
Aşkına düşenler kül oldu yandı
Pir elinden Kevser içenler kaldı
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Âşık olan yanar zamanı neyler
İkrâra bend'olan imanı neyler
Gönül pervanesi dumanı neyler
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Erenler oturmuş muhabbet açar
Muhammed Ali'nin dolusun içer
Gönüller mest olmuş kendinden geçer
Bu Sevda sevdiğim Ali'den kaldı

Mazlum Berrakî'yem aktım duruldum
Ben o dostun cemaline vuruldum
Elden ele gezdim Mecnun görüldüm
Bu sevda sevdiğim Ali'den kaldı (04.05.1989)

138. BU SİNİMİ YERDEN YERE ÇALMASIN

Medet ey derdimin dermanı sabâ
Rahmeyle halime firkat olmasın.
Gönlümün sultanı gamküsar teba
Bu sinimi yerden yere çalmasın.

Çarhetsin bir nebze devri âlemi
Kesmesin benimle kuru selâmı
Eğer esirgerse üç beş kelâmı
Azablara düşsün amma ölmesin.

Sevip sevilmektir bu aşkın özü
Bir nebze sönmez bağrımın közü
Böylemi yaretti yardan bizi
Dilerim vizdansız murad almasın.

Berrakî'yem böyle ne feryad kıldım
Ellerim koynumda umutsuz kaldım
Şu fani dünyadan ne murad aldım
Kimsenin kimsede hakkı kalmasın. (27.05.2003)

139. BÜLBÜLE ÖZENDİM GÜLDE ARADIM

Dostun lezzetini dostum tadını
Arıda petekte balda aradım
Gönül sevdasını aşkın odunu
Bülbüle özendim gülde aradım

Aşkın ateşine tutuştum yandım
Zay etti aklımı yitirdim sandım
Aşk-ı muhabbetinden Mecnun'a döndüm
Leyla'nın aşkını çölde aradım

Bu hayal bağında bitmedi arzum
Âleme heybetli yapılan gürzüm
Leylâ-yı Kadir'de kıldığım farzım
İtikat ameli kulda aradım

Syredip âlemi benlikten geçtim
Nefsin isteğinden daima kaçtım
Hakikat kapısın dost ile açtım
Bir zaman beyhude şalda aradım

Berrakî'yem daim yüzümüz yerde
Dost aşkı olmayan ne bulur serde
Her yerde mevcuttur aşikar burda
Eksiğim kusurum yolda aradım (18.11.1991)

140. BÜLBÜL GİBİ AH U ZARA DOKUNMA

Ey benim efendim adil hünkârım
Hazer eyle zülfü yâra dokunma
Gece gündüz dinmez zâr-ı efganım
Bülbül gibi ah u zâra dokunma.

İçeri mi sardı gam ile kader
Bahtım, karayazım, gülmüyor kader
Aşkına yandığım yar bana yeter
Bari sinemdeki nâra dokunma.

Yârin aşkı ile sarardım soldum
Tükendim derdinden derbeder oldum
Cefakeş gönlümü gülşende buldum
İncitme gülleri hâra dokunma.

Ben yıkama yârsiz çiçek takınmam
Canım versem cananımdan sakınmam
Mızımızlanıp, inileyip yakınmam
Bekletme cananı câra dokunma.

Ey Berrakî geçti baharın çağı
Kurudu gönlümün yemyeşil bağı
Eridi kalmadı yüreğim yağı
Gel efendim gizli vâra dokunma.

141. BÜLBÜL GİBİ BENİ ZÂRDA BIRAKTIN

Ne deyim sultanım bilmem ki sana
Cevrettin halimi darda bıraktın
Acep cürmüm nedir demedin bana
Bülbül gibi beni zârda bıraktın

Hani beni böyle zorda koymazdın
Sakınır severdin bana kıymazdın
Olur olmaz kulak kapar duymazdın
Yanık yüreğimi korda bıraktın

Benimle ağlar gülersem gülerdin
Ağlarken yaşımı gelip silerdin
Allah'dan merhamet iyilik dilerdin
Bî paha dilini şerde bıraktın

Gerçekten inanır severdim seni
Nefis sözlerinle kandırdın beni
Sücutun zikirin nerede hani
Bî çare gönlümü derde bıraktın

Acizim efendim merhamet eyle
Kusurum neyise yüzüme söyle
Beni rüsva etme âleme böyle
Dağlayıp sinemi narda bıraktın

Der Berrakî ateş düştümü özüme,
Fakir kulum kimse bakmaz yüzüme
Yandı bağırim kan karıştı gözüme
Dar ettin dünyamı körde bıraktın

142. BÜLBÜL GİBİ İŞİM FİGAN EFENDİM

Hayalin gönlümde yandım tutuştum
Hasretinle halim yaman efendim
Gülşen bahçesinde gülle danıştım
Bülbül gibi işim figan efendim.

Mey-i mestan etti beni cemalin
Edebin, irfanın, Zühd-ü kemalin
Hünkâr'a yaraşır ilmi âlemin
Gözlerimin yaşı revan efendim.

Lütfuna sığındım mürüvvet senden
Bağı gülşenini yâd etme benden
Aşkın ile geçtim bu can-ı tenden
Umarım derdime devan efendim.

Berrakî gözümden kanlı yaş aktı
Ayrılık ateşi sinemi yaktı
Ahımın sedası semaya çıktı
Benim halim sana ayan efendim.

143. BÜLBÜL GÜL DALINA GÖÇSÜN GELİRİM

Gurbet elde yarım bekler yolumu
Varsın aylar yıllar geçsin gelirim
Dert yanıp kimseye demem halımı
Bülbül gül dalına göçsün gelirim

Güneş olur tanyeri ile doğarsın
Siyah saçlarına nişan düşsün ağarsın
Üzerime rahmet olur yağarsın
Cemre düşsün toprak tütsün gelirim

Akşam olur artar yürek sızımız
Cûşa gelir feryad eyler sazımız
Lezzet vermez yavan aşâ tuzumuz
Sözün gözü maya tutsun gelirim

Berrakî'yem şaştım felek işine
Nereye gitsem düşüp geldin peşine
Bu yoksulluk anca düşman başına
Gurbet elin kâri batsın gelirim (23.10.1993)

144. BÜLBÜLÜN FERYADI HAL YAVAŞ YAVAŞ

Gönül arzuluyor yârin ilini
Aşk ile söyler dil yavaş yavaş
Yârin bahçesinde gonca gülünü
Bülbülün feryadı hal yavaş yavaş

Serimde sevda var esiyor yeller
Yârin hicabından kızarır güller
Çeşmimden çağlayıp akıttım seller
Barajı taşındı göl yavaş yavaş

Gönlümden gitmiyor yârin hayali
Sinem büryan etti aşkın zevali
Arının gül ile budur ahvali
Süzülür kovana bal yavaş yavaş

Mazlum Berrakî'yim çeşmimin yaşı
Ciğergah eyledi bağırımın başı
Seni kim ağlattı gönlümün kuşu
Gel ah u zar etme gül yavaş yavaş (12.02.1991)

145. BÜLBÜL İSEN GEL DE GÜLDE TANIŞAK

Eğer âşık isen gel bu meydana
Edep erkân olda yolda tanışak
Bizde bu aşk ile çıktık seyrana
Bülbül isen gel de gülde tanışak

Lanetim var yezit mervan soyuna
Konak kurmam şeriatın köyüne
Minnetim yok sahte aşkın meyine
Katre isen coşkun selde tanışak

Vardın mola tarikatın pirine
Erdin mola marifetin nuruna
Girdin mola kaikatın sırrına
Agâh isen tatlı dilde tanışak

Uzat elin dost meyini içelim
Yıkıp nefsin kalesini geçelim
Gel doğruluk kapısını açalım
Derviş isen gel de şalda tanışak

Mazlum Berrakî'yim şahın erine
Bend'olmuşum erenlerin birine
Selam verip dört kapının pirine
Mukuf isen gelde halda tanışak (05.01.1991)

146.BÜLBÜL-Ü EFKAN İÇİN GONCAYA BU ZÂR NEDİR

Biz ezeli yanmışız ilâhî aşkın nârına
Aşık görmüşüz Cemalullah'ı ağyar nedir
Âşık olmak için minnet etmeyiz dünya kârına
Bülbül-ü efkan için goncaya bu zâr nedir

Bir ağyar için zâra düşüp yakmam bu serimi
Cavidan-ı kâmil olan elbet bilir yârini
Bunu ârifan olanlar anlar gönül zârını
Gel gir vücud iklimine bu ataş bu nâr nedir

Kerim'dir Gaffur'dur Rahim'dir Rabbim'iz bu işa
Bir cennet için bu kadar Vallâhî etmem temaşa
İnkârda değilim inkârım sabittir hâşâ
Ya bu kadar naz niyazlar cümbüş işve kâr nedir

Dost elinden bir dem içmişim ayılmam sarhoşum
Elest-i Bezm'inden ikrârım sabittir bir hoşum
Gel ey zahit anla beni katre-yi aşkla ne hoşum
Öyle müptelayım sine-yi ateşe ki bu nâr nedir

Ey Berrakî canımda canan Mustafa'yı Mürteza
İsm-i zâtın zikrettikçe cûşa gelir her âzâ
Bu gönlüm nevbahardır çiçek çiçek ha keza
Hele sorun bugün bende olan namus ar nedir (09.08.2002)

147. BÜLBÜLÜ TERK ETMİŞ KAFESE BENZER

Ah benim sevdiğim içimde aşkın
Şu alıp verdiğim nefese benzer
Sensiz bomboş kaldı gönlümde köşkün
Bülbülü terk etmiş kafese benzer

Baharın gelmesi kışın gitmesi
Goncanın sefası bülbül ötmesi
İnsanın doğması ömrün bitmesi
Yürekte çırpınan hevese benzer

Arı çiçek arar ben de Leyla'yı
Gönlü bahre dalan ister Mevla'yı
Mevla'nın emriyle çeker sevdayı
İçindeki yankı bir sese benzer

Der Berrakî yârin ahu gözleri
Ayın on dördüne benzer yüzleri
Beni mestan etti tatlı sözleri
Gönlümün içinde bir süse benzer

148. BÜTÜN CANLAR HOŞ GELDİNİZ MERHABA

Çoktan beri yolunuzu gözlerim
Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.
Aşkınızı canevimde gizlerim
Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.

Gönülde açılan güle kurbanım
Cemalini gören kula kurbanım
Sizleri getiren yola kurbanım
Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.

Şükür kıldım can canana erince
Serden geçtim divanına durunca
Âşık oldum cemaliniz görünce
Bütün canalar hoş geldiniz merhaba.

Erenleri gördüm gönlüm saz oldu
Kırcı boran gitti bahar yaz oldu
Şimdi bu meydana niyaz farz oldu
Bütün canlar hoş geldiniz merhaba.

Berrakî'yem budur ikrârım sözüm
Hakî payımıza süreyim yüzüm
Mazlum ocağında kaynıyor özüm
Bütün canlar hoş geldiniz merhaba. (04.07.1999)

Acırlı'da yapılan Evliya Şenliklerinde söylenmiştir.

149.CAMBAZIM SANA YETERİM

Tereciye tere satma
Oynasak seni üterim
Ahkâm kesip kubuz atma
Cambazım sana yeterim.

Tut mürşidin buyruğunu
Arıt benden ayrığını
Kurtar kendi kuyruğunu
Böyle bala tuz katarım.

Severim arif dilini
Hüsni mahitap gülünü
Suret-i âdem halini
Alana gevher satarım.

Sazım duvarda asılı
Bilirim erkân, usulü
Sözün özü bu hâsılı
Bilene telden öterim.

Berrakî maslahat eyler
Mahbuba kuşdili söyler
Duyup ta dinleyen beyler
Bülbülüm gülde öterim.

150. CAN BAŞ FEDA KILIP VERENLER GELSİN

Gül dalında öten garip bülbüller
Bülbülün lisanın bilenler gelsin.
Muhammed Ali'nin incedir yolu
Can baş feda kılıp verenler gelsin.

Erenler ceminde kaydadı kazan
Sır katibi oldu yazısın yazan
Bugün muhabbetim ne kadar güzel
Gerçekler didarın görenler gelsin.

Kavil kıldım ikrarımı tutmaya
Alimler ilmiyle âmel etmeye
Ruhsatım var benim Hakk'a yetmeye
Şu gönül yaramı saranlar gelsin.

Cennet bahçesinde açılır gülüm
Muhammed Ali'ye bağlıdır yolum
Erenler aşk ile doludur dilim
Gerçek kılı kırka yalanlar gelsin.

Mazlum Berrakî'yim bir kemter kulum
Dosttan dosta gider dostadır yolum
Hakikat yurdunda açılmış gülüm
Bahçevan gülünü bilenler gelsin.

151. CAN GÖZÜYLE GÖRSEM PİRİM YÜZÜNÜ

Gönül arzuladı Hacı Bektaş'ı
Varıp dergâhına sürsem yüzümü
Nasip olsa görsem güzel Bektaş'ı
Alıç ağacında yesem üzümü

Delik taşa varıp geçsem oradan
Yürütse gemisin pîrim karadan
Çilehânedede zemzem suyu yaradan
Arıtıp paklasam kendi özümü

Delik taşdan sığırtmaca erişsem
Cemâl görüp erenlere karışsam
Değiş duaz töreninde yarışsam
Muhabbet şekeri etsem sözümü

Erişsem tekkeye girsem içeri
Yoldaş olsa bana Hızır Nebî
Kandilde erisem fitil yağ gibi
Coşa gelip orda deşsem közümü

Şah Balım Sultan'ın cemâlin görsem
Eğilip postuna yüzlerim sürsem
Cevahir verilen dükkâna girsem
Hâk erenler açsın gönül gözümü

Mazlum Berrakî der dergâha girsem
Musahip kavlinde ikrârım versem
Tazece açılmış güllerin dersem
Can gözüyle görsem pîrim yüzünü. (24.08.1985)

152. CANIMI UĞRUNA VERMEK İSTERİM

İncinip küstün mü kaşı kemanım?
Ben seni yanımda görmek isterim
Yitirdim aklımı ruh-ı revanım
Canımı uğruna vermek isterim.

Hüsnünün envarı tuttu âlemi
Kaşın levh-i mahfuz kudret kalemi
Tebliğ eyle benim olan çilemi
Didarına yüzüm sürmek isterim.

Sinem yaralandı derdim açamam
Varıp yad ellerle konup göçemem
Âlem düşman olsa senden geçmem
Ayağına güller sermek isterim.

Berrakî 'yem söyle küstün mü bana?
Halinle haldeyim ne deyim sana
Aşkınla kül oldum ben yana yana
Artık bir menzile ermek isterim.

153. CANIMI VERMEYE GELDİM

Ben pirimin dizlerine
Yüzümü sürmeye geldim.
El bağlayıp divanında
Canımı vermeye geldim.

Üçler beşler kırka erdim
El bağladım divan durdum
Dört kapıya selâm verdim
Darında durmaya geldim.

Niyaz olduk pir dizine
İman ettik hak sözüne
Uyduk Kur'an'ın özüne
Hak yolun sürmeye geldim.

Sırrımı söylemem naşa
Uymam bu nefsi kallaşa
Talibim Hacı Bektaş'a
Hup cemal görmeye geldim.

Berrakî çalar sazını
Dinlemez nâdan sözünü
Destur ile dost yüzünü
Göz ile görmeye geldim. (27.01.2005)

154. CANSIZ TAŞI BİLE ŞAHİT ETTİN SEN

Pazarlık olur mu ey Hacı Bektaş
Nice düşünceye ışık tuttun sen.
Cahil kalır seni dışta arıyan
Cansız taşı bile şahit ettin sen.

Gevher alan çıkmaz öyle gönülden
Gerçek aşık anlar senin dilinden
Sultan olan bilir kulun halinden
Nice gönülleri umman ettin sen.

Eşiğin Kabe'dir cemalin mihrap
Ayırma didardan sen bizi yarab
Bu cihan fanidir temeli harap
Evliyasın nice cara yettin sen.

Nazar kıl halime yoluna uydur
Talip et kapına nefsime kıydır
Yolunu bilmezsin emeği zaydır
Nice amelsizi nara attın sen.

Mazlum Berrakî'yem gönlüm arzular
Aşkın yüreğimde bağrım sızılar
İkrarından dönmez sadık gaziler
Aşkınlı gönlüme karıp kattın sen. (12.08.1990)

155.CEHENNEMDEN BETER KORA DÜŞESİN

Yar beni düşürdün aşk ataşına
Dilerim Allah'tan nara düşesin
Bir od koydun yandı sinem başına
Cehennemden beter kora düşesin.

Sinem pare pare içimde sızım
Senden gayrıyı görmüyor gözüm
Allah'tan dileğim budur niyazım
Garip bülbül gibi zara düşesin.

Ben senin derdinden bezdim yoruldum
Derde koydun devrankâra sarıldım
Gönül kırdın ben de sana darıldım
Kadir kıymet bilmez yâra düşesin.

Berrakî'yem beni ah u zar ettin
Aklımı fikrimi tarumar ettin
Beni sevdan ile giriftar ettin
Günün zulüm olsun zora düşesin.

156. CEMALİ GÜNEŞİN NURUNA BENZER

Gönlümü mest etti bir şah-ı hüban
Gerdanı Erciyes karına benzer
Yanakları al al kaşları keman
Cemali güneşin nuruna benzer

Gerdanında açmış, gonca gülleri
İncidir dişleri şirin dilleri
Ceylan gibi gezer ıssız çölleri
Sadası bülbülün zarına benzer

Ben vurgunum yârin usul boyuna
Rahmet olsun ecdadına soyuna
Dili benzer ab-ı kevser suyuna
Gamzeleri İzmir narına benzer

Salınarak gelir edalı nazlı
Gülşen bahçesinden baharlı yazlı
Berrakî'yim yârim bülbül avazlım
İçerim ağustos narına benzer.

157. CEMALİ HAKİKAT NURU EFENDİM

Bugün hublar şahı cananı gördüm
Şu melil gönlümün eri efendim
İşaret eyledi yanına vardım
Cemali hakikat nuru efendim.

Kaşları kemandır boyu bir tuğba
Canımı uğruna eyledim heba
Dili şeker badem cemali Kâbe
O hüsn-ü gülzarın varı efendim.

Bu dert senden oldu bul şu çaremi
Elin ile bağla kanlı yaremi
Lime lime etsen her bir paremi
Dinmiyor gönlümün zarı efendim.

Ab-ı revan oldu gözümün yaşı
Firkatınla yandı bağrımın başı
Sayamam felekten yediğim taşı
Unuttum ben kisb ü kârı efendim.

Berrakî'yem gördüm bir zatı kemal
Niyazım âline eyledim bi-hemal
Evsaf-ı Yusuf'sun mübarek cemal
Ne kadar methetsem yeri efendim.

158. CEMAL-İ ŞEMİNE PERVÂNE OLDUM

Ahu gözlüm sana meyil vereli
Aklımı yitirdim dîvâne oldum
Can gözüyle bakıp yüzünü görelim
Cemal-i Şemine pervâne oldum

Mecnun gibi gezdim sürdüm izini
Her saat dakika ettim sözünü
Senin ile çaldım aşkın sazını
Mest ettin gönlümü mestâne oldum

Kerem kıl sevdiğim ruh-u sultanım
Hasretinle bitmez ah-ı efganım
Gülşen bahçesinde gonca dehânım
Aşkına düşeli efsâne oldum

Berrakî'yem yandım tüttüm her zaman
Feleğin cevrenden bulmadım aman
Elden ele gezdim oldum sergerdân
Arifler bezminde peymâne oldum (05.06.2018)

159. CEVR İLE CEFADAN GEÇMEZ SEVDİĞİM

Kara bağrım taş kesildi dert ile
Naz eder yüzünü açmaz sevdiğim
Canım kurban vatan ile yurt ile
Cevr ile cefadan geçmez sevdiğim

Gel gizlenme âşikâre göreyim
Uğruna canımı iste vereyim
Kollarım boynuna sarıp öleyim
Yeşmağı yüzünden açmaz sevdiğim

Tatlı dilin şu sineme devadır
Gül ile bülbüle bu bir sefadır
Yüreğimde ateş gizli sedadır
İnsan sevdiğinden kaçmaz sevdiğim

Mazlum Berrakî'yem gözümde yaşım
Kasâvet doludur kesilsin başım
Anlamaz halimden yaranım eşim
Ansızın kapımı açmaz sevdiğim (26.08.1997)

160. CİHANDA BULUNMAZ EŞİN KAYSERİ

Evliya diyarı arzun yatağı
Eğilmez yücedir başın Kayseri
Battal'ın fetihi Türk'ün otağı
Tarihe şayandır yaşın Kayseri

Dünyaya bedeldir Mimar Sinan'ın
Kâfire kılıçtır ehl-i imanın
Erciyes Dağı'ndan gitmez dumanın
Çetin olur senin kışın Kayseri

Burhanettin Mevlana'yı yandırdın
Parmağıyla şu cihanı döndürdün
Gökten yere mucizeler indirdin
Kerametler dolu döşün Kayseri

İncilin yürüdü meddah yolundan
Seyranî tat verdi arı balından
Nesiben söylenir tıbbın dilinden
Yakuttur toprağın taşın Kayseri

Pastırma sucuğun dünyaca meşhur
Sanayin âleme veriyor gurur
Gelecekte bahtın pek parlak durur
Cihanda bulunmaz eşin Kayseri

Ne kadar söylesem dil tarif etmez
Bu garip sevdaya amanım yetmez
Bülbülün çilesi tükenip bitmez
Her kafese sığmaz kuşun Kayseri

Bu Mazlum Berrakî destanın yazar

Diline geleni kaleme düzer
Topalın Halep'te Bağdat'ta gezer
Saymakla tükenmez işin Kayseri. (15.03.1987)

161. CÜRMÜ KATLI ZARDAN ALDIM

Vallâh billâh hilafım yok
Ben bu derdi yardan aldım.
Ednâ kulum günâhım çok
Cürmü katli zardan aldım.

Genc-i cevher haznesinde
Altın gümüş heybesinde
Gonca gülü gamzesinde
Bal dudağı kordan aldım.

Deli gönlüm mahzûn oldu
Ahım âsumanı buldu
Göz yaşım mermeri deldi
Bu müşkili nerden aldım.

Ateş oldum yana, yana
Pervaneyim döne döne
Mestaneyin yine sana
Bâd-ı aşkı nârdan aldım.

Berrakî yâr benden kaçır
Gider ile kucak açır
Ömrüm âh ü zârla geçer
Hükm-î kader serden aldım. (13.04.2005)

162. ÇAĞLARIM Kİ O DOST BİR GÜN GELECEK

Ah neyleyim her dem yanar ağlarım
Ağlarım ki o dost bir gün gelecek
Coşkun sular gibi akar çağlarım
ağlarım ki o dost bir gün gelecek.

Dost yüzüne hasret benim gözlerim
Ayağına trap olsun yüzlerim
Bu sinemi yakar, dağlar gözlerim
Bağlarım ki o dost bir gün gelecek.

Dost hasreti bu sinemi yreler
Firkat benim yüreğimi pareler
Sabah akşam bağlar oldum kareler
Bağlarım ki o dost bir gün gelecek.

Berrakî'yem ahım arşa dayandı
Yüreğim tutuştu ciğerim yandı
Feryadımdan cümle erler uyandı
Söylerim ki o dost bir gün gelecek.

163. ÇEKMEDİĞİM DERD-İ BELA MI KALDI?

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Çekmediğim cevr-i cefa mı kaldı?
Akıbet kendimi bildim bileli
Çekmediğim derd-i bela mı kaldı?

Çeke çeke gam ü gussam dolmadı.
Kaderim talihim yaver olmadı
O saçı Leyla'dan umut kalmadı
Yar ile sürececek sefa mı kaldı.

Felek koymaz bir murada ereyim
Tuttu yakam nasıl devran süreyim
Melek zadem seni gel de göreyim
Çekmediğim aşkı sevda mı kaldı?

Berrakî'yem böyle ahval-i dünya
Günden güne derdim eyledim peyda
Bu firkatta ben olmuşum şeyda
Çekmediğim fendi fena mı kaldı?

164. ÇEKTIĞİM ÇİLELER YETER GARDİYAN

Karalar giyindim şad olmaz gönlüm
Bu zindan ölümden beter gardiyan
Ömrümü geçirdim kara yasınan
Çektiğim çileler yeter gardiyan

Kanadım kırıldı uçamaz oldum
Feleğin cürmünden kaçamaz oldum
Kimseye derdimi açamaz oldum
Yavrular gözümde tüter gardiyan

Her günüm karalı ah u zârınan
Sinemi dağladım ateş nârınan
Şimdi ayrı düştük nazlı yarınan
Firakım semayı tutar gardiyan

Aylar günler geçti bir haber gelmez
Derbeder sevdiğim halimden bilmez
Bu karanlık yerde can karar kılmaz
Sinemde bülbüller öter gardiyan

Berrakî'yem der ki işlerim başlı
Gönlümün baharı boranlı kışlı
Yar yanıma geldi gözleri yaşlı
Kirpiği sîneme batar gardiyan (17.10.1973)

165. ÇİÇEK GİBİ SOLA SOLA AĞLADIM

Bir gece manada vahdet çağında
Bir hayale dala dala ağladım
Yar ile muhabbette ülfet bağında
Çiçek gibi sola sola ağladım.

Yaralı gönlüme bir tabip buldum
Depretti derdimi ah û zâr kıldım
Şirin dillerinden gıdamı aldım
Bu gözlerim dola dola ağladım.

Yaktı derunumu ahü gözleri
Meyi mestan etti tatlı sözleri
Aşk ile bağrıma bastım közleri
Saçlarımı yola yola ağladım.

Berrakî'yem böyle aşk ile mestim
Ateş gibi yandım yel gibi estim
Gönlüm cûşa geldi mest-i elestim
Çocuk gibi mola mola ağladım.

166. ÇÜNKİ BENİM NUTKUM ONUN SÖZÜDÜR

Vaiz ne zannettin Cemalullahı
Bendeki gördüğün Hakk'ın yüzüdür.
Gel beyan eyleyim sana Allah'ı
Çünkü benim nutkum onun sözüdür.

Her nereye baksak görür gözümüz
Secdeye kapanır sürer yüzümüz
Aşkî sevdasından kaynar özümüz
Yürekdeki ateş onun közüdür.

Surette âdemiz taht-ı âleme
Kudret boyasını çalmış kaleme
Muhabbet balını koymuş kelama
Aşıkın maşuka cevri nazıdır.

Bilmeyen azabda bilenler mesut
Hak ile Hak olmak murada maksud
Hakk'ın gizli sırrı âdemde mevcud
Gönüldeki cümbüş onun sazıdır.

Âşığım badeyi elestten içtim
Bağlandım ikrara imandan geçtim
Gönül kabesinin kapısını açtım
Şu Enel Hak sözü onun yüzüdür.

Ey Mazlum Berrakî ibret almıyan
İnsan-ı kamile secde kılmayan
Bu sırra eremez kendin bilmiyen
Çünkü insanlığın gerçek yozudur. (29.03.1990)

167. DAĞLADI SİNEMİ NE HİCRANDIR BU

Gurbet elde uyku girmez gözüme
Dayanamam hasrete zira candır bu
Bu aşk-ı ilahi düştü özüme
Dağladı sinemi ne hicrandır bu.

Nedir bu çektiğim kısmet peşinden
Dünya mihnetinden elin işinden
Ciğer kebab oldum aşk ateşinden
Eksilmez başımdan bir dumandır bu.

Yeter felek beni bir kez şad eyle
Ya öldür beni yahut yâd eyle
Bağlama yolumu dil-i şâd eyle
Derdimend ettin hayli zamandır bu.

Mazlum Berrakî'yem çıktım gurbete
Genç yaşımda ayak attım hicrete
Muhtaç etti kader hem muhannete
Hakk'ın bize lütfu insandır bu.

168. DALLARIMI BÜKTÜ GİTTİ

Sonbahar mevsimi gibi
Ömrüm gazel döktü gitti
Gökten inen dolu gibi
Dallarımı büktü gitti

Çok meşakkat çile çektim
Kaderime boyun büktüm
Hal bilmeze derdim döktüm
Yarım kaldı çekti gitti

Yar bağına giremedim
Goncasını deremedim
Bir murada eremedim
İçime dert ekte gitti

Bağım bahçem talan oldu
Ömrüm geçti yalan oldu
Yâr dediğim yılan oldu
Bu gönlümü yıktı geçti

Berrakî ihtiyar oldum
Derde gama sabır kıldım
Benden bana bir yol buldum
Ömür kuşum uçtu gitti (30.10.2006)

169. DEM A DEM DİDEMİ GİRİYAN EYLEDİ

Bana gam yutturdu diyar-ı gurbet
Yaktı Ciğerimi püryân eyledi
Bir vefa kılmadı ikbâl-i devlet
Dem a dem didemi giryan eyledi

Bilmem ki feleğin neyidi zoru
İçerime koydu ateşi narı
Hep bana çektirdi zahmet zârı
Yaktı şu bağrımı biryan eyledi

Gönlüm melil mahzûn gözlerim ağlar
Bulanır deryalar cûş eder dağlar
Aramızı kesti dumanlı dağlar
Çekti bir menzile seyran eyledi

Çarem olsa ben sılama giderdim
Vefasız gurbeti neyler niderdim
Firkat ile geçti baht-ı kaderim
Aldı beni benden devran eyledi

Bu gurbet ellerde bir garip kuşum
Sükûta ermiyor yaralı düşüm
Erciyes misali tükenmez kışım
Depretti derdimi cevelân eyledi

Ey Berrakî bitmez gurbet çilesi
Tükenip bitmiyor sihri hilesi
Beni bedbaht eden felek sillesi
Tüketti ömrümü ziyan eyledi (20.07.2018)

170. DEME BU SIRLARI YUT GİTSİN DEDİ

Sarhoş idim yolum düştü dervise
Can kurban eyledim Hakk'a ermişe
Mürşid meydanında uydum teşvişe
Deme bu sırları yut gitsin dedi

Bilmediğim ilimleri bildirdi
Yanlış imiş tutup elim kaldırdı
Bir gecede birlik namaz kıldırdı
Kaldırma başını yat gitsin dedi

Çok nesihat ettim cahil almadı
Söyledim hakkına razı olmadı
Bin yıldır taşladım şeytan ölmedi
Elindeki taşı at gitsin dedi

Cennete girilmez dostum ummakla
Harama uzanıp cana kıymakla
Varıp Beytullah'a tavaf kılmakla
Yetimin elinden tut gitsin dedi

Yıllardır şeytanı gören olmadı
Attığı taşları vuran olmadı
Nice hacca giden kendin bilmedi
Berrakî kalbine kat gitsin dedi

171. DENİZE DERYAYA SELE GELMİYOR

Öyle bir sözüm var sırât misâli

Söylesem imlaya dile gelmiyor

Gözlerim çağlıyor firat misâli

Denize deryaya sele gelmiyor

İnceden ince kalbimde sızı

Mukatderat neyse öyledir yazı

Kahr ile çalarım elimde sazı

Söylesem makama tele gelmiyor

Ermedim vefaya zengin olarak

Gezmedim cihanda cebim dolarak

Mühletim geçiyor benzim solarak

Dallarım kurudu ele gelmiyor

Unuttum baharı bilmiyom yazı

Kanaât eylerim bulunca azı

İrakîb bağında gam aldım bâzı

Huzurum bozuldu yola gelmiyor

Berrakî der mihnet bize yâr olmaz

Pehlivan var kisbet giyse ar olmaz

Davul dövsen meydan merde dar olmaz

Velhasılı sitem kula gelmiyor (17.10.1986)

Aralık 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

172. DERDE DERMAN BULDUM BUGÜN

Oğul benim derdim açma
Şad olup da güldüm bugün.
Halın nedir deyip geçme
Derde derman buldum bugün.

Dost elinden bade içtim
Mesteyledi zara düştüm
Türlü tevir çiçek açtım
Mesti hayran oldum bugün.

Bülbül gibi arttı derdim
Günden güne tuttu virdim
Ayan açık dostu gördüm
Ben kendimi bildim bugün.

Bihamdillah geldi ferman
Yola düştü ulu kervan
Ararken derde derman
Ağlarken güldüm bugün.

Akudum ağdan karayı
Seyrettim köşkü sarayı
Kanattım gizli yarayı
Ben dersimi aldım bugün (05.06.1989)

173. DERDİM BİR İDİ SEN BEŞ ETTİN FELEK

Düştü bu gönlüme bir nar-ı firkat
Her zaman gözümü yaş ettin felek.
Dinmiyor gönlümde derdi firakım
Derdim bir idi sen beş ettin felek.

Tecellim yazılmış bahtım karalı
Talihin elinden sinem yaralı
Takdirim bozulmuş derdim sıralı
Derdimi dertlere baş ettin felek.

Mecnun'um Leyla'ma kulağım seste
Çağırırım Leyla'ma ahir nefeste
Şeyda bülbülümdür benim kafeste
Telli turnalara eş ettin felek.

Âşık olan dünya sefası sürmez
Hayali yar ile murada ermez
Gözü yardan gayri bir şeyi görmez
Yıktın hayalimi düş ettin felek.

Berrakî sevdiğim bir selvi fidan
Yakıp ateşine giriftar eden
Döner de gelir mi gurbete giden
Bir kanadı kırık kuş ettin felek.

174. DERDİME BİR DEVA BULAMAM SENSİZ

Gözlerim yollarda seni bekliyorum
Ağlayıp âlemde gülemem sensiz
Bir derdime bin derdimi ekliyorum
Derdime bir deva bulamam sensiz

Yârim bir meleksin bir siman hûri
Uğuruna koymuşum bu can-ı seri
Övmüş de yaratmış Cenab-ı bâri
Ölürüm uğruna olamam sensiz

Münevver cemalin gizlenmiş tüle
Rakipsin Gülşen de benzersin güle
Yeter bu çektiğim amansız çile
Ulaşıp bir menzil alamam sensiz

Mecnun gibi kaldım ıssız çöllerde
Gönlüm fîrgat çeker gözüm yollarda
Benim yârim kaldı gurbet ellerde
Ölürüm sevdiğim kalamam sensiz

Bu nasıl tecelli bu nasıl hikmet
Aşk-ı hakikatten almışım kısmet
Sunam gurbet elde kaldı akibet
Berrakî gözyaşım silemem sensiz (06.01.2018)

175. DERRİMİN DERRMANI SEN SEFA GELDİN

Hey benim efendim gözümün nuru
Derdimin dermanı sen safa geldin
Canım kurban sana ömrümün varı
Derdimin dermanı dost safa geldin

Bî-çare gönlüme pek neşe verdin
Kanayan yaramı el vurup sardın
Aşk ile şevk ile gönlüme girdin
Derdimin dermanı şah safa geldin

Elinde gülleri tatlı kelamı
Kokusu mest eder cümle âlemi
Yüzünde gördüğüm dostun cemali
Derdimin dermanı sen safa geldin

Âşık oldum ben vurgunum didara
Efendim sultanım yandırma nâra
Yüreğim incedir dayanmaz zâra
Derdimin dermanı sen safa geldin

Berrakî'yem der ki bu kutb-i devran
Hakikat bahrinde cihana sultan
Şirin kelimeleri dertlere derman
Derdimin dermanı sen safa geldin (20.03.1993)

176. DERDİMİN DERMANI SENSİN YA ALİ

Ezelden zâtını kalbime yazdım
Derdimin dermanı sensin ya Ali.
Yolunda haşroldum divane gezdim
Derdimin dermanı sensin ya Ali.

Tevelle kılmışım her dem adına
Yaktın nâr-ı aşka düştüm oduna
Kabul et verme yâdına
Derdimin dermanı sensin ya Ali.

Ağladıkça çeşmim yaşını sildim
Keramet sendedir sıdk ile buldum
Bağışla kapına mürvete geldim
Derdimin dermanı sensin ya Ali.

Nazar kıl kuluna cihan sultanı
Sensin bu gönlümün şahı mihmanı
Âşığa maşuksun derdim lokmanı
Derdimin dermanı sensin ya Ali.

Mazlum Berrakî'yem böyle hesabım
Senden gayrısına yok intisabım
İçtim aşk meyinden yanmak muradım
Derdimin dermanı sensin ya Ali. (04.03.1990)

177. DİRDİM MUĞLAK BEN YORGUNUM

Sorma halim be kardeşim
Derdim muğlak ben yorgunum.
Bu dertten kurtulmaz başım
Derdim muğlak ben yorgunum.

Dertli başım duman sardı
Eşim dostum kolum kırdı
Gelen giden tokat vurdu
Eşe dosta ben kırğınım.

Siyah saçım beyaz oldu
İçim dışım dertle doldu
Geride bir mazi kaldı
Yıla aya ben darğınım.

Gözlerime duman çöktü
Kağım hısım belim büktü
Ocağıma darı ekti
Rakip kelpten ben yılğınım.

Berrakî der bahar yazım
Düzen tutmaz oldu sazım
Haldan bilmez oğlum kızım
Geçti bahar ben solgunum (10.02.2004)

178. DERD-İ TEKMİLİMİ YÂRANDAN SORUN

Beni benden sorman bende değilim
Baykuşun düneği virandan sorun
Vardım dost köyüne düştü meyilim
Derd-i teknilimi yârandan sorun.

Kemalet ehlinin payına düştüm
Evsaf-ı hüsnünden kaynayıp coştum
Bade-i hikmetten dem sundu içtim
Aklımı zay eden hübandan sorun.

Bir yanım nevrestte çayır çimenlik
Bir yanım karlı dağ başım dumanlık
Dur etti aklımı bendeki benlik
Ahd-i misakımı bürhandan sorun.

Üryan oldum ummanlara atıldım
Eyyüb gibi bitmez derde tutuldum
Esir oldum pazar pazar satıldım
Sabr-ı sitemimi sultandan sorun.

Ahde vefa kıldım bir adil şaha
Vuruldum hüsnüne âşıkım mâha
Bendetti zülfüne düşürdü aha
Zar-ı figanımı Süphan'dan sorun.

Mazlum Berrakî'yem tevhid lisanım
Gönlümün penahı candan cananım
Ceddim Mazlum Abdal benim sultanım
Künyemi mekteb-i irfandan sorun

179. DERT GÖNLÜMÜ ALDI YETİŞ

Kerem eyle bana Leylâ'm
Dert gönlümü aldı yetiş.
Ayırmasın bizi Mevlam
Dert gönlümü aldı yetiş.

Yeşil yaylam selvi dalım
Kekik reyhan gonca gülüm
Hançer vurdu bana zalım
Dert gönlümü aldı yetiş.

Duman duman oldu yolum
Deli deli eser yelim
Coşur coşur akar selim
Dert gönlümü aldı yetiş.

Çağlar ırmak akar suyum
Dert kederle doldu kuyum
Birden beşe çıktı sayım
Dert gönlümü aldı yetiş.

Berrakî'yem yüzüm gülmez
Deli gönül haldan bilmez
Öğüt nasihattan almaz
Vakit tamam oldu yetiş. (25.07.1985)

180. DERTLERİM DEPRENİR ULANIR GELİR

Taze bahar geldi yaram sızılar
Gözyaşlarım çağlar bulanır gelir.
Burcu burcu çiçek kokar yazılar
Dertlerim deprenir ulanır gelir.

Tabibe arz etsem derdim çaresiz
Âşık olan olmaz gönül yâresiz
Ağlar iken siler yüzden gayesiz
Akar gözyaşları sulanır gelir.

Arzuhalim Hak'tan diledim dilek
Sine-i canana kul etti felek
Deprendi içimde dert külek külek
Yüreğim ateşe dalanır gelir.

Ömrüm geçti, gün başladı aşmaya
Lokman gelsin yaralarım deşmeye
Kanlı gözyaşlarım döndü çeşmeye
Yer yarılr derya bulanır gelir.

Berrakî'yem her baharı beklerim
Yar zülfünden tel göndermiş koklarım
Dost köyünü her yıl gelir yoklarım
Âşıklar yurdunu dolanır gelir.

181. DERTLERİME DERMAN OLMAZ O YÂRDAN

Diyarı gurbette çilekar oldum
Bir selam beklerim gelmez o yârdan.
Firkat-i zarımla sarardım soldum
Dertlerime derman olmaz o yârdan.

Yar adını nakış ettim sazıma
Hasretinden uyku girmez gözüme
Kader talih gülmez oldu yüzüme
Azgın yaram melhem bulmaz o yârdan.

Kaygıdan elemden kurtulmaz başım
Bir ok vurdu Leyla'm, yaralı döşüm
Görmedim baharı, tükenmez kışım
Talihim karalı gülmez o yârdan.

Diyarı gurbette firkatte kaldım
Böyle hasret ile pür ateş oldum
Sarardı gül benzim ayvaya döndüm
Aciz gönlüm ayrı kalmaz o yârdan.

Berrakî'yem benim bahtım karalı
Tabip kâr eylemez sinem yaralı
Âşıkım o yâre, Mecnun olalı
Başıma bir çare olmaz o yârdan.

182. DERTLERİM İÇİMDE SIRALI DAĞLAR

Benim bin derdim var elden gizlidir
Söylüyemem içim yaralı dağlar
Gönlüm yorgun aşkın atı hızlıdır
Dertlerim içimde sıralı dağlar.

Gülmedi yüzüme baht-ı siyahım
Dinmiyor içimde derd-i firakım
Nedir bu cürmüm yazmış evrakım
Benim böyle bahtım karalı dağlar.

Derbeder haldayım ciğerim yara
Ah u figan ile düştüm bu zara
Vefasız sitemkâr yandırdı nara
Yar sevdası sere gideli dağlar.

Güzeldir sevdiğim salınır gider
Giyinir kuşanır beni del' eder
Kaşları bedirlenmiş göz gel eder
Mecnun'um Leyla'mı görelî dağlar.

Berrakî'yem yârim Huri'dir huri
İçerimi yaktı ateşi narı
Göğsü darüsselam gönlümün yârı
Zay ettim aklımı görelî dağlar.

183. DERTLİYİM DİRDİME DİRMANA GİLDİM

Ya İlahi binbir adın hakkıçün
Dertliyim derdime dermana geldim.
Kerem eyle hüsnü zatın hakkıçün
Dertliyim derdime dermana geldim

Muhammed Mustafa nur-u şahavet
Aliyül Murtaza şah-ı velayet
Hatice Fatıma eyle inayet
Dertliyim derdime dermana geldim.

İmam Hasan ile doldu meydanım
Şah İmam Hüseyin'e bağıdır canım
Elama sevdiğim medet sultanım
Dertliyim derdime dermana geldim.

Zeynel Abidin'in nur'u cemali
Muhammed Bakır'ın sıtkı kemali
Hakk'ı zikreleyen bülbül misali
Dertliyim derdime dermana geldim.

Caferi Sadık'ın buyruğı Hak'tır
Musayı Kazım'ın ihsanı çoktur
Benim sizden gayrı hiç kimsem yoktur
Dertliyim derdime dermana geldim.

Okunur Kur'an'da Rıza'nın yolu
Taki'nin Naki'nin ser cümle halı
Hasan-ül Asker'den umarım dolu
Dertliyim derdime dermana geldim.

Mazlum Berrakî'yem metheder dilim

On İki İmamlar yoludur yolum
Ahir zaman mehdi nic'olar halım
Dertliyim derdime dermana geldim. (27.10.1989)

184.DİDARINDAN MAHRUM ETME

İlahi kapına geldim
Didarından mahrum etme
Günahıma tövbe kıldım
Didarından mahrum etme.

Seven gönül yâri över
Mahbubunu candan sever
Aşkın kâinatı değer
Didarından mahrum etme.

La mekânda tanış oldum
Amentüye iman kıldım
Rahman adın rahmet bildim
Didarından mahrum etme.

Nur-i ilahisin nursun
Mihr-i envar gizli sırsın
Mevcudatta bir sen varsın
Didarından mahrum etme.

Bu Berrakî gönül süsler
Derununda sevgi besler
İlahi cemalin göster
Didarından mahrum etme.

185.DİKKAT ET TAŞIMIZ ZOR OLUR BİZİM

Oturmuş münafık hep bizi taşlar
Cahile özümüz kor olur bizim
Muhabbet ilim ile irfanla başlar
Dikkat et taşımız zor olur bizim

Yoksulu gedayı asıp keserler
Açlıktan sararıp köpük kusarlar
Gerçeği söylesem bana küserler
Dikkat et döşümüz nar olur bizim

Cahiller bu sırra asla eremez
Kör oğlu körler de bunu göremez
Hakk'a doğru menzil menzil varamaz
Meydanımız köre dar olur bizim

Arifler alan bilir insan özünü
Pişiri pişiri söyler sözünü
Âşık olan anlar gönül nazını
Dünyada işimiz hor olur bizim

Aşkın zerresinden dolar taşarız
İrfan meydanına girer coşarız
Bu âlemde ölmez gerçek yaşarız
Mümine gönlümüz yar olur bizim

Münafık bencildir niyaza gelmez
Hak için cemale bir secde kılmaz
Yetimin yoksulun halinden bilmez
Bu hale gönlünüz zar olur bizim

Mazlum Berrakî'yim biçare oldum
Aradım Cemalde kiblemi buldum
Eriştim kemale ben beni bildim
Gönül kabesinde kar olur bizim

186. DİLERİM Kİ AHİM SENİ ÖLDÜRÜR

Eğer sunam gurbet ele gidersem
Eller senin gül benzini soldurur
Benden başka yadelleri seversen
Dilerim ki ahım seni öldürür.

Kahbe felek diyar diyar gezdirir
Zalim yokluk ele güne ezdirir
Sargı tutmaz yaralarım azdırır
Dilerim ki mevlâm bizi güldürür.

Yüreğimde tükenmedik bir sazı
Bağrımda ninniler çalarım sazı
Ya niçin ayırır yaradan bizi
Hak kerimdir birgün tutar kaldırır.

Hasretinle yanar bağrım delinir
Yüreğimde sevda sazı çalınır
Kara günler geçer çare bulunur
Korkarım ki hayal beni yeldirir.

Berrakî'yem hayalimsin düşümsün
Gurbet elde ekmeğimsin aşımsın
Gece gündüz hiç bitmedik işimsin
Bu gönlümü senin aşkın doldurur. (19.10.1998)

187. DİLERİM Kİ YAR SÖZÜME KIZMASIN

Seher yeli intizarım var sana
Hazin esme yar zülfünü bozmasın.
Gizli sırrım söylüyeyim gel sana
Dilerim ki yar sözüme kızmasın.

Bir ok vurdu yaraladı derinden
Lokman gelse çıkartamaz yerinden
Ben geçsem de gönül geçmez yârinden
Mecnun etti beni böyle üzmesin.

Tükendi dermanım halim mi kaldı
Döküldü yaprağım dalım mı kaldı
Kazancım sermayem malım mı kaldı
Benim için artık yuva bozmasın.

Yıkılası dağlar yolumu bağlar
Korlanmış ateşim yüreğim dağlar
İçimde firakın gözüm kan ağlar
Yollarıma bakıp bakıp kızmasın.

Ey Berrakîm ağu kattın aşıma
Derdeyledi yar sevdası başıma
Eller gibi gelme mezar taşıma
Söyle yâre ikrarımı bozmasın. (05.08.2001)

188. DİLERİM SENİN DE BOYNUN BÜKÜLSÜN

Hasid mi edersin sen bana dilber
Düneğin bozulsun evin yıkılsın.
Sen sultanisen bu kulun kemter
Dilerim senin de boynun bükülsün.

Sinemin başına bir yara açtın
Susadın kanıma kanımı içtin
Ya ikrardan döndün ya benden geçtin
Kasap çengeline etin takılsın.

Sararsın gül benzin boynun bükülsün
Evin viran olsun taşın yıkılsın
İnce derde tutul kanın dökülsün
Yatak görme tatlı canın çekilsin.

Yaraların azsın çare bulama
Oğlundan kızından vefa göreme
Tuz biber ektin derin yarama
Bir zalim elinden kanın dökülsün.

Berrakî'yem gitmez gönül gümanı
Serden çıkmaz Erciyes'in dumanı
Davacıyım senden ahir zamanı
Bensiz murat görme canın çekilsin. (17.06.2004)

189. DİLİNDE TEVHİD-İ SÜBHÂN'A GİDER

Bu aşk-ı sevdaya serini veren
Dener ikbalini ihsana gider
Gönül Kâbesine yüzünü sürenn
Dilinde tevhid-i Sübhân'a gider

Hak âdeme vermiş aşk-ı kudreti
Bir zaman zalime etmez minneti
Suretin nakşında görür cenneti
Lisan-ı illada divana gider

Âşıkın mihrabı dostun yüzüdür
Sevgisi sevdası onun sözüdür
Onda mevcut olan Hakk'ın nazıdır
Kelam-ı kudreti Kur'an'a gider

Berrakî'yem düştüm ateş-i aşka
Bu aşkın çilesi lezzeti başka
Biatım Hakk'a sucûdum veçhe
Edeb erkân yolum Hünkâr'a gider

190. DİLİ ŞEKER DUDAKLARI BALLI YÂR

Beni Mecnun gibi aşka düşüren
Gönlümün sevdası ince belli yâr
Yüreğimi kebab edip pişiren
Dili şeker dudakları ballı yâr.

Elleri kınalı ince beli var
Giyinmiş kuşanmış tatlı dili var
Suret-i Züleyha, şirin hali var
Al yanağı çifte gonca güllü yâr.

Bu kadar cevretme naz ile bana
Ezeli aşkım cananım sana
Aşkınla kül oldum, hep yana yana
Hali perişanım, sırma telli yâr.

Berrakî başımda bir sevda yeli
Gözümün cevheri, gönlümün gülü
Haddeden çekilmiş zülfünün teli
Kaşları Zülfikar, gözü selli yâr.

191. DİLLERİM ETTİĞİNİ DER BİRER BİRER

Ölüm gelip mezarıma varınca
Kurtlar vücudumu yer birer birer
Sorgu melekleri sual sorunca
Dillerim ettiğini der birer birer

Mümin kullar cehennemden kurtulur
Münkirlerin günahları tartılır
Ecel gelir göz perdesi yırtılır
Çağırır kabire gel birer birer

Sahip ol kendine gücün yeterse
Ecel haydi deyip ömür biterse
Helal mala insan haram katarsa
Herkesin hakkını ver birer birer

Yar aşkına düştüm aşk ile doldum
Leylasız çöllerde mecnun ben oldum
Bir gonca elinde sarardım soldum
Vefasız halimi gör birer birer

Mazlum Berrakî'm de bir gün ölecek
İnancım var elbet mahşer olacak
Sur ötünce sanma kimse kalacak
O gün hesabını ver birer birer (12.06.1984)

192. DİNLE DOSTUM NE DİYORUM

Anam babam nerde yahu
Bende geldim gidiyorum.
Döner ruz-ü mahşer çarkı
Dinle dostum ne diyorum.

Garip bülbül küskün güle
Hasret çeker konmaz dala
Hep gittiler dönmez yola
İşte sonu bu diyorum.

Yarım işim bitmez derdim
İssız kalır yerim yurdum
Dünyayı bir hayal gördüm
Ömrün sonu bu diyorum.

İlkbaharım hazan geçti
Elvânımı hoyrat biçti
Sel karıştı ırmak taşı
Bütün konu bu diyorum.

Berrakî'yi bekler mezar
Azrail peşimde gezer
Dünya sırrın ahiret bozar
İşte sonuç bu diyorum. (05.03.2006)

193. DİYARDAN DİYARA AŞIRDIN BENİ

Diyarı gurbette gül yüzlü yârim
Hasretinle yaktın pişirdin beni
Bu benim kaderim ah ile zarım
Diyardan diyara aşırdın beni.

Bu cihana geldim lezzet almadım
Çile çektim bir gün bile gülmedim
Viran ömrüm geçti dilşad olmadım
Kan ettin çeşmimi taşırdın beni.

Aşk ile yaralı bağrımın başı
Boncuk boncuk akar gözümün yaşı
Demirden de ağır muhannet taşı
Mansur gibi dara düşürdün beni.

Bir gececik gel yanıma göreyim
Sar kolların muradıma ereyim
Uzat elin bir yadigar vereyim
Kaynattın kabımda coşurdun beni.

Berrakî'yem yârim bir gülü reyhan
Mis gibi kokar açtığı zaman
Ya Rabbim Huri'ye eyledin hayran
Dağıttın aklımı şaşırdın beni.

194. DİYEMEM DİLDİM DİLİM PERİŞAN

Gül yüzlüm derdinden derbeder oldum
Bu aşkın elinden halim perişan
Garip bülbül gibi ne figan kıldım
Diyemem derdimi dilim perişan.

Aşk elinden zaten sinem yaralı
İçimde derlerim sıra sıralı
Eller bana diyor bahtı karalı
Dosttan yana giden yolum perişan

Yar şirinsin bende bir ferhat oldum
Sen benim Leyla'msın amana geldim
Aşkın yara açtı sarardım soldum
Kurudu çiçeğim dalım perişan.

Ben seni severim Hakk'a aşikar
Dosta aşık olan kalmaz günahkar
Cemalin şevkinden hicap eder nar
Ateşe dağladım külüm perişan.

Mazlum Berrakî'yem derde yanarım
Gece gündüz çarhı pervaz dönerim
Yar göğsünden zezem içer kanarım
İniler yüreğim telim perişan. (27.03.1990)

195. DOĞRU DÜRÜST GİDEN YOL GÖREMEDİM

Bu nasıl çileymiş bu nasıl kader
Bir bileni bulup derdim sormadım
Anamdan doğalı tersine gider
Doğru dürüst giden yol göremedim

Ne bir yokuş oldum ne de bir düzüm
Taşlara çarpıyor görmüyor gözüm
Kurmadım bir sofraya bulunmaz tuzum
Susamış insana su veremedim

Doğru çalışanlar elbet yorulmaz
Hakk'ı seven insan kula darılmaz
Kabilem içinde halım sorulmaz
Nedir bunun sırrı ben eremedim

Çekilmiyor dertler çileler acı
Mahşere dek gider bu derdin ucu
Ne el tutar oldum ne de yardımcı
Kanayan yarayı ben saramadım

Meşakkat çoğaldı gurbet bizde
Sılamda kalmadım baharda yazda
Berrakî der kalbim gönlüm hep sizde
Yolum uzak gibi ben varamadım

196.DOLDUR ŞU KADEHİ BİR DAMLA HEM İRFÂN BULMUŞUM

Canım sâkî doldur Şu kadehi yandı bu sinem
Görmez misin sen sahba-i aşkla sekrân olmuşum
Ayağına düştüm tut elimden kan revan didem
Doldur Şu kadehi bir damla hem irfân bulmuşum

Ben ezeli hali harabım cismim yandı kül oldu
Gözyaşlarım çağlar akar ırmak gibi sel oldu
Bülbül gibi bu feryadım her dem ah u zâr oldu
Gedâya merhamet kıl sâkî ben mecnun olmuşum

Canım sâkî sen makbul âlem-i mülk padişahı
Âlem-i vahdetsin gönül hûbanı kerem şahı
Cemalinden cüda kılma aman göster gül mahı
Amentü billahi azim Şükür iman bulmuşum

Der Berrakî sanman içtiğim hem üzüm őiresi
Ente Mutu sırrın bilen âriflerin burası
Gözleri kan revan âşıkların kanar yarası
And olsun aşk içinde hilkatem bir can bulmuşum

197. DOLDURUP NÜŞ İLE İÇEN KALMAMIŞ

Ezelden yapardık tatlı muhabbet
Şimdi ol kadrini bilen kalmamış.
Dost elinden gelir güzel bâdeler
Doldurup nûş ile içen kalmamış.

Herkes akli ile fikrine uymuş
O şahın zikri geride kalmış
Dünyayı yaradan bir ulu olmuş
Gayrı dil kadrini bilen kalmamış.

Yalnız başıma çalarım sazı
Anlıyana hatıra söylerim sözü
Muhabbet aşkıyla gönlümde sızı
El vurup acımı alan kalmamış.

Ariflere turap yüzüm çiğnesin
Cahiller sözümü iyi dinlesin
Muhabbet bilmeyen kulu neylesin
Niyaz bend olacak halı kalmamış.

Muhammed Ali'nin gizli yolları
Gönül bahçesinde açar gülleri
Cemiyet bozuldu dertli dilleri
Göz yaşım silecek eller kalmamış.

Bağlandım karayı çıkardım alım
Yalvarı yalvarı kalmadı halım
Büyükten küçükten silindi yolum
Şimdi yol kadrini bilen kalmamış.

Mazlum Berrakî sen postuna otur
Yaradan aşkıyle müşkülün yetir.
Gönül yaralandı durdurma götür
Şimdi hal hatırın soran kalmamış.

14.09.1990

198. DOSTA DOST OLMANIN ZAMANI GELDİ

Efendim lütfeyle göster yüzünü
Dosta dost olmanın zamanı geldi.
Muhabbet bağının gülün dermeye
Dosta dost olmanın zamanı geldi.

Pir elinden dolu içen mest olur
Ehl-i hakikate giren post olur
Ali Muhammed'i seven dost olur
Dosta dost olmanın zamanı geldi.

Hazretine bağlı bu mücrüm canım
Erenler elinden giyindim donum
Kurban et kapında dökülsün kanım
Dosta dost olmanın zamanı geldi.

Gerçekler yoluna karışmaz hile
Kuş dili söylüyom Süleyman bile
Mürvet bu halimi bildirme ile
Dostra dost olmanın zamanı geldi.

Mazlum Berrakî'yem der gonca gülüm
Ehl-i hakikatta birleşti yolum
Acep niçin böyle çileli kulum
Dosta dost olmanın zamanı geldi.

199. DOSTA MİNDER SER ARKADAŞ

Doğru konuş düşman olma
Tut dilini dur arkadaş
Hatır yıkıp pişman olma
Dosta minder ser arkadaş.

Bakma hercayı sözüne
Lanet münkirin yüzüne
Vuralım aşkın sazına
Orda ne var gör arkadaş.

Taşa tohum ekme bitmez
Riyalı söz yâre yetmez
Metahın beş para etmez
Söze kulak ver arkadaş.

Berrakî'yem sardı merak
Söyleyen hiç, söyleten Hak
Dönde bir kez aynaya bak
Senin gözün kör arkadaş

200.DOSTA YAKIN OLAN CANI NİTSİN RUH-U CANDAN GEÇER

Uyan ey gönül bülbül-ü şeydam Bismillah ile
Dost bağında bağban olan şöhret-i şandan geçer
Aç ağzını muhabbet kıl dost-u Resûlullah ile
Dosta yakın olan canı nitsin ruh-u candan geçer

Aşk bâdesine susayan âşık elin çeker mi?
Acaba dîvâne mi âşıklar dost aşkından geçer mi?
Dosta gönül veren âşık sevdasından geçer mi?
Dost yüzü görenler bilmez ezel-i candan geçer

Âşıklar deli dîvâne mi dost aşkından geçsin
Bahar gelip gül açınca bülbül gülden geçsin
Dost cemâlî Kâbe'mdir ne mümkün gönül vazgeçsin
Bâde-i ikbâl içenler terk-i diyardan geçer

Sevgili yanağından buse alan mest olur
Ay gibi güzeller güzeline vech-i dost olur
Göz alan gönül çalan dilber cilve kast olur
Yâr dudağından buse alan tatlı candan geçer

Aşk bâdesini Elest-ü bi Rabbikum içenler
Bâdenin tadı ile encam-ı candan geçerler
Berrakî'yem din-i İslam Hak yolunu seçenler
Şah Hüseyin-i Kerbelâ olan hem kandan geçer

201. DOST ELİNDEN BADE BİZE AŞK OLDU

Hey Erenler gelin aşk badesi içelim
Dost elinden bade bize aşk oldu
Doldur sakî içip ta ki candan geçelim
Dost elinden bade bize aşk oldu

Gel sakî doldur şarabı kevser içelim
Nûş edip her doluda biz serden geçelim
Aşkî sadıkça irfan meclisi açalım
Dost dilleri ehl-i irfan yol oldu

Gel ey sakî muhabbet dem aşk ile olur
Aşkın muhabbeti daim meşk ile olur
Adem-i mânâda yerin köşk ile olur
Dost dilleri ehl-i irfan bal oldu

Vaiz ne bilsin ki biz içelim biz içelim doluyu
İlm-i zâhir bilmez biz severiz Ali'yi
Ulular ulusu Hacı Bektâş Veli'yi
Dost elinden bade bize bal oldu

Gel ey sakî mey küpü bizim kiblemiz
Tavaf eder secde kılar gideriz
Aşk-ı şevk şarabını dost elinden içeriz
Dost elinden bade bize aşk oldu

Bakıp cemâline her dem hüsnünü buldum
Düştüm aşkın sevdasına kul kurban oldum
Mazlum Berrakî'yim ben sarardım soldum
Dost elinden bade bize aşk oldu (27.07.1984)

202. DOST ELİNE GONCA GÜLÜM VAR MIDIR

Çıkıp baksam Erciyes'in başına
Dost eline gider yolum var mıdır
İraikler garaz bağlar döşüne
Dost eline gonca gülüm var mıdır

Daim Ehl-i Beyt'e bağlıdır başım
Musahip kavlinde buldum kardaşım
Bir aşka tutuldum akar gözyaşım
Derdimi yazmaya elim var mıdır

Gönlümün şehrinde hünkârı buldum
Erenler yolunda fırgatla doldum
Derdime dermanı pirimden sordum
Daha bundan başka dilim var mıdır

Âdem'den beride nice ulular
Nice peygamberler nice Aliler
Benim derdim açman be hey deliler
Uzağa gitmeye hâlim var mıdır

Berrakî inmez fazla derine
Belki dosttan cefa gelir serine
Postunu el kapar otur yerine
Daha bundan üstün alim var mıdır (25.09.1986)

203. DOST GÖNLÜNDE GÖRDÜM ONU

Sığırtmacın sırrı başka
Delik taşda düştüm aşka
Zemzem suyu akmaz dışta
Dost gönlünde gördüm onu.

Kesik başın gizli hali
At kayanın düzgün yolu
Dede bağın eser yeli
Dost gönlünde gördüm onu.

Arzumanım Bektaş Veli
Balım Sultan kızıl deli
Aşınamız kırklar yolu
Dost gönlünde gördüm onu.

Nice gizli yara sardı
Bize edeb erkân kurdu
Kadına eşitlik verdi
Dost gönlünde gördüm onu.

Berrakî'yem dolumuz var
Hak dergahta gülümüz var
Edeb erkân yolumuz var
Dost gönlünde gördüm onu.

204. DOSTLAR SAFA İLE GÖNDERİN BİZİ

Ayrılık zamanı geldi erenler
Dostlar safa ile gönderin bizi
Muhibban kardeşler canlar yarenler
Dostlar safa ile gönderin bizi

Ayrılık ateşi düştü serime
Can-ı dilden yalvarırım pirime
Sizin ısmarladık Gani Kerim'e
Dostlar safa ile gönderin bizi

Hanedan ehlinin gülü bir biter
Gönüller deryadır türlüdür biter
Erenler nutk-ı Hak âleme yeter
Dostlar safa ile gönderin bizi

Âşık olan döner aklı şaşkına
Himmet eylen derdmende düşküne
Hünkâr Hacı Bektaş Veli aşkına
Dostlar safa ile gönderin bizi

Destur verin yüce dağlar gül olsun
Süreğimiz edep erkân yol olsun
Bu Mazlum Berrakî matlubun bulsun
Dostlar safa ile gönderin bizi (20.12.2018)

205. DOST NAZARI VAR İÇİNDE

Erenler bir meclis kurmuş
Şah pazarı var içinde
Hakikatli Hakk'a varmış
Dost nazarı var içinde.

Bir etmişler sözlerini
Kâbe kılmış yüzlerini
Dosta vermiş özlerini
Belgüzarı var içinde.

Cümlesi bir ar kalmamış
Özlerinde zar kalmamış
Cismi yanmış nâr kalmamış
Bir Hünkâr'ı var içinde.

Muhammed'le Ali olmuş
İkisi bir nûrdan gelmiş
Bir gömlekte karar kılmış
Ten turabı var içinde.

Berrakî'yem nazar kıldım
Kapısında sail oldum
Hub cemale mail oldum
Aşk şarabı var içinde. (20.11.2001)

206. DOSTUN CEMALİNİ GÖRSEM DAHA NE

Muhammed Ali'den kalmış ezelden
Dostun cemalini görsem daha ne
Biz himmet almışız gani keremden
Dostun cemalini görsem daha ne.

Bindim sabır atına dağlara çıktım
Kader buymuş dedim boynumu büktüm
Dost elinden nice göz yaşı döktüm
Bir kez cemalini görsem daha ne.

Cemali Muhammed sırrı da Ali
Şu alem içinde oldum bir deli
Hünkar'a bağlıdır bilenin yolu
Bir kez cemalini görsem daha ne.

İsmine kurbanım aşık olduğum
Aşkın diyarında maşuk bulduğum
Cahiller elinden böyle olduğum
Bir kez cemalini görsem daha ne.

Kalmadı budağım kırıldı dalım
Yalvarı yalvarı tükendi halım
Gönlümde oturan yanımda pirim
Bir kez cemalini görsem daha ne.

Varolsun erenler koyunu yaydım
Onlar ile ben bir makama uydum
Muhabbet balların yedimde doydum
Bir kez cemalini görsem daha ne.

Bu aciz gönlümün bitmiyor zârı

Yaradan Allah'ım biliyor vârı
Yalvar yaradana edersin kârı
Bir kez cemalini görsem daha ne.

Mazlum Berrakî'yem gülmedi yüzüm
Şu aleme turap ol benim yüzüm
Aşkım Hacı Bektaş hey iki gözün
Bir kez cemalini görsem daha ne. (14.09.1990)

207. DÖKER GÖZYAŞINI ÇAĞLAR BİR GELİN

Eşini yitirmiş bir ceylan gibi
Elleri koynunda ağlar bir gelin
Gözünün yaşları bir ceylan gibi
Döker gözyaşını çağlar bir gelin

Döver dizlerini yolar saçını
Neyise günahı bilmem suçunu
Meri keklik gibi çekmiş gözünü
Kırılmış kanadı ağlar bir gelin

Yavrunun gözünden kanlı yaş aktı
Bağrımın başına yıldırım çaktı
Dağladı sinemi ateşe yaktı
Serimi ateşe dağlar bir gelin

Berrakî'yem der ki ne zaman güldüm
Ömür vadisinde yoruldu öldüm
Acep bu dünyaya ben niye geldim
Başına karayı bağlar bir gelin (10.01.2019)

208. DÖRT KAPI KIRK MAKAM YOLUMUZ BİZİM

Softa bizi dünya tamahı sanma
Şaraben tahuren dolumuz bizim
Zahitsin zahiri seyredip kanma
Dört kapı kırk makam yolumuz bizim.

Dört kapının, kırk makamın eriyiz
Üç sünnetin, yedi farzın piriyiz
Hak yolunun Mansur gibi darıyız
Hakikat içinde halimiz bizim.

Kırklar meclisinde kaynadık coştuk
Yükümüz cevahir alana açtık
Engür badesini sakiden içtik
Sebal mesanidir balımız bizim.

Berrakî'yem sözüm inceden ince
Arif olan ibret eyler halince
Arşü kürsi levhü söyler dilince
Âşıklara üstat telimiz bizim.

209. DÖRT KİTAP İÇİNDE SÜBHAN ALİ'DİR

Yerde gökte arşta kürste sır olan
Kandilde Miraç'ta rahman Ali'dir.
Odur her zerrede nişan var olan
Dört kitap içinde sübhân Ali'dir.

Ervah-ı ezelde beli imânım
Levh-i elest ile ahir zamanım
Şeksiz şüphesiz ki yoktur gümanım
Ahsen-i takvime ferman Ali'dir.

Bir gün doğdu Muhammed'in nurundan
El bağladım inemedim dârından
Var eyledi habibini varından
Hatem-ül enbiyâ zişan Ali'dir.

Ev edrikni okur onun kulları
La feda illa Ali der dilleri
Dört kapı kırk makam gerçek yolları
Evvel ahir külli devran Ali'dir

Mazlum Berrakî'yem düştüm peşine
Ne gelirse senden gelir başıma
Bunca aşkı yığdın benim döşüme
Zebur, Tevrat, İncil, Kur'an Ali'dir. (27.04.1987)

210. DÖRT MEVSİMİN KARAKIŞ OLSUN SENİN

Ne dedim gücendin vefasız böyle?
Umarım bir derdin beş olsun senin
Gönlüm tutsağındır sal azad eyle
Dört mevsimin karakış olsun senin.

Bakışın fitneler salar cihana
Hüsnü güzelliğin kasteder cana
Kirpiğin sinemi boyadı kana
Talan olsun yurdun düş olsun senin.

Bir buse vermen gül yanağından
Eğilip öpmedim bal dudağından
Bir gonca dermedim göğsün bağından
Merhametsiz bağrın taş olsun senin.

Nice cefa çektim senin yüzünden
Kan yaş revan olsun iki gözünden
Ahde vefa yok mu döndün sözünden
Evin barkın viran, boş olsun senin.

Bu Berrâki ahd ü peymane kuldur
Ahdımdan dönersem vur beni öldür
Bir ömür bekledim, bir nice yıldır
Her zaman gözlerin yaş olsun senin.

211. DURGUN AKAN AYA BENZER

Yarım senin Şu kaşların
Ok atacak yaya benzer.
Damla damla gözyaşlarım
Durgun akan aya benzer.

Gzn zll kirpik oktur
Sinen kardan sütten aktır
Dilin Şeker yüzün pâktır
Gamzen Elif b'ya benzer.

İnce belin selvi boyun
Tatlı dilin melek huyun
Züleyha'dan gelir soyun
Ggsn ak minaya benzer.

Berrakî'ye verir elem
Bu ggsme basar kadem
Gören der Allah'u lem
Yüzün Őahzadeye benzer. (29.03.2004)

212. DÜNYA DEĞER TELİN DİLBER

Bu gün canan seyre çıkmış
Kerem eyle salın dilber
Siyah kekül yana yıkmış
Dünya değer telin dilber.

Bana melil mahzun bakma
Yüreğimi nara yakma
Al yanağa döğme yapma
Senin gamzen gülün dilber.

Adın dillerde dolaşır
Fazlına kemâl yaraşır
Sana bakan göz kamaşır
Sar boynuma kolun dilber.

Adın Huri melek huyun
Can yakıyor selvi boyun
Aslın Türkmen, aslı soyun
Sarsam ince belin dilber

Gel sevdiğim benden kaçma
Nazar değer göğsün açma
Sakın ola benden geçme
Bu Berrakî kulun dilber.

213. DÜNYAYI BAŞIMA DAR ETTİN FELEK

Acep seni kime etsem şikâyet
Yaktın bu sinemi nâr ettin felek
Koymadın halime ikbal-i gayret
Dünyayı başıma dar ettin felek

Güreş tuttum çelme vurdun yatırdın
Dağ oldun üstüme çöktün oturdun
Sefaletle beni yedin bitirdin
Tükettin ömrümü zâr ettin felek

Borcum yok ki sana borcum ödeyim
Varlık yok ki sana adak adayım
Ben senin elinden nere gideyim
Dem be dem canıma kâr ettin felek

Haldan bilmen viranemde yatırman
Elim tutup bir tabibe götürmen
Muhannetsin hiçbir işim bitirmen
Yaktın ciğerimi kor ettin felek

Berrakî'yem bir murada yetmedim
Şad olup ta yâr bağında ötmedim
Saray bilmem, kuş tüyünde yatmadım
Sıcak yatağımı kar ettin felek

214. DÜŞÜNMEZ ÇEVREYİ REZALETİ VAR

Sanat etmiş sokaklarda gezmeyi
Sanki bu gezmeden ticareti var.
Huy etmiş kendine yalan düzmeyi
Düşünmez çevreyi rezaleti var.

Akşam inek sağar elinde helke
Sabah sığır sürer sen hemen bekle
Baba evi kâbe komşular tekke
Sayısı belirsiz ziyareti var.

Hamur yoğurur elleri kârsız
Dedimde gülüyor utanmaz arsız
Darılsam çevrede derlerki soysuz
Kavganın çevreye rezaleti var.

Şu kadınlar dedi kodu sımşarı
Bu dedi kodunun nerdedir kârı
Avcunun içinde bir köyün sırrı
Anlında yazılı tü lâneti var.

Avcunun içinde batıyla doğu
Bilmem neden toplar bu kadar kovu
Arı kovanı gibi işliyor evi
Berrakî sözünde isabeti var. (30.08.2004)

215. EBCED HESABI İLE BİLMEZ YERİNİ

Sakallı softalar yarım mollalar
Yüzün yıkar arıdamaz kirini
Rüşvet ile muska yazar imzalar
Ebced hesabı ile bilmez yerini

Münafıklar her gün biraz azıyor
Kıyıda köşede sinsî geziyor
Hay huy çekip niyyetini bozuyor
Sürünür yerlerde bulmaz kârini

Kibir ile sağa sola bakınır
Haram yiyip sığınamaz tıkınır
Tamah öfke gıybet yapar yakınır
Elde arar görmez kendi körünü

Delalete düşüp yoldan sapanlar
İlimsiz irfansız Hak'tan kopanlar
Cemale küfredip puta tapanlar
Cehennemlik kendi yakar nârını

Riya ile hasit dolu işleri
Bir gerçeğe bağlı deyil başları
Berrakî der haram kaynar aşları
E.hl-i irfan bilir anlar varını (07.08.1991)

216. ECELİN YÜZÜNÜ GÖRÜR GİBİYİM

Artık ömrüm geçti gelecek değil
Bu yolun sonuna varır gibiyim.
Gözyaşım hüznü silecek değil
Ecelin yüzünü görür gibiyim.

Ayağım çukurda canım hay hayda
İğne ilaç artık etmiyor fayda
Şehirde yaşarım mezarım köyde
Cesedim toprakta çürür gibiyim.

Solgundur güllerim açılmaz oldu
Döküldü yaprağım sarardı soldu
Dilimin şerbeti içilmez oldu
Vücudum ateşte esir gibiyim.

Basamak tükendi boşluğa düştüm
Simsiyah saçlarım ağardı şaştım
Didindim çırpındım sağ, sola koştum
Ayağım çukurda yürür gibiyim.

Mazlum Berrakî'yi durur mu sandın
Gerçek er toprakta çürür mü sandın
Şu benim vücudum erir mi sandın
Ebedi mumyalı durur gibiyim. (15.08.2001)

217. EDEB İLE ERKÂN HAL OLMAYINCA

Her talip bu yola beli diyemez
Mürşid meydanında el olmayınca.
Fehmedip kendini özün yuyamaz
Edeb ile erkân hal olmayınca

Hatmi peygamberi Ali'yi bilmez
Kırılmış yuları nesihat almaz
Arıdıp kalbinin kirini silmez
Haramdır lokması bal olmayınca.

Kamiller kemali serinde saklar
Arifler huzurda gönülü paklar
Cahiller günahı boynuna yükler
Tartamaz kendini kul olmayınca.

Münafık ne bilir namus arını
Arar da bulamaz kendi yarını
Aşık olan çeker aşkın narını
Ağlatır bülbülü gül olmayınca

Berrakî mürşide müşkülün danış
Hünkâr meydanında ölçülü konuş
Güneş misalidir olur mu dönüş
Hak'tan hitap gelip kül olmayınca.

218. EHL-İ HAKİKATİN ÜRYANIYIZ BİZ

Terkettik dünyayı zevkinden geçyi
Hakikat şehrinin mihmanıyız biz
Çok şükür Hak'la batıl'ı seçtik
Ehl-i hakikatin üryanıyız biz.

Dosta aşık olduk nadan sevmeyiz
Çok şükür kimsenin hakkın yemeyiz
Zalı Rüstem'e boyun eğmeyiz
Çünkü bu cihanın sultanıyız biz.

Arı gibi tat yaparız balından
Haberdarız evliyanın halından
Ayrılmayız gerçeklerin yolundan
Dosta giden yolun kervanıyız biz

Yar bulunmaz aramakla cihanda
Sakla sırrın faş eyleme bu handa
Var bir amel kazan sen bu cihanda
Daim baki değil tüm faniyiz biz.

Mazlum Berrakî'yem vechinde bulduk
Külli şeyin halli tamaşa kıldık
Mürşid-i kâminden dersimiz aldık
Vahdet âleminin kurbanıyız biz. (06.01.1990)

219. EHL-İ KÂMİLLERE DEMHANEYİM BEN

Gam gasavet sardı dört bir yanımı
Meşakkatım çoktur gamhaneyim ben.
Hakkın dergahından giydim donumu
Ehl-i kâmillere demhaneyim ben.

Çok güzeller gördüm sararmış solmuş
Nasibi, kısmeti yarıda kalmış
Bir meclise vardım cübüşe gelmiş
Aşk-ı sadıklara meyhaneyim ben.

Kainata bir göz ile bakarım
Yar yolunda bu sinemi yakarım
Damla damla bir baraja akarım
Gönül pazarında kârhaneyim ben.

Berrakî'yem dosta uğradı yolum
Yar ile sohbetle bülbüldür dilim
Âşıkım ailesi tükenmez gülüm
Cahil cüheraya dersaneyim ben. (06.09.2003)

220. ELA GÖZLÜ YAR İSTERİM

Yüreğime ateş düştü
Söndürmeye kar isterim.
Sevda yeli baştan aştı
Ela gözlü yar isterim.

Viran oldu bahçe bağım
Yandı gitti gönül dağım
Geldi geçti gençlik çağım
Gel de benden sor isterim.

Tabip bana ilaç vermez
Yaram kanar melhem sürmez
İçim yara bakıp görmez
Bu yaramı sar isterim.

Berrakî âşıkım güle
Ömür boyu çektim çile
Didem yaşı döndü sele
Yar halimi gör isterim.

221. EL ATIP CANIMA KIYANIM GELSİN

Bin derdim var birin veremem zaya
Beni bu hallere koyanım gelsin.
Taksim-i livada yazılmış paya
El atıp canıma kıyanım gelsin.

Ferağat gelmedim aşkı sevdadan.
Bir vefa görmedim gerçi leyladan
Kısmetim bekleri Gani Mevla'dan
Çağırmadan bakıp duyanım gelsin.

Böyledir feleğin bize oyunu
Dokundukça kırar gönül yayını
Bağcaksız gezdirir deli koyunu
Sürüyü peşinde yayanım gelsin.

Muhabbet rahının gülleri solmaz
Çağırırım bağban halimden bilmez
Aşkî sadık olup yüzüme gülmez
Halime dilime uyanım gelsin

Çobandır sürüyü önünde yayan
Seherde koyunun südüne doyan
Dünya cübbesini sırtından soyan
Alını şalını soyanım gelsin

Mazlum Berrakî'yim taktir Ali'den
İkrar iman olduk kalu beliden
Biz himmet almışız Bektaş Veli'den
Kendi cenazesin yuyanım gelsin. (31.05.1989)

222. ELEMAN KAPINA MÜRVET GELDİM

Ya ilahi benim günahım çoktur
Eleman kapına mürvete geldim
Medet senden yekta mürvet kânisin
Eleman kapına mürvete geldim

Hâkk'ı bilen sücûd kılar Hüdâ'sın
Tenzil olan bulur tev'il binasın
Muhammed Ali'nin alır rızasın
Eleman kapına mürvete geldim

Can gözü açınca canın yüzüne
Hasan, Hüseyin'in düştüm izine
Zeynel'in Bakır'ın uydum sözüne
Eleman kapına mürvete geldim

Cafer rehnûmadır yolun serveri
Kâzım, Rıza, Takî, Nakî perveri
Hasan Ali Askeri kutlu gevheri
Eleman kapına mürvete geldim

Mazlum Berrakî der rahim-i rahman
Ahir zaman Mehdi zuhuru pinhan
Evlad-ı Resûl'den tutarım derman
Eleman kapına mürvete geldim (03.09.1993)

223. ELEST MECLİSİNİN SEKRÂNESİYİM

İçip aşk meyini mestane oldum
Elest kadehinin sekrânesiyim
Görüp Rahman yüzün Bezm-i ezelde
Elest meclisinin sekrânesiyim.

Bir günüm geçirmem neşesiz meysiz
Bir anı kaçırmam semasız neysiz
Bir perva yaşarım ağasız, beysiz
Mansur meydanının merdanesiyim.

Yar elinde içtim buz gibi dolu
Mabud-u celalin kuluyum kulu
Mesti seyran ettim sahrayı çölü
Mecnun'un Leyla'nın efsanesiyim.

Bade-i aşk ile derdmen gezdim
Sevda denizinde yelkensiz yüzdüm
Kudret kovanının balını süzdüm
Ehli âşıkların meyhanesiyim.

Beni mestan etti bir şah-i hüban
Ak gerdandan zenzem eyledi ihsan
Yüzünde dönüyor bu çarh-ı devran
Bir zülfü siyahın hayranesiyim.

Berrakî'yem beni yakıp yandıran
Aşkın şarabını sunup kandıran
Odur benim kiblem, yönüm döndüren
Bir huri meleğin divanesiyim.

224. EL VURUP KANATMAN GİZLİ YARAMI

Mekânım mı senin Bağdat Kerbela
El vurup kanatman gizli yaramı
Bu nasıl tecelli derde müptela
El vurup kanatman gizli yaramı

Yaram azdı melhem eyliyemedim
Necef deryasını boyluyamadım
Ellerin yanında söylüyemedim
El vurup kanatman gizli yaramı

Gönül kuşum cevlan eder bu demde
Bir günüm azapta bir günüm gamda
Vücudum cellatda boynum urğanda
El vurup kanatman gizli yaramı

Urfada Halil'e bir nida geldi
Nemrud'un ateşi gülüstan oldu
Musa'dan İsa'ya mucizât kaldı
El vurup kanatman gizli yaramı

Musul'da Yunus'un kısmetin veren
Sır olup balığın karnına giren
Mahrun kalmaz dergahına yüz süren
El vurup kanatman gizli yaramı

Bağdad'ın içinde kana bulandı
Nemli nemli şu gözlerim sulandı
Aşk ehl-i mümin gama belendi
El vurup kanatman gizli yaramı

Mazlum Berrakî'yim günahım çoktur

Kerimsin Hüseyin bir ismin haktr
Benim senden gayrı bir kapım yoktur
El vurup kanatman gizli yaramı (14.04.1991)

225. EMANETİ PİRİM HACI BEKTAŞ'A

Yavrumu gönderdim Siirt eline
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a
Hiç zeval verir mi Hünkâr kuluna?
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Çakır dikenli mi Siirt'in yolu?
Çağırırım sana yetiş ya Ali
Gayretin çektiğim Bektaşî Veli
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Yavrumu korusun kadir Mevlası
Aklımdan çıkmıyor oğul sevdası
Kekik reyhan kokan Siirt yaylası
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Yavrumun yüreği ateşli közlü
Dili muhabbeti nevcivan sözlü
Gönderdim katına baharlı yazlı
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Düşman rahat vermez çatışır m'ola?
Darda Balım Sultan yetişir m'ola?
Şu garip gönlüm de yatışır m'ola?
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Yavrumun alnında siyahça beni

Ufacık acıya dayanmaz teni
Deliye dönderdi sevdası beni
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Yavrumun acısı büktü belimi
Eğdi kametimi kırdı kolumu
Lâl eti ağzımda tatlı dilimi
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Yüreğim yaralı dinmiyor acım
Nefsimden öteye yetmiyor gücüm
Uçurdum yavruyu yıkıldı tacım
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Hak erenler uğratmasın belaya
Sağ salim de dönüp gelsin sılaya
Saadet dolar guzum gelse yuvaya
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Bî-çâre anası yoluna bakar
Ah eder gözünden yaşları akar
Kuzum reyhan gibi burnumda tüter
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Deli poyraz gibi çılğın eseyim
Kaderim böyleymiş kime küseyim
Oğlum gelsin çifte kurban keseyim
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Gel gönül üzülme bu günler geçer
Ölen şehid kalan gazilik seçer
Vatanım milletim sağolsun yeter
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Anlıma yazılmış derdi çekerim
Yalvarırım sana boyun bükerim
Gözlerimden acı sular dökerim
Emaneti pîrim Hacı Bektâş'a

Abdal Musa sırrın bilenler bilir
Katına varanlar nasibin alır
Bu aşkın ateşi yürekten gelir
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Ben asker eyledim görpe kuzumu
Eşe dosta bildiremem sızımı
Bağrıma basarak dertli sazımı
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a

Mazlum Berrakî'yem pek naçar kaldım
Küçücük oğlumu askere saldım
Ol Gani Kerim'e münacâat kıldım
Emaneti pîrim Hacı Bektaş'a. (22.05.1989)

226. EMSALİ BULUNMAZ HÜBAN İÇİNDE

Acep misli var mı benim yârimin
Arap'da, Acem'de, Çin'de, Maçin'de
Bana hediyesi Gani Kerem'in
Emsali bulunmaz hüban içinde.

Benim dudu dilli şah-ı hübanım
Gönül sarayım da mahbub sultanım
Bağlandım bendine kurbandır canım
Bulunmaz emsali cihan içinde.

Ben yâre meftunum sevdası serde
Gönül viran oldum çaresi yârde
Muradı Allah'tan, hikmeti pirde
Her türlü dertlere derman içinde.

Mazlum Berrakî'yem bulmuşum yâri
İçerime koydu ateşi narı
Gezer çiçek çiçek bal yapar arı
Firdevs bahçesinde seyran içinde.

227. ENE'L-HAKK ÇAĞIRIR SAZIMIZ BİZİM

Niyaz ehlindeniz Hak dergâhında
Zümre-i fakırdır nazımız bizim
İkrara bend olduk dost meydanında
Ene'l-Hakk çağırır sazımız bizim.

Hakk'ın dergâhında er oğlu eriz
Ehl-i kâmilleriz tevsir-i piriz
Muhammed Ali'nin bendeleriyiz
Tanrıyı teşbihdir razımız bizim.

Surette âdemiz güruhda Naci
Âdem cemalinde yaptık mihracı
Gönül Kâbe'sinde olmuşuz hacı
Elest-ü bezminde yazımız bizim.

Şükürler olsun Ehl-i Beyt'e bendeyiz
Ehl-i irfan canlar ile cemdeyiz
Katremiz ummanda saki demeyiz
Birimiz binimiz azımız bizim.

Berrakî'yem vardık erenler zâtı
Cemalinde gördük ism ü sıfatı
Bir sakiden içtik ab-u hayatı
Ahdına vefadır sözümüz bizim.

228. ERENLER GÖNÜL VERMİŞ OLSAYDIN

Ey softa sen bize böhtan etmezdin
İrfan meclisine girmiş olsaydın.
Aklın başta olsa taşra gitmezdin
Erenlere gönül vermiş olsaydın.

Sen seni bilseydin kusur görmezdin
İblis'e bendolup meyil vermezdin
Goncayı bırakıp harı dermezdin
Hakikat gülünü dermiş olsaydın.

Gerçek yolcu olsan yürür durmazdın
Kimseyi incitmez gönül kırmazdın
Hak birdedir ikiliğe ermezdin
Dervişlik şalını giymiş olsaydın.

Tanrıyı yansıtır insanın yüzü
Kubbe-yi nihândır sohbeti sözü
Yürekten severdin çalınan sazı
Âşık Berrakî'yi görmüş olsaydın. (24.08.1997)

229. ERİDİ YÜREĞİM VAH ÇEKE ÇEKE

Ağardı saçlarım belim büküldü
Tükendi şu ömrüm ah çeke çeke
Yüzlerim buruştu dişim döküldü
Eridi yüreğim vah çeke çeke.

Kaderin elinden sinem yaralı
Talihim, tecellim, bahtım karalı
Ciğer pare pare derdim sıralı
Kalmadı mecalim of çeke çeke.

Bu mihnet ızdırap daralttı beni
Yaktı içerimi kararttı beni
Sarıçiğdem gibi sararttı beni
Tükettim ömrümü püf çeke çeke.

Berrakî alıştım mihnet çekmeye
Gece gündüz gözyaşını dökmeye
Bu cevır ü cefaya boyun bükmeye
Kisb ü kâr eyledik pof çeke çeke.

230. ESARET ELİNDEN DİLLER PERİŞAN

Yardan ayrı düştüm mecnun gezerim
Gönül sevdalanmış çöller perişan
Aşkın deryasına düştüm yüzerim
Esaret elinden diller perişan

Felek darbe vurdu büküldü belim
Bağladım karayı döküldü alım
Açılmadan soldu sarardı gülüm
Düşer sahralara güller perişan

Bindim aşk atına yularsız gemsiz
Gezerim sahrada gaygısız gamsız
Ölsem de dünyada duramam demsiz
Terk etmez işreti kullar perişan

Aşkî eleminle arttıkça zarım
Bir sönmez ateş ki tükenmez narım
Hazana ermekte gül ile harım
Arısız çiçeksiz ballar perişan

Mazlum Berrakî'yem yandıkça yandım
Sine çak oldum döndükçe döndüm
Aldım hayalini karşıma söndüm
Sazımda sızlayan teller perişan (27.07.1989)

231. ESER ACI POYRAZ İNDİRİR BİRGÜN

Varacağım yakın günde yoldayım
Senin için gasavette gamdayım
Serçe gibi bir incecik daldayım
Eser acı poyraz indirir birgün.

Bu ne güzellik de nazlı yar sende
Afet-i ateşin sönmüyor tende
Mecâl mi bıraktı bu sevda bende
Umarım senide yandırır birgün.

Bu gönlümün ışık tutan güneşi
Dünyada bulunmaz emsâli eşi
Körükler bağrımda yanan ateşi
Mevlâm sabır veri söndürür birgün.

Berrakî'yem sevdalandım yar sana
Umut ver ki kıymayayım ben cana
Dert üstüne dert eyleme sen bana
Senin sevdan beni öldürür birgün. (06.10.1998)

232. ESİRİP YÜREKTEN TAŞTIM BU GECE

Dostun Hayalinden bir dolu içtim
Aşk-ı Mevla'dayım coştum bu gece
Haki türap oldum serimden geçtim
Esirip yürekten taşım bu gece

Hünkâr dergâhına doğruca vardım
El bağladım pirin darına durdum
İnip göv eşiğe yüzümü sürdüm
On iki erkânı açtım bu gece

Yüreğim dertlidir yanar kavrulur
Ateşi bağrında döner çevrilir
Sevdası başımda taşar savrulur
Arınıp sıratı geçtim bu gece

Sinemde bülbüller aman ne hoşum
Sevdaya düşeli bende bir hoşum
Dolum ab-ı hayat gerçek sarhoşum
Dost elinden dolu içtim bu gece

Berrakî sefildir perişan gezer
Korkmaz günahından gülüşân gezer
Arif meydanında eyledim pazar
Hakikât içinde piştım bu gece (25.05.1987)

233. ESİR MİYİM YAHU BOYUN BÜKERİM

Tufan vurdu soldu gonca güllerim
Anamdan doğal çile çekerim.
Birgün kurtulamam halkın dilinden
Esir miyim yahu boyun bükerim.

Gün olur felekten zehir içerim
Dünya konak yeri konar göçerim
Girer dost bağına serden geçerim
Ah eder gözümünden yaşlar dökerim.

Derd-i derûnumu sormayın bana
Kerbelâ kanından yakındım kına
Kara günde girdim her dondan dona
Varıp şah kapısına boyun bükerim.

Dünyanın sitemi yağdı başıma
Aşkın mızrağını vurdu döşüme
Bırakmaz Ezrail düştü peşime
Bir can borcum vardır gelsin öderim.

Mazlum Berrakî'ye der destur verilse
Feleğin tufanı gözle görülse
Ecelin yarası elle sarılsa
Bu faniye gelir gelir gideri. (19.02.2007)

234. EŞİĞİNE CAN BAŞ KURBAN SENİNDİR

Medet mürvet dedim kapına geldim
Hû Allah! Eyvallah! Mihman senindir.
Evliyalar Kutb-u velisin bildim
EŞİĞİNE can baş kurban senindir.

Göv eşİĞİN Kâbe'm sürdüm yüzümü
Zemzemle pak eyledim özümü
Destur verip açtın gönül gözümü
Her türlü dertlere derman senindir.

Lütfuna sığındım âmâna geldim
Sen keremler kânı hâkimsin bildim
Affına sığındım penahım buldum
Ol kutb-ül aktabsın devran senindir.

Güvercin donunda semada uçan
Firdevs bahçesinden kokular saçan
Müşkilde kalana kapılar açan
Mağripten maşrıka seyran senindir.

Mazlum Berrakî mürşidim buldum
Vardın makamına kölesi oldum
Cezbe-i aşk ile sarardım soldum
İlimden gidilen irfan senindir.

235. EŞİĞİNE YÜZÜM SÜRDÜM UYANDIM

Bir seher vaktinde gaflet anında
Pirin cemalini gördüm uyandım
Erenler bezminde Hünkâr ceminde
EŞİĞİNE yüzüm sürdüm uyandım.

Âşıklar, sadıklar birlik kurdular
Edep, erkân olup teşbih kıldılar
Üçayak üzeri beni aldılar
Vardım peymançeye durdum uyandım.

Erenler oturmuş kendi postunda
El ele, el Hakk'a, eli dostunda
Halik'ten verilmiş ferman destinde
Bu yeşil fermana erdim uyandım.

Arındı bedenim ettim ibadet
İkrar iman ile kıldım iradet
Okuduk Furkan'ı ayet ve ayet
Varlığım meydana serdim uyandım.

İsm-i zatım Mazlum Berrak yazdılar
Erittiler bir potadan süzdüler
Hallettiler kemiklerim düzdüler
Canımı canana verdim uyandım.

236. EVLAD-I RESUL'DEN ELİN OLMALI

Bektaşî Veli'yi bilmek istersen
Dört kapı kırk makam yolun olmalı
Mürüvvet kandilin yakmak istersen
Evlad-ı Resul'den elin olmalı

Nefsini öldürüp kemale ersen
Musahîp kavlinde erkâna girsen
Mürşit meydanında ikrârın versen
Dost Bağında açar gülün olmalı

Nefsin benliğini öldüre bilsen
Gönlün güneşini yandıra bilsen
Yangın yüreğini kandıra bilsen
İki gözden çağlar selin olmalı

Beyhude doldurma bade tasını
Gönül pazarında arıt pasını
Muhammed Ali'nin duysan sesini
Yedi ehli irfan halin olmalı

Mazlum Berrakî'yem fedadır canım
Lütfuna sığındım gani Hünkâr'ım
Günahım bağışla ulu sultanım
Murada ermeğe kulun olmalı (06.07.1983)

237. EVLİYA'DAN YOLA DÜŞÜN TURNALAR

Kalkın turnam kalkın Beşkız dağından
Çifte çağallardan aşın turnalar.
Otluk kayasından güllük bağından
Evliya'dan yola düşün turnalar.

Killi Baba kulu şahlar şahının
Gözü büyük yasın çeker ahunun
Her dem meftunuyun onun mahının
Çin kuyudan dolun taşın turnalar.

Abdal hüyüğünde çıplak Ali'miz
Hidâyet Mevlâ'dan açar gülümüz
Kersen gediğinden geçer yolumuz
Yircedende bir su için turnalar

Çakır Ahmet yüksek inmen ovaya
Gediğin beleni benzer hümâ'ya
Çırpını çırpını çıkın semaya
Çok gözden sualsiz geçin turnalar.

Ben vuruldum cemalinin nuruna
Özüm çektim Mazlum Abdal darına
Eremedim ben onların sırrına
Çırpının meydanı açın turnalar.

Horasan erine niyaz eyleyin
İncitmen gönlümü selâm söyleyin
Seyfenin gölünde umman boylayın
Ordan da sessiz geçin turnalar.

Avcı inmiş Tapanlının önüne

Selâm söylen Sarıdaş'ın düzüne
Kıyam edin Saraya'nın sazına
Karavak'tan sessiz geçin turnalar.

Akıl ermez çinkuyunun işine
Sakın düşmen elalemin peşine
Gafil konman çeşmiyordun başına
İyiye kötüyü seçin turnalar.

Kör pınardan geçin ören yerine
Şarlak kayada düşmen şahin zarına
Kızıl gerişin kaygı çeken pirine
Yiğidin derdini açın turnalar.

Gönül bahar ister taze gül gibi
Sinem feryad eyler bir bülbül gibi
Gözüm çağlar boz bulanık sel gibi
Toplayın tarağı göçün turnalar.

Mecliste yeri yok yüzü karanın
Melhemi bulunmaz azgın yaranın
Kulu kurbanıyım hatır soranın
Kötünün yanından kaçın turnalar.

Saca'da karıştı koyun kuzuya
Karoyun'dan uğran kara yazıya
Sefil Berrakî'm pirim gaziye
Varınca dolusun için turnalar (08.05.1988)

238. EZBER ETMEK İSTER GÖNÜL

Gönül benden neler soran
Gel görüşek birem birem
İncil Tevrat Zebur Kur'an
Ezber etmek ister gönül

Çalış ara bul genç yaşda
Yıldızda ayda güneşde
Kırklar ile şol mahşerde
Engür içmek ister gönül

Yusuf ağlar kuyu ile
Yunur sabur suyu ile
Ehl-i Beyt soyu ile
Konup göçmek ister gönül

Gönül düşme boş feryada
Yer yok bize bu dünyada
Cebrail ile bir semada
Durmaz uçmak ister gönül

İşim gücüm var minnetle
Kâmil ile bir sohbetle
İsâ Mûsa Muhammed ile
Candan geçmek ister gönül

Berrakî'nin hayalinden
Neler geçer bu gönlünden
Hacı Bektaş Pir elinden
Dolu içmek ister gönül

239. FEHME DEN MİR AÇ'IN SÖZÜNÜ SÖYLER

Bu yolu erkânı kırklar kurdular
Herkes amelini özünü söyler
Muallahda nice bin yıl durdular
Fehmeden Miraç'ın sözünü söyler

Kırklar da ezel sara vardılar
Hakikat şehrine bina kurdular
Ali'nin önünde dara durdular
Cebrail Habib'e tezini söyler

Muhammed aşk ile kaynadı coştı
İmamlar nikabın orada açtı
Ali'nin şevlesi cihana düştü
Perdeler refnoldu yüzünü söyler

Kırkların ceminde kandiller yandı
Bir engür ezdiler cümlesi kandı
Üryan büryan oldu hep samah döndü
Âşıklar maşuğun nazını söyler

Mazlum Berrakî'yem Mürvet Ali'den
İkrara kadimiz kalü beliden
Biz himmet almışız Bektaş Veli'den
Her bülbül baharın yazını söyler

240. FELEK ÇALDI TAŞTAN TAŞA

Yaşım geldi elli beşe
Yaşar isen haydi yaşa.
Elim varmaz hiçbir işe
Felek çaldı taştan taşa.

Kar yağdı bak saçlarıma
Beyaz çaldı kaşlarıma
Akıl ermez işlerime
İnsan değil bunlar hâşâ.

Kulaklarım duymaz sesi
Artık gönlüm çekmez yası
Bir elimde ağı taşı
Kahbe felek çöktü döşe.

Dizim tutmaz gözüm görmez
Bu hesaba aklım ermez
Çağırırım gençlik gelmez
İhtiyarlık düştü peşe.

Ey Berrakî'm benden yorgun
Geçen yıllar sanki darğın
Sevdiğime gönlüm kırğın
Söz geçer mi kara taşa (18.02.1999)

241. FERİM SARHOŞ FERMAN SARHOŞ

Bugün canan bade sundu
Derdim sarhoş derman sarhoş
Mest eyledi başım döndü
Ferim sarhoş ferman sarhoş.

Yar sevdası aklım aldı
Mecnun etti çöle saldı
Yüreğimde nâle kaldı
Serim sarhoş seyran sarhoş.

Firkat ile düştüm zara
Azalarım yandı nara
Sinem pürsüz içim yara
Derim sarhoş devran sarhoş.

Berrakî'yem ismim Ali
Yar sevdası etti deli
Zat-ı melek kendi huri
Yârim sarhoş yaran sarhoş.

242. FERMUARI VAR HER YANINDA

Emeksiz bir çanta buldum
Bakınca şaştım önünde
Kimin diye fikre daldım
Fermuarı var her yanında

İçimize dehşet düştü
Ayağıma taşlar kaçtı
Bu bir alamet işte
Geldi çantanın donunda

Yapmadık ki alış veriş
Başa gelsin böyle bir iş
Hayal midir yoksa ki düş
Ne var bunun zanında

Horantayla karar verdik
Fermuarına eller sürdük
Açtık bir de giysi gördük
Resmi dosya var yanında

Ne var ki açtık hacedik
Dilekçeyi inceledik
Kusur ettik bocaladık
Adres bulduk en sonunda

Dedik derviş dağarcığı
Mestyledi umarcığı
Şimdi yedik şamarcığı
Geldi Ezrail donunda

Çoban yüzüm kara etme

Unutmuşuz kusur etme
Gel sűrűyű beleř gűtme
Kılıç durmuyor kınında

İnceledim mukuf oldum
İçinde adresi buldum
Nerden geldi tacı kaldım
Alıp da geldim anında

Berrakî'yim ibret aldım
Bu oyna şaştım kaldım
Aman műrvet sana geldim
Cűrműm erenler önűnde (24.09.1990)

243. GAFUR RAHİMSİN PENAHİM

Bir gerçeğe bende oldum
Okundu bezm-i ervahım
Derdime dermanı buldum
Gafur rahimsin penahım.

Rahber belimi bağladı
Kulama telkin söyledi
Dört kapıya dar eyledi
Arşa çıktı cümle ahım.

Rahber Mürşide götürdü
Dar-ı mansuru getirdi
Edep erkâna yatırdı
Arındı kırım günahım.

Ölmeden mahşeri gördüm
Mahrem-i esrara erdim
Keremine yüzler sürdüm
Keramet sâhibi şahım.

Gönül bir Sultan'a bağlı
Aşk ile sinem dağlı
Gül cemali bahar çağlı
Şefaât kâni Resul Rahim

Berrakî'yem pirim Ali
Dameninden tuttum eli
Kutb-ül cihan Bektaş Veli
Vuslatından dinmez ahım.

244. GAM KERVANI YÜRÜMEYE BAŞLADI

Yaşım yetmiş iki bedenim yorgun
Yandı gönlüm erimeye başladı
Yüreğim yaralı bu sinnim kırgın
Gam kervanı yürümeye başladı

Bir bahtı karayım gözüm yarım
Ömür geldi geçti olmadı kârım
Gönlüm hüznü dolu bülbül-ü zârım
Elemi kalb zârımaya başladı

Gözüm bakar uzakları göremez
Ayak yürür menziline varamaz
Elim tutmaz kolum yâri saramaz
Aklım fikrim çürümeye başladı

Ömür geçti gençlik geri eklenmez
Gören gözden zerre olsa saklanmaz
Yetmişinden sonra fayda beklenmez
Ulu çınar kurumaya başladı

Felek pençesini vurdu döşüme
Gece gündüz düştü geldi peşime
Ağustos'da kar yağdırdı başıma
Kader beni sürümeye başladı

Ey Berrakî ecel bilmez amanı
Gözler görmez gözlerini yumanı

Serden gitmez bu sevdanın dumanı

Ecel râhım bürümeye başladı

(05.01.2018)

245. GAMZELERİ FİRDEVS GÜLLERİ BİR HOŞ

Siyaha sürme çekmiş Leyla'm gözüne

Kaşları yel leyli halleri bir hoş.

Güneşin ziyası vurmuş yüzüne

Gamzeleri Firdevs gülleri bir hoş.

Bakışın mestane canımın canı

Yaralı gönlümün şahı sultanı

Talat'ın revnakı yaktı cihanı

Kendi şirin zeban dilleri bir hoş.

Hayran oldum yeşiline alına

Bir telini vermem dünya malına

Taramış zülfünü dökmüş dalına

Saçları bimenend telleri bir hoş.

Ak göğsünün düğmeleri çözülmüş

Siyah benler sıra sıra düzülmüş

Ahu gözler mestan olmuş süzülmüş

Cemali vedduha, dilleri bir hoş.

Berrakî'yem yandım dumanım tütmez

Aşkın atı hızlı takatim yetmez

Feryadım, figanım, hicranım bitmez

Aklım Mecnun gezer çölleri bir hoş.

246. GAMZELERİ GONCA GÜLŞÂN İÇİNDE

Beni mecnun etti bir melek sima
Emsali bulunmaz cihan içinde
Mahitap cemal-i revnak-ı ziba
Gamzeleri gonca gülşân içinde.

Gönlümün hübanı kar beyaz teni
Mey-i mestan etti gözleri beni
Boyu serv-i revan Züleyha sani
Uğrenerek gezer insan içinde.

Henüz yeni girmiş on beş yaşına
Mail oldum kirpiğine kaşına
Bir ateş düşürdü bağrım başına
Yandım ateşine meydan içinde.

Berrakî kemterim, müşkil hal ile
Kerem eyle, lütfu ihsan dil ile
Edep ile erkân ile yol ile
Huriler, periler gılman içinde.

247. GARİP GÖNLÜM ONUN MÜPTELASIDIR

Ey erenler bugün aşk pazarında
Bir canan gördüm can aşinasıdır
Zülfü Züleyha'dır dost nazarında
Garip gönlüm onun müptelasıdır.

Yar göğsünde açmış gonca gülleri
Bülbülden öğrenmiş tatlı dilleri
Eğlenip durmuyor gözüm selleri
Hasreti sinemde can yarasıdır.

Aşk atına bindim yerle yarıştım
Düştüm seyrangâha vardım karıştım
Altmış yıldır küskün idim barıştım
Bedeli ömrümün kan pahasıdır.

Berrakî'yem oldum bir aklı şeyda
Beni Mecnun eden bu zülfü Leyla
Ezeli anlıma yazmıştır Mevla
Benim bu çektiğim aşk belasıdır.

248. GECE GÜNDÜZ DÜŞÜM SENSİN

Kadir Rabbim ihsan eyle
Aklım fikrim işim sensin.
Gel bu derde derman eyle
Gece gündüz düşüm sensin.

Ben kulunu koyma darda
Mahşer günü yakma nârda
Bülbül gibi kaldım zarda
Aşkım sevgim düşüm sensin.

Âşık olan olmaz fakir
Hazinenden alır fikir
Gece ihlâs gündüz zikir
Yedi âzâm başım sensin.

Doğru kula vermen azap
Temiz kâlbe sorman hesap
Beni yakan sanma kezap
Kâlbevimde fişim sensin.

Evvel Âhir Hak Allah'ım
Senden gayrı yok Allah'ım
Ey rahmeti çok Allah'ım
Birim üçüm beşim sensin.

Derdim etti beni âşık
Mecnun gibi kıldı maşuk
Kâlbevime tuttum ışık

Muhabbetim aşım sensin.

Berrakî'yem Allah derim
Odur gaffur odur kerim
Köz eyledin yanar serim
Dünya ahret hoşum sensin. (14.06.1987)

249. GEL İÇELİM, MEST OLALIM BU GECE

Doldur ver sevgilim aşkın meyini
Gel içelim mest olalım bu gece
Cana hayat veren kevser suyunu
Gel içelim, mest olalım bu gece.

Aklımı mest etti bir katre camın
Hurisin dillerde söylensin namın
Dağılsın başından firkatım gamın
Gel içelim, mest olalım bu gece.

Senin ile muhabbete doyamam
Gönül kuşum yaban elde yayamam
Ben ölürüm amma sana kıyamam
Gel içelim, mest olalım bu gece.

Bu gece sürelim devranı demi
Atalım gönülden mihneti gamı
Ak elinle doldur ab-ı zezemi
Gel içelim, mest olalım bu gece.

Mazlum Berrakî'yem aciz fakirim
Aşkın tezgâhında ipek dokurum
Esmâ-i Hüsna'dan kitap okurum
Gel içelim, mest olalım bu gece.

250. GEL KARDAŞ KANATMA GİZLİ YARAMI

Bu hayalin beni Mecnun eyledi
Gel kardaş kanatma gizli yaramı
Yaktı ciğerimi büryan eyledi
Gel kardaş kanatma gizli yaramı

Muhammed Ali'den büründüm hala
Mestoldum bağında açılan güle
Doyamadım bir gün lezzete bala
Gel kardaş kanatma gizli yaramı

Ceddinden höççetim emanet kaldı
Pirim izin verdi yoluna saldı
Talib olan bunda muradın aldı
Gel kardaş kanatma gizli yaramı

Kimi gizli gizli sabrımı ölçer
Yar dediğim gizli yaramı açar
Münkir kasteylemiş kanımı saçar
Gel kardaş incitme gizli yaramı

Ağlatma sevdiğim nazarım sende
Aramam uzağı yakını bende
Rüz-i mahşer günü dirilir tende
Gel kardaş kanatma gizli yaramı

Deli gönlüm borum borum bozultur
Sinem yandı ciğerlerim sızılar
Melhem eylen bu sineme gaziler
Gel kardaş kanatma gizli yaramı

Mazlum Berrakî'yim bağlandım dosta

O dostun aşkıyle ben oldum hasta
Giydiğim karalı şu başım yasta
Gel kardaş kanatma gizli yaramı (14.04.1991)

251.GEL ŞU CEHALETİ YIKALIM KARDAŞ

Dünya nefret dolu insanlar kinli
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş
Nedir siyah, beyaz, alevi, sünni
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Senlik benlik nedir birlik olalım
Çalışıp karıncadan örnek alalım
İnsan haklarını eşit bulalım
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Cehaleti yıkıp birlik kuralım
El ele verip de birlik olalım
Sağı solu atıp dirlik bulalım
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Mezhep, entrikayı yıkıp bozalım
İkiliği yıkıp birlik yazalım
İsyân deryasını sevgi düzelim
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

İhanet yok eder insan aslını
İnsan olan yıkamaz insan neslini
Cehil gibi yapma nefsin kastını
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Cehâletin derdi acıdan acı

Emperyalist korku içimde öcü
Boynuzumdan kalksın egemen gücü
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Cehâlet kanserdir meyil katılmaz
İçimizde korku söküp atılmaz
İlim bir deryadır bendi dutulmaz
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Mademki birliktir Müslüman şânı
Birlikte yaşarız dîni imânı
Cephede bir olur veririz cânı
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Cehâletin özü tahsilsiz olmak
Ne kadar acı kültürsüz kalmak
Arı balı olur birliği bulmak
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Mademki severiz imânı dîni
Ayırım yapmayalım alevi, sünni
Çıkarıcı ayırdı seninle beni
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Mademki eşidiz eşid yaşarız
İslam duygusuyla coşup daşarız
Mekke'ye, tekkeye niçin koşarız
Gel şu cehaleti yıkalım kardaş

Nice soylar geçti Âdem'den beri
Kimi söz söyledi ileri geri
Berrakî'yi yakan ayrılık şeri

Gel Şu cehaleti yıkalım kardaş (02.01.1986)

1987’de Gönül Verenler Dergisi’nde yayınlanmıştır.

252. GELŐİN CİHANA SIRDİR ATATÜRK

Bu aziz vatanın ölmez lideri
Eserin cihânda birdir Atatürk
Yasta iken bu toprağın milleti
GeliŐin cihâna sırdır Atatürk

On dokuz mayısta Samsuna çıktın
Yokladın milletin nabzına baktın
Padişah, vezirin tahtını yıktın
Sayende ulusun hürdür Atatürk

Okullar yaptırdıp fabrika kurdun
Cehâlet bağrına hançeri vurdun
Zaferler kazandın kükredin durdun
Yurdu aydınlatan nurdur Atatürk

Alfabe yarattın kültür bellendi
Cumhuriyet kurdun vatan güllendi
İsmi okuyun ahraz dillendi
İnkılâbın bize yârdır Atatürk

İŞçiye, memura okusun dedin
Tezgâhlar kumaşı dokusun dedin
Tarihte Şânımız Şakısın dedin

Nice eserlerin vardır Atatürk

Gece gündüz millet için çalıştın
Vatan için amansızca yarıştın
Meclis kurdun, yasa koydun görüştün
İzinden gitmeyen kördür Atatürk

Az silahla çok düşmanlar öldürdün
Ülkemizi eserinle doldurdun
Yeryüzünden hurâfeyi kaldırdın
Bu fikrin yobaza dardır Atatürk

Dağılmış orduya bir düzen verdin
Tükenmiş ulusa kol kanat gerdin
Erkeğe kadına eşitlik verdin
Hikmetin cihana kârdır Atatürk

Dünyaya kardeşlik sevgisi ektin
Gönlere özgürlük bayrağı çektin
İzmir’de düşmanı denize döktün
Bilmeyene ayıp ardır Atatürk

Mazlum Berrakî der sadık sözünde
Mucize yarattın dünya yüzünde
Ebedi yürürüz senin izinde
Bu günde yanında vardır Atatürk. (13.04.1987)

253. GEZER SAHRALARI ÇÖL YASLI YASLI

Bağlar gazel döktü goncalar soldu
Ötme şeyda bülbül gül yaslı yaslı
Mecnun Leyla için çöllerde kaldı
Gezer sahraları çöl yaslı yaslı.

Kuşdili söylerim Süleyman bilir
Bu Cevr ü cefa âşika hoş gelir
Yalan dünya hayal olur düş gelir
Gider bu âlemden kul yaslı yaslı.

Takdirde yazılmış anlıma yazı
Aşkın sevdasından gam aldım bazı
Aşk ile mest ile çalarım sazı
Söyler nigarımı dil yaslı yaslı.

Mazlum Berrakî'yem ülfetim cana
Layık mıyım canan bu sitem bana
Beni cezbeden bir Huri suna
Cezbeder gönlümü hal yaslı yaslı.

254. GEZİNİR ARIFLER İRFAN İÇİNDE

Ne hoş tatlı öter seherde bülbül
Ezilir arifler irfan içinde.
Bağlanmış katara bedirlenmiş gül
Gezinir arifler irfan içinde.

Mecalim yok dost bağına girmeye
Takatım yok goncaların dermeye
Müptelayım canı dosta vermeye
Yazılır arifler irfan içinde.

Aşka düştüm ateş oldum kor oldum
Pervaneyim cana erdim zor oldum
Dertle doldum gamla doldum deloldum
Üzülür arifler irfan içinde.

Çırağ olup sönmeyelim bu yolda
Haksız kelam zikrolmaya bu dilde
Tavsif etsem Hakk'ın yüzün her kulda
Büzülür arifler irfan içinde.

Aşıkların Hak yanında var nazı
Nara atsa dağlar yıkar avazı
Oruç, namaz teşbihleri bir sazı
Sezilir arifler irfan içinde.

Muhammed Ali de muhabbet açar
Kırklar dolusunu elinden içer

Aşk ile mestolan serinden geçer
Süzölür arifler irfan içinde.

Mazlum Berrakî'yem şaktır pazarım
Mihnet ile seldir seme gezerim
Aşkın deryasına daldım yüzerim
Yüzölür arifler irfan içinde. (11.08.1989)

255. GİREN GELSİN İŞTE MEYDAN

İlim irfan mektebine
Giren gelsin işte meydan
Aşıkların tekkesine
Giren gelsin işte meydan.

Özü sözü doğru olan
Öz gönlünde Hakk'ı bulan
Hal içinde haldan bilen
Eren gelsin işte meydan.

Bir gömlekte yata yata
Yakasını tuta tuta
Canı dosta kata kata
Veren gelsin işte meydan.

Girsin dostun birliğine
"Hu" diyelim erliğine
Uyma nefsin körlüğüne
Yaren gelsin işte meydan.

Özü darda yüzü yerde
Muhabbeti daim serde
Can bülbülü ahuzarde
Olan gelsin işte meydan.

Zorluk yensin fikir ile
Hakk'ı bulsun zikir ile

Aşk kadehi zemzem ile
Dolan gelsin işte meydan.

Berrakî der pazar olsun
Öz mürşidten nazar alsın
Tüm kainat rıza bulsun
Bulan gelsin işte meydan. (10.05.1990)

256. GİRMİYENLER BİLMEZ BUNU

Bir noktadır ol Hüdâyâ
Ermiyenler bilmez bunu.
Tatlı dilin edasına
Girmiyenler bilmez bunu.

Âşıkların aşk bahrine
Hem lütfuna hem kahrine
Lekesiz rıza şehrine
Varmıyanlar bilmez bunu.

Hakk'ın haklı nazarına
Rahmet yağar üzerine
Dost ile can pazarına
Girmiyenler bilmez bunu

Bulandırma durgun gölü
Soldurma açılan gülü
Arı gibi tatlı balı
Yapmayanlar bilmez bunu.

Mazlum Berrakî'den sorak
İkrarı bilenden alak
Bu yolda ölmeden ölek
Anlamayan bilmez bunu. (24.09.1990)

257. GONCA İKEN YAKIP SOLDURDUN BENİ

Nasıl şükredeyim güzel Allah'ım
Dert ile gam ile doldurdun beni.
Kamil olup kemalime ermeden
Gonca iken yakıp soldurdun beni.

Dünyaya gelmeden yazdın şanımlı
İğne ilaç ile yaktın canımı
Cehennemden beter ettin anımı
Ağlatıp ağlatıp güldürdün beni.

Şu kahbe feleğe beni ezdirdin
Feryada düşürdün feyil bozdurdun
Diyarı gurbette mecnun gezdirdin
Bir kuru sevdaya yeldirdin beni.

Ağlayıp andıkça yarin adını
Yüreğime koydun aşkın odunu
Farkedip tatmadan gençlik tadını
Tepemin üstüne kaldırdın beni.

Aşka düştüm yaktın yaktın erittin
Bir yar verdin bu ömrümü çürüttün
Düşüp kalkıp tökezledip yürüttün
Berrakî'yem dedim öldürdün beni. (06.09.1989)

258. GÖNLÜMDE HÜNKÂR'IM HÜNKÂR'A GELDİM

Kadıncık Ana da bilir sırrını
Kalbinde saklardı aşkın korunu
Ahmet Yesevi'den almış varını
Gönlümde Hünkâr'ım Hünkâr'a geldim

Talibine buyruk verir dilleri
Ehl-i hakikatte gizli yolları
Nazeninde himmet alır kulları
Gönlümde Hünkâr'ım Hünkâr'a geldim

Aşk ateşi bu sinemi dağılıyor
Gözüm yaşı yaşın yaşın çağlıyor
Dilim dursa kalbim yine söylüyor
Gönlümde Hünkâr'ım Hünkâr'a geldim

Babamdan döşemem ona bakarım
Erenler gülüyüm cemde kokarım
Anamdan doğal çile çekerim
Gönlümde Hünkâr'ım Hünkâr'a geldim

Mazlum Berrakî'm der pire gönül verene
Aşk olsun da er postuna serene
Âşık derler dost yüzünü görene
Gönlümde Hünkâr'ım Hünkâr'a geldim

259. GÖNLÜME YÂRİNİ BULDURAMADIM

Erenler, üstadlar eyleyin himmet
Kederli gönlümü güldüremedim
Bülbül firar etti kalmadı minnet
Gönlüme yârini bulduramadım.

Ömrüm geldi geçti güllerim soldu
Hazana eriştim mühletim doldu
Kör olsun ayrılık ciğerim yoldu
Kaderin cevriini kaldıramadım.

O yârin ateşi yanıyor serde
Lokman dahi çare olmaz bu derde
Allah aşkına den cananım nerde
Gönlüme muradın aldıramadım.

Berrakî'yem yardan ayrı durmadım
Kul oldum ikbalime atım yormadım
Yar zülfünden çekip bir tel kırmadım
Gönüle aşk sazı çaldıramadım.

260. GÖNLÜMÜN MİHMANI İMAM HÜSEYİN

İçimde ateşin yanar gezerim
Derdimin dermanı İmam Hüseyin
Aşk-ı firakınla döner gezerim
Gönlümün mihmanı İmam Hüseyin

Ezel destgirim sevdiğim pirsin
Kandil-i kudrette balkıyan nursun
Dergâh-ı Ali'de gizli bir sırsın
Erenler sultanı İmam Hüseyin.

Muhammed Mustafa Ali'dir soyun
Hünkâr Hacı Bektaş'a benzer huyun
Mübarek cemalin selvidir boyun
Arifler irfanı İmam Hüseyin.

Gönül cûşa geldi kaynayıp coştı
Derun-i kalbime hayali düştü
Yandı azalarım ciğerim pişti
Kerbela kurbanı İmam Hüseyin.

Berrakî aşkınla derbeder gezer
Sevdayı aşk ile arzuhal düzer
Ceddi cemalini dört kitap yazar
Canımın cananı İmam Hüseyin.

261. GÖNLÜMÜN SAFASI HOŞ SEFA GELDİN

Çoktan beri yollarını gözlerim
Derdimin devası hoş sefa geldin
Hasretinle yanar ağlar özlerim
Gönlümün safası hoş sefa geldin.

Şükür geldin hanemize oturdun
Selam verdin müşkilimi yetirdin
Yüzüm basa kadem kerem getirdin
Kamiller dehası hoş sefa geldin.

Geldin bu gönlümü mamur eyledin
Lütuf ihsan ettin meal söyledin
Cümle eksiğimi tamam eyledin
Gönlümün deryası hoş sefa geldin.

Berrakî fakirin dilleri furkan
Okunur vechinde sûre-i Kur'an
Cemalinden yâd eyleme el-aman
Ömrümün vefası hoş sefa geldin.

262. GÖNLÜM SANA MEFTUN GEL SEN BİZİMSİN

Görünmez bulunmaz gizli sırdasın
Yitirdim aklımı gel sen bizimsin.
Ne yerdesin ne göktesin nerdesin
Gönlüm sana meftun gel sen bizimsin.

Gönül dergâhıma yabancı girmez
Şemine pervane kimseye vermez
Gözüm senden gayrı bir şeyi görmez
Âşıkım hüsnüne gel sen bizimsin.

Cemalini arar bendeki gözler
Çırpınır yüreğim hep seni özler
Cûş eder gönüller coşunca sazlar
Canımın cananı gel sen bizimsin.

Halik-i Rahman'sın zâtına erdim
Kabet-ül amala yüzümü sürdüm
Elest-ü bezminde ikrarım verdim
Berrakî kulundur gel sen bizimsin.

263. GÖNLÜNDEN KARAYI SİLENLER GELSİN

Muhammed Ali'nin incedir yolu
Ehl-i hakikati bilenler gelsin.
El ele el Hakk'a bağlıdır eli
Gönlünden karayı silenler gelsin.

Talib olan Hakk'ın cemine gelsin
Cebrail önünde irahber olsun
Dört kapı kırk makam nişanı versin
Ölmeden evvel ölenler gelsin.

Muhammed Ali'de gömlek giydiler
Ol makamda Cebrail'e uydular
Fatıma anaya nikah kıydılar
Hakikat kapısını bulanlar gelsin.

Ali Fatıma'yla nikap sarındı
Gahi Adem gahi Havva göründü
Kırklar meclisinde sırra büründü
Engür'den payımı alanlar gelsin.

Hasan'la Hüseyin'e düştü didarı
İmam Zeynel Bakır gönlümün yarı
Caferi Sadık'tan eylerim karı
Hakikat ummana dalanlar gelsin.

Musa Kazım Rıza cümle uludur
Taki, Naki Askeri'nin gülüdür
İmam Mehdi Hacı Bektaş Veli'dir
Hakikat namazın kılanlar gelsin

Mazlum Berrakî'yim akıttım seller

Fehmeyle kendini bilmesin eller
Muhabbet bağında açılır güller
Erenler yolunda olanlar gelsin. (14.03.1990)

264. GÖNÜL BAHARINI ÇOKTAN GEÇİRMİŞ

Yüce dağlar mor sümbüller biterken
Gönül baharını çoktan geçirmiş
Aşk bülbülü meşk bağında öterken
Yuvasından nice yavru uçurmuş

Firkat geldi bağrım deldi ağlarım
Gözüm yaşı daşar gider çağlarım
Aşk oduna ciğerlerim dağlarım
Âşıklara Mevla'm şerbet içirmiş

Derde düşen derman arar Mevla'dan
Mecnun olan sevgi umar Leylâ'dan
Aşka düşen gıda alır sevdadan
Gâfil gönül her fırsatı kaçırmış

Garip gönlüm bi kez bahar görmedi
Ömrüm geçti dem-i devrân sürmedi
Cürüm çekti bir menzile ermedi
Acı tatlı nice günler geçirmiş

Mazlum Berrakî'yim yüküm yükledim
Derdi derde gavi çatıp ekledim
Günah sevap ben yükümü denkledim
Hak'tan gelen yine Hakk'a göçermiş (23.12.1987)

265. GÖNÜL BEYTULLAH'TIR YIKMA HA YIKMA

Yavrum bu sözlerim sana nasihat
Kimseye yan gözle bakma bakma
Kuzum benden sana olsun vasiyet
Gönül Beytullah'tır yıkma ha yıkma

Bilgisiz tabibe derdini açma
İlacı zehirdir zerresin içme
Tedbirin al namert köprüsün geçme
Atanın sözünden çıkma ha çıkma

Yetimin yoksulun payını yeme
Nefsine uyup da kem sözü deme
Mazlumsun adına dedirme seme
Kendini ateşe yakma ha yakma

İbret al ilmekle dokunan çoğundan
Demokrasi yaşasın bildiğim haldan
Kemal Atatürk'ün çizdiği yoldan
Vazgeçip geriye bakma ha bakma

Mazlum Berrakî der gerçeğe eğil
Eğrilik kapısı bizimle değil
Yobaza softaya bağlama meyil
İnsanı insana takma ha takma (02.04.1990)

266. GÖNÜLDEKİ KİN KİBİRİ SİLMELİ

Muhammed Ali'ye talib olanlar
Dört kapıyı kırk makamı bilmeli.
Sıtkile inanıp iman bulanlar
Gönüldeki kin kibiri silmeli.

Sakın varma yalancının yanına
Meyil verme ikrarına zanına
Güven olmaz kılıcına kımına
Yoldan azan belasını bulmalı.

Mestolalım muhabbeti açalım
Dost elinden bade gelsin içelim
Katlanalım her cefadan geçelim
Boyun büküp dosta nazar kılmalı

Muhabbetten maksad murad almalı
Hak cemalin görüp Hakk'ı bilmeli
Allah Allah deyip secde kılmalı
Candan geçip dost uğruna ölmeli.

Berrakî'm manada olmuşuz kurban
Hazreti Mevla'dan almışız ferman
Bir tabib elinden ararız derman
Tabib olan buna melhem çalmalı. (04.04.1990)

267. GÖNÜL KALKTI BU MESKENDEN GİDİYOR

Nasib kısmet çekti beni gurbete
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor
Kara talih beni koydum mihnete
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor

Evimden çıktım da şaşırđım kaldım
Müşkülüm çoğaldı derdimend oldum
İçimdeki derdi o yardan aldım
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor

Gelin helallaşak kavûm kardaşlar
Tuz ekmek yediğim yaran yoldaşlar
Gözümde dökülür kan ile yaşlar
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor

Sevdiğim güzelsin bulunmaz mislin
Kerem eyle uzat tutayım destin
Yâr sen bir hurisin melektir neslin
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor

Berrakî der ağır muhannet taşı
Böyle noksan m' olur Mevlâ'nın işi
Hakk'a ısmarladık kavim kardaşı
Gönül kalktı bu meskenden gidiyor (14.02.2018)

268. GÖNÜL SENDEN MURAD İSTER

Gani Kerim ulu Hünkâr
Gönül senden murad ister
Sen Ali'sin Gani Seddar
Gönül senden murad ister

İsteyene murad verin
Gönüllere malum olun
Bir dem verin bir dem alın
Gönül senden murad ister

Ben bu aşkı dosttan aldım
Aradım ben bende buldum
Dergâhına abdal oldum
Gönlüm senden murad ister

Sultansın gönül köşküne
Yardım eyle ben düşküne
On İki İmam aşkına
Gönlüm senden murad ister

Âşık olan çeker nazı
Maşukunu yoklar bazı
Berrakî'm kaçırma dozu
Gönlüm senden murad ister (18.07.1990)

269. GÖNÜL SEVDASINA FERMAN OLUR MU?

Tabip neşter vurma benim yarama
Gönül yarasına derman olur mu?
Söyleyin yar gelsin baksın çareme
Gönül sevdasına ferman olur mu?

Bilirim bu ömrüm böyle geçecek
Ömür mahsulünü eken biçecek
Ruhum bedenime bızah açacak
O yar kabrimde hıraman olur mu?

Sinem ateşlenir tütünüm tüter
Ahval-ı âlemim ölümden beter
Zevali halimce dertlerim yeter
Acep zahm-i zarım harman olur mu?

Berrakî'yem halim ettim aşikâr
Gülşen bahçesinde kıldım zar u zar
Peymanında sükût buldum bir miktar
Derdi derunumu sarman olur mu?

270. GÖRDÜM CEMALİ NURLAR SAÇILIR

Gönül bir Kâbe'dir cemal Beytullah
Cennet-ül mevada güller açılır
Serverim Muhammed Hak Habibullah
Gördüm cemalini nurlar saçılır.

Sima Hak'tır Hak'ta cismin nuresi
Ruh hakikattır beden onun hanesi
Beyan eder bunu İmran Suresi
Doğar ölür candan cana geçilir.

Cemal Allah nuru var olduk ondan
Üflendik kovana sır olduk bundan
Eriştik kemâle sıyrıldık dondan
Ruh olur dondan dona geçilir.

Gonca güller açar bağrım başında
Cem olur bülbüller öter taşında
Kâbe-yi ülvanın aslı düşümde
Aslı mürşîd ile candan geçilir.

Gökten rahmed yağar aşka düşünce
Firdevs ırmağıdır gözler taşınca
Sırrı hikmet olur sözler pişince
Âşıklarla kevser balı içilir.

Ârifler bellolur hikmet basınca
Deniz derya almaz dolup taşınca
Cemâller mihraptır duygu coşunca
Müminlere ikrar iman biçilir.

Berrakî Mevla'nın gerçek bir vâri

Zât-ı sıfatının olmaz sırrı
Alında balkıyan Ehl-i Beyt nûru
Ölmeden ölenler elbet seçilir. (04.10.1985)

Mart 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde yayınlanmıştır.

271. GÖREMİYOM GÖREMİYOM

Hasret kaldım dost köyüne
Varamıyom varamıyom.
Âşık oldum cemaline
Göremiyom göremiyom.

Hasretiyle yanar içim
Acep nedir benim suçum
Dar günlerim ister geçim
Yeremiyom yeremiyom.

Gül cemali aklım aldı
Aklım fikrim onda kaldı
Ar namusum yere çaldı
Eremiyom eremiyom.

İçin için, içim yanar
Başımda bir sevda döner
Sargı tutmaz yaram kanar
Saramıyom saramıyom.

Berrakî'yem benzim soldu
Beni elden ele saldı
Hoyrat geldi gülüm yoldu
Deremiyom deremiyom. (30.03.2004)

272. GÖRÜNDÜ AHRETİN YOLLARI ŞİMDİ

Ah ahiret günleri geldi yanaştı
Belirdi ihtiyarlık halleri şimdi
Bu dert benim yüreğime kanaştı
Göründü ahretin yolları şimdi

Ecelin korkusu düştü özüme
Ayvanın sarısı vurdu yüzüme
Oğul evlat zerre gelmez gözüme
Anam babam gözler yolları şimdi

Cennet bahçesinde huri kızları
Aklımı mesteder mühür gözleri
Yıllar tamam oldu bekler bizleri
Akar gözlerimin selleri şimdi

Cennette kevser ırmağı çağlar
Kimisi ah çeker kimisi ağlar
Aşk ateşi benim ciğerim dağlar
Kokar cennet ala gülleri şimdi

Mazlum Berrakî'yim gözüm yumarım
İğneyi ilacı almaz damarım
Muhammed Ali'den şefaata umarım
Affeder Allah kulları şimdi (10.06.1991)

273. GÖZLERİM KAN İLE DOLDU NE ÇARE

Dünyaya geldim Mecnun dolaştım
Gönül çıram yanmaz oldu ne çare.
Katre idim coştum bahre ulaştım
Gözlerim kan ile doldu ne çare.

Eski libasımı çıkarttım attım
Dünya zihnetini alana sattım
Kimsesiz kuzuyu sürüme kattım
Bu hal delik delik deldi ne çare.

Leylâ'mı yitirdim giyindim kara
Kapanmış sineme açıldı yara
Ayrılık vusladı düşürdü zara
Muradım koynumda kaldı çare.

Kesildi dermanım halım mı kaldı
Döküldü yaprağım dalım mı kaldı
Sanki bağım bahçem malım mı kaldı
Goncalar dalımda soldu ne çare.

Berrakî'yem gençliğimi sürmedim
Ömrüm bitti dahi umur görmedim
Eller gibi muradıma ermedim
Vecd-i viranede kaldım ne çare. (22.12.2000)

274. GÖZLERİM KAN YAŞ DOLDU NEYLEYİM

Ah neyleyim gamlı gönlüm gülmedi
Sarardı gül benzim soldu neyleyim
Ömrüm geldi geçti bahtım dönmedi
Gözlerim kan yaş doldu neyleyim

Bugün canan cananımdan duydum bir sedâ
Gönül vefasından sundu bir bâde
Canımı uğruna eyledim fedâ
Yandı ciğer püryan oldu neyleyim

Yârim huri melek bilirim zati
Hasret çeke çeke sürdüm hayati
Aşkî ile buldum derd-i sıhhati
Gönlüm hasret ile doldu neyleyim

Gönlümü bağladım zülfün dârına
Ölsem de meyletmem dünya vârina
Derd aşına düştüm aşkın nârına
Yüreğim dağlandı kaldı neyleyim

Zalim felek beni şaşkın eyledi
Yerden cûda koydu düşkün eyledi
Mazlum Berrakî'yi Mecnun eyledi
Derd-i sûzan beni buldu neyleyim (29.05.2018)

275. GÖZLERİ SÜRME Lİ CEYLANIM GİTTİ

Derdine düştüğüm kurban olduğum
Benim kaşı kara maralım gitti
Hasretinden yanıp tütüp solduğum
Gözleri sürmeli ceylanım gitti

Kaşları var safi kudret kalemi
Gözleriyle mestan eder âlemi
Aramız uzadı gelmez selâmı
Derdimin tabibi cananım gitti

Kimseye diyemem şu âciz halim
Kasavet köyüne uğradı yolum
Ölmeyince yârden çekemem elim
Bu gönül yaramı saranım gitti

Yardan ayrı düştüm bir kez gülmedim
Çetinmiş ayrılığı bilmedim
Hasret çektim elde vefa bulmadım
Gönlüme pür neşe verenim gitti

Berrakî yâre ben derdim açardım
Şevk verirdi kanatlanır uçardım
Canım derdi ben serimden geçerdim
Yarama melhemi sürenim gitti (16.11.2017)

276. GÖZÜNE KAŞINA KURBAN OLDUĞUM

Sallanı sallanı yürür gelirsin
Saçına başına kurban olduğum.
Sallandıkça benim canım alırsın
Gözüne kaşına kurban olduğum.

Aslın Huri misin melek misalin?
Şevk verir dilin güzel cemalin
Kaşların imrandır çeşmi kemalin
Diline, dişine kurban olduğum.

Sunam senin cevrin cana dayandı
Sinem alev alev ateşe yandı
Mürvet eyle gözüm kana boyandı
Yaşına, başına kurban olduğum.

Mazlum Berrakî der takdiri ezel
Görmedim âlemde böyle bir güzel
Evrak-i hüsnüne konmuş lemyezel
Düşüne, düşüne kurban olduğum.

277. GÜLLERİNE KONUP ÖTMEK İSTEMEM

Karga da ne bilir kadrini gülün
Çaylağı uçurup gütmek istemem
Dilimden bilmeyen dilsiz bülbülün
Güllerine konup ötmek istemem

Dost ile dost olup birlik olmayan
Birlik meydanına doğru gelmeyen
Pirinden öğrenip ibret almayan
Yobazın gayretin gütmek istemem

Şeriatın kapısını bilmeyen
Tarikatın abdestini almıyan
Marifeti hakikati olmuyan
Karada boğulsa tutmak istemem

Varın söylen böyle lokma dostuma
Şahin olan düşer benim kastıma
Hiç kimseler karışmasın postuma
Namerdin balını tatmak istemem

Berrakî'yim eğip bükmem sözümü
Budakdan da esirgemem gözümü
Ben kendi halimce çalsam sazımı
Yanıltıp kimseyi ütmek istemem (21.02.1991)

278. GÜLŞEN BAHÇESİNDE GONCA GÜLÜNDE

Ceylan gözlüm benim tacı serimsin
Mecnun sahrasında Leyla çölünde
Gönlümün bülbülü benim yârimsin
Gülşen bahçesinde gonca gülünde

Güle nispet senin elma yanağın
Gizli bir seraptır paki yunağın
Sinemin içinde senin konağın
Ay gibi cemalin âlem dilinde.

Görmedim âlemde böyle bir güzel
Gerdanı kar beyaz nakkaş-ı ezel
Ömrümün bağından döküldü gazel
Yazılmış levhinde kudret elinde.

Berrakî'yem benim aklımı aldın
Sevdakâr eyledin, seyrana saldın
Melil mahzun ettin, perişan kıldın
Gözüm kaldı senin zülfün telinde.

279. GÜNAHIM BAŞIMDAN AŞAR MI BİLMEM

Şu beyler paşalar şanlı ağalar
Acaba ebedi yaşar mı bilmem
Bir gün bizi teraziye koyarlar
Günahım başımdan aşar mı bilmem

Pişman oldum bu dünyaya gelince
Ne götürsem ahiretime varınca
Ölüm gelip vaktim tamam olunca
Dostlar mezarımı deşer mi bilmem

Kanaat kalmadı bu bir alâmet
İnsan evde yatamıyor selâmet
Ahir zaman derler yakın kıyamet
Deryalar kaynayıp taşar mı bilmem

Kârim nedir yalan alıp satınca
Helal rızka haram payı katınca
Toprak teslim alıp kabre yatınca
Üzerime taşlar düşer mi bilmem

Bilmem ki takdirim nasıl pazarın
Kırk yıldır dolaşır boşa gezerim
Bazı düzgün olur bazı azarım
Berrakî bir günde şaşar mı bilmem

280. GÜN GİBİ AYANDIR ALİ MÜRTEZA'DAN

Budur Şu gönlümün derdi melalî
Bir medet umarım Ali Aba'dan
Habib-i Kibriya'nın nur-i celâlî
Gün gibi ayandır Ali Mürteza'dan

Çekerim hasreti yanarım nara
Beklerim sultanım yetişe cara
Soldurdum benzimi yüreğim yara
Bir Şifa beklerim Şah-ı enbiyadan

İlahi meşrebim vahdet-i dostum
Ali'den kevseri doludur destim
Şarabı cilvenle ayılmaz mestim
Sır ile sır olduk ta ki Mustafa'dan

Hüseyin'e mesken oldu Kerbela
Sönmüyor ateşim kapanmaz yara
Ey Yezit Zeynel'i düşürdün zara
Bağrımdaki yara ta Kerbela'dan

Berrakî der ikrar verdim uluya
Hakikatta agâh oldum veliye
Sıtkınan bağlanan dönmez Ali'ye
Vere muradımız bizi yaradan (09.02.1994)

281. GÜVERCİN GÖĞÜSLÜ KEKLİK NAKIŞLIM

Ben bir güzel gördüm Hırka köyünde
Süzer gözlerini ahu bakışlım
Salınarak gezer ırmak kıyında
Güvercin göğüslü keklük nakışlım

Sıra sıra benler tutmuş yüzünü
Taramış zülfünü süzer gözünü
Bir suna endamlı görsen nazını
Çağlar bir deryada coşkun akışlım

İçerime düştü aşkın ateşi
Cemalin şulesi tutu güneşi
Dünyada bulunmaz başka bir eşi
Yusuf-u Kenan'ım boyun büküşlü

Ben o güzel ile muhabbet kıldım
Yüzüne baktıkça kısmetim aldım
Aslımı sorarsan acırdan geldim
Ateş-i suzanı ciğer yakışlım

Mazlum Berrakî'yim içimde sızı
Dünyaya değişmem bu güzel kızı
İki gözü dahi çoban yıldızı
Sarp kayada bitmiş reyhan kokuşlum (12.06.1991)

282. GÜZEL CEMALİNE MESTANEYİM BEN

Ne kaçarsın benden ey ceylan gözlüm
Nar-ı ateşinle pervaneyim ben
Muhabbetin leziz hey şirin sözlüm
Güzel cemaline mestaneyim ben.

Gönlüm firakınla nar-ı hicranda
Gözlerim kan ağlar firkat bir yanda
Sensiz gözüm yok ki kutb-u cihanda
Gönlü gamlı gezen seyraneyim ben.

Mecnun'um aşkınla ıssız çöllerde
Gönlüm gam içinde gözüm yollarda
Yandım hasretinle gurbet ellerde
Bu aşk-ı hicranla divaneyim ben.

Bilmem ki sevdiğim ne isten benden
Ben geçsem de gönlüm geçmiyor senden
Berrakî'yem ruhum çıksa da tenden
Aşkınla perişan mihmaneyim ben.

283. GURBET DESTANI

Nazlı yâre selam olsun
Şu mübarek bayram günü
Kadirşinas kelim olsun
Şu mübarek bayram günü

Yâr sılada ben gurbette
Gönül kaldı bin bir derde
Eşim dostum şimdi yurтта
Şu mübarek bayram günü

Derde düştüm dertli oldum
Yâr yolunda açıp soldum
Gurbet elde garip kaldım
Şu mübarek bayram günü

Boynum bükük gözüm yaşlı
Al baharım kara kışlı
Çorbam yavan aşım taşlı
Şu mübarek bayram günü

Yeter gurbet sana doydum
Acı çektim acı duydum
Şen göründüm ele uydum
Şu mübarek bayram günü

Irmak oldu iki gözüm
Kara geçti bahar yazım
Kan ağlıyor dertli sazım
Şu mübarek bayram günü

Bir kurbanlık alamadım

Üç beş kuruş bulamadım
Eşe dosta diyemedim
Şu mübarek bayram günü

Berrakî'yem çile doldum
Gelep gelep saçım yoldum
Fakir doğdum fakir öldüm
Şu mübarek bayram günü (05.08.1987)

284. HABERSİZ YÜREKTEN VURMAK İSTİYOR

Aman ne uslanmaz Şu benim gönlüm
Nerde güzel görse sarmak istiyor.
Avcu gibi gezer yârin peşinde
Habersiz yürekten vurmak istiyor.

Nerde güzel görsem gönlüm hoşalır
Yürekten içime bir Şey boşalır
Bağcağa vursalar yine boşalır
Gonca güllerini dermek istiyor.

Esmere baktıkça içim yanıyor
Sarışın görünce başım dönüyor
Dünyanın zevkini benim sanıyor
Ölürken yanında görmek istiyor.

Susamış dudağım lebinden kanar
Lebinden emdikçe ciğerim yanar
Beni gören deli divane sanar
Gönül tatlı canı vermek istiyor.

Berrakî'm bu derdi çeker ezelden
Ömrümün farkı yok düşen gazelden
Şu vefasız gönül bıkmaz güzelden
Soyunup koynuna girmek istiyor. (15.06.1989)

285. HACI BEKTAŞ VELİ GELDİ

Deli gönlüm pûr nûr oldu
Mihmanımız Ali geldi
Gönül bağım gülzâr oldu
Hacı Bektaş Veli geldi.

Hanemize kadem bastı
Odur Hakkın gerçek dostu
Destur ile serdi postu
Şahım Kızıl Deli geldi.

Şükür olsun cemal gördüm
Ayağına yüzüm sürdüm
Murada maksuda erdim
Muhabbetin balı geldi.

Zahir batın bir eyledi
Girdi ummanlar boyladı
Küllü hakikat söyledi
Cümlemizden ulu geldi

Görenler feyz alıyor
Derdine derman buluyor
Bütün canlar mest oluyor
Payımıza dolu geldi.

Berrakî'yem gerçek halı
Kovanında tatlı balı
Kısmet verir yeşil eli
Dört kapının yolu geldi.

03.07.2001

286. HAK ÂDEMDE HAK ÂDEMDE

Kemalet insandan başlar
Hak âdemde Hak âdemde
Secde kılar dağlar taşlar
Hak âdemde Hak âdemde

Âdeme kılınca secde
Kalkar aradaki perde
Softa düşme bin bir derde
Hak âdemde Hak âdemde

Ömrünü başa geçirme
Beyhude bade taşırma
Kur'an yüzde gör şaşırma
Hak âdemde Hak âdemde

Yıkma dinin temelini
Düşün biraz amelini
Seyreyle kendi kendini
Hak âdemde Hak âdemde

Esmâ-i hüsnünü oku
Gir gönüle ipek doku
Bülbül gibi ötüp şakı
Hak âdemde Hak âdemde

Bunca ağa paşa beyler
Yetmiş iki dilden söyler
Hak gönülde mekân eyler
Hak âdemde Hak âdemde

Mazlum Berrakî de kuldur
Asaleti ona bildir
İster yaşat ister öldür
Hak âdemde Hak âdemde (01.11.1990)

287. HAKİKAT BALINI SÜZ GÖNDER BANA

Kıymetli sevdiğim ey aziz dostum
Hastayım reçete yaz gönder bana.
Lütfu kerem eyle muhabbet kastım
Hakikat balını süz gönder bana.

Besili koyunu kurda bırakma
Yaralı bülbülü zârda bırakma
Ecdadın aşkına zorda bırakma
Meydanı hünerde koz gönder bana

Şeb ile şekeri bende bilirim
Kanatsız uçamam nâçâr kalırım
Emir Hak'tan ise belki ölürüm
Erenler aşkına söz gönder bana.

Bağlayıp çıkardım bende alımı
Haramiler kesti kırdı dalımı
Cahile faş etmem gizli halımı
Haddeden çekilmiş köz gönder bana.

Sevdiğimi gördüm bugün düşümde
O dostun sevdası kaynar döşümde
Şu aşkın huması döner başımda
Gönül deryasından düz gönder bana.

Âşık olan elbet çeker cefayı
Maşuk bulan netsin zevki sefayı
Tabib olan sürer derde devayı
Bıkıp usanmadık naz gönder bana.

Gönül muhabbeti istiyor hani
Elbette yürekten severim seni
Arzuhalım için bağışla beni
İçinden isteğim çöz gönder bana.

Semaya ulaştı bugün avazım
Hükmüne sığındım yoktur garazım
Kabul et sultanım naz u niyazım
Gönül sevgisinden haz gönder bana.

Böyle bir dostluğu tüm cihan bilsin
Evlattan evlada yadigar kalsın
Acizane yazdım hatıra olsun
Kanıyan yarama toz gönder bana.

Ateş gerek gerçi tütün tütmeğe
Ahdımız var dostum Hakk'a yetmeye
İkrarım var dost kapısı tutmaya
Hakikat elinden baz gönder bana.

Elaman bağışla ben hata ettim
Menzilden çıktım da dışarı gittim
Bağbana ulaştım bahçede bittim
İmdada yetişsin saz gönder bana.

On iki babında kaldı nazarım
Sarraflar bulup açamadım pazarım

Hulusi kalp ile imlâ yazarım
Lokmalar hatmeden tuz gönder bana.

Mazlum Berrakî'yem gönül turabı
Kantar çekmez böyle hali harabı
Pir elinden içtim acı şarabı
Vücutum közlendi buz gönder bana. (20.04.1988)

288. HAKİKAT DOLUSUN İÇTİM GELİRİM

Hocam ne anlarsın benim halimden
Anasır ilminden piştım gelirim.
Ehl-i kâmil bilir benim dilimden
Hakikat dolusun içtim gelirim

Okurum ruziden ileri geri
Çar anasırdan doğduğum yeri
Dönmezem ikrardan versemde seri
Nice engelleri aştım gelirim.

İslam oldum tabi bildim dinimi
Muhammed'e baki kıldım gönümü
Şefaata ile gün eyledim günümü
Mürvet kapısından coştım gelirim.

Mecnun gibi ben Leyla'mı ararım
Tükettim sabrımı yoktur kararım
Hidayetle kılı kırka yararım
Kemalet kapısını açtım gelirim.

Berrakî'yem indim aşkın özüne
Mevla bilir uymam nefsin sözüne
Üryan biryan geldim dünya yüzüne

Peymane yollara düştüm gelirim. (29.07.1989)

289. HAKİKATTE NURİ YEZDAN BİZDEDİR

Zahid oku da gör ilmi heceyi
Allamel esmayı canan bizdedir.
Gündüze nisbetle yapmış geceyi
Hakikatte nur-i yezdan bizdedir.

On sekiz bin alem ne var sendedir
Ne ararsan can mülkünde tendedir
Allah saklı değil tatlı candadır
Bu gizli hazine burhan bizdedir.

Vaiz bu manayı bilmez fakırsın
Ayeti hadisi yanlış okursun
İblis'e yar olmuş tezgah dokursun
Cennet cehennem hürü gılman bizdedir

İnsan-ı kamili doğru bilerek
Ahseni takvimde yerin bularak
İnanıp ademe secde kılarak
Sen seni fehmeyle iman bizdedir.

Mümin olan elbet kiblesin bilir
Hakikat secdesi cemale olur
Nefsini yok eden fazilet bulur
Akıl fikir ilim irfan bizdedir.

Bu yolun yobazı maviye şımır
Gerçeği bilene atmayın çamur
Eğer örsü dövsek ederiz hamur

Çünkü bu sureti süphan bizdedir.

Adam olan insan gafil olamaz
Beş vakitle Hakkı arar bulamaz
Kör cahiller yürür menzil alamaz
Aklın ermez fasıh güman bizdedir.

Mazlum Berrakî der sen sende ara
Mihneti ademsin meyletme yara
Cefakâr aşkı yandırmı nâra
Aşk hatır bilmez umman bizdedir. (23.03.1990)

290.HAKİKATTE SIRRI SULTAN SENDEDİR

Aç gözünü canan seyret âlemi
Can içinde gizlidir canan sendedir
Esmâ-i hüsnüne çaldı kalemi
Hakikatte sırrı sultan sendedir

Âşık olan öze ateş düşürür
Katresinden deryaları taşırır
Ham yerini ateşinde pişirir
Âdem'de tecelli burhan sendedir

Arıt kalp evini Hakk'a eresin
İbret aynasında yarı göresin
Hakikate menzil menzil varasın
Ayet hadis ile Kur'an sendedir

Hal bilmez dostuna Açma sırrını
Harcedip yabana saçma varını
Bağlan bir mürşide azan kârına
İnsan-I kâmilisin irfan sendedir

Ey Berrakî aradığın sır sende
Aynel yakın Hakkel yakın nur sende
Olma ne ararsan var sende
Gece gündüz dönen seyran sendedir
12.03.1994

291. HAKİKAT YOLUNDA KÂRDAN OLURMUŞ

Gel gönül gamlanma Hakk'ı seversen
Gam çeken divane yardan olurmuş.
Ben âşıkım diye kendin övenler
Hakikat yolunda kârdan olurmuş.

Var olan deryadır yok olan dalga
İlimi bilmeyen ne verir halka
Hakk'ın varlığını özünde çalka
Âdem'in varlığı nûrdan olurmuş.

Hakikat acısı deldi sînemi
Kan revan etti koydu dîdemi
Cenetten eyledi nefsi âdemi
Nefsine uyanlar zardan olurmuş.

Berrakî kavruldu bağarımın başı
Değirmen dönderir gözümün yaşı
Başolmaz tükenmez feleğin işi
Âşıkların özü nârdan olurmuş. (10.02.2003)

292. HAKK'A GİDEN YOLLARI VAR

Bugün bize mihman geldi
Bülbül gibi dilleri var.
İkrar verdi ikrar aldı
Hakk'a giden yolları var.

Dilleri var Kur'an okur
Bülbül gibi öter şakır
Feyyiz alır ondan fakır
Hazine de malları var.

Dilinde sebal mesâni
Çıkmaz gönlümden hayali
Bir şeyda bülbül misali
Dost bağında gülleri var.

Onu nûrdan halk etmiş Hak
Kaşı mihrap, yüz Beytullah
Sure-i Rahman veçhullah
Kovanında balları var.

Kaleminden ırmak akar
Dudağından kevser çıkar
Aşkî Berrakî'yi yakar
Mecnun gibi halleri var.

293. HAKK'A GÖNÜL VERENDENİM

Softa beni kör mü sandın
Karanlıkta görendenim
Sen hurafeye inandın
Hakk'a gönül verendenim.

Namazım aşk ile niyaz
İçim siyah değil beyaz
Hiç kimseye etmem garaz
Affi sevap görendenim.

Zayıflara hep taparım
Güçlülere hor bakarım
Kendime iğne sokarım
Hançeri haber verendenim.

İnsan sevmek geleneğim
Sevip sevilmeğe dileğim
Gerçek dinler kulağım
Bilmiyorsan sorandanım.

Hakk'ı asla etmem ihlâl
İhlâlı hak olmaz kemâl
Berrakî'm kurar bir hayal
Düşü hayra yorandanım.

294. HAKK'A İKRAR VERENDENİM

Softa beni kör mü sandın
Karanlıkta görendenim.
Sen hürafaya inandın
Hakk'a ikrar verendenim

Namazım aşk ile niyaz
İçim siyah değil beyaz
Hiç kimseye etmem garaz
Affi sevap görendenim.

Deryayım durgun akarım
Güçlülere hor bakarım
Kendime iğne sokarım
Hançer haber verendenim.

İnsan sevmek geleneğim
Sevip sevilmeğe dileğim
Gerçek dinler bu kulağım
Bilmiyorsam sorandanım.

Asla Hakkı etmem ihlâl
İhlâl'ı hak olmaz kemâl
Berrakî karar bir hayâl
Düşü hayra yorandanım. (16.07.2004)

295. HAKK'A KULDUR BEKTAŐILER

Bize BektaŐi diyenler
Gonca gldr Bektaşiler
Ali nakkaşı diyenler
Hakk'a kuldur Bektaşiler

Pîrim serçeşme baŐıdır
Yeşil eli niŐanıdır
Muhabbeti dost aŐıdır
Bala baldır Bektaşiler

Kfr sildik nefsimizde
Kırmızı gl fersimizde
Nazeni var dersimizde
Dile dildir Bektaşiler

Miraç'ta aslan Ali'miz
Kırlara erdi sırrımız
On İki İmamlar varımız
Yola yoldur Bektaşiler

AŐkta maşuğu ararlar
Hakikat sırrına ererler
Edep erkânı sürerler
Yola yoldur Bektaşiler

Bağbanımız gonca derer
Bahçemizde güller dürer
Ezel ahdi peyman sürer
Hala hâldır Bektaşiler

Balım Sultan meydan açar
Mazlum Abdal dolu içer
Gerçek talip candan geçer
İnce teldir Bektaşiler

Mazlum Berrakî de yanar
Mest olmuş meydanda döner
Günde yüz bin secde iner
Deste gldr Bektaşiler (03.10.1987)

296. HAK DİDARIN CAN GÖZÜYLE GÖRMÜŞTÜR

Hakk'ın cemaline nail olanlar
Can içinde gizli cana ermiştir
Artık alıp eksik satmaz bilenler
Hak didarın can gözüyle görmüştür

Tanrıdır insana kemalet sunan
Tanrıdır aşk ile içerde yanan
Tenasüh içinde vuslata dönen
Dosttan gelen yine dosta varmıştır

İnsan-ı kâmindir bu sırra eren
Gönüle cezbedir muradı veren
Mushafa hâkimdir yüzünü gören
Maşukuna varan yolu bulmuştur

Hak aşkına Hak uğruna canımız
Hak desturu hak libası donumuz
Bir menzilden çağlar akar kanımız
Hak binasın ezel böyle kurmuştur

Tanrı şeklin verip âdem olmuştur
Hak cemalin halka kıble kılmıştır
Sıfatın üstüne doğup gelmiştir
Melekleri buna şahid olmuştur

Mazlum Berrakî'yim aşkımızda dem olur
Mümin müslüm mahşer günü cem olur
Didar gören yanar erir şem olur
Aşk yarasın aşk-ı veren sarmıştır (21.07.1993)

297. HAKİKATIN GİZLİ GİZLİ YOLU VAR

Evvel şeriattır sonra tarikat
Dört kapının iki çatal dili var
Marifettir sarhoş eden insanı
Hakikatın gizli gizli yolu var

Şeriatın buyruğunu tutmalı
Tarikatın uslubunu gütmeli
Marifetin deryasına yetmeli
Hakikatın ne de tatlı balı var

Gönlüm âşık serçeşmenin gözüne
Öyle baktım sevdiğimin yüzüne
Asla uymam kör lâinin sözüne
Muhabbette sevdiğimin dili var

Konuşmadan boşa hüküm vermeyin
Şusun busun diye beni yermeyin
Asın kesin amma hakir görmeyin
Ehl-i irfanların böyle halı var

Ey Berrakî beyan eyle halını
Dört kapı kırk makam eyle yolunu
Bir sır görseñ tut söyleme dilini
Hak katına sevap ile dolu var (13.06.1993)

298. HAKK'IN HAZİNESİNE BİR NAZAR EYLE

Dinle bunu kulak ver de ey zahit
Vücudun evine bir nazar eyle
Âdem'in envar-ı kudreti vahit
Hakk'ın hazinesine bir nazar eyle.

Cemal'e mazhar ol Kün emrine bak
Cümleyi halk eden Halik-ü Hallak
Âdemi ebu'l beşer yarattı Allah
Dört anâsırına bir nazar eyle.

On sekiz bin âlemi yarattı Sübhan
Kuvvet kudretine eylemem güman
Emr-i mutlakına uyarım her an
Sıtk ile irfana gir nazar eyle.

İnanmazsan Zahid esmaya şayet
Encamı aşikâr hüsnünde gayet
Altı bin altı yüz atmış altı ayet
Yedi esmasına var nazar eyle.

Berrakî Âdem'in zat-ı sıfatı
O sıfat içinde gösterdi zatı
Bu sırrı bilenler görmez memâtı
Velâkin softaya sor nazar eyle.

299. HAKKINIZI HELAL EYLEN ERENLER

Esti seher yeli derdim artırdı
Hakkınızı helal eylen erenler.
Gül yüzlü canandan selam getirdi
Hakkınızı helal eylen erenler.

Bülbül olan böyle kılmazmı zârı
Gülüstan elinden almazmı kârı
Gittikçe artıyor gönlümün nârı
Hakkınızı helal eylen erenler.

Aşık olan mest halinden ayılmaz
Söyler sözü lezzetine doyulmaz
İnsaf eylen tatlı cana kıyılmaz
Hakkınızı helal eylen erenler.

Gücüm yetmez ben bu dertten kaçarım
Korku çeker elden ele kaçarım
Dost sunarsa ecel zehrin içerim
Hakkınızı helal eylen erenler.

Berrakî'm düşeli gönlüm firkate
Ağlayıp gezerim derdi mihnete
Ömür dayanmıyor diyor gurbete
Hakkınızı helal eylen erenler. (04.07.1990)

300. HAKK'IN MİRACINA HAYRET EDERLER

Ledün esrarına ermiş olanlar
Sükût-u lisana gayret ederler
Semme vechullahı görmüş olanlar
Hakk'ın miracına hayret ederler.

Cananın hüsnünde gonca gülleri
Murada getirir mümin kulları
Hak Muhammed Ali okur dilleri
Hikmet-i âlada ülfet ederler.

İnsan-ı kâmiller pinhan gezerler
İlmî ledün söyler inci dizerler
Gönül dibeğinde ezer süzerler
Harabat ehline himmet ederler.

Mürşit olan pîr postunda oturur
Hakk'ın hazinesin dile getirir
Talibini dört kapıya yetirir
Bu yola, erkâna hizmet ederler.

Berrakî'yem tohum oldum ekildim
Firdevs bahçesine fidan dikildim
Katre idim bir ummana döküldüm
Hak ile takriri devlet ederler.

301. HAK SOFRASI DEVŞİRESİN

Hizmet eyle bir mürşide
Himmetine erişesin
Keremkâr ol var dervişe
Hak sofrası devşiresin.

Var mürşide müşkil danış
Yedi azan ile konuş
Hürmet eyle dostla tanış
Özün aşkla pişiresin.

Özün darda Mansur olsun
Dar çekenler didar bulsun
Hizmet eyle yüzün gülsün
Bahr-i umman taşirasın.

Yol yürüsün gönül kalsın
Mümin kullar nasib alsın
Kabın ab-ı hayat dolsun
Meylin yâre düşüresin.

Berrakî'yem dostu gördüm
Hak-i paye yüzüm sürdüm
Şükür hub cemale erdim
Yolu dağdan aşirasın.

302. HAK'TAN FERMAN OLMAYINCA

Varma cahil meclisine
Ehl-i irfan olmayınca
Basma kefere izine
Hak'tan ferman olmayınca

Bakma cahilin yüzüne
Uyma münafık sözüne
Düşme lainin izine
Derde derman olmayınca

Hal bilmeze haldaş olma
Namussuza yoldaş olma
Namerd ile kardaş olma
Ehl-i iman olmayınca

Berrakî bildim özümü
Birden açtım can gözümü
Arif bilir bu sözümü
El Hakk lisan bulmayınca

303. HALİ HARAP KULLAR GÖRDÜM

Gam kasavet keder dolu
Dili harap kullar gördüm
Kader talih çile dolu
Hali harap kullar gördüm

Gökte uçar Hüma Kuşu
Dertle dolu bağı döşü
Çetin geçer fakir kışı
Külü harap kullar gördüm

Fakir yoksul çatar kaşı
Eksik gedik çürük dişi
Hastalansa ağlar eşi
Seli harap kullar gördüm

Kara talih koydu zorda
Kerem gibi yaktı narda
Mecnun hali aklı yârda
Çölü harap kullar gördüm

Ey Berrakî ben dertliyim
Bağı yanık hararetliyim
Bahri aşk marifetliyim
Gölü harap kullar gördüm

304. HALİMİ GÖRMESİN YÂR SEHER YELİ

Seherde bağrıma figan düşürdün
Hazin hazin esme dur seher yeli
Derdin şu bağrımı yaktın pişirdin
Halimi görmesin yâr seher yeli

Sine-i suzanım yaram ciğerde
Derdment âşıkım ateşim serde
Bîçâre tutuldum amansız derde
Bu dünya başıma dâr seher yeli

Ömrüm viran oldu âh ile geçti
Suzan-ı ahımla ciğerim pişti
Gönlümün bülbülü figana düştü
Deldi şu bağrımı zâr seher yeli

Berrakî'yem dinmez benim figanım
Duysun ahvalimi yâr-i yaranım
Aşkî ile yaktı beni cananım
Kül etti sinemi nâr seher yeli (06.06.2018)

305. HALİMİZİ DANIŞALIM

Gel kardeşim senin ile
İlim irfan konuşalım.
Hal ehli ol benim ile
Halimizi danışalım.

Bir bahçede gül açalım
Münkirden uzak kaçalım
Sakîden bâde içelim
Kevser ile tanışalım.

Erenlerle ceme girek
Muhabbetle bahre erek
Ferhat gibi canı vererek
Külünk ile buluşalım.

Âşık maşuk ile olsun
İçimize sevgi dolsun
Canlar bizden gıda alsın
Bu sevdaya alışalım.

Berrakî'yem ballar ile
Bütün mazlum kullar ile
Boz bulanık seller ile
Bir deryaya karışalım. (03.08.2001)

306. HAM HASIN MALINI NE BİLİR KARDAŞ

Bağlamam elimde köy köy gezerim
Ham hasın halını ne bilir kardaş.
Karşıma geçeni ezer bozarım
Ham hasın malını ne bilir kardaş.

Elif'i okurum Ba'yı çözerim
Hakikat aşkıyla sermest gezerim
Gezdiğim yerlere destan yazarım
Ham hasın dilini ne bilir kardaş.

Ağırdır taşımız körler atamaz
Ateştir pahamız kimse tutamaz
Kara çalıya bülbül konup ötemez
Ham hasın gülünü ne bilir kardaş.

Sanmayın siz beni divane deli
Böyle olur gerçek aşık'ın hali
Çöllere düşürür mecnunu dolu
Ham hasın çölünü ne bilir kardaş.

Mazlum Berrakî'yem bağıyım pire
Ta elestten beri vurgunum nura
Gün be gün aşkından düşerim zara
Ham hasın yolunu ne bilir kardaş. (12.08.1990)

307. HANGİ KUŞTUR NERDE DURUR BİLİN Mİ

Erkeği yek nesli bitmez tükenmez
Hangi kuştur nerde durur bilin mi
Havada yumurtlar yere düşürmez
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

Ağzı ile odun toplar bir eşi
Burnu ile üfler yakar ateşi
Küllerinden üryan olur kardeşi
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

Sırda gezer gayıptadır yavrusu
Cürmü mecûl lâkin çoktur korkusu
Mahşer günü yoktur onun sorgusu
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

Serendip'ten Hinistan'a gelinir
Gammazların hilesinden bilinir
Erkek bilmez ferici yere delinir
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

İnsan görüp kuğlu başın sırlayan
Uyku bilmez yatak bilmez horlayan
Mahşer günü ancak yaşın derleyen
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

Yer yüzüne ayak basmaz korkudan
Arif çözer bu ilmimi yorgudan
Kadı bilmez haberi yok sorgudan
Hangi kuştur nerde durur bilin mi

Mazlum Berrakî'm de almış demini

Körlerin önünde yakar şemini
Muammadan dizdik biz bu zemini
Hangi kuştur nerde durur bilin mi (17.9.1986)

308. HANİ NERDE ŞAH HÜSEYİN

Kanlı millet Küffe halkı
Hani nerde şah Hüseyin.
Azab çölü firat nehri
Hani nerde şah Hüseyin.

Mekke Medine arası
Geçmez gönlümün yarası
Şu Yezid'in yüz karası
Hani nerde şah Hüseyin.

Geçit vermez ıssız yollar
Solup gitmiş gonca güller
Kan ağlıyor mü'min kullar
Hani nerde şah Hüseyin.

Gerçeklerin bağı yara
Ehl-i kamil düşer zara
Ger bu bela derler bura
Hani nerde şah Hüseyin.

Kul Berrakî durmaz ağlar
Al yerine kara bağlar
Dost ateşi yürek dağlar
Hani nerde şah Hüseyin. (30.06.1989)

309. HASRET KOYMA BENİ DURMA ÇABUK GEL

Bir oğlum var o da gurbet ellerde
Selvi boylum gayrı durma çabuk gel.
Kokusu var bütün esen yellerde
Hasret koyma beni durma çabuk gel.

Her gecem bir zindan rahat yatamam
İçimde olanı dışa atamam
Uçurdum yuvadan geri tutamam
Gönlümün bülbülü durma çabuk gel.

Şu zâlim felek sabrımı sınar
Bağrımın ateşi tutuşur yanar
Ağlasam inlesem muhannet kınar
Bilmesin yadeller durma çabuk gel.

Irmağa bedeldir gözümün yaşı
Yanardağdan beter bağrımın başı
Nideyim istemem ekmeği aşısı
Bu zarif gönlümü kırma çabuk gel.

Berrakî mekânım bir kara çalı
Ne zelil eyler yaradan kulu
Kahrolsun gurbetin parası pulu
Dayanmaz yüreğim sorma çabuk gel. (17.12.1997)

310. HASTA BELLİ DEĞİL SAĞ BELLİ DEĞİL

Öyle bir acayip zamana geldik
Bostan belli değil bağ belli değil
Korkarım ki ahir zamana kaldık
Hasta belli değil sağ belli değil

Herkes geçmişini bir kez anmıyor
Kaleyi görmemiş burçtan inmiyor
Şeytanın izinden geri dönmüyor
Tuzak belli değil ağ belli değil

Zalimler zulümle halkı eziyor
Münafık çoğaldı sinsi geziyor
Hocalar parayla muska yazıyor
Devir belli değil çağ belli değil

Berrakî'yem yontamadım odunu
Kırk satırla kesemedim budunu
Bulamadım kaynağının tadını
Peynir belli değil yağ belli değil (04.07.1993)

311. HAYALİ GÖNLÜME LEYLA GÖRÜNDÜ

Bir türlü başımdan gitmiyor duman
Mecnun gönlüm pus dumana büründü
Ararım bulamam mahbüb-u canan
Hayali gönlüme Leyla göründü.

Kimi deli diyor kimi budala
Kaderin elinden düştüm bu hala
Yitirdim aklımı verdim tellala
Deli gönül yar peşinde süründü.

Sevdiğim ağlatma bu cevrin yeter
Senden ayrı kalmak ölümden beter
Sinem alev alev dumanım tüter
Ciğer kebab oldu gönül yerindi.

Berrakî'yem duman gitmez başımdan
Usandım feleğin kara kışından
Fariğ kıldım fani dünya işinden
Encamında hükmü evrak dürüldü.

312. HAYRAN OLDUM HALLERİNE

Bugün dostun ülfet günü
Âşık oldum dillerine
Mecnun etti aşkı beni
Hayran oldum hallerine.

Aşkı bende adab oldu
Gönlüm huzur neşe buldu
Aşk bülbülü dile geldi
Meftun oldum güllerine.

Muhabbeti huzur verdi
Dost bağından güller derdi
Gönlüm mahbubuna erdi
Kattı sevda sellerine.

Berrakî'yem feda canım
İster vursun döksün kanım
Himmet eyle gel sultanım
Dost kıyar mı kullarına.

313. HAYVAN MISIN HIÇ EDEBİN YOK SENİN

Yalan çıktın duramadın sözünde
Nadan mısın hiç edebin yok senin
Hakk'ın nuru hiç kalmamış yüzünde
Hayvan mısın hiç edebin yok senin.

Şeytan gibi kendi feylini düzen
Ayılın bayılın gözünü süzen
Uğursuz münafık şerrinen gezen
Şeytan mısın hiç edebin yok senin.

Ağzında bulunmaz insani kelam
Aslın sütü bozuk, işitsin âlem
Böylesi namerde verilmez selam
Süfyan mısın hiç edebin yok senin.

Ahlak-ı hamide insana gerek
Ecdadından yadigâr sendeki sürek
Merdane bulunmaz sendeki yürek
Mervan mısın hiç edebin yok senin.

Ey Berrakî nadan bilmez dilinden
Arif bilir âşıkların halinden
Yandım kalleş namertlerin elinden
Ruhban mısın hiç edebin yok senin.

314. HAZRETİ SÜPHÂN ULUDAN KALDI

Hey erenler bu yol bu erkân bize
Allah bir Muhammed Ali'den kaldı
Kubbe-i Rahman'ın nurdan binası
Hazreti süphân uludan kaldı

Ezeli şeriat yetti bitirdi
Ardından tarîkat geldi oturdu
Marifet hakîkat eksik yetirdi
Ervahlar bezminde beliden kaldı

Ah deyince ak pınarın akması
Şule verip şamdanını yakması
Gonca gülün apışından çıkması
Hünkâr Hacı Bektaş Veli'den kaldı

Muhammedin Mirac'ını gezmesi
Doksan bin kelamı yazıp düzmesi
Gizli elden engür şerbet ezmesi
Kırkların içtiği doludan kaldı.

Mazlum Berrâki'yem tamdır işimiz
Üçler, beşler, kırklar birdir beşimiz
El ele, el Hakk'a bağlı başımız
Erkan Şah-ı Merdan Âli'den kaldı

315. HER DEĞİŞTE DÖŞÜM EMANA GELİR

Revamı vefasız bana ettiğin
Kâfir olsa dine imana gelir.
Beni hedef alıp taşa tuttuğun
Her değişte döşüm emana gelir.

Yar bağına konmuş bülbül-ü şeyda
Beni Mecnun etti sevdiğim Leyla
Çaresiz eylemez bildiğim Mevla
Gönlümün ceylanı zamana gelir.

Dost bağına girdim dolandım gezdim
Zülfünün tellerini taradım düzdüm
Aşkın deryasına karıştım yüzdüm
Hercayi hasisler gümana gelir.

Yar koydu beni onulmaz derde
Ararım bulunmaz tabibi nerde
Yem eyledi beni bir yaban kurda
Ah ile derunum dumana gelir

Berrakî'yem daldım dünya dehrine
Mihman etti beni gönül şehrine
Âşık oldum vardım aşkın bahrine
Mahir kaptan olan dümene gelir.

316. HER DEM YÜREĞİMDE YAŞAR KERBELÂ

Kıyamete kadar yanar ağlarım
Gözümde yaş olur taşar Kerbelâ.
Hicran ile ciğerimi dağlarım
Her dem yüreğimde yaşar Kerbelâ.

Kanlı Kerbelâ'nın toprağı taşı
Orada kesildi masumlar başı
Seller gibi çağlar gözümün yaşı
Kan olur toprağa düşer Kerbelâ.

Küfe'nin döneği kılmadı vefa
Dönekler Hüseyin'e ettiler cefa
Atası enbiya, Şah-ı Mustafa
Fırakım eflakı aşar Kerbelâ.

Gönlümün firâk-ı tuttu semayı
Gözlerim görmüyor güneşi ayı
Lanetliyorum daim Yezid rüsvayı
Yezid kıyamette şaşar Kerbelâ.

Berrakî vurgunum şahlar şahına
Meftun oldum envarına mahına
İhlâs ile vardım aşk tezgâhına
Yüreğim ateşte pişer Kerbelâ.

317. HER ENEL HAK DİYEN HALLAÇ DEĞİLDİR

Sarma her merhemi yarana sakın
Her merhem yaraya ilaç değildir.
Hakk'ı bilmeyene Hak olmaz yakın
Her Enel Hak diyen Hallaç değildir.

Aşkını aradı Mecnun Leyla'dan
Mansur ayrılmadı zerre Mevla'dan
Karun ne götürdü yalan dünyadan
Toprak zihmete muhtaç değildir.

Aşkın badesini katre içmiyen
Aşkın ateşide yanıp geçmiyen
Hak ile batılı doğru seçmiyen
Uçsa da naili Mir'aç değildir.

Zerrece var ise kalpte hünerin
Bulunsun dünyada bazı eserin
Manasız mantıksız olmasın yerin
İnsan insan umma ağaç değildir.

Mazlum Berrakî'yem düştüm bu hale
Kamilce tecelli kıldım kemale
İrfanla secdemiz güzel cemale
Taptığımız Hak'tır put haç değildir. (24.07.1989)

318. HER ÖLÜYE HÂK'TAN RAHMET DEMEYİZ

Kaldır softa gönlündeki gümanı
Merd olan merde biz nâmert demeyiz
Göğsümüzde bulduk ehl-i imânı
Her ölüye Hâk'tan rahmet demeyiz

Halimizdir biz münkürden kaçırız
Kanat takıp gökyüzünde uçarız
Evvel Allah bin sıratı geçeriz
Halimizce buna zahmet demeyiz

Bu dünyada ahret için ölmeyiz
Elden, dilden, belden hile bilmeyiz
Câhil bilmez bir ummandan gelmeyiz
Hâk kazançta haram lokma yemeyiz

Ârif gerek ikrârında durmaya
Âlim gerek bir ilimi sormaya
Kâmil gerek o nizâma varmaya
Gerçek yolu asla ihlâl etmeyiz

Beden düşmüş bir telaşa yanıyor
Dert elinden garip sinem kanıyor
Kahpe olmuş devr-i âlem dönüyor
Bu cefaya asla cefâ demeyiz

İnciyi mercanı önüme serme
Al yeşil bağımdan gülümü derme
Durulmuş gönlüme kaygılar verme
Sürülmez yollara sefâ demeyiz

Hilâf yoktur Berrakî'nin sözünde
Gerçek yatar damarında özünde
Lânet oku ham softanın yüzünde
Haklıdır sözümüz hevâ demeyiz (01.12.1986)

Ocak 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

319. HİCRANINLA MESTANEDİR BU GÖNLÜM

Ahu gözlüm sana meyil vereli
Aşkın ile divanedir bu gönlüm
Nar-ı firkatınla sinem yaralı
Hicranınla mestanedir bu gönlüm.

Dişin inci, dudakların bal gibi
Zülüflerin hadden çıkmış tel gibi
Al yanaklar taze gonca gül gibi
Derdin ile şahanedir bu gönlüm

Sensin bu gönlümün hayali düşü
Hasretinden akar gözümün yaşı
Tükenmez başımın boranı kışı
Yar aşkından pervanedir bu gönlüm

Mazlum Berrakî 'yem sinem yaralı
Benim suçum ne ki bahtım karalı
Derdim dağlar gibi sıra sıralı
Per perişan seyranedir bu gönül

320. HİÇ KİMSEYE BAKİ DEĞİL BU DÜNYA

Yedi kerre doldu boşaldı derler
Hiç kimseye baki değil bu dünya
Pinhana çekildi sır oldu erler
Hiç kimseye baki değil bu dünya

Doğru olan doğruluğa özenir
Hakikatın nizamına bezenir
İnsan olan ahretini kazanır
Hiç kimseye baki değil bu dünya

Nicesi var servet ile övünür
Nicesi de yokluk ile gövünür
Kimisi de mağrur olur sevinir
Hiç kimseye baki değil bu dünya

Senedim yok benim konup göçmeye
Hayat çeşmesinden bir su içmeye
Dilim varmaz bütün sırrım açmaya
Hiç kimseye baki değil bu dünya

Berrakî'yim bir katara dizildim
Kan karıştı bir ihsana yazıldım
Âşık oldum bir deryadan süzüldüm
Hiç kimseye baki değil bu dünya (06.04.1991)

321. HİKMETİ SURE-İ İMRANA SALDIN

Ne sitem eylersin cananım bana
Gönlümü ateşi hicrana saldın
Ölümden betermiş ayrılık bana
Hikmeti sure-i imrana saldın

Yanar aşk oduna bağrımın başı
Ah ile vah ile doldurdum döşü
Gece gündüz akar gözümün yaşı
Dur ettin aklımı meydana saldın

Çekerim firkatı yanarım nara
Canım dayanmıyor kıldığım zara
Yitirdim aklımı kul oldum yara
Bendeyi aşk ile pinhana saldın

Mazlum Berrakî'yim yandım aşkımdan
Bülbül figan eder gönül köşkünden
Derde düşen derman umar meşkinden
Kul ettin kapında sevdana saldın (07.08.1991)

322. HİMMET EYLEN BİZ GİDELİM ERENLER

Vakit geldi destur eylen gedaya
Himmet eylen biz gidelim erenler.
Sizi ısmarladım Ganî Hüda'ya
Himmet eylen biz gidelim erenler.

Durdukça durdukça fırsat geliyor
Ayrılık acısı sinem deliyor
Aklıma düştükçe gözüm doluyor
Himmet eylen biz gidelim erenler.

Aşkın şarabını içen ölür mü
Pirden himmet olan darda kalır mı
Ayrılık derdine çare olur mu
Himmet eylen biz gidelim erenler.

Oturup kalkmamız ikrar imandır
Bizim ikrarımız ahdı amandır
İçim fırgat dolu başım dumandır
Himmet eylen biz gidelim erenler.

Mazlum Berrakî'yem yolumuz birdir
Gönlümüz kovandır muhabbet sırdır
Gerçeğe bağlıyız başımız pirdir
Himmet eylen biz gidelim erenler. (25.08.2008)

323. HİTAB-I İZHARA GELDİM

Hey erenler bülbül oldum
Ötmeye gülzâra geldim
Arayıp mahbubum buldum
Hitab-ı izhara geldim

Dört kapıya selam verdim
Elim erde dara durdum
Yüzüm yerde didar gördüm
Eşref-i didara geldim

Çerağcılar delil yakar
Arifler o nura bakar
İnkara hazır Zülfikar
Haydar-ı Kerrara geldim

Dost cemali ayan gördüm
Eşref-i didara erdim
Pâyine yüzüm sürdüm
El aman ikrara geldim

Dost Berrakî elim erde
süre geldim yüzüm yerde
Hakk erenler bu aşk serde
Vakıf-ı esrara geldim

324. HOŞ GELDİN CANANIM GÜLLER AÇILDI

Aşkına düşüp de hayal gördüğüm
Hoş geldin cananım güller açıldı
Secdedip dizine yüzün sürdüğüm
Hoş geldin cananım güller açıldı

Sen gideli yeşil yaylam çöl oldu
Candan yakın eşim dostum el oldu
Kan ağladı iki gözüm sel oldu
Hoş geldin cananım güller açıldı

Sen gelince kış aylarım yaz oldu
Kervan geçmez yüce dağlar düz oldu
Sevdan düştü içerimde köz oldu
Hoş geldin cananım güller açıldı

Mecnun oldum ben bu aşka boyandım
Günden güne cefasına dayandım
Gelir diye Kadir Hakk'a güvendim
Hoş geldin cananım güller açıldı

Dostun aşkı içerimde yelıyor?
Pervaz kıldı dağı taşı eliyor
Arzularım hislerimi deliyor
Hoş geldin cananım güller açıldı

Daima sabırdır ilimin başı
Hayırla yargıla gördüğüm düşü
Rumuzlu konuşmak Erenler işi
Hoş geldin cananım güller açıldı

Mazlum Berrakî de murada erdi

Hamdolsun Erenler cemâlin gördü
Kırkların eşiğine yüzünü sürdü
Hoş geldin cananım güller açıldı (03.08.1985)

325. HOŞ IRGANIR TELİ DİLBER

Salınıp seyrana çıkmış
Şu âlemin gülü dilber.
Perçem saçı yana yıkmış
Hoş ırganır teli dilber.

Saçı gerdana serilmiş
Kâkül alınına devrilmiş
Ziyasından gün yarılmış
Sarsam ince beli dilber.

Bade sunar beyaz eli
Mestan eyler tatlı dili
Muhabbeti kudret balı
Züleyha'nın hali dilber.

Berrakî bir aciz kuldur
İster ağlat ister güldür
Benim arzum tatlı dildir
Mahrum etme kulu dilber.

326. HURİ Mİ PERİ Mİ MAHİTAP YÜZLERİN

Leyla dedim, Mecnun ettin yâr beni
Aklımı başımdan aldı gözlerin.
Sevda sahrasında aradım seni
Huri mi peri mi mahitap yüzlerin

Bir nevcivan ki kurmuş yayını
Mevla'm güzellikten vermiş payını
Öpsem dudağını hâk-i payını
Aklımı mest etti işven nazların.

Fırkatin ateşi sinemi yaktı
Feryadım figanım göklere çıktı
Gözümün yaşları kan olup aktı
Canıma kast etti acı sözlerin

Mazlum Berrakî'yem be hey vefasız
Bir günüm geçmiyor cevri cefasız
Gezerim âlemi zevksiz sefasız
Yakar bu sinemi narı közlerin.

327. HÜKMEDER ÂLEME MİRÂNE GÖZLER

Merhamet kıl cana ey şemsi kamer
Aşk ile yaralar insanı gözler.
Yakma firkat ateşine ey peri peyker
Hükmeder âleme mirâne gözler

Ey cemali gülşen bağı baharım
Gönül yaralandı duy nazlı yarım
Duyurma aleme feryadı zarım
Çıkmıyor fikrimden mestâne gözler.

Acep nedir böyle hüsn-ü celalin
Mesteder âlemi cevr-i cemalin
Yadeller bilmez kadr-i kemalin
Zay etti aklımı destâne gözler.

Halim budur benim bakma zarına
Ciğer büryan oldum aşkın narına
Aşıkara kıymaz insan yarına
Sıdk ile bakınca efsâne gözler.

Be hey dilber aşkı sitemin çoktur
Sevdaya düşürdün günahım yoktur
Berrakî ölüyor neylesin doktor
Fetheder cihanı dostâne gözler. (14.08.1990)

328. HÜNKÂR HACI BEKTAŞ VELİ DOST DİYE

Medet mürvet dedim kapına geldim
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.
Lütfi Kerem eyle derdiment oldum
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.

Medet kabul eyle geldim katına
Kamber gibi hizmet etsem zatına
Ayağına düştüm uyudum taatına
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.

Bi çare ağlarım gözlerim yaşlı
Her anım azablı, boranlı, kışlı
Aşkınla yaşarım, hayalli düşlü
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.

Yanarım aşkınla dumanım tüter
Âşıkım Hürü'ne Kerem'den beter
Gedayım kapında bir lütfun yeter
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.

Berrâki'yem geldim Mecnun misali
Lütfuna sığındım arz ettim hali
Gün be gün artıyor sinemin zârı
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost diye.

329. HÜSN-Ü CEMALİNDE GÜLŞANI BULDUM

Tecelli bağında aşk pazarında
Gönül deryasında ummanı buldum
Hidayet mülkünde dost nazarında
Hüsn-ü cemalinde gülşanı buldum.

Muhammed Ali'dir eşyanın sırrı
Hasan'la Hüseyin onların varı
Zeynel, Bakır, Cafer gözümün nuru
Mahbub cemalinde Kur'an'ı buldum.

Ahsende yazılı Kazım'ın mahı
Kandil-i kudrettir Taki'nin safı
Naki'den, Asker'den umarım affı
Terk ettim bu canı cananı buldum.

Mehdi'nin hüsnünde okunur Kur'an
Canımı uğruna eyledim kurban
Berrakî cemali mirat-ı furkan
Elinde Zülfikar merdanı buldum.

330. HÜSN-Ü CENNET GÜLÜ DOST SEFA GELDİN

Çoktan beri hasretini çektiğim
Gönlümün bülbülü dost sefa geldin
Hasretinden kanlı yaşlar döktüğüm
Hüsn-ü cennet gülü dost sefa geldin.

Kaldır nikabını göster yüzünü
Yetmiş iki lisan var et sözünü
Çiçekle bezetmiş bahar yazını
Dilin bülbül dili dost defa geldim.

Tenin burcu burcu gül ile yade
Azm-i rahın ahir bab-ı ulyada
Mahşere erişmiş beyt-i Kâbe'de
Gönlü ihlas dolu dost sefa geldin.

Ağırdır feleğin sistemi taşı
Seyhan, Ceyhan oldu gözümün yaşı
Aşkın ile yanar bağrımın başı
Muhabbetin balı dost sefa geldin.

Berrakî'yem arzum nasib-i cennet
Muhammed Ali'den erişe himmet
Hüsn-ü hayalinle çekerim mihnet
Medet Bektaş Veli dost sefa geldin.

331. İCRA EDEM MUHABBETİ VİRDİMİ

Saat dursun gönül yansın cezbede
Anlatayım gizli gizli derdimi
Acı kahve pişireyim cezvede
İcra edem muhabbeti virdimi

Gizli gizli hazineyim ben bana
İnanmazsan beyanım var gel sana
İman edip fikir eyle bu câna
Çekerim bak yoksa gönül ordumu

Ben denizim, ben deryayım, ben yolum
Ben altınım, ben ahçeyim, bir gülüm
Ben üftâdeyim, ben râbudum, ben kulum
Câhil bilmez mekânımı yurdumu

Şuhûd devir seyr-i nuzûl bir hâktır
Gerçek derûn aslı hâktan da hâktır
Hâkk'ı bilen encâmında pek pâktır
Kimse bilmez içimdeki derdimi

Ruh bedende misafirdir, mihmandır
Hayat olan hakikatte bir candır
Beden türap denizleri ol kandır
Hakk'a verdim şu fânide ardımı

Ben mevlâdan türlü dilek diledim
Koyun oldum kuzu ile meledim
Bu gönlümü Tur Dağı'nda eledim
Karış karış gezdim gönül yurdumu

Berrakî'yim gönül gülü bağlarım

Didâr gördüm gizli gizli ağlarım
Ben katreyim bir girdapta çağlarım
Kimse bilmez mekânımı yurdumu. (16.01.1986)

332. İÇİMDE VARLIĞIN SIR BEŞKIZ DAĞI

Her gün gurbet elde kara yasatayım
Gözümde tütüyon nur Beşkız Dağı
Hasretin sinemde her gün hastayım
İçimde varlığın sır Beşkız Dağı.

Alt mahlenin bülbülleri öttü mü?
Üst mahlenin tütünleri tüttü mü?
Doruğunda mor menekşe bitti mi?
Senin gelinliğin kar Beşkız Dağı.

Süzülürsün gelin gibi durursun
Boynun bükür can evimden vurursun
Yücelerden her ne geçse görürsün
Bekler mi yolumu yar Beşkız Dağı?

Tabibe vardım da yaram sarmıyor
Kanıyan yarama melhem vermiyor
Çektiğim çileyi kimse görmüyor
Sılaya varması zor Beşkız Dağı.

Sen ulusun bilin benim halımdan
Şüphe etme kelimandan, dilimden
Kadir Mevla'm ayırmasın gülümnden
Sinemi deliyor zâr Beşkız Dağı.

Senin aşkın ile yandıkça yandım

Bu derdin dermanı yardadır sandım
Berrakî Leylasız Mecnun'a döndüm
İçimi yakıyor kor Beşkız Dağı. (17.02.1992)

333. İÇİN İÇİN KÜL EDİYOR KOR BENİ

Ela gözlüm senden ayrı düşeli
Ne hallere koydu felek gör beni
Aşkın ateşinde yanıp pişeli
İçin için kül ediyor kor beni

Göz göz oldu sinemdeki yaralar
Çeke çeke bu dert beni paralar
Yaradan Mevla'dan ola çâreler
Ahirinde türlü dertler yer beni

Kahbe felek talan etti yurdumu
Günden güne artırıyor derdimi
Acep kimden isteyim yardımı
Yad eyleme yâr Mevla'dan sor beni

Sınık bendim sızlar acılar bitmez
O yârin hayali gönlümden gitmez
Virane bahçede bülbüller ötmez
İşte sinem hançeri alıp vur beni

Berrakkî o yâre gerçek âşıktır
Ateşe aşk ile bağı yanıktır
Aşk-ı peymanına gönlü sadıktır
Gerçeklere yoldaş eyle pîr beni (16.12.2019)

334. İLİK SENİN, DAMAR SENİN, KAN SENİN

Medet mürvet ceddin kapına geldim
Oğul senin, evlat senin, can senin
Ocak evladınım künyemi bildim
İlik senin, damar senin, kan senin.

Bir ismi Mustafa tacı Muhammed
Bir ismin Hüseyin nevcivan begayet
Perişan halime eyle inayet
Himmet senin, hikmet senin, din senin.

Sen Mazlum Abdal'sın pirsin ulusun
Kerem sahibisin mürşit velisin
Keramet sahibi merdan Ali'sin
Kuvvet senin, kudret senin, şan senin

Basiretin beni aşka düşürdü
Bade sundu yüreğimi taşırdı
Nar-ı aşkın yaktı beni pişirdi
Ateş senin, derûn senin, sân senin.

Berrakî'yem n'olur halimi sorsan
Kanayan yarama bir melhem sarsan
Destur deyip yeşil elini sürsen
Dünya senin, ahret senin, han senin

335. İLLÂLLÂH ŞAH İLLÂLLÂH

Bugün seyran yerinde
Eyvallah şah eyvallah.
Mürşid-i kâmil gördüm
İllâllâh şah illâllâh.

Kaşında mim duası
Eyvallah şah eyvallah.
Sensin kulun Mevlası
İllâllâh şah illâllâh.

Aşkın derdim devası
Eyvallah şah eyvallah.
Sensin gönül şifası
İllâllâh şah illâllâh.

İki kaşın arası
Eyvallah şah eyvallah.
Mihrabım dır burası
İllâllâh şah illâllâh.

Sırdan giymiş libası
Eyvallah şah eyvallah.
Coştu gönül deryası
İllâllâh şah illâllâh.

Semada döner melek
Eyvallah şah eyvallah.
Ay güneş çarhı felek
İllâllâh şah illâllâh.

Elinde zülfükârı

Eyvallah şah eyvallah.

Dilinde kisbi kârı

İllâllâh şah illâllâh.

Muhammed'de nübüvvet

Eyvallah şah eyvallah.

Mahşerde ede mürvet

İllâllâh şah illâllâh.

Berrakî der şah dostum

Eyvallah şah eyvallah.

Mazlum Abdal'dır dostum

İllâllâh şah illâllâh. (26.02.1986)

336. İLMİ SIRRA ERDİ İSE

Seven âşık serden geçer
Dosta gönül verdi ise
Hakkı batıl nedir seçer
İlmi sırra erdi ise.

Âşık olan kaynar coşar
Aşk oduyla özü pişer
Mecnun olan çöle düşer
Leyla'sını gördü ise.

Hakk'ı diline getirir
Eksiğini tam yetirir
Çekilir تنها oturur
Mevla'sına erdi ise.

Berrakî arayan bulur
Menzil alan arif olur
Varı yoğu nesi kalır
Ölmeden ol, öldü ise.

337. İMAM HASAN ŞAH HÜSEYİN AŞKINA

Doldur saki doldur kevser suyunu
Muhammet Mustafa Ali aşkına .
Uzatta içelim kırklar payını
İmam Hasan Şah Hüseyin aşkına

Erenler aşkına içelim demi
Şad olsun gönüller atalım gamı
Aşk atına binip tutalım gemi
İmam Zeynel İmam Bakır aşkına

Hak ehli canlar birlik olalım
Hakikat uludan örnek alalım
Gerçekler postuna niyaz kılalım
İmam Cafer Musa Kazım aşkına

Ezelden almışız biz bu haberi
Yürekten silmişiz gaygı kederi
Kesmiyelim dilden Allahu Ekberi
İmam Rıza İmam Taki aşkına

Hakikat lokması bizim aşımız
Gerçeğe dayanır daim işimiz
Hakikat aşkına yanar döşümüz
İmam Naki İmam Asker aşkına.

Hakikatta hal evine girelim
Erenlerin nur cemalin görelim
Bir olalım gizli sırra erelim
İmam Mehdi Hacı Bektaş aşkına

Mazlum Berrakî'yem Hak'tır dolumuz
On iki erkandır bizim yolumuz
Erenler ceminde açar gülümüz
Ecdadımız Mazlum Abdal aşkına. (18.09.1990)

338. İNİN KERBELA'YA NİYAZ EYLEYİN

Sıladan gurbete giden turnalar
Riad'da Kadimî'ye selam söyleyin.
Kanmayın o çöllere gölü suyu yok
İnin Kerbelâ'ya niyaz eyleyin.

Erenler bağında açar gülümüz
Uğrar Medine'ye sizin yolunuz
Arap'da çalışır bizim delimiz
Canlar paresine selam söyleyin.

Masumlar üstünden yüksek uçmayın
Fatıha okuyun gafil geçmeyin
Sabredin Fırat'ın suyun içmeyin
Hamdedin Mevlâ'ya sakka gözleyin.

Kerbelâ'da sakın gafil geçmeyin
Olura olmaza sırrı açmayın
İmam Hüseyin'den uzak uçmayın
Eğilin eteğine niyaz eyleyin.

Coştukça söylerde âşık dilleri
Deryayı boyluyor gözüm selleri
Susuz kalmış on iki imam gülleri
Erenler aşkına avaz eyleyin.

Necef Kerbelâ'da arayın umman
Sakın kâlbınıza gelmesin güman
Muhammed Ali'den dilen eleman
Eğilin eteğine niyaz eyleyin.

Mazlum Berrakî'yim biter mi sözüm
Kerbelâ aşkıyla yanıyor özüm
Gölüm gam içinde kan ağlar gözüm
Bir de benim için niyaz eyleyin.

339. İNSANIN KENDİNE TUZA VAR İMİŞ

Batında Kur'an'ı okudum gördüm
Emrinden kaçana ceza var imiş
Herkes ettiğini bulur yazıyor
İnsanın kendine tuza var imiş

Ayrılmış insanlar hep üçer beşer
Kötüler kazdığı kuyuya düşer
Hakikatı bilen zevalsız yaşar
Doğruyu diyene kaza var imiş

Kardeşimse sır söylemem adama
Bir gün gelir maraz bulaşır bana
Bu sözüm biraz ters gider amma
Anasın emziren buza var imiş

Kocamış bülbülüm gayri ötmüyor
Ötsem bile sesim hoşa gitmiyor
Berrakî'm der gurbet baştan gitmiyor
Meğer yakın yolun uza var imiş

340. İPLİĞE TESBİHİ DÜZEMEZ OLDUM

Tahammül yeter mi halim söylesem
Fark edip kendimi çöremez oldum
Geçti mahbub ömrüm nasıl eyleyim
İpliğe tesbihi düzemez oldum.

Yanar görünürüm dumanım tütmez
Bu aşkın belası başımdan gitmez
Dermanım kesildi dizlerim tutmaz
Evimin içinde gezemez oldum.

Farımaz bu gönlüm daima yârda
Kocamış âşıkım yanarım nârda
Kemiğim rüzgârda, ayağım karda
Lodosu poyrazı sezemez oldum.

Berrakî bir yâre olmuşum hayran
Gönlümün çiçeği bir gülü reyhan
Ben ona Mecnun'um, o da Leyla'dan
Dilinden şerbeti süzemez oldum.

341. İPTİDA DÜNYANIN NAKKAŞIYIM BEN

Eğer kardaş benim aslım sorarsan
Aslım Horasanlı beктаşiyim ben
Âdem'den bu yana neslim ararsan
İptida dünyanın nakkaşiyim ben

Dersimiz mürşütten dolumuz pirden
Dört kapı kırk makam yolumuz sırdan
Aşk ile yanmışız korkmayız nardan
Yakup'un Yusuf'a gözyaşıyım ben

Marifet, hakikat kapısını açtık
Şeriat, tarikat köprüsün geçtik
Kırkların sırrını burada seçtik
Selman'ın parsıda sırdaşıyım ben

Yolumuz Kerbela yoluna gider
Sadık olan dostun kavlini güder
Yetmiş iki bilen bunda kar eder
Acırlı köyünün bir taşıyım ben

Berrakî doymadım aşkın tadında
Serimi yandırdım mazlum onda
Dört kitap yazıldı şahin adına
Pir Mazlum Abdal'ın kardaşıyım ben (05.02.1990)

342. İŞİM GÜCÜM AH U ZARDIR

Nidem seni be hey dünya
Bana yarar neyin vardır
Çilesiz bir gün görmedim
İŞim gücüm ah u zardır

Yollarıma tuzak kurdun
Çelme sardın yere vurdun
Bir avuç toprak mı verdin
Elinden halim figandır

Toprağım yok taş dikeyim
Tarlam yok ekin ekeyim
Sana ne boyun bükeyim
Var sen başkaları kandır

Geldim ise ben giderim
Durdukça artar kederim
Sen boş kadehsin niderim
Ama tatlılığın baldır

Berrakî dünya durusu
Vallahi cefa yarısı
Uçtu gitti can ağrısı
İŞte dünya boş kovandır

343. İTİKAT AMELİ FERAGAT EYLE

Eğer tabîb isen gel gir meydana
Mürşidine arz-ı itaat eyle
Kalbi gümrah ise girme kervana
İtikat ameli feragat eyle.

Cevahir yüküdür ağır yükümüz
Sürüden ayrılmaz asla tekimiz
Hak yolunda hâşâ yoktur şekimiz
Viran gönülleri imaret eyle.

Er gerektir bu meydana gelmeye
Dara durup dost canı vermeye
Pir önünde ikrar verip ölmeye
Musahip kavlinde kefarete eyle.

Günah, sevap bu meydanda sorula
Hesap, nizam bu divanda görüle
Ruh-i zatâline kıymet verile
Erenler zatını ziyaret eyle.

Mazlum Berrakî'yem penahım Huda
Mürşid nazarından eyleme cüda
Canını canana kılarsan feda
Karış, gel kervana inayet eyle.

344. KABUL ETMEM HARAM PİŞMEZ AŞIMDA

Dinleyin efendim dikkat et söze
Hamdolsun Mevla'ya aklım başımda
Dünyanın esrarı görünmez göze
Kabul etmem haram pişmez aşımda

Dûsturumdur yaradanın vekili
Bir mürşidden aldım böyle akıllı
Didarı var misk-i reyhan kokulu
Onun için iller gezer peşimde

Sürüp geldim gerçeklerin izini
Bal eyledim muhabbetli sözünü
Ahd-i misâk kıldım kâmil özünü
Deniz derya dolar çeşm-i yaşımda

Sermayem var aşk-ı bürhan deminden
Kardeşim var ehl-i hikmet camından
Gece gündüz Şah Hüseyin'in gamından
Aşk ateşi yanar durur döşümde

Berrakî der herkes kisb-î kârında
Hayal âleminde ah u zârında
Derununu yaktım aşkın nârında
Feryat figan benim her gün işimde (09.12.2006)

345. KAFASINDA LANET TAKINTISI VAR

Bağırıp çağırıp kendini yorar
Azmış edepsizin sıkıntısı var.
Edep hayâ bilmez hicap ne arar
Kafasında lanet takıntısı var.

Nankör, zalim, izansız, fesat
Münafık, yalancı, fitne-i hasat
Selamı, kelâmı, ülfeti kesat
İnsana hunharca bakıntısı var.

Düzenbazın davulunu çalan var
Şeytan gibi makamında plan var
Açık, çıplak, boynu bükük kalan var
Soyup doyanların tıkıntısı var.

Vekil seçtik, gitti şer yemin etti
Gıdığı kıllandı Hicaz'a gitti
Millet kürsüsünde bir küfür tuttu
Kanında Yezidi'n akıntısı var.

Berrakî ne halde kazalar, köyler
Mertlik oku ile gerildi yaylar
Hele bir toplansın sandıklar, oylar
Yüreğinde korku yakıntısı var.

346. KAHRAMAN YILDIZI SENDE ATATÜRK

Dünyaya yazarım senin şanını
Kahraman yıldızı sende Atatürk.
Vatanına bağışladın varını
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Dünyaya çağırdın duyurdun sesin
Düşmanı denize döküyor hersin
Cephede kahraman hem de gazisin
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Doğudan batıya hükmün yürüyor
Savaşta düşmanın aslan görüyor
Mavi gözlerine bakan eriyor
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Tuzak kurdu sana hem padişahlar
Dört bir tarafımda kılıcın şaklar
Yan bakamaz oldu sana düşmanlar
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

İsmet İnönü'yü yanına çektin
Şahlanıp meydana hışm ile çıktın
Nice kâfirlerin kanını döktün
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Temizledin yurdu düşman kalmadı
Bayrağımız semalarda parladı
Anayasa kurdun dünya anladı
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

O hain düşmana fırsat vermedin

Söz verdin sözünden geri dönmedin
Ebedi yaşarsın asla ölmedin
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Afyon'da düşmana mahşeri kurdun
Ahret hesabını İzmir'de sordun
İzmir'de Yunanın kökünü kırdın
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Atam huzuruna saygıyla vardım
Ayağının tozuna yüzümü sürdüm
Anıtkabir'inde selama durdum
Kahraman yıldızı sende Atatürk.

Berrakî'yem başım düştü turaba
Atamın hizmeti gelmez hesaba
Eğer vasfın etsem sığmaz kitaba
Kahraman yıldızı sende Atatürk. (23.06.1986)

347. KALMADI GAM GUSSE ALLAH EYVALLAH

Gönlümün sevdası gözümün nuru
Dost Cemal'in gördüm elhamdülillah
Derdimin dermanı ömrümün varı
Kalmadı gam gusse Allah eyvallah

Yusuf-u Kenan'dır nur-u cemalin
Bir dahi cihanda yoktur misalin
Eller bilmez senin lütf-ü kemalin
Cemalin envarı arifi billah

Canımda cananım ey yüzü mâhım
Yandım ateşine tükenmez âhım
Lütf-ü Kerem eyle nedir günâhım
Bağışla cürmümü Neüzübillah

Lisanın gevherdir makbûl söylersin
Muhabbet bahrinde umman boylarsın
Gönülleri gamdan âzâd eylersin
Dem be dem zikrim tebârekallah.

Mazlum Berrakî sadıkız candan
Ne kusurum var da ıradın benden
Gam değil öldürsen vazgeçmem senden
Cemâlin kiblemdir tâatım zikrullâh (02.08.2017).

348. KAMİLİN KIYAMI CEMALE OLUR

Gel hey sofı gel hey kınama bizi
Âdem'in secdesi cemale olur
Esmâ-i Kuran'dır insanın yüzü
Kamilin kıyâmı cemale olur

Bulursan ehlini derdini danış
Söylersen sözünü ölçülü konuş
Bildiğın gerçeğe denmesin yanlış
Kabirin azabı amele olur

Gerçekler özünde kin kibir tutmaz
Aldığı sırrını geriye satmaz
Cahilin silahı menzile yetmez
Fitne ficir piçler zamane olur

Softalar meydana safsata koyar
Yetimin yoksulun cebini soyar
Fırsatın bulursa gözünü oyar
Merkebin merakı samana olur

Berrakî'yem ezel aşka düşmüşüz
Aşıkız didara candan geçmişiz
İrfan meclisinde yanıp pişmişiz
Âşıkın secdesi didara olur (23.02.1992)

349. KÂMİLİN SÖZLERİ BAL OLUR GİDER

Gel gir meclise layık olarak
Kara çalı bile gül olur gider
Özün turap eyle kendin bilerek
Kâmilin sözleri bal olur gider

Ne ararsan ara kendi serinde
Akıl almaz hüner bulun birinde
Bütün vücut döner kendi yerinde
İnsanlar da türlü lal olur gider

Eğer insanoğlu insan olursa
Yorulur mu insanlığın bilirse
Haklı vücudunda Hakk'ı bulursa
O da sevdiğine kul olur gider

Aşk büyük dert Lokman veremez karar
Ne hekime varır ne çare arar
Berrakî gün güne ediyor zarar
Dökülür yaprağı dal olur gider

350. KANA KANA İÇE İÇE GELİYOR

Ömür yollarına ölüm kervanı
Kona kona göçe göçe geliyor.
Ahret şerbetini ecel devranı
Kana kana içe içe geliyor.

Gelen gider malum Hakk'a yol ile
Kul Allah'a hesap verir hal ile
Hak nizamı bozmaz öyle dil ile
Kara defter seçe seçe geliyor.

Sabrı olan amelime erişir
Âşık maşuk vuslat anı görüşür
Vücut birdir Hak orada buluşur
Can sıratı geçe geçe geliyor.

Ben orada amelimi isterim
Çağırırım sevdiğimi seslerim
Güvendiğim yere sırtım yaslarım
Rıdvan kapı aç aça geliyor.

Mazlum Berrakî'yem Âdem atamız
Nur u vahid bizim daha ötemiz
Arş doğum yerimiz dünya kıtamız
Can canana uça uça geliyor. (23.05.1990)

351. KANDİLDEKİ SIRRIN HİKMETİ NEDİR

Haydi başlayalım elif heceden
Âdem deki nurun hikmeti nedir
Aklımı yitirip başımdan alan
Kandildeki sırrın hikmeti nedir

Yer ile göklerde sıfat bulmadan
Âdem ile Havva hamil olmadan
Fahr-i âlem bu cihana gelmeden
Ezel gelen varın hikmeti nedir

Yüz yirmi dört bin peygamber nurdur
Sırrı sırullahı sâdık ile vardır
Dört kitap içinde bir Elif vardır
Bunda olan sırrın hikmeti nedir

Kuş olup güvercin donuna giren
Oturup cümlenin rızkını veren
Seyredip âlemi bir gözle gören
Mucizâtlı pirin hikmeti nedir

Gönül ihlas olur Kadir Gecesi
Nerde kondu dört kitabın hecesi
Hocam kimdir âşıkların hocası
Gönüldeki yarın hikmeti nedir

Badedir aşığı mest eden hüner
Dost elinden içtim pek başım döner
Böyle bir devranda ateş mi söner
Yürekteki korun hikmeti nedir

Mazlum Berrakî sen evhama düşme
Amelin azdırıp menzili aşma
Sukut et sabreyle kaynayıp coşma
İçindeki zorun hikmeti nedir (02.10.1987)

352. KANDİL-İ KUDRETİN ŞEMİNİ GÖRDÜM

Yüzüm süre geldim pîr divanına
Erenler bezminin cemini gördüm
Secde kılıp durdum dost divanına
Kandil-i kudretin şemini gördüm.

Okurlar tevhidi dilleri Allah
Cemalleri ruşen kalpler Beytullah
Şirindir dilleri Allah, eyvallah
Kırklar meclisinin demini gördüm.

Süreklere edep erkânın yolu
İçtikleri kevser meyleri dolu
Zikirleri Allah Muhammed Ali
Cenab-ı Hüseyin'in gammını gördüm.

Matem-i Kerbelâ oldum bu gece
İçimdeki aşkı yüceden yüce
Vird ettim ismini hep hece hece
Mazlum Hüseyin'in emini gördüm

Berrakî'yem gördüm fark ettim zâtı
Aynı zât yüzünde buldum sıfatı
Dost elinde içtim abı hayatı
Kevser-i kudretin camını gördüm.

353. KAPANMIYOR KELİN SENİN

Yürü be hey Beşkız Dağı
Haşin eser yelin senin
Görmüş geçmiş bunca çağı
Kapanmıyor kelin senin

Başın duman zirven baca
Yaşın koca gönlün Yüce
Hilâlini gördüm gece
Dile gelmez halin senin

Deli gönlüm seni sever
Yüzün görmek için ever
Mağrur göğsün dünya değer
Berdâr olmuş telin senin

Ne güzeldir yazın güzün
Elvan elvan çiçek yüzün
Sen de saklı o beş kızın
Yüzün duvak gelin senin

Turnan yanık yanık öter
Derdini derdime katar
Zirvende bir ulu yatar
Ne hoş kokar gülün senin

Berrakî'yem geldim sana
Konuşman mı söyle bana
Mürvetlisin kıyman cana
Kurt kuş besler çalın senin (30.03.2018)

354. KAPANMIŞ YARAMI DEŞTİ AYRILIK

Bahar geldi bülbül güle özendi
Gizli yaralarım açtı ayrılık
Garip gönlüm gam yüküne bezendi
Kapanmış yaramı deşti ayrılık.

Esti bad-i sabah salları dalımı
Hicaba düşürdü gonca gülümü
Merhametsiz felek bilmez halimi
Beni harab etti geçti ayrılık.

Gahi garip garip gurbete düştüm
Gahi dertli bulup derdimi açtım
Ayrılık zehrini doldurup içtim
Yakasız gömleği biçti ayrılık.

Bir gün baykul konar mezar taşına
Aşık maşukuna olur aşına
Benim çektiklerim düşman başına
Akıttı kanımı içti ayrılık.

Ey Mazlum Berrakî'm derdin bitmez mi
Erenler sana derman etmez mi
Gurbetin acısı serden gitmez mi
Kaçtıkça peşime düştü ayrılık. (26.09.1989)

355. KAPATMIŞ GÖZÜNÜ YAR GİZLİ GİZLİ

Kaç yıl oldu dosttan haber gelmedi
İçimde bir korku var gizli gizli.
Şu mahzûn halimde yüzüm gülmedi
Kapatmış gözünü yar gizli gizli.

Dosta hediyemdir kanlı yaşım var
Cömer sofrasında pişmiş aşım var
Sevda sahrasında yanmış döşüm var
Yarama bir melhem sür gizli gizli.

Gücüm yetmez dost kapısın açamam
Sırat-ı mustakîm eşik geçemem
Ab-ı hayat olsa onsuz içemem
Elinden içeyim ver gizli gizli.

Gönlü yanmışların teni yanar mı
Hakka ikrar veren geri döner mi
Gül ile bülbülün aşkı söner mi
Sinemde ateşi gör gizli gizli.

Ey Berrakî dönsün dünyanın çarkı
Üç yüz altmış altı kilosu narkı
Günahım var ise çekerim korku
Kusurum ne ise sor gizli gizli. (23.11.2009)

356. KAPINDA BEKLEYEN KULUN OLAYIM

Ahu gözlüm benim ruhu revanım
Yanağında gonca gülün olayım
Gönlümün bülbülü canım cananım
Kapıda bekleyen kulun olayım.

Benim ahu gözlüm turna tellidir
Ağzı şeker kaymak tatlı dillidir
Göğsü cennet bağı ince bellidir
Sarılacak ince belin olayım.

Ahu gözlüm benzer şehin şahana
Bir eşi menendi gelmez cihana
Karun olsam gücüm yetmez pahana
Bülbül gibi söyler dilin olayım.

Bir güneş misali çavdı gözüme
Züleyha göründü o yar gözüme
Aşkın atasını koydu özüme
Kerem'in yandığı külün olayım.

Berrakî'yem sen canıma cansın
Zatın hürü melek şah-ı hübandsın
Meftunu olduğum demi devransın
Elinden içtiğim dolun olayım.

357. KARIŞIR BİR GÜN TOZAR GİDERİM

Bir gemi gönderdim aşk deryasına
Bozulmazısa yelken yüzer giderim
Çok zahmet ettiğim Şu kara toprak
KariŐır bir gün tozar giderim

Bir gün bakır kazan kapında kaynar
Suyumuz ısınır ateşim yanar
Ne tembel gönlüm var dünyaya kanar
Çok kariŐık hesap yazar giderim

Bütün insanlar birdir iki olamaz
Herkes Allah diyor nerede beynamaz
Cümleye edelim aşk ile niyaz
Ben nefsim kuyu kazar giderim

Berrakî düşünme dünya üstünü
Bütün gün ararım gönül dostunu
Düşünme nefsini arıt postunu
Akibet düzeni bozar giderim

358. KARŞIMA HİCAPSIZ GELMİŞ OTURMUŞ

Sallanarak geldi aşüfte yosma
Anası dünyaya bela getirmiş.
Vasfını söyleyim darılıp küsme
Karşıma hicapsız gelmiş oturmuş.

Ahlakı bozulmuş kalmamış arı
Nedir bu sürtüğün bilmem bu kârı
Tenine dokunsan zahmeri karı
Namus iflas etmiş arı yitirmiş.

Üstüne giyindiği Suriye şalı
Nusaybin kumaşı Kamışlı malı
Arap güzelinin makyajı alı
Kim bilir kaç tane ocak batırmış.

Yavaş yavaş geldi çöktü yanıma
Ateş düştü damarıma kanıma
Kirpikleri mızrak oldu canıma
Taramış zülfünü yana yatırmış.

Berrakî edepsiz bilir mi hayâ
Zaman ne eylesin bozuksa maya
Kendini bağışlar bir bardak çaya
Mesnedi inatçı meğer katırmış.

359. KAŞLARI KEMANIM SEN SEFA GELDİN

Dost cemali gördüm gönlüm şad oldu
Devletli Sultanım sen sefa geldin
Hüzünlü gönlüme bahar yaz geldi
Kaşları kemanım sen sefa geldin.

Derdimend gönlüme eyle bir nazar
Beni mahzun koyma bu yaram azar
Götür bir menzile sat pazar pazar
Gönülde ihvanım sen sefa geldin.

Çok şükür cemali nurunu gördüm
Dostluk bahçesinde gülşene erdim
Lütfü ihsanına yüzümü sürdüm
Sureti ihsanım sen sefa geldin.

Ben derdimi dertsiz kuldan saklarım
Gelir gider dost eşiği yoklarım
Yaram göz göz Lokman'ını beklerim
Tabibi Lokmanım sen sefa geldin.

Berrakî'yem yetmiş oldu yaşımız
Hakk'a vasıl olmak daim işimiz
Bektaşî Veli'dir sarraf başımız
Azizim, mihmanım sen sefa geldin.

360. KAŞLARI KEMANIM SOR BENİ BENİ

Aşkın ile yandım kül oldu bağrım
Nevreste fidanım gör beni beni
Yüreğim kan ağlar delindi böğrüm
Kaşları kemanım sor beni beni

Bu aşkın ateşi sînemi yaktı
Feryad-ı fîganım göklere çıktı
Hasretinle gözüm kanlı yaş döktü
Tabib-i Lokman'ım sar beni beni

Yar senin aşkınla bu gönlüm sarhoş
Bülbüller şâd olmuş goncalar bir hoş
Leylasız Mecnun'nun dünyası bomboş
Yaktı helak etti kor beni beni

Berrakî'yem derdim firakım arttı
Dünyanın cefası canıma yetti
Ömrüm hitam buldu mühletim bitti
Yaktın aşk oduna yar beni beni (18.04.2018)

361. KATRESİN UMMANA KATAN ALİ'DİR

Ervahlar bezminde arş-ı rahmanda
Kuduret binasını kuran Ali'dir
Gevher deryasında bahr-ı ummanda
Katresin ummana katan Ali'dir

Elest-i bezminde uydum nizama
Mihr-i muhabbetle vardım Hüda'ma
Kervanım karıştı On İki İmam'a
Aslan olup cana yeten Ali'dir

Sırrım sır olmuştur aklım erince
Uyanıp cemalin ayan görünce
Ruhlar âleminde ikrar verince
Gece gündüz zikrim tutan Ali'dir

On sekiz âlemin ismini koyan
Mağripten maşrıka çağırıp duyan
Kendi cenazesin kendisi yuyan
Çağırınca cana yeten Ali'dir

Bir geldi cihana şah-ı Murtaza
Ruhlar âleminde kıldı müheyya
Muhammed nurundan oldu nümeyya
Gönül bahçesinde biten Ali'dir

Fetahna suresini yazıp okutan
İlim tezgâhında irfan dokudan
Cennet bahçesinde bülbül şakıtan
Boz deveyi bende çatan Ali'dir

Âşık oldum mah yüzünü özleyip
Hasretini can evimde gizleyip
Şu sinemi aşk oduna közleyip
Gönlümü ummana katan Ali'dir

Mazlum Berrakî'yem söyleten Hüda
Dört kitap içinde okunur seda
Kandilden boşalıp indi bu nida
Ruhum benliğinde yatan Ali'dir. (12.06.1987)

362. KATTILAR SEMA-İ SEYRÂNA BENİ

Ayrılık acısı kâr etti cana
Divane gezdirir peymana beni.
Kesilmiş kismetim gurbetten yana
Kattılar sema-i seyrâna beni.

Taktirin elinden çektiğim minnet
Diyardan diyara gezdirir kismet
Belki de beyhude çektiğim zahmet
Düşürür feryadı figana beni.

Kaderim, talihim, bahtım karalı
Feleğin cevrenden sinem yaralı
Gönlüm melûl mahzun derdim sıralı
Görenler zanneder divâne beni.

Berrakî'm gurbette gönlüm hastadır
Dışım oynar güler, içim yastadır
Neyleyim yadeli, sözüm dostadır
Âlemde gezdirir mestane beni.

363. KAYNAR DA KAZANI TAŞAR ÂŞIKLAR

Âşıkların sevda olur başında
Sığmaz da kabına coşar âşıklar
Dumansız bir ateş yanar döşünde
Kaynar da kazanı taşar âşıklar.

Pınar gibi kaynar göğsünün içi
Ateş suzan ile yüklüdür göçü
Neyimiş bilinmez garibin suçu
Niyaz eder Hakk'a yaşar âşıklar.

Bazı tüccar olur alır satarlar
Ateşten leblebi eder yutarlar
Ac ile ac tok ile tok yatarlar
Her kalıba girer koşar âşıklar.

Aşk ile coşunca alır ilhâmı
Dilinde muhabbet eyler süphânı
Denizler deryalar olur mihmânı
İçerden kaynayıp coşar âşıklar.

Berrakî'yim yandım aşkın nârına
Nazar eylen gönlündeki zârına
Dünya malı vefa etmez yârına
Ölmez kıyamete yaşar âşıklar. (14.05.1985)

364. KAYSERİ DESTANI

Başı boz dumanlı Kayseri dağı
Tekirden geçiyor yolun Erciyes
Menevşe gül kokar bahçesi bağı
Dertlere devadır balın Erciyes

Güneyin güneşli toprağın toktur
Kuzeyin karlı da sitemin çoktur
Arasam cihanı benzerin yoktur
Aşığı söyletir dilin Erciyes

Kış gelince beyaz kemer kuşanın
Yaz gelince çağlan çağlan boşanın
Bahar gelir çayır çimen döşenin
Burcu burcu kokar gülün Erciyes

Yıllar yılı başın pek mağrur durur
Bozok'un poyrazı bağrına vurur
Lodosun estikçe buzların erir
Boz bulanık akar selin Erciyes

Kınalı kekliğin başında öter
Kekiğin reyhanın karışık biter
Burcu burcu kokun âleme yeter
Küfül küfül eser yelin Erciyes

Sefası başkadır baharın yazın
Aşkını senden doğar çaldığım sazın
Bir gelin misali duvaklı yüzün
Açılmaz yeşmağın tülün Erciyes

Aşığın biter mi ah ile zarı

Sinemi dağladı ateşin narı
Mazlum Berrakî'nin bitmez efkârı
Başında savrulur külün Erciyes. (14.03.1987)

365. KEMAL DİLLERİNİ SER DELİ GÖNÜL

Dost bağında girdim güller dermeye
Cemal güllerini der deli gönül.
Muhabbet bağında devran sürmeye
Kemal dillerini ser deli gönül.

Gördüm kapılarda nöbet tutarlar
Erkânlı âşıklar alır satarlar
Lisânı hâl ile derde batarlar
Amel durağını kur deli gönül.

Özü temiz olan meydanda durur
Ak güvercin olan bir pervaz vurur
Günahın meydana koyanlar erir
Ahiret sualini ver deli gönül.

Gönül pervanesi yandı tutuştu
Esirdi yüreğim kaydadı coştı
Seherde gözyaşım Hakk'a ulaştı
Hakikat yolunu gör deli gönül.

Mazlum Berrakî'yim gülüm açılır
Sakiler elinden şerbet içilir
Naciler üstüne libas biçilir
Erenler aşkına dur deli gönül.

366. KENDİ KEFENİNİ BİÇDİ SEYRANİ

Arzedip törene gelen dostlarım
Erenler dolusunu içti Seyrani.
Yağan yağmurdu esen yelidi
Kendi kefenini biçdi Seyrani.

Dağlarda gezerdi derindi aşkı
Ulu pir elinden badesin içti
Mesti hayran olup kendinden geçti
Orda hak katına geçti Seyrani.

Fazilet deryası özünde idi
Keramet sırları sözünde idi
Doğru yürür Hakkın izinde idi
Âdemde varlığı seçti Seyrani.

Emretse buluda yağmur yağardı
Sabah güneşiydi erken doğardı
Muhabbet deryasından sütün sağardı
Kendi pınarını deşti Seyrani

Davut'ta İsa'da Yahya'da vardı
Şehirde pazarda kahyada vardı
Karıştı deryaya ummana vardı
Sırrı sırullahdan seçti Seyrani. (27/04/1985)

367. KENDİNİ GÖRMEYEN HAKK'I GÖREMEZ

Bir gün geleceğim Kadimî sana
Erciyes'in karı kolay erimez
Şu geniş dünyamı dar etme bana
Kendini görmeyen Hakk'ı göremez

Acizim gedayım biçâre kulum
Adilsin sultanım yakışmaz zulûm
Böyle yaşamaktan iyidir ölüm
Cefayı çekmeyen menzile varamaz

Gönül arzu kılar ister cananı
Gitgide artıyor zâr-ı efganı
Hazır yola bakar hasret kervanı
Dosta giden yolda müşkil olamaz

Mecnun oldum dolanırım çöllerde
Dostum gelir diye gözüm yollarda
Halinle haldeyim gurbet ellerde
Yâre giden yada meyil vermez

Mazlum Berrakî der kanma yalana
Emeğin zây edip verme talana
Canım kurban bize muhib olana
Boş olmayan yere ayak yürümez (12.04.2014)

368. KEREM GİBİ CİĞER BİRYÂN BAHTI KARA BENDE VAR

El çek tabib bu sînemden neşter vurma yarama
Göz görmedik melhem bilmez böyle yara bende var
Bağrım yara yürek sızılar yardım eylene gaziler
Kerem gibi ciğer biryân bahtı kara bende var

Her kulun bir derdi var amma benimki besbeter
Düştüm bir aşk-ı sevdaya nâr-ı dumanım tüter
Derd-i derûnum var pürhûn sinem bu efgan yeter
Açma tabib bu sinemde kanlı yara bende var

Çağrın gelsin ben bu derdin lokmanını göreyim
El bağlayıp divanında müşkil halim sorayım
Mürüvvet merhamet şefkat kerem rahmet dileyim
Böyle yara böyle dara böyle zâra bende var

Geçti efgan ile ömrüm şad-ı handan olmadım
Asumana çıktı feryad-ı figanım rahat bulmadım
Her günüm zulmetli cevr-i bela bir kez gülmedim
Böyle feryad böyle figan böyle nâle bende var

Mazlum Berrakî'yem dünyada hiç olmadı neşem
Girdim gönül meyhanesine kırıldı kadehim şişem
Bağ-ı vahdet bülbülü şeyda gibi feryada düşem
Benden özge içi yanık ciğer pare kimde var

369. KESİLDİ TAKATIM ÖZÜM KALMADI

Saç sakal ağardı usandım candan
Bu fani dünyada gözüm kalmadı
Nice sefahatlar geçti bu handan
Kesildi takatım özüm kalmadı.

Hazana uğradı baharım yazım
Bahtım kara imiş gülmedi yüzüm
Bir yanda kasavet, bir yanda sazım
Eşe dosta nutku nazım kalmadı.

Ecel atlı düştü gelir peşime
Bırakmaz gideyim kendi işime
Sevda hançerini vurdu döşüme
Dost bağında salkım üzüm kalmadı.

Namert sofrasında lokma yemedim
Zahir suyu ile beden yumadım
İçimdeki derdi ele demedim
Eşime, dostuma, sözüm kalmadı.

Dinim İslam dini, delilim Kur'an
Amentübillah'a eyledim iman
Evlad-ı Resul'dan tutmuşum dâmân
Şükür, eniş, yokuş, düzüm kalmadı.

Berrakî'yem sinim kemali buldu
Geçen ömür geçti, yaş tamam oldu
Korkarım çaresiz çilemiz doldu
Biçildi kefenim bezim kalmadı.

370. KEVSER BADESİNİ SÜZ GÖNDER BANA

Gönlümün cilası gözümün nuru
İlmi irfanından haz gönder bana
Halime rahmeyle gönlümün varı
Kevser badesini süz gönder bana.

Varıp bir mürşide gideyim dedim
Çeşmimin yaşını sileyim dedim
Lütfundan inayet dileyim dedim
Marifet incisi düz gönder bana.

Ehl-i âşık olan bilir kemali
Mukaddes Kur'an'a bağlar ameli
Âşıkın mahbubu dostun cemali
Rumuzunu badeyi çöz gönder bana.

Bir gerçeğe bağlamışım özümü
Hasretinden kan yaş ettim gözümü
Dostun eşiğine sürdüm yüzümü
Aşk-ı muhabbetten söz gönder bana.

Berrakî'yem yüzüm senin türabın
Manası sendedir yüz dört kitabın
Cevretme sevdiğim kaldır nikabın
Gönülden sevgini yaz gönder bana.

371. KIBLE-İ HİKMETSİN ZİŞANDIR YÜZÜN

Ya İlahi kaldır hüsnün nikabı
Esmayı Hüsna'sın Kur'an'dır yüzün
Secde-i Âdem'in bezmi mihrabı
Kible-i hikmetsin zişandır yüzün.

Çar anasından bulmuşuz vücud
Kâbe kavseyinde eyledik sücud
Makam-ı Mahmut da Abdülmecid
Rahman-ı rahimsin nişândır yüzün.

İnallahı veche sorana cevap
Cemal-i mushafın görene sevap
Göğsün darüsselam hüsnün mevdûdad
Bağ-ı vahdetsin ruşendir yüzün.

Refnolsun güzellik perdeyi kaldır
Göreyim cemalin istersen öldür
Hikmet çeşmesinden kabımı doldur
Eşyaya yansıyıp düşendir yüzün.

Ey Berrakî, emr-i ilâhi delil
Yalvarıp yakaran olur mu zelil?
Kulunu var eden Cenab-ı Celil
Goncalar gülzâr-ı gülşendir yüzün.

372. KIBRIS DESTANI

Ey kahbe Yunan aç gözünü bak bize
Sizin gibi nice mezalim gördük
Tarihe bir göz at anla Türklüğü
Conk Bayırı'nda nice gavurlar kırdık

Sakarya'da girdik kanlı savaşa
Mondros'ta vardık adil barışa
Çanakkale'de girdik umum yarışa
O gün biz dünyadan bir hesap sorduk

En büyük kumandan verdi emiri
Kopardık zinciri kırdık demiri
Dağıttık gavuru yardık çamuru
Kore'de yedi kat çemberi yardık

Ne zannettin bizi ey köpek dölü
Dört bir yana yaydık Türklük sembolü
Bu vatana eser koydu her ölü
Sizin gibi nice korkaklar gördük

Afyon'da düşmanı yerinden söktük
İzmir'de namerdi denize döktük
Vahdettin zulmünün bağrını yaktık
Kıbrıs'ta Rumların dersini verdik

Kıbrıs'ta Türkleri asla ezdirmem
Yeşil hatta rulo serbest gezdirmem
Hain Makaryos'a kuyu kazdırmam
Biz nice yiğitler yarası sardık

Göklere hâkimiz göğe ağız

Bazı rahmet olur yere yağarız
İstersek cihanı kana boğarız
Nice zalimlerin başını vurduk

Mazlum Berrakî'yem Türklük töremiz
Tarihler boyunca yoktur karamız
Türk'ün dostu Türk'tür budur çaremiz
Ebedi yıkılmaz bir kale kurduk. (12.08.1974)

373. KIRAR HER YERİNE BULAŞTIRIRSIN

Gerçek ol kardeşim ifale uyma
Sağur et kulağın yalanı duyma
Pişmemiş yumurta el vurup soyma
Kırar her yerine bulaştırırsın

Ölsen dahi hakikaten ayrılma
Sağlam kök tut kütük gibi devrilme
Delik büyük yanma küçük çevrilme
Kısa kes ipliğın dolaştırırsın

Memleket dolaştım hep karış karış
Hileli iş yapma hakkani çalış
Kırma kul kalbini vicdana danış
Bir gün yavruları ağlaştırırsın

Bir el uzatana iki el uzat
Konu komşu sana demesin fesat
Kin kibir mundardır özünden kes at
Kendin Hakk'a doğru yaklaştırır sını

Başkasın koyduğun alma eline
Kov kıybeti alıştıırma diline
Gülme Berrakî'nin garip haline
Belki bir iş var zorlaştırırsın

374. KIRDI KOLLARIMI DAL ETTİ BENİ

Mecnun gibi bir Leyla'nın derdinden
Yandım ateşine kül etti beni
Gönül kuşum uçtu gitti yurdundan
Kırdı kollarımı dal etti beni

Havalandı gitti gönlümün kuşu
Onunla yapardım sohbeti cûşu
Derbeder gezerim dağ ile taşı
Aşırdı dağları del' etti beni

Yârin aşkı beni Mecnun gezdiren
Feleğin dibegine koyup ezdiren
Var mı benim gibi bağrın çözdüren
Hâlden hâle koydu hâl etti beni

Bu benim sevdiğim bir şah-ı sultan
Güzelliği eşsiz afet-i hûbân
Cemali güneştir kaşları keman
Bağladı bendine sal etti beni

Berrakî'yem bitmez derd-i hicranım
Can içinde canan ruh-i revanım
Huridir sevdiğim mahbûb hûbanım
Sinesi derbeder kul etti beni (23.10.2017)

375. KIRILDI KOLLARIM ELİM KALMADI

Gönül feragat ol aşk sevdasından
Takatım kesildi halim kalmadı.
Kurtul zahmetinden şer belasından
Kırıldı kollarım elim kalmadı.

Feleğin çevrinden çektiğim aman
Her işe bir engel karıştı yaman
Belki de ecele yakındır zaman
Ömrüm hazan buldu gülüm kalmadı.

Bir dost bekliyorum haber gelmedi
Beklediğim dosttan umut kalmadı
Yaralı gönlüme melhem olmadı
Kurudu kovanım balım kalmadı.

Kara günler daha geriden gelir
Ağrılar sızılar canımı alır
Kim bilir cenazem nerede kalır
Ahiretten öte yolum kalmadı.

Berrakî'yem ben de yandım eridim
Bağım bahçem hazan vurdu kurudum
Yaprak gibi yere düştüm çürüdüm
Kesildi ağacım, dalım kalmadı.

376. KIYAMAET VELVELE İÇİMDE BENİM

Umrumda mı dünya varsın sallansın
Afet-i zelzele içimde benim
İster ay kararsın güneş küllensin
Kıyamet velvele içimde benim.

Bana ne kulundan Rahman kayırsın
Suçluyu suçsuzu kendi ayırsın
İsterse dünyayı yıksın devirsin
Şamata gulgule içimde benim.

Âşık maşukunun aşkına yanar
Hasisler dünya malına kanar
Kerem Kani böyle kulunu sınar
Özenmem bülbüle içimde benim.

Berrakî âşıklar ölmeden ölmez
Halleri perişan yüzleri gülmez
Sabreder acıya yaşını silmez
Sicili silsile içimde benim.

377. KIYAMET YAKINDA KOPTU KOPACAK

Bu möhrü Süleyman hep böyle gitmez
Çatının duvarı kepti kepecek
Bu millet uyanır, uyuyup yatmaz
Kıyamet yakında koptu kopacak.

Orduda tükendi kemal-i kudret
Erden paşasına kalmadı nusret
Muhalefet medya çıkarttı kisvet
Topunu zindana soktu sokacak.

Analar ağlıyor, beyler görmüyor
Terör can alıyor, aman vermiyor
Emperyalist oyun asla durmuyor
Yiğit kalesini yıktı yıkacak.

Sihire, tuzağa, aklım uymuyor
Talancılar yiyor yiyor doymuyor
Sağır sultan duydu usta duymuyor
Akrep iğnesini, soktu sokacak.

Dinin yobazı gelecekte bildirir
Günah, yanlış desem bana saldırır
Bardan, sazdan çıkmaz, adam öldürür
Adalet meşale yaktı yakacak.

Fakir fukaranın yüzleri gülmez
Perişan halimiz, hesaba gelmez
Doktor hastasının derdini bilmez
Berrakî'm canından bıktı bıkacak.

378. KİRPİĞİ SİNEME ZÜLFİKÂR ÇEKER

Bir seher vaktinde bülbül misâli
Gönül feryat eyler âh u zâr çeker
Yar ile müyesser bulsam visâli
Kirpiği sineme zülfikâr çeker

Âşıkım o yâre çekerim sevda
Canımı uğruna Eylerim feda
Yâr ile sürelim bir zevk-i sefa
Gönül bu sevdayı aşikâr çeker

Bana tabip oldu yârin yanağı
Derdimin dermanı göğsümün bağı
Sinem de ateşi yürekte dağı
Ne dirhem ne okka ne kantar çeker

Mazlum Berrakî'yem âşıkım yâre
Ciğer kebab oldum dil pare pare
Yaralı gönlüme bulunmaz çare
Bu gönül derdini ancak yar çeker (10.11.2018)

379. KİRPİKLERİN OKTUR KAŞIN YAY

Mah yüzünde çifte çifte benin var
Yüzünü görenin aklı zey olur.
Hurimisin yoksa ince tenin var
Kirpiklerin oktur kaşın yay olur.

Gamzelerin güldür boyun bir tuba
Canımı yoluna eyledim heba
Dudağın zülaldır cemalin Kabe
Güzelliğın aşıklara pay olur.

Ferhat gibi aşık oldum şirine
Kerem eyler gönül bakmaz karine
Can bülbülüm feryad eyler yarine
Ağladıkça gözüm yaşı çay olur.

Açılmış gerdanını taze gül gibi
Taramış zülfünü ince tül gibi
Göğsü dar-ül aman dilin bal gibi
Bir kerem eylesen neyin zay olur.

Mazlum Berrakî'm der vurgunum sana
Umarım bir kerem eylersin bana
Cellatmısın acep kıyarsın cana
Bazı güzellerde böyle huy olur (08.01.1990)

380. KİSVETİ ENDAMI HALLARI BİR HOŞ

Salını salını gelen Şu dilber
Bir melek suretli dilleri bir hoş
Yüzünü gören der Allahu Ekber
Kisveti endamı halları bir hoş.

Ahudur gözleri gayetin nazlı
Gerdanı bembeyaz kumru avazlı
MeŐrebi oynaktır bir Şirin sözlü
Reyhası, sümbülü, gülleri bir hoş.

Yüzüne bakınca yürek eriyor
Toprağa basınca taşlar yürüyor
Göze sürme kaŐa rastık sürüyor
Yürürken sallanır yolları bir hoş.

Şu bana cilvedir dilberin çevri
Kendine huy etmiş edayı tavrı
Cihana gelmemiŐ böyle bir yavru
Giyinmiş kuŐanmiŐ alları bir hoş.

Berrakî gönlümde dilberin yeri
Sureti insandır kendisi peri
Huriden melekten benzenmiŐ seri
Taramış zülfünü telleri bir hoş.

381. KOCADIN DA DELİ GÖNÜL KOCADIN

Sabahın erinde kalkamaz oldum
Sağıma soluma bakamaz oldum
Kapıdan dışarı çıkamaz oldum
Kocadın da deli gönül kocadın

Sabahınan kalktım hava karardı
Sarardı da bu gül benzim sarardı
Ele geniş dünya bana darardı
Kocadın da deli gönül kocadın

Sabahınan kalktım hava kışıldı
Soğuk değdi bedenlerim üşüdü
Çalıştım çırpındım kesem boşudu
Kocadın da deli gönül kocadın

Niye bilmen acep benim halimi
Eğdin kametini büktün belimi
Ansızın karşıma diktin ölümü
Kocadın da deli gönül kocadın

Berrakî'm ateş ektin döşüme
Dert koymadın yığdın benim başıma
Bir gün bile tuz katmadın aşıma
Kocadın da deli gönül kocadın (01.05.1988)

382. KÖR CAHİLLER GÖRMEZ BİZİ

Hem okuruz hem yazarız
Felsefeyi biz düzeriz
Dünyada sermest gezeriz
Kör cahiller görmez bizi.

Okur isem özüm çağlar
Gönlüm bahri umman boylar
Dilim dursa kalbim söyler
Bilmeyenler bilmez bizi.

Fasık fitneyi doğurur
Acısı yürek kavurur
Münafık dolap çevirir
Nadan olan sevmez bizi.

Softa ise hile düzer
Düşsün diye kuyu kazar
Kimi ayet hadis yazar
Arayıp da bulmaz bizi

Mazlum Berrakî'yim tanı
Kanım Ehl-i Beyt kanı
Mevaliler bilir bunu
Yezit soyu bilmez bizi. (29.11.1990)

383. KÖR MÜSÜN BİATSIZ DOĞRU BAKILSIN

Bir süal sormuşsun âlim efendi
Attığım imlaya gözün takılsın.
Beş nokta bir harf yazdım gönderdim
Kör müsün biatsız doğru bakılsın.

Noktanın harginde imla bilmezsin
Şeffaflık eylerde yola gelmezsin
Bin nasihat versem birin almazsın
Hurafe öğrenmiş sabit akılsın.

Yazdığım yazıya pek yaman kızdım
Sayfadan satırı okuyup süzdüm
Feylimden ötürü fiilimi bozdum
Dilerim Allah'dan yuvan yıkılsın.

Elinde hazır mı çalan karayı
Biçare sinem açan yarayı
Dokundun yıkıldı gönül sarayı
Bir cellat elinden boynun bükülsün.

Kahrolsun feleğin kara yazısı
Yüreğime indi böhtan sızısı
Beni gammazlamış itin muzusu
Ilgıt ılgıt kanın yere dökülsün.

Haramiler varsın kessin kolunu
Derd ile elem de büksün belini
Ezrail gelsin de tutsun dilini
Yavaş yavaş varsın canın çekilsin.

Acılı kederli nasıl yaşarım

Zulmetler içinde dolar taşarım
Ecdadım yerilmiş çünki şaşarım
Demirci boynuna ipler takılsın.

Kalırsa yaptığın yanına kalsın
Yakında Ezrail canını alsın
Sakallı softalar namazın kılsın
Mezarına kuru ağaç dikilsin.

Evliya da olsan vurmam yanına
Hızır bile olsan girmem donuna
Cellatlar celladı kıysın canına
Göğsüne zehirli haçer çakılsın.

Mazlum Berrakî'nin dolar gözleri
Kahreder adinin acı sözleri
Erbabı olmayan bilmez bizleri
Nasıl boş kafasın nasıl akılsın (20.07.1989)

384. KULAĞA HOŞ GELEN FERMAN İSTERİM

Tabib neşter vurma gamlı gönlüme
Onulmaz derdim var derman isterim.
Aşkın sonbaharı düştü ömrüme
Kulağa hoş gelen ferman isterim.

Avcuyum bir ceylan düşürdü çöle
Bülbülü hasiret eyledi güle
Gözümün yaşını dönderdi sele
Diyardan diyara seyran isterim.

Kesilmez başımın dumanı kârı
Tükenmez sinemin figanı zârı
Ararım bulunmaz gönlümün yâri
Menzile ermeye kervan isterim.

Der Berrakî tatlı candan bezerim
Aşk bahrine daldım gamda yüzerim
Bazı dalğın bazı dülek gezerim
Emri hak olunca Kur'an isterim. (15.03.1998)

385. KUL GÖNLÜNÜ BERBAT EDER

Cahil ile yola gitme
Hak yolunu ihlâl eder.
Hicapsıza selâm verme
Kul gönlünü berbat eder.

Namussuzun arı olmaz
Sahtekarın yarı olmaz
Aşk ehlinin zârı olmaz
Aşk insanı Ferhad eder.

Softalarda hile çoktur
Kurnaz ama akli yoktur
Merdin sözü yeke yektir
Söz cahili berbad eder.

Göz gelende hasad olur
Yobaz köre masad olur
Değme softa yobaz olur
Kâmil onu berbad eder.

Berrakî'nin ah u zârı
Dost uğruna eyler kârı
Çalar sazı oynar barı
Aşk ehlini serhad eder. (19.11.1985)

386.KULLANIR SENİ KUL GİBİ

Hergün acır gören insan
İşleri düşse bal gibi
Yanıltta yakın olsan
Kullanır seni kul gibi.

Ahbap desen kusur arar
Düşsün diye tuzak kurar
Her belada öne sürer
Harcar seni bir pul gibi.

Görünüşte makûl kuldur
Ağzı şeker dili baldır
Din imanı para puldur
Tıpkı yırtık bir şal gibi.

Sözde dosttur seni korur
Belli etmez sinsi durur
Arka dönsen bıçak vurur
Yıkar seni bir dal gibi.

Aynaya bak bir sen varsın
Ancak sen sana yarsın
Berrakî sen ne ararsın
Dost bulunmaz izan gibi. (22.04.1985)

387. KURBAN OL DAVAR İTİNE

Kes sakalı be hey softa
Sen kör şeytan mucibine
Namaz kılıyorsun softa
Kurban ol davar itine

Fakir yetim dolandırın
Akan suyu bulandırın
Yalan söyler inandırın
Toz kondurman sen kendine

Üç devir tespih çekiyon
Okurken boyun büküyön
Günde kırk kalbi yıkıyon
Bir de düven ahretine

Bakkal olmuş alır satar
Eliyle terazi tutar
Ters yanına gram atar
Hile yapıyor yetime

Yaş varmış yetmiş yaşına
Takke giyinmiş başına
Berrakî karışma işine
Sen mi düştün gayretine

388. KURUDU YAPRAĞIM GÜZ OLDU DAĞLAR

Bu ne haldır bilmem aşkın elinden
Vücudum dağlandı köz oldu dağlar.
Düşen bilir aşk ehlinin halinden
Kurudu yaprağım güz oldu dağlar.

Soyunup giymedim çarkın alını
Murada koymadım dünya malını
Çok yağmura kattım gözüm selini
Yüreğim eridi buz oldu dağlar.

Usandım dünyadan canımdan geçtim
Kahrolası derdi ne diye açtım
Bal diye zehir verdiler içtim
Acı zehir bile muz oldu dağlar.

Bir anım gaflette fani elinden
Ayrılmadım zerre Hakk'ın yolundan
Azalarım yandı halkın dilinden
Yaramın üstüne tuz oldu dağlar.

Mazlum Berrakî'yim çekildi canım
Haşredek meydana döküldü kanım
Ezrail elinden giyindim donum
Karıştım toprağa toz oldu dağlar. (04.08.1990)

389. KURU KADER BENİ YARDAN AYIRDI

Dinleyin söyleyim vasf-ı halimi
Kuru kader beni yardan ayırdı
Elin acı sözü kırdı belimi
Kuru kader beni yardan ayırdı

Serpilmiş sevdiğim salınır gezer
Kara kaş üstüne perçemi düşer
Adam sevdiğinden böyle mi bezer
Kuru kader beni yardan ayırdı

Ulu saray gibi birden kurulma
Coşkun sular gibi akıp durulma
Bir çift cevabım var bana darılma
Kuru kader beni yardan ayırdı

Alıcı kuş gibi havadan uçma
Mevla'yı seversen çnümünden geçme
Derdim çok derin birde sen açma
Kuru kader beni yardan ayırdı

Mazlum Berrakî'yim düştüm dillere
Öğür oldu çeşmim yaşı sellere
Ömrüm geçti döndü tozlu yollara
Kuru kader beni yardan ayırdı.

390. KURUTTUN DÖRT YANIM ÇÖL ETTİN KADER

Kader gel seninle âşık atalım
Gözümün yaşını göl ettin kader.
Gel istersen derdi derde katalım
Kuruttun dört yanım çöl ettin kader.

Derdimi söylesem uçan kuşlara
Umulmadık işler açan başlara
Genç yaşında vurdun taştan taşlara
Değersiz kıymetsiz pul ettin kader

Yiğidin ahı da yerinde kalmaz
Uzaktır sevdiğim yanıma gelmez
Halimden anlayıp derdimden bilmez
Çiğnettin âleme yol ettin kader.

Kader senin ile baş edemedim
Yangın yüreğimi hoş edemedim
Kırdın kanadımı kuş edemedim
Ayırdın eşimden dul ettin kader.

Berrakî gönlüm de gayetin nazlı
O yarin sevdası sinemde gizli
Toy düğün isterdin gelinli kızlı
Sonunda kötüye kul ettin kader. (1.10.1987)

391. KUTNU KUMAŞ ŞAL MI KALDI?

Bıktım dünya mihnetinden
Çeke çeke hal mi kaldı?
Giyim kuşam ziynetinden
Kutnu kumaş şal mı kaldı?

Dünya zenginin cenneti
Şaha, beye yok minneti
Hırsızlar soydu devleti
Adalet yok dil mi kaldı.

Fakir çeker çile keder
Yere batsın böyle kader
Yokluk almış başın gider
Sarılacak dal mı kaldı

Berrakî der kahpe felek
Gönül yorgun kalkmaz şelek
Gözyaşlarım gölek gölek
Taşırmadık göl mü kaldı.

392. KÜFRÜNÜ İMANDAN SEÇMEK İSTERSEN

Gel gönül fehmeyle arıt özünü
Yahşiyi yamandan seçmek istersen.
Hakikat babında pişir sözünü
Küfrünü imandan seçmek istersen.

Ağır otur yeyni etme kendini
Hubların içinde ara dengini
Kati yüksek uçma gözet engini
Rıza ile konup göçmek istersen.

Arif olan anlar arif halını
Derviş olan bilir derviş dilini
Günahsız yakar mı Mevla'm kulunu
Fehmedip sıratı geçmek istersen.

Bu aşkı sevdayı serinde sakla
Eriş bir kemale kendini pakla
Kendine güven kıl amelin yokla
Derdini bir dostu açmak istersen.

Mazlum Berrakî'nin erkânı yolu
Hakikat bezminden zikreder dili
Pirim Hacı Bektaş meşrebim Ali
Değerime kıymet biçmek istersen. (15.06.1989)

393. KÜFÜL KÜFÜL ESER BEŞKIZ'IN

Bir cennet misali baharı yazı
Burcu burcu kokar gülü Beşkız'ın
Taze gelin gibi duvaklı yüzü
Küfül küfül eser yeli Beşkız'ın

Âşıkım hüsnüne çekerim zârı
Yürekte ateşin bağrımda narı
Göğsüne yaslamış vefalı yâri
Dökülmüş gerdana teli Beşkız'ın.

Yaz gelince açar laleler, güller
Zülfüne bend olmuş revnak sümbüller
Seherde figana başlar bülbüller
Garip garip söyler dili Beşkız'ın.

Cûş etti yürekte muhabbet bahri
Çok çektim gurbette lûtf ile kahrı
Dar oldu başıma Kayseri şehri
Hasreti sinemde dolu Beşkız'ın

Berrakî'yem boynum büker ağlarım
Gözlerimden kan yaş döker ağlarım
Elleri yıldır hasret çeker ağlarım
Gözlerimden akar seli Beşkız'ın.

394. KÜL ETTİN ATEŞTE PİŞİRDİN BENİ

Kan ağlar gözlerim bitmez firakım
Yârim ateşlere düşürdün beni
Gün be gün atıyor derdim merakım
Kül ettin ateşte pişirdin beni.

On beşimde gezdim sevda peşinde
Hayal ile gerçeğinde düşünde
Dağı hicran ile hikmet kışında
Korktuğum bellerden aşırın beni.

Vuslatın elinden çektim elemi
Ela gözlü Suna'm bilmez çilemi
Cilvelenir vermez kuru selamı
Kaynatıp kaynatıp taşırın beni.

Akılsız fikirsiz divane oldum
Çağladım sularla deryayı buldum
Sazım figan etti ah u zar kıldım
Ciğergâh oldum şaşırın beni.

Berrakî'yem böyle gamlıyım yaşlı
Hürüdür, melektir yârimin nesli
Dertliyim biçare firkatli yaşlı
Bir kuru sevda ile coşurdun beni.

395. KÜRREDE KAYNADIM KABA SÜZDÜLER

Mürvet hey erenler kırklar yediler
Ben ağlarım gizli halim sezdiler
Haldan hala girdim özüm yudular
Kürrede kaynadım kaba süzdüler

Erenler didarı hubdur görene
Hak deyip zâtına yüzler sürene
Dünyada ölüm yok yâri sarana
Âşık edip ol makama yazdılar

Yaradanın aciz kemder kuluyum
Tenim oynar canım gezer ölüyüm
Yerin göğün arşın kürsün diliyim
Cellad olup etim benim yüzdüler

Attım artık hicabımı arımı
Üryan oldum gördüm gerçek yârimi
Arif olan anlar ah u zârımı
Hak erenler ağzım dilim çözdüler

Mazlum Berrakî'yim konar göçerim
Yüküm cevher ben alana açarım
Gonca gülüm güzel koku saçarım
Etim yandı kemiklerim ezdiler (30.04.1991)

396. KÜSER İSE O DOST DEĞİL

Dost dostunan merhabayı
Keser ise o dost değil.
Başa sarıp her belayı
Küser ise o dost değil.

Yakmazsa dost çirasını
Sarmazsa gönül yarasını
İki gönül arasını
Açar ise o dost değil.

Dost dediğin haldan bilir
Gel dediğin yere gelir
Öl dediğin yerde ölür
Kaçar ise o dost değil.

Dost olan dost bakmaz düne
Nefsi ile düşmez zana
Yâr sırrını ele güne
Açar ise o dost değil.

Berrakî verdiğim emek
Emeksiz yenir mi yemek
Bal yapar mı kara sinek
Uçar gider o dost değil.

(26.10.2003)

397. LÂCEREM BAHARIN SIRRI SENDEDİR

Efendim cemalini görmeye geldim
Âdem-i Nebi'nin nuru sendedir
Gülşeninden güller dermeye geldim
Lâcerem baharın sırrı sendedir.

Benim gönlüm daim erbabın ister
Biçare acizim keremin göster
Hele bak yüzümde kalmadı astar
Tüm ehl-i irfanın zârı sendedir.

Efendim, sultanım gedayı güldür
Kerem senin, lütf ü ihsanın boldur
Muhabbet küpünden şarabı doldur
Bu mahmur gönlümün nârı sendedir.

İhlâs ile gönülleri açalım
Sırat kurup müstakimi geçelim
İdris gibi hulle donu biçelim
Şu iki cihanın vârı sendedir.

Mazlum Berrakî'yem divana durdum
Açıldı can gözüm cananı gördüm
Vechi tabanına yüzümü sürdüm
Mürvet isteyenin cârı sendedir.

398. LEYL Ü NEHAR GİYER DONU

Bir nokta var Ba altında
Cahil nadan bilmez bunu
Hakikatin Hak katında
Leyl ü nehar giyer donu.

Hakikat şehrinin şârı
Erenlerin hak didârı
Göz güferi gönül yârı
Dosta kurban etmiş canı.

İsmi babı velayettir
Onun pendî hep ayettir
Muhabbeti hidayettir
Aşkî mest ediyor beni.

Gel Berrakî etme ahı
Mümin olan sever şahı
Gönül Erenler dergâhı
Cemalullah esas konu.

399. LÜTFEDİP CANANIM GEL DEDİN BANA

Ya İlahi düştüm senin aşkına
Doğunca anamdan kul dedin ban.
Yerleşip çıkmışsın gönül köşküne
Lütfedip cananım gel dedin bana.

Sevdikçe severim mevlam ben seni
Vücuda getirdin bu canı teni
Leyla için Mecnun eyledin beni
Yaktın ateşinde kül dedin bana

Neyleyim ben sensiz bu tatlı canı
Şeydayım yüzüne istemem anı
Hasretin karetti buldum viranı
Halince oynayıp gül dedin bana

Muhabbetle hasıl ettin sen beni
Ruh vermesen tanımazdım ben beni
Yetmiş iki fırka buldum ben seni
Hay hay sende benim ol dedin bana.

Mazlum Berrakî'yem hayli dolaştım
Cehdedip menzile böyle ulaştım
Sabrile ben nice belayı aştım
Akan göz yaşını sil dedin bana. (02.09.1985)

400. MAH-I TABAN YÜZÜN BÖYLE

Beni Mecnun eden dilber
Nedir nutku nâzın böyle
Menendin yok şah-ı dildar
Mah-ı taban yüzün böyle.

Senin aşkın serden gitmez
Fırâkına gücüm yetmez
Bağrım yanar duman tütmez
Yakar beni közün böyle.

Gel sevdiğim bana küsme
Set bağlayıp önüm kesme
Poyraz yeli gibi esme
Nedir senin hızın böyle.

İster cevret ister öldür
İster cezbet ister soldur
İster ağlat ister güldür
Nedir müşkil özün böyle.

Berrakî ey gözüm nuru
Aslı melek kendi huri
Gökten inmiş ömrüm varı
Nedir senin pozun böyle.

401. MAHZUN YÜREĞİNİ NAR ETME EMİ

Ahu gözlüm senden evvel ölürsem
Ağlayıp sızlayıp zar etme emi
Tahammül gerektir ey ciğer parem
Mahzun yüreğini nar etme emi.

Kudret çeşmesinden suyumu kodur
Dua sena ile cenazem yudur
Resmini yadigâr koynuma koydur
Sızılar kemiğim ar etme emi.

Ecel şerbetini sunda içeyim
Himmat göster kanatlanıp uçayım
Senden gayrı kime derdim açayım
Yakıp yüreğimi kor etme emi.

Cemalin mahitap mübarek Leyla
Bu gam-ı kasvet bitmiyor böyle
Keremârsın hakkın gel helal eyle
Mezarda yerimi dar etme emi.

Sen huri meleksin mah-ı güneşim
Hakkın helal eyle keremkâr eşim
Adını andıkça sızılar döküm
Ahval-i halimi zor etme emi.

Mazlum Berrakî'yem unutma beni
Uğruna koymuşum can ile teni
Yarın mahşer günü beklerim seni
Benden gayrısını yar etme emi.

402. MALIMI MEZADA KOYUP SATMASIN

Vadem yeter gurbet elde ölürsem
Söylen yâre kara yaslar tutmasın.
Oğlumdan kızımdan cüda kalırsam
Malımı mezada koyup satmasın.

Deli gönül yardan umudu kesmez
Seven sevdiğine darılıp küsmez
Bu deli poyraz hep böyle esmez
Bir lokma aşım avu katmasın.

Ömrümü tükettim ah çeke çeke
Gözlerim kurudu yaş dök dök
Usandım boynumu ben büke büke
Dilerim Allah'tan rahat yatmasın.

Berrakî'yem hasret bağrımı deldi
O yârin hayali yanıma geldi
Küstü dilber ömrüm bir tamam oldu
Kıyamet günü gelip bana çatmasın.

403. MANTIĞA KELAMA LİSANA SIĞMAZ

Kömür gözlüm vasfın nasıl yazayım
Deftere kitaba cihana sığmaz
Hakk'ın takdirini nasıl bozayım
Mantığa kelama lisana sığmaz.

Yanağın afitab gamzeler gonca
Suret-i pakınla Hüri'sin bence
Kaşların Zülfikar inceden ince
Tabire tebdile, divana sığmaz.

Yüzünü görenler olurlar hacı
Sineme ok oldu kirpiğin ucu
Pahana yeter mi Karun'un gücü
Harcetse hesaba dehana sığmaz.

Berrakî'yem der ki vasfın sayılmaz
Gözlerim kan ağlar zarım duyulmaz
Daha sübyan gibi kanın koyulmaz
Akıla mantığa beyana sığmaz.

404. MASUMLARA KUYU KAZDI KERBELÂ

Şah Hüseyin'i Şam'a davet ettiler
Allah'ın gazabı azdı Kerbelâ
Muhammed soyuna garaz ettiler
Masumlara kuyu kazdı Kerbelâ

Yezit nâme yazdı küffar ilminden
Destur dedi imam Küffe şehrinden
İçmedi suyunu Fırat Nehri'nden
Kurudu toprağı, tozdu Kerbelâ

Nalet yezit Şam eline koymadı
İkrâr bozdu insanlığa uymadı
Ehl-i Beyt'in kanlarına doymadı
Tarihe şanını yazdı Kerbelâ

Mülcem oğlu yezitliğin bildirdi
Şir-i Yazdan evladını öldürdü
Mazlum ağlar zalımları güldürdü
Susuz koydu sınır cızdı Kerbelâ

Berrakî'm der neydi şâha kastınız
Muhammed'in Ehl-i Beyt'in kestiniz
Esir edip çadırları bastınız
Gidip Yezit ikrâr bozdu Kerbelâ

Mayıs-Haziran 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde yayınlandı.

405. MAYASI BOZUĞUN PLANI ÇOKTUR

Hilebazlar çıktı fitne töredi
Söylemez gerçeği yalanı çoktur.
Edep hayâ bilmez ayak diredi
Mayası bozuğun planı çoktur.

Anlaşılmaz dili okur heceden
Bırakır kapıyı çıkar bacadan
Kara yüzü farksız zifir geceden
İşleri aforoz, çalanı çoktur.

Mervan geldi merdût geri türedi
Gül kurudu karaçalı üredi
Türlü tevir rüsvalıktır muradı
Sokakta gammazın olanı çoktur.

Berrakî umudum bir Kemal çıkar
Emreder orduya sancağı çeker
İnşallah orayı başına yıkar
Yoksa bu lâinin talanı çoktur.

406. MECNUN GİBİ SAHRALARI ÇÖL EDER

Dost elinden aşk şarabı içenler
Dili şeker muhabbeti bal eder
Kerem gibi yanıp serden geçenler
Mecnun gibi sahraları çöl eder.

Âşıklar gamlıdır gamlı gezerler
Gülşen bahçesinden gonca dizerler
Kevser ırmağından bade süzerler
Yar yoluna cismin yakar kül eder.

Yârin sevdasıdır serini yakan
Deryayı taşırır gözünden akan
Sağ olmaz bu cevri cefayı çeken
Her dem ağlar gözyaşını sel eder.

Berrakî kısmeti pirimden aldım
Gördüm cemalini âşıkı oldum
Ömrünün reyhası hurimi buldum
Yardan gelen koku beni del'eder.

407. MEDET ALLAH YA MUHAMMED YA ALİ

Durdum divanına ellerim bağlı
Medet Allah ya Muhammed ya Ali.
Yüzün gördüm dedim Elhamdülillah
Medet Allah ya Muhammed ya Ali.

Hatice Fatıma çırağın yakar
Hasan'ı müçteba burnumda tüter
Hüseyini Kerbela kendine çeker
Medet Allah ya Muhammed ya Ali.

Şah İmam Zeynel de gözümün nuru
Yüreğime indi Bakır'ın zârı
Kürretül aynındır Cafer'in vârı
Medet Allah ya Muhammed ya Ali.

Musa'yı Kazım da erkanım yolum
Şah İmam Rıza'ya bağlıdır elim
Pirim Taki Naki'nin dilim
Medet Allah ya Muhammed ya Ali

Mazlum Berrakî'yem kısmetim veren
Çağırmadan duyup bakmadan gören
Asker de arayıp Mehdi'ye eren
Medet Allah ya Muhammed ya Ali (11.07.1989)

408. MEDET ŞAH-I MERDAN ELEMAN MEDET

Gönül havalandı aldı gam beni
Medet Ya Muhammed Mustafa medet
Bir kez cemalini görmeye kaldım
Medet şah-ı merdan eleman medet

Tabip olan bağlar kanlı yarayı
Bülbül gül dalına yapar sarayı
Ben umarım senden derde devayı
Medet İmam Hasan eleman medet

Şu fani dünyanın bitmez müşkülü
Merhamet eyleyip kaldır düşkünü
Ali meydanında kırklar keşkülü
Medet İmam Hüseyin eleman medet

Zeynel Abidin'le bezendi bağım
Arifler içinde eridi yağım
İstemem benliği ben orada yoğum
Medet İmam Bakır eleman medet

İhlas-ı Şerif' dir kaşların ayet
Cemalin nurundan var oldu cennet
Ecdadın aşkına eyle bir himmet
Medet İmam Cafer eleman medet

İmam Musa'yı Kazım pirimiz sensin
Ezeli ervahta kandilde nursun
Hakk'ın ırrahmeti sır oğlu sırsın
Medet İmam Rıza eleman medet

Ol Taki Naki'den hizmetim aldım
Hasan-ül Asker'e bağlandım kaldım
Mazlum Berrakî'yem mürvete geldim
Medet İmam Mehdi eleman medet (01.09.1988)

409. MEĞER GÜN SAYMAKLA BAŞ OLMAZ İMİŞ

Çok göresim geldi sevdiğim dostu
Sevgi arasında kış olmaz imiş
Zaman uzadıkça gönlümüz hasta
Meğer gün saymakla baş olmaz imiş

Hayalin gördüğüm dost seni sandım
Aşkına düşürdün yandıkça yandım
İğneye takılmış ipliğe döndüm
Sevginin nikâhı boşanmaz imiş

Bu halimi görmüyenler inanmaz
Mecnun olan benim gibi kınanmaz
ölmek için âşık böyle sınanmaz
Sevgi yaşasa da aşınmaz imiş

Söyle hey Berrakî aşkını söyle
Sevmek ne kadar tatlıdır böyle
Dostun hayaliyle gönlünü eyle
Dünyada yalnız yaşanmaz imiş

410. MELEK SECDE KILSIN BANA

Hem Âdem'im hem insanım
Melek secde kılsın bana
Aslım nurdur bir ihvânım
Melek secde kılsın bana

Ben bir nurum aslım âdem
Hak'tan oldum Hak'tan madem
İnsanlıktır bütün gayem
Melek secde kılsın bana

Ne ararsın kuru tende
İki âlem vardır bende
Aşk ateşi yanar tende
Melek secde kılsın bana

Pîr elinde dolu içtim
Bed nefsimi kırıp geçtim
Ol bedene kefin biçtim
Melek secde kılsın bana

Mazlum Berrakî türaptır
İnsan gerçek, insan haktır
Cemâlim bir Beytullah'tır
Melek secde kılsın bana (28.03.1985)

411. MELHEM SÜRÜLÜR MÜ AŞK YARESİNE

El çek tabip bu sinemin üstünden
Melhem sürülür mü aşk yaresine
Derdim derman bulmaz ciğer yaralı
Melhem sürülür mü aşk yaresine

Biçare gözümden dökerim yaşı
Közlenir korlanır bağrımın başı
Yüreğime indi aşkın ataşı
Melhem sürülür mü aşk ataşına

Mecnun oldum ben sevdanın çölüne
Günden güne düştüm âlem diline
Feda kıldım canım yarin yoluna
Melhem bulunur mu aşk yaresine

Gönül sırlı perde feyli bilinmez
Yüreğin yapası gizli silinmez
Eyyüb gibi derde çare bulunmaz
Hiç melhem olur mu aşk yaresine

Mazlum Berrakim de yarine düşkün
Halinden habersiz gezerim şaşkın
İçimdeki derdim deryadan coşkun
Hiç melhem olur mu aşk yaresine (18.01.1991)

412. MENZİL ALINIR MI NEFS ÖLDÜRMEYİNCE?

Dil ile doğruluk olur mu kardaş
Özüne doğruluk buldurmayınca
Hal ehli olmayan olur mu sırdaş?
Menzil alınır mı nefis öldürmeyince?

Kılıçla biçelim hırsı hasedi
Arifler pak eder yıkar cesedi
Kemal ehli çekmez gam gasaveti
Duramaz ahvalin bildirmeyince

Nesihatım budur sözden alana
Yuh çekerler bu meydanda yalana
Canım feda olsun dürüst olana
Âlemi kendine güldürmeyince

Şahin olan avın ele aldırılmaz
Âşık olan halın yada bildirmez
Mecazi muhabbet kulak doldurmaz
Düşkünü yerinden kaldırmayınca

Mazlum Berrakî'yim belim büküldü
Azalarım koptu canım çekildi
Yaprağım sarardı goncam döküldü.
Güllerim vaktinde derilmeyince. (10.04.1991)

413. MESTANE OLSAK DA HOŞ OLMASAK DA

Gezdik bu dünyayı hem seyran ettik
Seyrane olsak da has olmasak da
Erenler bezminde dolu nüş ettik
Mestane olsak da hoş olmasak da

Üçlerin birisi sır oldu gitti
İkisi nurunu nuruna kattı
Muhammet Kırkların sırrına yetti
Şevlane olsak da hoş olmasak da

Muhabbet şehrine serdik postumuz
Çok şükür Hüda'ya bildik dostumuz
Aşkın şarabıyla bulduk mestimiz
Divane olsak da hoş olmasak da

Berrakî'yim aşk çölüne düşünce
Irmak olur gözden yaşlar taşında
Dosttan yana sırta kadem basınca
Pervane olsak da hoş olmasak da (10.06.1991)

414. MEŞREBİM MUHAMMED ALİ GÖRÜNÜR

Allah Allah deyip dara durunca
Özümde turaplık yolu görünür.
Dört kapıya kırk makama erince
Meşrebim Muhammed Ali görünür.

Âşığın maksusu maşuk didarı
Sıtkınan çağırın çeker mi zârı
Fehmile arayıp bulanlar yârı
Hakk'a arif halka deli görünür.

Muhabbet bahrinin gonca gülüyüz
Didara öteriz hak bülbülüyüz
Çok şükür Mevla'ya onun kuluyuz
Elest-ü bezminden beli görünür.

İcazetim şahı merdan Ali'den
Umudumuz Hacı Bektaş Veli'den
Aşık olan payın alır doludan
Hakikat içinde hali görünür.

Mazlum Berrakî'm de hakikat dolu
İmdada yetişsin Muhammed Ali
Serçeşme başısın Bektaş Veli
Cümle ululardan ulu görünür. (15.12.1989)

415. MEYDANDAKİ SÖZLER YALANA DÖNDÜ

Düzenbazlar talan etti devleti
Beytül mal soyuldu soğana döndü
Seçimlerde kandırdılar milleti
Meydandaki sözler yalana döndü.

Dinciler mezhepçi, fesatçı çıktı
Memleket çalkandı evleri yıktı
Vatandaş usandı canından bıktı
Soyuldu memleket talana döndü.

Kasadan kutudan yükü tuttular
Helal haram demediler yuttular
'Gık' diyeni kodeslere attılar
Adalet bozuldu pilana döndü.

Fakiri muhtacı sorarsan kızar
Esnaf tezgâhında göremez pazar
Softalar kuşlukta orucu bozar
Kadehi kudretten dolana döndü.

Berrakî darlanma bu günler geçer
Bir meşale yanar ışıklar saçar
Demokrasi gelir çiçekler açar
Şeriat hortladı yılana döndü.

416. MİDEN ALMAZ KUSAN SONRA

Yaban arı vermez balı
Ehl-i kâmil bilir halı
Çorba diye içme yalı
Miden almaz kusan sonra

Cahil kadir kıymet bilmez
Kâmillerden ibret almaz
Âşıklara ölüm olmaz
Sırrın desem susan sonra

Berrakî'yem hızlı koşma
Kılavuzsuz yola düşme
Şahin kapar dağlar aşma
Mahkûm eder yaşan sonra

417. MİDESİ BOZULUR GÜBRE ARZULAR

Kargayı bahçeye bülbül etseler
Midesi bozulur gübre arzular.
Balı katıp yağa lezzet etseler
Midesi bozulur gübre arzular.

Dikine büyümüş dört arşın eni
Ağzını açtırsan beğenmez seni
Yobazın sitemi mestetti beni
Bize böhtan eder bazı dürzüler.

Kurbanın semizi besiye göre
Kanının akması esiye göre
Kılın kerameti kösüye göre
Sakalı çıkmazda bıyık arzular.

Felek ile yaptım ahdi amanı
Başımızda gitmez aşkın dumanı
Hüzün değdi bana seher zamanı
Ettiğinden utanmıyor dürzüler.

Berrakî'yem gözlerimden yaş gelir
Dünya bize hayal gelir düş gelir
Bir katremiz bin softaya baş gelir
Gönül kuşu muhabbeti arzular. (17.08.1986)

418. MİHR-İ MELAHATIM KÜSER Mİ BİLMEM

Varıp bağban olsam dost bahçesine
Acep seher yeli eser mi bilmem
Şeyda Bülbül olsam yarın bağında
Mihri melahatım küser mi bilmem

Türlü desen giymiş donanmış dağlar
Al yeşil kuşanmış bezenmiş bağlar
Sinem şarha şarha gözüm kan ağlar
Yar gelir yaşını keser mi bilmem

Gurbet bana haram etti çorbamı
Bayram edip giyemedim urbamı
Yâr yoluna yapın benim türbemi
Maralım yüzünü asar mı bilmem

Gurbet çetin buna paha biçilmez
Yarın aşkı latifeyle geçilmez
Yârsız kadeh, pirsiz bade içilmez
Âşıklar ikrarı bozar mı bilmem

Gönlüm sıladadır gözüm yollarda
Yanarım biçare gurbet ellerde
Benim gibi bahtsız var mı kullarda
Yâr de benim gibi gezer mi bilmem

Berrakî'yem bir gün yâr ile olsam
Soyunup koynunda bir gece kalsam
Kollarım boynunda can verip ölsem
Ağlayıp kendini üzer mi bilmem

419. MİRASI BÖLÜNmüş KARDEŞE DÖNDÜM

Bir nevcivandım gençliğim gitti
Ufukta görünen güneşe döndüm.
Kalmadı mecalim büküldü belim
Mirası bölünmüş kardeşe döndüm.

Kirpiğim döküldü ağardı saçım
Feleğe sorsaydım neydi suçum
Birgün de ahrete gidecek göçüm
Davası görülmez kalleşe döndüm.

Bedenim yoruldu artıyor sızım
Gönlüm yorğun artık bitmiyor nazım
Teller düzen tutmaz ötmüyor sazım
Bu aşkın elinden serkeşe döndüm.

Berrakî kainat senin mi sandın
Dünyanın rengine aldanıp kandın
Dumansız ateşe yandıkça yandın
Sarmaşık dalında pelteşe döndüm. (11.10.2002)

420. MOR MENEKŞE BAĞLAR ŞİMDİ

Bahar geldi güller açtı
Lale, sümbül dağlar şimdi.
Şita geçti cemre düştü
Mor menekşe bağlar şimdi.

Derelerden sular çağlar
Burcu burcu kokar dağlar
Gök gürüleri bulut ağlar
Sel suları çağlar şimdi.

Yazı yaban giymiş alı
Bülbül mekân tutmuş dalı
Otlar gelir köyün malı
Yar oturmuş ağlar şimdi.

Çiğdem nergis giymiş sarı
Birbirinin olmuş yâri
Gönlüm çeker ah u zarı
Yakar beni dağlar şimdi.

Berrakî'yem oldum hasta
Gurbet elde kaldım yasta
Gözüm yolda kulak seste
Kader yolum bağlar şimdi.

421. MOR SÜMBÜL YAS TUTAR GÜLÜ KAN AĞLAR

Şu Beşkız dağını duman bürüdü
Eser acı rüzgar yeli kan ağlar.
Bahar geldi karı buzu eridi
Mor sümbül yas tutar gülü kan ağlar.

Güneşle seyyare ne güzel gezer
Ördekler kuğular göllerde yüzer
Menekşe papatya bir nakış bezer
Asmalar boy verir dalı kan ağlar.

Susam navruz sarı nergis bitmiyor
Avcısı çoğaldı keklik ötmüyor
Hava kirleniyor oksijen yetmiyor
Ateş hicaplanır külü kan ağlar.

Şu sinemi deler dostun yarası
Kapanmış kapısı yanmaz çırası
Bir gün gelir yevm-i miad sırası
Felek nida eder kulu kan ağlar.

Berrakî'yem işte böyle halımız
Felek vurdu kökten kırık dalımız
Bir damla su görmez kuru çölümüz
Ah çeker âşıklar teli kan ağlar. (10.12.2009)

422. MUHABBET İÇİNDE AŞKA DOLU VAR

Allah dedim bir meclise uğradım
Yolları kadimdir gonca gülü var.
Destur aldım müşkülümü sunmaya
Muhabbet içinde aşka dolu var.

Muhammed Ali'nin cemalin gördüm
Ayağının tozuna yüzlerim sürdüm
Çok şükür murada maksuda erdim
Dört kapı kırk makam ince yolu var.

Bezirgan yükünü yüklemiş gider
Kimisi borç etmiş kimisi öder
Sarraflar oturmuş pazarlık eder
Dervişlerim türlü türlü halı var.

Sakileri kevser sunar elinde
Şah Hasan Hüseyin balkır gölünde
Başında tacı var kemer belinde
Arı gibi taze oğul balı var.

Zuhur etti Zeynel özürüm bildim
Muhammed Bakır'ın katına geldim
Cafer'den derdime dermanı buldum
Hakikatta türlü türlü halı var.

Kazım ile canı cana katarız
Rıza ile bir gömlekte yatarız

Meleşiriz Hakkın yolun tutarız

Başımızda tac-1 devlet ulu var.

Mazlum Berrakî'm der Bektaşî Veli

Takî, Nakî, Asker bendetti beni

Ol Muhammed Mehdi canımın canı

Adı güzel şahın böyle kulu var. (13.09.1989)

423. MUHABBETİN BALA BENZER

Pirim Hünkâr Hacı Bektaş
Şu gönlümde güle benzer
Hızır Nebî sana yoldaş
Muhabbetin bala benzer

Horasan'dan Rum'a geldin
Semadan toprağa indin
Basıp yere taşı deldin
Bir acayıp hala benzer

Kırk yıl secdede oturdun
Gönlünü Hakk'a yetirdin
Apşında güller bitirdin
Her hizmetin bala benzer

Cansız bineklere bindin
Mevlana'ya irşâd verdin
Hak Resûl'ün sırrı kendin
Tek kalıbın kula benzer

Çoban olup öküz güttün
Dağa taşa seda ettin
Hem kadıyı hamur ettin
Pir nüfusun bala benzer

İnkâr sarı gümân geldi
Er gönlüne nazâr indi
Pirim dalda irşâd verdi
Taze açan güle benzer

Ay Muhammed güneş Ali
Diğer adın Bektaş Veli
Bir sıfatın Kızıl Deli
Bir acayip hala benzer

Yerden kalkıp arşa vardı
Melekler divana durdu
Her biri bir cemâl gördü
Cümlesi bir hala benzer

Bin bir çeşit dona girdi
Kerametın cümle gördü
Kuluncun duvara verdi
Gözün yaşı sele benzer

Dertli olan derde düşer
Âşık olan yanar pişer
Berrakî de serden geçer

Bu vücudum çöle benzer. (10.10.1985)

424. MUHABBET PETEĞİ BALI DERVİŐİN

Ham sofular bilmez dervif halını
Hakk'ın takdiridir şalı dervifin
Arı olur yapar kudret balını
Muhabbet peteği balı dervifin

Dervif olan mürşidine ermiştir
Hak cemali can gözüyle görmüştür
El ele el Hakk'a ikrar vermiştir
Arifler bahçesi gülü dervifin

Dervif olan sinesini çak eder
Hak'tan yana yüreğini ak eder
Pir elinden yunur özün pâk eder
Aşkın meşrebidir halı dervifin

Dervif olan siler gönül pasını
Doldurur nûş eyler aşkın tasını
Dosta sunar muhabbetin hasını
Hak'tan halka gider yolu dervifin

Berrakî'yem bir potada eridim
Erenlerin hizmetinde yürüdüm
Kâbe'm insan zahirinden farıdım
Gönülde Kerbelâ çölü dervifin (09.09.1993)

425. MUHAMMED ALİ'DE SIRRIMIZ BİZİM

Ruhlar kalbına girmeden evvel
Dosta dost demiştir dilimiz bizim
Dünya yaratılıp tamam olmadan
Muhammed Ali'de sırrımız bizim

Âdem'den evveli adem bilirim
Kendi aşkım ile doğru yürürüm
Yolcu olanlara rehber olurum
Böyle buyurmuştur pirimiz bizim

Susamışa su uzatır elimiz
Zemheride açar solmaz gülümüz
Baldan tatlı gayet ince yolumuz
Hâk'tan gizli gelir gülümüz bizim

Aşk atına biner arşa çıkarım
Yol ehliyim yola boyun bükerim
Pınar olur Kербela'ya akarım
Erenler yunağı gölümüz bizim

Mazlum Berrakî'yim gâfil olamam
Hak etmezsem bir lokmayı alamam
Hakikat yolcusuyum geri kalamam
Bahr-i Umman olur gölümüz bizim (24.01.1986)

426. MUHAMMED ALİ'DİR MEŞREBİM BENİM

Softa meşrebimi eğer sorarsan
Muhammed Ali'dir meşrebim benim
Zahid bu mananın aslın ararsan
Muhammed Ali'dir meşrebim benim

Bir nurdan değil mi Muhammed Ali
Lahmike lahmi çışmike hali
Bunlardan öğrendim erkânı yolu
Muhammed Ali'dir meşrebim benim

Biz nefse uymayız Hak'tır yolumuz
Erenler halidir bizim halımız
Kırkların bezminden gelir dolumuz
Muhammed Ali'dir meşrebim benim

Kudret eliyle giyeriz tacı
Hakikata bağlı bu yolun ucu
Ehrama girmeden oluruz hacı
Muhammed Ali'dir meşrebim benim

Mazlum Berrakî'yim kavlı-ü beliden
Elest-i Bezminden merdan Ali'den
Kısmetimiz gelir Bektaş Veli'den
Muhammed Ali'dir meşrebim benim (11.07.1991)

427. MUHAMMED'E NİŞAN GÖSTERDİ ALİ

Hakikat kandilde gizli sır iken
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.
Cümle mahlûka kanatlı nur iken
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Muhammed Ali'yi görünce şaştı
Ali'nin ziyası âleme düştü
Ali'm sır gösterdi Muhammed coştı
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Muhammed Miraç'ta bir aslan gördü
Eğildi ağzına hatemin verdi
Kırklara gelince hatemin sordu
Dedi bir aslan aldı ya Ali.

Ali'mde sabrıyla buluruz dedi
Gördüğün hikmeti biliriz dedi
Heybetli aslanı buluruz dedi
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Kırklar Muhammed'e beli bes dedi
Muhammed Ali'ye Allah dost dedi
Kırklar kol uzattı haydi kes dedi
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Selman parsıdan bir nişan verdi
Eğildi nişanı cümlesi gördü
Ali'm bellerine kemerbest sardı
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Muhammed düşündü Cebrail geldi
Ol dem Kırkların sırrına erdi
Muhammed Ali'ye aşına oldu
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Ali'm lokma verdi Muhammed yedi
Dün çocuktun daha ya ulu dedi
Ermedim sırrına ya Ali dedi
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Cebrail cennetten üzüm getirdi
Kırklar meclisine girdi oturdu
Muhammed şerbete parmak batırdı
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Ol şerbetten içip mest oldu Kırklar
Semaha girdi ol nesli paklar
Sırta kadem bastı ol gani seddar
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Kırklar ol dem üryan püryan oldular
Musahib kavlince yola girdiler
Sırrın kadim Ali haksın dediler
Muhammed'e nişan gösterdi Ali.

Mazlum Berrakî'yem haktır cemimiz
Kudret balı olur bizim demimiz
Gönüllerde kalmaz gider gamımız
Muhammed'e nişan gösterdi Ali. (05.05.1989)

428. MUHAMMED'İN AŞKI İLE

Dünya her dem döner durur
Muhammed'in aşkı ile
Gökte güneş şule verir
Muhammed'in aşkı ile.

Eşyanın değişmez şekli
Mana madde onda saklı
Ledün bildi insan aklı
Muhammed'in aşkı ile.

Hak kullara kapı açar
Kullar ondan gelir geçer
Nasip olan kevser içer
Muhammed'in aşkı ile.

Âdem aslı küh-i toprak
Hayat veren emri mutlak
Emirsiz oynamaz yaprak
Muhammed'in aşkı ile.

Berrakî'yem kemter kulum
Edep erkân irfan yolum
İki gözden akar selim
Muhammed'in aşkı ile.

429. MUHANET ELİNDEN DERBEDER OLDUM

Geçti Şu baharım kurudu dalım
Güz aylarım geldi sarardım soldum.
Ağardı saçlarım büküldü belim
Muhanet elinden derbeder oldum.

Gönül bu dünyadan lezzet almadı
Perişan eyledi yüzüm gülmedi
Koca ömür geçti bir an olmadı
Seherde öterken akŐamı buldum.

Ateş düştü vücudumun Şehrine
Dalıp gittim ihtiyarlık bahrine
El değmeden Şu kalbimin mührüne
Tevekkül babında Allah'a kaldım.

Hatırım mahzundur hem bahtım kara
Tükendi mecalim dayandım zara
Ciğer delik delik yüreğim yara
Şu fani dünyada derbeder oldum.

Böyledir Berrakî dünyanın devri
Bir lahza geçmez feleğin cevri
Beni helak eden güzelin tavrı
Bî huŐ mestaneyim ah u zar kıldım. (11.08.1989)

430. MÜCRİMİM GÜNAHIM SOR DİYE GELDİM

Gayet derdim çoktur ey Hacı Bektaş
Yaram bir merhem sar diye geldim.
Binbir müşkülüm var benim ya Hünkar
Mücrimim günahım sor diye geldim.

Gönül feryad eyler sinem delinir
Yüreğimde gam u gussa bulunur
Hayalince aşkın sazı çalınır
Kapına muradım ver diye geldim.

Hakk'a bağlı ikrârımız özümüz
Kamillerin safındadır sözümüz
Hasretinle kan ağlıyor gözümüz
Yüzümü sürdüğüm nür diye geldim.

Aslınız Muhammed Ali'ye çıkar
Mihri muhabbetin tenimi yakar
Çevirmiş yüzünü yüzüme bakar
Buyruğun ilahi sır diye geldim.

Mazlum Berrak okur cim ile dalı
Manaya ermeyen bilmez bu halı
Bir adın Muhammet bir adın Ali
Kapında ümüdüm var diye geldim. (15.08.1989),

431. MÜ'MİN OLANLARI ALMIŞ YOLUNA

Muhammed Ali'ye peyik yollamış
Tutmuş Cebrail'in eli eline
Men aref sırrını orda söylemiş
Mü'min olanları almış yoluna.

Bismi Şah'tır erenlerin yunağı
İhlas ile dolar gönül konağı
Can evidir bülbüllerin düneği
Hasret çeker o da gonca gülüne.

Uyandı çırağlar erkân kuruldu
Mahşer oldu sorgu süal verildi
Rahmet deryasında sırat görüldü
Pusem pusem rahmet yağdı gönlüne.

Muhammed Ali de kandilde nûrdur
Cihan varolmadan ikisi sırdır
Birisi rehberdir birisi pirdir
Nesihat eyledi Allah kuluna.

Berrakî Muhammed mihraca vardı
Yolun üstünde aslanı gördü
Eğildi ağzına hatemin verdi
Ali de hatemi verdi eline. (17.09.2004)

432. MÜMTÂZ HATIRINI SORAYIM KUZUM

Gözlerim görürken dizim tutarken
Sen bir daha gelde göreyim kuzum.
İçim alevlenip sinem tüterken
Mümtâz hatırını sorayım kuzum.

Hasretin içimde yaralar açtı
Saçıma ak düştü mühletim geçti
Gönül bahçesinden bülbülüm uçtu
Goncanı okşayıp dereyim kuzum.

Sağlığım yerinde diyorum hani
Dünya gözü ile görsem seni
Hasretin içimde yakıyor beni
Bir gel de murada ereyim kuzum.

Berrakî gözüm yaş kalbimde sızım
Gece gündüz ahir nefes son sözüm
Kollarında başım göğsünde yüzüm
Bu canımı sana vereyim kuzum. (13.10.2004)

433. MÜRŞİDİNDEN ÖL OLMAZSA

Cemimize cahil girmez
Edep erkân yol olmazsa.
Nefsi diri didar görmez
Mürşidinden öl olmazsa.

Gözü vardır amma görmez
Hak yoluna akli ermez
Kurban etsen boyun vermez
Ahd-ı peyman kul olmazsa.

Pir sözüne şüphe duyar
Duyduğunu hiçe sayar
Gönül yıkar nefse uyar
Bir gerçekten el olmazsa.

Din imanı zahir tanır
Böbürlenir oldum sanır
Yatar yere yuvarlanır
Yanıp pişmez hal olmazsa.

Berrakî der akar yaşım
Muhabbettir gıdam aşım
Neye yanar aşk ataşım
Özüm yanıp kül olmazsa. (07.10.2004)

434. MÜRŞİDİNİ BULAN CANA AŞK OLSUN

Üç sünnetten yedi farzdan haberli
Mürşidini bilen cana aşk olsun
Kırk makamdan dört kapıdan içeri
Mürşidini bulan cana aşk olsun

Aşka sabır kılıp çile çekerek
Yokluk âleminde boyun bükerek
Özden ağlayarak yaşlar dökerek
Mürşidine varan cana aşk olsun

Talip olan baş vermeli arzunan
Dört kapı kırk makam tek mil farzınan
Bu meydanda cenk edilmez gürzünen
İkrarında duran cana aşk olsun

Hizmetliye hizmetleri verilir
Kemberbest bağlanır erkan sürülür
Kurbanlar kesilir sofraya serilir
Mürşid ile yiyen cana aşk olsun

Mazlum Berrakî'yim Hakk'ı bulmuşuz
Mürşid huzurunda ikrar kılmışız
Seyredip cemalin oda yanmışız
Mürşidi hak bilen canı aşk olsun (14.08.1991)

435. MÜRÜVVET KIL GÜNAHIMI BAĞIŞLA

İlahi ya Rabbi sensin penahım
Mağfiret kıl günahımı bağışla
Nevuzu bu billahi aşkı niyazım
Mürüvvet kıl günahımı bağışla.

Affeyle kusurum âmâna geldim
Kaldırmak şanıdır inandım bildim
Kabul et ricamı giriftar oldum
Merhamet kıl günahımı bağışla.

Senin sevgin benim kalbim cılası
Sevgisiz sebatsız olmaz sefası
Canlı cansız kinatın Mevla'sı
Hidayet kıl günahımı bağışla.

Sen âşık ettin bülbülü güle
Leyla'yı sahraya, Mecnun'u çöle
Var ettin bunları hep bile bile
Sahavet kıl günahımı bağışla

Berrakî gayriye minnetim yoktur
Sinnim kemal buldu halasım Hakk'tır
El-aman mürüvvet kusurum çoktur
Adalet kıl günahımı bağışla.

436. MÜRRET GÜNAHIMA AFFET YA RABBİ!

Takdir-i ilahiden budur niyazım
Mürvet günahıma affet ya Rabbi!
Zahirde, batında budur avazım
Mürvet günahıma affet ya Rabbi!

Her işin başı ezel Bismillah 'tır
Esirgeyen bağışlayan Gani mutlakdır
Cömertler cömerdi bari Allah'tır
Rahmetinden ihsan eyle ya Rabbi!

Habibin Muhammed nur-ı âlâ nurdur
Evvel-i Âdem'de hikmeti sırdır
İsmi cismi Nur-ı nebi keremi vardır
Fazlını bilene rahmet eyle ya Rabbi!

Şehri Muhammed'dir kapısı Ali
Dinin bahadırı, tapısı Ali
Evliya, enbiya, hepsi Ali
Mümin olan teşbih eder ya Rabbi!

Mazlum Berraki'yem evveli ahir
Sığındım affına gedayım fakir
Ezelden ebede bu özüm tahir
Mabedine kabul eyle ya Rabbi!

437. NAMERT SOFRASINDA DOYUCU OLMA

Gönül sana bir nasihat edeyim
Her olur olmazı duyucu olma.
Tedbiri elden bırakma ne deyim
Namert sofrasından doyucu olma.

Varıp bir ariften öğren rızayı
Tevekkel ol nefesine eyle gazayı
Uyarsan nefesine çeken cezayı
Yaranı, yoldaşı soyucu olma.

İnsanlığın yolu çetindir gayet
Hak ile hukuka eyle riayet
Ahiret gününde istersen cennet
Şeytanın şerrine uyucu olma.

Benim davam insanlığın davası
Ahval-i âlemde dostluk sevdası
İnsana yakışmaz gönül karası
Kirlenip de cana kıyıcı olma.

Yetmiş yıl uyudun gel artık uyan
Sabrı tahammül et acıya dayan
Oku Amentü'yü rahmete boyan
Özünü zahiri yuyucu olma.

Berrakî'yem vardık ehl-i irfana
Arif muhtaç değil şöhrete şana
Müşkülüm danıştı mürüvvet kâna
Zahirin sözünü duyucu olma.

438. NAZAR KILAN HACI BEKTAŞ VELİ'DİR

Hey erenler taç vurunmuş başına
Nurdan gelen Hacı Bektaş Veli'dir
Şu Urum'un toprağına taşına
Nazar kılan Hacı Bektaş Veli'dir

Yeniçerin ocağını yandıran
Mevlana'yı cezbe ile döndüren
Arş yüzünden höcçetini indiren
Sırdan gelen Hacı Bektaş Veli'dir

Muhammed'i Hak katına götüren
Aslan olup yol üstüne oturan
Ol kırkları muradına getiren
Hatem alan Hacı Bektaş Veli'dir

Kervanımız Ehl-i Beyt kervanı
Buyruğumuz şahmerdan fermanı
Yürektedir derdimizin dermanı
Merhem çalan Hacı Bektaş Veli'dir

Yıllar yılı pîr hasreti çekerim
Dergâhına geldim boyun bükerim
Gözlerimden damla damla dökerim
Gönül bilen Hacı Bektâş Veli'dir

Berrakî'yim arş-ı zemin üstümüz
Haldan hala bilen bizim dostumuz
Mazlum Abdal postu bizim postumuz
Lokma veren Hacı Bektaş Veli'dir. (30.07.1991)

439. NAZLANIR Kİ BİLSİN DİYE

Dost dost diye aradığımız
Gizlenir ki bulsun diye
Sevip âşık olduğumuz
Nazlanır ki bilsin diye.

Bilmediğim yola gitmem
Bildiğimi inkâr etmem
Belleğimde ölüm tutmam
Ruhum diri kalsın diye.

Sevdalanır bülbül güle
Ülfet eder gül bülbüle
Nağme nağme döşer tele
Perdelerde bulsun diye.

Gördüm mahbubun yüzünü
Aradım buldum izini
Dinledim tatlı sözünü
İnce fikre dalsın diye.

Aradım dost nazarında
Metahım aşk pazarında
Boynum cellât hızarında
Emanetin alsın diye.

Berrakî der bu kelâmı
Dosta yollar dost selamı
Âşıkın maşuk meramı
Küllî benim olsun diye.

440. NE ANLARIM ANDIR NE DEMİM DEMDİR

Dosttan ayrılalı her günüm gamdır
Gözlerimin yaşı her zaman nemdir.
Yitirdim Leylâ'mı Mecnun'a döndüm
Ne anlarım andır ne demim demdir.

Goncayı har aldı sinemi ateş
Döner çarkı felek ay ile güneş
Soldurdu benzimi ahımdan ateş
Ne sohbetim sohbet ne cemim cemdir.

Gönül dostta kaldı gelmez yanıma
Adet olsa kıysam tatlı canıma
Cellat olup ya dost girse kanıma
Bir kuru selâmı derdime emdir.

Berrakî'yem o dost bakmaz halıma
Cambaz felek bindi inmez dalıma
Nâdan rakip tuzak kurdu yoluma
Vâllâhi billâhi çektiğim gamdır. (15.03.1998)

441. NE BELALİ BAŞIM FELEK

Arşa çıktı benim ahım
Akar gözden yaşım felek
Acep nedir şu günahım
Ne belalı başım felek.

Derdim derin azdı yaram
Yâre varmak arzu meram
Yârim Aslı, ben de Kerem
Dağı hicran döküm felek.

Geldi geçti bahar çağım
Viran oldu gönül bağım
Kervan geçmez karlı dağım
Tükenmedi kışım felek.

Ey Berrakî yap hesabı
Bir gün gelir can kasabı
Her gün çektim ben azabı
Zehir oldu aşım felek.

442. NEBİYY-İ ZİŞANIN ÜMMETİNDENİZ

Lâ ilâhe illâ Allahu Ekber
Keremkâr Allah'ın hikmetindeniz
Mezhepte şahımız İmam-ı Cafer
Nebiyi-i zişanın ümmetindeniz.

Sırrı hakikaten dersimiz aldık
Esrarı fehmettik didarı bulduk
Muhammed Ali'nin talibi olduk
Halil İbrahim'in milletindeniz.

Elif ismin arş-u kandilde gördük
Bir sütunda küntü kenzine erdik
Mürüvvet eşiğine yüzümüz sürdük
Aslı pak envarın hazinesindeniz.

Şu bizim yolumuz bir ulu yoldur
Arif isen eğer kabını doldur
Kerem sahibinin ihsanı boldur
Hünkâr Hacı Bektaş himmetindeniz.

Şeriat tarikat kapısın açık
Marifet hakikat şehrine düştük
Naci deryasında kaynadık coştuk
On İki İmam'ın hizmetindeniz.

Berrakî'yem bizim yoktur zorumuz
Şahbaz şahin olsa avlar torumuz
Fehmeder menzili görür gözümüz
Âdem-i Seyfullah suretindeniz.

443. NEBİİ ZİŞANIN ÜMMETİNDENİZ

Lâ ilâhe illâ Allahu Ekber
Keremkâr Allah'ın hikmetindeniz
Mezhepte şahımız İmam-ı Cafer
Nebii zişanın ümmetindeniz.

Sırrı hakikaten dersimiz aldık
Esrarı fehmettik didarı bulduk
Muhammed Ali'nin talibi olduk
Halil İbrahim'in milletindeniz.

Elif ismin arşu kandilde gördük
Bir sütunda küntü kenzine erdik
Mürüvvet eşiğine yüzümüz sürdük
Aslı pak envarın hazinesindeniz.

Şu bizim yolumuz bir ulu yoldur
Arif isen eğer kabını doldur
Kerem sahibinin ihsanı boldur
Hünkâr Hacı Bektaş himmetindeniz.

Şeriat tarikat kapısın açık
Marifet hakikat şehrine düştük
Naci deryasında kaynadık coştuk
On İki İmamın hizmetindeniz.

Berrakî'yem bizim yoktur zorumuz
Şahbaz şahin olsa avlar torumuz
Fehmeder menzili görür gözümüz
Âdem-i Seyfullah suretindeniz.

444. NEDİR BUNUN HALI DERLER

Hal bilmeze hal danışsam
Be akılsız deli derler
Ehli ile pend konuşsam
Nedir bunun halı derler

Bir garibe kolum ersem
Gücüm yetse akçe versem
Belasına göğüs gerssem
Taşa tutar deli derler.

Çoban olsam koyun gütssem
Her gün ayrı dağa gitsem
Akşam sabah hizmet etssem
Bu Erenler ulu derler.

Derviş olsam dergâh kursam
Yaralara neşter vursam
Aç susuza sofrâ kursam
Hani bunun balı derler.

Bahçe kursam sebze eksem
Türlü türlü meyve diksem
Çevresine teller çeksem
Hani bunun gülü derler.

Berrakî'yem derdim yüce
İçim yanar gündüz gece
Melil mahzun öldüm nice
Hani bunun salı derler.

445. NEFS-İ EMMAREDEN GEÇELİM BUGÜN

Gel gönül gidelim Mazlum Abdal'a
Mest olup meyinden içelim bugün.
Zümremiz bağılıyız kutbi Hünkâr'a
Nefs-i emmareden geçelim bugün.

Acırlı'nın kumruları ötüşür
Evliyası carımıza yetişir
Âşıkî aşk ile yanarım tutuşur
Aşkın libasını biçelim bugün.

Ezeli varalım Zöhre Ana'ya
Yüz sürelim mezarında Suna'ya
Aşk-ı niyazım Mustafa Dede'ye
Zahiri batından seçelim bugün.

Bizde arifler kanmaz cihana
Doldurur aşk meyini sunar canana
Gözü Büyük, Killi Baba yan yana
Dost ile dükkânı açalım bugün.

Hasret ile gözüm kaldı yollarda
Cılbak Ali'miz var remz-i dillerde
Bazı kayıplarda bazı çöllerde
Diyardan diyara göçelim bugün.

Berrakî'yem geldim elimde sazım
Erenler diliyle sohbetim sözüm
Mazlum evladım anâsır bezim
Turna gibi katar uçalım bugün.

446. NE OLMUŞ VAR NE OLACAK NE OLUR

Efendim bu cihana böyle bir güzel
Ne gelmiş var ne gelecek ne gelir.
Kimse ağah deyil bu sırra ezel
Ne olmuş var ne olacak ne olur.

Bağın goncasından almış rengini
Bülbül beyan eder aşkın cengini
Yana yana arar gönül denđini
Ne bulmuŐ var ne bulacak ne bulur.

Gönül baki sanma sen bu cihanı
Toprak yedi ol Sultan Süleyman'ı
Azrail ne günde alır bu canı
Ne bilmiŐ var ne bilecek ne bilir.

Mazlum Berrakî'yem yaram sarılmaz
İçimdeki derdim dıŐtan görülmez
Hakkın celladına karşı durulmaz
Ne kalmış var ne kalacak ne kalır. (08.10.2008)

447. NESLİ ÂDEM ADİL HÂNIM HOŞ GELDİN

Merhaba cananım Bülbül-ü şeydam
Aslı asil nevcüvanım hoş geldin
Hüsn-ü pâkim, benim gülüm, aşınam
Nesl-i Âdem adil hânım hoş geldin.

Ne güzel yaratmış Hazret-i Mevlâ
Edebi erkânı evladan evla
Her âşık bilmez böyle bir sevda
Yandı sinem Kerem kanım hoş geldin.

Çok şükür Efendim mihmanım oldu
Şu fakir hanemiz nûr ile doldu
Benim mahzun gönlüm bir huzur buldu
Hakikatli mihri hânım hoş geldin.

Aşk odununa yandı bağırimın başı
Gönlümü mest etti muhabbet kuşu
Hasretinden akar gözümün yaşı
Gonca gülüm nev fidanım hoş geldin.

Mazlum Berrakî'yem cananım candan
Âşık olan dönmez ahd-ü peymandan
Ne o benden geçsin ne de ben ondan
Kadim dostum Ali şanım hoş geldin.

448. NE YAMAN UĞRADIM GÖNÜL KIŞINA

Sormayın erenler gönlüm hoş değil
İras geldim bugün adü taşına
Bağlıyım gerçeğe başım boş değil
Ne yaman uğradım gönül kışına

Bir softa gördüm kendini bilmez
Mervana kul olmuş imlaya gelmez
Ali'ye Hak der hem biat kılmaz
Aklım ermez bu münafık işine

Kör bağlanmış softa sabit fikrine
Hakk'ın muhabbeti girmez zikrine
Kara vurmuş navrağına şikrine
Nemrut olmuş gezer iblis peşine

Eli kınar bakmaz kendi halına
Yalan riya ezber olmuş diline
Ceket gömlek dönmüş
Ras gelmedim şu dünyada eşine

Ey Berrakî yaralarım azıyor
Gönül derdi kabadan kaba süzüyor
Dünki mervan bugün yine geziyor
Daha neler gelir gör ki başına (17.09.1991)

449. NEYLEYİM BU TAKDİR TECELLİ BÖYLE

Ey erenler düştüm aşk ataşına
Bu dert gitmez benden temelli böyle
Bir ben mi düştüm bu can talaşına?
Neyleyim bu takdir tecelli böyle.

Aradım derdime bulamadım deva
Günüm günden kara olmadı vefa
Korkarım mahşere gider bu dava
Anlımın yazısı besbelli böyle.

Kanatlarım kırık, kollarım yerde
Yüreğim yaralı, tutuldum derde
Felek hançer vurdu yarası serde
Mevla'nın takdiri meseli böyle.

Berrakî'yem budur takdir kalemi
Eyüp gibi çektim derdi, elemi
Feryad ile çektim ömür çilemi
Bulmadı gönlümüz teselli böyle.

450. NUR-İ CEMALİNİ SEYRÂNA GELDİM

Gönlümün hünkârı zât-ı sultanım
Mansur meydanına ben dara geldim
Nur-i hidayetim, hüsnü mihrabım
Nur-i cemalini seyrâna geldim.

Bülbül olan terk eder mi gülünü
Mecnun olan bekler Leyla çölünü
Gönlüm hasret çeker gözler yolunu
Derdimin dermanı lokmana geldim.

El ele el Hakk'a bağlı diyerek
Rahmet deryasında özüm yuyarak
Pir kelâm-ı gevher pendî diyerek
Şah-ı merdan şîr-i yezdâna geldim.

Durdum divanına illallah ile
Hakk-ı teşbihimiz zikrullah ile
Tecella, tevella, eyvallah ile
Dost cemali ümm-ül Kur'an'a geldim.

Mazlum Berrakî'yem şahlar şahısın
Mümin gönüllerin kiblegahısın
Kamiller mihrabı secdegahısın
Canımı meydana kurbanâ geldim.

451. NUR-U NÜBÜVVETTİR NESLİMİZ BİZİM

Nedir bu alevi nedir bu sunni
Ta Âdem'den gelir aslımız bizim
Mademki İslam'ız bir Allah deriz
Nur-u nübüvvettir neslimiz bizim

Âdem olan âdem nefsin kayırmaz
Makûl insan hiçbir insan ayırmaz
Senlik benlik zaten dinde sayılmaz
Böyle emretmiştir ceddimiz bizim

Hâk'tan geldik yine Hâkk'a gideriz
Cümlemiz kibleye secde ederiz
Hazara sefere eşit gideriz
Bir olur cephede hepimiz bizim

Saygıyla an kardeş kemâl atanı
Cennet yapan odur aziz vatanı
Layık kıldı bütün emek katanı
Tüm dünyaya bedel tekimiz bizim

Mazlum Berrakî hakça alıruz
Hudutta, cephede bir can veririz
Vatan millet için bile ölürüz
Birbirine bağlı kökümüz bizim (19.12.1984)

452. NOKSANIMA AGÂH OLDUM HAL İLE

Bir gerçekten kemaleti kuşandım
Edeb ile erkan ile yol ile.
Turab oldum ayaklara döşendim
Noksanıma agâh oldum hal ile.

İkrar verdim bir ummana atıldım
Mecnun oldum bir leylaya tutuldum
Ehl-i Beyt katarına katıldım
Çiçek açtı dört yanım gül ile.

Evladı Resül'den aldım himmeti
Bektaşî Veli'den buldum hizmeti
Mana aleminde kıldım hikmeti
Bir gerçekten etek tutup el ile.

Durağımız erenleri durağı
Yunağımız erenlerin yunağı
Çrağımız erenlerin çrağı
Hakikatta hayat buldum hal ile

Birden geçtim tarikatın şehrini
Tavaf kıldım marifetin bahrini
Bal eyledim hakikatin zehrini
Akıl ile nefis ile dil ile

Dört kapıya kilit vurdum kitledim
Macarayı hayli zaman bekledim
Pir kapısı cennet dedim yokladım
Hırka giydim derviş oldum şal ile.

Haldaş oldum hal diliyle konuştuğum

Yoldaş buldum türlü derdi danıştım
Hakk'ı gördüm hakikatla buluştum
Arı oldum her çiçekte bal ile.

Kazancımı bir araya getirdim
Müşkülümü mürşidimden yetirdim
Ehl-i irfan meclisinde oturdum
Hacetim yok benim başka kul ile.

Muhammed Ali'ye talip saydılar
Güruh-i Naci'den nişan koydular
İmamı Cafer'den nikah kıydılar
Katre idim umman oldum sel ile.

Aşkın deryasına girdim boyladım
Din, imanı çoktan azad eyledim
Bülbül oldum türlü dilden söyledim
Ağız ile dudak ile dil ile.

Mazlum Berrakî'yim bir hayale gezerim
Gizli gizli yar aşkını sezerim
Aşk bahrine üryan daldım yüzerim
Doldu taşı dört bir yanım sel ile. (25.09.1990)

453. OĞLUMA KIZIMA MUHTAÇ EYLEME

Allah'ım yastığa düşünce başım
Oğluma kızıma muhtaç eyleme
Yaz bahar ayında gelirse kışım
Oğluma kızıma muhtaç eyleme.

Ecel gelip ölüm vaki olunca
Ömür teknil olup hitam bulunca
Mezarımda yeşil otlar bitince
Oğluma kızıma muhtaç eyleme.

Beni seven dostlar kabrime gelsin
Fatıha okusun sevabın alsın
Her kim okur ise berhudar olsun
Oğluma kızıma muhtaç eyleme.

Bir çare mücrimim çekerim zarı
Umarım yâd etmez gönlümün yârı
Benim güvendiğim Cenâb-ı Bârî
Oğluma kızıma muhtaç eyleme.

Berrakî zâr etme bu günler geçer
Allah kerim elbet bir kapı açar
İnsan olan ecel şerbeti içer
Oğluma kızıma muhtaç eyleme.

454. OKLADI SİNEMİ CANANA BENZER

Acırın içinde bir güzel gördüm
Emsali içinde revana benzer.
Zalımın kızına ismini sordum
Okladı sinemi canana benzer.

Selviye benzettim uzun boyunu
Kılmana bezetmiş güzel huyunu
Bir gülüşü değer acır köyünü
Hele tatlı dili irfana benzer.

Kaşların süresi katlime yeter
Gamzenin reyhası burnuma tüter
Bir günüm görmesem ölümden beter
Afeti devranı amana benzer.

Berrakî'yem derki dayan nazına
Baktıkça bakasım gelir yüzüne
Ahu gibi sürme çekmiş gözüne
Sürmeli gözleri çimene benzer. (07.05.2003)

455. OKURUM İRFAN-I TEVHİD DİLİNDEN

Saki gülüm doldur ver aşk bâdesini
Mest olayım bugün senin elinden
Hüsnünde gördüm ben dost kâbesini
Okurum irfan-ı tevhid dilinden

Canım saki doldur sürelim sefâ
Sen âlicenapsın etmezsin cefâ
Sehabet kânisin eyle bir vefâ
Arırsın bilirsin mücrim halinden

Gel seninle yar yaylası yaylıyak
Lale sümbül derek zevkin eyliyek
Muhabbet bahrinde umman boyluyak
Hakk'a giden hakikatin yolundan

Âşık-ı sadıklar kanmaz cihana
Pir elinden dolu içmek şahane
İşretimiz kevser şarab bahane
İçtiğimiz kevser arı balından

Sâkî gönüllerde kalmasın keder
Kadersiz gönüller bedmestlik eder
Bu aşk şarabı içek beraber
Kevser ırmağından rahmet selinden

Canım sâkî fırsat verme sen ele
Ehl-i dil olan sır vermez kula
Bu Mazlum Berrakî düşkündür yâre
Hic isnâd eder mi Allah kulundan

456. OLDUM BAHTI KARA BÜLBÜL

Seherde bir seda geldi
Düştüm ah u zara bülbül
Aşk çölünde Leyla'm kaldı
Oldum bahtı kara bülbül.

Bu gönlümde yar hayali
Unuttum mülkü meyalı
Sabah akşam bu zevalı
Varıp söyle yâre bülbül.

Dost bağında Mecnun gezdim
Gülşeninden gonca düzdüm
Leyla bade sundu sızdım
Sinem yandı nara bülbül.

Aşka düştüm divaneyim
Gül cemale pervaneyim
Sanmayın ki bigâneyim
Yârden bağrım yara bülbül.

Âşık olan çile çeker
Gözlerinden yaşlar döker
Mahbubuna boynun bükür
Yanar gönlü nâra bülbül.

Berrakî'yem mahzun kuldur
Acep bilmem bu ne haldir
Bekliyorum yetmiş yıldır
Varıp söyle yâre bülbül.

457. OL HAKK'IN HİTABI TENDEDİR TENDE

Sırr-ı hakikatı ararsan zahit
Cümle aradığın sendedir sende
Elest-ü Bi rabbike olmaz mı şahit
Ol Hakk'ın hitabı tendedir tende

İki cihan sende Kuran'dır yüzün
Noktayı amedir her iki gözün
Hakk'ın gizli sırrı aşikâr yüzün
Alemü'l Esmâ-i candadır canda

Hakikat gerçeği özünde ara
Ara ki özünü çekesin dara
Vücudun zerresin yandırma nara
Münkirin bir eli kandadır kanda

Ariflikte gaye kendini bilmek
Gönlünü arıdır kibrini silmek
Hakikat içinde ölmeden ölmek
Nefsinin kılıcı kındadır kında

Ey Mazlum Berrakî atalım gamı
Surette okuruz elifi lamı
Zahit ne gezersin Haleb'i Şam'ı
İtikat amelin dindedir dinde (19.12.1989)

458. ONUN MUHABBETİ BALDIR EFENDİM

Bilinir bilinmez dertler üstüne
Söz eder âşıklar dildir efendim.
Bülbül figan eder gonca gülüne
Onun muhabbeti baldır efendim.

Ehli ile konuş olursun ehil
Özünde çiğ koyma kalırsın cahil
Özünü sözünü pişirmiş kâmil
Cümlesinden ulu kuldur efendim.

Ehilleri içer kevser suyunu
Gönül pınarından aşkın meyini
Muhabbet yolunda tutmuş demini
Erenler yunağı yoldur efendim.

Âlemil esmayız zatımız pâktır
Havzu kevserde de özümüz pâktır
Ham ervahtan zerre korkumuz yoktur
Bu böyle acayip haldır efendim.

Mazlum Berrakî'yim nutku cemalde
Doğruluk yolunu bulduk kemâlde
Erenler meşrebin gördük amelde
Bir anadan doğduk candır efendim. (10.10.1998)

459. O SENİNLE SENDE İŞİNİ PAKLA

Dostum muallakta Tanrı arama
O seninle sende işini pakla
Birini incitip diğerine yarama
Her insan bütündür haklıysa hakla

Sendeki Tanrı'yı bile incitir
Korkarım seni de bile incitir
İçindeki o aşk Tanrı gücüdür
Yeter ki bu aşkı kalbinde sakla

Dost most kâinat işte dünyadır
Hava su toprak bir bütün doğadır
Buna göre bir adı da Mevlâ'dır
Her şey bir bütündür o gerçek hakla

Tanrı sevmek için kulu sev yeter
Tanrı'ya giden yol hep kuldandır gider
Tanrı kulunu sev o memnun eder
İmânı mantığı Kur'anı yokla

Tanrı'm ben kulunum kusur işlerim
Belki hep kusurdur bu gidişlerim
Berrakî der bu kendi görüşlerim
Demek kolaydır içini yokla (05.03.1985)

460. OTUR AĞLA ANADOLU'M

Kim soracak bu yarayı
Otur ağla Anadolu'm.
Kim yakacak bu çirayı
Otur ağla Anadolu'm.

Yurda eşit hizmet gitmez
Batı'ya gücümüz yetmez
Süt soğumuş maya tutmaz
Otur ağla Anadolu'm.

Bak doğunun dönesine
Eşi vurur çenesine
Derdi çeker sinesine
Otur ağla Anadolu'm.

Susurluğun mafyasına
Çankaya'nın cefasına
Bak meclisin sefasına
Otur ağla Anadolu'm.

Güneydoğu yolu bilmez
Karnı açtır yüzü gülmez
Bu devran hep böyle kalmaz
Otur ağla Anadolu'm.

Tarlamızda kara saban
İlâcı yok kanlı çıban
Çöl oluyor yazı yaban
Otur ağla Anadolu'm.

Yollarımız taşlı çamur

Yediğimiz bulğur hamur
Köyün halkı sanki gavur
Otur ağla Anadolu'm.

Ankara'dan gelir ferman
Dizimizde yoktur derman
Kül oluyor yeşil orman
Otur ağla Anadolu'm.

Berrakî bir düzen özler
O gelirse güler yüzler
Rahat yaşar açık gözler
Otur ağla Anadolu'm. (04.02.1999)

461. OY AMANIN VAY AMANIN NAZLI YAR

Erciyes Dağı'nın başı dumandır
Oy amanın, vay amanın nazlı yar
Kız senin derdinden halım yamandır
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Aylar yıllar eritemez karını
Hüsne mağrur yapar ah ü zarını
Elinden aldırılmış nazlı yârını
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Ah ettikçe gözyaşımı dökerim
Gurbet elde hasretini çekerim
Senden cüda düştüm boynum bükerim
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Aşkın ile bülbül oldum öterim
Hasretinle yanar ağlar tüterim
Sevdan ile Mecnun'dan da beterim
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Bahar gelir yeşil kına yakının
Ak gerdana beyaz inci takının
Yükseklerden yar yoluna bakının
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Başın mağrur dört bir yana şan verir
Soğuk suyun düz ovaya can verir
Şifa olur içenlere kan verir
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Yaz baharda selin suyun hoş akar

Lale, sümbül, yavşan, kekik mis kokar
Gülşeninde bülbül öter döz yakar
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Ömrüm geçti doruğuna çıkmadım
Suretinden başka yana bakmadım
Elim değip bir taşını yıkmadım
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Gurbet elde hayalini kurarım
Esen yelden haberini sorarım
Bir gün gelir kollarıma sararım
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Doruğundan baksam Beşkız görünür
Mihriban'dır, o da sana yerinir
Yeşil giyer elvan çiçek bürünür
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

Berrakî aşkınla olmuşum mestan
Hasbihal eyleyip söyledim destan
Beyaz bir ipekten giymişsin fistan
Oy amanın, vay amanın nazlı yar

462. O YÂRİN ELİNDEN BANA GÜL GETİR

İlgıt ılgıt esme ey seher yeli
O yârin zülfünden bana tel getir
Hicran yarasına uzansın eli
O yârin elinden bana gül getir.

Felek gam bahrine koydu serimi
Tüketti ömrümü duymaz zarımı
Üfleyip söndürmez gönül narımı
Yar elinden bana derman bul getir.

İrade defterine adını yazdım
Ebrüşüm tellerine incirler düzdüm
Sevda sahrasında ben Mecnun gezdim
Mecnun'um Leyla'dan bana çöl getir.

Mazlum Berrakî'yem sevda başımda
Dumansız bir ateş yanar döşümde
Felek aman vermez gezer peşimde
Kefenim biçildi bana sal getir.

463. O ZAMAN BİZİMLE SIRDİR MUHABBET

Yerde canlı gökte duman yoğuken
Ta eleste bize yâdır muhabbet
Ervah meclisinde ikrâr çoğuken
O zaman bizimle sırdır muhabbet

Arşta cemâl gördük hicâb eyledik
Birleşip cem olduk nihân söyledik
Beli beş dedik iman eyledik
Allah'ın nazarı nurdur muhabbet

Altı günde yaptı Allah cihanı
Hâsıl oldu arştan indi şahânı
Âşıklar durağı mâşuk sahanı
Kırların bezminde sırdır muhabbet

Muhabbettir hakikatin kapısı
Muhabbettir dinimizin yapısı
Muhabbettir hem mihracın tapısı
Hakk'ın haznesinde sırdır muhabbet

Muhabbetle Muhammed'e erilir
Ham ervahlar hâsıl olur derilir
Dört kapıda beden yunur arınır
Dört kapıyı açan sırdır muhabbet

Şeriatla insan doğar var olur
Tarikatla ikrâr güder yol olur
Marifetle nefsi yıkar kul olur
Hakikatte asıl sırdır muhabbet

Şeriat ilmine Muhammed derler

Tarikat marifet balını yerler
Hakikat sırrına Ali'dir derler
Bu ilm-i mânâda sırdır muhabbet

Mazlum Berrakî de erkân çağında
Gevher deryasında ruşen bağında
Okunan Kur'an'da Hira Dağı'nda
Hasılı bizimle yârdır muhabbet (18.03.1985)

464. ÖLDÜRECEK BENİ BENİ

Bir güzelin kalem kaş
Öldürecek beni beni.
Al yanağı inci diş
Öldürecek beni beni.

Perçem saçı kara gözü
Gül dudağı turunç yüzü
Muhabbeti tatlı sözü
Öldürecek beni beni.

Dünya değer sırma teli
Göğsündeki gonca gülü
Kıvrım kıvrım ince beli
Öldürecek beni beni.

Berrakî'yi yaktı aşkı
Viran oldu gönül köşkü
Bu acayip nasıl düş ki
Öldürecek beni beni. (01.07.1987)

465. ÖLÜNCE YAR YUSUN ÖLÜMÜ BENİM

El vurup sineme açman yarımı
O nazlı yar bilir halimi benim.
Be hey kanlı felek bilmez amanı
Ölünce yar yusun ölümü benim.

Ben bu derdi çeke çeke ölürüm
Gözüm yaşı kurumadı bilirim
Be hey dilber sana kurban olurum
Soldurma kopartıp gülümü benim.

Yar sen beni eler oldun elekten
Neler çektim neler kanlı felekten
Yaralarım şifa bekler telekten
Gene o yar sarsın dalımı benim

Gittikçe feryadım figanım artar
Kalbim çırpındıkça perdesin yırtar
Kaşlar nizam olmuş gözleri tartar
Yar elinden versin dolumu benim.

Berrakî'yem muhanet yar onmasın
Pejmur gezsın hiç bir dala konmasın
Ömrüm geçti söylen boşa yanmasın
İnsafsız yar kırdın belimi benim. (23.06.1990)

466. ÖMRÜM NE BİR KÂR NE ZİYANDADIR

Dertliyim efendim dermana geldim
Derdim ne yürekte ne de kandadır
Bulmadım bir çare derbeder oldum
Ömrüm ne bir kâr ne ziyandadır

Hastalara şifa veren bir cansın
Menendi bulunmaz gevher-i kânsın
Kıymetini bilmeyen Nemrûd'a dönsün
Emri Hak'la olan hep divandadır

Garip gönlüm hiç gülmedi anadan
Gözyaşımın bir farkı yok Tuna'dan
Arzum geçti gitti dâr-ı fenâdan
Gönlüm ne şehir ne de handadır

Halim harâb ben bu dertten nâçarım
Yâda demem ancak sana açarım
Dost elinden ağı gelse içerim
Benzimin sarısı mihri candandır

Bu Mazlum Berrakî karşında duran
Yorgun argın geldim anlar arifân
Safa-i nazarından isterim derman
Gönül derdim gizli bir mekândadır

(11.02.2018)

467. ÖNÜNDE DELİL-İ BÜRHHUN BİLMEZSİN

Vaiz lazım değil bu pendin bana
İşin gücün riya irfan bilmezsin
Yoksa sıklet mi sözlerim sana
Önünde delil-i bürhun bilmezsin.

Vaiz ham ervahsın geçmen yalandan
Çünkü haberin yok sırrı Süphan'dan
Kürsüde bahseden huri kılmandan
Elif taç giyinmiş gılman bilmezsin.

İnanırsın bir tek savmı salata
Özünü benzetin türlü nebata
Terk edip benliği dönmen vuslata
Muktedir değilsin, erkân bilmezsin.

Berrakî biz ahtımızdan çıkmayız
Allah eyvallah der gönül yıkmayız
Cismullahtan başka şeye bakmayız
Sırr-ı evadnada nişan bilmezsin.

468. ÖZÜM KATRE ETTİM UMMAN İÇİNDE

Erkânımız Ehl-i Beyt'in erkânı
Kamîle yetiştim irfan içinde
Dergâh-ı Ali'de buldum furkanı
Özüm katre ettim umman içinde

İlla dedik Hakk'a eyledik iman
Zerrece etmedik şek, şüphe, güman
Muhammed Ali'den tutmuşuz daman
Âleme can olan nuran içinde.

Dört kapı kırk makam künzüne erdik
Can gözüyle dostun yüzünü gördük
Abdest aldık pirin darına durduk
Naci'ye karıştık kervan içinde.

On İki İmamlar Resul-i zişân
Cemal-i zatında okunur fûrkan
Sulb'undan hatmoldu esrar-ı sultan
Sıfat-ı âdemde her can içinde.

Kurulmuş bir meclis divanı gördüm
Zat-ı veliyullah Hünkâr'a erdim
Eğildim payine yüzümü sürdüm
Cümle dertlilere derman içinde.

Berrakî arifler pinhanda gezer
Muhabbet bahrinden inciler düzer
Kamîl mürşîd olan müşkili çözer
Hükmeder âleme ferman içinde.

469. ÖZÜN LAL-İ KİMYA GÜLÜN ERCİYES

Güneş vurup gonca gibi görünen
Gönülde bir derya gölün Erciyes.
Şemsi kamer gibi doğup dolunan
Özün lal-i kimya gülün Erciyes.

Beyaz donun meleklerin donudur
Gürül gürül akıp gelen kanıdır
Soğuk suyun tüm yörenin canıdır.
Dört taraftan akan gelin Erciyes.

Gurbet elden yanık söyler seslerim
Bülbülünü can evimde beslerim
Garip başım gelir, sana yaslarım
Başımda bir sevda yelin Erciyes.

Seni gören âşık yanar kavrulur
Yüreğinde aşk ateşi savrulur
Kerem dağı kopar senden devrilir
Gözlerime tütyâ külün Erciyes.

Berrakî'nin toprağından bağından
Seslenirim sana Beşkız dağından
Kurtulamaz gönül gurbet ağından
Hallarımı sen bilirsin Erciyes. (01.04.1991)

470. PERİŞAN GÖNLÜMÜN FERMANI MEDET

Nice hayâl kurdum ihsâna geldim
Bir çare gönlümün sultanı medet
Beyhude dolandım cürmümü bildim
Perişan gönlümün fermanı medet

Cemal'in bir gonca gül femi gibi
Dilin âb-ı kevser aşk demi gibi
Şu gülşeni hüsnün yanar şem gibi
Bu cihan-ı âlemin devranı medet

Anlında üç nokta âmentü gördüm
Vechinde sure-yi fâtiha derdim
Aşk ile yüzümü dizine sürdüm
Hakikat bahrinin mercanı medet

Kaldır nikabını ol nevcivanım
Koyma zulmetlerde ebru kemânım
Şem-i ruhsarımsın rûh-i revanım
Destgir dârül âmânı medet

Berrakî bîçâre bir âciz kuldur
Sultanım kerem kıl ihsanım boldur
İster azad eyle istersen öldür
Her türlü derdimin dermanı medet

(07.03.2019)

471. PÛSEM PÛSEM YAĞAR DUMAN BAŞIMA

Ben rüşvet veremem aman memur bey
Ben de vatandaşım bak şu işime
Söyletme derdimi dermanım yoktur
Pûsem pûsem yağar duman başıma

Arşive uzan da dosyamı indir
Yüreğim ateşli üfleyip söndür
Dargın mısın bana yüzünü döndür
Muhannet ateşi çöktü döşüme

Ben de vatandaşım neye yararım
Tükendi sabrım da yoktur kararım
Yüksek İhtisas'ta yarı ararım
Aman zehir katma tatlı aşıma

Otur koltuğuna geçmişi düşün
Bu kadar parayı veremem peşin
Dilerim senin de hasta olur eşin
Aklım başımdadır bakma yaşıma

Kaşını çatıp da gözünü süzme
Bîçare fakiri kahredip ezme
Berrakî derdini aleme yazma
Acımasız felek gezer peşime (23.01.1994)

472. RUH İLE REVANIM DOST SEFA GELDİN

Gönlümün sultanı, gözümün nuru
Devletli mihmanım dost sefa geldin.
Derdimin dermanı, ömrümün varı
Ruh ile revanım dost sefa geldin.

Mushaf-ı hüsnüne ben oldum meftun
Dağıttın aklımı eyledin Mecnun
Ali nazarından eylemem mahzun
İzzetli sultanım dost sefa geldin.

Âşık olan elbet maşukun bilir
Görmezse yüzünü hasretten ölür
Mecnun Leyla'sını arayıp bulur
Kaşları kemanım dost sefa geldin.

Uzaktan mı geldin halim sormaya
Yaralı sineme merhem sarmaya
Tabib-i Lokman'ım derman olmaya
Derdime dermanım dost sefa geldin.

Berrakî'yem düştüm ben ah u zare
Mansur gibi darım eyle biçare
Hasretinden sinem pür pare pare
Dem ile devranım dost sefa geldin.

473. RUHLAR ÂLEMİNE ALDILAR BENİ

Anam atam bu cihana gelmeden
Belirsiz mekâna saldılar beni.
Ben beni bilmeden bana ermeden
Ruhlar âlemime aldılar beni.

Ruhlar âleminde sıramı aldım
Âdemin belinden Havva'ya indim
Hâbil, Kâbil oldum dünyaya geldim
Âdem'in soyuna aldılar beni.

Verdiler bir menzil ileri geçtim
Kırklar meydanında sırrımı açtım
Dost elinden dolu sundular içtim
Aşkın deryasına saldılar beni.

Nice ummanları gezdim dolandım
Gerçek insanlığa ilme bulandım
Kendi menzirimde hayli yol aldım
Erenler katara aldılar beni.

Gördüğüm her ilmi yettim yetirdim
Gönül bahçesinde güller bitirdim
Aşkın çiçeğini derdim oturdum
Aşkın kalemine çaldılar beni.

Marifet suyunda yundum arındım
Hakikat sırrına girdim büründüm
Dört kitap içine girdim göründüm
Bütün insanlığa saldılar beni.

Testimi deryadan doldurdum geçtim

Gül oldum Kâbe'nin içinde açtım
Muhammed Ali'den bir dolu içtim
Evlad-ı Resul'e saldılar beni.

Erenler hû derler gerçek demine
Mümin olun gelsin erhak cemine
Sinem yandı dostlar aşkın şemine
İletip irfana çaldılar beni.

Bu Mazlum Berrakî pirin himmeti
Pir balım Sultan'ın hükmü devleti
Mest etti gönlümü aşkın şerbeti
Erenler irfanına saldılar beni. (25.09.1984)

474. PAHASI BIÇİLMEZ DÜRSÜN SEVDİĞİM

Melek misin nesin zatın bilinmez
Emsalin içinde birsin sevdiğim.
Manendin yok bir emsalin bulunmaz
Pahası biçilmez dürsün sevdiğim.

Mestaneyim ezel kalü beladan
Cemalin ruşeni arş-ı âlâdan
Kül oldum aşkından yandım sevdadan
Bir mah-ı dilber yârsin sevdiğim.

İçimde kaynıyor aşkın kazanı
Arifler bezminde kurduk nizamı
Sürmeli gözlerin yakar ozanı
Anlı kamer, yüzü nûrsun sevdiğim.

Aşkın ile yaktın can-ı cismimi
Unuttum her şeyi kâr-ı kisbimi
Bir Mazlum Berrakî dedim ismimi
Ahtı bütün vefa dârsın sevdiğim.

475. PEND DESTANI

Benim oğlum bir gün âşık olursan
Muhabbet telini kur yavaş yavaş
Aradığın gerçek yolu bulursan
Edebde erkânda dur yavaş yavaş

Özünde gerçeği görmek istersen
Mürşitlik postunu sermek istersen
Canını canana vermek istersen
Ebedi ikrarda dur yavaş yavaş

Kamil ile konuş cilasını paktır
Pahasını biçilmez hilesi yoktur
Cahilin softanın belası çoktur
Asaleti var mı sor yavaş yavaş

Her yüze güleni dost olur sanma
Zamane picine aldanıp kanma
Ben yakarım derken sakın sen yanma
Vardığın hedefi gör yavaş yavaş

Her zaman ulular izini izle
Binip aşk atına dağları düzle
Erenler elinden nasibin gözle
Halince keyfini sür yavaş yavaş

Aratma evladım atanı sakın
Aradığın sana senden de yakın
Vatanın uğruna edersin akın
O zaman olursun hür yavaş yavaş

Ârif ol mecliste pişir sözünü
Kaynadı kaynadı taşır özünü
Meşrebin uğruna kırpma gözünü
Sonradan insana kor yavaş yavaş

El yamandır senden hüner isterler
Tatlı tatlı seni söyler seni süslerler
Sezdirmes arkandan nifak beslerler
Akıbet görülün kor yavaş yavaş

Unutma Kerbelâ aşkı var bende
Ehlibeyt ruhunun köşkü var bende
On İki İmam'ın meşki var tende
Şimdi bu rüyayı yor yavaş yavaş

Berrakî'yem yaşım kırka erişti
Nice gönül kırdı nice barıştı
Ömür mağlup oldu zaman yarıştı
Döküldü dalımdan pür yavaş yavaş. (18.10.1986)

476. PİRİMDEN HÖCCET-İ BURHAN İSTERİM

Ben âşıkım diyen meydana gelsin
Âşık kimdir ondan nişan isterim
Men-aret sırrını okusun bilsin
Pirimden höccet-i burhan isterim

Gelsin bilsin muhabbeti kurmayı
Arz ederim meşrebini sormayı
Ben bilirim desin mânâ vermeyi
Gönlüme hükmeden ferman isterim

Mest etsin alemi tatlı dilini
Oturup kalkamam asi kulunan
Dört kapı kırk makam erkân yolunan
Dört kapısı ehli insan isterim

Arif olan bilir gönül halını
Girer kovanına yapar balını
Gerçek âşık sunar dostu gülünü
Esrar anlar ehl-i irfan isterim

Berrakî der yanıp yanıp tütesi
Soyu geçmiş Âdem'den de ötesi
İbrahim'e gelen koçun atası
Kanı dökülmedik kurban isterim (14.08.1991)

477. PİRİM HACI BEKTAŞ HÜNKÂR'IMIZ VAR

Zahit bizi cüda sanma Mevla'dan
Ervah-ı ezelden ikrarımız var
Vasıl-ı dem içtik aşk-ı Hüda'dan
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr'ımız var.

İtikatte Hakk'a ettik imanı
Muhabbet'le yâd ederir güfranı
Meydanı mahşerde şefaât kanı
Hatem-i risalet muhtarımız var

Mürşidden öğrendim kalmadı müşkil
Dört kapı kırk makam eyledim tekmil
Sahib-i Zülfikar altında düldül
Aliyyül Haydar-ı Kerrarımız var.

Berrakî'yem gördük ulu deryayı
Kul olduk babına kestik davayı
Ne bilsin ki zahit bayı gedayı
Bizim hükmü mutlak Allah'ımız var.

478. PİRİM HACI BEKTAŞ KABUL EYLESİN

Gönül rızasıyla gelen lokmayı
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.
Hakikat bâbında erenler payı
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.

Lokmanın aslı da cennetten gelir
Nasibi olanlar payını alır
Muhammed Ali'yi bilenler bilir
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.

Hasan Hüseyin de hayır amelde
Cemalin Beytullah kavs-i kamelde
İhlası şerifsin arzum cemalde
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.

Zeynel Abidin de halimden bilen
İmam Bakır Cafer mürüvvet kılan
Musa Kazım Rıza amâna gelen
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.

Taki, Naki, Askeri'dir fermanım
Muhammed Mehdi'den derde dermanım
Geldim eşiğine canım kurbanım
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin.

Mazlum Berrakî'yem zikri dilimde
Tâc-ı devlet kemerbest var belimde
Hizmetimiz On İki İmam yolunda
Pirim Hacı Bektaş kabul eylesin. (14.12.1989)

479. PİRİM MAZLUM ABDAL KABUL EYLESİN

Muhammed Ali'den bir lokma geldi
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin
Nasibli olanlar nasibin aldı
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin

Âşıklar çüş etsin meyler içilsin
Kadimdir erenler erkân açılsın
Bir olsun canlar da konsun göçülsün
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin

Mevla nazarıdır bizim darımız
Yüreğimizden sönmez aşkı narımız
Bir kadara bağlı cümle varımız
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin

Gönüller mest oldu saki elinden
Ayrılmaz birimiz Hakk'ın yolundan
Halımız hal oldu kırklar halından
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin

Mazlum Berrakî'yim hoştur cemimiz
Çok şükür Hüda'ya yoktur gamımız
Dergâh-ı Ali'den gelir demimiz
Pirim Mazlum Abdal kabul eylesin

(14.08.1990)

480. PİŞKİN SÖZE HAM DENİR Mİ GÜZEL DOST

Aşk ehlinde kibir olmaz kin olmaz
Aşikâre kem denir mi güzel dost
Bed cahil de iman olmaz din olmaz
Pişkin söze ham denir mi güzel dost

İnsanın nurundan yaratmış Yazdan
Cemali nakkaşî Hüda'dan ihsan
Kül oldı vücudum yanarım her an
Bu lütüfa gam denir mi güzel dost

Âşık olan başlar söz ile saza
Yüreği ateşli gelir avaza
Hak kelamını söyler durur niyaza
Bu ahvala kem denir mi güzel dost

Berrakî'yem sanma âşık yorulur
Bazen çoşar akar bazen durulur
Yâr eliyle yaraları sarılır
Her ilaca em denir mi güzel dost (21.03.1990)

481. RABBİM DARDA KOYMA BENİ

Ehl-i keyfim dem bilirim
Yudumlayıp keyf alırım
Demsiz kalsam ben ölürüm
Rabbim darda koyma beni.

Ayak yalın başım kabak
Ayyaş oldum sabah sabah
Gel bende ki şu keyfe bak
Azarende sayma beni.

Bir ineğim üç danam var
Besi yapsam ahırım dar
Halimden bilmez keremkâr
Gel yavşana yayma beni.

Asi felek gücüm yetmez
Ettiğini düşman etmez
Ocak yanmaz tütün tütmez
Sakın ola duyma beni.

Benim demim ab-u hayat
Aslı kevser içmem bayat
Köhne dünya zeval dayat
Üryan koyup soyma beni.

Gel Berrakî keyfine bak
Hem Mecnun'um bir sine-çak
Uzak değil özümde Hak
Hafif yüke kayma beni.

482. REVNAKIMIZ GÜLE BÜLBÜL

Figan etme mest-i şeyda
İsyan etme hele bülbül
Yârin yanağında peyda
Revnağimiz güle bülbül.

Acırım gülün haline
Seni kondurmaz dalına
Düşersin hoyrat eline
Konma başka dala bülbül

Dünya fani kılmaz karar
Garip bülbül eşin arar
Gül dalına yuva kurar
Verir döşü yele bülbül.

Dost bağını talan aldı
Gönül dağı duman oldu
Bağban yaşlı güller soldu
Uçar gider çöle bülbül.

Berrakî bilmem vefayı
Yârden aldım bu cefayı
Unuttum zevk ü sefayı
Tüm çektiğim çile bülbül.

483. RUMUZLU BİR SÖZE DÜŞTÜM

Ne akşamdır ne de sabah
Nâzenin bir zara düştüm.
Önü haram sonu mübah
Rumuzlu bir söze düştüm.

Gündüz olur güneş doğar
Gece olur rahmet yağar
Başa geçer gerdan boğar
Dumansız bir köze düştüm.

Kökü birde dalları çok
Yemez içmek hep karnı tok
Bir durağı meskeni yok
Medet mürvet öze düştüm.

Cemalini gören yanar
Canlı cansız pervaz döner
Nazar etse güneş söner
Nihan sûret yere düştüm.

Ey Berrakî ma'bûdum yar
Mailini yakar mı nar
Hayfından hep çekerim zar
Bizden gelip bize düştüm. (17.04.2005)

484. RÛŞEN YÜZÜNDE SURE-İ VEŞŞEMS İHSANDIR YÜZÜN

Gördüm hüsn-ü cemalini şahın iman eyledim
Aç cemalini görsün kaınat Kur'an'dır yüzün
Kaldır nikâbını sinem yaktım pürvan eyledim
Rûşen yüzünde sure-i veşşems ihsandır yüzün

Seni gören âşık mutlak hier-i ateşe yanar
Ah u vah çeker içi kan ağlar pervane döner
Cemalin şavkından görse eğer goncalar solar
Şu iki cihanda hem höccet-i bürhandır yüzün

Aç hüsnün nikâbını er Hakk'ın sırrına zahir
Kemal ehli olan insan zaten bu sırra mahir
Gün gibi şule verir âleme ilm-i hüsnün ahir
Ehl-i inkâr olanın küfrüne imandır yüzün

Men Aref ilmimi bilen âşıklar evrakın okur
Bülbül gülüstanda zevk ile hem cavidan şakır
Ârif-i nefis olmaz ise nefsini bilmez fakır
Sınık gönüllere melhem derde dermandır yüzün

Mazlum Berrakî'ye gel lütfeyle bu aşka düştük
Hakikatın dolusunu saki elinden içtik
Sinemiz çak eyledik bir gizli sevdaya düştük
Kâbe-i şerif fazlı Hak sırrı erkândır yüzün

(22.02.2008)

485. SARARDI GÜL BENZİN SOLUP GİDİYOR

Benim nazlı yarım bir derde düşmüş
Fırkatı sinemi delip gidiyor.
Bilmem ki sevdiğim yar sana olmuş
Sarardı gül benzin solup gidiyor.

Kesme ümüdünü yar Mevla'm kerim
Baktıkça yüzüne artıyor zarım
Afetsiz ateşte kül olmuş yarım
Sevdiğim yadelde ölüp gidiyor.

Fırkat eksik değil garip başımdan
Deryalar haşrolur gözüm yaşından
Bir vakit hayalin çıkmaz düşümden
Hasretin gözümde kalıp gidiyor.

Yavrular sılada anasın bekler
Ezrail içerden amansız yoklar
Sevdiğim koynunda bir mendil saklar
Baktıkça gözlerim dalıp gidiyor.

Tabibler geliyor elinde neşter
Acımaz Ezrail canımı ister
Allahtan gelene sen rıza göster
Feryadın içimi yolup gidiyor.

Yüksek İhtisas'ta tutuldum derde
Göğsümden delindi kaderim burda
Uyan hey sevdiğim gidelim yurda
Berrakî'm saçını yolup gidiyor. (26.02.1986)

486. SARHOŞ EDEN MUHABBETİN MEYİDİR

Şu bendeki Ehl-i Beyt sevgisi
Sulpum ceddin Mazlum Abdal payıdır
Aşka gelen yüreğimin duygusu
Sarhoş eden muhabbetin meyidir

Gönül kâbesinde aşkın bülbülü
Cûşa gelir söyler bana her dili
Bülbülü zar eden bağbanın gülü
Yüzündeki nişan onun payıdır

Âşık sadık muhip birdir pirine
Haldan hala ermiş ise sırrına
Canım kurban Ehl-i Beyt yoluna
Âşıkla maşuğun cilve huyudur

Gözlüye gizli yok bakınca görür
Taleb aynasında mum olur erir
Pirinden himmetli menzile varır
Bu muhabbet gene onun hayyıdır

Mazlum Berrakî'yem zahir batına
Desturla binmişiz aşkın atına
Aşk ile çıkarız Tanrı katına
Bu gönül kabesi Hakk'ın köyüdür

(06.03.1994)

487. SECDE KIL DİDARA VECH-İ İHSANA BAK

Aç gözünü zahit seyret cihanı
Uyan gafletten suret-i insana bak
Âdem'e hürmet kıl yetir noksanı
Secde kıl didara vech-i ihsana bak

Aşkî olmayanlar ne bilsin ilmi
Hakk'ı gözle görmek mecazi hal mi
Arif'in buyruğu cahile dil mi
Edeb erkan öğren ol irfana bak

Aşığın miraçı dostun didarı
Görünce cananı terk eder varı
Can canandan bulur derde dermanı
Fark et seni küfrü imana bak

Ehli harabatız halimiz hoştur
Dünyaya meyletmek bir hayal düştür
Sen seni fehmeyle gerisi boştur
Dilersen kitabı ol Rahman'a bak

Berrakî'yem der ki kıbledir yüzün
Âşıksan maşuğa kaynasın özün
Anlayan arife benim bu sözüm
Boş arama ahdi peymaneye bak

(20.02.1992)

488. SECDESİZ NAMAZIM KILINIR BİR GÜN

Bir gün gelir urubamı soyarlar
Suyum koyar cenazemi yuyarlar
Kefenleyip musallaya koyarlar
Secdesiz namazım kılınır bir gün.

Fatiha okurlar rumuzu Kur'an
Hakkın helal eder ehl-i din olan
Ayıkma bir daha rahmete dalan
Uyanmaz uykuya dalınır bir gün.

Musalladan kabristana varırız
Kabre girer sakin mihman oluruz
Her ne ise kazancımız buluruz
Tevella kapısı bulunur bir gün.

Azrail sinimden ruhumu alır
Malım mülküm mazim geride kalır
İki taş arası mekânım olur
Ebedi âlemde kalınır bir gün.

Berrakî umudum Muhammed Ali
Umarım mahşerde ulaşır eli
Ameli salihin cennettir yolu
Her cümle muradlar alınır bir gün.

489. SAÇLARINI YOLACAĞIM

Ahdım olsun ben o yardan
Muradımı alacağım
Kurtulup da ah u zardan
Saçlarını yolacağım.

Alnımdaki bu yazıyı
İçimdeki tüm sızıyı
Aradaki kör muzuyu
Ahdım olsun bulacağım.

Âşık oldum gamlı gezdim
Bülbül gibi name dizdim
Kovanından balı süzdüm
Gözyaşımı sileceğim.

Sağım solum bağım bostan
Haber gelmez oldu dosttan
Usandım bu kara yastan
Artık ben de güleceğim.

Berrakî'yem viran bağım
Yandı gitti gönül dağım
Geldi geçti gençlik çağım
Ben Leyla'mı bulacağım.

490. SAHİB OLMADIM KÖYÜME

Çift sürdüm sabanım kırık
Oku eğri buruk buruk
Elim nasır topuk yarık
Sahib olmadım köyüme.

Üç tane koyun besledim
Boyaladım hem süsledim
İt yolladım kurt sesledim
Sahib olmadım köyüme.

Köyüm mahrum yerde kalmış
Anam babam hastalanmış
Kırk bin lira oldu dolmuş
Sahib çıkamam köyüme.

Çeşmemizde ağaç olduk
Suyu akar soluk soluk
Göleti yok olmaz balık
Sahib olamam köyüme.

Söyletmeyin derdim pek çok
Dört tavuk var kümesi yok
Berrakî'nin hevesi yok
Sahib olamam köyüme.

491. SALMA BENİ ELE LEYLÂ'M

Ahu gözlüm hilâl kaşım
Salma beni çöle Leylâ'm
Siyah zülûf sırma saçım
Salma beni ele Leylâ'm.

Al yanaklı selvi boylum
Bal dudaklı melek huylum
İçim yanar oylum oylum
Dilim döndü lâl'a Leylâ'm.

Gel biçare yanar oldum
Sitemkârım döner oldum
Fitilsiz bir fener oldum
Ateş düştü kula Leylâ'm.

Siyah zülfe gül takarsın
Şu canımı sen yakarsın
Burcu burcu da kokarsın
Ne hacet var güle Leylâ'm.

İflak olmaz aşka düşen
Çiğ mi olur yanıp pişen
Damla düşüp taşıp coşan
Hacet var mı sele Leylâ'm.

Aşkın gözü aç olurmuş
Kimler yemiş kimler doymuş
Berrakî sana âşık olmuş
Düşmüş haldan hala Leylâ'm. (31.01.1986)

492. SARGI TUTMAZ SINIK BENDİM KANIYOR

Aman doktor yaram azdı ilâç yok
El değdikçe ciğerlerim kaniyor.
Dinle şimdi bende başka mizaç yok
Sargı tutmaz sınık bendim kaniyor.

Gönül çekmez oldu kendi nazını
Gizlenir göstermez gerçek yüzünü
Dertliler derdince söyler sözünü
Aman desem iller beni kınıyor.

Yar yanıma gelir gülşendir yüzü
Gönlüme haz verir sohbeti sözü
Gamlanıp çalarken muhabbet sazı
Gözyaşından süzüp bade sunuyor.

Dumansız ateşli bağrımın başı
Nâr-ı aşka yaktım sineyi döşü
Ölüm yaşamanın ikiz kardaşı
Vefasız sevdadan sinim yanıyor.

Dünya bir hayaldir kanma Berrakî
Yalan yanlış şüara yanma Berrakî
Ruh bakîdir ölür sanma Berrakî.
Yar elinden içtim başım dönüyor (26.04.2006)

493. SARIDA, YEŞİLDE, ALDA SEN VARSIN

Yarabbi hikmetinden sual sorulmaz
Deryada, denizde, gölde sen varsın
İlahi gaffarsın sırrın bilinmez
Sarıda, yeşilde, alda sen varsın.

Ezeli ebedi var olan sensin
Gizlenip gönüllere sır olan sensin
Çark içinde dönen nur olan sensin
Bağbanda, bahçede, gülde sen varsın.

Âşıkların içer aşk şarabını
Kevser ırmağından dolar kabını
Okur kitabını açar babını
Aşk-ı muhabbette dilde sen varsın.

Eğer nazar etsen erir asuman
Senden izhar oldu bağ ile bostan
Gâhi bahçe eylen, gâhi gülistan
Arıda, çiçekte, balda sen varsın.

Berrakî biçare ervahı kuldur
Kitabın rehber hitabın baldır
Saklama cemalini perdeyi kaldır
Sazımda, sözümde, telde sen varsın.

494. SARSAM ÖLDÜRÜRLER SARMAZSAM ÖLDÜM

Bu aşkın elinden deliyim deli
Dersem öldürürler demezsem öldüm.
Gönlümde sızı var azgın yareler
Sarsam öldürürler sarmazsam öldüm.

Bu aşkın elinden çektiğim çile
Mecnun'da bir olmuş ağlıyor Leyla
Bu azgın yarama bir melhem eyle
Sarsam öldürürler sarmazsam öldüm.

Alem uykusunda ben bir deliyim
Bülbül eyle gül dalına konuyum
Dünyada gülmedim daha neyleyim
Gülsem öldürürler gülmezsem öldüm

Küçük büyüğüne hürmetin bilmez
Büyük küçüğünü sevmesin bilmez
Dünyaya gelesi hiç yüzüm gülmez
Gülsem öldürürler gülmezsem öldüm.

Muhammed aşkına yanarım böyle
Ali'nin sırrına girelim hele
Azgın yaralara bir melhem eyle
Sarsam öldürürler sarmazsam öldüm.

Gerçek aşıkların kan ağlar gözü
Yaradan Allah'ım ayırma bizi
Dillerim dertlendi çoğaldı sözü
Desem öldürürler demezsem öldüm.

Geldim yine bu dünyadan giderim

Vefasız dünyayı neyler niderim
Toplanın erenler sohbet edelim
Etsem öldürürler etmezsem öldüm

Herkiz perşembede boyun bükerdik
Edeb erkan lambasını yakardık
Muhabbet eylerdik sohbet yapardık
Yapsam öldürürler yapmazsam öldüm.

Erenler bozulmuş imlaya gelmez
Kapandı cemevi talipler dolmaz
Azdırdık yarayı lokmanlar sarmaz
Sarsam öldürürler sarmazsam öldüm.

Mazlum Berrakî'yem dertliyim dertli
Divane yolunda utluyum utlu
Hakikat kapısı kitliyim kitli
Açsam öldürürler açmazsam öldüm.

495. SECDESİZ NAMAZI DUYACAK BİR GÜN

Dünya malı için kaygı duyanlar
Yakasız gömleği giyecek bir gün.
Kurtulamaz kimse ecel elinden
Secdesiz namazı duyacak bir gün.

Dünya senden kimse murad almadı
Paran pulun ile gülen olmadı
Malın Sultan Süleyman'a kalmadı
Adalet nizamın kuracak bir gün

Sanma ki biliriz gedayı bayı
Dokunur kırarız kirişi yayı
Ölümsüz sandığın kıyamet payı
Yazılmış, defterde duracak bir gün.

İsrafil düdüğü çaldığı zaman
Savrulur başımda toz ile duman
Cem olur bir yerde ol ehli iman
Herkes hesabını verecek bir gün.

Mazlum Berrakî'm der ol Gani Kerim
Dünyada kazanır ahrette yerim
Hasredin çektiğim ey güzel yarım
Herkes aşikâre görecek bir gün. (13.05.1989)

496. SELAMIM MUHAMMED KELAMIM ALİ

Gönül arzuladı dostu cananı
Selâmım Muhammed kelâmım Ali
Aşkın karasında yandım yanalı
Selamım Muhammed kelâmım Ali

Hatice, Fatıma cihan güneşi
Hem babası oldu hem kardeşi
Şâh Hasan, Hüseyin ser çeşme başı
Selamım Muhammed kelâmım Ali

Zeynel Abidin ile hergiz ağladım
İmam Bakır ile yürek dağladım
Şâh İmam Cafer'e özüm bağladım
Selamım Muhammed kelâmım Ali

Kazım Rızâ ile çile çekerim
Tâkî için gözüm yaşın dökerim
Ol İmam Nakî'ye boyun bükerim
Selamım Muhammed kelâmım Ali

Hasan-ül Asker yaktı nârına
Ben şâhım Mehdi'nin düştüm zarına
Mazlum Berrakî'nin sadık yârına
Selamım Muhammed kelâmım Ali. (11.07.1987)

497. SED ÇEKİP DE YOLLARIMI BAĞLAMA

Her akşam bir karanlığın içinde
Boğulursun kara gözlüm ağlama.
Alay alay giden turna göçünde
Sed çekip de yollarımı bağlama.

Acep var mı öz yârine kavuşan
Sevdiğiyle doya doya konuşan
Kerem gibi yaktın beni Hürü'shan
Ateş koyup yüreğimi dağlama.

Solmuş yanakların bembeyaz olmuş
Dağılmış saçların tarumar olmuş
Yanağında ben kaş keman olmuş
Kanlı yaşlar döküp gözden çağlama.

Berrakî'yem bu gönlüm dertten helaktır
Şu benim sevdiğim Hürü melektir
Bizi derde koyan çarkı felektir
Felek ilmek takıp ipim yağlama.

498. SEHERDE DUYDUĞUM BÜLBÜL SESİDİR

El uzattım dost kapısı açıldı
Benim dostum gerçek dostun hasıdır
Koku geldi misk-i amber saçıldı
Seherde duyduğum bülbül sesidir

Nereden söylersin sitemli sözü
Elbette kan ağlar âşıklar gözü
Mevla'ya bağlanmış gerçekler özü
Benim çektiklerim şahın yasıdır

Nedense okuyup yazmadım diyon
Kur'an'dan bahsettin bozmadım diyon
Bilinmez manaya kızmadın diyon
Kulağıma gelen Ali sesidir

Kerimdir yaradan karşıma gelin şişman
Arif isen bundan bir hisse alın
Gönül pazarından isteğim bulun
Sanma ki sözlerim sana pusudur

Dostum meyil vermem dünyada hiçe
Bağlama nefsinin kin ile öce
Aldanma servete güvenme güce
Bunlar da geçici dünya süsüdür

Kisbetim sırtımda güreşim başa
Yiğidim yem olmam kurt ile kuşa
Nefesim yetişir dağ ile taşla
Benim içimdeki aşkın sesidir

Mazlum Berrakî'm de yandıkça yanar
Dostum sitem etti gözlerim pınar
O yar dolu sundu pek başım döner
Beni sarhoş eden aşkın tasıdır (13.05.1988)

499. SEN BENİM ÇEKTIĞİM ZÂRI BİLMEZSİN

Derd-i derunuma dokunma vaiz
Sinemdeki aşk-ı nârı bilmesin
Feryadı figanla olmuşum aciz
Sen benim çektiğim zârı bilmezsin.

Halkı taân eyler görgüsüz üstat
Arif'i cevri eder bed huylu abat
Cehalet içinde kalmış harabat
Yitirmiş namusu arı bilmezsin.

Lokma bulsa çiğnemedi aşırır
Fitnelik de deryaları taşırır
Güneş nerden doğar desem şaşırır
Ulemalık taslar kârı bilmezsin.

Bilmezsin gerçeği zahiri yaşan
Maddeye kul olmuş ziynete düşen
Konunun, komşunun kuyusun deşen
Yarın mahşer günü nârı bilmezsin.

Namaza durursun birinci safta
Duymamış esrarı irfanı softa
Sucudu Ali'ye takarsın yafta
Edebi, erkânı, zoru bilmezsin.

Berrakî'yem böyle beni üzersin
Mümin görünür de münkir gezersin
Karga gibi öter name düzersin
Fehmetmez goncayı harı bilmezsin.

500. SENİ GÖRÜNCE GÖRÜNCE OY OY

Meşakkat çoğaldı müşgülüm arttı
Seni görünce görünce oy oy oy
Yitirdim aklımı başımdan gitti
Seni görünce görünce oy oy oy

Arzuhal yazardım seni görmeye
Kapına köleyim kulun olmaya
Dillerim tutuldu selâm vermeye
Seni görünce görünce oy oy oy

Berrakî'yem böyle biçare oldum
Gelenden gidenden hep seni sordum
Susuz güller gibi sararıp soldum
Seni görünce görünce oy oy

501.SEN KEREM KÂNİ'SİSİN SANA SIĞINDIM

Aşık-ı sadık Muhubbi Mustafa
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.
Şah-ı velayetsin taki murtaza
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Alem tamah kılrsa giremem kana
Cihan düşman olsa kıyamam cana
Varsın ol Kızılbaş desinler bana
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Kafirin küfrü de bana imandır
Münkürün inancı gerçi gümandır
Gece gündüz ahım hayli zamandır
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Yüreğimde suzan geçmiyor odum
Günahım bağışla kopuyor ödüm
Ali'yi severim Kızılbaş adım
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Aleviyim Kızılbaşım nesli pak
Sözümde anlayan eylesin idrak
Söyleyene değil söyledene bak
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Yıkma garip gönlüm kiblegahımsın
Yüzün ziya verir cemalgahımsın
Vücudum şehrinde padişahımsın
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım.

Mazlum Berrakî'yem Hak'tır göçümüz
Cennette yapılan köşktür içimiz
Ali'yi sevmektir bizim suçumuz
Sen kerem Kâni'sin sana sığındım. (22.02.1990)

502. SENSİZ BİZE YAR MUHAMMED

Aşkın ile yandırırısın
Gönüllerini kandırırısın
Şu başımı döndürürsün
Sensin bize yar Muhammed.

Mihrin teni var şahımdan
Dağlar erir bu ahımdan
Bağışla geç günahımdan
Hüküm senin ya Muhammed.

Arşda kürşde ferraç sensin
Emri Hak'tan Mir'aç sensin
Bize rehber ya Muhammed.

Gece yatan gafil olur
Mahşer günü nârı bulur
Gani olan mutlak ölür
Şefaati sensin ya Muhammed.

Berrakî der Hakk'a zakir
Varı aşktır kendi fakir
Tecridinle canım tahir
Kerem eyle ya Muhammed.

503. SENSİZ DÜNYA DAR BAŞIMA

Dostum seni çok özledim
Her gece giren düşüme
Hasret çektim çok gözledim
Sensiz dünya dar başıma

Mahzun gönlüm yandı tüttü
Hasretinle ömrüm bitti
Bu ayrılık cana yetti
Sinim erdi son yaşıma

Bitsin artık gel bu çile
Yandı sinem döndü küle
Merhamet kıl sen bu kula
Mürüvet kıl gözyaşıma

Berrakî'yem bahtım kara
Dost sineme açtın yara
Hasret beni yaktı nâra
Elim ermez bir işime

(07.10.2015)

504. SENSİZ YAZ BAHARIM BORANLI KIŞLI

Benden uzaklarda olan evladım
Hasretinden her gün gözlerim yaşlı.
Muradı gözümde kalan evladım
Sensiz yaz baharım boranlı kışlı.

Ayrılık acısı ölümden beter
Yavrumun kokusu burnumda tüter
Gönül viranında baykuşlar öter
Derdim içirimde ejderha başlı.

Gün be gün biçare derdim artıyor
Döküldü gazelim üstüm örtüyor
Dinmiyor feryadım fani tartıyor
Derdiment gezerim yaralı döşlü

Mazlum Berrakî'yem ağlatma beni
Ömrüm hazan oldu beklerim seni
Encam-ı firkatla gün ettim günü
Ayrılık hasreti içimde işli.

505. SERÇE DESTANI

Erkeğin siyah da beyazı dişi
Baharda yeğerir dalı serçenin
Tükenir ekmeği aşı
O zaman yamandır halı serçenin

Kanadı yorulur gidemez dağa
Zararı dokunur bahçeye bağa
Parmağı dokunmaz peynire yağa
Sığır pisliğidir balı serçenin

Erkeği eşine pek kubuz atar
Korkudan yuvada kenarda yatar
Budunu pişersen orduya yeter
Konya kaşığıdır salı serçenin

Kış gelince ayakların dondurur
Birini kaldırır birinin indirir
Bir avuç külde acı dindirir
Her zaman yamandır halı serçenin

Kimi koşma arar kimi pencere
Kimi davul çalar kimi tencere
Al bahar gelip de çıkınca cere
Kalır mı başında keli serçenin

Pusuda avcuyu gözleri görmez
Nişanı alsan da hedefe gelmez
Dayalı döşeli konağa girmez
Sarayı köşkü de çalı serçenin

Serçenin ettiğini kimse etmiyor

Şükredip evinde bir gün yatmıyor
Kalbinden fesadı çıkıp gitmiyor
O sebepten kaynar yalı serçenin

Sergi serdim denesini deşirdi
Ciğerimi kebab etti pişirdi
Canım yaktı dağdan dağa aşırđı
Eskiyip yoşumaz nalı serçenin

Akşam olur ezim ezim ezilir
Sabah olur dam başına düzülür
Beni görür gelin gibi süzülür
Ak gerdana iner şalı serçenin

Hatip gibi okuryazar heceyi
Simsar gibi alır satar kocayı
Düşman gibi dikiz eder peçeyi
Bitip gitmez kıyl ü kâli serçenin

Ferhat gibi beni derde koyacak
Gücü yetse evi barkı soyacak
Fırsat bulsa gözlerimi oyacak
Bundan yana sağlam beli serçenin

Bülbül gibi gül dalında ötemez
Baykuş olup viranede yatamaz
Tüccar değil doğru alıp satamaz
Dikken gibi batır kılı serçenin

Hey ağalar size derim bu lafı
Bu sözümün nerede vardır hilafı
Ortak biçtik arpa ile yulafı
Irgatlıkta uzar kolu serçenin

Takatim yok dertlerimi yazmaya
Mecalim yok kıyı köşe gezmeye
Hançer aldım derisini yüzmeye
On beş günde törer dölü serçenin

Mazlum Berrakî'yem gaygılı başım
Dumansız ateşle yanıyor döşüm
Derdimi anlatır bak mezar taşım
Gözüme görünür alı serçenin (16.01.1989)

506. SER VERİR CANDAN GEÇERİZ

Dört kapıyı Hak biliriz
Hakk'ı batıldan seçeriz.
Biz Âdem'i pâk biliriz
Ser verir candan geçeriz.

Her çiçekten bal alırız
Hak ehliyle hal oluruz
Ölmeden evvel ölürüz
Dört mevsim çiçek açarız.

Hak yaratan Allah'ımız
Yol gösterir kitabımız
Kimseye yok hesabımız
Çünkü gûnahtan kaçarız.

Der Berrakî şah ulumuz
Hakk'ı zikreyle dilimiz
Kırlara bağılı yolumuz
Engürden bade içeriz.

(05.09.2002)

507. SEVDİĞİNDEN VAZGEÇER Mİ?

Bahar gelip gül açınca
Bülbül gülden vazgeçer mi?
Bir âşık bade içince
Sevdiğinden vazgeçer mi?

Âşık kalbi ile sever
Vefakârdır yâri över
Başka nesne bilmez meğer
Yârinden hiç el çeker mi?

Beni yaktı yârin nazı
Cüşa geldi aşkın sazı
Kıblem oldu kaşı gözü
Gönül yardan vazgeçer mi?

Berrakî gezdim dolaştım
Yârin aşkına ulaştım
Hal bilmeze derdim açtım
Gönül yardan el çeker mi?

508. SEVDİĞİNİN LÜTF-U İHSANİYİZ BİZ

Elest-ü bezminde illadan Ezel
Deryayı rahmetin ummanıyız biz.
Defter-i uşşaka yazdı lem yezel
Sevdiğinin lütf-u ihsanıyız biz.

Muhammed Mustafa nûru hidayet
Pençe-i abadan zuhretti suret
Sahib-i Zülfikar Ali'den mürüvet
Kâbe kavseynin irfanıyız biz.

Hasan müctebadır rehnüma bildim
İmam Hüseyin'e mürvete geldim
Zeynel-i Bakır'da keramet buldum
Müdam gönüllerin sultanıyız biz.

İmam Cafer bizim aşkı sevdamız
Musa, Kazım, Rıza, gül-i ranamız
Taki, Naki, Asker, Mehdi şeydamız
Huriler bezminin gılmanıyız biz.

Berrakî'yem aslım gürüh-i naci
Gönül kahvesinde olmuşuz hacı
Keremkâr elinden giyindik tacı
Hünkâr Hacı Bektaş nişanıyız biz.

509. SEVGİ ARASINDA OLMAZ EFSANE

Gönlümde mihmanım sevgili dostum
Dostu seven âşık olur divane
Fanide muradım muhabbet kastım
Sevgi arasında olmaz efsane

Aşkın ile yaşar dolar taşarım
Sevgin ile cezbi hâle düşerim
Aradaki nedir ben de şaşarım
Yüzün gören elbet olur mestâne

Muhabbet âşığın ilacı demi
Dümeni bıraksan dağılır gemi
Âcizin önüne yakarsın şemi
Bazı mukut olur insan destâne

Aşk ehlinin didarına vurgunum
Hâlden bilen hâl ehline sargınım
Aylar geçti yıllar geçti yorgunum
O sebepten gönül düşer seyrâne

Berrakî'yim goncalanır gülümüz
Dosttan dosta malum olur hâlimiz
Hastalara şifa verir balımız
Aşkın ile şimdi gönül pervane

(21.07.1993)

510. SIFAT-I RAHMAN'A PİNHANDAN GELDİM

Dünya kurulmadan Âdem doğmadan
Elest-i bezmine nihândan geldim
Gaffar-ı zünûbun vâhidi kahhar
Sıfat-ı Rahman'a pinhandan geldim

Ayı, günü ne yıldızı var idi
Gece gündüz birbirine yâr idi
Can tohumu bidayette nûr idi
Kaf u nûn içinde cihâna geldim

Gerçi Kün emriyle kuruldu dünya
On sekiz bin âlem var oldu onda
Kandilde kubbede gizli bir donda
Ahsen-i takvime insana geldim

Evveli Muhammed'dir sıfâtı âdem
Onun hürmetine kuruldu âlem
Kuluncun üstüne vuruldu hâtem
İnandım billahi imâna geldim

Anasırla yaptı ilm-i âdemi
Âdeme münasip kıldı âlemi
Arş-ı muallakta çaldı kalemi
Cihânı sır ile seyrâna geldim

Anadan doğunca görüldüm üryân
Ayrılıp vücudum eyledim seyrân
Aşk ile meşk ile olmuşum püryân
Katreyim deryaya ummana geldim

Berrakî'yim yolum erenler yolu
Hünkâr Hacı Bektâş pîrimiz Ali
Gönlümü mest etti nazenin gülü
Sarhoşum elestten mestâne geldim (03.12.1985)

511. SILA HASRETİNİ DUYAR AĞLARIM

Bugün seher vakti gül ile bağda
Başımı yastığa koyar ağlarım
Sümbül boyun bükmüş yas tutar dağda
Sıla hasretini duyar ağlarım.

Felek bir ok vurdu binamı yıktı
Hicran ateşinde sinemi yaktı
Feryadım figanım eflaka çıktı
Yarin sevdasına uyar ağlarım.

Ölümden besbeter muhannet taşı
Kızılırmak oldu gözümün yaşı
Yandı kebab oldu bağrımın başı
Derdimi âleme yayar ağlarım.

Berrakî Ezrail bir gün gelecek
Kim bilir canımı nasıl alacak
Çürüyüp vücudum toprak olacak
Başımı toprağa koyar ağlarım.

512. SIRRI MEVLÂ CELALİNDE

Hak Hak diye aradığın
Hak nişanı cemalinde.
Bir nazar et aç gözünü
Sırrı Mevlâ celâlinde.

O anılan ulu sensin
Yerde gökte dolu sensin
Tüm varlığın yolu sensin
Bunlar senin kemalinde.

Sen haktasın hak seninle
Davan nedir benimile
Bırak beni benimile
Herkes kendi âleminde.

Der Berrakî haktır sözüm
Hakk'a benzer benim yüzüm
Aşkî çalar söyler sazım
Çare insan amelinde (10.08.1995)

513. SİNEM ALEV ALEV NÂR DELİ GÖNÜL

Mecnun oldum ben bu aşka düşeli
Bülbül gibi işim zâr deli gönül
Gece gündüz gözyaşlarım taşalı
Sinem alev alev nâr deli gönül

Gül diktiğim bağa bülbül gelmedi
Altmış yıl bekledim umut kalmadı
Çok hayaller kurdum biri olmadı
Bu dünya başıma dar deli gönül

Bu derde dayanmaz bendeki yürek
Zerrece adalet etmiyor Felek
Feleğin vefası yerinde gerek
Şu bağ-ı gülşenim hâr deli gönül.

Ah desem ahıma Leyla darılır
Akar gözlerimin yaşı durulur
Hasret yatağında can mı verilir
Yar koynunda ölmek kâr deli gönül.

Berrâki'yem hasret kaldım yârime
Elim ermez oldu kisb û kârime
Aşk ateşi ezel düştü serime
Yandı gitti sinem kor deli gönül.

514. SİNESİNDE YARASI VAR BU KÖYÜN

Vatanım Türkiye köyüm Acırlı
Mehenk taşı darası var bu köyün
Yıldız gibi her bir yana şan verir
Sinesinde yarası var bu köyün

Menteşe'yle Alabaş'ın halları
Evde durmaz Darılı'nın dölleri
Anlaşılmaz Urum düğünün dilleri
Tam başında sarası var bu köyün

Kepiçliler oynak olur düğünde
Cılızları bir deve yer öğünde
Kedileri aslan olur köyünde
Ondan bundan şurası var bu köyün

Molla Hacı yatık giyer fesini
Tufan düşse kimse duymaz sesini
Köme pelit çeker kara yasını
İki dağdan bir deresi var bu köyün

Hasancı'nın güneş doğar döşüne
Kıyameti gizli yağar başına
İhtiyarı değmez altmış yaşına
Yas tutacak yarası var bu köyün

Kuşçu köyü tarla bilmez bağ görür
Yemez içmez göbek tutmaz pek erir
Armut böler dört bir yana şan verir
Tam anında karası var bu köyün

Obruk bilmez bahçe gülü dermeyi

Boz öküzle kara saban sürmeyi
Akıl etmez hükümete varmayı
Türlü türlü sarası var bu köyün

Eğim ile Yüreğil'in dertleri
Kapı kapı dilenirdi fertleri
Soyka kalsın ekin bitmez yurtları
Mazisine karası var bu köyün

Gönül kaldı böyle ahdi amanda
Yahşilerin ahdi kalmaz yamanda
Hırka köyü arınacak zamanda
Sarımsaktan töresi var bu köyün

Mazlum Berrakî'yim yaram onulmaz
Aşk deryası cûş eyledi yenilmez
Bir garibim adım sanım anılmaz
Acı tatlı yarası var bu köyün. (13.06.1986)

515. SİNEM YANDI CİĞERLERİM BÖLÜNDÜ

Güzel dostum seni göremez oldum
Sınık göğsüm yedi yerden delindi
Pervaneyim mah cemalin görmeye
Sinem yandı ciğerlerim bölündü

Dost dediğim düşman çıktı başıma
Zehir kattı ekmeğime aşıma
Candan bir dost gibi düştü peşime
Dost köyünden ayak izim silindi

Bu dert mihnet cefa büyüktü belimi
Lâl eyledi ağızımdaki dilimi
Güzel dostum arz eyledim halimi
Can ararken canan bende bulundu

Bu dert nereden geldi ben de bilemem
Didem yaşı kan revandır silemem
Bundan sonra ölsem gitsem gülemem
Bu dert cefa bize reva kılındı

Mazlum Berrakî'yem düşmüşüm nâre
Ciğer delik deşik can pare pare
Hasılı derdime ararım çâre
Ne bir derman ne ilâcı bilindi (19.03.2007)

516. SOLMAZ BAHÇEMİZİN GÜLÜ TURNALAR

Turnam giderseniz Acır köyüne
Dosta beyan eylen hali turnalar
Sicilim yazılı Mazlum soyuna
Solmaz bahçemizin gülü turnalar.

Bir gececik yatın Beşkız dağında
Tarlasında bahçesinde bağında
Gaflet etmen çıkın seher çağında
Hünkâr'a döndürün yolu turnalar.

Acırlı'da sorun Mazlum Baba'yı
Ziyaret eyleyin alın duayı
Sıdk ile dinleyin pend-i senayı
Koynunda arısı, balı turnalar.

Evliyaya varın bir pervaz dönün
Toprağı kimyadır kabrine konun
Gözübüyük masum, özünde yunun
Onun ab-ı zezem gölü turnalar.

Yaktı içerimi aşk-ı firakım
Gece gündüz her an arttı merakım
Dinmez yüreğimde ateş ferekam
Çağlar gözlerimin seli turnalar.

Berrakî zikreder fani Hûda'yı
Âşık olan içer gerçek bâdeyi
Niyaz edin orda Mazlum Dede'yi
Onunda bir ismi Ali turnalar.

517. SON GÜNÜMDE ÖN GÜNÜMÜ ARATMA

Yalvarırım Rabbim canı gönülden
Son günümde ön günümü aratma
Sen bilirsin mazlumların halından
Son günümde ön günümü aratma

Doğrulup da kalkamazsam dalımdan
Evlatlarım sarılmazsa belimden
Helâlimi önce alır isen elimden
Son günümde ön günümü aratma

Nasıl olur bilmiyorum halımız
Papuçla vurursa torunlarımız
Sen bilirsin nerde kalır ölümüz
Son günümde ön günümü aratma

Yad etme cemalinden ayırma beni
Nar-ı ateşinde yandırma teni
Günü gün zikreder anarım seni
Son günümde ön günümü aratma

Yatakta vücudumu incitme sakın
Ezrail yanımda ecelim yakın
Berrakî'yi darda koyma ey hakîm
Son günümde ön günümü aratma

518. SORAMADIM GÜL YÜZLÜ YAR KÜSTÜN MÜ?

Mecnun oldum yar zülfünün teline
Göremedim gül yüzlü yar küstün mü?
Kastın nedir bu Allah'ın kuluna
Soramadım gül yüzlü yar küstün mü?

Gelin m'oldun giydin türlü alları
Yar başında eser poyraz yelleri
Al yanakta açan gonca gülleri
Deremedim gül yüzlü yar küstün mü?

Kaşların kemanda usuldur boyun
Melekten bezenmiş mülayim huyun
Dudağın bal şeker huridir soyun
Saramadım gül yüzlü yar küstün mü?

Kime ne söyleyim küstürdüm yari
Unuttum namusu yitirdim arı
Böyle yaşamadan öleyim bari
Duramadım gül yüzlü yar küstün mü?

Ey Berrakî bu dert seni almaz mı?
Hasret çeken gönül acep gülmez mi?
Âşık olan aşinasın bulmaz mı?
Eremedim gül yüzlü yar küstün mü?

(17.03.1990)

519. SOYDUM DA GELDİM CANANIM

Bu gönlümü bin bir derde
Koydum da geldim cananım.
Aşk libasın perde perde
Soydum da geldim cananım.

Ben gideyim dedim dosta
Dost da bensiz kara yasta
Meğer dostum olmuş hasta
Duydum da geldim cananım.

Hasretinden neler çektim
Gözlerimden yaşlar döktüm
Buyruğuna boyun döktüm
Uydum da geldim cananım.

Dost oldu cismimin canı
Rahmeti bol Rabbim Gani
Kırkmerdiven duydum seni
Saydım da geldim cananım.

Berrakî gönlümde sızım
Matemim var ötmez sazım
Bir koyunum var üç kuzum
Yaydım da geldim cananım.

520. SOYDURDUN ALIMI EY KARA BAHTIM

İlkbaharda daldan dala kondurdun
Soldurdun gülümü ey kara bahtım
Sonbaharda beni nara yandırdın
Soydurdun alımı ey kara bahtım.

Gönül aman bilmez çile başımda
Meşakkat ordusu gezer peşimde
Zehir ekmeğimde ağı aşımda
Saydırdın halımı ey kara bahtım.

Ağlıyarak gözyaşlarım kurudu
Günden güne ciğerlerim eridi
Firgat geldi gam kervanı yürüdü
Güldürdün zalımı ey kara bahtım.

Berrakî'yem yıllar yılı dolandım
Hakikatin rahmetiyle sulandım
Irmak oldum deryalara bulandım
Kaldırdın salımı ey kara bahtım.

521. SOYLUNUN YÜZÜ UTANIR

İnsanların asalığı
El malını benim sanır
İyilik et asıl soyağa
Soylunun yüzü utanır.

Alır borcu buldum sanır
Hayal kurar oldum sanır
Tam zirveye vardım sanır
.Bir dereye yuvarlanır.

Hayvandır böyle biri
Nankördür asalak türü
Yemle sula piç katırı
Ya tekmeler ya ıssırır.

Deli bu asalak gölük
İçi dışı tüm kötülük
Bir köpeğe yapsan iylik
Sana karşı uslu durur.

Berrakî ney neye gerek
Yarını izle bilerek
İt kapıda zabın gerek
Hiç olmazsa yaltaklanır. (19.04.1985)

522. SÖNMEZ YÜREĞİME NÂRDAN DİYORLAR

Yitirdim aklımı divane oldum
Halimi görenler zardan diyorlar
Aşkın ile yandım amana geldim
Sönmez yüreğime nârdan diyorlar

Vefasız derdimle ağlamak kârım
Gün be gün artar efkarım zârım
Yürekten koylanır ateşim nârım
Tabipler derdime yardan diyorlar

Sinem yaresini görenler ağlar
Ne tabip em sürer ne cerrah bağlar
Gözlerim sellenir yüreğim çağlar
Fehmetmez gözleri körden diyorlar

Gönlümün tahtında o yarım sultan
Yürekte gizlidir dem bile devran
Öl dese ölürüm elinde ferman
Âşık yoksun namus ardan diyorlar

Berrakî'm aşkımız bir karar kılmaz
Yürekte yaramız yad eller bilmez
Aşkın ateşine düşenler gülmez
Kaldırmaz bağırımı yerden diyorlar

(27.02.1994)

523. SÖYLE NİÇİN ZARIN VARDIR

Garip bülbül ne ağlarsın
Söyle niçin zarın vardır.
Niçin coşar da çağlarsın
Söyle niçin zarın vardır.

Her gönülden içme meyi
Boşa gider dost emeği
Muhabbettir aşk yemeği
Söyle niçin zarın vardır.

Ben bülbülü başka gördüm
Aşka düştüm aşka erdim
Dert içinde derdi sordum
Söyle niçin zarın vardır.

Deli gönlüm sana yardır
Bende senin aynın vardır
Ayrı görmek ayıp ardır
Söyle niçin zarın vardır.

Berrakî'yem böyle kârdır
Gönül derya içi nârdır
Her derde bir çare vardır
Söyle niçin zarın vardır.

524. SÖYLEYİN DE EDEPSİZLİK ETMESİN

Benden selâm söylen Ali Çatak'a
Baykuş gibi virânedede ötmesin
Nifak, gıybet girmiş karabatağa
Söyleyin de edepsizlik etmesin

Emeği nafîle kazan zaya
Atlanıp atlanıp kalıyor yaya
Husumet öğretip câhile toya
Yalan yanlış aşk davası gütmesin

Altın, bakır ile olur mu ayar
Sarraflar sözüme verirler değer
Aslanın postunda çakalmış meğer
Eşki koruk nar dalında bitmesin

Âşık ise gelsin meydân isterim
Aşk cenginde gerçek merdân isterim
Meydân-ı hünerde irfân isterim
Ördek gibi götün götün gitmesin

Âşık Berrakî der haddini bilsin
Çağırın edepsiz yanıma gelsin
İmtihan isterse dersini alsın
İsli tezek gibi yanıp tütmesin (06.06.1987)

525. SÖZÜNE MERT OLAN MERDÂN İSTERİM

Ben âşıkım diyen gelsin meydana
Ben âşıkta edep erkân isterim
Aşkın pazarında girer seyrana
Sözüne mert olan merdân isterim.

Bir âşık isterim adabı bilsin
Gayret kuşağını kuşanıp gelsin
Cemiyet içinde hicaplı olsun
Edepli erkânlı irfan isterim.

Vardım bir üstada işittim azar
Nazarı hikmete eyledim nazar
Hakikat mülküne kurdum bir pazar
Metahım satmaya meydan isterim.

İnsanlık yücedir kibirle olmaz
Güzellik şöhreti emsalin bulmaz
Şirk ile nifakı kabımız almaz
Bir ehli kâmil insan isterim.

Berrakî'yem vardım gönül şehrine
Saki kevser sundu daldım bahrine
Gönlümüz dayanmaz adû kahrine
Halimce haldaş ihsan isterim.

526. SULTANIM SOHBETİN DOST KELÂMIDIR

Efendim Kerem kıl geldim katına
Daim muhabbetin Hakk kelâmıdır
Arif-i billâhsın erdim zatına
Sultanım sohbetin dost kelâmıdır

Gönlüm hasret çeker hem eder zârı
Yakar bu sinemi firkatın narı
Bir nükte eylersin gönlümün yâri
Bağışla cürmümü dost lisanıdır

Mail oldum sohbetine sözüne
Bakar oldum envarına yüzüne
Yüzüm sürem ayağının tozuna
Gönlümün yâri canımın cananıdır

Aşkın ile düştüm medet ben derde
Günden güne arttı yaram ciğerde
Yanıp pür-gam ile tükendim serde
Yoksa bu çektiğim bir heba mıdır

Berrakî erenler yolunu izler
Ser verir adûden sırrını gizler
Aklıma düştükçe yüreğim sızlar
Zaman zalim olmuş Kербela mıdır? (28.10.2017)

527. SULTANLAR SULTANI İKRÂRA GELDİM

Arzuladı gönül çekti dergâha
Pirim Hacı Bektaş Hünkâr'a geldim
Yüz sürüp pâyine düştüm feryada
Sultanlar sultanı ikrâra geldim

Âciz kulum geldim ulu kapına
Secde kıldım toprağına tapına
Nail oldum dergâhına yapına
Yüz sürüp eşiğine esrâra geldim

Girince türbene divâne oldum
Hakikat madenin ben sende buldum
Katrede sıyrıldım ummana daldım
Ol şâhım Haydar-ı Kerrâr'a geldim

Senin âşıkların semahın döner
Tâlipler postuna secdeye iner
Sen kerem Kâni'sin çırağın yanar
Ağlayıp sızlayıp pek zâra geldim

Mü'min olan alır kapından himmet
Kerem senden pâk-i nesli Muhammed
Pirim Hacı Bektaş eleman mürüvvet
On İki İmam aslı serdâra geldim.

(12.08.1985)

528. SUNA BOYLU ASLI HANIM NERDESİN

Nâra yandım bir dilberin elinden
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin
Dile düştüm mücrimlerin dilinden
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin

Aslı'mın ateşi sinemi yakar
Yüzüm hasret gözlerimden kan akar
Ayrılık gülleri burnumda kokar
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin

Hasretinle yanar gurbet eldeyim
Gece gündüz yanar ağlar haldeyim
Son nefeste yetiş artık saldayım
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin

Neredesin Aslı Hanım arayım
Ömrüm geçti sensiz nasıl durayım
Merhem yolla yaralarım sarayım
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin

Berrakî'yem derdim yadele açmam
Yadelin ab-u hayat yudumun içmem
Ölsemde zülfünün telinden geçmem
Suna boylu Aslı Hanım nerdesin

(03.08.2001)

529. SUN DA SÖNSÜN NÂRİM ALLAH AŞKINA

Saki cefakâr olma kadehi doldur
Arttı ah u zârım Allah aşkına
Aşk badesini sun yüzümü güldür
Sun da sönsün nârım Allah aşkına.

Zahit ne bilsin bu aşk-ı badeyi
Amel edip bilmez hatt-ı sadeyi
Meva kıl yüzün şad et üftadeyi
Derdinden bimarım Allah aşkına.

Doldur şu kadehi pür neşe saçsın
İçeyim elinden goncalar açsın
Gönlümün bülbülü gülşene uçsun
Dindir ah u zârım Allah aşkına.

Sen ki mihr-i vefa ey ciğer köşem
Ab-ı zezem oldu, kadehim şişem
İçkim bal şerbeti, pür oldu neşem
Buldum kisb-ü karım Allah aşkına.

Berrakî Allah'tan iste mükâfat
Âşika cezbedir yâre mülakat
İnler ahvalimden ehl-i semavat
Alma intizârım Allah aşkına.

530. ŞAH İMAM HÜSEYİN BİR KEREM EYLE

Çevirdim yönümü yönüne döndüm
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle
Aşkına düşeli tutuştum yandım
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Atan Resulullah hem şahı merdan
Bunalıp düşeni kurtarır dardan
Muradım bir kısmet almaktır burdan
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Mümin olan ikrar bağlar dostuna
Talip olan yüzün sürer postuna
Bütün buyrukların başım üstüne
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Yarama yadeller eylemez çare
Ağlayıp sızlayıp düşerim zare
Ceddiyim aşkına yandırma nare
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Yolumuza mürşid bildik Ali'yi
Hünkâr Hacı Bektaş pirim veliyi
Dost elinden içtik biz bu doluyu
Şah imam Hüseyin bir kerem eyle

Ben derdimi hal dilince söylerim
Ciğer büryan oldum daim ağlarım
Masumlar aşkına kara bağlarım
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle

Mazlum Abdal derler bizim postumuz

Muhammed Ali'ye bağlı neslimiz
Hakk'ın dergâhında birdir postumuz
Şah imam Hüseyin bir Kerem eyle

Mazlum Berrakî'yim derbeder oldum
Derdinle ağlayıp dermanı buldum
Elaman mürvete kapına geldim
Şah İmam Hüseyin bir kerem eyle (30.03.1991)

531. ŞANINA KURBANIM SIR ALLAH ALLAH

Horasan elinden bir yiğit geldi
Adına kurbanım nŭr Allah Allah.
Elinde teberi cihanı gezdi
Şanına kurbanım sır Allah Allah.

Allah sırlar verdi kendi sırrından
Allah nŭrlar verdi kendi nŭrundan
Muhammed Ali'nin kendi varından
Eba mŭslŭm geldi sır Allah Allah .

Eba mŭslŭm teber çekti yŭrŭdŭ
Dağı taşı korku aldı bŭrŭdŭ
Mervan korkusundan yand eridi
Teber'in sırrını gŖr Allah Allah.

Mŭslŭm de Mervan'in sarayın yaktı
On iki çiviye başına aktı
Yezid'in kalesin burcunu yıktı
Teber'in hakkımı ver Allah Allah.

Mazlum Berrakŭ'yim turabi aslım
Muhammed Ali'ye bağlıdır neslim
Canımı canana eyledim teslim
Yanar aşkın ile ser Allah Allah. (29.09.1984)

532. ŞAŞKIN OLUR ARA YERDE KALIRMIŐ

Tarikatta itikatsız olanın
Şeytan gelir imanını alırmıŐ.
Dört kapıya pirsiz talip olanlar
Şaşkın olur ara yerde kalırmıŐ.

Tarikatta mürşid gerek bir yola
Marifette ikrar gerek her kula
Hakikatta Hak'ı bulan sır ola
Böyle aşık Hak'tan nasib alırmıŐ.

Pir rızası Hak rızası bilene
Dar-ı Mansur ip boynunda gelene
Bu yol saadet yolu evvel ölene
Böyle kullar kıyamete kalırmıŐ.

Hayra amel işle daim elini
Masivadan uzak eyle dilini
Gel Şehvetten meneyle ki belini
Kör cahili Allah rüsva kılarımıŐ.

Mürşid Hak'tır Hak'ı bulmak istersen
Hak uğrunda Hak'a ermek istersen
Deryasından cevher almak istersem
Candan geçen ŐeŐkin kullar alırmıŐ.

AŞıkların Hak yanında var nazı
Kamil olan asla demez kem sözü
ÂŞık maşuk cilve yaparlar bazı
ÂŞıkların ahı kabul olurmuş.

Mazlum Berrakî'm can ölüyor sanma
Ruhun yer altına giriyor sanma
Yobaz bu manayı biliyor sanma
Bugün giden yarın gene gelirmiş. (25.06.1990)

533. ŞER OLUR VARLIĞI ÂLEMİ YAKAR

Ehli olmayana ilim öğreten
Domuzun boynuna mücevher takar.
Çekin münafığı sökün devreden
Şer olur varlığı âlemi yakar.

İlim öğrenmesi insana farzdır
Aşığın maşuğa niyazı nazdır
Duvara seddeden mutlaka yozdur
İnsanın secdesi didara bakar.

Arifler sözünden bir hisse alır
Kâmiller pahada pek yüce olur
İlimce yürüyen irfanı bulur
Katreden sıyrılır ummana akar

Cennet zümrüdünden Kâbe'nin taşı
Mürşide bağlıdır talibin başı
Görgüde sorulmaz âdemin yaşı
Baktıkça cemali gül gibi kokar

Cahil olan bu manaya eremez
Şamdan yakıp ileriye göremez
Mazlum Berrakî'der bir menzile varamaz
Feryadı figanı âlemi yıkar. (01.09.1985)

534. ŞİFAKÂR HALİMİN SULTANI SENSİN

El vurma sineme ey nazlı dilber
Yaralı gönlümün dermanı sensin.
Yüzün gören derki Allahu ekber
Şifakâr halimin sultanı sensin

Dökülmüş zülüfler gerdan üstüne
Yüz süren hac' olur senin postuna
Hadisler yazılmış sanki kastına
Biçare gönlümün imanı sensin.

Endamın huridir simasın melek
Mescidi mihrabım gedin gülerek
Aklımı yağmaya verdin gelerek
Dünyada güzeller kervanı sensin.

Huma kuşu gibi bakar gözlerin
Süre-i Rahman' dır nurdan yüzlerin
Bezmi aşıkane tatlı sözlerin
Bu kutbül cihanın devranı sensin

Mazlum Berrakî'yem girme kanıma
Tezyin etmek için gelme yanıma
Kaldırma nikabın kıyma canıma
Bu aciz gönlümün lokmanı sensin.

535. ŞİMDİ BİZİM ELİN YAYLA ZAMANI

Çekin küheylanı vurun gemini
Şimdi bizim elin yayla zamanı.
Güzeller gönlümün alır gamını
Şimdi bizim elin yayla zamanı.

Yarı olan sürer zevki sefayı
Aşık olan çeker cevri cefayı
Yalan dünya kime kılmış vefayı
Şimdi bizim elin yayla zamanı.

Kıratımın anlı muskalı sakar
Eşkindir ayağı yel gibi akar
Yarin bahçesinde sümbüller kokar
Şimdi bizim elin yayla zamanı.

Sarı çiğdem mor sümbüller açıyor
Benim yarım koyun kuzu seçiyor
Toplanmış güzeller ne hoş geçiyor
Şimdi bizim elin yayla zamanı.

Âşık olan türkü yakar dostuna
Nakış nakış çiçek bezer üstüne
Hoyrat yeli eser yarın kastına
Şimdi bizim elin yayla zamanı.

Dört arşın gelir kıratın boyu
Kem gözlerden irak o yarin köyü
Öyle arzederim düğünü toyu
Şu bizim elin yayla zamanı.

Berrakî'm seversen güzel sevmeli
Översen güzelin aslın övmeli
Güzel sevmeyeni yıkıp dövmeli
Şu bizim elin yayla zamanı. (14.09.1990)

536. ŞU DÜNYA BAŞIMA DAR KARA GÖZLÜM

Bayram geldi âlem giymiş alları
Yüreğimde korku var kara gözlüm.
Sefil yavrularım bekler yolları
Şu dünya başıma dar kara gözlüm.

Sızılar yüreğim onulmaz yaram
Ayrılık derdine bulunmaz çarem
Ecelin elinden bilinmez sıram
Allah'tan umudum var kara gözlüm.

Dert ile gam ile hem dolup taşım
Nerde garip görsem derdimi açtım
Ayrılık zehrini bal ettim içtim
Yar elinden ölmek kâr kara gözlüm.

Aşkın muhabbeti her gün sözümde
İsmin nakış nakış oldu sazımda
Yavrularım tüter şimdi gözümde
Hele gel yanıma sor kara gözlüm.

Sanmayın Berrakî memnun halinden
Neler çektim muhanetin elinden
Hiç ayrılır mı gönül gülünden
Sinemde ateşin kor kara gözlüm. (18.03.1990)

537. ŞU KARA BAHTIMI SİNAR AĞLARIM

Ben neyleyim felek vuslat elinden
Derdi hicranımla yanar ağlarım
Kan ağlar bu gönlüm bilmen halimden
Şu kara bahtımı sınar ağlarım.

Sönmüyor ateşim bitmiyor nârım
Bülbül gibi her dem artıyor zarım
Diyarı gurbette ne halda yârım
Kaşı kemanımı anar ağlarım.

Benim başımdaki bir sevda yeli
Bir zaman dinmiyor gözümün seli
Bitmiyor ömrümün bu müşkil hali
Derdi firakımla döner ağlarım.

Berrakî bitmiyor derdi figanım
Derbeder âşıkım bitmez hicranım
Em olmaz yarama yâr ü yaranım
Kara talihimi kınar ağlarım.

538. TABİAT DOĞAYA CAN VERİR DAĞLAR

Kış mevsimi bitti hoş bahar geldi
Çiçekler sana şan verir dağlar.
Tipiden borandan ne eser kaldı
Tabiat doğaya can verir dağlar.

Can gelir toprağa çimen bitirir
Çoban koyun güder keyfin yetirir
Kavalın nağmesi cüşa getirir
Anası kuzuya yön verir dağlar.

Bunca mahlûk gelir sende barınır
Başın mağrur umursamaz görünür
Sarmaşıklar yılan gibi sarınır
Her mevsimin ayrı don verir dağlar.

Güz gelipte çiçeklerin solunca
Kuru otun derelere dolunca
Der Berrakî ecel gelip bulunca
Bu gözlerim sana kan verir dağlar.

(11.08.2004)

539.TANRI'YA OK ATAN NEMRUT OLASIN

Yoktan komşusuna iftira eden
Muhanet kullara muhtaç olasin
Şeytan gömleğini sırtına giyen
Tanrı'ya ok atan Nemrut olasin

Evin viran olsun baykuşlar ötsün
Ne tütünün tütsün ne oğlun yetsin
Allah seni kulluğundan terk etsin
Boynu tortlu sen bir şeytan olasin

İnsan sıfatında gelip de geçen
Dost ile dostun arasını açan
Yıkılsın ocağın kapansın bacağıın
Hüseyin'i kesen şımır olasin

İftira için mi geldin bu yurda
Münafıklık satan umulmaz yerde
Lokman gibi tutul çaresiz derde
Komşulara ah u figan olasin

Kov gıybeti birbirine getiren
Elden alıp sağa sola götüren
Selavat çekmeden ömrün bitiren
Cehennemde yanan hınzır olasin

Berrakî yanmış da kalem yazıyor
Münafık çoğaldı beni üzüyor
İblisin donunda sinsî geziyor
Yalan isen döne döne yanasın (27.05.1991)

540. TARİHE ADINI KATTI ATATÜRK

Tarihin nişanı Türk'ün atası
Düşmana kaşını çattı Atatürk
Dünyaya duyurdu Türk'ün şanını
Tarihe adını kattı Atatürk

Canını vatana eyledi ikrar
Bölünmüş vatanı kurtardı tekrar
Samsun'dan vatana bir gazi şakrar
Cephede silahı çattı Atatürk

Devletimiz yasal hukuk verdi
Laik Cumhuriyet Türk'ün serveti
Sürdün gitti totariter laneti
Ölmez bu eserin yaşar Atatürk

Cepheden cepheye durmadan koştun
Sığmadın kabına köpürdün taşın
Kükredin düşmana sel gibi coştun
Kahbe düşman sana şaşar Atatürk

Mazlum Berrakî ata serdekârı
İçimde buraklanan aşkın rüzgârı
Bu vatan millet onun yadigârı
Daima içimizde yaşar Atatürk. (21.02.1986)

541. TARİKATTE EHL-İ İRFAN OLAMAZ

Aşkın şarabını katre tatmayan
Kâri fitneliktir insan olamaz
Muhammed Ali'den dâmen tutmayan
Tarikatte ehl-i irfan olamaz.

Cahilin inadı yorar insanı
Ahmaktır mizacı yemin lisanı
Fark etmez noksanı bilmez imanı
Nefse uyan mülke sultan olamaz.

Yakışmaz mümine yalan söylemek
Söylerse boş olur çektiği emek
Kamillerin işi ihsan eylemek
Mağrurlar hak ile yeksan olamaz.

Kamil bakmaz münafiğin pozuna
Lanet olsun kara sürmüş yüzüne
Allah perdesini çekmiş gözüne
Her cerrah bu derde derman olamaz.

Mazlum Berrakî'yem Acırlı köyüm
Sulbum Mazlum Abdal evladı soyum
Hünkâr'dan verildi kismetim payım
Her âdem höccet-i ferman alamaz.

542. TEK TEKERLE YOLCU OLMAZ

Baba burda ana nerde
Tek tekerle yolcu olmaz.
Elin öpsek suç mu bize
Tek tekerle yolcu olmaz.

Arif kâmil yol ehlidir
Âşık sadık gül ehlidir
Ana bacı bal ehlidir
Tek tekerle yolcu olmaz.

Hıdır Dede gül açıyor
Dilleri cevher saçıyor
Ana bizden ne kaçıyor
Tek tekerle yolcu olmaz.

Derdi mendler dert atıyor
Kirpiği kâlbe batıyor
Ana yan gelmiş yatıyor
Tek tekerle yolcu olmaz

Çileli coşar bulanır
Derdi derdine ulanır
Kadimi Mecnun dolanır
Tek tekerle yolcu olmaz.

Mazlum Berrakî görmez mi
Bacı ud haya bilmez mi
Ana hoş geldin demez mi
Tek tekerle yolcu olmaz.

(10.11.1984)

543. TEN TURABI BULUR BİR GÜN

Gönül sitem etme bana
Can alıcı gelir bir gün.
Sabit değil ömür sana
Ten turabı bulur bir gün.

Ruh bedende çeker çaba
Sahib çıkmaz ana baba
Sığmaz idin hiç bir kaba
Canı veren alır bir gün.

Hiç konuşmaz ağzın dilin
Tutmaz olur yanın belin
Çürür gider kanat kolun
Hak nizamı bulur bir gün.

Ferishtahlar sorğu sorar
Amelinde ne var arar
Günah sevap nizam kurar
Gizli defter gelir bir gün.

İsrafil çalar surunu
Dünya söndürür nurunu
Meydana açarlar varını
Âdem kendin bilir bir gün.

Ol perde kalkar aradan
Aşikâr olur yaradan
Eksiğin yetir buradan
Şefaar kani gelir bir gün.

Düşme şu nefsin peşine

Nazar et kabir taşına
Varıp deysen bin yaşına
Şanın burda kalır bir gün.

Bayram eder gönül meğer
Kefen nasip olsa eğer
Gönüllere rahmet yağar
Mümin murad bulur bir gün.

Müminleri cennet gezer
Münkirden cehennem azar
Huri, gılman göğsün çözer
Hak muradın verir bir gün.

Ali'dir kevser başında
Gurüh-ü naci peşinde
Yüz dört kitap döşünde
Küntü kenzi olur bir gün.

Ya Muhammed bizi atma
Şefaatından mahrum etme
Berrakî'yi ucuz satma
Ruhlar cana gelir bir gün.

(10.08.1989)

544. TOPRAKDAN HALKOLDU ESAS BİNAMIZ

Nedir bu Alevi nedir bu Sünni
Âdem'den var olduk Havva anamız.
Kimimiz takvadır kimimiz ümmi
Toprakdan halkoldu esas binamız.

Bunca boş kavgalar boşuna nedir
Çeşit çeşit dava mezhepler nedir
Âdem'den bu yana hesaplar nedir
İhtilaf yarattı bunca senemiz.

Kimi kibir ile yargıya varır
Kimi âlim gibi sorguya durur
İslâmın önünde yıkılır gurur
Sağ elden yakılır ahret kınamız.

Kimi bilgin gibi tavır takınır
Kimi gönül kırar kimi dokunur
Kabrimiz üstünde Kur'an okunur
Felsefe ile dolu yalan dünyamız.

Mazlum Berrakî de birlik arıyor
İkilikte ne bulduk onu soruyor
Yaradan bizleri birde görüyor

Levhi kalemdendir gerçek künyamız (19.05.1986)

545. TÖVBE GÜNAHIMA ESTAĞFURULLAH

Ulusun Yarabbi Hak'sın ulusun
Tövbe günahıma estağfurullah
Yerde gökte mevcut varsın dolusun
Tövbe günahıma estağfurullah

Kapında kulluktur daima kârım
Hayfindan artıyor ah ile zarım
Aşkınla yitirdim namusum arım
Tövbe günahıma estağfurullah

Nazargâh eyledim zikrimde seni
Elaman nar ile yandırma beni
Kulluğa kabül et yarlığa beni
Tövbe günahıma estağfurullah

Bir hu elinden haşroldu canım
Ehli hakikatta can buldu benim
İrfan meydanında dökülsün kanım
Tövbe günahıma estağfurullah

Muhammed Ali'nin nuru hakkı'çün
Hatice Fatıma varı hakkıcün
İmam Hasan Hüseyin sırrı hakkı'çün
Tövbe günahıma estağfurullah

Elaman Zeynel'den kusurum bildim
Bakır'ın katına mürvete geldim
Bağışla Cafer'sin cefada kaldım
Tövbe günahıma estağfurullah

Musa, Kazım, Rıza hubların şahı

Taki, Naki, Asker, Mehdi'nin mahı
Korkum günahımdan çekerim ahı
Tövbe günahıma estağfurullah

Mazlum Berrakî'yim ulu aşkına
Evliya enbiyanın yolu aşkına
Hünkâr Hacı Bektaş Veli aşkına
Tövbe günahıma estağfurullah

(18.07.1991)

546. TURAP OL GÖNÜL TURAP OL

Yücelerde seyran etme
Turap ol gönül turap ol
Yoldan çıkıp taşra gitme
Turap ol gönül turap ol.

İncitme Hakk'ın kulunu
Sükût eyle tut dilini
Kimseye deme halini
Turap ol gönül turap ol.

Helal mala haram katma
Eksik alıp, fazla satma
Yükün günah yükü tutma
Turap ol gönül turap ol.

Gel gönül dinle hitabı
Özünden oku kitabı
Kaldır gözünden nikabı
Turap ol gönül turab ol.

Berrakî bir gönül yıkma
Hakk'ın buyruğundan çıkma
Kimseye yan gözle bakma
Turap ol gönül turap ol.

547. TURNA DESTANI

Yol içinde yol ehli var sorulmaz
Niçin dertli dertli ötersin turnam
İbadetsiz şehre mekân kurulmaz
Erenler cemini tutarsın turnam

Muhamemmed Mustafa dinimin başı
Aliyyü'l-Murteza imamlar başı
Engür şerbetidir kırkların aşısı
Erenler lokmasını yutarsın turnam

On iki deryada on iki ilim
Erenler bâbında açılır gülüm
Sâkî bâde doldur kurudu dilim
Erenler demine katarsın turnam

Sabır sükûnettir ilimin başı
Deryaya bedeldir gözümün yaşısı
Kırklar kapısında gördüm bir kişiyi
Eğilip eteğini tutarsın turnam

Üçler ile hâl meydana kurulur
Beşler ile yol erkâna sürülür
Yedilerde türlü sırra bürünür
Gönülü gönüle katarsın turnam

Gürü naciyle dile gelirsin
Ehlibeyt ile yola gelirsin
Bülbül müsün gonca güle gelirsin
Niçin dertten derde batarsın turnam

Ali'nin avazı sende bilinir

Gün olur sedanla bağrım delinir
Müşküller hallolur ceme girilir
Başından dumanı atarsın turnam

Bu yolun sahibi Muhammed Ali
Gerçekler serveri Bektaş-1 Veli
Her âşık neslinden umar bir dolu
Pervaz edip yolu tutarsın turnam

Mazlum Berrakî'yim abdaldır postum
Şâhların şâhına bağlıdır neslim
Yarın mahşer günü şefâat kastım
Canımı canana katarsın turnam (08.10.1985)

548. TÜKENMEZ FERYADIM GAMDAN USANDIM

Dolandım âlemi gezdim cihanı
Mihnetim çoğaldı candan usandım.
Dinmez yüreğimin narı, efganı
Tükenmez feryadım gamdan usandım.

Ağırdır feleğin sillesi taşı
Kan ağlar gözlerim akıtır yaşı
Dert ile mihnetli bağrımın başı
Paralandı sinem kandan usandım.

Bir tabib yok bu yaramı deşmeye
Kazma, kürek mezarımı eşmeye
Takatim yok yar yoluna düşmeye
İstemem şöhreti şandan usandım.

Berrakî'yem felek peşime düştü
Her nereye gitsem önüme geçti
Ahiri boyuma bir kefen biçti
Akibet diyar-ı handan usandım.

549. UÇAMAM KANATSIZ FER OLMAYINCA

Kan ağlar gözlerim hicran elinden
Sönmez bu ateşim kar olmayınca
Sinem pürvan oldu bülbül dilinden
Uçamam kanatsız fer olmayınca.

Mesti meftunuyum bir yüzü mahın
Cevrine uğradım bin türlü ahın
Bendesini olmuşum ol güzel şahın
Geçer mi kulundan dur olmayınca.

Aramıza girdi şu yüce dağlar
Uçurdum bülbülü içim kan ağlar
Gönlüm gam içinde gözlerim çağlar
Derdimin tabibi yâr olmayınca

Derde tabi oldum sarardım soldum
İrade defterinde adımı buldum
Yârim Şirin oldu, ben Ferhad oldum
Yanar mı sinem de nâr olmayınca.

Berrakî'yem yandım ben bir sunaya
Gamzeleri gonca kaşları yaya
Fırakım ulaştı arz-u semaya
Dinmiyor efganım zâr olmayınca.

550. USANDIRDIN ZEVKİ SEFADAN FELEK

Şu gönül dünyamda baykuş öttürdün

Usandırdın cevri cefadan felek

Ah vah yaktın sinem tüttürdün

Usandırdın zevki sefadan felek

Çeke çeke ben usandım kahiri

Şerbet diye verdin acı zehiri

Ne kadar yaşasam ölüm ahiri

Ne gösterdin bana vefadan felek

Akşam oldu güneş burca dikildi

Çeke çeke derdi belim büküldü

Cellat geldi can tenimden söküldü

Dur ettin aklımı kafadan felek

Görpecik yaşımda vurdun başıma

Dünya çilesini yığdın döşüme

Hasret koydun yaranıma eşime

Ne gösterdin bana mefadan felek

Berrakî gönlümün baharı yazı

Feryada düşürdün sen bazı bazı

Yürekte çalınır bu aşkın sazı

Usandırdın beni cefadan felek (05.04.1990)

551. ÜFLEMEDEN GEÇER BİR GÜN

Şu dünyanın dört bucağı
Kul başına geçer bir gün
Eşin dostun tüm ocağı
Üflemeden geçer bir gün

Âdemliğe ilim gerek
Kâmilliğe bilim gerek
Oturmaya kilim gerek
Akıl maldan geçer bir gün

Amelince gelir soru
Fikir eyle orda nânı
Ruh bedende çeker zârı
Can kafesten uçar bir gün

Âşık içer aşk bâdesi
Gerçek yüzü Hâk Kâbesi
Elde yoksa iradesi
O da sırrın açar bir gün

Şu dünyanın ötesine
Akıl ermez putasına
Rahmet mümin atasına
Berrakî de göçer bir gün. (14.11.1985)

552. VARIP DİVANINA DUR BENİM İÇİN

İlgıt ılgıt esen ey seher yeli
Yar zülfüne yüzler sür benim için.
Kemend-i Leyla'dır zülfünün teli
Varıp divanına dur benim için.

İncitme zülfünü ahımdan sakın
Tellerin ırgatma hayfımdan çekin
Eşiğine yüz sür olasın tekin
Her ne ise hali sor benim için.

Aşkından hastayım sarardım soldum
Yitirdim aklımı tarumar oldum
Eyyüp gibi derde müptela oldum
Yârden bir melhem sür benim için.

Ayrıldım sıladan gözlerim seldir
Feleğin cevrenden çektiğim haldir
Sevdiğim gülşende bir gonca güldür
İncitme gülünü der benim için.

Berrakî'yem gurbet boynumu eğer
Yardan ayrı hasret zorumuş meğer
O yar ahvalimi sorarsa eğer
Sağ salim haberim ver benim için.

553. VARIP MAKAMINA YÜZLER SÜREYİM

Aman mürvet eylen kırklar yediler
Varıp Kerbela'ya yüzüm süreyim
Muhammed nesline pirim Ali'ye
Varıp makamına yüzler süreyim

Kanlı gözüm ağlamasın avunsun
Sabır kılsın yaradana sığınsın
Âşık olan yansın yansın gövünsün
Himmet eylen ben pirimi göreyim

Halimden anlamaz bu çevre muhit
Dilleri şeriat yolları zahit
Yezitler Hüseyin'i ettiler şehit
Ya ben divanına nasıl varayım

Ben düşerim ayrılığın derdine
Garip gönlüm gider şahın yurduna
Kamber oldum buyruğunun ardına
Gözle gördüm başka nasıl arayım

Mazlum Berrakî'yim balkır yüzüme
İçin için ateş düştü özüme
Zerre kadar korku gelmez gözüme
Şah istesin ben başımı vereyim (14.04.1991)

554. VARLIğI BİLİNMEZ KÖR DUMAN OLDUM

Bir zaman camiı ben mekân tuttum
Sanırdım kendimi Müslüman oldum.
Vaizin softanı yalanın yuttum
Varlığı bilinmez kör duman oldum.

Hanifi Hammeli ameli esat
Harun'ı reşidin mezhebi fesat
Riayi kazançta işleri kesat
Hilaftır işleri şer güman oldum.

Anladım Muhammed Ali pirimdir
Evlad-ı Resul gonca gülümdür
İmam Cafer pirim gerçek yolumdur
Terkettim riayı imanı buldum.

Mescidi camiı softaya verdim
Beş vakit içinde vesvese gördüm
Siretten arındım kemale erdim
Hakikat namazın halaka kıldım.

Şeriatla yüzüm yudum arındım
Tarikatla türlü sırıa büründüm
Sırrı hakikata girdim göründüm
Mazlum Berrakî'yim bir nihan oldum. (26/8/1985)

555. VARSIN BANA DESİNLER Kİ KIZILBAŞ

Sıtkile bağlıyım pirim Ali'ye
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.
Keramet tahtında nuru veliye
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.

Muhammed Ali'ye bende olmuşum
Nur-u vahid bu dünyaya gelmişim
Rahmetinden derde derman bulmuşum
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.

Biz Allah'ın nice sırrına erdik
Hakikatta gerçek yüzünü gördük
Hel eta la cerem künzüne girdik
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.

Ali'ye bendeyim dönemem vallah
Kesseler başımı meftunum billah
Hak muradın la ilahe illallah
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.

Haki pâye secde kılarız dosta
Hakikatte niyaz ederiz posta
Ehline sunarız gül deste deste
Varsın bana desinler ki Kızılbaş.

Berrakî'yem durdum Mansur dârına
İnanmışım erenlerin varına
Ali yaksın beni aşkın narına
Varsın bana desinler ki Kızılbaş. (31.03.1990)

556. VER BENİM MURADIM PİR BALIM SULTAN

Ağlayı ağlayı türbene geldim
Ver benim muradım pir Balım Sultan
Aşkın ile yandım sarardım soldum
Ver benim muradım pir Balım Sultan

Şu gönlümü ben yoluna bağladım
Aşk oduna yandım ciğer dağladım
Bir katreden bir ummana çağladım
Ver benim muradım pir Balım Sultan

Kapına gelmişim aciz derbeder
Eşiğin bekleyip umarım haber
Dünyada ikbalım olmadı yaver
Ver benim muradım pir Balım Sultan

Aşkın şarabını içtim mestoldum
Gördüm cemalini farzı destoldum
Derbiş donun giydim gerçek dost oldum
Ver benim muradım pir Balım Sultan

Mazlum Berrakî'yim ey Gani Kerim
Leyli nahar sende kisb ile karım
Bülbüle nisbet mi bilmiyor zarım
Ver benim muradım pir Balım Sultan (15.08.1989)

557. VER SEVGİYİ GETİR BANA

Aşk şarabı benim olsun
Ver sevgiyi getir bana.
Senin dinin senin olsun
Ver sevgiyi getir bana.

Beş vakitle namaz senin
Edeb erkân niyaz benim
Görgü semah duaz benim
Ver sevgiyi getir bana.

Kevser şarabını içtim
Demden deme konup göçtüm
Gafletten gözümü açtım
Ver sevgiyi getir bana.

Coştu gönlüm gayrı durmaz
Aşkım bana aman vermez.
Yardan başka gönlüm görmez
Ver sevgiyi getir bana.

Softa bizi böyle bilsin
Gelsin bizden ibret alsın
Berrakî aşk sazı çalsın
Ver sevgiyi getir bana. (09.03.2002)

558. VURDUN BİR GÖZÜMÜ KÖR ETTİN FELEK

Nedir bu benim senden çektiğim
Her daim işimi zor ettin felek
Derd-i hikmetine boyun büktüğüm
Vurdun bir gözümü kör ettin felek

Hangi işe varsam hep yarım koydun
Evimi barkımı cebimi soydun
Cellât mısın yahu canıma kıydın
Biçare gönlümü zâr ettin elek.

Yar dediğim sefil sözümü tutmaz
Cahildir derdime bir derman katmaz
Yâr olup koynumda bir gece yatmaz
Yaktın derünümü kor ettin felek.

Şimdi benim yaşım tam yetmiş oldu
Belki de ömrümün zamanı doldu
Gazelim döküldü güllerim soldu
Kuruttun bağımı hâr ettin felek.

Ben nereye gitsem peşimden geldin
Kaderim karalı hep beni buldun
El attın bağrıma ciğerim yoldun
Dünyayı başıma dar ettin felek.

Berrâki'yem bir gün konmadım dala
Acıman halıma, bakman bu kula
Felek beni koydun bir müşkil hala
Sevdiğim Hürü'ye yâr ettin felek.

559. YAKAR İÇERİMİ KOR YAVAŞ YAVAŞ

Dinle ey sevdiğim ah u zarımı
Perişan halimi sor yavaş yavaş
Gel söndür benim bu yürek nârımı
Yakar içerimi kor yavaş yavaş

Yârim hasretinle boynum büküldü
Sinem püryan oldu bendim söküldü
Aktı gözyaşlarım döküldüğü
Ağlayıp inlerim zâr yavaş yavaş

Felek hançerini sineme çaldı
Derd-i mihnet ile aklımı aldı
Beni diyar diyar gurbete saldı
Bekler yollarımı yâr yavaş yavaş

Firakın ateşi bağrımı yaktı
Feryadım figanım göklere çıktı
Âh ettim gözümde kanlı yaş aktı
Ağlayıp gezerim kâr yavaş yavaş

Mazlum Berrakî'yem arz etsem hâlim
Âh u zar etmeye yoktur mecâlim
Depretme derdimi inletme yârim
Elinle bağrımı yar yavaş yavaş (13.04.2018)

560. YAKIP ATEŞİNE DAĞLAMA BENİ

Şu gönül bahçemin selvi fidanı
Zülfüyün teline bağlama beni.
Bağrı yanıkların olur figanı
Yakıp ateşine dağlama beni.

Yaktın bu bağrımı kebab eyledin
Kul ettin kapına azab eyledin
Ok vurdun sineme harap eyledin
Bir lokma ekmeğe bağlama beni.

Gönül bahçesinde bülbüller öter
Sinemin ateşi korlanır tüter
Eyyüp'ten dertliyim Yakup'tan beter
Varıp yadellere söyleme beni.

Kara duman gitmez oldu başımdan
Değirmenler döner gözüm yaşından
Nere gitsem ecel gelir peşimden
Elimden kolumdan bağlama beni

Berrakî'yem düştüm aşkın bahrına
Duçar oldum lütufuna, kahrına
Azmeyledim vardım yârin şehrine
Ceyhan suyu gibi çağlama beni.

561. YAKTI ATEŞİNE KÜL ETTİ BENİ

Yıktı kaşlarını geçti sevdiğim
Kırdı kollarımı dal etti beni
Ateş-i aşkı ile yanar inlerim
Yaktı ateşine kül etti beni

Yüreğim yaralı sevdiğim bilmez
Aklım Mecnun gezer hiç yüzüm gülmez
Gözlerim kan ağlar yar gelip silmez
Akar boz bulanık sel etti beni

Derdimi bilmeze derdimi açmam
Ab-ı kevser verse zerresini içmem
Tövbeler tövbesi kapısın geçmem
Ayaklar altına yol etti beni

Yardan ayrı düşen gönül hastadır
Dışım oynar güler içim yastadır
Sözüm yâre ama arzum dostadır
Bilinmez acaib hal etti beni

Mazlum Berrakî'yem yanarım nâra
Vefasız elinden düştüm bu zâra
Elli yıldır hasret kaldım o yâra
Mecnun'un gezdiği Çöl etti beni (20.03.2019)

562. YALAN DÜNYA NE GÜNÜNÜ GÖRDÜM BEN

Otuz beşte kayıbettim pederi
İçerime koydu gamı kederi
Karşıma dikti de kötü kaderi
Yalan dünya ne gününü gördüm ben.

Gelip de erişti yaş otuzbeşe
Kısmetim pay etti kurt ile kuşa
Yazılan gelir şu garip başa
Yalan dünya ne gününü gördüm ben.

Sinemde dertlerim hep köşe köşe
Bak gözümde akan şu kanlı yaşa
Bazı bahara uğradım bazı da kışa
Yalan dünya ne gününü gördüm ben.

Mazlum Berrakî'yem böylemi dedin
Kurt oldun dünya gövdemi yedin
Ahiri toprağa girersin dedin
Yalan dünya ne gününü gördüm ben. (06.11.1981)

563. YALVARDIM YAKARDIM HACI BEKTAŞ'A

Vardım dergâhına yüzümü sürdüm
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a
Kapandım eşiğine Kâbe'mi gördüm
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a

Eşiği kayboldu cemali mihrap
Dedi hakikatte dört kapını yap
Halim malûm sana eyleme harap
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a

Yolunu bilmiyen evvelden âsi
Sırrına ermiyen ya Hakkın nesi
Yüreğim kandırmaz bu aşkın tası
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a

Aşkın havanına girdim ezildim
Yetmiş iki bâba kondum süzöldüm
Ehlibeytin katarına dizildim
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a

Mazlum Berrakî'yim ey kerem Gani
Sine çak olan arzular yâri
Yüzüm kara etme ol cömert Gani
Yalvardım yakardım Hacı Bektaş'a.

(30.03.1991)

564. YANAR BU YÜREĞİM ÖZÜM KAN AĞLAR

Ömrüm bizâr oldu gam zulmetinden
Gönlüm feryad eyler gözüm kan ağlar
Usandım feleğin ben mihnetinden
Yanar bu yüreğim özüm kan ağlar

Kâmilin cemâli âşika cennet
Aç gönül gözünü bak sen de seyret
Varlıktan çık yokluk en büyük servet
Özüm zikrullahda sözüm kan ağlar

Medet ya Rab senden kıl bir inâyet
Lutfu kerem kârsın sahip mürüvvet
Cenâb-ı Kerem'sin sırr-ı rübûbiyyet
Rahmet bu halime özüm kan ağlar

Dost elinden içtik âb-ı zülâli
Mest-i mestan olduk Mecnun misâli
Aşk yolunda bulduk kadri kemâli
Yüreğim efganlı sazım kan ağlar

İkbale ermedi hükm-i kaderim
Ahval-i perişânımdır kederim
Gam-ı gussa dolu mirâs pederim
Hükm-i kaderim bu yazım kan aklar

Berrakî'yem âhım arşa dayandı
Aktı gözyaşlarım kana boyandı
Âşık-ı zârımdan cihan uyandı
Baharım kış oldu yazım kan ağla (10.01.2018)

565. YANDI BAĞRIM SÛZÂN ETTİ AŞK BENİ

Âşık oldum ben bir zülfü Leylâ'ya
Sinem yaktı al kan etti aşk beni
Mecnun etti koydu beni sevdaya
Yandı bağrım sÛzân etti aşk beni

Görmedim âlem de böyle bir güzel
Suret-i nakşına yazarım gazel
Esir-i âşıkım ervah-ı Ezel
Bülbül gibi figan etti aşk beni

Cemali huridir eylerim izhar
Hüsnün ikliminde bin nişane var
Yanağı goncadır kaşlar zülfikar
Derde koydu hicran etti aşk beni

Berrakî'yem bitmez ah u figanım
Yürek yaralıyım sîne püryânım
Benim Leylam huri ben de gılmanım
Mecnun gibi hayran etti aşk beni

(23.12.2018)

566. YAPMA İKİLİK İKİLİK

Dinle bunu insan isen
Yapma ikilik ikilik
Sen Mevla'nı seversen
Yapma ikilik ikilik

İkilik girse araya
Bakan olmaz bu yaraya
Tapıyoruz bir Mevla'ya
Yapma ikilik ikilik

Ayırt etme Çerkez Kürd'ü
Hepimizin birdir derdi
Vatan millet birdir ordu
Yapma ikilik ikilik

Yetişip asker olacak
Düşmana göğüs gelecek
Şehidimiz kucak kucak
Yapma ikilik ikilik

Senin halın benim halım
Senin kanın benim kanım
Al bayrağa kurban canım
Yapma ikilik ikilik

Kimi Laz'dır kimi Dadaş
Nedir Sünni ne Kızılbaş
Hepimiz de bir vatandaş
Yapma ikilik ikilik

Bu toprakta yatan şehid

Nesli Âdem Allah şahid
Aynı bir nüfusla kayıd
Yapma ikilik ikilik

Gel kardaşım çalışalım
Okuyalım alışalım
Âdem ile yarışalım
Yapma ikilik ikilik

Nifak ile etme yarış
Tüm dünyada olsun Barış
Mezarımız karma karış
Yapma ikilik ikilik

Berrakî bir insan olan
Anlıyarak kendin bilen
Sana nedir apdal Cingen
Yapma ikilik ikilik

567. YARADAN HESABA ÇEKECEK GÖNÜL

Kötülük yapana sen iyilik eyle
Ahirette karşına çıkacak gönül
Doğruluk yolundan sapma hileye
Yaradan hesaba çekecek gönül

Aldanıp da düşme nefsin peşine
Nusibat getirir o da başına
Amelin ne ise çıkar karşına
Yaradan deftere bakacak gönül

Arifsen haramı helalden seçen
Kefilim sıratı kolayca geçen
Ecel şerbetini doldurun için
Irmaklar tersine akacak gönül

Berrakî bu gönlüm kasavet almaz
Umarım hilebaz divanda gülmez
Kimsenin kimsede bir hakkı kalmaz
Herkes ateşini yakacak gönül (12.03.1990)

568. YARAMA BİR MELHEM SÜR LEYLA LEYLA

Derdin ile düştüm aşk ataşına
Gel de bu halimi gör Leyla Leyla.
Bir ok değdi şu sinemin başına
Yarama bir melhem sür Leyla Leyla.

Sensiz bahar gelmez, goncalar bitmez
Ahımdan gülşende bülbüller ötmez
Evsaf-ı hüsnüne mizacım yetmez
Gel de bu halimi sor Leyla Leyla.

Felek hançerini sineme çaktı
Feryadım figanım fezaya çıktı
Bu aşkın ateşi sinemi yaktı
Yandım ateşine yâr Leyla Leyla.

Berrakî'yem benim kaderim böyle
Gel de bu derdime bir tebdil eyle
Ya vur öldür beni ya ilaç peyle
Bu sınık bendimi sar Leyla Leyla.

569. YARAMI SARACAK EL BULAMADIM

Yitirdim aklımı deliye döndüm
Dolaştım sahrayı çöl bulamadım
Sinem yaralandı derbeder oldum
Yaramı saracak el bulamadım

Haldan bilmeyeni derdimi açmam
Bana kevser verse zerresini içmem
Öldürseler namert köprüsün geçmem
Dostuna sadık bir kul bulamadım

Yaradandan gelen lütfu keremdir
Âşıkına sitem sabit kademdir
Benim bu çektiğim derd-i elemidir
Vardım bir tabibe hal bulamadım

Berrakî âşıkam Mecnun misâli
Neyleyim dünyayı serveti malı
Aklıma düştükçe yârin hayâli
Sarılacak başka dal bulamadım (21.11.2017)

570. YARAM YÜREKTEDİR İMAM HÜSEYİN

Ben bu derdi acep nasıl çekerim
Yaram yürektedir İmam Hüseyin
Geldim eşiğinde boyun bükerim
Yaram yürektedir İmam Hüseyin

Yoluna koymuşum can ile seri
Verdiğim ikrardan dönemem geri
Aşkına tutuldum candan içeri
Yaram yürektedir İmam Hüseyin

Bu gönlüm fırgatla derdim baş verdi
Kanlı Yezit sana kılıç mı vurdu
Hoyratlar bağından gülünü derdi
Yaram yürektedir İmam Hüseyin

Kırıldı bardağım kadehim şişem
Yezit'in bağrını hançerledeşem
Çile çeke çeke kalmadı neşem
Yaram yürektedir İmam Hüseyin

Mazlum Berrakî'yim kapında kulum
Senden sana bağlı erkânım yolum
Sana gizli değil benim bu halım
Yaram yürektedir İmam Hüseyin

(19.11.1989)

571. YAR BAĞINDAN GONCA DİRDİN Mİ GÖNÜL?

Ariflik gözetme noksandır işin
Kendi noksanını gördün mü gönül?
Bir zaman gözünden kurumaz yaşın
Yar bağından gonca derdin mi gönül?

Ne yüzle varırsın Hakk'ın katına
Aklın hiç erer mi zahir batına
Erbap olan biner aşkın atına
Bunların farkına vardın mı gönül?

Nefsinden arın da ikrarın gözet
Gönül dergâhını sevgiyle bezet
Eğer âşık isen hakkane söz et
Bir mürşide ikrar verdin mi gönül?

Berrakî fanide beyhude gezme
Çekil inzivaya lakırtı düzme
Arif ol kimsenin gönlünü üzme
Mazlum'un halını sordun mu gönül

572. YAR DUYMASIN AMAN ŞİMDİ

Bahar geldi bizim ele
Yüce dağlar duman Şimdi
Deli gönlüm âşık güle
Yar duymasın aman Şimdi.

Çayır çimen yüce dağlar
Al yeşildir bahçe bağlar
Gönlüm yanar özüm ağlar
Sinem yanar hemen Şimdi.

Kar suları çağlar akar
Toprak burcu burcu kokar
Yar sevdası beni yakar
Yar yaylası çimen Şimdi.

Der Berrakî düştüm zâra
Gönlüm büryan, sinem yara
Var başına çare ara
Dümen başka dümen Şimdi.

573. YÂR HALİMDEN BİLMEZ BENİM NEYLEYİM

Ah ettikçe benim bağrım delinir
Yâr halimden bilmez benim neyleyim
Ciğerlerim lime lime bölünür
Yâr halimden bilmez benim neyleyim

Talihim tecellim bahtım karalı
Müjgân oku değdi bağrım yaralı
Sinem delik deşik derdim sıralı
Yâr halimden bilmez benim neyleyim

Zalim felek muhkem tuttu yakamı
Altın idim pul eyledi pahamı
Bana zindan etti iki cihanı
Yâr halimden bilmez benim neyleyim

Berrakî'yem halim diyemem yâda
Yar aşkından düştüm ben bu feryada
İlâhi bimirad kaldım dünyada
Yâr halimden bilmez benim neyleyim (14.02.2019)

574. YARIN HAK DİVANINDA ŞAŞIRIR SENİ

Deli gönül binme nefsin atına
Yelesi kısadır düşürür seni
Ne yüzle varacan Hakkın katına
Yarın Hak divanında şaşırır seni.

Bir himmet aldın mı er ile pirden
Bekle dost kapısın kurtulun nardan
Sakın medet umma nadandan körden
Beladan belaya düşürür seni.

Kâmile hizmet et kabını doldur
Gerçeğe talip ol ihsanı boldur
Yoksula el uzat düşkününü kaldır
Bağlan bir müşide pişirir seni

Emeğin zay olmaz nefsini öldür
Keramet ehl-i nin keremi boldur
Akıt göz yaşını umman'a daldır
Çağlayıp çağlayıp taşırır seni.

Mazlum Berrakî bitmez figanım
Esirdi yüreğim taşıtı hicranım
Hasılı bulunca canda cananım
Aşılmaz dağlardan aşırır seni. (13.10.2004)

575. YÂRİMİZDİR ALİ BİZİM

Ali'm kubbe Ali'm sırdır
Ali'm kandil Ali'm nurdur
Ali'm dosttur Ali'm yârdır
Yârimizdir Ali bizim

Ali'm inci Ali'm yakut
Ali'm tevhîd Ali'm sükût
Ali'm devir Ali'm sücut
Deryamızdır Ali bizim

Ali'm nârdır Ali'm nurdur
Ali'm şardır Ali'm vardır
Ali'm sırdır Ali'm yardır
Ülyamızdır Ali bizim

Ali'm toprak Ali'm türap
Ali'm Nil'dir Ali'm harap
Ali'm bâde Ali'm şarap
Sahramızdır Ali bizim

Ali'm güldür Ali'm derya
Ali'm kevser Ali'm ülya
Ali'm hamil Ali'm hülya
Sırrımızdır Ali bizim.

576. YAŞ DESTANI

On birimde bir sevdaya tutuldum
Deli gönlüm al baharlı gül gibi
On üçümde bir kervana katıldım
Yüce dağdan coşkun akan sel gibi

On beşimde bir ceylana vuruldum
On altıda aktım aktım duruldum
On yedide bir sofraya kuruldum
Bir kovandan taze çıkmış bal gibi

On sekizde sevda düştü başıma
On dokuzda ateş yağdı döşüme
Yigirmimde oynaş taktım peşime
Dağ belinde esip giden yel gibi

Yigirmi beşte elkızına eş oldum
Otuzumda akıl yetmez iş oldum
Otuz beşte bir köşeye taş oldum
Gönül çektim bir pazara yol gibi

Kırk yaşımda bir canana eriştim
Kırk beşimde rıza gördüm görüşüm
Kırk sekizde bedestâna karıştım
Ellisinde kumaş giymiş şal gibi

Elli beşte başlar yolun yokuşu
Altmışımda çetin geldi çıkışı
Yetmişimde yâd ellerin bakışı
Bir kenarda kuru kalmış dal gibi

Yetmiş beşte baston ele yük olur
Sekseninde her sözlerin şek olur
Seksen beşte çenen düşer çok olur
Akıl yetmez bir acayip hal gibi

Doksanında evlat bakmaz yüzüne
Doksan beşte kimse uyumaz sözüne
Yüz yaşında toprak dolar gözüne
Mazlum Berrakî hiç doğmamış kul gibi (12.08.1986)

577. YARALI GÖNLÜMÜN DERMANI TEZ GEL

Diyarı gurbette yatarım hasta
Şu aciz gönlümün sultanı tez gel.
Ölüm döşşeginde kulağım seste
Yaralı gönlümün dermanı tez gel.

Bir name gözlerin canan elinden
Gönül aşnasından, seher yelinden
Kara gözlü yârin zülfü telinden
Göçmeden ruhumun revanı tez gel.

Elinle yıkayıp mevtamı kaldır
Sabrı karar eyle sadakat bildir
Tekbirat eyleyip namazım kıldır
Geçmeden ömrümün kervanı tez gel

Berrakî gurbette kalmışım garip
Ne bir çare buldum ne de bir tabib
Gönlüm helak oldu kesildi nasip
Bitmeden ömrümün seyranı tez gel.

578. YARAMA BİR MELHEM BULMADIM GİTTİ

Benim bana naciz aklım ereli
Katıla katıla gülmedim gitti.
Dışımından görülmez içim yaralı
Yarama bir melhem bulmadım gitti.

El gülerken benim içim sızılar
Bİlmemki ne arar neyi arzular
Avutmaz ki eğlenceler geziler
Kederi içimden silmedim gitti.

Benim benliğimde beni üzen var
Gelecek zulmeti belki sezen var
İçimde içimi sıkıp ezen var
O sıkın elleri bilmedim gitti.

Sel suları gibi çağlar giderim
Derdimi dağlara söyler giderim
Alamam bir cevap ağlar giderim
Bir kerre neşeyle gülmedim gitti.

Bende huzursuzluk doğuştan hızlı
Bunun nedenleri benden'de gizli
Noksansız kusursuz Berrakî nesli
Nedense huzurlu olmadım gitti.

03.04.1985

579. YAZIYA YABANA GİTMESİN GAYRI

Bir name söyleyim Sefil Selim'e
Karga bülbül olmaz ötmesin gayrı.
Bal arısı konmaz yaban gülüne
Yazıya yabana gitmesin gayrı.

Latif bir çiçeğin özü aranır
Bülbül gelir gonca güle dolanır
Derya olan coşar coşar bulanır
Sellenip sahraya gitmesin gayrı.

Her gönül hanesi hane değildir
Senin bu yediğin nane değildir
Karganın ötmesi name değildir
Güllenip gübrede bitmesin gayrı.

Âşıklar aşk ehlin çekerler zâra
Silahsız bıçaksız açarlar yara
O gönül şehrini yakarlar nâra
İsli tezek gibi tütmesin gayrı.

Asılsız sözleri âşık söylemez
Münezzeh mekânda gönül eğlenmez
Mazlum Berrakî de hata eylemez
Kuru yerde koyun gütmesin gayrı. (17.05.1985)

580. YEDULLAH BABINDA NİŞANEMİZ VAR

Eğer aslımızı sorarsan zahit
Ervahlar bezminde seyranımız var,
Ta levh-i mahfuzda eyledik ahid
Yedullah babında nişanemiz var.

Kandil-i kudretin hâkimi Hudâ
Ezel meclisinde işittik seda
Elestin ikrarı Rabbike nida
Hoş mana söyleyen lisanımız var.

Kâbe Kavseyn'de ev edna kıldık
Vücutun şehrinde sultanı bulduk
Hakk'ın mabedinden dersimiz aldık
Hamid-i Halik'den fermanımız var.

Âşıklar fehmeder gülün hârını
Gönül Kâbe'sinde yapar kârını
İniler sinesi çeker zârını
Kuşdili fehmeder imranımız var.

Berrakî zahit dayanır güce
Bilmez ki kimin rütbesi yüce
Mektebi irfandan bilmez bir hece
Gel öğren usulü erkânımız var.

581. YEL VURDUKÇA MİSKİ AMBER KOKUYOR

Övmüş de yaratmış Mevla'm bu kızı
Gözler ahu kirpik beni yakıyor.
Dudak kiraz yanakları kırmızı
Yel vurdukça miski amber kokuyor.

Siyah saçlar bölük bölük örülmüş
Zülüfleri al yanağa dürülmüş
Sırma teller ak gerdana serilmiş
Kaş altından melül mahzun bakıyor.

Suret-i Züleyha baktım yüzüne
Kerem gibi yandım aşkın közüne
Unuttum âlemi düştüm izine
Aklım zayi çığırından çıkıyor.

Güzellikte yekta huriden nişan
Aldı bu aklımı kıldı perişan
Karanlık dünyamı eyledi ruşen
Gönlümün bülbülü ötüp şakıyor.

Berrakî'yem çeşmim yaşı çağladı
Aşkın narı bu sinemi dağladı
Felek vurdu elim kolum bağladı
Gözlerimden Seyhan, Ceyhan akıyor.

582. YENİLİK YOLUNU TUT BENİ DİNLE

Dertlerini tanır senden vatandaş
Artık şu sözümü tut beni dinle.
Baba, dede yolu çıkmazda arkadaş
Yenilik yolunu tut beni dinle.

Avrupa giderken yıldıza aya
Biz gidiyoruz pazara yaya
Esir miyiz yahu biz bu dünyaya
Engel gericiyi yit beni dinle.

Çıkarıcılar eğitmemiş babanı
İlimden irfândan koymuş yabani
Berrakî unut sen öküz sabanı
Oğul kız deme eğit beni dinle.

583. YERĞİ SANA SEVGİ BANA

Haydi softa anlaşalım
Salat sana saygı bana.
Kozumuzu paylaşalım
Yergi sana sevgi bana.

Dalmıyalım ayılalım
Sevelim de sevilelim
Korkmuyalım sayılalım
Korku sana saygı bana.

Devam et hayal biçmeye
Cennette bir köşk seçmeye
Huriyle kevser içmeye
Kevser sana yargı bana.

Allah yolu kuldan geçer
Kul kulunan cennet açar
Kul kevseri burda içer
Hayal sana zevki bana.

Berrakî kararlı olma
Hep kusur ararlı olma
Zayıfla zararlı olma
Korku sana sevgi bana. (14.04.1985)

584. YER YARILIP İÇER BİR GÜN

Kara toprak mavi kubbe
Fil katına geçer bir gün
Akan ırmak küllî derya
Yer yarıp içer bir gün

Sûr düdüğü verir seda
Mahşer kurar bize Hudâ
Muhammed'de gelir nidâ
Hak bâtlı seçer bir gün

Çay karışmaz göz seline
Dil dat vermez öz balına
Cân bülbülü Hâk yoluna
Kanat açıp uçar bir gün

Arı çiçek görmez olur
Koyun sütü vermez olur
Akıl fikir ermez olur
Gönül sırrın açar bir gün

Berrakî bu âlem nemdir
Mihr-i nûrdan şavk-ı şemdir
Bu bir tatlı gerçek demdir
Kul kusursuz içer bir gün

(05.11.1986)

585. YIKMA GÖNÜLLERİ SİYASET İLE

Ey âşık nazar kıl cümle bu hâle
Girme meydanıma hilafet ile
Dilersem erersin zatı kemale
Yıkma gönülleri siyaset ile

Aç gözün damarda çağlar şelale
Acep niçin düştün böyle melâle
Öyle gazaplanıp gelme celâle
Bozma menzilini seraset ile

Nazar kıl gördüğün Hakkı cemale
Kılıp telkin cümle dini kemâle
Yetişir Hızır ile âb-i zülâle
Hakla hak olasin keramet ile

Tut mürşid eteğin düşme zevâle
Cihanda meyletme mülk ile mâle
Bana hışmeyleyip gelme celâle
Olasın dünyada selamet ile

Berrakî nutkuma Rahman ilâhi
Yüzünde gördüğüm odur vallâhi
Pirimden nesihat budur billâhi
Ermişiz burhana kemalet ile

(02.09.1993)

586. YIKTI EVİMİ EVİMİ OY OY OY

Kurşunlunun boz dumanı
Gelir dolanı dolanı.
Nacaklının kör yılanı
Yıktı evimi evimi oy oy oy

Fesat cellat bıçak biler
Konu komşu feryat kılar
Ata evlat malı çalar
Yıktı evimi evimi oy oy oy

Muhtar bakmaz hiç bir işe
Eski hesap girmiş düşe
Tüfek sıktım suçsuz kuşa
Yıktı evimi evimi oy oy oy

Kayıptan aldım selâmı
Böhtandan buldum belamı
Bir fesatın üç yalanı
Yıktı evimi evimi oy oy oy

Berrakî'yem benim köyüm
Havasına olmaz doyum
Latif çiçek köşem kıyım
Yıktı evimi evimi oy oy oy

(17.10.1997)

587. YİTİRDİM AKLIMI TARUMAR OLDUM

Ceylan gözlü sunam seni görünce
Yitirdim aklımı tarumar oldum
Gül cemalden gonca güller derince
Aşk-ı suzanınla yandım nar oldum

Bir suret-i meleksin döndüm şaşkına
Merhametin yok mu bencil düşküne
Lütf ü kerem eyle Allah aşkına
Aşkınla sarardım sevdakâr oldum

Kaşların zülfikar gerdan kar beyaz
Muhabbet deminde eden cilve naz
Dilim şeker şerbet dudak nağme naz
Dağılmış perçemin bikarar oldum

Suna boylum benim derdimin varı
Bir seher çağında gördüm o yarı
Ben bilirim benim çektiğim zârı
Derdinden derbeder rengivar oldum

Berrakî'yem gözüm yaşı yürüdü
Yandı sinem azalarım eridi
Ceylan gözlüm artık gönlüm farıdı
Ahvali perişan ah u zâr oldum

588. YİTME UÇURUMA TUT BENİ BENİ

Ah yalan olmuyaya âşıkım desem
Ver aşkını ozanlara kat beni beni
Yanılır da yanlış yola gidersem
Yitme uçuruma tut beni beni

Ah karalı ömür de tez gelir geçer
Bin sene yaşayan bir günde göçer
O hangi âşık ki emrinden kaçar
Yusuf et pazarda sat beni beni

Ah ölüm düşmüş peşimizde dolanır
İnsanoğlu bu dünyaya belenir
Bir gün vücut teneşirde sulanır
Kara topraklara kat beni beni

Ah bir gün âşık Berrakî ölür
Herkes Ettiğini elbet bulur
Zebaniler eline verme ne olur
Kendi kantarında tart beni beni

589. YOL EHLİNİN YOLU BENİM

Ben yolumun öncüsüyüm
Çünkü adım Ali benim
Yobazların korkusuyum
Yol ehlinin yolu benim.

Pire vardım ikrar verdim
Ben benimle bana erdim
Atatürk'le devrim kurdum
Laikliğin yolu benim.

Devrimciyim laik Türk'üm
Hiç kimseden yoktur korkum
İşte budur benim farkım
Mazlumların dili benim.

Dünyada hep barış olsun
İnsanlarda yarış olsun
Toplumda hoş görü olsun
Halka sevgim dolu benim.

Berrakî hem çalar sazım
Zahir batın görür gözüm
Bir ozanım gerçek sözüm
Yanmış özün külü benim. (02.07.2006)

590. YOLUNA HİMMET EYLESİN

İsmi çok sevdim Ahmet
Bunca çektiklerin zahmet
Muradın versin Muhammed
Yoluna himmet eylesin

Talip ol Bektaş Veli'ye
Niyaz kıl Kızıl Deli'ye
Candan çağır Şah Ali'ye
Yoluna himmet eylesin

Güle güle var evine
Konuş sevine sevine
Yalvarırım Hüseyin'e
Yoluna himmet eylesin

Aşk ile susadım açım
Kimseye yetmiyor gücüm
Yanımdaki benim bacım
Yoluna Himmet eylesin

Berrakî'yem kopan koldan
Gönlüm hoştur böyle haldan
Mazlum Abdal Ulu Sultan
Yoluna himmet eylesin

591. YOLUNA TALİP OLURUZ

Hak dediğim uluyunan
Şah-î merdan Ali'yinen
Hacı Bektaş Veli'yinen
Yoluna talip oluruz.

Hû dedik yoluna girdik
Cibril'in cemalin gördük
Özümüzde Hakk'ı bulduk
Hak der Hakk'ı biliriz.

Her gönülü bir eyledik
Bir olduk nihan söyledik
Hakikati sır eyledik
Pişer meydana geliriz.

Allah deyip başlarız biz
Ali âbâ beşleriz biz
Nefsimizi taşlarız biz
Ölmeden evvel ölürüz.

Bir nefes için düşmek zana
Yezit gibi girmek kana
Secde kılarız insana
Hakk'ı Âdem'de biliriz.

Berrakî'yem dolumuz var
İlim irfan yolumuz var
Hacı Bektaş Ali'miz var
Arıyız balı buluruz.

(27.05.2002)

592. YOLUN İNCİNİR İNCİNİR

Uyma gönül dur cahile
Halın incinir incinir.
Açma sırrın ham zahide
Yolun incinir incinir.

Namerdin yanından geçme
Kevser olsa suyun içme
Mümkire kapını açma
Elin incinir incinir.

Düşme bu nefsin zannına
Varma ahlaksız yanına
Girme mazlumun kanına
Kolun incinir incinir.

Uyma hainin sözüne
Bakma münafik yüzüne
İnanma lâinin özüne
Şalın incinir incinir.

Berrakî kimseyi verme
Adûlere fırsat verme
El bağından çiçek derme
Gülün incinir incinir.

593. YUH MÜNKİRE YUH YEZİD'E

Sen ben deyip dini bölen
Yuh münkire yuh Yezid'e.
Bin bir hile ria yalan
Yuh münkire yuh Yezid'e.

Ebusüfyan İslam değil
İnsan diyen insan değil
Yalan dünya iskan değil
Yuh Yezid'e yuh mervana.

Eli ile alet yapar
Geri döner puta yapar
Mezhep kurar dini yıkar
Yuh münkire yuh Yezid'e

Bekir Ömer Osman çoktur
Kur'anda hiç ismi yoktur
Ali de Hak oğlu Hak'tır
Yuh Yezid'e yuh mervana

Aşkın şemini yakalım
Ali'ye boyun bükelim
Yezide bir yuh çekelim
Yuh Yezid'e yuh soyuna.

Gel terazi bozulmasın
Eğri büğrü yazılmasın
Gerçek dostlar üzülmesin
Yuh Yezid'e yuh mervana.

Vaiz bize yezit över

Döner Ehl-i beyte söver
Kana girer cana kıyar
Yuh Yezid'e yuh mervana.

Berrakî bir asil zâde
Hak yanında dolu bâde
Yüreğinde dert ziyâde
Yuh Yezid'e yuh mervana. (18.09.1990)

594. YÜCE BİR MAKAMA GELDİK HÜ DOST DOST

Gönül birliğıdir birlik oldukça
Yüce bir makama geldik hü dost dost.
Bir payın varise buradan alın
Yüce bir makama geldik hü dost dost

Dost diyor dillerim Allah'ın adı
Bu hanede olmaz insanın yâdı
Kendi lisanında balların tadı
Bu meydandan kısmet alalım hu dost

Düzenledim sazı aldım elime
Anlamazsam öğret beni yoluma
Gönül bahçesinde gonca gülüme
Bu meydandan kısmet alalım hu dost

Tatlı dillerde gönül balında
Berrakî isminde Allah yolunda
Mazlum hanesinde ikrar çölünde
Verek o ikrarda duralım hu dost (23.05.1991)

595. YÜREĞİMDE GİZLİ DERİN YARAM VAR

Şu yalan dünyada bir gün görmedim
Kader-i ilâhi bahtı karam var
Eller gibi dem-i devran sürmedim
Yüreğimde gizli derin yaram var

Sinemdeki yaram inceden ince
Sızılar yüreğim her gün her gece
Kanayan yaramı yâr sarar anca
Yar yanından başka benim nerem var

Benim mahzûn eden benim kaderim
Yerden yere vurdu çilem kederim
Bu faniden bir gün çeker giderim
Boynu bükük üç de ciğer parem var

Sinem pûr-hazan tükenmez zârım
Gün be gün artıyor bin ah u zârım
Gönül bağım viran soldu gülzârım
Çilekârım ne mümkünüm çarem var

Berrakî'yem düştüm elin diline
Kerem eyle ilâhi Mazlum kuluna
Al canımı verme zalim eline
Senden gayrı varacağım nerem var

(07.01.2018)

596. YÜREĞİM İÇERDEN YARA SEVDİĞİM

Anadan öksüzüm babadan yetim
Ezelinden bahtım kara sevdiğim.
Anamdan doğal tükenmez derdim
Yüreğim içerden yara sevdiğim.

Genç yaşımda düştün felek peşime
Yıllar yılı kara giydim başıma
Gam ordusu tabur kurdu döşüme
Sen düşürdün beni nâra sevdiğim.

Yar aşkına düştüm derman bulamam
Dert sinemi sardı gayrı gülemem.
Bir değil beş değil derdim bilemem
Biçare düşürdün zâra sevdiğim.

Deli gönül ateş aldı yanıyor
Dertli sinem ılgıt ılgıt kanıyor
Fırıl, fırıl başım çarkta dönüyor
Yüreğim dönderdin kora sevdiğim.

Sefil Berrakî'yim günüm sayılır
Bir söz desem nazlı yare duyulur
Yaralarım göz göz oldu oyulur
Ararım derdime çare sevdiğim. (15.03.1987)

597. YÜREĞİM TUTUŞUR DİL FİGAN EYLER

Verin şu sazımı akort vereyim
Mızrabım dokunur tel figan eyler
Getirin yanıma zülfün tarayım
Yüreğim tutuşur dil figan eyler

Tellerim mızraba uyduğu zaman
Sinemin sesini duyduğu zaman
Sevdiğim libasın soyduğu zaman
Ruhumun perisi hâl beyan eyler

Yâri görsem sınık bendim ezilir
Hıçkırıklar boğazıma dizilir
Ahraz olsam ağzım dilim çözülür
Gördükçe hâlimi kul figan eyler

Benim yârim has bahçenin bülbülü
Name yapar konuşuruz her dili
Dünya değer zülûfünün bir teli
Gonca hicaplanır gül figan eyler

O yâri görmesem bir neşe almam
Amansız feleğe hiç minnet kılmam
Mecnun'um Leyla'sız telleri çalmam
Sahra gazaplanır çöl figan eyler

Acep niçin sazım bana uymuyor
Dilleri lâl olmuş kulak duymuyor
Can alıcı gelip cana kıymıyor

Akar gözlerimden sel figan eyler

Amansız hastaya neylesin doktor
Bugünden yarına senedim yoktur
Seyrettim âlemi dertliler çoktur
Derilir başıma el figan eyler

Berrakî'yem böyle güldüğüm zaman
Ah çekip sararıp solduğum zaman
Ağlayıp sızlaman öldüğüm zaman
Tenime dokunur sal Figan eyler (09.09.1993)

598. YÜREK Mİ DAYANIR AŞK SEVDASINA

Bahar geldi yeşil donandı dağlar
Benim gönlüm gider aşk yaylasına.
Bülbül'e mekandır bahçeler bağlar
Yürek mi dayanır aşk sevdasına

Bahçede yetişir meyvenin hası
İnsanı mesteder bülbülün sesi
Eksilmez tükenmez gönlümün yası
Bazen beni atar aşk deryasına.

Mor menekşe başkaldırır bülbüle
Bülbülün feryadı bir gonca güle
Ben nasıl gideyim Leylâsız çöle
Yel beni savurur aşk sahrasına.

Ömrüm tazelenir bahar geldikçe
Tabiat gönlüme neşe verdikçe
Murada ererim çiçek gördükçe
Mecnun'u bendeder aşk Leylâsına

Mazlum Berrakî'yem tabiat dostum
Bir gün kara toprak örtecek üstüm
O dosta erişmek meramım kastım
Lokman çare bulmaz aşk yarasına.

(07.12.1992)

599. YÜREKTE BİTMEDİK GAMA NE DİYİM

Öğüt verdim ben o dosta tutmadı
Dalında yetmedik hama ne deyim
Gönlünü gönlüme bir an katmadı
Yürekte bitmedik gama ne diyim

Gönül cümbüş eder her seher vaktı
Bağban yaşlı bülbül seyrana çıktı
Edepsiz imansız hatırım yıktı
Gözlerimden akan kana ne deyim

Ben sana sığındım ey bâri Hüdâ
Erenler yolundan eyleme cüdâ
Bir zebûn kulum kapında gedâ
Dostan gelen dolu câma ne deyim

Dost Berrakî size arz ettim halim
Yürekte yanmışım budur ahvalim
Bilmiyor efkarım derd-i mecalim
Bu dert benim derdim kime ne deyim (23.02.2016)

600. YÜREKTEN YARAMI SİL HACI BEKTÂŞ

Dilimde teşbihim hem güzel adın
Mürvet bu halimden bil Hacı Bektâş
Muhabbet balıdır lezzetin tadın
Yürekten yaramı sil Hacı Bektâş

Nazar kıl bir kez acı halime
Aşkî muhabbetin yâr et dilime
Yaban arısını koyma gülüme
Âcize bir ihsan kıl Hacı Bektâş

İçimde ateşin yandıkça yanar
Aşkımı söylesem el beni kınar
Dolundan içenin yüreği kanar
Aşkın içerimde bal Hacı Bektâş

Her daim kısmetim gelir elinden
Gerçek er oğlu er dönmez yolundan
Senin âşıkların bilir dilinden
Olaydım kapında kul Hacı Bektâş

Tükenmez feryadım umudum Haktan
El etek tuttum ol nesli paktan
Mücizâtın gördüm yüce Allah'tan
Erenler yunağı göl Hacı Bektâş

Dergâhına geldim karadır yüzüm
Yüreğim kan ağlar kaynıyor özüm
Âcizi bağışla hey iki gözüm
Lekeyi götürmez yol Hacı Bektâş

Mazlum Berrakî'yi ol zaye verme

Mürvet günahına sen hakir görme
Yâd etme kapından boynumu burma
Keremin ihsanın bol Hacı Bektâş.
16.12.1990

601.YÜRÜ YALAN DÜNYA NE VERDİN BANA

Bir okul görmedim bilemem tahsil
Yürü yalan dünya ne verdin bana
Bir adım fakir de bir adım yoksul
Yürü yalan dünya ne verdin bana

Bir güzel yârim yok sarılsam yatsam
Bu tatlı canımı canına katsam
Bir küllüğüm yok ki çırpınıp etsem
Yürü yalan dünya ne verdin bana

Doğuştan şahinim amma uçamam
Çırpını çırpını kanat açamam
Atım eşgin amma dertten kaçamam
Yürü yalan dünya ne verdin bana

Kime derdim yansam yaramı açtı
Sevdiğim yâr ile aramı açtı
Ömrüm viran oldu gençliğim geçti
Yürü yalan dünya ne verdin bana

Berrakî'm dünyadan murad almadı
Evim malım mülküm param olmadı
Kavum kardeş ahbap halim bilmedi
Yürü yalan dünya ne verdin bana

(02.07.1991)

602. YÜZ YİĞİRMİ DÖRT YAPRAĞI PÜRÜ VAR

Ey gaziler bir arş gördüm şu yerde
Çevresinde üç yüz altmış koru var.
Zatından batına tutulmuş perde
Yüz yigirmi dört yaprağı pürü var.

Kökü bir dalı on ikiye bölündü
Onun biri kula salgın salındı
Yüz yigirmisi yılda bir genç göründü
Yedisinin doksan altı yarı var.

Kırk sekizi yuvasında oturur
On ikisi Hak'tan vahi getirir
Emek çeker yılda iki yavru yetirir
Cümlesinin girecek bir körü var.

Adem gerek bu sözleri tutmaya
Sıtkınan inanıp iman etmeye
Gördüm derilmişler ol dergaha gitmeye
Çağırdılar gel gidersen sürü var.

İhlas olan âşık ikrarın güder
Sevmiş bir gerçeği payrısın nider
Bunu fani derler gelenler gider
Eğlenme şu yerde sende yürü var.

Elest-i bezminde ikrarım özüm
Anasır-ı erbaa gömleğim bezim
Zahirde insanım Enel Hak yüzüm
Dört kitap içinde gördüm yeri var.

Mazlum Berrakî'yem haktır dinimiz

Hakk'ın kitabını okur dilimiz
Muhammed Ali'ye bağlı yolumuz
"La" demeyiz çünkü "illa" kârı var. (20.07.1989)

603. ZELİLİMİZ YOKTUR BİZİM

Vatan-ı asliden geldik
Delilimiz haktır bizim
Dünya umurundan geçtik
Zelilimiz yoktur bizim

Genç-i mahfi fehmen bildik
Hakkel yakîn özde bulduk
Ölmeden biz evvel öldük
Siretimiz aktır bizim

Rah-ı Hakk'a vasıl olduk
Vasıl Hakk'ta didar bulduk
Elest-i bi Rabbike kıldık
İkrânımız tektir bizim

Bulut olduk göve ağdık
Rahmet olduk yere yağdık
Aklı ma'addan göher sağdık
Seyrânımız çoktur bizim

Berrakî'yem özüm dolu
Gittiğim erenler yolu
Pirim Hacı Bektâş Veli
Bürhânımız yektir bizim

604. ZİNDANDA ZEYNEL'DEN HALİM VAR BENİM

Gönül cevlan eder aşk pazarında
Orada Muhammed Ali'm var benim.
Hasan Hüseyin'in Hak nazarında
Zindanda Zeynel'den halim var benim.

Muhammed Bakır'la kaynayıp coştum
Cafer-i Sadık'la erkâna düştüm
Mürşid ocağında kavruldum piştim
Hünkâr Hacı Bektaş Veli'm var benim.

İmam Kazım, Rıza başımın tacı
Taki, Naki, Asker guruh-i naci
Sahib-i zamandır Mehdi'nin gücü
İsmi zikreden dilim var benim.

Bağı marifettir dindarı erler
Bahri umman olur çoşunca serler
Evlad-ı Resul'dür erenler, pirlere
Muhabbet bezminde dolum var benim.

Mazlum Berrakî'yem birledik cemi
Kandil-i kudretten uyardık şemi
Çok şükür Mevla'ya sürdük bu demi
Kırkların süreği yolum var benim.

605. ZİRVEN BİR ZİYNETTİR DÜZÜN BAMBAŞKA

Emsalin bulunmaz Erciyes Dağı
Baharın cennettir yazın bambaşka.
Eteğini süsler Hacılar Bağı
Zirven bir ziynettir düzün bambaşka.

Dört mevsim doruğun hep mağrur durur
Yaz bahar ayında karların erir
Dünyanın sevgisi içime vurur
Duvağın yeşmağın yüzün bambaşka.

Yüzün benek benek çiçek açıyor
Suretini gören candan geçiyor
Suyun derde deva âlem içiyor
Kaynağın deryadır gözün bambaşka.

Yel eser bağrına taşları söker
Karadır talihin boynunu büker
Soğuk suyun insan dişini döker
Soğuktur yüreği buzun bambaşka.

Berrakî adına bir türkü söyler
Gönül cûşa gelir temaşa eyler
Doruğuna çıksam görünür köyler
Bilinmez ahvalin nazın bambaşka.

5.2. Aruzlu Şiirler

606. AÇ GÖZÜNÜ HUB CEMALE GÖR SEN NESİN ABDAL GÖNÜL

Ben bir sabır ölçeğiyim ya sen nesin abdal gönül
Aç gözünü hub cemale gör sen nesin abdal gönül

Kâbe'm insan biliyorum Esmâ-i hüsn okuyorum
Bir bahçede şakıyorum var sen nesin abdal gönül

Bu vücudum Hâk binası bendeki Hâk sevdası
Aşktır derdimin devası sor sen nesin abdal gönül

Ben Âdem'i Hak bilirim aşikar yüzün görürüm
Vücudun kasrın bilirim, Çar sen nesin abdal gönül

Sabrile murada ermek kolay değil menzil almak
Aşk-ı sadık yâri bulmak dur sen nesin abdal gönül

Geç faniden bil esrarı lütfü ihsan kılar Hudâ
Canı başı kıldım feda ver sen nesin abdal gönül

Berrakî ummana dalan evliyadır sabrı bilen
Ölmeden nefsane ölen er sen nesin abdal gönül (08.08.2004)

607. NEFSİNE GALEBE ÇAL YÂRE GİTME MEVSİMİ GELDİ

Uyan ey gönül gafletten Ezrail'in demi geldi

Nefsine galebe çal yâre gitme mevsimi geldi

Vücudun ateşi aşkın yelinden talaza düştü

Bülbüle efkân kılma güle konmanın demi geldi

Açıldı gök kubbe bî-nihân oldu arş u zemini

Dürüldü defterin gafletin terk-i âlemi geldi

Canın cismin zelil tenin türap et meyletme zâna

Bugün sırr-ı Mevlâ güzelinin bir mahremi geldi.

Bu dem gördüm güzelliğini seyreyledim cemalini

Heybetinden arş titrer ehl-i dilin âdemi geldi

Baktım gönül aynasına seyrettim dostun yüzünü

Tecerrüd tahtının sahibi zira herdemi geldi

Gönül öyle metheder ki yâri Yusuf'a Züleyha

İsâ'yı babasız doğuran ruh-i Meryem'i geldi

Büründüm ihramı dost yüzü Kâbe-i muazzamdır

Sundu bâdeyi elime nûş ettim zezemi geldi

Cemal-i Mustafa'yı, Murtaza'ya didara erdim

Mazlum Berrakî hünkâr bezminin hûb cemi geldi (15.07.2004)

608.SEN SENİ TERKEYLE SENDE MİHMAN OLANI BUL

Ey gönül durma ağla tende kudret kalmadı

Sen seni terkeyle sende mihman olan canı bul

Aç gözün seyreyle zatın bak gör kim sen nicesin

Gerçek bizatullâh kendinde olan noksanı bul

Varlık olan tende ten ise canda bilmek gerek

Sen seni ara sende bil sende olan cananı bul

Düşme nefsin peşine kul olma sakın bir kerre

Var Hak kapısına geri dönme din imanı bul

Çekip aşk silahın marifet kırmak nefsin putunu

Var aşk-ı sevda ile tanış ehl-i irfânı bul

Oku yüzlerinde âyetin anla zat-ı sıfatın

Her âzâda mevcud sende Hak olan sübhanı bul

Terk et kıyılı kali düşme bed nefsinin peşine

Gir Men Arefe sırrına sen sahib-i fermanı bul

Aşk ile şeyda kıl cümle şûle versin yüzüne

Gir gönül beytullâhına cennet-i rıdvanı bul

Yerde gökte iki âlem ten içinde gizlidir

Külli şeyin hali künden üstün olan insanı bul

Berrakî kâdimindir zat-ı sıfat var olan ruhun

Ruha emr-i Hak diyen Ba'yı Bismillah Kur'an'ı bul (04.05.1989)

609. TA EZELİ MEYİL VEREN İPTİDA CANDAN GEÇER

Derd-i aşka düşen âşıklara derman neylesin

Ta ezeli meyil veren iptida candan geçer

Müşrik-i nâdânlara âyet-i Furkân neylesin

Feyli şeridir muhabbet-i zanla gümandan geçer

Hâk dolusu içen gerçek âşık ruhâni ölmez

Gerçekler hem ölüyü ihyâ eder kandan geçer

Gör on sekiz bin âlemi can gözüyle kıl nazar

Onu fehm eden ârifler küfr-ü imandan geçer

Men Aref sırrın bilmek istersen ezel-i ârif ol

Sücut-u Rahman olan ihvanlar irfândan geçer

Mecnun gibi Leylâ yolunda can veren âşık hem

Terk-i diyar eder bu dünyayı cihandan geçer

Ey Berrakî âşık olan daim Hakk'la yeksan olur

Katlanır cevri-cefaya gönlü pür-sûz ol şandan geçer

610.YAKTI BENİ GAM ATEŞİNE MAHZUN OLDUĞUM KALDI

Vefasın görmedim dilberin meftun olduğum kaldı

Yaktı beni gam ateşine mahzun olduğum kaldı

Dide-î pürryan eyledim ben Mecnun'dan beter oldum

Döküp gözyaşım sele kattım pürhûn olduğum kaldı

Ben cefadan yüz çevirmem cefa benden korkar oldu

Yâre vadettiğim can hazır efzûn olduğum kaldı

Ey dilber gizleme benden hüsnünü Allah aşkına

Düşürdün bir kara sevdaya Mecnun olduğum kaldı

Rahmet figan fırkat gussa Berrakî'nin halidir

Sen bana merhamet kıl Rabbim medyum olduğum kaldı. (04.09.2004)

5.3. Atışmalar

1.

(Şifaî-Gurbeti-Berrakî)

Şifaî:

Bizde dedik ortak kuru

Yazı düzen tutmaz aksi

Oturduk kafalar duru

Sazı düzen tutmaz aksi

Gurbeti:

Hep de böyle acınanlar

Tuzu düzen tutmaz aksi

Engelleri tanımazlar

Hızlı düzen tutmaz aksi

Berrakî:

Bugün söyler yarın cayar

Sözü düzen tutmaz aksi

Nere ağır ora kayar

Özü düzen tutmaz aksi

Şifaî:

Bilmem aşığa kapanın

Sürüsü gitmez çobanın

Batıya özenen babanın

Kızı düzen tutmaz aksi

Gurbetî:

Hayattan ders almıyanlar

Hizmetinden dolmuyanlar

Vay kendini bilmiyenler

Nazı düzen tutmaz aksi

Berrakî:

Tarlaya tohum ektirse

Sonradan gidip söktürürse

Kalleşler resim çektirse

Pozu düzen tutmaz aksi

Şifaî:

Herkes sanat ehlolamaz

Her kişi bunu bilemez

Kör aç ise ar olamaz

Tazı düzen tutmaz aksi

Gurbeti:

Kalbini Allah'a kapar

Nefsinin ardına sapar

Her an bakar zina yapar

Gözü düzen tutmaz aksi

Berrakî:

Arifler sözün pişirir

İlmiyle mercan pişirir

Çulsuz tazı yel şaşırır

İzi düzen tutmaz aksi

Şifaî:

Meftiyim hatır sayanın

Hem atlının hem yayanın

Varıp modaya uyanın

Bezi düzen tutmaz aksi

Gurbeti:

Gördüm Hak yolundan dönmüş

Kilise camından inmiş

Cemalinin nûru sönmüş

Yüzü düzen tutmaz aksi

Berrakî

Çokları boşu bekliyor

Dert üstüne dert ekliyor

Motoru bozuk tekliyor

Hızlı düzen tutmaz aksi

Şifaî

Dostuyum dürüst zengin

Kanı albayrak renginin

Şifa körüksüz yangının

Közü düzen tutmaz aksi

Gurbeti:

Zalim haber getirmiyor

Beni dosta götürmüyor

Gurbeti öz yitirmiyor

Mazı düzen tutmaz aksi

Berrakî:

Göçer bu Berrakî göçer

Dünyada kalmıştır naçar

Et yemese ferî kaçır

Dizi düzen tutmaz aksi

26.05.1986

2.

(Berrakî-Sefaî)

Berrakî:

Sabah namazını kılan
Kılan pazara geliyor
İşi yoksa evden yılan
Yılan pazara geliyor

Sefaî:

Yola çıkmış diri sağı
Yüklemişler bala yağı
Katırların boyun bağı
Kolan pazara geliyor

Berrakî:

Beline vurmuş kemeri
Deh edip yapmış tımarı
Sarmışlar eşşek semeri
Palan pazara geliyor.

Sefaî:

Arama soba karası
Pazarcının çok yarası
Cebine bakıp parası
Olan pazara geliyor.

Berrakî:

Traş etmiş yüzü teni
Tazelemiş sabah seni
Çantasını pazar günü
Alan pazara geliyor.

Sefaî:

Yırtmış gayrı kalp zarını
Geçelim zaman zorunu
Alış verişte karını
Bilen pazara geliyor.

Berrakî:

Bulduk pazarda yerini
Serince malın türünü
Berraki helal terini
Silen pazara geliyor.

Sefaî:

Kimi şeker balı tadar
Kimi canı kurban adar
Sefaî akşama kadar
Gülen pazara geliyor. (15.05.1986)

Âşıklar Kahvesinde söylenmiştir.

SONUÇ

Âşıklık geleneği 16. yüzyıldan itibaren önemli temsilciler yetiştirerek günümüze kadar gelmiştir. Bu temsilciler, yüzyıllar boyunca halkın duygularına ve düşüncelerine tercüman olmuş, halkın sevinçlerini, acılarını, dünyaya bakış açılarını ve çeşitli olaylara karşı tutumlarını ele almışlardır. Âşıklar, yüzyıllar boyunca gerek halkı bilgilendiren gerekse halkı yönlendiren kişiler olarak toplumda önemli bir konuma sahip olmuşlardır.

19. yüzyılda, yazılı kültür ortamının da etkisiyle âşıklık geleneği en parlak dönemlerinden birini yaşamıştır. Geçmiş yüzyıllara göre okur-yazar âşıkların sayısında önemli bir artış görülmüş, bilgi ve belgelere erişimin kolaylaşmasıyla âşıklar hakkında daha çok bilgi sahibi olunmuştur.

Âşıklık geleneğinin teşekkülünden itibaren Kayseri’de birçok âşık yetişmiştir. Kayseri’deki âşık kahvehanelerinde, çeşitli derneklerde, festival ve şenliklerde sanatlarını icra eden âşıklar, âşıklık geleneğinin sürdürülmesinde önemli rol oynamışlardır. Bu bakımdan Kayseri, Anadolu’daki âşıklık geleneğinin en önemli merkezlerinden birisi haline gelmiştir.

Kayseri âşıklık geleneğinde yetişen Mazlum Berrakî’nin şiirleri üzerine yapılan bu çalışmada, yapı ve muhteva özellikleri bakımından şu hususların dikkat çektiği görülmektedir: Şiirler vezin bakımından incelendiğinde âşığın temin edebildiğimiz 612 şiirinde 8’li, 11’li, 15’li ve 16’lı ölçülerle şiir yazdığı görülmektedir. Berrakî’nin hece vezni konusunda başarılı olduğu görülmektedir ancak aruz vezniyle yazmış olduğu şiirlerde, “imale, zihaf ve ulama” tekniklerinin sıkça kullanılması gerektiği görülmektedir.

Şiirler ayak yönünden incelenecek olursa Berrakî’nin, 1984-1990 yıllarında yazdığı şiirlerinde “tek ayak” tarzını daha çok kullandığı görülmektedir. Berrakî, 90’lı yıllardan sonra yazdığı şiirlerinde çoğunlukla “döner ayak” tarzını kullanmıştır. Âşığın bu şiirlerine bakıldığında onun bu ayak tarzını kullanmada hüner sahibi olduğu aşikârdır.

Şiirler kafiye ve redif bakımından değerlendirildiğinde âşık, yarım, tam, zengin ve tunç kafiye çeşitlerini kullanmıştır.

Berrakî'nin şiirlerde kullandığı kafiye şeması çeşitlilik göstermektedir; ancak şiirlerin çoğunda kafiye şeması a-b-a-b şeklinde başlayıp c-c-c-b, d-d-d-b şeklinde devam etmektedir.

Berrakî'nin şiirleri nazım şekli bakımından incelendiğinde heceli şiirlerinde dört farklı şekilde karşılaşmaktadır. Bunlar koşma, semai, destan ve satrançtır. Âşık, aruzlu şiirlerinde ise semai, divan ve satranç nazım şekillerini kullanmıştır.

Berrakî'nin şiirleri, nazım türleriyle ilgili olarak “güzelleme, koçaklama/yiğitleme, taşlama, dertlenme/yakınma, öğütme, övgüleme, ağıt, hasretleme ve helalleşme” nazım türlerine ilişkin örnekler sunmaktadır.

Berrakî şiirlerinde sade bir dilin yanı sıra Arapça ve Farsça kelimeleri de kullanmıştır. Berrakî, Arapça ve Farsça kelime bilgisinin çoğunu babası ve arkadaşı Kadimi'den öğrendiğini söylemektedir.

Âşık Berrakî'nin deyim ve atasözlerine şiirlerinde oldukça fazla yer verdiği görülmektedir. Berrakî böylelikle anlatımı daha etkileyici hale getirmiştir.

Berrakî'nin şiirleri ikilemeler bakımından incelendiğinde, aynı kelimenin tekrarıyla, zıt anlamlı kelimelerin tekrarıyla, eş/yakın anlamlı kelimelerin tekrarıyla ve herhangi bir ses, ek ve kelimenin tekrarıyla oluşturduğu ikilemeler görülmektedir. Âşık, ikilemeleri sıkça kullanarak şiirlerine yeni bir ahenk katmış ve anlatımı daha etkili hale getirmiştir.

Âşığın şiirleri söz sanatları bakımından değerlendirildiğinde, şiirlerde söz sanatlarının sıklıkla kullandığı görülmektedir. Âşığın şiir yazmada/söylemede bu unsurları kullanması onun sanat gücünün bir göstergesi olarak kabul edilebilir.

Berrakî'nin şiirlerini muhteva bakımından değerlendirdiğimizde, onun şiirlerinde din ve tasavvuf, aşk, gurbet-özlem, vatan sevgisi, öğüt, tabiat ve devrinde şikâyet gibi temalara yer verdiği görülmektedir. Berrakî, şiirlerinde en çok din-tasavvuf, aşk ve gurbet-özlem konularına ağırlık vermiştir. Mazlum Berrakî'nin şiirlerindeki ilahi aşk, Allah, Hz. Muhammed, Hz. Ali, On İki İmam ve Hacı Bektaş Veli gibi isimleri üzerinden; beşeri aşk ise Berrakî'nin

eşi Hürü Hanım üzerinden işlenmiştir. Ayrıca âşık, şiirlerinde sosyal yaşama, devrindeki devlet düzenine, insan ilişkilerine ve ahlâki çöküşe değinmiştir.

Mazlum Berrakî, yapı ve muhteva bakımından değerlendirdiğimiz şiirlerini beş adet şiir defterinde toplamış, şiirler defterlere belli bir düzen içerisinde kaydedilmiştir. Yazılan çoğu şiirin tarihi gün, ay ve yıl olarak kayda geçirilmiştir. Bunun dışında şiir defterlerinin bazı bölümlerinde Âşık Mazlum Berrakî çeşitli notlar almıştır. Aynı zamanda Berrakî, bu şiir defterlerinde, bazı şiirlerini niçin yazdığını kısa cümleler halinde söylemiştir.

KAYNAKÇA

- Acı, K (2015) *Başlangıçtan Günümüze Felahiyeli Şair ve Yazarlar Güldestesi* (Şiirvakti Yayınları, Kayseri).
- Açıl B (2015) Klasik Türk Şiirinde Estetik Bir Unsur Olarak Çiçekler. *FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi* 5: 1-28.
- Akkaya M (2018) Dîvan ve Halk Şiirinde Sevgilinin Güzellik Unsurları Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma. *Turkish Studies* 13(20): 31-50.
- Akün Ö. F (2013) *Divan Edebiyatı* (İSAM Yayınları, İstanbul).
- Aksoy E (2014) Âşık Ahmet Poyrazoğlu'nun Şiir Evreni, Doktora Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Sivas.
- Albayrak N (1991) *Âşık* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- (2010) *Ansiklopedik Halk Edebiyatı Sözlüğü* (Kapı Yayınları, İstanbul).
- Algül H (2009) *Kerbelâ-Kanayan Bir Yara Gönül Sızlatan Bir Facia* (Ensar Yayınları, İstanbul).
- Amos B.D. (2006) *Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 1*, (Yay. Haz. M. Öcal Oğuz vd.). (Geleneksel Yayınları, Ankara).
- Arlı M.A (2017) *Hadislerle Ezelden Ebede Ehl-i Beyt Davası* (Halveti Yayınları, İstanbul).
- Arpağuş S (2007) *Pîr* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- Artun E (1996) Adanalı Âşıkların Şiirlerinde Kıbrıs Barış Harekâtı. *Kıbrıs Araştırmaları Dergisi* 2 (4): 295-320.

-(2000) Günümüz Adana Âşıklık Geleneği Âşıklarından Âşık Kederinin Alevi-bektaşî Edebiyatındaki Yeri. *1.Uluslararası Hacı Bektaş Veli Sempozyumu, Ankara, Türkiye, Nisan.*
-(2001) *Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı* (Akçağ Yayınevi, Ankara).
-(2008) *Âşık Edebiyatı Araştırmaları* (Kitapevi Yayınları, İstanbul).
-(2011) *Dinî-Tasavvufî Halk Edebiyatı Metin Tahlilleri* (Karahan Kitabevi, Adana).
- (2012) Günümüzde Yaşayan Âşıklık Geleneği Üzerine Düşünceler. *Prof. Dr. Mine Mengi Adına Türkoloji Sempozyumu Bildirileri.* Adana, Türkiye, Ekim.
- (2014) *Ansiklopedik Halkbilimi/Halk Edebiyatı Sözlüğü Terimler–Motifler–Kavramlar* (Karahan Kitabevi, Adana).
- Ayva A (2006) Konya Âşıklık Geleneğinde Mahlas Alma. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* (16): 23-33.
- Bal Geldi N (2016) Kerem ile Aslı Hikâyesinin Sembolik Çözümlemesi, Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili Ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Elazığ.
- Balkaya A (2013) Mekân Poetikası Bağlamında Âşık Kahvehaneleri ve Âşık Üzerinde Kimi Fonksiyonları. *Turkish Studies* 8(1): 881-889.
- Bars M. E (2010) Kerem ile Aslı Hikâyesinde Olağanüstülük Motifleri. *The Journal of Academic Social Science Studies* 3(1): 21-30.
- Başgöz İ (1968) *İzahlı Türk Halk Edebiyatı Antolojisi* (Ararat Yayınevi, İstanbul).
- Başgöz, İ (1986) *Türk Halk Hikâyelerinde Düş Motifi Zinciri.* (Adam Yayınları, İstanbul).

- Bayram Y (2007) Klasik Türk Şiirinde Duyguların Dili: Çiçekler. *Turkish Studies* 2(4): 209-219.
- Bayrı H (1950) Semaî Kahveleri. *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi* 1(11): 163-166.
- Biçer R (2005) *Kerremallahu Vecheh* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- Bilgin Azmi (1995) Tasavvuf ve Tekke Edebiyatı. *FSM İlmi Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi* (1): 61-68.
- Boratav P. N (2013) *Halk Edebiyatı Dersleri* (Tarih Vakfı, İstanbul).
..... (2014) *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı* (BilgeSu, Ankara).
- Boyraz Ş (2001) İletişim Araçlarının Ozanlık Geleneği Üzerindeki Etkileri. *Folklor/Edebiyat* 26: 163-168.
- Boyraz Ş (2010) *Furkanî'nin Şiir Evreni Bağlamında Bir Monografi Denemesi* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Cebeci L (2002) *İsrafil* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- Coşkun M. (2007) Tevriye ve Çeşitleri Üzerine Düşünceler. *Turkish Studies* 2(4), 248-261.
- Cunbur M (2007) *Zeki Salih Çelebi* (Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi, Ankara).
- Çakıcı M.E (2018) Nedîm Divânı'nda Renkler, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Ankara.
- Çakıroğlu T.O (2013) Fuzûlî Divanında Âh Kavramı. *Turkish Studies* 8(9): 1969-1982.

- Çandır M, Özcan S (2013) Alevi–Bektaşî Âşık Edebiyatı Geleneği ile Bu Gelenek İçinde Az Bilinen Şair Kul Himmet’in Hayatı ve Şiirleri Üzerine Bir Çalışma. *Cbü Sosyal Bilimler Dergisi* 11(1): 467-479.
- Çapraz E (2005) Fahri Bilge Defterlerindeki Kayseri ve Yöresi Halk Şairleri, Yüksek Lisan Tezi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Kayseri.
-(2018) Âşık Tarzı Şiir Geleneğinin Teşekkülüne Dair Değerlendirmelere Bir Ek: Meyhaneler. *Türkbilig* 35: 233-244.
- Çelebioğlu A (2016) Klasik Türk Şiirinde Menekşe. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi* 37: 161-182.
- Çeviri H (2008) Türk Halk Şiirinde Renklerin Değerleri ve Anlama Katkısı. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi* 1(2): 92-107.
- Çobanoğlu Ö (1999) Elektronik Kültür Ortamında Âşık Tarzı Şiir Geleneği Bağlamında Çukurova Aşıkları Üzerine Tespitler. *III. Uluslar Arası Çukurova Halk Kültürü Bilgi Şöleni (Sempozyumu)*, Çanakkale, Türkiye, Kasım-Aralık.
- (2000) *Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- (2006) *Eminönü Merkezli Âşık Edebiyatı* (Eminönü Belediyesi Yayınları, İstanbul).
- (2007) *Âşık Tarzı Edebiyat Geleneği ve İstanbul* (3F Yayınları, İstanbul).
- Çukurlu T (2019) Klasik Osmanlı Şiirinde Gülün Bülbül ve Diğer Hayvanlarla İlişkisi. *Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 2(1): 353-376.

- Dalkılıç Gültekin E (2010) *Âşık Edebiyatında Peygamber Kıssaları* (Fakülte Kitapevi, Isparta).
- Dilçin C (1992) *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi* (Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara).
- Dizdaroğlu H (1969) *Halk Şiirinde Türler* (Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara).
- Doğan M (2012) Derviş Muhammed Kolunda Gelenek, Etkileşim, Eğitim ve Âşıkî'nin Şiir Anlayışı. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir.
- Durbilmez B (2010) Âşıklık Geleneklerinde Saz. *Milli Folklor* 85: 148-158.
- Düzgün D (1998) "Erzurum'da Aşık Kahvehanesi Geleneği", *Folkloristik: Prof. Dr. Dursun Yıldırım Armağanı*, (Haz. M. Özarslan ve Ö. Çobanoğlu), Türkiye Diyanet Vakfı Matbaası, Ankara.
- Düzgün D (2005) *Erzurum'da Kahvehaneler ve Âşık Kahvehanesi Geleneği* (Aktif Yayınları, Ankara).
- Elçin Ş (1997) *Halk Edebiyatı Araştırmaları* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Emeksiz A (2009) *İstanbul Kahvehaneleri. Karaların ve Denizlerin Sultanı İstanbul*. (Haz. Filiz Özdem). (Yapı Kredi Yayınları, İstanbul).
- Erşahin İ (2011) *Halk Kültürü ve Edebiyatı Sözlüğü* (Ötüken Yayınları, İstanbul).
- Görkem İ (2001) Dadaloğlu Fenomeni Bağlamında Türk Saz Şiirinin Sorunları. *Milli Folklor Dergisi*, 13(49): 57-66.
- Gülbaş A.E (2009) *Aşk ve Gurbet IV* (Can Yayınları, İstanbul).
- Gülmez M (2015) Âşık Ömer Divanı'nda Alevi-Bektaşî İzleri. *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 1(37): 285-307.

Günay U (1990) Halk Şiirinde “Ayak” Konusunda Düşünceler. *Millî Folklor*,
2(8): 32-34.

..... (2008) *Türkiye’de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi* (Akçağ
Yayımları, Ankara).

Güney E. C (1962) *Türk Saz Şairleri* (Güven Basımevi, Ankara).

..... (1971) *Folklor ve Halk Edebiyatı* (Milli Eğitim Basımevi,
İstanbul).

Gürer B (2017) Övgü ve Yergi Bağlamında Sûfilerin Nazarında Hallâc-ı
Mansûr. *ILTED* (47): 171-197

Güzel A (2005) *Dini-Tasavvufî Türk Edebiyatı* (Akçağ Yayınları, Ankara).

Hengirmen M (1998) *Türkçe Dilbilgisi* (Engin Yayınevi, Ankara).

Heziyeva Ş (2010) Kars Âşıklık Geleneği ve Badeli Âşık. *A.Ü.Türkiyat
Araştırmaları Enstitüsü Dergisi* 44: 211-225.

İçli A (2012) Fuzûlî’nin Rind ü Zahid Eserinde Mekân: Meyhane ve
Mescit. *Turkish Studies* 7(1): 1305-1317.

İnayet A (2014) Uygur Muhabbet Koşaklarında Sevgili veya Kadın Güzelliği.
Milli Folklor Dergisi 26(101): 73-86.

İstanbul S (2018) Kayseri’de Bir Âşık Okulu: Âşıklar Kahvesi. *Social
Sciences Research Journal* 7(1): 22-30.

Kafesoğlu İ (2002) *Eski Türk Dini* (Türkler Ansiklopedisi, Ankara).

Kahraman A (2017) Yunus Emre Dîvân’ında Şerîat, Tarîkat, Hakîkat ve
Marîfet (Dört Kapı). *Kocaeli İlahiyat Dergisi* 1(1): 1-18.

Kalkan E (1988) *Çağlar Boyunca Kayseri Şairleri* (Kayseri İli Özel İdare
Müdürlüğü ve Kayseri Belediyesi Birliği Yayınları, Kayseri).

..... (2015) *20. Yüzyıl Türk Halk Şairleri* (Ötüken Yayınları, İstanbul).

- Karataş T (2001) *Ansiklopedik Edebiyat Terimleri Sözlüğü* (Ofset Yayıncılık, İstanbul).
- Kardaş C (2019) Âşık Ali İzzet Özkan'ın Şiirlerinde Güzellik Ve Güzellik Unsurları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi* 12(62): 155-165.
- Kaya D (1994), *Sivas'ta Âşıklık Geleneği ve Âşık Ruhsati* (Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları, Sivas).
-(1997). Edebiyatımızda Âşık Kolları ve Şenlik Kolu. *Türk Kültürü* 412: 499-508.
- (2000) *Âşık Edebiyatı Araştırmaları* (Kitapevi, İstanbul).
-(2003) *Âşık Edebiyatına Giriş* (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Yayınları, Bişkek).
- (2014) *Türk Halk Edebiyatı Kavramları ve Terimler Sözlüğü* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- (2016) *Tür ve Şekil Penceresinden İhlasî'nin Şiirleri* (Vilayet Yayınları, İstanbul).
- Kaya M (2010) *Hazret-i Ali'den 111 Hâtıra* (Erkam Yayınları, İstanbul).
- Kaygılı O. C. (2007) *İstanbul'da Semaî Kahveleri ve Meydan Şairleri*. (Haz. *Mustafa Apaydın*) (Merkez Kitap, İstanbul).
- Kazan Naz Ş (2017) Klâsik Türk Şiirindeki Leylâ Mazmunundan Modern Türk Şiirindeki Leylâ İmgesine: Mehmet Akif'in Kaleminden Leylâ Şiiri. *SUTAD* (42): 251-271.
- Kobotarian N (2013) *Tebriz Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı* (Karahan Kitabevi, Adana)

Koçak S (2012) Kayseri'de Âşıklık Geleneği ve Âşık İsmail Karşlıoğlu,
Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk
Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Ankara.

Korkmaz E (2005) *Ansiklopedik Alevilik Bektaşılık Terimleri Sözlüğü* (Anahtar
Kitaplar Yayınevi, İstanbul).

Köksal F (1991) Fıkıh ve Tasavvuf İlişkisi. *Tasavvuf İlmî ve Akademik
Araştırma Dergisi* (2): 83-104.

..... (1998) *Kayserili Divan Şairleri* (Geçit Yayınları, Kayseri).

..... (2002) Eski Şiirimizin Nadide Güzelleri. *Türklük Bilimi
Araştırmaları* 11: 161-168.

Köprülü M. F (2004) *Saz Şairleri* (Akçağ Yayınları, Ankara).

..... (2011) *Türk Edebiyatı Tarihi* (Akçağ Yayınları, Ankara).

..... (2018) *Edebiyat Araştırmaları I* (Alfa Yayınları, İstanbul).

Kudret C (1980) *Örneklerle Edebiyat Bilgileri* (İnkılâp ve Aka Basımevi,
İstanbul).

Kuralay O (2020) Kayseri Âşıklık Geleneğinde Mazlum Berrakî. *Kültür
Araştırmaları Dergisi* (6): 192-202.

Kurnaz C (1987) *Hayâli Bey Dîvânı Tahlili* (Kültür ve Turizm Bakanlığı
Yayınları, Ankara).

..... (1997) *Türküden Gazele* (Akçağ Yayınları, Ankara).

Oğuz Ö (1997) Azerbaycan ve Türkiye Sahasında Âşık Edebiyatının XVIII
Yüzyılı. 3. *Karşılaştırmalı Edebiyat Araştırmaları Sempozyumu*. Çanakkale,
Türkiye, Mayıs-Haziran.

Macit M (2005) *Divan Şiirinde Ahenk Unsurları* (Kapı Yayınları, İstanbul).

Oğuz Ö, Ekici M, Aça M, Düzgün D, Akarpınar B, Arslan M, Yılmaz A, Öğüt Eker G, Özkan T (2014) *Türk Halk Edebiyatı El Kitabı* (Grafiker Yayınları, Ankara).

Öngören R. (2011) **Tarikat** (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).

Özarslan M (2001) *Erzurum Âşıklık Geleneği* (Akçağ Yayınları, Ankara).

Özcan H (2005) Alevî-Bektâşî Şiirinde Âdâb Ve Erkân. *Uluslararası Bektaşilik ve Alevilik Sempozyumu I*. Isparta, Türkiye, Ekim.

Özdemir C (2011) Halk İnanç ve Ritüellerinin Âşık Tarzı Türk Şiirine Yansımaları. *ODÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi* 2(3): 189-216.

.....(2020) Âşık Tarzı Türk Şiirinde Hz. Süleyman Algısı. *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* (12): 208-232.

Özdemir E (2013) Âşık ve Ozan Kavramlarının Günümüz Türkiye'sinde Müzikal ve Edebi Yönden Tanımlanması. *Akademik Bakış Dergisi* (34): 1-17.

Özdemir N (2005) *Cumhuriyet Dönemi Türk Eğlence Kültürü* (Akçağ Yayınları, Ankara).

..... (2012). *Medya, Kültür ve Edebiyat*. (Grafiker Yayınları, Ankara).

Özen K (2013) *Erciyes Dergisi*, Mayıs, 14.

Özhan M, Kırcı E, Özç Z (1992) *Yaşayan Halk Ozanları Antolojisi* (Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara).

Öztürk Ş (2014) Âşık Veysel'de Vahdet-i Vücut Anlayışı. *Turkish Studies* 9(4): 749-758.

Pala İ (2013) *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü* (Akçağ Yayınları, Ankara).

- Radloff W (1986) *Sibirya'dan Seçmeler* (Çev. Ahmet Temir) (Kültür Bakanlığı, Ankara).
- Rayman H (1997) *Âşık Sümmânî, Hayatı Edebi Şahsiyeti Şiirleri ve Şiirlerinin Tahlili* (Kariyer Matbaacılık, Ankara).
- Şahin K. Ş (2011) Sevgilinin Güzellik Unsurlarından Saç Ve Saçın Âşık Üzerindeki Etkisi. *Turkish Studies* 6(3): 1851-1867.
- Sadıç G (2014) Sözlü Kültürden Âşıkların Hazırlayıp Sunduğu Radyo Programlarına Aktarılan Unsurlar. Yüksek Lisans Tezi, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Ankara.
- Sakaoğlu S (1986) "*Ozan, Aşık, Saz Şairi, Halk Şairi Kavramları Üzerine*", *Halk Müziğinde Yeni Görüşler* (Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara).
- Saraç Ö, Özdemir C (2015) Âşık Tarzı Türk Şiir Geleneğinde Sevgili Tipi. *Dede Korkut Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 8: 111-120.
- Saraç Y (2006) *Klasik Edebiyat Bilgisi Belâgat* (Gökkubbe Yayınları, İstanbul).
- (2013) *Eski Türk Edebiyatına Giriş: Söz Sanatları* (Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir).
- Satoğlu A (1970) *Kayseri Şairleri* (As Matbaası, Ankara).
- Selvi A.C (2017) Türk İslam Edebiyatında Melek (XVI., XVII. ve XVIII. YY DÎVÂNLARI). Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İslam Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı, Konya.
- Şimşir S (2019) Şah İsmail: Hayatı ve Şahsiyeti. *Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi* 6(5): 74-86.

- Taşlıova, M. M. (2006a). Kars'ta Sözel Hikâyecilik ve Hikâyeler. Basılmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halkbilim Anabilim Dalı, Ankara.
- Taşlıova, M. M (2006b). Kars Sözel Hikâyeciliğinin İcra Ortamları. *Türkbilgi Türkoloji Araştırmaları Dergisi* 11: 164-188.
- Taşlıova M. M. (2009). Kadın Temsilcileriyle Birlikte Çorum'da Halk Şiiri Ve Âşık Tarzı Üzerinde Tespit ve Öneriler, *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic* 4(8): 2208-2229
- Tek R (2004) Türk Halk Şairleri: "Azmi-Şâzi-Pervâne" (İnceleme-Metin). Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Kayseri.
- (2016) Kul Himmet'in Şiirlerinde Alevî-Bektaşî İnanç Sisteminin Temellerine Dair Bazı Yansımalar. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi* (77): 271-289.
- Tekin A (1995) *Edebiyatımızda İsimler ve Terimler* (Ötüken Yayınları, İstanbul).
- Tolasa H (1973) *Ahmet Paşa'nın Şiir Dünyası* (Sevinç Matbaası, Ankara).
- Uludağ S (1991) *Aşk* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- Umagan S (2002) Hikmet ve Hiciv Şairi Olarak Seyrânî. *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi* 9(19): 153-169.
- Üneş H (2017) *Âşık Fırkatî (Hayatı-Sanatı-Şiirleri ve Hikâyeleri)*. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Elazığ.

- Uzun İ (2013) *Ya 'kûb* (Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul).
- Üst S (2014) Hüsrev, Şîrîn Ve Ferhâd Kahramanları Üzerine. *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi* (51): 47-62.
- Üstüner K (2007) Divan Şairlerinin Mecnun'a Üstünlük İddiaları. *SDÜ Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi* 15: 151-164.
- Üzgör T (1983) *Edebiyat Bilgileri* (Veli Yayınları, İstanbul).
- Yardımcı M (2011) Renk Dünyamız ve Türk Kültüründe Renkler. *Bilimsel Eksen* 4: 106-122.
-(2013) Edebiyatımızda Âşık Kollarının Yapılanışı ve Emrah Kolunda Yer Alan Tokatlı Âşıklarda Klasik Edebiyatın Etkisi.
- (2015). *Başlangıçtan Günümüze Türk Halk Şiiri Anonim Halk Şiiri/Âşık Şiiri/Tekke Şiiri* (İzmir).
- Yıldırım D (1998) *Türk Bitigi* (Akçağ Yayınları, Ankara).
- Yılmaz D (2011) Kayseri'de Âşıklık Geleneği ve Halk Şairi Habip Karaaslan (İnceleme-Metin), Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Kayseri.
- Yüce A (2005) Tasavvufta İnsan-ı Kâmil ve Mevlâna. *İlmi ve Akademik Araştırma Dergisi Tasavvuf* 6(14): 63-75.
- Zavotçu G (2012) *Divan Şairlerinde Gazeller* (Umuttepe Yayınları, Kocaeli).
- <https://kayseri.ktb.gov.tr/TR-111074/festivaller-fuarlar-ve-yerel-etkinlik-takvimi.html>, 16 Şubat 2021.

SÖZLÜ KAYNAKLAR

Kaynak Kişi 1: Ali Demirpençe, 1947 doğumlu, ortaokul mezunu, 2020.

EKLER

Fotoğraf 1: Âşık Mazlum Berrakîm (Ali Demirpençe) ve hanımı.

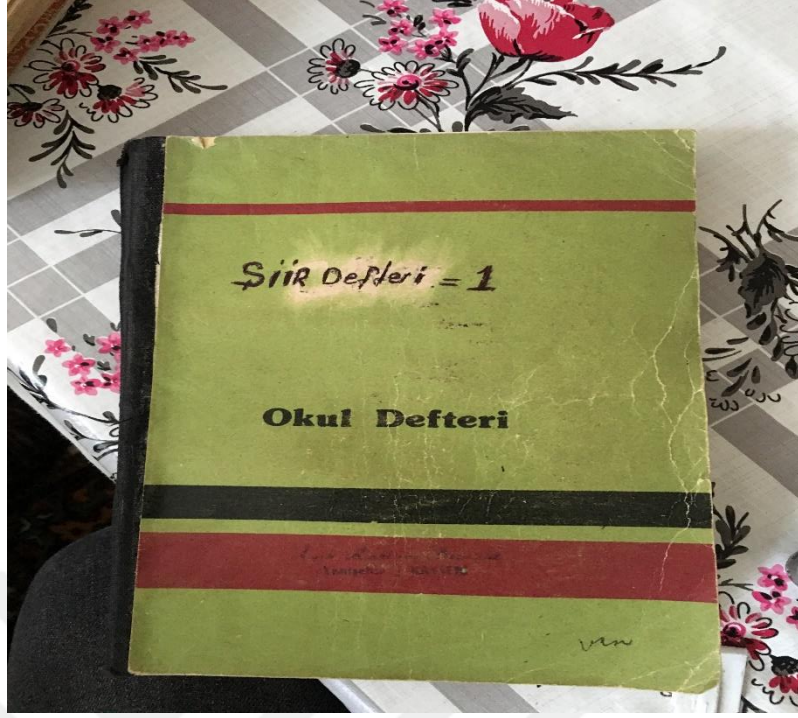
Fotoğraf 2: Mazlum Berrakî ve hanımının altmış yaşlarındaki hali.

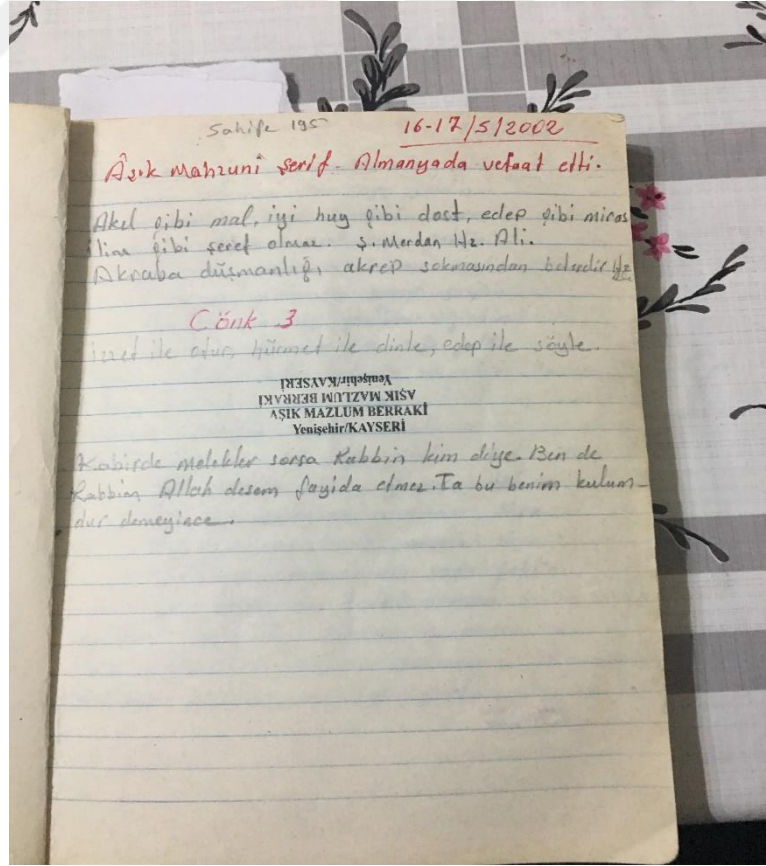
Fotoğraf 3: Dr. Öğr. Üyesi Erhan Çapraz-Mazlum Berrakî-Araştırmacı Kadir Acı

Fotoğraf 4: Mazlum Berrakî ve Onur Kuralay

Fotoğraf 5: 1. Şiir Defteri

Fotoğraf 6: 3. Şiir Defterine Alınan Notlar.

Fotoğraf 7: 3. Şiir defteri

Fotoğraf 8: Mazlum Berrakî'nin Kayseri Dergisi 25 Temmuz 1985'te yayımlanan şiiri(Yayımlanan İlk Şiiri).

Fotoğraf 9: Mazlum Berrakî'nin İcazet Namesi.

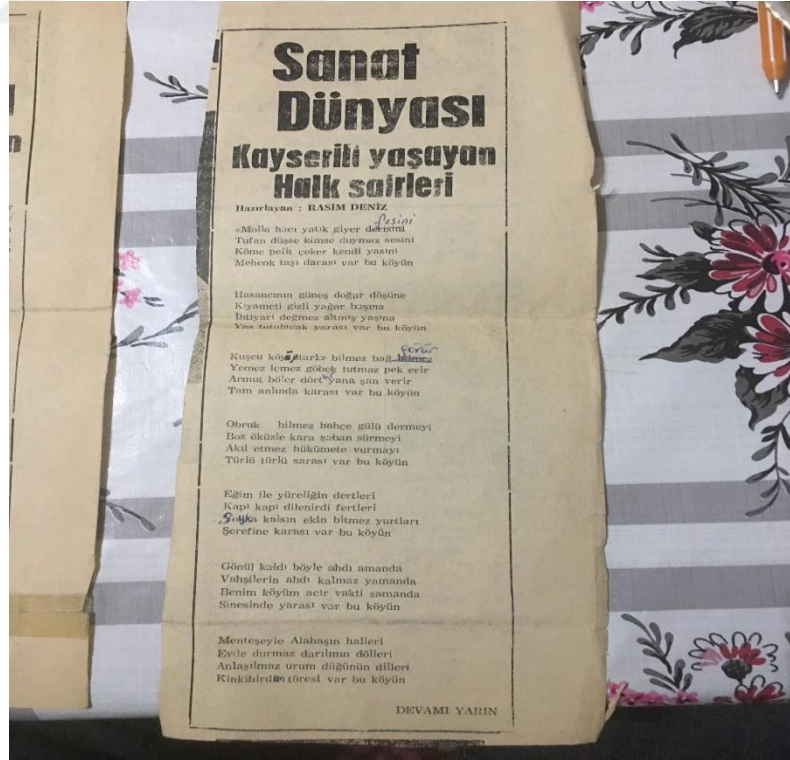
Fotoğraf 10: 26 Temmuz 1986'da Kayseri Dergisi'nde Yayımlanan Şiiri.

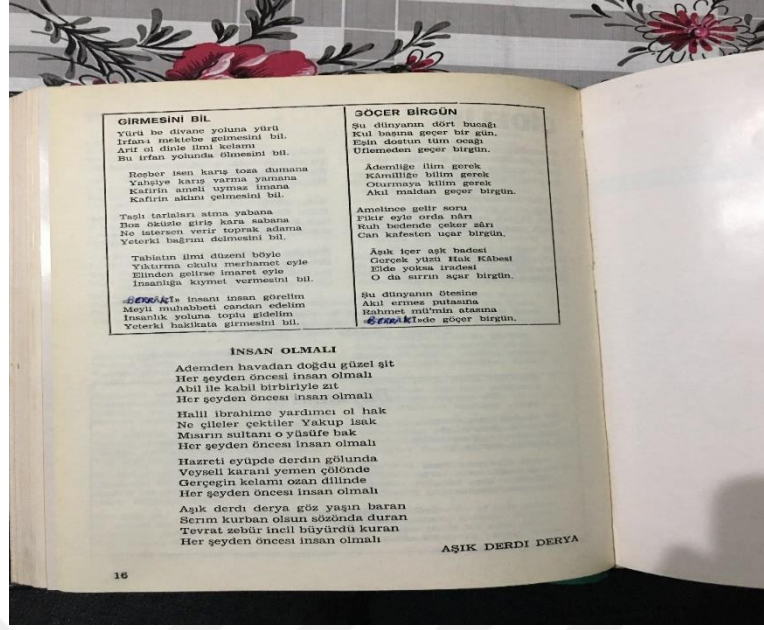
Fotoğraf 11: 22 Temmuz 1986'da Kayseri Dergisi'nde Yayımlanan Şiiri.

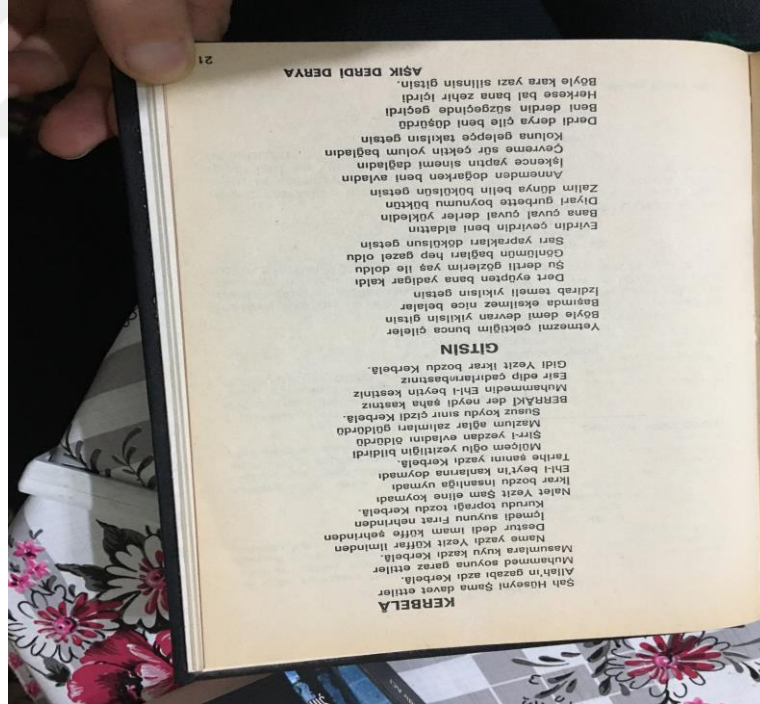
Fotoğraf 12: 23 Temmuz 1986'da Kayseri Dergisi'nde Yayımlanan Şiiri.

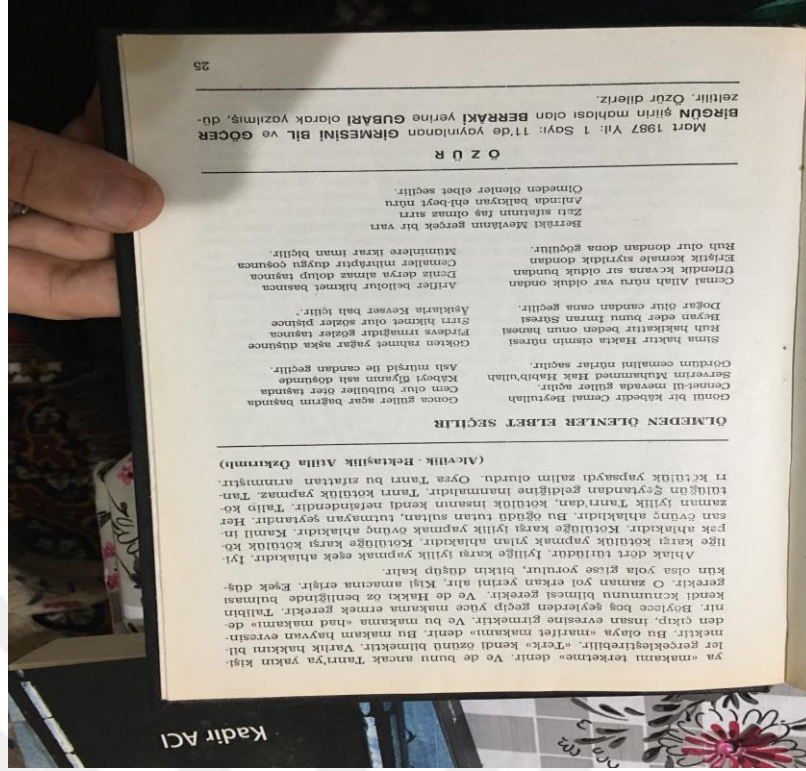
Fotoğraf 13: 24 Temmuz 1986'da Kayseri Dergisi'nde Yayımlanan Şiiri.

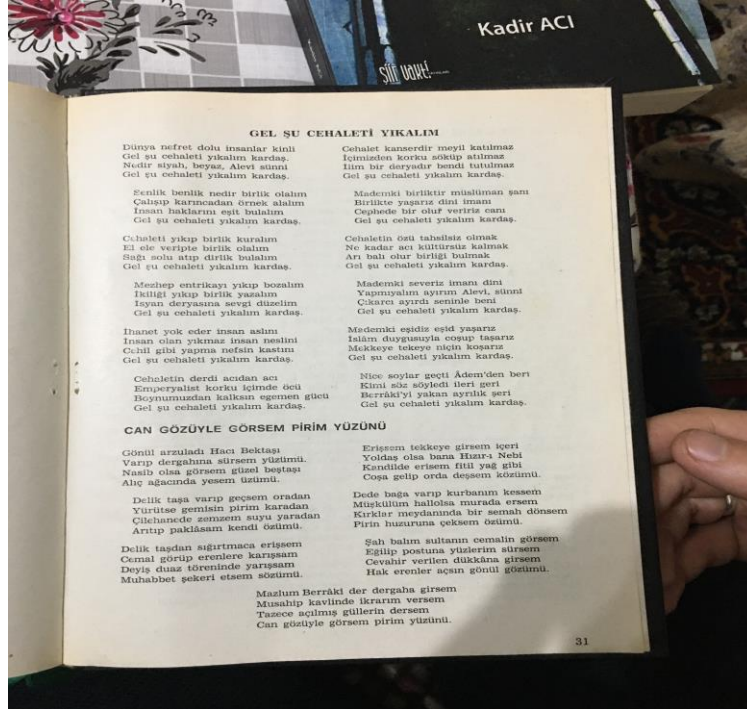
Fotoğraf 14: Mart 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde Yayımlanan şiiri.

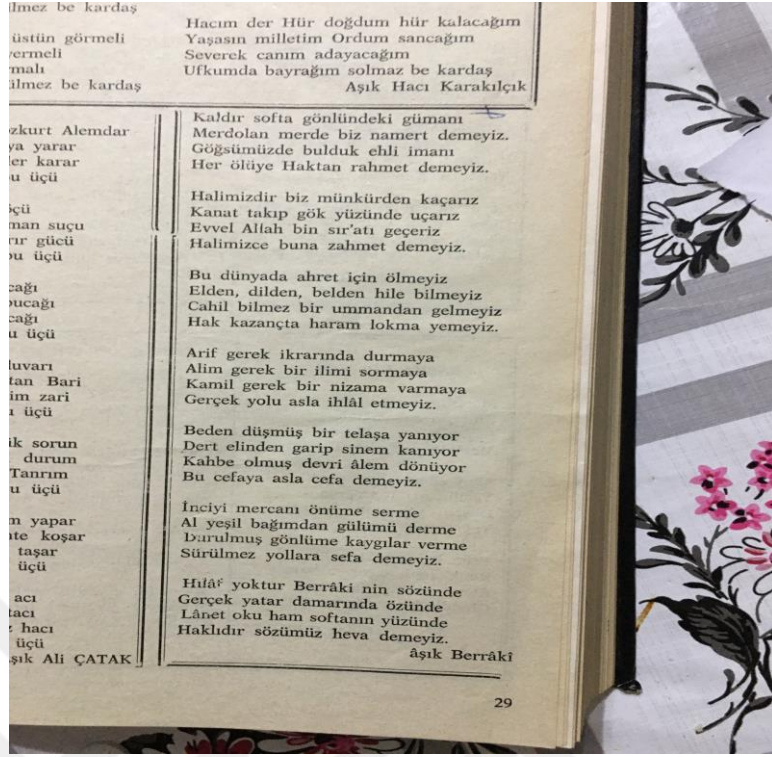
Fotoğraf 15: Mayıs-Haziran 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde Yayımlanan şiiri.

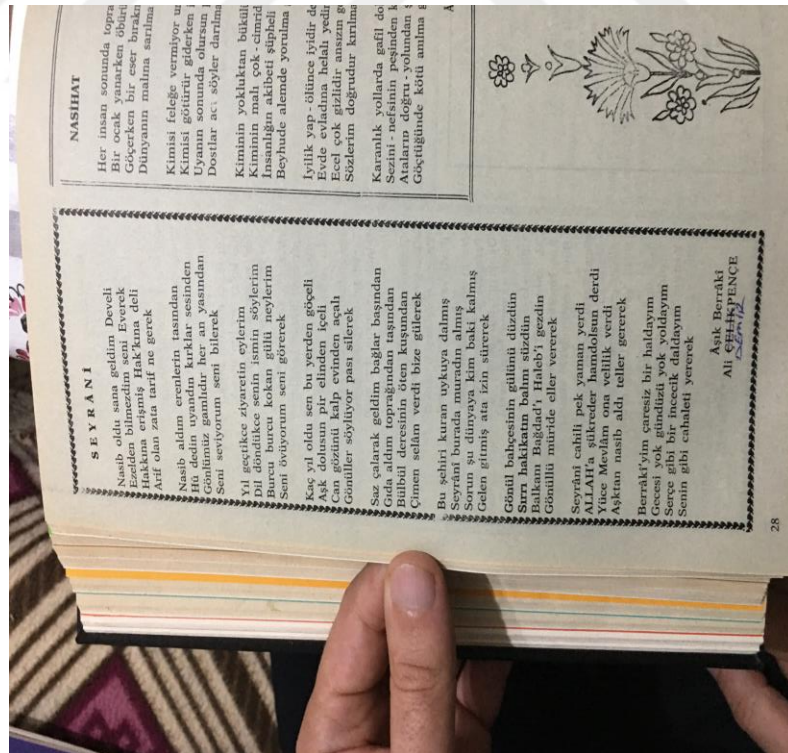
Fotoğraf 16: Mart 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde Yayımlanan şiiri.

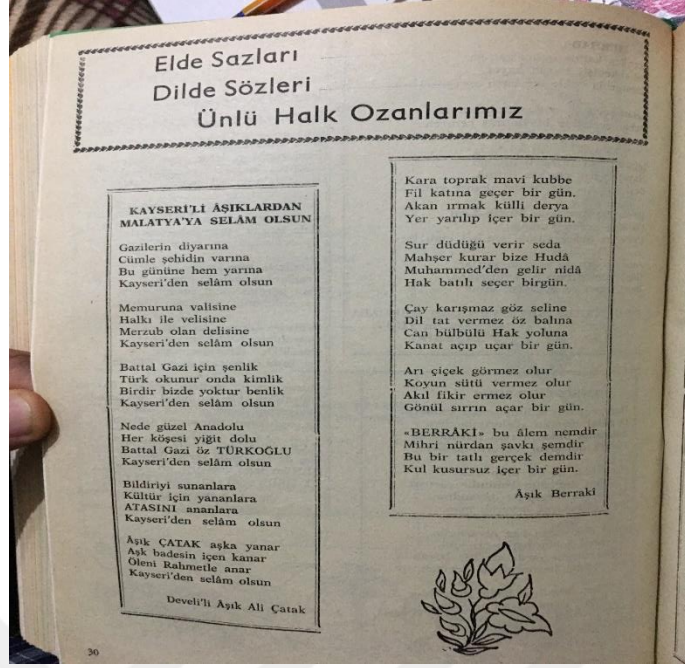
Fotoğraf 17: 1987'de Gönül Verenler Dergisi'nde Yayımlanan şiiri.

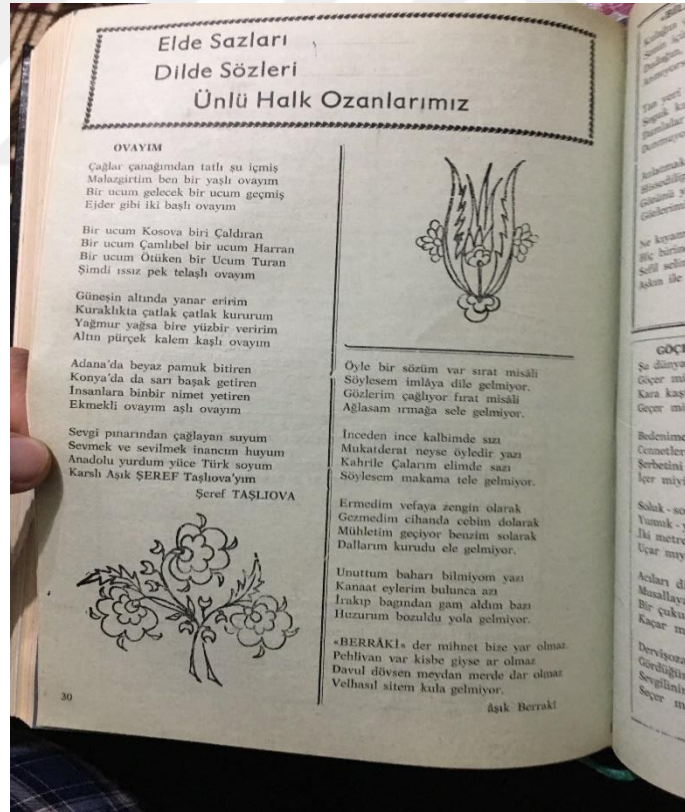
Fotoğraf 18: Ocak 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

Fotoğraf 19: Mayıs 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

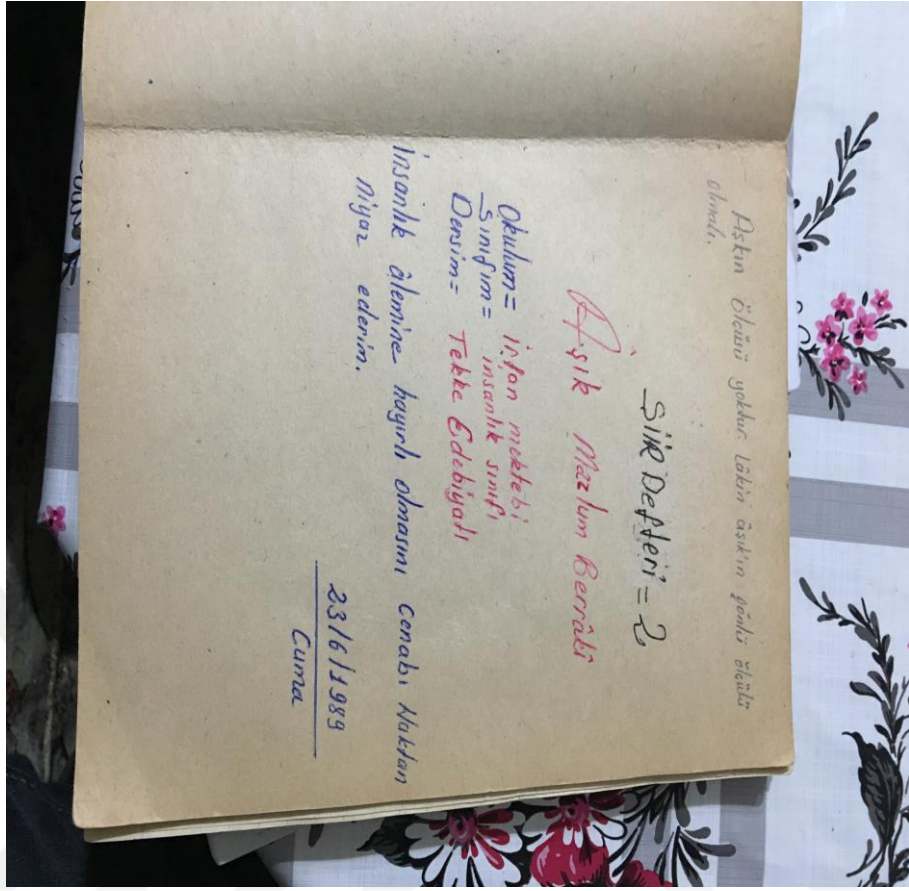
Fotoğraf 20: Ağustos 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

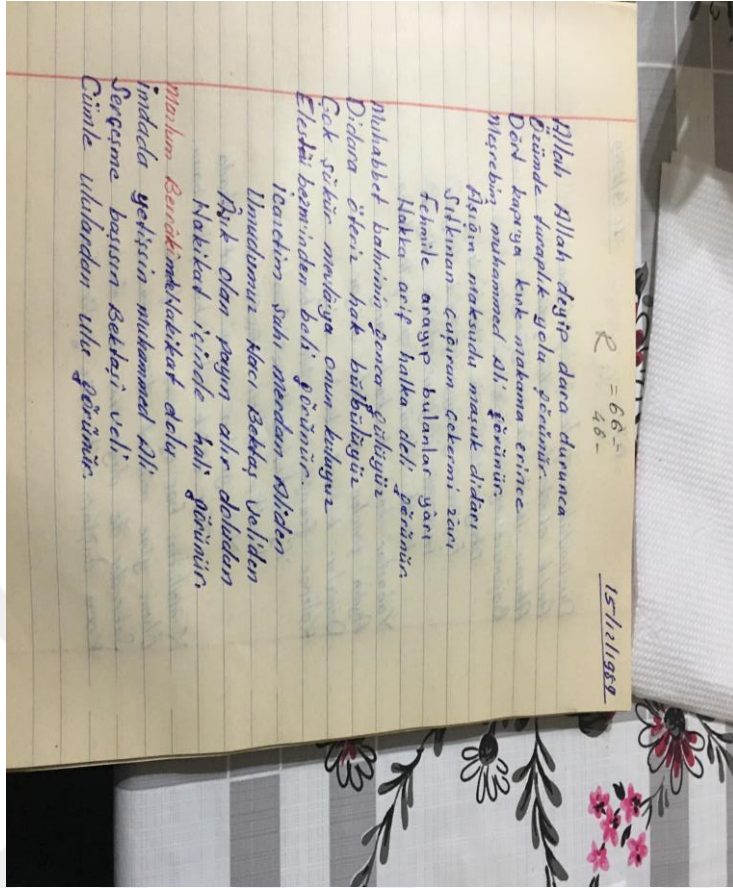
Fotoğraf 21: Aralık 1987'de Gülpınar Dergisi'nde yayımlanmıştır.

Fotoğraf 22: 4. Şiir Defteri

Fotoğraf 23: 2. Şiir Defterinin İlk Sayfası.

Fotoğraf 24: 2. Şiir Defteri 66. Şiir.

A=	16
E=	20
H=	1
I=	8
İ=	20
K=	8
L=	4
M=	34
N=	34
O=	3
P=	34
S=	12
T=	2
U=	5
Ü=	6
Z=	5

Fotoğraf 25: 2. Şiir Defterinde Alfabetik Sıralamaya Göre Kaç Tane Şiir Olduğunu Gösteren Sayfa.

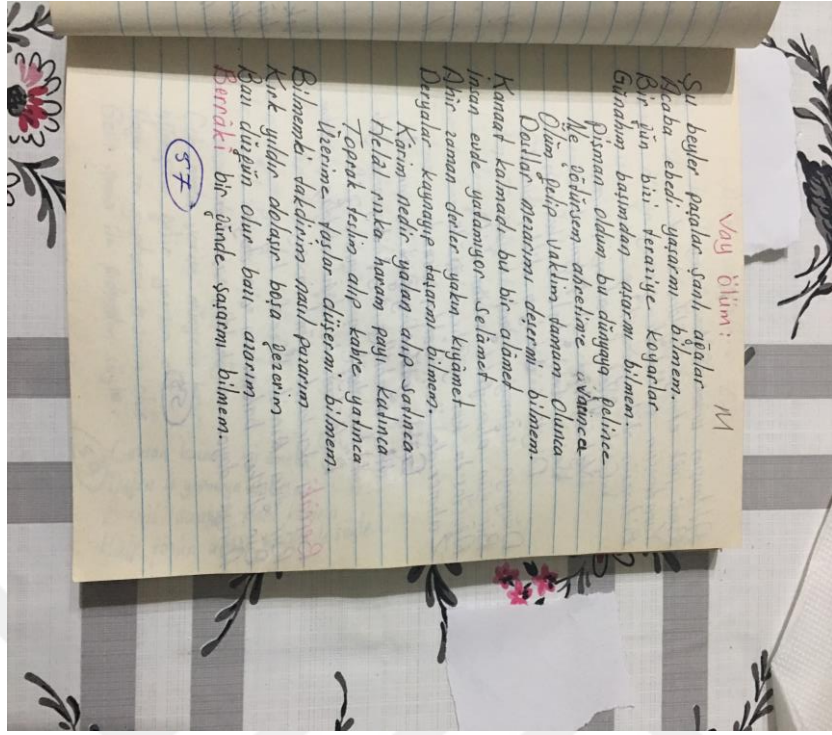
Derdimin dermanı sen safa geldin: 20/3/1993
N

Hey benim efendim göümün nuru
Derdimin dermanı sen safa geldin.
Canım kurban sana ömrümün varı
Derdimin dermanı dost safa geldin.
Bi-göre gönlüme pek neşe verdin
Kanayan yarımı el vurup sarıdın
Aşk ile sevk ile gönlüme girdin
Derdimin dermanı şah safa geldin.

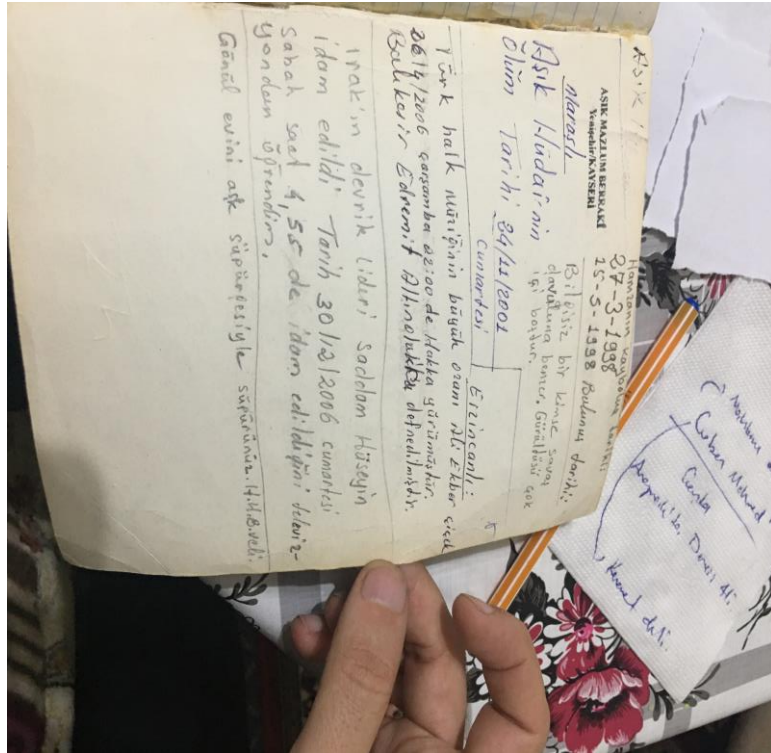
Elinde gülleri tadlı kelımı
Kokusu mesteder cümle âlemi
Yüzünde yârdığıms dastun cemali
Derdimin dermanı sen safa geldin.
Aşık oldum ben vurğunum didara
Efendim sultanım yandıma nâra
Yüreğim incedir dayanmaz zâra
Derdimin dermanı sen safa geldin.

Berrâki yem derkin bu kutbî devranı
Hakikat bahrında cihana sultan
Şiirin kelimaları derdlere derman
Derdimin dermanı sen safa geldin.

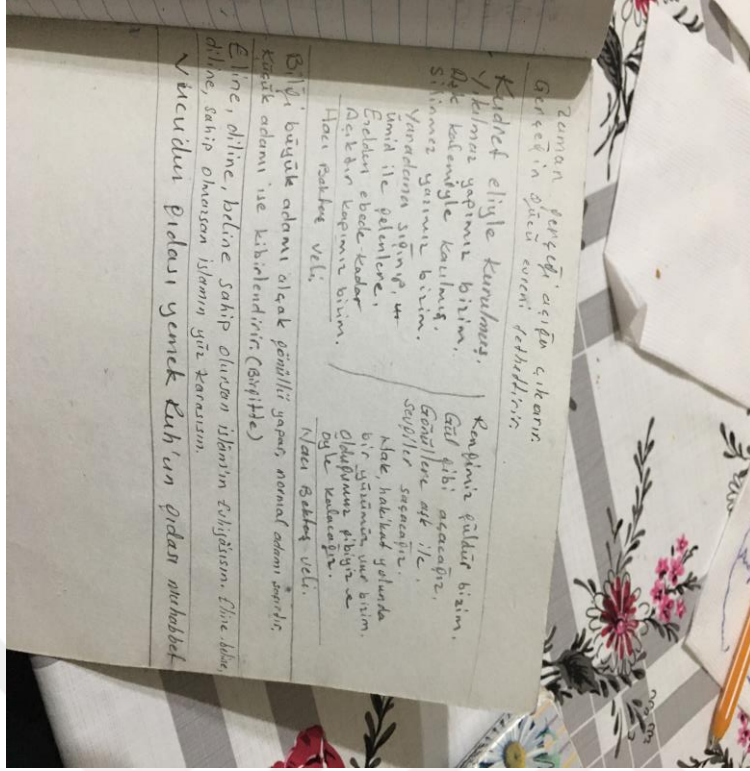
Fotoğraf 26: 3. Şiir Defteri 1. Şiir.

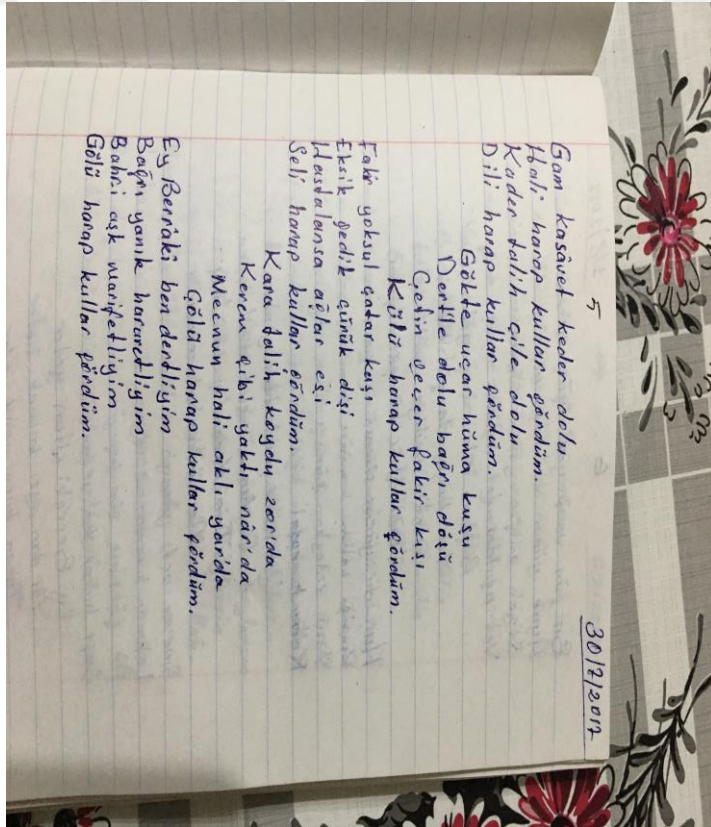
Fotoğraf 27: 3. Şiir Defteri 57. Şiir.

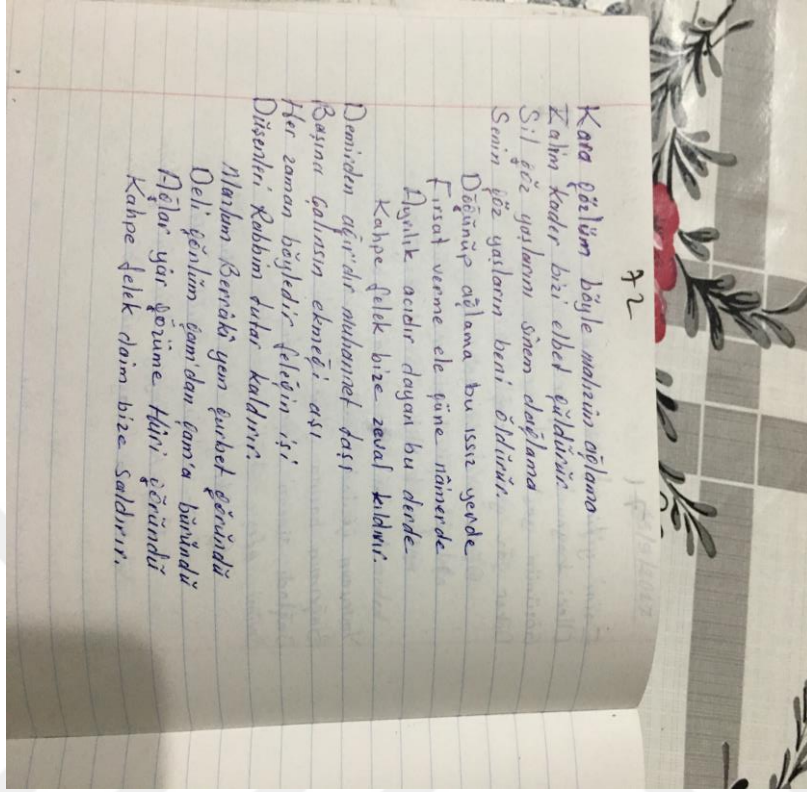
Fotoğraf 28: Şiir Defterlerine Alınan Notlar.

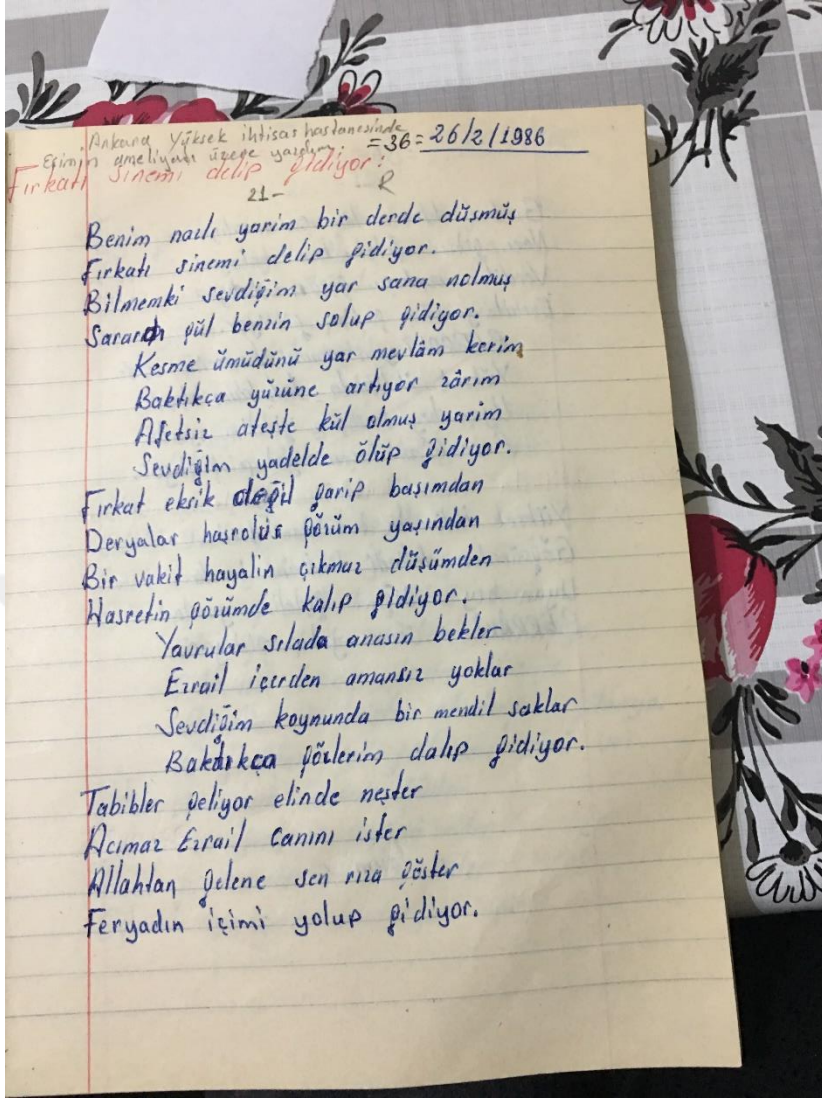
Fotoğraf 29: Şiir Defterlerine Alınan Notlar.

Fotoğraf 30: 5. Şiir Defteri 5. Şiir.

Fotoğraf 31: 5. Şiir Defteri 72. Şiir.

Fotoğraf 32: Berrakî'nin Eşi Hastanedeyken Yazdığı Şiir

Fotoğraf 32: Acırlı Köyü